

20.

PRO CONVENTU CAN. REG.
SS. COMPTORII CHRISTI.

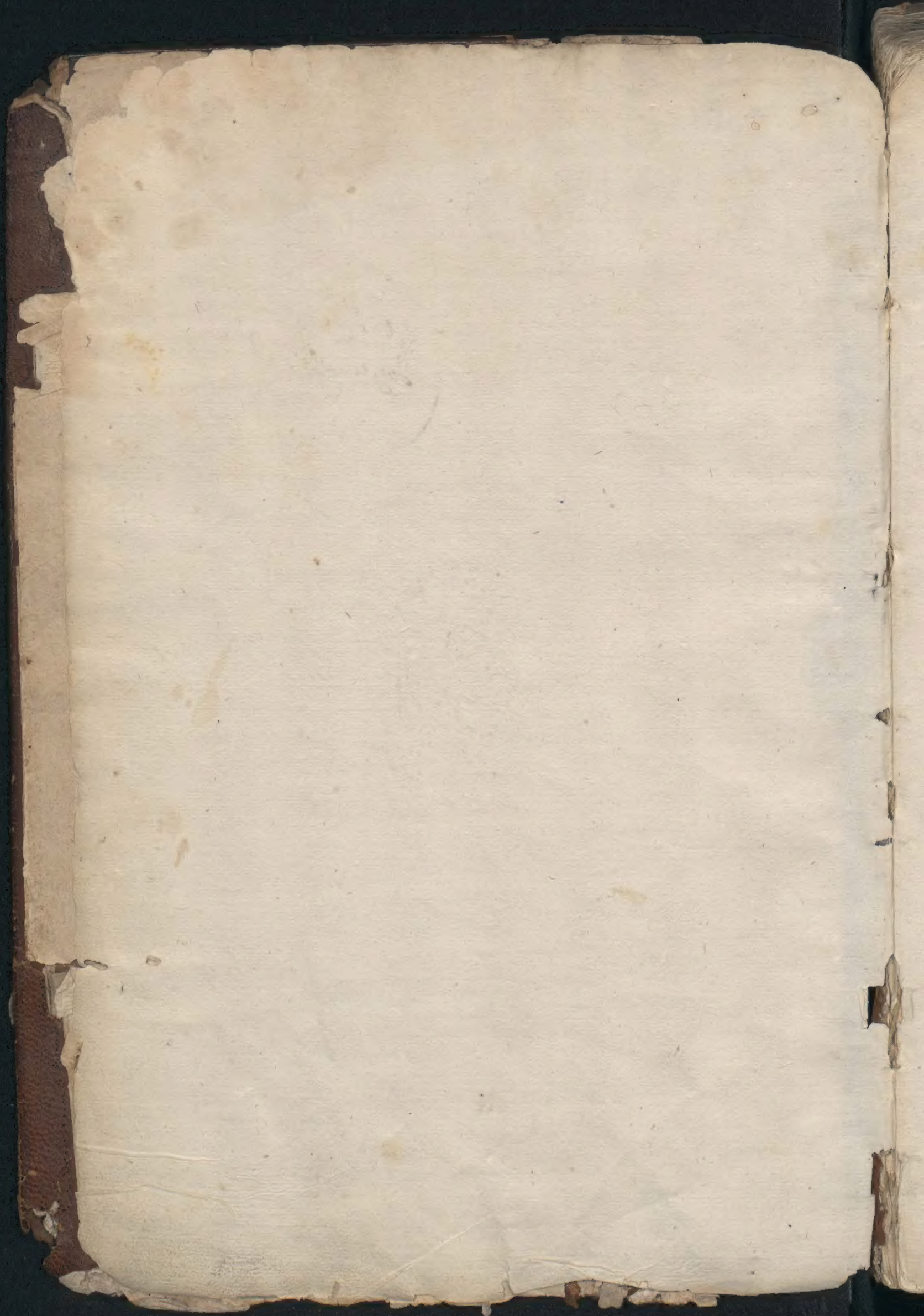

N. Inv. 3742.

L. 20. -

1

(Wutay
Gorgechawfai.)

CLAUDE LUTHER

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

1810

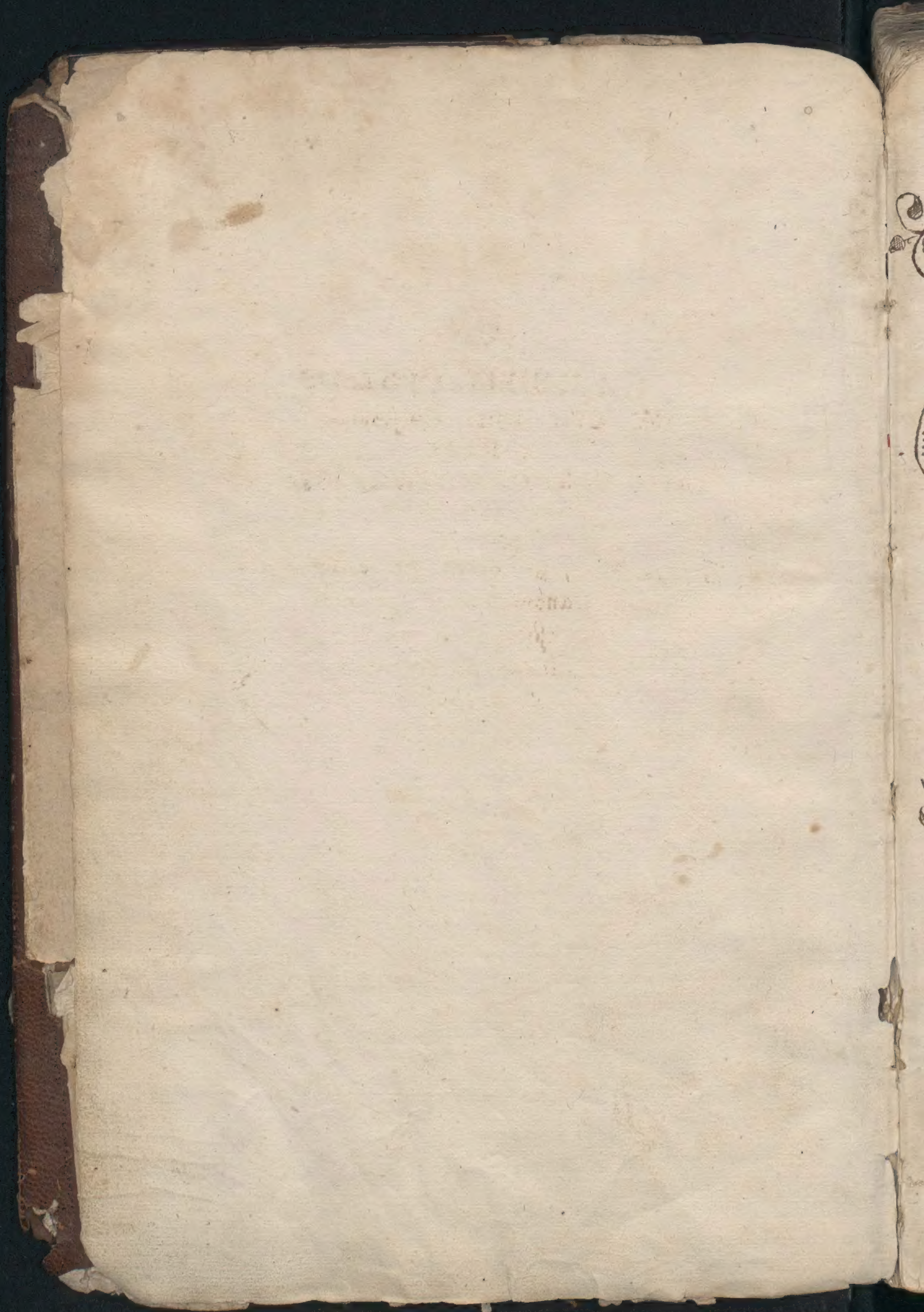
1810

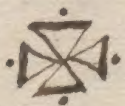
1810

1810

1810

1810

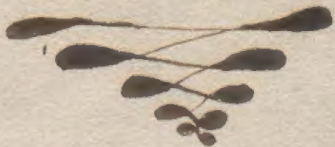

CASIMIRIA CIVITATIS
 Vbi Cvacouiensi Confrontata,
ORIGO.

In eaq³ Ecclesiarum Erectiones, et Religio-
 sorum Fundationes.

Nec non
 Series, Vita, Res gesta, Praepositorum Con-
 uentus Canonico^{rum} Regularium
 Lakeranensium, S. Augustini,
 ad Ecclesiam Ss. Corporis
 Christi. Descripta.

A stephano Kanotowicz eiusdem conuentus,
 et Ecclesia, Canonico Regul. professo.

CASIMIR CULIAK

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

PROOEMIUM.

Cum labilis sit memoria hominum, cui non suffragatur perpetuitas literarum; ideo necesse est, actiones legitimas, quae memoriae indigent, per scripti continentiam, transmitti in notitiam posterorum. Ea propter, subiit mentem meam, in hoc libro, primò prima Civitatis Casimiriensis initia: tum Ecclesiarum, et Religiosorum in ea fundatorum, Originem: nec non clarissimorum Virorum Congregationis nostrae Canonicorum, gesta, et encomia: insuper singularia quaedam eius temporis digna memoratu, ad posteritatis memoriam transmittere. Quod omnia quasi in fasciculum collecta, piis lectorum oculis subicio. Neque enim fas est, ut progenitorum dignitas, apud filios ignoretur, apud quos omni genere laudis cumulata, splendescere debet, quorum non solum nomina in tabularum publicarum reservec: verum etiam ipsorum imagines, in omnibus ordinis Conventibus effingerentur (ut saltem tali conspectu, crebraque recordatione, ad ipsorum imitationem accendantur) pium, et laudabile esset. Hunc igitur laborem meum, pie lector, benigno prosequere affectu, et si quid acerbior in quemque scriptum offenderis, vel quicquid in se, vel ineptè oculis tuis occurrerit, sumpto calamo dele.

ERECTIO CIVITATIS CASIMIRIENSIS.

Nemini in ambiguum venit, eo in loco, ubi nunc extat Civitas, Casimivia dicta, fuisse villam antiquitus locatam, Bawot dictam, de qua celeberrimus rerum polonicarum scriptor, Ioannes Dlugosz libro de Monasteriis, et Ecclesiis, per diocesim Cracoviensem constituit, sic, Anno Domini 1448 annotavit: Bawot villa, sub parochia

Bawot
Villa.

de S. Jacobo, in Casimiria sita, cuius proprietas ad Monasterium Miechowien' pertinet, donata Monasterio, per Andream militem, fratrem Mattsdi. Ad cuius Villæ proprietatem, Capitulum Cracouien', commutatione, incensum est, uel precio, peruenerat; quam cum annis plurimis tenuisset; Casimirus Secundus, Poloniarum Rex, Villa ipsa à Capitulo emptâ, uel cambitâ, oppidum ex suo nomine CAZIMIRZ in ea fundauit, Cracouien' Vrbis confrontatum. Ita Otugosus.

A. D.
1335.

privilegia
Ciuitatis
Casimiriensis.

Itaq; Anno ab Incarnatione Domini nostri IESU CHRISTI, 1335. prænominatus Casimirus, qui communi omnium acclamatione, successit Vladislao Lochico in Regnum Poloniæ, et qui postea ab operibus magnificis, et oppidorum munitione, Magni cognomen adeptus est: sic statim in exordio sui regiminis, ad perpetuam clarissimi sui nominis memoriam, cepit locum Ciuitatem, è regione Vrbis Cracouien'sis, ab altera parte Vistulæ; quam à suo nomine **CASIMIRIAM** nuncupari uoluit, et quam muro cinxit, turribus muniuit, plurimis libertatibus, immunitatibusq; donauit, principaliter uero, quod ipsi Ciues, nullius Palatini, castellani, uel Curiam alterius Iudicis, præterquam ipsius Regis mandato, parere tenentur. Statuit quoq; perpetuis temporibus, feria quinta, in eadem Ciuitate habere forum generale. Ei dem etiam, usuram pannorum, et pensam metallorum, cum omnibus iuribus, ac solutionibus, ad instar Vrbis Cracouien'sis indulgit. Concessit præterea dictæ Ciuitatis incolis, liberum omnium mercimoniorum usum in Vrbe Cracouien', absq; Curie ulla contradictione. Multam quoq; sancit in eos, qui contra Concium suum gladium, cultellumue, siue Cuspidem, ausus fuerit, non solum Conuolare, sed ne stringere quidem. Aliaq; complura, quæ in rem dictæ Ciuitatis pertinere nouerat, liberaliter imperauit, pro ut de ea re, latius sonat Originale, seu ut vocant Privilegium, Sandomiriæ, 3. calendæ Martii, Anni 1335. ab ipso Conditum. In cuius Ciuitatis Colonia deducenda, præcipua usus est opera, hominum generis Teutonici, quos ex Hælia accieuerat; Vnde etiam alteram uxorem, mortuâ priore duxerat, Adleicam, siue Hedwigim nomine, Hessorum Langrauii Henrici nomine filiam, sed quam postea, quod sibi deformior uideretur, repudiauerat. Cum qua plurimi ex Germania, huc ad nos commigrasse feruntur. Ex quibus prima ac præcipua Familia DD. FOXORUM, ut publica munimenta illius Ciuitatis, atq; uetusta præsentant, censetur fuisse; quæ pro insigni, binas falces, per transuersum sibi collantes, deferret: et quæ statim ab ipsa origine, primos

illius Civitatis gessit Magistratus, eaq; singulari in Deum pietate, et vivos Ecclesia-
sticos propensa, semper liberalisq; extitit. Hæc familia ad Annum usq; 1675. quo
Sic sentitur, permansit. Ita Samuel Haesel, in *Chron. Corvenis Miedu.*

Vndecimo post fundatam Civitatem Casimiriensem Anno, scilicet 1346.
Quidam nequam, et famelicus latronum, sub Octavas SS. Corporis Christi,
de Ecclesia parochiali omnium Sanctorum, Cracovici, delatvium Divinissimi
sacramenti, (sunt Monstrantia) furati sunt: comperboq; quod esset area, eam in
paludem arboribus plenam, ad Ecclesiam s. Lauventii, iam tunc in Casimivia extan-
tem, proiecerunt, in agris villæ Bawot, cuius villæ proprietas ad capitulum Cracovi-
ense pertinebat. Et quum plures mortales, luxuriam die nocteq; velucetia uide-
rent, ad pontificem Cracoviensem, eiusq; venerabile capitulum, ac deinde ad Regem
Casimivum, veniunt tanquam prodigiosam vehere. Qui processionebus totius Urbis Cra-
coviensis ordinatis, biennio prius ieiunio indicto, et exacto, cum hymnis, et vexillis,
paludem adeuntes, delatvium cum Divinissimo sacramento acceperunt, et illud ad
Ecclesiam omnium Sanctorum, unde erat ablatum veherunt. Excellentissimus autem
Rex Casimirus, in loco inventionis, tam ineffabilis sacramenti, quamvis obscuro,
et paludinoso, Ecclesiam in Sororem et titulum SS. Corporis Christi, se fundatum
vult. Ita Olygo sur. Obiit Casimirus Rex polonia, qui testamentarie comisit corpus
Ecclesie nostræ, per eundem diu incubitu totaliter perficere, quod et factum est. A.D. 1442.

FUNDATIO ECCLESIAE SS. CORPORIS CHRISTI.

Altero anno, videlicet 1347. Severissimus polonia Rex Casimirus
Magnus, Ecclesia SS. Corporis Christi, nobilem chorum, et sacrum, cocto la-
tere instituit, et annis sequentibus consumavit. Parochiam quam ex antiquo Eccle-
sia s. Lauventii habebat, ei adiuncta, calicibusq; ac apparatus locupletavit.
Titulumq; quo Ecclesia s. Francisci, à primordia sui fundatione illustrata
fuerat, Fratribus Minoribus, prelio, precibusq; contentatis fuit solidior funda-
tio fieret, et permaneret, abrogari, et extinguere curavit. Ita Olygo. Itaque
fere Vniuersi noua Civitatis accolæ eius parochia attributi essent, primus pa-
rochus Iavoslavus nomine, presbyter secularis, huic Ecclesie praeficitur. et ex
inde Sæc Ecclesia, per annos septuaginta plus ultra, à secularibus sacerdotibus
vegetatur. Nec mora, sequenti anno, scilicet 1348. Idem Iavoslavus
parochus secularis, Confraternitatem SS. Corporis Christi ad eandem Ecclesiam
erexit, et à Summo Pontifice Clemente VI. Confirmationem impetravit.

Anno Domini 1349. Casimirus Rex, prudens res à se gestas, et
virtutes suas eximias, macula non parva defecit; nam is à Russica expedi-
tione reuersus, et secundis rebus, laudibusq; hominum in Glesens, Adlemdam, Sue-
Hedvigim, quam secundam uxorem, mox priori nuper duxerat, filiam Henrici
Hessorum Langravii, despicui habere cepit, et amoribus atq; illecebris captus,
fascinatorq; pluribus in locis concubinas alebat, et quo maiori licentia libidinibus

A.D.
1346.

Inventio
SS. Sacram.
Sic Joan-
nem voco.

Ita in catho-
lico monito-
rio Benefacti-
um.

A.D.
1347.

A.D.
1348.

Confraterni-
tas SS. Corp.
Christi.

A.D.
1349.

Casimirus
Rex dicitur
pat famam
sua.

Vicarius
Eccl^{ie} Crac.
Subnegot.

indulget, segregatam à se, in Zarnouecensem Aviem relegavit: quam postea pater
suus, nemine prohibente, domum reduxit, ubi paulo post, è vita excessit. Cum vero eo no
mine, à Bozenta Cracoviensi Episcopo, officii sui admoneretur, non modo non respuit, sed
etiam subiecto ei homines, in territorio Sandomiriensi, per Ottorem pilecium gente Toporum
palatinum et præfectum eius loci, indebitis tributis vexavit. Porro cum res de rebus pontifi
ci Maximo indicasset, isq; moneri eum suo nomine vellet, Martinus cognomento Baviſca,
Vnus de Vicariis Basilicæ Cracoviens, ad id muneri exequendum, potissimum delectus est,
quem cum monitoirio mandatis Clementis pp. VI. ad se venire Casimirus Rex cogno
sceret, protinus eundem in profluentem Vistula, mergere iussit. Huius facinoris, postea
seu licet, Regem perhibuit, proinde post duos annos, missis pro absolutione Albrico Cancell
laris Dobruensis, plebano Bodnensi, ad Clementem pontificem Maximum, qui tunc Avini
oni in Galliis sedem pontificiam habuit, lacrimis grande hoc scelus, et auferriore
vita expiare cepit. Et quamprimum societati Ecclesiastica reconciliatus fuit, multa pia,
ac prædicatoria, ad placandam Divini numinis iram, salubriter facere aggressus est. Ita
Miedouiens.

A. D.
1351.

Ecclesia
s. Hedvigis.

Et inprimis Anno Dñi. 1351. Monasterium Fratum, Ordinis sacri sepulchri
Dominici Hierosolimitani, sub Regula Beati Augustini viventium, in medietate, in
ter Cracoviam et Casimiriam iacente (quod stradomia vocatur,) in via, per quam
ad Masovium Martini, Baviſca ducebatur, dato loco spatioso pro Monasterio,
et Hospitali infirmorum, erexit, et fundavit. Quod Monasterium, atq; hospitale in
firmorum, muro circumdixit, edificans habitacula, et cellas pro fratribus, et vocina
torum pro infirmis, et miserabilibus personis. Ad quod Monasterium et Hospitali, am
plissimam Ecclesiam de lateve cocto, in Honorem Beate Hedvigis, Ducissæ poloniæ
et Boemæ, ex cuius sanguine et ipse salus erat, edificavit. Ita Miedouiens.

Pestis.

Eodem anno q supra. Pestis atrox, totam interfecit poloniam, quæ multos mortales
absumpsit. Hoc sequenti anno, Comes per quinque septimanas apparebat.

A. D.
1361.

Casimirus
fundatur
Academia.

Anno Domini. 1361. Idem Casimirus Rex (teste Miedouensi) in Civitate Ca
simiriensi Cracoviæ vicina, secus murum, et Ecclesiam s. Laurentii, domos, camere,
Lectoria, lapideo muro, pro habitatione, et lectionibus Doctorum, atq; Magistrorum, novæ
Universitatis, pro decore Regni poloniæ erigenda, edificavit; missisq; notabilibus
nuntiis Avinionem, ad Urbanum Papam V. huiusmodi fundationem à sede Apo
stolica admitti obtinuit. Quæ tamen Universitas, morte Casimiri interveniente, non
fuit sortita suum effectum, nec ipsa fundatio, atq; dotatio, progressum habuit: lau
dem eam, reservante Deo, eius Successori Jagieloni, pro ac optimo principi, qui
pari factus pietate, simul ac regnum cepit, finem huic operi imposuit, cum non in an
gulo Casimiriensi, sed in ipsa principali Vibe Cracoviensi, Aulam sanctæ Doctorum
Vivorum condidit, perfectaq; Hoc tempore, primo Moneta in regno poloniæ argentea cude
batur.

A. D.
1362.
Casimirus

Sequenti Anno 1362. Comes apparuit, hunc secuta est famis gravis in po
lonia; verum Casimirus Rex ab aliis præcedentibus annis, plena horrea frumentorum
habuit, potentioribus vendebat, plebs vero pro frumento edificabat Aves; muros

circa Civitates exstruebat: Sub id tempus, Circa Casimiriam, mandante Rege, per fossam deductus est fluvius Vistula, ab hac parte qua circumfluit Arcem Cracoviensem, ad hanc versus montes, ante Casimiriam. Ita Miedouiensis.

Circumducta
Vistula.

Anno Domini. 1363. Idem Casimirus REX, Monasterium in hunc exstruxit Casimiri-
vid, ad quod in die s. Martini Episcopi et confessoris, Frater Evemitar, sub Regula s. Au-
gustini viventes, Pragā accessit, introduxit. Ad quod etiam Conventum, Ecclesiam sub
titulo s. Catharinae Virginis et Martyris exstruxit, primo eorum Ecclesiam magnifico ac
liberali sumptu, usque ad interitum, cum Sacario, muro cecili, excelsoque exexit, et pro funda-
mento annulos quos ferebat, in iactu foundationis, et primi lapidis posuit. Et post deuotio-
nis fidelium Corpus Ecclesiam, cum sacellis adiecit. Ita Miedouiensis.

A. D.
1363.

Ecclesia
s. Cathari-
nae.

Anno Domini. 1383. Vniuersam poloniam pestilentia atrox inuasit, qua
multi mortales infecti, vitam cum morte commutauerunt. His sequentibus annis, nihil
tale Casimiriā gestum occurrit notatu dignum, nisi quod Ecclesia et Monasteria aedifica-
bantur.

A. D.
1383.
pestis.

Anno Domini. 1400. Vladislaus Jagiello REX polonia. Ad Honorem
Dei Omnipotentis, et Gentis poloniae, Studium generale in Civitate Cracoviensi, se-
cunda post festum s. Jacobi Apostoli, de consensu Bonifacii Papae IX, exexit.
Cuius fundacionem Hedwigis Regina dum viveret, maxima instantia procurabat, ac-
cessitque Doctoribus et Magistris, polonici, Bohemici, et Almanici idiomatis, ex vniuer-
sitate Pragensi, assignavit eis praedictas, atque praedictas omnes collationis Regias, et
lapideam Akersdorff in platea s. Annae, pro Artistarum et Theologorum profe-
ssoribus: Domum vero Sandingii de Subino, palatini posnaniensis, in platea Cathari-
nae, pro Canonistarum, et Medicorum collegiis, quarum utraque pecuniis Hedwigis Re-
ginae in huiusmodi opus deuelictis, per Executores exstructa est. Confirmataque praedi-
cto gymnasio Cracoviensi generali, per Joannem Papam XXIII. Et post per Mar-
tinum V., in variis scientiis, vesementer crescere, et flovere, ac viros doctos et indu-
strios producere, in Regno poloniae, ad dilatacionem, diffusionem, et gloriam eiusdem
immortalem caput. Quod studium etiam per Casimirum Tertium Regem poloniae
audium, priuilegiisque Urbani Papae V. et ipsius Regis Casimiri praefati, munitum et
dotatum, collegiumque in Casimiriā erectum fuit, ut praefatum est, non tamen fuit
consummatum in hunc diem. Unde in hac die Feria secunda post s. Jacobi Aposto-
li festum, prima lectio in Iure Canonico, per Reuerendissimum D. Petrum Wyses
I. V. O. ac Episcopum Cracoviensem, et Cancellarium Vniuersitatis nouae, feliciter
incepta est. Ita Miedouiensis.

A. D.
1400.

Academia
transfreta
Cracoviana.

Anno Domini. 1402. Ecclesia s. Jacobi Casimiriā, antiqua, ad quam olim per-
tinebat villa dicta Bawot, ratione parochialis, titulo praeposituralis insignita est, et hunc pro
administratione sacramentorum certis villis attribuit, nec non platea ipsa s. Jacobi, et
suburbium dictum Podbilezie.

A. D.
1402.
Praepositu-
ra s.
Jacobi.

INTRODVCTIO CANONICORVM REGVLARIVM
LATERAN. S. AVGVSTINI. AD ECCLIAM SS. CORPOR. CHR̃I.

Enarrata iam origine Civitatis Casimiriensis, et Ecclesiarum in ea fundatarum, ad Erectionem Conventus Canonico Regularium, ad Ecclesiam SS. Corporis CHRISTI, quod principalem locum tenet in hac Civitate, styllum converterimus, de quo potissimum Joannis Dlugosi irrefragabilis auctoritas, quem verum polonicarum scriptorem syncreticum, veritatis amantissimum, et ceteris sicut antiquitate, ita et veritate praestantem, gravissimus Ecclesiasticus Historicus compilator Baronius, S. R. E. Cardinalis appellat. Sic autem habet Dlugosus de Monasteriis in Diocesi Cracoviensi.

A. D.
1405.

Erectio Conventus Canonico Regularium Reg. Casimiriensis.

Anno Domini. 1405. Vladislaus secundus Jagiello, natione Lituani, Rex poloniae, singularem devotionem gerens ad Religionem S. Augustini Canonico Regularium, illam per petrum Wyses Episcopum Cracoviensem, in Crasino Annunciationis Beatae Mariae, sub praesentia Nicolai Kuvowski Archiepiscopi Gnesensis, et praefati Petri Episcopi Cracoviensis. Joannis de Thancyn, Castellani et Capitanei Cracoviensis. Joannis de Tarnow, palatini Lancienensis. Clementis de Moskorow Castellani Vistlicienensis. et Nicolai de sandomiria, Vice cancellarii Regii, de Ecclesia seculari, obtinuit in regularem transferri. Et ex Monasterio Glacensi, apud oppidum Kloczko (oppidum hoc est in metris silesiae et Bohemiae situm) fuerunt primi Fratres, ad regendum Monasterium Corporis Christi novae Erectionis recepti. Cuius primarius praepositus, et Rectus fuit, Frater Conradus Almanus, eiusdem Monasterii de Kloczko praefectus. Et Rex quidem Vladislaus praefatus, quamdiu vivebat, locum et Monasterium praedictum, vava prosequutus est caritate, et devotione, illudque libertatibus Regiis privilegiauit. Sed et Filius suus Casimirus Tertius poloniae Rex, dum Fratri Vladislao Hungariae et Bohemiae Regi in praedio (quod cum Tuvais Anno Domini. 1464. gesit) occiso, feliciter successisset, patris imitatus vestigia, singulari quoque liberalitate, et gratia prosequi batur. Cui quidem Monasterio, inter quatuor eiusdem Ordinis Monasteria, quae Cracoviensis continet Diocesis, primum datus locum. Et propter viros Cracovienses, cui annexum est, praestantiam, et Religionis observantiam, et quod ab illo cetera Monasteria ordinis praefati, in Cracoviensi Diocesi, praeter Moscorowense quod secundo ponemus loco) constat, et derivationem, et genus accepisse. Ita Dlugosus.

Secta flagellantium profligata.

Anno Dni. 1358. synodus celebrabatur, in qua, decreto pontificum exacti sunt e finibus poloniae Flagellantes: qui ex Virginia venerant, ex utroque sexu conglomerati. Hi praedicti vexillis, quascunque habebant obuiam Ecclesias, visitabant, nuda ab umbilico tenus percussa, ad profusionem sanguinis cadebant flagellis; carmen quoddam inconditum, siue rabiam, patri a, eaque lugubri voce ingeminantes: visa primum speciem pietatis secta praestulisse, cum deinde multis deperdensa erroribus staret, ut quod eius sectatores, se invicem a quibusvis peccatis, absque ordine abstergerent, et illecebros carnis essent dediti: tam in commune collatis consilio Jagiellaw Archiepiscopus Gnesensis, cum aliis Episcopis e polonia profectis. Ita in Vistis, Episcopos Vladislaviensem.

CONRADVS

ALMANVS, I.V.D.

Primus Conuentus Canoniconum Regularium Lateranensium, et Ecclesie S.S. Corporis Christi Præpositus

Quis, et quantus ille vir fuerit, quàm in spiritualium et temporalium negotiorum tractandorum peritus, satis dilucidè, præfatus Dlugosz Historicus polonus, enarrans historiam præsequitur. Conradus, vir singulari deuotione, et religione vedens, vitis exemplis assecutus scientiam, cum post resignationem liberam Joannis de Beszyn, eiusdem Ecclesie Corporis Christi, ultimi et immediati plebani, Ecclesiam Corporis Christi ligneam offendisset, ea demolita, ex lapide et latere nobilem, solatio pecuniaris Regis, et plebis, adiutus, fabricare cepit. Quod progrediens, per successores, uos Joannem, Gregorium, Gasparum, et Iacobum, incrementabatur, et absoluta est. Fabricauit et pulcherrimum Monasterium ex latere, in loco quo erat Domus quondam plebanalis, quod etiam per ipsos successores, accipiebat amplitudinem, et incrementum. In quo et stibas, et cellas, et promptuaria, et popinam, et solaria, et librarias, et infirmarias, ceterasque Canonici officinas, pulchro opere videmus excitatas. Huc usque Dlugosz.

Quod autem Historicus scribit, Conradum Ecclesiam ligneam offendisse, sic intelligendum: A Casimiro Rege, minorem eorum Ecclesiam, uicini circiter cubitis de latere cocto in altum erectam, mox uero Casimiri Regis Edificium intermissum fuisse. super hoc isidori parietes muratos, ligneam strucham offendisse, qua demolita, scilicet ligneam, ex latere, et latere, nobilem eorum Conradum ex ædificasse constat. Quam uero humanitate et benignitate insignis fuerit, opera præhæc erit, nobis

Labover
D. S. S.

Tia An
-
-
-
-
Corp. Chr.

Ex aliq.
M. S.

posterioribus consulere. Et in primis eius praeclarum Religionis Zelum, vel ex hoc cognoscere possit; cum id illi potissimum curae fuerit, Fratribus eximio prosequi amore, eorumque ita singularem gerere curam, ut ad necessitates eorum velandas, ex Conventus proventibus, pia liberalitate, necessaria erogaret. Regi fundatori, et Episcopis Cracovienlibus charissimus: Praeclatis secularibus, et Religiosorum superioribus, amicusimus fuit. Suorum quoque Fratrum adeo Audio, et simus obsequabatur, ut ab ipso Votis et consiliis ipsorum, nihil unquam perageret: etiam literas à quocumque accipere, non aperiebat, nisi prius Fratribus in capitulo ostenderet, ac legeret.

Recipiebat ad Haereticum verulam; et ad professionem Canonice libenter admitteret. No-
uitior. Quamprimum enim ille sacrum hoc Apostolicum institutum regendum suscepit, confestim ad illum Viri nobiles, pii, ac docti, certatim accurrere, qui additio verum propriam, in inter alimnos Christi Consilii ardentem postulabant.

Confraternitas
idem contra
M. S.

Confraternitatem ob suffragia promeritis, contraxit cum Valibus Monasteriis eiusdem ordinis, videlicet cum Glacensibus, Stenbergensibus, Fulneceis, Prostanensibus, Pragenis, Lancelinensibus, Gerveniensibus, Rudnicensibus, Vladislavensibus, nec non et cum Carthusiensibus, et Cisterciensibus.

Constitutio
M. S.

Constitutiones seu statuta Ordinis Canonici, quae ex Monasterio Glacensi secum asportauerat, Fratribus observanda, et scripsit, et proposuit.

Iuvium, et libertatis Ecclesiae suae, defensor acerrimus semper exstitit.

Ex M. S.
S. S. S.
Constitutio

Thomas Archiepiscopo Gnesensi, cum facultatibus Apostolicis omnia Monasteria in Polonia visitant, et ieiuniam ferias secundas, in Canonice normam inferre volent, humiliter dengerant.

Ex Monasteriis silesia, Moravia, et Boemia, Frater ordinis sui, ob persecutiones Hungarorum exulante, toties, semper collegit, et fovit.

pauper di-
ctus fuit
in Monasterio
vivo.

Porro inter caetera, quae in primordiis Monasterii sui reperiiebantur notabili digna; illud minime omittendum est. Praeclara enim liberalitas (qua erga egenos ferebatur D. Praepositus) in eo effulset; nam praeter quotidianum ad portam Monasterii pauperibus elargitum cibum; ipso auctore, pauper sacerdos secularis, qui vocabatur Iesus, in Monasterio aiebatur, cui ad mensam sedenti, Praepositus, vel vices eius tenens, primam portionem, ex tabula acceptam, porrigebat; Quae consuetudo ad multa tempora servabatur, et defuncto vno tali paupere, sine sacerdote, alter in eius locum subrogabatur. Ita Constit. antiqua. Sovlet in Molendinis coenit.

Et ne plura in medium afferamus, ita gessit officium suum, ut omnibus numeris absoluti boni pastoris, specimen exhiberet. Plebis suae curam commisit, non minus verbo, quam opere Magister, et ad praedicatorum quasvis actiones, pietatis causa suscipiendas, dux et auctor fuit.

Hi Iesus sine oblato, nominantur in catalogo defunctorum Benefactorum.

Præter personas spirituales et Religiosas, quibus voluit confraternitati et amicitia copulari, etiam seculares personas ad Confraternitatem admittēbat. Unde cum aliquis ex secularibus vellet contrahere Fraternitatem cum Conventu, ut paterfamilias omnium precum, disciplinarum, vigiliarum, religionum fieret, publice in capitulo admitti petebat, qui cum orationibus deo, a superiore recipiebatur, sicut in Constitutionibus antiquis huius Conventus Sac. de re latius patet.

Hac famā cum videret Conradus præpositus, facile omnium in se animos conuertit, et in primis Joannis de Tlesyn, ultimi et immediati parodi Ecclesie ss. Corporis Christi, qui perspecta in tractandis præclarè quibusque negotiis dexteritate Conradus præpositus, villam Szwohowice dictam, Ecclesie nostrae donavit. Ipse quoque Radosław Petrus Wyse Episcopus Cracoviensis, dulci Fratribus Canoniconum conversatione, et pia regularis disciplina observantia allecher, lapideam suam propriam, in qua ipse Episcopus habitare conuenerat, a tergo Conuentui Monasterio contiguam, cum area, et soulo, in perpetuum, Monasterio nostro adscripsit.

Ut autem Ecclesia sua de prouentibus quibus Ministri eius sustentarentur prouideret Conradus præpositus, villam dictam Kamien, a Nobili petraslo, cum suis Consortibus Coemeterio. Cui etiam scilicet Anno Domini 1409, villa dicta Liplar, pro missa quotidiana (quam Dytrich appellant), per fundationem, a Nobili petro Szafra nice, adiecta. Quod missa, quolibet die, ad altare Ciborii, in quo ss. sacramentum aservabatur, celebratur, sub quo Altari, Corpora sanctorum Fundatorum requiescunt.

Eadem tempestate, scilicet Anno Domini 1410. Capella Beatissimæ Virginis Mariæ, in Ecclesia nostra consecrata, quæ primò erat exstructa, antequam Ecclesia ipsa, in titulum Assumptionis B. V. M. et trium Regum, et indulgentiarum à summis pontificibus locupletata. Ad quam, imago Deiparentis in tabula depicta, translata, succursum permanet, et miraculis claret. Sed cum vniuersis prope incolarum conflueret populus ad hanc Capellam, postposito titulo Confraternitatis ss. Corporis Christi, Confraternitas Conceptionis B. V. M. cepit vocari.

Sub id tempus, in Monasterio Eremitarum, sub Regula S. Augustini viuentium, Casimirus ad Ecclesiam S. Catharinæ Virginis et Martiris, Beatus Isaias Bonev Cracoviensis, S. TH. O. Verbi Dei interpres profundissimus, cum multis annos in dicto Conuicio, cum edificatione vtriusque vrbis, tam Cracoviensis quam Casimiriensis, (quorum plurimus erat à sacris Confectionibus viuens) ^{exegisset}. — Circa Annum Domini 1415. æternam illam et immortabilem laureolam, cum sanctis Doctoribus percepturus in celis, migravit ad Dominum, vitam functus, miraculis fulget, opemque iis, qui iuum implorent patrocinium conferre non cessat. Ita Samuel Hahiel, aut, ordinis Custodem ss. sepulchri Domitici, in chronico Miesouien.

Huius Beati Isaiæ curâ (traditur) depictam Imaginem Deiparæ V. Mariæ in por-

Confraternitas
Corporis Christi
Szwohowice

Villa sua
Szwohowice.

M. ss.
Synthetici
Zemowiti.

A. D.
1409.
Dytrich.

A. D.
1410.

Capella B. V.
Mariæ.
Ex MSS. Synthetici
Zemowiti.

A. D.
1415.

Orator. B.
Isaias Bonev
Erem. S. Aug.

Imag. B. V. M.
in celis.
Catharinæ.

hinc Ecclia s. catherinae, quam ad hunc diem cernimus, et quae eundem locum plu-
vimini illustravit, ex cuius veneratione cultus, in D. Regiam calorum, concurrens popu-
li augebatur, et beneficia reportantur.

A.D.
1421.

Obitus Con-
radi prae-
positi.

Anno Domini 1421. Conradus prae-positus, in officio prae-positi sexdecim annis
explebat, cum omnia à se optime constituta, et ordinata, sanctè et laudabiliter tra-
gisset, tandem bonis operibus plenus, senio et laboribus confectus, cum ante mortem
sacramentis Ecclesiae huius, contra supremam certamen se religiose munisset, vitam mor-
talem, cum immortalis commutavit. Sepultus honorifice, ante maius altare Ecclesiae
sub sinu prae-positi regimine, si frater obiisset non dubitavit.

Obitus
Fratrum.

1. D. Nicolaus. prae-positus. D. Augustinus. A.D. 1407.
2. Fr. Nicolaus. Conuersus. Fatorem acerbitate abiecit.
3. D. Hermolaus. prae-positus. clausit in aeternam luminis noctem.
4. D. Venceslaus. prae-positus. Vita mortale perfecerat.
5. D. Martinus Davidis. prae-positus. Ab humanis sublatus.
6. Fr. Petrus piscator Conuersus.
7. D. Lauentius prae-dicator polonorum. prae-positus.
8. D. Nicolaus procurator Monasterii. prae-positus.
9. Fr. Mathias Conuersus.

Obitus Con-
radi prae-
positi.

Notandum mihi sic occurrit: solebant antiqui, in omnia locutione aliquid loci, et gere
centos sanctos patronos, quorum patronatus adiunxerunt. Horum exemplum secuti sunt patres no-
stri, nam in prima fundatione Conuentus huius, elegerunt pro patronis. s. Valentinum prae-positum, et
cuius festum 14 Februarii, ab Ecclia celebratur, eiusque officium sub duplici ritu celebrare incho-
tum etiam s. Martham virginem hospitum saluatoris nostri. Et s. Virgilium cum sodalibus, Martini
quorum etiam festum sub duplici ritu celebrare consuevit.

Terra motus
in polonia.

Anno Dñi. 1200. Quinta die mensis Maii. Terra motus in polonorum regione, viciniorque
regnis, et terris, sub meridianum tempus exoritur, et frequenti spatio dierum repetitur, plures
turres, domos, et munitiones attrahit. Quod res in polonia rara, prodigiosa, et apud pluresque
in religionem vix uidebatur, nam multi infideles ex timore, ad fidem catholicam conuersi
sunt. Successit huic malo, fames, et pestis hominum, et pecudum. Ita Ioan. Herburtus.

Sal in Bo-
hemia.

Anno Dñi. 1124. Cracouia tota conflata. It. Anno Dñi. 1240. A scythis igni suc-
censa. Anno Dñi. sal in ciuitate (Bohemi) inuentus 1230. Ita Ioan. Herburtus.

Tartari in
polonia.

Anno Dñi. 1241. Regnante in polonia Boleslaus iudex, Tartari, celeri et inopinato aduen-
tu, poloniam inuasunt. Cracouiam igni succendunt, viginti milia et unum, viginti, ex polo-
nia in captiuitatem duxerunt, praeter alios promissi sexus, barbaram feritatem interuenit.

Fames gra-
uissima.

Anno Dñi. 1315. Toto integro anno, fames poloniam afflixit, et deinde duobus annis, adeo
grauiter, ut in defectu frumentorum, canes et felis comedere coacti poloni, insuper et cadane
ra: Cuius causa vitabat, ne illum occidat, et cum familia domus comedat. Cronica lib. 9.

Ecclia catho-
lica.

It. Anno Dñi. 1310. Pestis, et terra motus.
Anno Dñi. 1209. Tempore Vincentii hadublonis Epi Crac. Grauis Ecclia Crac. fulmine
perussus est, et suppellex Eccliae combusta.

3
6.

IOANNES
AUSTRIACVS S. Th. D.
Secundus Conuentus Canonorum Regu-
larium Lateranensium, et Ecclesiæ
SS: Corporis Christi Præpositus.

Vitâ functo Conrado Almano, Præposito, non erat ne-
cessaria diuturna deliberatio, quæ mentes, et studia fra-
trum Canonorum, quem electuri essent distraheret, nam
Joannes Austriaci S. Th. Doctoris, Academici quondam Pra-
gentis (qui cum Conrado de Canonica Glacensi Casimiriam
venerat, et officio Prioratus fungebatur) eximias virtutes, fa-
cile omnium deinde, ad veniendum eum præpositum, ad-
se haxerunt. Qui suscepta præpositura, in primis ad exemplum
Conradi prædecessoris sui, in omni pastoralis functione obeun-
da, se se accommodare studuit, illius præclaras virtutes, præ-
emulatione, ad se deuiare contendens. Hic, Regula, et obserua-
tio religiose fuit studiosissimus obseruator. Quammodum Ecclesia
amicam sedulo procurauit. Confraternitatem contraxit cum
Monasteriis, Tremensi, Mstouiensi, calisiensi, Canonorum
Regularium. Item cum Eueniens S. Augustini, Calisiensi.
Confirmationem Foundationis Monasterii sui, à Martino V. Pon-
tifici Max. obtinuit.
Ædificium Ecclesiæ suæ per Conradum incæptum continuabat.
Anno Domini 1425. Pestem ita atrocem in Polonia,
memorant antiqui scriptores, ut Rex cum Regina in illius de-
seve cogerentur. Cuius calamitatis non negatur summus

Labov
D. præ
positus

AD.
14.
Pest.

De his

clauus
quo clig
evat aff
xus.

Ex MM.
scriptis.

pontifex Martinus V. per Legatum suum a latere, Latinum Vrsinum Car
dinalem Episcopum Ostiensem, ostulit Regi Targeloni, Dominica passionis in hu
mentum, clauum, quo Dominus IESVS Cruci affixus fuit. Cui clerus cum popu
lo, processionaliter praesent. In Basilica Cracouensi aservatur.

Hic Praepositus petiit a Petro clareta, Canonico Regulari, de domo Ruduensi,
quatenus aliquid scriberet, ad informandam suam Canonicam in observantia regulari.
et scripsit libellum super statuta Canoniconum Regularium collectionem, misitque
Cracouiam, qui libellus ad huc usque tempora in capitulo quotidiano legitur.

Cetera quae Joannes Austriacus Praepositus, fecit, antiqui fratres non, in p. evē, de
Antiquorum enim Canoniconum more et vita, qui in novella illa plantatione Monache
viri manebant, difficile est quicquam certi scire, ceteris enim ille et pulcherrimus vex, vitam
omnem, in Deo precando, ac propitiando, consumebat, ideo minus illi cura erat, a
liquid de se scribere.

A.D.
1428.

Obitus
praepositi.

Anno Domini 1428. die 12 Julii. Joannes Austriacus Praepositus, laboribus,
et senio fractus, ultimam obiit diem, cum praeset annis septem, ante Maius alta
re, pater Conradum sepultus. Horum Praepositorum sepulchris, appositus fuerat lapi
des grandes, suis titulis exscripti, cum et huc Praepositorum in ipsis laudibus expressa;
quos, cum aliis, Martinus Kloczynski, eiusdem Ecclesiae Praepositus, dum Anno Dñi,
1636, faciem templi marmoreo tenebat parimento, restituit.

Sub huius Praepositi regimine, ultimam clausisse
diem, Si Fratres memorantur.

Obitus
Fratrum.

1. Simon prius, et presbyter, primus huius domus professor, in scribendis
libris in pergameno, ad tantum doctorem servientibus, indefatigabilis.
Sepultus ante maius altare. Anno Domini 1422. die 27. Novemb.
2. Fr Augustinus Szechab. Conuener. Cracouen.
3. Vencoslaus. presbyter. Ad aeternam quietis portum transit.

Vixit Sactenus in Vniuersa Polonia Regno, ab initio susceptus Religionis consuetudo,
iuxta morem primitivae Ecclesiae, ut Ieiunium quadragesimale, a Dominica septuagesimae
inchoaretur, ad diem pascae continuandum, quod saepe numerum a pluribus praetermissa, magnam
dissensionem et scandalorum occasionem, inter clericos et Laicos minime habebat, dum Ecclesia
vniuersa pavodialis recideret, huiusce moris transgressores, aut publica, aut gravi pœni
tentia, quin etiam in vesperis Ecclesiae negatione punirent. Laici in contrarium consue

tudine se, et observantia Romana Ecclesiæ reliquarumque regna tenebant, quæ quadragesimalis ieiunii promissionem antiquavit, et abolerunt, in omnibus terris, regionibus, et provinciis quibusvis, proinde, et quoque, nisi ad novam aliam omnium Catholicorum Romanæ sedis obtineantur, ieiunare non tenentur abesseverant. Agitata diebus aliquot de abrogatione contumeliosæ quæstio in synodo Vratislaviensi, tandem Anno Dñi. 1248. Iacobus Apostolicus Munus, postea summus pontifex Urbanus IV. nominatus, de consilio et consensu pontificum, ut omnia in sacra contumelia in posterum debeat hinc aut scandalorum occasiones extinguere, et ne deinceps fluctuantibus animis anxii oborirentur scrupuli, remedio salutari provideret, eum cavum, auctoritate Apostolica, tam Ecclesiasticis, quam secularibus, ad diem finem exclusivæ, contra viam consuetudinis polonorum, et prius in institutione non obstantibus, indulget: atque ex eo tempore, Dominicam septagesimæ, polonis appellari, veteri Bacchanal, sive ut ipsi voce novata, ad analogiam polonici vocabuli, Carnupurum dicunt, mos obtinuit. Ioan. Heub.

Ieiunium
quadragesi-
male abbre-
vatum.

Anno Domini. 1191. Petrus fil. S. Marci in Via lata, Diaconus Cardinalis, Capuanus, Legatus de latere à summo Pontifice Celestino Tertio, ad reformandam in Polonia Ecclesiam missus, qui Cracoviensem primum Civitatem ingressus, à Fulcone Cracoviensi Episcopo, et omnium Ecclesiasticarum professionibus sollemniter exceptus, habuit ibidem primam cleri congregationem, deinde ad Vratislaviensem, Plocensem, et alias diducit se conferens, maxime in eliminandis sacerdotum abusibus, et scandalis operam posuit, quorum mores, ea tempestate, in tantam processerant licentiam, ut non minus quam secularibus, nubendi sibi putarent licere, passimque concubinas nomine uxorum fouerent, quam perniciosam audaciam, docti severitate compescuit. Laici vero quacunque pollebant excellentia, et dignitate, ut matrimonia publice in Ecclesia contraherent, instituit. posteaquam in Polonia, Cardinalis prudenter muneris sui pariter implevisset, in Bosniam, primum in ea locatus operam contulit: sed iuvit penitus conatu. namque dum legationis officio fungeretur, et constitutio rerum qua ad volam castitatis presbyteri adstringeretur, iuberet promulgari, tantum tumultus a Bosnensis sacerdotibus prorsus excitatus est, ut violentas eorum manus, in vitam sibi evipendam precipites, non evasurus videretur, nisi sacrilegis eorum impetibus, Henricus Episcopus Vratislaviensis, qui tunc Ducem in Bosnia obtinebat potestatem, repressisset. Ex vitiis Episcopi Vladislavi.

sacerdotes
in Polonia
contrahant
matrimonia

Historici qui de rebus polonorum scripserunt, narrant polonos, in principio Regni res gestas non scripsisse, eo quod nullam notitiam literarum habuerunt, gens enim inter medios bellorum enervata stuperat, obrem non habuit ad intendendum studium: vel quod principes, non multo ante quæstivum, ab usque hostium incursibus arcendis solliciti, nihil persequerentur, inducere in animum ea, quæ à doctis viris ad erudendum proferebantur. Heub.

poloni, in
principio Re-
gni, ignorantes
literas.

Anno Dñi. 1241. Conradus Dux Mazoviæ, suspitione concepta, contra Joannem Czaplā, Iuris Canonici peritum, Cancellarium Ducatus sui, scholasticum Vratislaviensem, et Plocensem, ordine presbyterum, filiorum suorum (Boleslai et Casimiri) pedagogum, quasi ipsius suasu, Casimirus filius eius, mandata patris contemneret, eum ad se accersitum, nihil examinata veritate, crudeli supplicio damnavit immetum, nam primo squalido carcere, diebus aliquot detentum, atque equitico tortura, in publicum patibulum egit. Auxit nefarii sceleris crudelitatem, coniux improba,

Canonici
Vratislaviensis
suspendio ne-
catus.

Agathia, quā cum extinctum, et à suspendio sublātum, Fratribus p̄dicatores in Civitatem fērent
sepeliendum, in vātrēm acta, illis ablātum, non secus quā altera Jezabel, sanguinem sacēdo
talem siliens, plausu impositum, et duobus bobus vectum, in altero vultus patibulo, studio ē ad
id circa Ecclā s. Dominici fabricato, supra Isulam, ē regione Ecclā plocensis maioris, supen
di iussit. Quom fū. Martinus p̄rior plocensis ordinis p̄dicatorem, missis Fratribus, de pati
bulo secundo depositum, in Ecclā maiori ordinavit sepeliri. Moxenda cades vbi passim perue
ruit, petrus snehensis Archiepiscopus, per vniuersam plocensem Diocesim sacens interdixit.
Conradus p̄nitentia ductus, missis nuntis, supplex Conuentui fieri postulauit. Qui cū Conciad
habitus esset, venit illuc cū Episcopo plocensi, ac signa p̄nitentia non obscura edidit. dein
de sanibz, vt in piaculi commissi facinoris, villam Zowicz, cū syluis et nemoribus ipsam ambi
entibus, Archiepiscopo et Ecclā snehensi perpetuo possidendam adscriberet. Ecclesius vni Vladesla
uici et plocen libertates et iura conferret; postq̄ uerō lata sententia submisit se p̄niturum,
à gregorio Nono summo pontifice, per Thomam Vladeslauensem Episcopum, absolutione bene
ficiū accepit. Ex Archico Ecclā Vladeslauensi.

Confiler
Crac. capi
te plebilit

Circa Annum 1461. Tecinius nobili genere natus, a Civibus Cracouici, in Ecclā s. Francisci
Crueliter occisus. ob quod Crinen ex decreto Regis sex Confiler Cracouici capite plexi. alii
6200 flor. p̄na multati.

Sacerdotes
decollandi

Sub id tempus, Duo sacerdotes secularēs, Turshi et Snoiński, fūto infimulati, innocentē à con
sulibus Cracouici damnati, decollati sunt. ad Episc. Crac. citati, solum decem florēis, p̄nas
vederunt. Crimen. Neq̄ vex Casimirus Tertius, necis eorum imperat, suspitione caruit.

prata di
cta Matsey
li.

Circa hūc tempora, Craciam nomine Matsias, Medicus Regis, donauit Conuentui
nostre, causa prata, post Civitatem Cracouicensem, ut ex illis quolibet anno colligeret fū
num. pro ipsius uerō anima, quotannis, in festo s. Pantaleonis Martiris, quod incidit in
diem 27 Iulii, fratres tenentur in choro, recitare vnum nocturnum ex officio Defuncto
rum, cū Laud. addita collecta, Deus venia largitur. deinde Cantare Antiph. Media vita.
cum Versu, peccauimus Dñe. et oratione, Deus qui culpa offenderis. Hac autem die D.
p̄p̄ositus, fratribus ad mensam addet plura fercula cū pipere et uoco, et p̄nam cum alio
et vinum bonum; sic autem in fundatione expressum est: Dabit vinum bonum, cuius olla per g.
12. enabit, nam tum temporis, quanta pars olla vini boni, vendebatur g. 3. Hūc autem prā
ta fuscusq̄ vocantur Matseyli. inter villas p̄tsew, et Zablocie.

Anno Dñi. 1439. Magna pars Cracouia, gemino incendio conflagrauit.

Cracouia
ob adulteri
um p̄soni
am tumultu.

Item. Nicolaus Serapinus, p̄fectus Salis, et nonnulli alii, de senatu Vr̄bis, ob im
portantem adulterinam monetum, populari inuidia pene deflagravit. Quod ni consp̄a
tionem hominum subdovati in Arcem properē fugissent, cāsi essent, tumultu et concursu
populi. gliscantem seditionem obigneus Episcopus repressit, coniectis vris senatoribus Vr̄
bis in Carcerem, et post aliquot septimanar, de linente rva hominū, dimisit. Ita Crimen.

Cracouia
arst.

Anno Domini. 1462. Cracouia, sordendo incendio, in canobio Dominica
norum, ē fovea Alchim, hūc (quemadmodum vulgo iactatam ē) orto ar erat, ita, vt dimi
dia fere pars Vr̄bis, ad meridiem et occidentem solem vergens, abhumeretur. Crimen.

Ecclā cath.
arst.

Anno Dñi. 1237. Post mortem Iuonis Episcopi Crac. Basilica Cracou. fovea
incendio in furiis, quā ex testamento Iuonis plumbo tegebatur, excitato conflagrauit.
quam Vislaus postea instaurauit. Ita Crimen.

GREGORIUS

Tertius Conuentus Canonico- rum Regularium Lateranen- sium, & Ecclesiae SS: Corporis Christi Praepositus.

Hactenus tantum, Vna est Ecclesia, et Monasterium nostrum, Praepositum ex Germania accitorem Magisterio. non dum enim annorum decursu, in eam excreuebat magnitudinem, ut se per se tueri, ac dominatis viris, suam salutem credere posset. Neque etiam nos nunc permittet, tales praefuisse Monasterio nostro, qui vitae sanctitate, et eruditione, summa cum laude praestiterunt futuris successoribus. Creuevant iam sub paterna Cura Germanorum, et non paruo numero aucti erant Fratres Canonici, et cum sese mutuo circumspicerent, facile animaduertebant, non deesse sacerdotes iudicio maturos, vitae probitate notos, eruditione praestantes, qui munus praepositi, vitae, et ex dignitate gerere possent. Quare vitam functi Joanne Austriaco, concordibus omnium Fratrum sententiis, in defuncti locum, Gregorius, vir singularis virtutis, et doctrinae, libera electione subrogatur. Hic quidam Infirmary ex fundamentis exexit, in illoque altare consecrari, ut missam commodè audire possent infirmi, curauit. Huius Infirmary modo pars media, in Bibliothecam conuersa.

Indulgentias pro festo SS. Corporis Christi, auctas, à Martino V. Summo Pontifice, ad Ecclesiam suam impetravit.

Imaginem Beatissimae virginis Mariae, à S. Luca (ut fertur) in Tabula depictam, ad vnum cubitum altam, quod ducitur in sacrum

Infirmary
um.

Imago
B.V.M.
Luce
dego.

Ecclesia nostra servatur, a praeposito Rudnicensi Canonorum Regularium, tunc ob persecutiones Hussitarum exulante, et in monasterio Vladislavensi, cum imaginibus manente, acquisivit; quamque gemmis, laminis auro et lapidibus pretiosis, ornavit. Ad quam imaginem, pater Joannes Gelajus Exorcista, praefatus Domus nostrae, factus

REGORIUS
CONVENTUS
MONASTERII
ECCLESIAE
CATHOLICAE

Ex msc.
Cntr. p. s.
Lonicus

(Catherina nomine)

est, ab una obsecrata, centum millia, demonum se fugasse, Anno Domini 1634. quod expulso ad memoriam sempiternam, exarata est in tabella aerea, et in capella ad imaginem Beatissimae V. Mariae appensa. Quare ob huius imaginis venerationem, statutum est capitulariter, ut tantum in solennibus festis, a solo praeposito portaretur.

Molendi
na.

Idem Gregorius Praepositus, socius in Molendino dicto, Laurentii, post portam subvum, in suburbio Cracoviensi, prope Ecclesiam et Monasterium Carmelitarum in Avenis, coenit. Anno Domini 1432. Hoc Molendinum, a Suedis funditus dirutum.

A.D.
1432.

Item, Confraternitatem, cum Monasterio, Cisterciensium in Mogila, Casimiri, Viennae, et alii montis, et Clodavien, instituit.

A.D.
1435.

Iterumque in Anno Domini 1435. Indulgentias pro festo SS. Corporis Christi, ab Eugenio IV. Summo Pontifice auctor Romae, impetravit.

His temporibus Carminia erat repleta, Germanis, et Alanis.

A.D.
1438.

Anno Domini 1438. In territorio Cracoviensi, talis carissima frumentorum, a Michaeli H. Torica ^{fuisse} perhibetur, ut cum duodecim annis ante annis vendi coepisset crederetur, hoc anno, uno floreno vendebatur. et de Carissima contigit, ob pluvias tempeste venit et a talis continuas.

A.D.
1439.

Sequenti Anno, scilicet 1439. Gregorius Praepositus, undecimo sui officii anno, laboribus confectus, ultimam diem clausit. Cuius corpus vita casum, SS. Corporis Christi tenet Ecclesia, in qua, ante altare maius honorificam accepit sepulturam. Hoc praeposito regente, Praebes hi obisse notantur.

obitus
Praepositi.

Obitus
Frustrum.

1. Nicolaus Lub. hys presb. Anno Domini 1429.
2. Joannes Vithicabovis presb. Anno Domini 1431.
3. Paulus Tykos presb. iudicatur Alamanorum. Anno Domini 1439.
4. Andreas Murabovis. presbyter.
5. Joannes Petri Digev. Diaconus. Casimiriensis.

ce. his.

Anno Domini 1433. pestis per Universam poloniam, Virosque contagione grassabatur.

Anno Virginis partus. 1300. Venceslaus Rex poloniae et Bohemiae, primus monetam argenteam, grossos scilicet Bohemicos, in poloniam intulit, qui ad huc in usu Cracoviae, passim habentur, ad annum 1670. et vocabatur Ceshi gross. primo vero frustulis quibusdam argenti, pellibusque aspreolorum, et caeterorum rerum transmutatione, necessaria comparabant. Eoque regnante Cracovia muro cincta. Ita Guagnino.

Anno Domini. 965. Monasterium Tremesneense Abbatiale, fundatum à Miecslao primo, poloniae nominis Christiani principe baptizato. Canon. Regul.

Anno Domini. Fundatum Monasterium Canonicorum Regularium. S. Mariae in Czerwiensko, Abbatiale.

Anno Domini. 1222. Monasterium Mstwiense Canonicorum Regularium, diocesis olim Cracoviensis, nunc autem Snezneensis, fundatum à B. Juone Episcopo Cracov. regulariter professore parisiensi, ad Canonicam de S. Victore.

Anno Domini. 1358. Monasterium Calissense, Canonicorum Regularium, translatum de Villa Manha, per Casimirum secundum Regem poloniae, ad Aedes S. Nicolai, Calisy.

Anno Dñi. 1305. Gediminus Princeps et Dux Lithuaniae, versus orientem causa venationis exercenda profectus, in quatuor millianibus, ubi Vilna Vilis fluvio comissetur ibidem in monte Lysyugova, tunc temporis dicto, qui modo Turogoria, vel Lysa, id est calva, vocatur, vespere imminente, in eodem monte pernoctavit: dormiensque per somnium vidit, Lupum ferream rugientem, in cuius ventre alii centum lupi rugiebant. Expergefactus, somnium talibus, et scriptoribus exponit, quod variis uariè exponentibus, Ledzieho sacerdos fuit gentilis, qui etiam auguria, et futura praesagire solebat, suus somnii avcana exposuit: Lupum ferream rugientem, urbem fortem, insignem, et celebrem significare: lupos vero in eo rugientes, multitudinem populorum portendere. Qua de causa Gedimino principi suavit, civitatem, et Arcem ibidem erigendam; et ideo Ledzieho sacerdos, plurimis beneficiis ob singularem virum excellentiam, auctus Radivil, quasi Consiliarius Vilnae aedificanda vocatus est: De cuius familia praestantissimi heroes semper fluunt, qui belli pacisque munia, maxima animi, ingeniique vi, praestant in reipublica Christiana emolumentum obeunt. Itaque Gediminus, per suggestionem Ledziehonis, duobus, illico arcem duas, unam in monte excelsa, alteram in planitie inferiorem erigere, munireque fecit, Civitatem etiam populosam aedificare iuxta mandavit, quam Vilnam, a Vilna fluvio praeterlabente appellavit, et sedem suam de Trohi, in eam transtulit. Ita Alex. Guagninus in Chron. sua.

Anno Dñi. 1396. Vitoldus princeps Lithuaniae, expeditionem in Tartaros adornaivit, ac tribum unam, quam illi Hordam vocant, cui libens abgit, exevecti eorum profligato, partemque captivorum, Regi, et proceribus Polonis, dono misit, reliquos in medio Lithuaniae, supra Vaccam amnem, duobus milliaribus à Vilna, quibus attributis, collocavit, qui illic manent, usque ad hodiernum diem, boni ac diligentes

Moneta argentea in polonia.

Cracovia muro cincta.

Monasterium Tremesneense

Monasterium In Czerwiensko.

Monasterium Mstwiense.

Monasterium Calissense.

Vilna Civitas Lithuaniae, fundata ex qua occasione?

Radivilianus, familia et stirpis origo.

Tartari in Lithuania a Vilna duobus milliaribus collocati.

patres familiar, et viribus p̄fca, armorumq; non immemores, vires patrias Macedonicas superstitiones servant, et liberi, legibus suis v̄uentes, et ex quo cum Lituanis Regis polonici, Magni Ducis Lituanici, imperium cognoscunt, vexillumq; proprium Arabiarum libenis inscriptum, quo in bello v̄antur, habent.

Lituanus nolit
recipere Epi
scopum polonum.

Anno Dñi. 1598. Cum Rex Sigismundus Tertius, Episcopatum Vithrensem Bernardo Maciejowski, gente polono conlatisset, Lituanus Soc iuvit facere contendebant, alteri, quam personam gente Lituanam, talem dignitatem deservi non posse asserentes. Et cum iam Maciejowski, Romam concessum Apostolicum, ad suscipiendum eundem Episcopatum obtinisset, in Lituaniam ingredi volenti, arma opponere constituerant, nisi ille p̄demonstraret, a persequenda eius possessione desisteret. Unde post quinquennales altercationes, datus fuit ille Episcopatus Benedicte Woyna, gente Lituanus, ac in istis Comitibus negotium fuit scriptum, promittente Rege, quod non nisi Lituanis, natis in Lituania, tales dignitates essent conferendae.

Suffrag. in electione
Regis.

Anno Dñi. 1632. Cvacou. Quibus Sabet Vocem in electione Regis. Ita prius aus. It. Danisela Civitatis Legatis fuit concessum, ut aequae ac Civitatis Cvacouici, Vilnae, Legatis, ius Suffragii, in electione Regis haberent. Prius in electione Vladislai IV. anno ut sup.

Terrae motus.

Anno Dñi. 1618. 25. Augusti. In Italia, in provincia Transpadana in eius vestibulo Rhetia, imminens prope visio mons, in opinato motu convulso sub vesperam, totum illum vicum repente obruit, ut ne fastigium ullum adificiorum appareret, et omnes eius habitatores, civiter mille quingenti, tota ruina operati interierunt, praeter Franciscum quendam, qui extra oppidum, aliam pro castra vinum, ad cellam vinariam ierat, et alium puerum in hortis, ibidem extra oppidum, colligendis pomis intentum, ac fructum praefecti, qui peregre abierat. Prudie illius diei, cum insolitus fastor, vicum eundem pervasisset, aliquis vilior ex plebe, praecipuos ex magistratu monuerat, quod exitum illis immineret, nisi mox inde exirent, sed ludibrio habitus, ipse solus secessit, et periculum effugit. Convocati autem postea magno numero fofores, ut locum exornarent, vel saltem cadavera, seu operum obruorum eruerent, fastore tetro alii infecti, alii etiam extincti, ei reliqui terrae spectro, quod locum nunquam instaurandum fore monebat, desistere debuerunt.

It.
Terra motus.

Anno Dñi 1627. Similiter terra motus in Italia, Apuliam Regni Neapolitani provinciam concussit. die 30. mensis Julii, Sora 12 meridiana incipit, et licet quingenti Soris duraverit, primus tamen eius impetus, tantus fuit, ut bonam partem Apuliam partem, in eam peculiariter urbem, cui a S. Severo nomen est destruxit, namque ad diem, palatiorum, ac horum numerum, ita, ut ne quidem ipsam vestigia, appareat. Atque in hac ruina, ad nobis monasterium, monialium claustra, evulsa, et debila. Omnesque fere incolae, qui tunc temporis, in urbe erant, extincti sunt. primo Soc terra motus in Italia, nemini inducitur, aut fugiendi tempus largiente. Ita prius.

GASPAR

Quartus Conuentus Canoniconum Regularium Lateranensium, & Eccle- sia SS: Corporis Christi Præpositus.

Gregorio Præposito, funebribus persolutis, Fratres Cano-
nici, Comitibus capitulavibus promulgatis, ad novum Præposi-
tum eligendum processerunt: secreto itaque scrutinio, quæ unus
cuiusq; esset sententia, quemue, quilibet ex eis digniorem Præposi-
turæ censeret, inquireret, animaduertit, Gasparum præpo-
situm, Præpositum ab omnibus deposci. Itaque electus, et Zocion
clinario præsentatus, et confirmatus, ut primum munus, et officii
Antecessoris sui in Ecclesia, et Monasterio successor exhibet, et
clulam capituli nauare operam, ut incæpta per alios Præpositos fa-
brica Ecclesiæ, continuaretur. Quare primo anno, statim post, su-
scriptam Præposituram, capituli congregare lapides, pro reparare Ec-
clesiæ continuando, et sacra erigenda: sumptum habuit ex Ele-
mosynis Episcoporum Vacouien, Ciuium quoque Vacouien, et Ca-
simirien, et ex testamentis, reliqua priuatorum benignitate addi-
dit, quorum beati spiritus, pro tam sanctis, ac pijs operibus, feli-
ci iam, ac sempiterno alio finitur. Circa hoc tempus Aureus
Viganticus, una uendebatur Marca; unde mutabatur, pro una die,
duo soluebantur grossi; a tribus testudinibus noua sacra conuen-
tionem fecit pro 46 marcis. Centum lapides quadraginta, octo marcis
emebantur; et Cementi cista sexaginta, undecim Marcis. ut regentis
antiquis notatum.

Idem Præpositus, Censum terrarum neglectum, ad Ecclesiam, suam
à prima locatione eiusdem, spectantem, in platea Suborum, inter pontem
regalem, et Ciuitatem Casimiriensem, citatis personis solvere co-
egit.

Labore
D. Greg.

Census
Terrarum.

Statutorum
confirmatio.

Statutorum suorum etiam, Conventus sui, confirmationem in Consilio Baglioni obtinuit.

A. D.

1443.

Terra motu
Casimiri.

Anno Domini. 1443. Contigit Casimirus, terra motu, ex cuius vese-
mentia, fornices templi superiores s. cathedræ corruerunt, itaq. Ecclesia inrepa-
rata, ob paupertatem illorum Religiosorum, usq. ad Annum 1555. permansit.

Teste Miedouio.

De Ecclesia s. Laurentii. De inf. Ita in catalogo defunct. Benefactorum Monasterii nri.

1. Obiit D. Joannes de Libertow, Nobilis, qui pro incorporatione capellæ s. Laurentii ad
Ecclesiam nrām, resignavit nobis Jus patronatus, et collationem.
2. Obiit Nicolaus de pilzno, commensalis nr, quondam plebanus s. Laurentii capellæ, cuius
cooperatione, et resignatione, ipsa capella incorporata est Ecclæ nræ, cū oīb. pertinentiis
suis. Anno Dni. 1448.

A. D.

1447.

Ecclesia
s. Leonar-
di.

Anno Domini. 1447. Ecclesia s. Leonardi, cum Hospitali, post mu-
ros Casimirienses à monachis, fundata, et erecta, per Consules Casimirienses,
ad instantiam Sbignei Cardinalis et Episcopi Cracoviensis. Hæc Ecclesia præpositi
titulo insignita, cuius Jus patronatus, et collatio, ad Consules Casimirienses pertinet.
Ita Halielsus in Chron. Miedou.

A. D.

1448.

Ecclesia
s. Lauren-
tii.

Anno sequenti, scilicet 1448. Cura et studio præpositi Ecclæ ss. Corporis
Christi, Ecclesia s. Laurentii, quæ huc usq. sub regimine secularis sacerdotis erat,
(et hæc quoniam Anno Dni. 1124, a Nobili polono petro Dunin edificata) Ecclesia
nræ, suffragis Regis, in perpetuum adiecta, et incorporata, cum decimis ad eam
pertinentibus. Ita mss. narravit Hyacinth. Liborius, præpositi Ecclæ ss. Corp. Christi.

A. D.

1451.

Conventus
F. Minorū
shadomii.

Anno Domini. 1451. Fundati sunt shadomii Fratres Minores de observantia,
s. Francisci. de quo Miedouensis Historicus polonus, in hæc Verba scribit. Sbigne-
us Cardinalis, Episcopus Cracoviensis, Monasterium pro Conventu Fratrum
Minorum de observantia, in shadomia, in area germani, sui de oleśnica,
palatini sandonienſis, erexit. Constructaq. Ecclesia lignea, illam in die Nati-
vitatſ Beate Mariæ Virginis, in honorem s. Bernardini, omnibus pro-
cessionibus totius vrbis ipsius Cardinalis, et Fratres ducentibus) celebra-
vit. Et post biennium, amplius eiusdem Cardinalis, coctili muro Ecclesia
edificata est, et adornata. Habitationes Monasterii, Fratres ex elemosinis
contribuentium, et propriis laboribus, construxerunt, et in hanc diem construunt,
ornant, et amplificant.

Conventus
Cracoviensis
Fundator.

Eodem Anno q. supra. Petrus de kurozwęhi, De clomo Rosarum,
Thesaurarius Regni polonia, in oppido suo hereditario kurozwęhi, Ecclesiam sub
Cura vrbis tantum parochi, huiusmodi constitutam, volens plurib. sacerdotibus doctrinā,
et vernam observantiā exhibere, exornare, qui assidue Domino Deo vrent, in
laudibus et hymnis psallere, hostiamq. Corporis et sanguinis Jesu Christi;

devote immolarent, Canonicis Conventus nostri Casimirensis reverendam comperit, ad quam cum licentia Locordinarii eodem solemniter introduxit. Et latius in fundatione ipsius patet.

Idem etiam Annus, Magno Jubileo insignis, qui Cracovia, Gnesna, Leopoli, per spatium unius anni, magna cum devotione, et frequentia populi, celebrabatur.

Anno Domini. 1454. Joannes Ottyobus, celeberrimus Historiarum polonicarum scriptor, habens notam, perspectamque regularem observantiam Canoniconum Regularium Conventus nostri Casimirensis, eos in oppido Ktobuscho dicto in diocesi Cracoviensi, fundavit, postulatis à conventu nostro Casimirensi, viris probis, vita et doctrina clavis, qui alios ad omnem vitam religiosam observantiam efformarent.

Anno Domini. 1455. Conventus Fulneensis Canoniconum Regularium, in Moravia, depositum suum quod habuit in conventu nostro Casimirensi, ab annis triginta, ob persecutiones Sclavoniarum, hoc anno recepit, et de recepto, quietavit.

Anno Domini. 1456. Erecta est Ecclesia s. Agnetis Virginis et Martyris, skadomica, cum conventu Monialium s. Francisci de observantia Bernardinorum, virore B. Joanne Capistrano. Hæc Ecclesia conflata, deinde a Joanne Rosova, eo Canonico Cracov. restaurata. Deinde Anno Dni. 1654, à Suevis, cum aliis Ecclesiis, funditus eversa, postea pace restituta, elegantiori forma, muro ecclesiæ adificata.

Anno Domini. 1458. Inundatio aquarum, multa damna intulit, quam secuta est caritas annona, ob vesementiam ventorum et imbrium.

Anno Domini. 1464. Bellum sacrum in Tureas a Pio II. Papa, indictum. Ad hoc bellum sacrum, ne Casimirus Rex polonicus nomen daret, politico bello impediatur. publicata tamén Cruce, per multi è polonis privati, nomina de dedit, ita ut ij prope duodecim milia hominum conficerent. Eorum, Cruce signatorum militum, non nulla pars dum coit, et instituit se Cracoviam, ve inter se communitate, in Judæos impetum fecit; effractisq. domorum foribus, facultates eorum diripuit, ac ne eade quidem abstinent. Cæteri ex utroque sexu Judæi triginta fere, caeteri in vicinam Joannis Tencinici Castellam Cracoviensem domum confugerunt. Eam quoque crescente tumultu possidie expugnarent, nisi Joannes Gysanus Episcopus, et Jacobus Dembenius præfectus, idemq. Besauvianus Regni, cum consociis suis amicis, et senatu, ac multitudine virorum, licentiam atq. furorem eorum repressissent, Judæosq. in Arcem deduxissent. Cromeur lib. 25.

Anno Domini 1467. Septimo Idus Aprilis, skadomia tota, exceptis templis conflavit. Breui, Cracovia centum domus conflata.

Eodem Anno, Gaspar Præpositus, in infirmitatem incidit, in qua sanctissimis Ecclesiasticis sacramentis expiatur, ad æterna (ut pie credimus) laboris sui premia, Deo vultu Auspice iubente, evocatur est. Cum gessisset præposituram Annis viginti octo.

Jubileum

A. D.

1454.

Clabucensis
Conventus fundavit.

A. D.

1455.

A. D.

1456.

Ecclesia s. Agnetis
skadomica
eviguit.

A. D.

1458.

A. D.

1464.

Judæi Cracoviam
violenter
truxerunt.

A. D.

1467.

skadomia
conflavit.

obitus
præpositi.

Sub cuius Propositi regimine,
Mouhi sunt etiam Fratres Si.

Obitus Fra-
trum.

1. Martinus Muravov, presbyter.
2. Ioannes Laurenti textor, presbyter.
3. Fr. Philippus Conuectus.
4. Ioannes de Sodez. presbyter.
5. Andreas Prior et predicab. presbyter.
6. Thomas. presbyter.
7. Fr. Andreas subdiaconus.
8. Ioannes dichter Auus. presbyter.
9. Ioannes presbyter promotor molendinorum.

Tres sicut
Episc. Crac.
electi.

Canonici et
tres sacerdotes
puls. Cracovi.

Circa Annum Dñi. 1456. Tres Episcopi Cracovienses electi. Ioannem Gnesynski, Episcopum
Vladislavensem, promouit Rex: Ioannem Zulecum Regni prolocellarium, Canonici Cracovi.
elegit Capitulum: Iacobum Sienieski filium palatini sendomunien designavit summus ponti-
fex Pius II. Et cum Iacobum Sienieski, tres suffraganei consecrarent, in suum summi pontifi-
cis; hoc ve exacerbatus Rex Casimirus, suffraganeos, Cracoviā abire iussit. Crizano
uius uero Canonici Cracovienses, domo ab apparitionibus praefecti extractis, per media
vitem foras eductus est, eo vestita quo Canonici in templo stant, nempe veste linea latiore,
et pallio cum cucullo ex pellibus mureu ponticonum indutus. Quare magnam in se populi spe
et tantis commiserationem, gemitibus de acerbitate Regis commouit. Idem tribus aliis, inferio-
ris ordinis sacerdotibus, accidit. De quare latius Cronemum disserentem, vide lib. 24.
Hieronymus autem Archiepiscopus Gnesensis Dunburg in Polonia, egit cum Rege de
iniuria personarum Zulestardianum, et pro senario, asseruans, Episcopatu semel
a sede Apostolica ipsi collatum, inuito adimi inue non posse. Sed Rege asseruante
malle se Regem excedere, quam illum pati esse Episcopum: Legato viuisis vocife-
rante, praestare, ut tria regna pereant, quam ut, et auctoritas Ecclesiae periret: be-
ne infelix, et iuvitatis utriusque animis, discessum est.

Mulier ad Ju-
daicam perfidi-
am delinuit.

Anno Domini. 1464. Grevicii Morshini Civis Cracoviensis, praefecti salina-
rum Vielicorvorum vxor Magdalena, ad perfidiam Iudaicam cum sua prole delinuit:
quam ille, sollicitantem et seducentem alias Christianas, a vivis timoribus, de regni
gione catholica zelosis, admonitus toties, pro gravitate sceleris, et Apostasia, punire
neglexit. Ita Ioan. Herb.

Terrae motus.
et 8. infantes
vno parvi.

Anno Dñi. 1604. In Hungaria, memorabatur circa Veradinum, terram
suavi motu concussam tremuisse. Et mulierem gravidam eo tempore, octo infantes
vno parvi effudisse. Ita Graecus.

Nonagenariis
noni denter
creverunt.

Anno Dñi. 1603. Medicus Ioannes Oczko, viv in aule sua solentissimus,
narravit, quod Nobi Stanislaus, havnhovii Archiepiscopi Gnesensis, accidi-
set; ipsi enim nonagenariis, dentes novos crevisse. Ita Graecus.

IACOBVS VADOVIVS,

Quintus Conuentus Canonico-
Regularium Lateranensium, & Eccle-
sia SS. Corporis Christi Praepositus.

Post decessum Gaspari praepositi, accelerarunt Fra-
tres Canonici, nouam futuri praepositi electionem, qua
pro die Cesta, mense Iulii indicta, concordibus sententiis, venun-
ciauerunt Jacobum Vadouium, Domum sua Canonici praeposuit. Hic
statim in exordio regiminis sui, fabricam Ecclesiae, a praedec-
essoribus inchoatam, ad iustam munus quantitatem, perduxit,
et consummauit. Idem supra sacellum adificauit Campanile
lignum, perit Ecclesiam, quod postea cum campanis exalta, ut infra
dicitur. Idem Confirmationem Confraternitatis SS. Sacramenti, a
primatum Ecclesiae locatione fundati, hoc anno a Summo Apostolice
obtinuit. Huius etiam Curia quatuor altaria in Ecclesia SS. Cor-
poris Christi, videlicet S. Augustini. Transfigurationis Domini. SS. Trini-
tatis ante Consules Ciuitatis, et ex opposito S. Virgiliae V. M. conserua-
ta sunt.

Circa haec tempora, prodigia apparuisse memorantur. Quodam die,
sole occidente, plerumque duabus horis, imaginem Crucifixi cum gladio,
ab Occidente ad meridiem, in aere pendere visam esse. Item caput
sive Caluam Diui Stanislai, aliquoties, dum in solenni supplicatione
circumferebatur, sudasse. Croner. lib. 24 et 25.

Anno Domini. 1468. Monasterium celebre in oppido Lva huius
Canon. Regul. fundatum est, a Joanne de Speculo. ad quod Canonici
Frater de Conuentu nostro Casimirensi populati, et a Joanne Gru-

Labores
D. Gaspari

Altaria
conserua-
ta.

prodigia

A. D.
1468.

Monasterii
Cracoviensis

2e. h. v.

A. D.
1472.

S. Pauli
Eremiti
fundator,
Casimirus

De.
B. Stanislao
Iam et
Miedzi
c. 4.

A. D.
1473.

A. D.
1475.

Inundatio
Vistulae

A. D.
1477.

Obitus D.
Propositi

Calmen
in Scoto
S. Francisci

Sczynski Episcopo Cracoviensi introducti; Quod Monasterium, Vistulae perpetuo, non
posse Casimiriensis, ut in Ereptione suorum Monasterii patet, semper ubi acere debet.

Eodem Anno q. sup. poloniam pestis atrox invadit, et annona cavitas, ubi eam,
ex Siberia adli. intemperie, ingentiq. multitudine murium, qui horrea depasti, cum se

in agros effudissent, radicitus averserunt. **O.** Accedit huic malo, et aliud, quod Co
meter duo, in Octobri, per dies quinde. cent. apparuerunt. Ita xlii. d. s.

Anno Domini 1472. teste Miedziowensi, Constat inductor fuisse Ca. Inoriam,
ad Ecclesiam (olim S. Michaelis capella erat) nunc S. Stanislai, in Rupellam, Religio
sor S. Pauli primi Eremiti. Sic enim scribit dictus autor. Anno Domini 1472.
Joannes Otupski, senior Canonici Cracoviensis, in die Decem. millium milium,
quorum festum in diem lun. 22 Junij, cadebat, contentatus Joanne de Swebria
plebano, duabus praebendis, senio. iungit, et huiusmodi. De Ecclesia parochiali

in Rupella, conventualem, per Joannem Rzeszowski, Monasterium Fratrum Eremita
rum S. Pauli primi Eremiti fundari obtinuit, ut horis diurnis et nocturnis, lau
des Deo, et Beato Stanislae concinnerent. Contentatus etiam Stanislae (Bieliski Al
tavisia S. Crucis eiusdem Ecclesiae, per aliud Beneficium, et medietatem Centis Magi
stro. Nortium, in Zuppa Wieliciensi, apud opthonem de Mel. In, coempto perpetuo
Consensu Regis accedente. Provenit pro Vichi Fratrum praefatum loci in Rupel
la, idem Otupski, adiecit. In eadem Ecclesia requiescit Corpus B. Stanislae
Cruis Casimiriensis. Item ibidem depositum est Corpus Joannis Otupski, Cano
nici Cracoviensis, et Hi. Avia. poloni, et huius Monasterii Fundatoris, Anno Domini,
1480 defuncti.

Anno Domini. 1473. Die 26 Julii. stradomia ruyit, cum Ecclesia
S. Hedwigis, et Bernardinorum conflagravit, octavo fere anno, a puma combusti
one.

Anno Domini. 1475. Circa festum S. Jacobi Apostoli, ex ingenti
imbrium mense Julio decidentium, Vistulae Souvenda inundatio effecta est,
ut Casimivia ac stradomia aqua operirentur, et ad altaria templorum pertine
re. pontem maiorem quo Casimivia Cracovia iungitur, aliosq. minores pontes
abrumperet, magnamq. calamitatem Souhis, et pomarii inueneret.

Anno Domini. 1477. Jacobus Vadovius propositus, infirmari ca
pit, et inualecente morbo, sacris sacramentis vite munitus, vita mortali
perfunctus est, cum Ecclesiam suam, et Conventum annis decem admini
strasset.

Sub id tempus. Imago sculpta Christi Domini Crucifixi, in medio Ecclesiae S. Francisci collo
cata, tempore missae, et elevationis sanctae hostiae, fulmine percussa, et in partes diuisa.

Sub huius Quid positi regimine,
Hi Fratres defuncti sunt.

1. Nicolaus Zamet, prior Conventus, presbyter.
2. Fr. Joannes Sadecey, Diaconus.
3. Fr. Eustachius Conueylus.
4. Iacobus presbyter. Sacristianus.
5. Fr. Joannes Conueylus de Wyssa, pictor.
6. Martinus presbyter, predicator Theutonorum. A.D. 1473.
7. Thomas presbyter. Rotularius.

Obitus Fra-
trum.

Est quia Canonici Cracovienses, non pridem ex nostro Conventu Casimiriensi assum-
pti, post contraventionem contractam, petierunt mortuos suos fratres, in catalogum
Conventus Casimiriensis inscribi, idcirco sic, sub hoc proposito defuncti ponuntur.

Nicolaus presbyter, prior Cracoviensis.

Nicolaus Lublinski, presbyter.

Fr. Stanislaus Conueylus.

Quoniam autem B. Suantoslaa olim Civis Casimiriensis, obitus, et depositi-
onis corporis eius in Rupella mentionem fecit, opera precum duxi, vitam eius, ex
Historiis polon. Joach. mo Bielscio, et Mathia Miedoniewi, sic perbreve.

VITA B. SVANTOSLAE.

Suantoslaa, nobilibus parentibus orta, eo in loco, ubi nunc est Casimiria,
domicilium habuit, virginitatis clarissimis in statu Virginali insignis, procedens
vero in annis, viro pari nobilitate, in coniugem copulata, uerum post aliquot
annos, soluta vinculo maritali, et sui iuris effecta, cepit opera caritatis exer-
cere, ceteris, et orationibus indefesse vacans: ac sanctum Stanislaum Episcopum
Cracoviensem, recenter a Boleslao impio Rege occisum (videns miracula quae post
passionem eius patrata sunt à Deo) hunc sibi pro patrono speciatim elegit, ad cu-
ius sepulchrum, dum sapienter oratura accedit, et ecce post decem annos maritus
eius, ad sepulchrum orans, et tota nocte vigilans, vidit de repente, quasi in spiritu
raptam, totam Ecclesiam multis luminibus, et caelesti visitatione illustratam, qua
in visione astitit sibi s. Stanislaus, admirando in pontificalibus, vestitu veniens,
adstantibus sibi undique sanctis, quae vidua veneranda dixit, imperans, ut Zam-
bertum Episcopum Cracoviensem adiret, ageretur cum eo, quatenus ad cathedralem
Ecclesiam Cracoviensem, corpus eius transferatur; his dictis disparuit. Quibus auditis
à veneranda vidua Antistes, notam, perspectamque habens, illius devotionem ac pi-
etatem, bene solenni cum pompa, illud sancti Marci corpus, harsen duxit.
Haec vero veneranda Vidua, piis operibus intentam, nec usque ad mortem desistentem,
finis quiescit, in Rupella, praedicta, honorifice humilata. Anno Domini. 1083.

Vita B. suan-
toslae.

Joan. Stago
c. 1.
lib. 4.

Miedon. lib. 3.
c. 4.

A.

1.

M.

C.

2.

A.

1.

5.

2.

1.

Cometes.
pestis, et fames.Calendari-
um emenda-
tum.Talmud Ju-
daicum prohi-
bitum.Inuentio s.
Ceciliæ corpo-
ris.pecuniam
Ep'i ingens.Translatio
s. Norberti
ep'i Magdeburg.

Sub tempus Anni 1469. Cometes per 8 menses horribilis apparebat, quem secuta est pestis, fames, et siccitas adeo gravis, ut Visula fluvius penitus exsiccaretur, et apud Trevoniam pedibus vadabilis efficeretur. Segetes verò prorsus squalebant, sylva salubresque vaditibus ardeant, pecudes et iumenta, oblitis limo cum scilicet vorato intestinis interirent.

Anno Dñi. 1582. Gregorius XIII. Papa. Cum multa præclavè, pro vesti-
puendo nitore prisco, Ecclesiæ Catholice ordinasset, Calendarium quoque corrigi vo-
luit, cum ratio computandi dies præstata, declinasset plurimum à formula in con-
cilio primo Niceno, sanctorum 318 patrum in eo congregatorum consensu stabili-
tate Adsciti itaque Romam peritiores Astrologi, negotium illud perfecerunt, et no-
vum calendarium emendatum Idibus Octobris, prodit. Dissidentes tamen in Re-
ligione veteri calendarium pertinacius retinuerunt. Ita præsecutus.

Anno Dñi. 1593. Clemens VIII. Papa. Legem sancivit, ne Iudæi Tal-
mud suum, et alios in Indice expressos, ac prohibitos libros legerent, et omnes
tales libros, ab officio Inquisitionis conquisitos, cremari iussit. In sola Civitate
Bergomensi, fere decem milia huiusmodi librorum, fuerunt collecta, et igne
absumpta. Ita præsecutus.

Anno Dñi. 1595. Romæ, Corpus B. Ceciliæ, ab octingentis septuagin-
ta annis, a Paschali Papa I. reconditam, et eo usque quo loco esset ignota
tum: Casu, dum illius Ecclesiæ Titularis Cardinalis s. frondatus, vetustate colla-
psa altaria instaurat, in arca Cupressina, cum lineis Sabitis, vix aliquo
tanta vetustate immutato, fuit reperiens, summa consolatione fidelium.
Illud pontifex veneratus, in arcam ex Argentis solido fabricatam, vna cum
arca illa Cupressina inclusit, et magna solemnitate adhibita, in eadem Eccle-
sia iterum reposuit.

Anno Dñi. 1624. Decebat Joannes Luciborski, Episcopus Culmensis, sic pecuniam
sui prædicationis, nempe quingentorum millium novorum aureorum, seu florenorum
communem polonicorum, cum omnium admiratione, ex censu Ecclesiæ suæ, idque intra
decem solum annos, quibus illi Episcopatus præfuit collecti, constabuerat s. Svedem
Rerem Sigismundum, præterito fratris sui germani filio, aliisque cognatis, forte quod
videret, ex grata munificencia Regis, eos maiora recepturos.

Anno Dñi. 1628. Gragam adducta sacra ossa, B. Norberti, Magdeburgensis
olim Archiepiscopi, in ordine quatuordecimi, ab Altvirgo, et Abbate Stodowi-
ensi, summa veneratione, ac solemnitate, ipsemet Imperator, deponi fecit, in tem-
plo Canobii, eiusdem Abbatis. Obiecit iste sanctus, Anno Christi 1142. Exuvie
illius iacebant Magdeburgæ, in Canobio s. Mariæ, in vno lapide excavato, depositi,
et alio plano lapide solido contexti, terra aggesta. Nec aliud inveniunt fuit indolens,
præter ossa, et crucem auream, ac annulum cum diamante, non viis pretiis, togæque
carie consumptis, aliquas partes.

ANDREAS.

Seæctus Conuentus Canoniconum
Regularium Lateranensium, et Eccle-
sia S. S. Corporis Christi Prepositus:

Vitâ functo Jacobo Vadouio, Fratres Canonici, Commu-
nibus suffragiis, elegerunt Andreæ Overbyterum, Domus
sue professum. Qui obtentâ præpositurâ, statim in exordio
regimini sui, primo anno, omnia prius altaria, in ampliori
choro erexit, et in sacristia altare consecrari curauit, quod postea
Anno Dñi 1673. demolitum est. In villa hamen dicta, certi
fundum Lipowa dictum, Conuentui suo emit.

Anno Domini. 1478. Ioannes Dlugosus Canonicus Craco-
uiensis, cum uellet Casimirus (in eo loco, ubi Casimirus Rex
uoluit construere scholas studii generalis secus murum de Conser-
su Casimiri Tertii Regis polonia, Canobium Carthusien-
sum erigere, et fabricare, contradixerunt Casimirus, propter locum,
quem tanquam vacuum, domibus et hortis, nullo eis Regio iure
suffragante occupauerant, nec permissum præfensione allegata,
opus et clenodium pulcherrimum, toti regno polonia profuturum,
quamuis ipse Ioannes Dlugosus, offerrebat se, omnia iura eo-
rum ciuitatis reseruatum, edificare. Ita Dlugosus.

Anno Domini. 1482. Pestis grauissima totam inuasit
poloniam, et in primis Cracouiam. Quo tempore 15 Calend. Augu-
sti, B. Simon Lipnicensis, Sodalitii Bernardinorum, Ecclesia-
ster discretus, probitate, ac sanctimoniam vitâ clarus, ita ut agri-
ti complures ad sepulchrum eius, prius sancti relictus esse
memorantur, sua luce extinctus est, et in choro Ecclesie S.
Bernardini in stadomia ad Cracouiam, per fratres bonifici
humatus. Ita Miedonien.

Labores
eius.

Caritas
eius.
Diligentia
negotiorum.

Obitus
B. Simon
Lipnicensis
cepit.

A.D.
1489.

Anno Domini. 1489. B. Stanislaus Casimiritanus, vir sanctita-
te, et doctrina illustris, ex claustris Casimiriensis Canonicoꝝ Regularium, in
calos abiit. Cuius Vita, inprimis ab Abrasamo Bzouio ord. prædic. S. Th. D.
in Supplemento Baroni, sub anno eodem descripta: dein polonico idiomate Anno Dni.
1615. in super Anno Dni. 1670. prælo data, et a Consue Librum Dialect. Cracou.
approbata, quam ego succentis collectam, hic pponere operæ pretium duxi.

VITA, ET OBITVS, B. STANISLAI,
CASIMIRITANI, CANON. REGVL.
PROFESSI CONVEN. CASIMIRIEN.

Vita et
obitus B.
Stanislai
Casimiritani.

Beatus Stanislaus Casimiritanus, Casimiriensis, (quæ est Ciuitas Vbi
Cracouiensi confrontata) oriundus, unde et cognomen ei adhaerit. (Parentes ha-
buit admodum Honoratos, secundum Aculi fortunam, sed infirmæ conditionis,
nam pater ipsius Mathias softisensis, primos illius Ciuitatis seſſit Magi. Na-
tus; Mater Heduis femina deuotiſſima; Qui cum diu prole carerent, hunc fi-
lium precibus à Deo obtinuerunt. Natalem habuit, Anno Virginis paulus 1433.
in feſte Translationis S. Stanislai Epi et Martyris, cuius nomen etiam in ba-
ptiſmo ei datum. Is poſtquam primam ætatem ſub parentum oculis exerebat,
et iam capeſſendis literarum ſtudiis idoneus uidebatur, primo in ſcola paruoſia
ſſ. Corporis Chriſti, rudimenta grammaticæ edoctus, ſtatim à teneris annis ſpe-
cimen probitatis dabat: dein annos plures adeptus, ſtudiis literarum aptus, ad
gremium Cracouiens Academiæ conceſſit, Vbi ſtudioſum curricula conſectus,
ad omnem Viſa ſonantem efformatus eſt: dumq; bonæ indolis, ac ſonantis fron-
tis adoleſcens, inter illuſtres pietate et eruditione viros quodidie veſtatur,
mores eorum expreſſit, paucosq; poſt annos, eos non in ſtudiis magis, quam
pietate progreſſus fecit, ut æquales omnes ſcientia ſuperaret, et proinde pri-
mam Lauream in Philoſophia, breui et ſecundam Auguſti et Doctores, et non
dum viſ, Theologicas laureas meruerit. Baccalaureus S. Theologiæ creatus.
Poſt aliquot tempora exarſit in eo Religionis ardor, quare ad Canobium
Canonicoꝝ Regularium, ſub Dni Auguſtini ſabitu et Regula militauit,
Casimiriæ conceſſit; expletoq; Nouitiatus anno, ſacro ſe voto ei Viſ obſerua-

XII. Itic imprimis egrenia in Deum pietate, erga Superiores obervantia, in colle-
gas suos charitate, et benivolentia, valde emicuit, adeo, vt brevi tempore concionato-
ris, paulo post Lectoris, dein proprius murus, obire fuerit coactus. His officiis
perfundus, plurimos doctrina, exemplo, charitate imprimis actus, in se lucere fecit.
His tantum singulis septimanis vacabat. Ciliium asperimum gestabat. Munda
in sumo capite, supposito lapide, omnium fellebat. Vigiliis orationibus, contemplatio-
ni, in Ecclesia noctes dieque incumbabat. Sacrificium mysticum quotidie, summa
cum deuotione litabat. Silentium perpetuum meditationibus evuabat.

Ad S. Stanislaum Episcopum Cracouensem et martyrem passionum suarum deuotissi-
mus, dum sepulchrum illius in Rupella sepius visitat, quadam die, ibidem oran-
tem celesti visione, benigne Dominus visitare dignatus est; nam orans, Regiam
caelorum cum Patulo, et sancto Stanislao apparentem sibi, meruit aspicere, atque
ab ea audire. Gaudeo fili Stanislae, de insigni tua ista deuotione, qua me
et S. Stanislaum prosequeris; Vivaciter age, te enim Vna cum sanctis meis,
mece copiosa expectat in caelis.

In his exercitiis virtutum, mortis diem ex reuelatione Divina praeagnouit,
et ad patria aeterna propevani, apparuit Christus cum Matre, sanctis Poloniae
tutelantibus comitatur, blandè compellans. Surge (inquit) et festina fili mi
Stanislae, Hodie enim mecum eris in paradiso. Quibus verbis animatus,
cum se alevituti per usum sacrorum praepararet, illa verba proferens: In
manus tuas Domine, commendo spiritum meum; purissimam animam Deo red-
didit. Anno salutis humanae 1489. Die Tercia, mensis Maii. In festo Inuentio-
nis S. Crucis. Anno aetatis suae 55. Mense 7. die 7. In Religione 33. Men-
se 6. Quem Fratres Conventus post aliquot annos, corruentem miraculis suble-
uaverunt, ossibusque eius collectis, et in tumba occlusis, in loco seorsus, in do-
mo Minorum Ecclesiae deposuerunt, posito grandi lapide super sepulchrum eius, cum
ipsius effigie expressa in lapide, hac inscriptione adiecta, literis vetustatis, literis
venerabilibus, incompertis, nec literis suis numeris constantibus:

Hoc Conclusa iacent, Divi patris ossa sepulchro
Stanislai, hac Casimira de gente creati,
Cuius gestorum miranda cervice traxerunt.

Eius postea sepulchrum, vnus de Domo Illi. et Genes. DD. Iordanovum,
Crata ferrea, sumptu proprio, ad instar capellae obduxit.

Tandem post Annos Centum quadraginta sex, Martinus Kloczynski, Conuen-
tus et Ecclesiae Praepositus, cum vellet exeduar seu sedilia, antiqua opeve
ad ornamentum Ecclesiae, in Minori choro erigere, suius Beati ossa, cum
licentia Locordinarum, e veteri sepulchro levata, in apertum locum, maioris
chori eiusdem Ecclesiae, ea qua fuit deuotione transtulit. Fabrefacto eidem
Beato, nouo, partem marmoreo, partem lapide dolato, forma insigni avetelipa
decentissimo, cum hac inscriptione sepulchro.

D. O. M.

Beata Memoria D. Stanislai Casimiritani, ad hanc Can. Reg. S. Augustini Ecclesiam, Canonici, professi, presbyteri, pietate dum in humanis age-
ret singulari ac post mortem, quam Anno Domini. M. CCCC. LXXX. IX.
die 3 Maii obiit, votis fidelium, sua merita, magna deuotione, atq; solatio
implovanthum continuiss, in praesentem usq; diem conspicui Martinus Kło-
czowski I. V. D. Praepositus, cum suo Conuentu erexit. Curus Corporis in
regias Reliquias, ad sinistrum chori anteciovis angulum, ad ferream Cratrem,
sub saxo, in ligneo loculo, olim depositas, in hanc stanneam collegit,
et concauo petrae huius tumuli concluyt. Anno Domini. MDC. XXX. V.
Mensis Augusti, Die X.

Ad Curus Beati tumbar, usq; in Sodiernam diem, maxima Dominus operatur
Sanitatum miracula, ita ut à remotis etiam huc confluant regionibus, cui se
Beati Confessionis meritis, sperant adiuuari.

Anno Domini. 1492. Contigit Circa finem Iulii, Cracouia atrax
incendium, in domo aciali, iuxta portam Suborum, (teste Miedouienſi) exortum,
quod maximam vrbis partem, quæ ad septentrionem, et occidentem solem vergit,
cum tectis huius, et manium, atq; templorum, fortuito incendio absumpsit. Quo
etiam tempore Ecclesia S. Annae, cum Domo, (quam collegium maius vocant)
conflagrauit. post quod tempus Iudaeorum domicilia, qui eorumq; seorsim in
vrbe habitabant, grauanter incendio illo à miculis exarsi erant, Casimirian
translatum est, in ripam Vistulae, quem locum Casimirus Magnus, olim gymnasio
designauit, et aedificare coeperat. Vbi etiam nunc frequenter admodum, et penè
innumerales degunt, coempta etiam recentior, à Magistratu Casimiriano ma-
gna parte earum vrbis. Et ex eo tempore, quo migraverunt Casimirian, co-
eperunt Iudaei, fratribus Conuentus nostri, tribus vicibus per annum offerre aro-
mata, ratione fundi occupati in parodia nostra, et ratione diminutionis prouen-
tium Ecclesiae nostrae. Idem Iudaei, ob quoddam enorme delictum, ex decreto
Iudicis, debent offerre libris Gradualium, et Psalterii, ex sacristia, super pulpitu-
m Ecclesiae nostrae, modò per decreti relaxationem, solunt Cantoribus, ut pro ipsis offer-
rant. Sub id tempus etiam, erat Horologium ad later Ecclesiae nostrae peres
Sacristiam; quod extra, pro tota Ciuitate Casimirienſi sonabat horas. et in Ecclesia
supra Ciborium, erecta erat statua hominis, tenens cymbalum in manu, et ita bis
sonabat, et extra, et in Ecclesia. A cuius directione Horologii, Iudaei, singulis quatuor

A. D.
1492.
Incendium
Cracou.

Iudaei pellunt
huc Cracouia.

Aromata à
Iudaeis.
Vide Bl. 152.
Ex MM. SS.
Conuentus.

offerunt Iudaei
in Ecclia nostra.

Horologium
peres Ecclesia.

temporibus Campanatovi soluebant Imperiales. Consules uero Casimineni quotannis dabant pelliceum. Verum cum in praefato Civitate erectum esset Sordarium, penes Ecclesiam, circa Annum 1610, demolitum.

Anno Domini. 1493. Duo menses, Ianuarius et Februarius adeo calidi erant ut arbores folia explicarent, aues nidos exstruunt, terra flores producit, uerum totum hoc in Mense Martio, asperum frigus decoxit.

Anno Domini. 1495. Vishula fluvius, (teste Medouensi) supra modum alta se media inundavit, validis imbribus auctus.

Anno Domini. 1498. Teste Cronico, Initio Nouembris, pestis ex Vrsaria et Silesia proleptis, Cracoviam, et Minorem Poloniam inuasit, quae cum Syeme, quae fuit asperima) conquiescit, et tunc sequenti, maiorem in modum recruduit, et ad Syemem longe lateque vastata, plurimos mortales absorpsit.

Anno Domini. 1499. Iudaei in Civitate Casiminesi, peperit monstrum, scilicet Vitulum, duo capita habentem.

Anno Domini 1500. Milites Cruce Signati, post decessum Regium, contra Tartaros, conceptis armis, in Iudaeorum domicilia, quae tunc vacantes (seminis) posuerunt, impetum fecerunt, et fortunas eorum diripuerunt, ac viginti plus minus Iudaeos cruciaverunt. Inde, cum signis extensis, per pontem Cracoviam tenderent, clausis portis Urbis, exclusi, Regem secuti sunt. Medouensi.

Anno Domini. 1504. Casimivia à meridie, ad noctem usque, Rege ex Ave inspectante, arsit, et cum turribus, et pinnis, manium penitus conflavit. Ita Medou.

Anno Domini. 1505. Grando horribilis, Cracoviam, et per loca adiacentia cecidit, ova gallinae magnitudine aequando.

Eodem anno 4to sup. Andreas Praepositus, laboribus, et senio fractus, ob ingruentem aetatem ministerio praesae non poterat, praeposituram in capitulo Fratribus resignavit. In cuius locum communibus suffragiis subrogatus est, Benedictus Dominus nostris professor, vir diuinus Summae litterae peritissime instructus. Hic elaboravit praeparationem, in villa Conuentus, huiusmodi dicta, quam praeparationem, à suo nomine appellavit Biennel, quae ad huc usque tempora manet. Verum cum vellet Benedictus praepositus, inclinatus movere Religiosorum suorum, ad novam reducere frugem, ex eo inter fratres et ipsum, discordiae emerserunt, quare vir quiescit et vitam solitariae amat, post visitationem Episcopi nec Communiarios suos, praeposituram se sponte abdicavit, ideoque non numeratur inter praepositos, cum vno solam anno praesesset. In cuius locum electus est Petrus, Dominus suis professor et presbyter, villarum ad Conuentum nostrum pertinentium procurator. de quo infra. Hoc etiam anno, Andreas Praepositus, cum praesesset annis viginti quinque, testaceo Corporis veluto Sordario, in aeterna habitatione migravit. Sub eius Regimine mortui notantur Fratres.

A. D.

1493.

A. D.

1495.

A. D.

1498.

per h.

monstrum.

A. D.

1499.

A. D.

1500.

Iudaei spoliantur.

A. D.

1504.

Incendit Casimiviam.

A. D.

1505.

Grando.

Benedictus praepositus.

Ex MSS. Consilii christoph. Zonitii.

Obitus Andree praepositi.

Obitus Fra-
trum.

Villa Anzyl-
lice.

De Armis Doface
Corpus eius ante maius
altare, ad cornu Epistolæ
requiescit.

Profess. Crasnicen.

Inuentus the-
saurus.

Aux Vac. Con-
flogauit.
Mestis pro
matura.

1. Nicolaus Presbyter. Anno Dñi. 1478. Apotecarius.
 2. Ioannes de Oleszen. presb. Anno Dñi. 1492.
 3. Ioannes Loebelin. presb. A.D. 1492. Rel. 2. sanctitate notus.
 4. Nicolaus Biecz presb. Anno Dñi. 1494. predice, polon.
 5. Nicolaus alter de Biecz presb. A.D. 1494. sanctitate conspicuus.
 6. Gregorius. Presbyter. Anno Dñi. 1494. procurator Molend.
 7. Mathias. Presbyter. Anno Dñi. 1496. procur. Molend.
 8. Stanislaus presb. Almanorum predicat. A.D. 1498.
 9. Devislaus de Borzniew, Decretorum Doctor, in Aula Aui-
diaconus, et Canonus Cracou., senex ingens, Monasterium, et
professionem Canonicam fecit, pecuniam pro Villa Anzyl, Blouice
obtulit, mortuus A.D. 1499. die 26. octob.
 - 10-11. Fr. Petrus de Liplar, Conuersus. It. Fr. Mathias hamienstis. Con-
uers. A.D. 1504.
 12. Stanislaus presb. Anno Dñi. 1500. sacristanus.
 13. Ambrosius presb. procurator Molendinorum, qui fideliter mi-
nistando, priuilegia supra molendina Monasterio nostro reliquit, 1503.
 14. Iacobus, presb. prior Conuentus. Anno Dñi. 1504.
 15. Vincentius presb. Anno Dñi. 1505. procurator Villarum.
 16. Fr. Nicolaus Swofiowski Conuersus. A.D. 1505.
- Albertus Presbyter.
Martinus Presbyter.
Iacobus Presbyter. Anno Dñi. 1489.
Fr. Blasius. Conuersus. Anno Dñi. 1489.
Albertus. Presbyter. Crasnicen. Crac. sepultus, in conu. nrò.
Michael graphus Crasnicen presb.
Stanislaus Presbyter. Almanorum predicat. Anno Dñi 1498.
Franciscus Presbyter.
Nicolaus Presbyter. graphus Hospit.
Iacobus Presbyter. procurator Molendin. prior. 1504.
Petrus et Thomas presb. à scythis capti, eisdem obierunt.
Ioannes presbyter. pulp. Crasnicen. A.D. 1507.
- Pullis Cracouia Judais, inuentus est thesaurus in collegio Macon Academic, in lecto
Socratis.
D. Iacobus Olesnicki, sbrignei Episcopi Cracouen germanus,
de Armis Membr. Can. Reg. profess. Domus nrò. de illo
Christoph. Zoncoski in Vela B. Stanislai Crasniceni.
- Anno Dñi. 1500. Aui Cracouien ea pars, quæ à pede galli Crasanga nomen
habet, fortuito incendio conflauit. Conuenit.
Eodem anno. Aestas tam calida et arida, ut ad medium Iunii, fures in Polonia passim
de metentibus. Conuenit.

PETRVS

Septimus Conuentus Canoniorum Regularium Lateranensium, & Ecclesi & S.S. Corporis Christi Prapositus.

In locum Andree, vel potius Benedicti prapositi, subrogatus
est omnium votis, potius, eiusdem Conuentus professor, et preb
ter, villarum sub Andree, et Benedicto procurator. Hic prapostus,
quod gessit per vixit annos, et amplius, non scribere antiqui, sed
cum id non sentiant, ideo etiam ego malui ignorare potius, quam
clunare. Vesementer tamen dolendum est, excidisse prapostissimo
vum vivorum egregia monumenta, debereque antiquos fratres nostros
redargui evovis, vel negligentia. Constat tamen illum contraxisse
confraternitatem, cum Monasterio Abbatis Canoniorum Regularium
in Czervinsko. Et licet illius administratio prapostura, a Fratribus
silento quodammodo involuta fuerit, tamen ex visitatione Con
ventus, a Joanne Konavski Episcopo Cracoviensi, per suos Commis
sarios, Anno Domini 1522, in hunc et facta, apparet illum bo
na Monasterii nimis prodigè evogasse, in Hospites, famulos, equos,
Et forte parum abiecit, quin totum dilapidaret, nisi Episcopus
punctis in visitatione prapostis obviasset, assignando illi, et ad
dendo Conservatores, ex patribus Senioribus Conventus, qui totum
Monasterii thesaurum in manibus suis observarent, ipsique prap
posito ad dispensandum, quantum pro vnaquaque vice, necessitas
postularet, darent, et minime darent. Qui de omnibus et singulis pro
ventibus, censibus, et redditibus, ipsius Monasterii, vndeunque colle
ctis, et pecuniis expositis, fratribus ipso saltem semel in anno fa
cere rationem teneretur, conservatores, etiam ipsi.

Visitat
Conventus.

A. D.
1509.
Sivadomia
conflagrata.

Anno Domini. 1509. Die 22. Martii. Sivadomia tota igne absumpta est; Diva Hedugis, Agrehs, atq; Bernardinovum, templis, plurimò illatè perma-
nentibus, reliqua ex utraq; parte, violenti incendio, penitus deflagravit.
Eodem Anno. pestis gravantis pericula, plurimum timoris mortali bus incutit,
multisq; vitam ademit.

A. D.
1510.
Judith con-
buri.

Anno Domini. 1510. Judith peritur, qui Corpus Christi verum, in san-
ctissimo Sacramento blasphemabat, meritum sane supplicium invenit, nam ma-
gno ad id excitato incendio, in fovea Cracoviensi contraxerat.

A. D.
1515.

Anno Domini. 1515. Inundatio visibilis, plurima damna intulit;
quam secuta est acerbissima pestis.

A. D.
1518.

Contra-
castrensis
capite ple-
chitur.
Cronius
in oratione
funebris.
Sigm. Aug.
et Olaus
senior.

Anno Domini 1518. In mense Martio. Proconsul Castrensis,
dictus Kavecia, et alii duo Consules, Siechel et Szeins, in Arce Cracovien-
si capite plexi sunt. eo, quod nobiliem quendam statos dictum, cum duobus fa-
milis eius, iniuste, foveri illi ebrii ad lapideam quandam effrigerant, me-
promisso iudicio, capitis pena condemnarunt, et decollatos, equitibus decerbi
privaverunt; quare citati per sanguineos nobiles statos, decreto Sigmundi
Primi (Regis, pœnas luerunt. Et ex hac occasione, in postum decessit Rex,
ne Magistratus Castrensis, in quinquan nobiliem, sine assensu Castri Cracoviensis,
mortis sententiam ferre presumat. Ita Samuel Valicelli in chron. Mediceo.

A. D.
1519.
Hyems calida
nimis.

Anno Domini. 1519. Hyems tam calida erat, ut videretur esse Autumnus,
verum sequenti anno, tam asperissima frigora usq; ad Pentecosten erant, ut inde
maxima Canthia, et fames sequeretur.

A. D.
1526.
Obitus
quidam.

Anno Domini. 1526. Fames hoc anno, Somnos gravissime afflixit.
Anno Domini. 1526. Petrus Quapostus ad extrema pervenit, sa-
croq; refectus viaticis, obdormiuit in Domino, cum prescisset Anno viro
supra viginti. Sub suis quapostis vermine, morbus, aut si Frater.

Obitus Fra-
trum

Protest. Casus
cent.

quos postea
Casimirus.

Martinus presbyter de Krasich.

Iacobus presbyter.

Matthias presbyter.

Ioannes presbyter.

Simon presbyter subnexer.

Petrus presbyter.

Matthias quapostus Cracoviensis.

Ioannes quapostus Cracoviensis. A. D. 1507.

- Joannes Presbyter. Anno Dñi. 1509.
 Joannes presbyter. prior Conventus. A. D. 1512.
 Stanislaus presbyter. Anno Dñi. 1514. Vestigius.
 Fr. Joannes Diaconus. Anno Dñi. 1518.
 Profeſſor Caſimireſis. Thomas presbyter. Anno Dñi. 1521. prior. Moler.
 Joannes presbyter Cuacſer. A. D. 1522.
 1. Joannes presbyter Cuacſer. A. D. 1523.
 2. Lauventius Vredouenſis presbyt. A. D. 1523.
 3. Stanislaus Clepandienſis presbyter. A. D. 1523.
 4. Iacobus Gtauwiel presbyter. Anno Dñi. 1523.
 5. Lauventius presbyter A. D. 1525.
 6. Fr. Stephaſus Conueſus.
 7. Fr. Iacobus Conueſus. An. Dñi. 1525.
 8. D. Andreas prior et pñdicatv. S. T. Bacc. A. D. 1524.
 9. Felix, presbyt. Domus nra procurator. 1527.

Circa Annum Dñi. 1551. Regnante Sigismundo primo, Venerunt tunc in Regno poloniis, olim prædicta tempora, quibus nequitia hominum, Religio vera, in opprobrium et contemptum adducenda erat, per magistros prauiter auctus. nam multi ex Monachis, et sacerdotibus, abiectione videlicet sui regulari vestitu, ad sacrilegas nuptias conuolabant, et ab orthodoxa religionis defavebant. Nam Stanislaus Orestowski gente oxarum, Canonicus pramysliensis, cum esset sacerdos, Magdalenam Setmsia, in uxorem, sibi palam desponsare non erubuit, quo peccati facto, seuerius ab Episcopo suo Joanne Dziadusli admonitus, nec dictis sui præfatis acquiescens, magnam odiorum nobilitatis contra clauum materiam præbuit, iam enim tunc cõsuebat sacerdotum, contemptui esse caput, quasi aliquod inuelligisum reſus. Tum et sacerdos Mathias hrowicki, ducta uxore Magdalena probieſienſia, fugiens penas à Cracouienſi Episcopo irrogandas, Regiomontum peruenit. Et quod mirabilis, Joannes Dvorenſi, Episcopo Vladislauici, Silauior aliquando, sub Vesperam, dictum nuptias, cum gloriis suis pedisequa, publice, non sine scandalo familiaris, celebrasse: quamquam scandali iam tunc minor Sabbathu ualio, cum clauus passim in laſuriam, fuisset prolapsus. Ex vitiis Episcopi Vladislauici.

Anno Dñi. 1526. Iacobus Volsanſi, Episcopus Vladislauiciſis, ob suspicionem hæresis anatlemate rotatur a papa; qui tamen reconciliatus Romano pontifici.

Anno Dñi. 1517. Lutherus Salsvici Seminarie incepit, Vitenbergæ.

Anno Dñi. 1505. Die 10 Maii. Tempeſtas horrenda, circa Cracouiam coorta, tonitruis pernetuò terribiliter crepitantibus, et conuulſantibus, inter denarium dies fulguribus, grandinem instar oui gallinacei demisit, qua frondes arborum evanescerent etiam decursu, lectaque domorum perfracta sunt: huius una Avis fulmine percussa, lecti et muri parte abrupta, prodigii loco fuit.

Similiter his temporibus s. circa Annum Dñi. 1560. Episcopi Cracouienſis erat suspectus de fide. Vti Philippus Radniewski, ita Vilius Vacillatem capituli Cracouienſis admonere et reprehendere debuerit. Circa A. D. 1571. Parascas Crasinski, confederatione Quatuor Salsvici vum subſcripſit, quam nemo Episcoporum, in eo et catholici, aculavit facere voluit.

Sacerdotes
 Contraſunt ma-
 trimonia. et
 celebrant nup-
 tias.

Tempeſtas
 ingens.

Episcopi Crac.
 Salsvici in fide
 et fauent Sals-
 vici.

^{Augustus}
Nam Sigismundus primus, Rex poloniae, remissior factus in cultu veteris Catholici, ad
dictos Curios scientis, Sacerdotum per Germanos advenas, in poloniam introductam, non
cosibuit. propter quam Sacerdotum poloniae status immutatus fuit. Gothicus Episcopus Ca
meracensis subscripsit fides libertatis Sacerdotum. Ita Gaspar. Anno D. 1587.

Anno Dñi. 1590. Gregorio XIII. Successor Sixtus V. gentes in piceno.
palve pietate, genere Dalmata, seu Slavone, qui paupertatem fugiens transie
rat in Italiam, homo fortis benignus, vide et plura. Dunc fuit, nomine Felice,
puerulus gregi pasendo applicuebat, et eam transiens quidam Religiosus, ordinis
Franciscanorum, cum induratum videns, abduxerat ad Monasterium suum, ibi edu
catus, literis imbutus, et ad summam eruditionem proventus, officiorum quoque in ea
religione, minorum et maximorum honore, et in super generali, totius ordinis eius
praefectura cum laude perfunderet, in tantum virum evasit, quod prius Papa V.
eum Cardinalitia dignitate insignivit, et deinde secundum successionem in pon
tificatu Sabatis summo Ecclesiae bono. Nam stabilivit potentiam summorum Pon
tificum. Statum Ecclesiae à schismaticis purgavit. Civitatem Urbem struebat magnificis.
Restituit in totam sacra scripturam. Sanavit leges, quibus collapsam disciplinam Eccle
siasticam mirifice correxit. Cardinaliumque numerum, ad septuaginta reduxit.
Ingentem autem auri vim, iste pontifex congregavit, repositis in singulis an
nis, decies centenis millibus, numerum auroreum Romanorum, in Castro Molis Adri
ani; ac quinto tum sui pontificatus anno completo, quinquies mille millia (no
to nomine miliones quinq, Veteri vero usu, talenta auri, octies mille) com
pleverat. Et cavebat lege, quam et ipsemet iuravit, ac a Successoribus suis,
in ingressu pontificatus iurari voluit, ne ex illo thesauro, deponi posset extra
necessitates tales: ut si princeps Christiani, invenit fides generale, pro recupe
ratione Terrae Sanctae, et eo casu thesaurum non prius esse aperendum, donec e
xeratur Christianorum in hostico consisteret: ad sublevandam annonam caritatem,
vel pestilentiae alienig litem, ex qua gravissima populi Romani calamitas metuen
da esset. Item pro vindicando, vel recuperando Regno aliquo, vel provincia Christo
rum, si à Turcis, vel hostibus Ecclesiae occuparetur, vel iam esset occupata. Et deni
que bellum ab aliquo immineret, ditionibus, et patrimonio Ecclesiae Romanae. Gaspar.

Anno Dñi. 1631. Mense Septembri Andreas Lipski Episcopus Cracov. obiit. Vir in
legibus poloniae eximie summus, propinquus, ex ingenti peculio (noningenta polo
nica, aureorum, seu florenorum millia, numerata pecunia, praeter suppellectilem pre
tiosam, et tot thesauri plena reliquit.) quod exactioni rei familiaris causa corra
perat, vix sesquiunciam assignavit. Monumentum tamen sibi, suisque in sine fecit,
collegium sacerdotum, et praepositorum in chotecz, in quo praepositus ex eodem genere
perpetuo succederet: ac donavit decem millia florenorum, de quorum censu annuo Episcopi Ca
meracensis cura, aliqui captivi, ex servitute Tartarica redimerentur. Gaspar.

De Sixto
V. 62.

Lipski
Episcopus Crac.
defunctus, in
gens pecuni
um.

IOANNES

NICZKONIS I. V. D.

Octauus Conuentus Canoniorum Regularium Lateranensium, et Ecclesie S. S. Corporis Christi Præpositus.

Petrus, successorem accepit Joannem Niczhonem Casimiritanum, omnium concordibus votis electum. Vivum, ingulavis virtutis, et Doctrinæ. Cuius virtuti tantum tribuit capitulum, ut ipsius fidei ac diligentias, Conuentum, et Ecclesiam crediderit. In quo officio ita se industrium, fidum, vigilantem, ac internum gerit, ut crescente indies magis, magisque ipsius fama, et auctoritate, officio, et dignitati, nunquam deficiat. Hic liberalitatem primum per statum licuit, à parentibus traditis disciplinis, ad eruditionem magis, quam ostentationem profert. An uero arte ingressum Religionis, an in Religione, Iuris Vtriusque Doctrinæ in huius fuerit laurea, non scripsere antiqui. In eo imprimis effulset benignitas; nam cum esset vir ditissima paupertatis, ex alijs Canoniorum Regularium Monasterijs, Fratres magna humanitate præcipuebat, et in studiis Academiæ Cracouensis peros Domum suam fouebat. Bibliothecam conuentus sui, libris auxit. Scholam ex platea lanificum, nunc Suddom, in Anetorium Ecclesiæ transferre. Scholam antiquam, ad Regularium habitationem relinquens, quæ Domus suæque relictæ cognomen fuit; Stava schola. Ex hac enim platea, scilicet Suddom, erat hactenus uicta ad Ecclesiam; in loco quo hoc nunc est Officina Ceruicaria Monasterij, Aula Abbatis Sczerzycei exstabat, quam postea antiquioris uidens animum locum, pro dilatando Monasterio, siue emit, siue dono accepit.

Ex hanc
Sua erudit.

Labores
ei.

Schola in
Anetorio

A.D.
1528.

compta
et nota
ab eo.

Anno Domini. 1528. Feria Secunda Rogationum, circa horam 19.
praetorium Civitatis Casimiriensis, exustum, et conflagratum est. Quo tempore
Acta scabinalia, a septem annis incipit, igne absumpta sunt, cum omnibus Acti-
onibus, Resignationibus, et causis notatis: in quorum postea locum, Acta vecen-
tia, per manus Bartholomaei Cromeri providē subordinata sunt.

A.D.
1530.

Siccitas gra-
vis.

Anno Domini. 1530. Cometes per duos menses appropinquabat, post hunc secu-
ta est siccitas tanta, quod hominum excedebat memoriam.

Anno Domini. 1534. Inundatio visibilis, ex continuis imbribus, multa
damna intulit hominibus.

A.D.
1539.

uxor consti-
tuta fuit
et dicitur.

Anno Domini. 1539. Catharina Melzerova, Consiliaria Cracoviensis
uxor, a iudicio demerita, eodem iudicio suscepit, quia cum ab isto
errore, nec exhortationibus virorum doctissimorum, nec reuerentium monitis,
auocari noluit, ex decreto petri Gamvaki Archiepiscopi Cracoviensis, et Epi-
scopi Cracoviensis, in foro Cracoviensi, igni tradita est, ubi flamma adhibita,
ad hoc supplicium iucunda fronte properavit.

A.D.
1543.

sestis.

Anno Domini. 1543. Peste gravissima laboratum est, quae Cracoviam, et
Casimiviam, et alia suburbia depopulata est, ut Civis iuxta mentem peterent,
qua peste viginti millia hominum Cracoviae, et per loca adiacentia sublata e-
ssent, antiqui referunt scriptores. Tunc cadebat sine numero virgana plebecula, sicut in
se, primo autumni frigore sulcanti folia concidunt.

A.D.
1544.

Obitus D.
Episcopi.

Anno Domini. 1544. Joannes Niczlonis praepositus, ex hac vita decessit.
cum praefuisset annis octidecem. Sub cuius regimine, obierunt Si Fratres.

1. Benedictus olim praepositus Comarbus Sucus, qui vno tantum
anno praefuit, et praeposituram resignavit. ut dictum est sup. A.D. 1527.
2. Petrus dictus Proch praepositus. Anno Dñi. 1531.
3. Gregorius Capellanus. praepositus. s. Lauentii. A.D. 1533.
4. Martinus praepositus. Anno Dñi. 1535. Sacristanus.
Fr. Andreas de Swoshowice, Conuevnt.
5. Laurentius dictus Potvbeba. praepositus. A.D. 1536. Prior.
6. Mathias. praepositus. vel Mathias. A.D. 1539.
7. MATTHEVS Scabimivita. praepositus. A.D. 1541. Vestitus.
8. Joannes Silzneris, praepositus. Anno Dñi. 1542.
9. Gaspar praepositus. Eodem anno. ut sup. Praeceptor Molend.
10. Albertus de stomniti. praepositus. A.D. 1543.
11. Franciscus praepositus. Praepositus Curovace.
- 12.

Obitus
Fratrum.

Ex Conventu Crasnicenſi ſi.

Joannes Presbyter. Synſtopolus.

Nicolaus Presbyter. Paſſus Hoſpit.

Joannes Turobinnus. Presbyter.

Thomas Presbyter. Apriavij proviſor.

Felix Presbyter.

Hoc ieiunium fer. 4. A
Summo Pontifice Benedicto
IX. indictione Polonis, dñi Caſi-
mirus 2. Rex Poloniæ, è clau-
stro Monasterio, ad Regem po-
loniæ, Diaconus aſſumebatur
qui cū regnaſſet annis 16.
obit Anno Dñi 1058.

Ad Annum Domini. 1548. Feria quarta qualibet, ieiunare maioribus noſtris Re-
gio fuit. Tandem eodem anno, primum feria quarta, illata carnes in menſem Auguſti Re-
gis apud Polonos, dum funus parentis ſui Sigismundi primi curaret, magno populi mu-
tore: quanquam Rex in gratiam Germanorum hoſpitum id fieri debere excuſavit. Ex
Vitis Episcoporum Vladoſlavenſium.

Feria quarta
ieiunium apud
Polonos.

Circa Annum Dñi. 1520. Regnante in Polonia Sigismundo primo. Miſus est à ge-
nerali Fratribus Franciſcanorum, Commiſſarius eiusdem ordinis nomine Fontanus, ad reſor-
manda in Polonia ſui ordinis cœnobii; Qui dum legationis officio fungitur, et in elimi-
nandis ipſorum abuſibus operam ponit, Monachi cœnobii Cracoviænſis, ſacilego impetu, ad
eripiendam ipſi vitam præcipites, violentas in eum manus iniecerunt, et ex cella extracti,
crudeliter occiderunt, interemptumq; in loco occulto ſepelierunt; Verum morte eius per-
ſeſſa, ab Episcopo Cracoviænſi capti, et iuſſu Summi pontificis, ſeptem in Circulo Cracoviænſi
capite plexi, alii in Aucem Zipoviænſem deducti, in carcereq; detenti, poſnas condignas lue-
runt.

Commiſſarius
Franciſcanorum
a Monachis
occisus.

Circa Annum Domini 1507. Martinus Bielski Polonus, qui Annales Polono-
rum ſcripſit, facit mentionem, in principio Imperii, Sigismundi primi, Regis Poloniæ,
nobilem quandam Jacobum Melſkiński, præſtorem de Rzesini Civitate, ex levitate
quandam animi, ſeu potius deſperatione, nomen authoritatemq; ſibi Chriſti adſcribere, et
trumq; Zatoſki, Cuiem Cracoviænſi, ceteroſq; ſibi ſimiles latrones duodecem, ſecundum
numerus Apoſtolorum elegiſſe, ſingulisq; nomina Apoſtolorum impoſuiſſe, ſe vero Je-
ſum Chriſtum appellare. Qui per villas ubiq; ambulantes, prodigia morionum, et præ-
ſtygiatorum more exercebant: ſycopſantq; alios, et latrones, velut mortuos ſubordi-
nantes, ſuſcitabant: piſces in paludes luſſas, primo impoſitos, ubi eos nunquam na-
ſci poſſibile erat, in nomine Chriſti ſui, manibus capiebant: panes in fornaces impo-
nebant, in nomina Chriſti, cum illic ante non eſſent deſumebant, cum ingenti ſimpli-
ciſ vulgi admiratione.

Melſkiński
ſe ſive Chri-
ſtum finxit.

Quodam tempore, ad Czestochoviam Monasterium Diad Virginis imagine celebre, præ-
dictus Chriſtus, cum ſuis Apoſtolis, ubi ad ſue ignotus erat, venit, cumq; illinc aliquot
diebus morarentur, Vnum ex ſuis, quaſi obſeſſum à dæmone, ſubordinaverunt, cuius
opera victum acquirerebant, cum ſua coquina careverit: ille enim quaſi dæmoneſcebat,
per hoſpitia, diſceſſionaq; ambulans, carnes de coquinis vaperebat, in ſuoſq; provocant,
qui cruce illas munientes carnes, comedebant. Illic autem ingens erat confluxus po-
puli, tum temporis, ad Diad Virginis imaginem, quaſi ibi pervinde ut apud nos, in Lo-
reto miraculis celebris eſt. prædicti itaq; ſycopſantæ, illum obſeſſum ſuum, ad alta

Latrocinium
in ſigne.

Exorcismi su-
pra lapillos.

Aliud Labro-
cinus pseudo-
christi.

Fuga pseudo-
christi.

Pseudochristi
cum Apostolis
baculatus.

Saeculum
Lutervanum.

ve Quatuor Virgines ducunt; duplici veste ad id studio preparata indutam, in cuius intercape-
dinem, necessaria imponere possit: lapillos vero infra indusium à corpore ei imposuerunt; cumque
ad altare deduceretur, ille è manibus ducentium furibundus sese propiciens, in altare oblatio-
nibus pecuniariis onustum irrumpit, pecuniasque de altare rapens, in vesti duplicata intercape-
dinem eas imponebat. Monachus vero, ab altari divino officio intermisso aufugit; ceteri
Monachi stupidi accurrentes, Cingulum illius resolvunt, putantes eam pecuniam in his indusium
posuisse: sed lapilli duntaxat, quos ante studio imposuerant in terram exadervunt: pecunia ve-
ro in veste duplicata remansit. Monachi igitur mæsti, pecuniam arte dæmonis in lapillos trans-
formatam putantes, exorcismos, orationesque supra lapillos sine intermissione fundunt: ut deinde
in pristinam formam transformarentur, sed cum lapilli immutati, in sua forma perseverarent, Mo-
nachus librum Agendam (ut dicitur) indignabundus in terram prociat, dicens: Adhuc tale quidāmo-
nem nunquam expecti sumus, abite cum eo ad omnes dæmones.

Hoc labrocinio, prædicti Sycophantæ, perpetrato, cum illa pecunia vecta in silvam vicinā
Coloniam pervenerunt, simplicem vulgum suis præstigationibus seducunt, ubi ad quandam ma-
tronam nobilem, in quodam pago diuenter, dicunt ad illam: Christus te cum suis Apo-
stolis visitat o mulier, ideo te offer illi, et saluabitur anima tua. Illa vero virum non
adesse domi, in cuius absentia id sibi non licere, respondit. Cui Apostoli dixerunt: Habes
ne mappas, vel telam ad sacrificandum? Mulier vero ligaturam telæ illis obtulit. Qui dixe-
runt, Sanc nobiscum accipiens, Christusque tibi benedicet, ut tibi linum abundantius crescat,
ostende alian si habes telam: quam cum similiter accipere volebant; mulier dixit: Non da-
bo vobis sanc, maritum enim timeo. Illi autem frustulum fomitibus cum igne telam involuentes,
mulieri reddiderunt, quam illa nihil suspicans, in cistam reposuit. Itaque cista à tela, à ci-
sta vero domus accensa, in flammam abiit. Virginitas illius uxoris venerat, domum confla-
grantem inueniens, causam sciscitavit; cui uxor se male christum cum suis Apostolis tractasse
respondit: ideo sanc plagam iuste in se percipisse. Vir autem ira exardescens, labro sic re-
quissimus non christus fuit. Ideo cum vicinis malefactores persequitur, quos in quadam
villa insequuti sunt. Ille itaque pseudo-christus re: animaduersa, ad illum qui vocabatur petrus,
dixit: petre iam mea passio, calixque quem bibiturus sum, appropinquat. Cui petrus: Et misi:
ut video imminet Domine. christus vero dixit: petre ego aliter non possum, nisi per fenestram
sanc eundere. Ad quem petrus: Et ego te quo ad vitam non derelinquam Domine, sed quocum-
que tu fugeris, sequar te. Sicque ille christus, per fenestram, petro sequente aufugit, ceteri quoque
Apostoli, quæ potuerunt euaferunt. Quos villani, una cum suo christo insecutos, et undique cir-
cumventos, baculis, fustibusque productis cadunt, dicentes: propsetra nobis christe, cum tuis Apo-
stolis, qua in sylva si baculi cenerint. Sicque plagis emendati, vitam suam penitentiam agen-
tes postea emendavunt, dicentes: Difficile est nobis christi passionem, Apostolorumque tormenta
subire.

Anno Dni. 1617. In Germania, Lutervani, anni secularis, seu decursu sæcu-
li, à die ultima octobris, quo Lutherus, instituta disputatione publica Vuitemburgi,
fundamenta sua sãvesis recevat, celebravit festivitatem, indictam ab Electore
saxonis, Joanne Georgio. Qui etiam moretam auream, hunc Cudi fecit, cum tali
gnome: Sæculum Lutervanum.

STANISLAUS
NIEDZIELA. S. TH. BACC.
Nonus Conuentus Canoniorum
Regularium Lateranensium, et Eccle-
sia SS: Corporis Christi Prepositus.

Iustis Ioanni Niezloni persolutis, Fratres de Successore
solliciti, dum quem in locum defuncti eligere deberent cogitant;
ecce fausto, et felici omine, Stanislauum Niedziela dictum, Ca
simira Sac oriundum, s. Theologiae Baccalauum, ab entem, in
Vratislauenſi conuentu Abbatiati tunc commorantem, Congregationi
sue fata dedere. Hic clarissimus, et de literis bene meritis vir,
in his quae ad cultum Dei, decoremque domus eius spectabant, ca
pit sua sollicitudine Domino offerre primitias. susceptum enim
munus, ita post suum ingressum gerere cepit. Inprimis pomarium
Monasterii, murum circumduxit. In villis Luzyskowie, Swoskowice,
et kamien, praedia edificauit. Reliquas sacras praedictas argenteas
incluſit. Cruces argenteas deauratas, ab Ungaris coemit. Turrim
super Capellam B. Mariae Lauuetanae, cum campanis fouillis in
aedio olim exstant, edificauit, nouasque campanas; praedictae duas
Maiores, Vnam quae vocatur Suciſque communi cognomine (Dziad, et
alio nomine Stanislauus; et alteram minorem dictam Baba, alio
nomine Augustinus, comparauit; nec non suppellectionem Ecclesiasticam
auxit. Quod S. Pluchus habuit pecuniam, ex Venditis duabus
Aulis, cum totis adiacentibus, per Ecclesiam S. Laurentii, Iudis,
(quae olim in perpetuum donauerat quidam aulicus Regis Monaste
rio nro) pro duobus milibus florenorum in auxo: quibusdam pau
cis conditionibus iisdem Iudis impostis; scilicet ne fides ac fere

opero de
pater
januar.

ex m. s.
clm. p. p. l. n.
Louiſi.

Anno Domini. 1556. Ob nimium solis calorem, et inde prouenientem sic-
citatem terra, sic annus grauissimus exiit. Unde euenit, sexta die Mensis Maii,
ignis fortuitus, primo shadomica accensus, combussit omnes domos, et Hospitalis s. He-
dugis, cum tecto templi; et claustrum cum tecto s. Agnetis. Eueni ignem concepta Quarta,
Casimirogna, tota fere combusta est, praeter circulum caninum, et Iudaeos. Monasterium
s. Casserina, cum templo ac campanis exustum, omnia altaria igne consumpta, et furnices
Ecclesiae superiores corruerunt. prouincialis eiusdem Monasterii, cum sex Monachis,
in sacristia fumo suffocati. In Civitate uero, sebekianus Consul Casimirogna, cum tribus ex
familia: et Stanislaus dicitur Rosel, Consul quoque Casimirogna, in domibus propriis interie-
runt. Sub id tempus, huius cum quatuor Campanis Ecclesiae nostrae ss. Corporis Christi
combusta, in quo loco, Stanislaus Niedziela praepositus, huius nouam, cum campanis, ut
supra dictum est, exaltauit, et comparauit.

Anno Domini. 1569. In Maio, in festo s. uictoris, nix magna et copiosa
caecidit, et tribus diebus permansit.

Anno Domini. 1572. Hyems asperissima, ab octobris usque ad conductum
passa, sine intermissione durauit, ita ut aqua in aere effusa, prius congelare
tur, antequam terram attingeret. Ita Gahielanus in Chron. sua Niedoien.

Anno Domini. 1574. Grando hominibus caecidit, regetes conuulsa, unde
seata est fames.

Anno Domini. 1579. Merum quoddam mirandum accidit: Mulier Iudaea, e-
nixa est uno paruo moneta; puerulum ut dixituri Vin, glivum cum longa cauda,
et quinq; aues, et quodlibet sorum separatin; post duas septimanarum mortua Iudaea.
Circum hoc tempora. Cum Stanislaus Niedziela praepositus, iam extrema senectute,
et reuerenda plane caritate, conspicuus esset; Petrus Myszkowski Episcopus Craco-
uiensis; Stanislaus Maniecki, Notarium causarum suarum, Diaconum, cum intentio-
ne promotionis ad praeposituram, quam subiaceret commendaui ad Clouichiam;
deinde ueni, post professionem, in Coadiutorum praeposituram obducere uoluit.

Quod cum viderent Fratres Canonici, aulicos in ista exar, se ambitione, et
operam suam interponentibus Episcopis, aspirare, aliquandiu saepe, neq; more so-
lito ad electionem coadiutoris, etiam tunc ueniente, et contradicente Stanislas Niedzie-
la praeposito) progrediendum sibi existimauerunt: vati, interposita aliqua temporis
intercapedine, prauas cupiditates, et ambitiones sepe cere posse. Verum cum impetu-
res precibus, et in tantis Episcopis, perhibebantur aprius, expugnati fratres, eum
cum conditionibus et protestationibus acceptauerunt; de quo in publico Instrumento Anno Dni
1582. die septima mensis septembris, confecto, latius patet.

Anno Domini. 1582. Stanislaus Niedziela praepositus, aduersa correptus
valitudine, sumpto prius salutis notha Viatico, in tuta concessit, cum praeposito
annus Tringinta octo. Sub huius regimine, Fratres obierunt Si.

A. D.

1556.

Shadomia
Casimirogna
combusta.M. ss. Conu.
in libro antiquo
Bibliothecae.

A. D.

1569.

A. D.

1572.

Hyems asperi-
ma.

Mon. Chron.

A. D.

1579.

Ex M. s. Con-
uentus.
Coadiutor
oblatitur.

A. D.

1582.

V. fol. 24 et 25.

obitus D.
Praepositi.

Obitus Fra
trum.

1. D. Nicolaus Kocan. presbyter. A.D. 1545.
2. Dñs Sigismundus. presbyter. A.D. 1546.
3. Dñs Petrus Quasniß. presb. Eodem anno. 1547.
4. Dñs Petrus presbyter. A.D. 1549. procurator Domus.
5. Dñs Valentinus Casimiriens. presb. A.D. 1550. prior.
6. Dñs Flovianus. presbyter. A.D. 1551.
7. Dñs Benedictus Clepardiens. Anno Dñi. 1551. presb. sacristanus.
8. Dñs Nicolaus Conuefus de Liplas. Anno Dñi. 1558.
9. Dñs Albeus prior presb. A.D. 1553.
10. Dñs Jacobus Rymar presb. Anno Dñi. 1554.
11. Dñs Gregorius de Myslenice presb. capell. s. Lauven. A.D. 1554.
12. Dñs Martinus presbyter. A.D. 1555. peste. Vicarius.
13. Dñs Petrus presbyter. Eodem anno. peste. Mathias presb. mchri
carius. 1556.
14. Dñs Joannes presb. eodem anno, peste.
15. Dñs Andreas presb. A.D. 1556.
16. Dñs Andreas ex noua sede presb. A.D. 1558.
17. Dñs Laurentius presb. Anno Dñi. 1562.
18. Dñs Gaspar presbyter. sacristanus. Anno Dñi. 1563.
19. Dñs Joannes presbyter. predicator. Anno Dñi. 1563.
20. Dñs Joannes Schwab presbyter. A.D. 1564. in Feb.
21. Dñs Joannes de Radomsko. presb. Anno Dñi. 1565.
22. Dñs Petrus. presbyter. Houfulanus. Anno Dñi. 1565.
23. D. August. Joannes de Bzostek. presbyter. A.D. 1565.
24. Dñs Blasius de Radomsko. presbyter. A.D. 1568.
25. Dñs Joannes de Tyczyn. presbyter. procur. Molen. 1572.
26. Dñs Albeus de Anwozylki. presbyter. dictus kalura.
27. Dñs Joannes Chocinski presbyter. A.D. 1577. Czaconien.
28. Dñs Mathias Casimirens. presbyter. procurator Molenin.
29. Dñs Stanislaus. presbyter. predicator et sacrist. A.D. 1578.

Ex Conuentu Cracouici.

Mathias Greworski. presbyter.

Joannes Myslowius. presbyter.

Albeus presbyter.

Andreas. praepositus Cracouici. presb. A.D. 1567.

Joannes. presbyter multis annis dispensator.

Valentinus. presbyter.

Anno Domini. 1547. Studiosi Academiae Cracoviensis, solis defectu, et monitis praceptorum spreto, tumultuariae vi ad unum omnes, urbe excedentes, cantantes illa verba salutis: Ite in universum orbem etc. et ad Solar Sane Acovam diuersas abeuntes, totam postea poloniam erroribus Quatorum infeceverunt, et sic transmutatio facta est, propter studium iniuste ad necem damnatum, a Magistratu Cracoviensi. Itaque Stanislaus Biezanowski, in vitis Episcopus Scoporum Cracoviensis.

studiosi omnes
deserunt Aca-
demiā Crac.

VITA Valentini Kuczborski Canon. Regul.

Valentinus Kuczborski, professus domus nra. presbyter, Missus ad Conuentum Byssouensem in Lituaniā, quod extat in Alba Russia. Vir virtutibus, vitas integritate, pietate, reuelandis. Verbi Dei praedicator indefatigabilis. Silentio et vita solitaria amantissimus. Conuersionem, non solum mulierum, sed etiam virorum vitabat. Vitam eremiticam colere summo opere desiderabat, quam cum impetrare a superioribus non posset, tacite fugit in eremum, in fines Moscouiticorum, ad flumen Xiesty dictum; uerum conquisitus, et ad conuentum reuocatus, ne a seditionariis occideretur. Tamen breue post tempus, instans dum petat manere in eremo, concessum est illi manere in sylua propria conuentus, ad stagnum adiacentem villae conuentus, dictae Ozieryny, ubi parua solo, ab incolis illius villae sustentabatur. Deinde propter frigorem illius regionis vix tolerabile, ad conuentum reuocatus, in cella frigida, scripturam sacram legendo, meditando, exercitia spiritalia faciendo, manebat. Tantosque humilitatis erat, quod illo singulare narratur, quod cum esset consanguineus Episcopi, se esse nobilem negabat. Obiit in Conuentu Byssouensi. Anno Dni. 1624. die 2. Martii. Teste Christophoro Zonenski, philosopho eiusdem Conuentus. Curus etiam vitam, petrus Hyacinthus Grouda, in libro, Forteca duchowna krolewiea polskiego, enigmat.

Anno Dni. 1619. Gregorius XV. Papa. B. Joachim, patrem Beatissimae Virginis Mariae, die 20 Martii celebrari iussit. Item. Questionem diu agitata, quod B. V. Maria fuerit concepta, abque peccato originali, definiuit.

B. Joachimi
festum. Et
Conceptio B.
V. M.

Anno Dni. 1624. Romanus Pontifex Urbanus VIII. Iubileum sacrum Romae celebrandum hoc anno indixit, et pridie Natiuitatis Christi, descendens ad osium Basilicae S. Petri, portam sanctam ritu solenni visitationis aperuit. Quam ceremoniam Vladislaus princeps poloniae, (qui postea erat Rex poloniae Vladislaus IV. nuncupatus) praesens spectauit, et beneficium obtinuit, a summo Pontifice, ut in manus sumeret S. Veronice linteum sacrum, in quo Christi Domini Crucem gestantis, facies uerbis fadata, ad vitam opere Diuino, cernitur expressa. Cum uero nalli liceat, illud sacrum depositum attingere, nisi sit Canonicus Basilicae illius sancti Petri, debuit princeps, (ut olim Carolus V. Imperator) assumere titulum, Canonici S. Petri, et Vestiri clericali Sabita, ac ita denum sumere in manus illam effigiem.

Jubileum.

Effigies Christi
S. Veronice

Anno Dni. 1645. Torunni dissidentes in Religione Christiana, cum licentia Regis Vladislai, prouocauerunt ad colloquium, seu disputationem publicam Catholicos. Quo sub finem Augusti incognito, Regis Legatus, Dux, Accusator, Polon

Torunni col-
loquium Dis-
sidentium cum
Catholicis.

Shi, Arcicancellarius Regni, in primo consessu, satis prudenter de vera fide Catholica dixit. Ad hoc colloquium, frequenter adevant, et Catholici Theologi, et Lutherani, Calvini etiam ex Germania Dogmatistae, ac excludabant a suo consessu Avianorum Anabaptistas. Sed toto tempore sessiones illae, in quibus praesidebat post discessum Arcicancellarii, alter Legatus Regius, Joannes Lezynski, Castellanus Gnesnensis. Georgius Tyrtowicz Episcopus Samogitiae, pro Catholicis. Zbigniew Gorayshi, Castellanus Selmien pro Dissidentibus. Sed non nisi, circa introductiones propositionum, variis ambiguitatibus, a Dissidentibus iniectis, habebantur ad medium adducibiles, fuerantque. Extant Acta illius colloquii, typis divulgata: de fructu vero ipsorum, indicabuntur Anni consequentes.

Lis inter Canonicos Cracovien. et Gnesnens.

Anno Domini 1633. die 6 Februarii. Vladislai IV. Regis Poloniae electi, in pontificali Basilica Cracovien, peragebatur ritus Coronandi consuetus. Circa Coronationem accidit, quod cum Arciepiscopum Gnesnensem tractare divina pertineret, Gnesnensis Ecclesiae Canonici, praesens se Cracovien. in eo volebant, ut assisterent ad talem functionem suo Arciepiscopo, ne ab eo ritus membra, a suo capite disjungerentur. Cracovien. vero in propria Ecclesia, non aliter quam ubi, primas partes debent, omnemque tractationem divinorum, nemini alteri incumbere asseverabant. alterque non potuit divini tunc illi, nisi ut permitti (plures eorum habebant dignitates in utraque Ecclesia) ministrarent Episcopo, iure cuiusque saluo, et iudicis definitioni reservato.

Motus Salvatorum

Sub id temporis, Dissidentes in Religione commovebat, quod Arciepiscopus Stanislaus iam ad altare Regem inhibebatur monuerat, solam Catholicam Romanam fidem, Regia in Polonia sceptra tenere, eaque Regibus dare, et propter ea Reges, ad altare Catholicum sacro oleo pervungi: ut memores accepti ibi munus, et honoris, fidem Catholicam defendere, et propagare debeant. Verum id quod vel et motus, continuatione sacrorum, interruptis fuerunt.

Allevatio in processione

Sub id temporis. In funere Sigismundi III. Regis, et Reginae Constantiae Austriacae, eius uxoris, in processione Episcoporum Regni, et Munio Apostolico: adevant, et Episcopi Graeci ex Russia, Ecclesiae Romanae sociati, quos collegit Basilica Cracovien. pontificali, usque Munio Apostolico deprecante, quae permisit Episcopus Regni Penabovibus in ingressu proxime coniungi, eum locum non alteri, nisi Abbatibus tantum affirmans. Abbatibus vero, nulla ratione concedere voluit, ut primo loco incederent, sed permisit ordini collegiali, vel pro ut quisque sapere locum in illo collegio, ut tunc esset, clavis huiusmodi Abbates habent, et Praepositi Miedouien.

Iterum motus Salvatorum.

Post Coronationem Regis, Dissidentes a Religione quod velas suas ibebant, Verum a Rege et ab Episcopo moniti, Quia ea quae sub Intervigno, et circa Electionem Regiam Salvatorum, pro bono pacis concessa fuissent, vim legis perpetuam habere non possunt. Hoc audito quiescebant.

STANISLAUS.

MANIECK I.I.V.D.

Decimus Conuentus Canoniorum Regularium Lateranensium, & Eccle- sia SS: Corporis Christi Praepositus.

Stanislao Niedziela, rebus humanis exempto, iterum
cum conditionibus iuramento confirmatis, Stanislaus Maniecki,
à Capitulo Fratrum susceptus. Nobilis hic gens, et genere fuit,
familia ea ortus, quae gentilitium stemma Zodz habet. Vir con-
silio et suo maturus. Tractandorum tam Ecclesiasticorum, quam
etiam politicorum negotiorum expersentia, (quam ad latus Episcopi
Cracouien' petri Myslowski, merendo, longo verum usui sibi compava-
uebat) praestans. Cuius singularem doctrinam, et mores optimos, iam
benè antea respector cum habuisset Episcopus, breui Vicarium u-
um in spiritualibus, et officialem generalem, didicerit, uà Cracou-
feat: quo officio per annos quatuordecim continuos fuissebat.
Vbi sunt suus praepositi consilio, et auctoritate multi, in visita-
tionibus, commissionibus, et aliis. Libertatem Ecclesiae uà acervi-
mus deinde diu exstitit, nam cum quidam auaritia inextinguibili, Mo-
lendina Monasterio nostro adimere contenderent, cum Episcopo Cracouien'
uà uiam profectus, in Comitibus generalibus Regni, à
stephano Bathardo Rege polonis, eorundem Molendinorum con-
firmationem obtinuit. Ecclesiam Curuacensem ab huiusmodi Vin-
dicauit. Domos Ecclesiae suae attributas, contra Consules Casimi-
rienses, strenuè defendit, pro hac lide, plura sua multa floren-
rum expendendo. Tecta Ecclesiae et Monasterii restaurauit. Pin-
naculum supra tectum Ecclesiae, cum campanulis duabus, de nouo

Labores
eius.

Ass. Con-
uentus.

exstruxit. In villa kamien capellam cum campanis, item Curiam, et puteum in Sorto, de lapide secto, exexit. Super valvas maiores, seu introitum Ecclesie, seu si per ingressum templi, exexit fenestram grandem, pro cuius exstructione, Centum et decem Imperiales, expendit.

A. D. 1588. Anno Domini. 1588. Pestis Cracoviam, et loca propinqua invasit, multosque mortales, de sacra luce subtraxit.

A. D. 1589. Anno Domini. 1589. Inundatio Vistulae, plurima damna intulit.

A. D. 1592. Anno Domini. 1592. Iterum pestis Cracoviam, toto anno gravabatur.

A. D. 1593. Anno Domini. 1593. Moniales Regulae S. Francisci, decem illi, quae in lapidea aciali, post solium Monasterii nostri, eundo ad Ecclesiam S. Laurentii, ab Anno Domini. 1550. manebant, et aliquando numerabantur sedecem, de laboribus manuum suarum victum habentes, hoc anno, iussu et mandato Episcopi Cracovien, et superiorum suorum, Stradomiam, ad Ecclesiam S. Bernardini, coacti, translati sunt, et ibidem huc usque commorantur.

A. D. 1595. Anno Domini. 1595. Incendio fortuito, domus aliquot prope Ecclesiam nostram S. Corporis Christi, consumptae, quo incendio, Ecclesia nostra organa absumpta sunt, die 9. Decembris.

Sub id tempus, Stanislaus Maniecki, propositus, cecidit ab observantia regulari defervere, vita enim sanctis conservantibus, consanguineos suos, in adiutorium regiminis sui, et administrationem bonorum Omnium Conventus assumpsit. Sine facile de solatio praediorum, Glarum, agrorum depopulatio irrepit: in monasterio paucis victis; observantia regularis neglecta; fratres murmurentes, quilibet, ignavi, et desidiosi, secundum desideria sua ambulantes, vno verbo, Res omnes in periculum ibant. Quod cum aliqui sustinere non possent, a suo Monasterio discesserunt, ad aliam religionem, mutato habitu transierunt. Ob quam causam facti est Visitatio Ecclesiae, et Monasterii huius, a Georgio Radkivlo Episcopo Cracovien, et Cardinali S. R. E. in Anno 1596. et 1597. Hac tamen Visitatione, et mandato Episcopi, Consanguinei propositi, non erant ex interitu sequuti.

A. D. 1599. Anno Domini. 1599. Pestis, et Ravilla frumentorum, et lues pecorum, unde butiri, casei, et carnium ingens pretium. sequenti anno. 1600. iterum pestis recruduit, et multos mortales absumpsit.

A. D. 1601. Anno Domini. 1601. Pestis, tertio, quae multi Cracovien, et per oppida et villas obierunt.

A. D. 1605. Anno Domini. 1605. Cometem per tres menses, scilicet Octobrem, Novembrem, Decembrem, apparuisse, et in nubibus apparuisse, futurum mali praedunatum, a scriptoribus suorum diei perhibetur; nam post haec, bellum cum Moscovia secutum.

Capitulariter congregatis, benignitas et consilium Episcopi. Accessit et consilium Hieronymi Beezayshi, Archidiaconi Cracoviensis, quatenus Martino Ktozynski I.V.D. Saculari Sacerdote, vero optimorum morum, et probitate vitae clarissimo; Georgii Radwili, et Bernardi Maciejowski Cardinalium et Episcoporum Cracoviensium, Cuius Actuarius; et Francisci Simonetti Xanthi Apostolici Auditori; nec non Biecenti et Souierzi Praeposito, et Scalbi minienti Canonico, hanc praeposituram deferrent; qui iam pro tunc resignatis omnibus Beneficiis, Romam volebat discedere, et ibi ordini Carmelitaram se ipsum mancipare. Libenter animo suscepit Capitulum Consilium Archidiaconi, quatuorque patribus de Capitulo electis, misit ad Martinum Ktozynski Cracoviam, qui ei fructum suae intentionis proponeret. Excusabat se cum lacrimis Martinus Ktozynski; dumque ille luctatur cum studiis Sominum, Sonovem eum sibi deferentem, quanto magis, officium à se depellebat, tanto plura studia suorum incitabantur ad eum: Victor tandem precibus omnium, cessit, non tam Sominum quam Divina Voluntati) grata fuit Episcopo Cracoviensi, tam praefecti vi vivi electio, quare eam non tantum ratam habuit, verum etiam patronium suum electo debuit. Itaque Anno Domini. 1612. sabbato ante Dominicam Quinquagesimam, ad Ecclesiam SS. Corporis Christi solemniter introductus. Habitum regularem suscepit et portavit, non tamen nisi sexto post introductionem suam anno, professionem Canonice fecit. die 26. Novembris. Nullos hic vivitum temporis spirabat, et sperabat Sonover, nullas somniabat dignitates, sed totus pietati deditus, eas concupiebat spes, et hunc gradum quem virtute confunderet sibi proponebat; nam cum Romam vellet proficisci, ibique ordinem Carmelitaram discalceatorum ingredi, Deus qui exaltat humiles, aliam sterneret ipsius virtuti viam, quae nec cogitantem quidem eò ducebat, quo facile alios ambicio perducere solet. sed vide deinceps sumus veneramus. Sub Regimine Stanislai Maciejewski, huius Fratres, ultimam diem clausisse leguntur.

Andreas de Sqdecz, dictus Kowala. presb. A.D. 1583.

In Religione anno 25.

Ioannes Cracoviensis Prior et Canonator. A.D. 1584.

Salomon Prior. presb. In scribendis psalterii laborem. A.D. 1585.

Die 26. Novemb.

1. Blasius Lubliner. presbyter.

2. Joannes Castmirens. presbyter. Anno Dñi. 1586.

3. Stanislaus de Kazimierz dolny. presb. A.D. 1588. peste.

4. Petrus Samohler. presbyter. Anno Dñi. 1590.

5. Joannes Mirzyn. presbyter. A.D. 1592.

6. Andreas Ilzen. presbyter. A.D. 1597.

7. Simon Radascurus, Castmirens. presbyter. A.D. 1601. die 31 Julii.

8. Joannes Milewski. presbyter.

9. Alexander Wondzynski. presbyter. A.D. 1603.

Hic, teste
Episcopo
Lubliner
qui hoc
in conventu
Cracoviensi
manebat, presb.
diaconus,
scriptus fuit.

Electio noni
praepositi.

A.D.
1612.

10. Aclamus Sibouius Boleslauici, prior, et sacristanus. Romano itinere in castris Monasterii, fatigatur. Anno Domini. 1607.

11. Bartholomaeus de Oppesow, prior Conuentus, à paulo Zychlo Coadiutore introitus, oppressus, officioque privatus, eo, quod ipsius vitam dissolutam arguebat, ex hypocausto licet dger exhereditatus, in vestibulo communi syene decubuit, et adhibitis fornicis subterraneis extinctus. A. D. 1606. die 6. Martij. ut constat ex libello articulo, a fratribus, et postposito, contra paulum Zychlo, coram Iudicio producto.

12. Paulus Zychlo Coadiutor introitus. A. D. 1610. die 8. Nouemb.

In Conuentu Cracouici si obierit frater.

Stanislaus Obogla. presb. propositus Cracouici.

Selasma. Stanislaus Tarnouus. presbyter.

Valentinus. presbyter.

Martinus de Mielecz. presb. propositus Cracouici.

Stanislaus Jedlnowski. presbyter.

Thomas Hortulanus. presbyter.

Compendium Iubilaei. et verum cognitu dignum, quod circa eius celebrationem. Anno Dni. 1603. gerebantur. A Magistro Stanislaus Siguitio. Siles. in Acad. Crac. prolept. conscriptum. et typis datum.

Clemente VIII. summo pontifice celebratum est Iubilaeum Romae, per totum Annum, s. 1602. sequenti anno, ad Institutionem Sigismundi III. Regis Poloniae. et claudij Rangonii, Sancti Apostolici, Episcopi Regii; ac Bernardi Maciejowski Episcopi Crac. pro honore ostentum. Ad quod Iubilaeum celebrandum, promptissimo animo missum Breue Summus Pontifex, ut Cracouici ad Aedem Deiorum Virginis, dictam in Aueis, peragere tur, cum praesentem ad hoc templum antiquitus minores Iubilaei transmitterentur. Tunc illi res s. Regis M. ualde iucunda, sed quoniam ex causis certis, locum hunc minus fuisse idoneum, ad id seruandum uidebat, et maxime, cum id templum exhaerens Cracouici situm sit, idemque angustum: iterum ad sanctissimum literas dedit, uellet tam sacratum et excellentem gratiam, ad Cathedralen, et facile primum totius Regni Ecclesiam, in Aue Crac. tot sequens sanctorum, Stanislaus, Flavianus, Hedwigis, multisque reliquis aliorum nobilitatem, decernere, cum et seder ibidem, et Regia, et alia templa ad op. portunitatem. Absque clementer sanctissimus, aliudque missum Breue, ut in Cathedrali Ecclesia Iubilaeum celebraretur. Hoc autem Breue procul dubio erat sufficiens, animique sententia s. R. M. correspondens, nisi quod uno tantum mente circumscriptum ac definitum fuerit, intra quod tempus innumerabilis totius Regni hominum multitudo, mandata et praesentia Iubilaei minime peragere potuisset. supplicatio itaque altera à Rege interposita est, quae s. D. N. per motus, missum tertium Breue, cum facultate celebrandi per totum integro mense. Celebratum ergo est à Omnia Oculi, id est à die 2 Martij usque

Iubilaeum
Vniuersale.
A. D. 1603.
Cracouici.

In sola Aue
Cracou.

Men à Carthage
vire au soldat die
in, Knecht.

Hospitalitas
commendata.

Elephant
country.

Pax et Tranquillitas
tibi pro avertit.

Rex-vigilant
albimanus

praeferebant. videre erat, totae et integrae parochianae congregationes, cum suis sacerdotibus, per aliquot millia Cracoviam advenisse. videre erat et alios variorum ac diversorum, status, conditionum, sexuum, atque statum homines, viros illustres, nobiles, municipales, patronos, viros, quos, senes, ex longinquis locis, praesertim S. R. M. nationibus, id est Lithania, Polonia, Russia, Lituania, venientes, a tot etiam ducenta millia polonica, vel Germanica, cunctis, pedibus confluxisse, et sumptui ac valefudini non parvasse. His ergo et aliis nominibus, tam immensa multitudo hominum Cracoviam confluebat, ut non solum Arx Cracoviensis, aut Ecclesia cathedralis, sed vix tota Cracovia, castella, claudia et alia loca late patentia subversa, tot homines capere possent. Tanta illo tempore, tam fervens devotio hominum, tanta confusio, tot suspiria, tot lacrimae, totaque illi miserandi modi extiterunt, ut prope modum admittenda similitudinem aequari possent. Nam, primo venientibus, ipsas praerogatas, pars deferebat saccos lugubres, videri illos contextos, nudis pedibus, et unctioni disciplina, partem flagellum, partem virgis, se, et per totam viam, ad sanguinem usque convicerent: pars eorum se habuit inextinctos, navium conditionum homines, vel catervatim, vel distinctim, sine intermissione, eundo et redeundo orabant, et peccata lacrimis fovebantur eluebant. Praedicatorum autem sic ordinante Episcopo, quotidie inchoabant, perorabant, ac populo stimulos ac facies, ad ea omnia ferventer transigenda adducebant, aliis enim absentibus, alii semper succedebant. Neque etiam confestim, tantae multitudinis expediendis sufficere poterant, quin et aliqui eorum potius viam, ex labore nimio, vitam cum morte commutaverunt: inter quos numeratur Adm. R. D. Joannes Bausli Avellidionus Cracoviensis J. V. D. Sed, verum deducta est, ut Rndm. Episcopus necesse subisset, eam Jubilei gratiam, aliis quoque Ecclesiis, videlicet B. V. M. et s. Barbara. ss. Trinitatis. D. Francis, ac ordinis Bernardinorum communicare; ea tamen lege et conditione, ut homines in istis Ecclesiis confiterentur, ac sacra communione refecti, in Arcem tamen, et Altaria Urbis gratia, ventitarent: Sed, aliquod levamen etiam confestim, et confitentibus fore sperabatur.

Sed licet alii ex ista hominum frequentia, ad loca sua se recipiebant, plures tamen quotidie congregebantur, usque adeo, ut ceteris dispendione Rndm. Episcopi oblata, confessioneque ac sacra communione recepta, reliqua praescripta Jubilei, vel domi, vel in itinere exequi oporteret. Nam et sub finem Jubilei immensa prope multitudo veniebat, quin et procul dubio, ne decima quidem pars Regni, et ultra decimam, voto Jubilei posita esset. Religiosi quoque, sancti, senes, debiles, cumque provinciarum Regni, qui Cracoviam venire non possent, Rndm. Episcopus indulgebat, ut a ceteris sacerdotibus in eo negotio destinatis, eam sacramenti Jubilei gratiam obtinerent. Nam et sub finem Jubilei venerant ex oppido Havetionum Voduslavia, homines ducenti, quorum plerique Havetia civitate induci erant, isti non ex filii civis, filii Dei, eorumque gratia participes facti sunt, confessi, contriti, et communione sacra refecti.

Omnes ergo non obscura voce, sed vno ore, ac Rex ipse, et omnes primarii viri, utriusque status viri, omnium astatum, conditionum, homines; di. archi, Civitates,

adventus in
Jubilei.

Aliis Ecclesiis
Jubilei gratiam
necesse.

pro labore
confestim non
vixit nonnulli.

Havetia con
venerunt in
Jubilei.

Vici, Domini, Servi, opulenti, inopes, denique ceteri, qui Cracoviam venire non dubita-
vunt, solennes et innuuntiales Deo omnipotenti, gratias agebant. Quoniam et Severi-
mo Regi, ac Radosi Episcopo Cracoviensi, bona omnia dicebant, quod eorum Cura, Ma-
dio, ac opera, tanti, tamque liberalis Subsidii, e compote fieri licet.

Incident tunc Voluntas Dei, inventio Beatorum osium, Doctoris Joannis Cantii,
Academici Cracoviensis professoris, nam dum Renouardo Scultho eius, in Ecclesia s.
Anna Cracoviae, fundamenta capta sunt moveri, 23 Maii, festa secunda, postea quoniam
et opinione omnium, inventa sunt ossa Viri Beati, cum Vrina stannea, affixa unius
ferreis, quod nemo suspicabatur, ubi nam locorum deposita fuerunt. Templum nox rigum
tissimo odore, quem et ego, et alii plurimi Stanislaus Hieronymus abbas in Acad.
Crac. professor, qui Subsidium hunc pulchro dedit, cum non exigua conlatione spe-
cie transierunt, impletum fuit. Quo nuntio longe lateque divulgato, multa hominum
agmina, non eam ut examina agum, curabant ad beat viri tumulum, eius qua-
ritibus ac intercessionibus, e, e commendantes, rariarum consolationum reverenter.

Dei singulari itaque gratia Dei, Subsidium Cracoviae, 2 Junii die, felicitate ad
finem deductum est, in summa omnium Concordia, caritate, pace, et tranquillitate,
ut nunquam ullorum disensionum data, sint exempla, quia et itinera nulli in-
a laboribus fierent. Quo nomine ut Deo omnipotenti solennes gratias haberemur,
ipso die, Radosi pater Cantii Dobsz Episcopus Lodovici et Suffraganeus
Cracoviensis, sacrum cum solemnitate celebravit, decumbente tunc Radosi Episcopo Cracoviensi.
In medio sacri Radosi pater Cantii, soc. Jesu, laus hinc inde ad po-
pulum pervenit. Sub vesperum demum post Completorium, venerunt primarii viri,
qui interea Cracoviam adierant. venit et Illust. D. Nuntius Apostolicus, et hominum
vindicantem tanta concurrebat copia, ut non facile numerum invenire possemus, quod non
solum templum ipsum, capellas, subcellas, et loca quaedam in Area spatio, sed et viam
ipsam quae ducit in Arcem velut plateam Canoniconum, ita confestim compleverunt, ut
quidem Societati Fratrum Compassionis, in Arcem aditus pateret, quoniam, quod contra ordinem
et novum, cum summa anxietate, maxime angustis, Egredere in Arcem eam bene.
Radosi postea pater Nicolaus Dobroszewicz I. V. D. Canon. Crac. et Rector Academiae,
ultimam Subsidii concionem habuit. Hac finita Illust. D. Nuntius Apostolicus, in loco
Radosi Episcopi Cracoviensis, qui tunc ex morbo laborabat, benedictionem totum populum imperti-
vit, quod non solum amide, vagantibusque amicis, ac e ab ipso summo Pontifice
accipiebatur. postremo autem, Hymnus, Te Deum laudamus ex decantabatur, non solum
ab his qui in templo aderant, verum etiam ab illis qui circum circa templum cingerant,
voces in caelum usque sublatae fuerant. Huic Hymno, adiunctum est in hac concione.
Sic nomen Domini benedictum in Scula. cum altero Cantico: Fiant Domini oculi lucis. Sic
ergo totum negotium, cum summa admiratione omnium pulcherrime exsternum, et Illust.
quoque Nuntius Apostolicus finitum est. Nam is postquam se domum receperat, ac Radosi

Inventio Bea-
torum osium,
Joannis Can-
tii.

Finis Sub-
sidii.

Episc. Vac. inueneret, his verbis vultus est. O beatus pastorem, cuius oves sūt, et tam fœuenter in maxima deuotione reperiuntur; usq; etiam ipsi hinc uberrimas lacrimas excedunt. Et non inmento, an: Nam qui tantis confert hominū multitudinis bonorum deuotionem conseruauit, is magna se vidisse mirabilia fateri necesse sciebat.

puer à
Iudis
occisus.

Anno Domini. 1590. In villa dicta Osowa Wola, ad parochiam Curuacuensem perti-
nente, Gedei perdidit, ex oppido viciis Sydow dato, furto abstulerunt puerum, ex Christianis pu-
rentibus natum, quem crudeliter (scilicet sanguine ex vena iugis), leuauerunt, corpus in tuer-
tum et mortuum, in aquis circumstantibus proiecerunt. Sic puer in Ecclia Curuacuensi
conuentus, nati. Cronica Regni Polon. Teste patre Christiano Zouenst. Episcopo
Ecclie postea pœposito.

In imagi-
nem Dni
Jesu Christi
iniunctis
Iudis.

Circa Annum Dni. 1610. Castimirus in lapidea Vobiter et reuoluit D. Jordan, in
platea Cracouien. sita, quidam Iudus Lewel dictus Moschoric, conduxit foueam ad uenden-
da aromata, in hoc habitaculo erat imago depicta, in pariete murato, Crucifixi Dni nri
Jesu Christi, quam imaginem, sceleratus et perfidus Iudus uariis securibus contulit, et de
formatam, et totam calce in qua erat depicta imago in lumen proiecit. Teste Miczynski,
in spec. Regni Polon. c. 2.

storce deu-
rone barlo.

Anno Dni. 1628. Paulus Hevicius Magister Academiæ Cracouien., napsat
wlatendaru swoin, ze dnia 20 stycznia, przeŝ codziennie po południu, miato byt
storce Czerwone ialso siawlat, y tak sie stato. potym bylo biale, y sienie.

Reguŝa
palono.

Eodem Anno q sup. Die 2. Ianuarii. We wloveh, sludenci Akademicki, w lwa-
homie w Rynku, palili Reguŝa Xiesu Jezuycku, przeŝ lala y Hyle, lwa xie-
ga byla pełna scommatibus, lwa wydal pœciwio Akademickiemu swati, bwi,
lwa nrebt tak obwaslwy ialso id Reguŝi, pœy by brolu niemato ludzi woznaite
stano, bo wten czas byt wielki Concurs slachy, na Rohi. bresz lwa lwa; Ludzie nare
hali nato, is z lwa nrebt miata wydodre polowa, y exemplum Dni Jesu Christi, gdyŝ, se
pisa soactas Jesu, gdy wysto wozgouŝenie.

Academia
Vac. vivit
doctus de
Nikola.

Anno Dni. 1605. Ioannes Zamoyŝki, à stephano (Bathoreo, Rege polo-
niæ, Romam missus, euocatum vivos doctos, qui in Academia Cracouien., lite-
ras humaniores doceant: Academia enim desolata fuerat, tum temporis, vivit de-
cis. pœu cœteris postulabatur M. Antonius Muretus, vir illa & tale politissimus,
quem Pontifex Gregorius XIII, auctum maiori salario, Romæ detinuit, quemad-
modum eiusdem Mureti, litera ad Joannem saviu Zamoyŝki testatur. Ita Jaco-
bus Scrobisŝenius, Canon. Leopoli., in viciis Archiepisc. Leopoli.

Militis
Confidendi
damna infe-
rant.

Anno Dni. 1612. Confœderati milites, ex Moscovia, tanquam locustæ eum-
penter, vniuersum Regnum Poloniæ compleuerunt, Ecclesiasticis, Regi, et Regis ca-
pitaneis bona ademuerunt, oppidanos, agrestes, sine ullo discrimine, in solis exa-
ctionibus premebant. Ita Jacobus scrobisŝenius, Canon. Leopoli. in viciis Archiepisc.
Leopoli.

Terræ mo-
tus Leopoli.

Anno Dni. 1620. Octava die Nouemb. Circa Souam 21. Leopoli, tam in Ci-
uitate, quam extra Ciuitatem, certis locis, terræ motus factus est terribilis. Ita Jacobus
Scrobisŝenius. ut sup.

MARTINVS

KŁOCZYNSKI I. V. D.

Vndecimus Conuentus Canoniorum Regularium Lateranensium, et Eccle- sia S. S. Corporis Christi Generalis Propositus.

Scribentibus Historiam, nulla maior difficultas obici solet, quam cum recentior, nuper vita functorum, memoriam simpliciter inferere volunt, nam si eos laudibus cumulauerint, erunt qui dicant, id a dilatione aliqua factum: si minimam eorum reprehensionem facies, (sine quibus veritas ipsa non constat) non deerunt, qui tanquam id a malevolentia aliqua profectum, in finem partem interpretentur. sed ad propositum nostrum transeamus.

Martinus Kłoczynski, propter omnium manus, (ut dicitur) acceptus, suscepto officio praepositus, imprimis incumbendum sibi putauit, ut hunc locum, doctrinam, et moribus suis, ad obseruationem regularem conformaret: nec erat illi grauis labor quem suscepit, in excolenda vinea Domini, nam per totum tempus administrationis suae, dum vires suppetebant, tantum fecit, quantum potuit. Tigitur secundo anno post introductionem suam, scilicet Anno salutis humanae. 1613. Confraternitatem Quinque Vulnorum Domini nostri Iesu Christi, et S. S. sacramenti, quae iam antea in hac Ecclesia erat, Verum (ut dictum est) neglecta, Romam impetrauit, quam multis, ac magnis gratiis Apostolicis, donisque cumulata constat. Et ut ab Ecclesia exordiar, et eius meliora in eandem merita enarrare praeparauit. Ut omni splendore exornaret Ecclesiam, omnem hunc praepositum, et tempore,

confit
et
et
S. Vult.

A.D.
1613

et
et
et

Turris Eccl[esi]e.

Altare maius
et exedra ex
structa. A.D.
1635.

Mon. h[ab]it[us]
in eccl[esi]a.

Ovatorium.

Eccl[esi]a s.
Lauventii.
Anno 23 post
p[er]f[ect]a. conservata.

Altaria 12.
conservata.

Translatio
B. stanislai
Casimiritani.

Dedicatio
Eccl[esi]e s.
Lauventii
23. Martii
1642.

Curam impendit, quatenus ^{etiam} pretiosa suppellectili, et adificiis cumularet, ut qua
si novam dignitatem consecuta esse videretur. Hæc autem sunt: Turrim Eccl[esi]e ma
gnifico sumptu, a medio in altum erexit, laminæq[ue] stanneæ coniecit. per ipsam
Altare maius in Maiori clovo, et Exedra seu sedilia, artificioso opere constructa.
Ciborio de lapide secto deaurato, à latere maioris altaris quondam constructo,
(cuius summa aquabatur maiori altari, et ad id quod per gradus lapideos
ascendebatur), sublat[um], propter maius altare novum, aliud ciborium, ad conser
vandum venerabile sacramentum, ex puro argento, valens marcarum 360.
comparavit. Delat[um] seu monstrant[ur] sacramenti, et calicem cum
patena, ex puro argento confecti. Altaria in Maiori clovo: pavimenta al
taris pretiosa, capite, ~~capite~~ plumata, stermate suo (quod Alam accipit ex
tenam, sagitta transfixam gerebat) insignita: Nyctalia novæ diversæ coloris, la
minis fusilibus argenteis deauratis, solo serico rubeo et nigro conuectis: pe
rihormata; Taseia, Magna, Garvica, petra, Divanica, ad decem vel plur cu
bitos protensa, ad ornandos Eccl[esi]e pariter coempta. Ovatorium ad decantandas
Sovar Canonicas super thesaurum Eccl[esi]e erectum, coloribus depictum, et sedilibus
refectum: Sepultura pro præpositis ante maius altare, cum gradibus marmoreis,
et pavimento: Sepultura pro Curibus, a parte meridionali, et septentrionali, in
Maiori clovo: Fovix pro communi sepultura Consulum Casimiritani sub ca
pella s. Anna: Candelaeva argentea, lampades, Cruces, et alia plurima per ipsam
constructa, comparata, et erecta. Idem præpositus imaginibus exornavit Eccl[esi]am.
Pouhicus tres ante ianuas Eccl[esi]e de novo excitavit, ex lapide secto, et lami
nis aureis, taneisq[ue] de super contextit. Murum disjunctantem Iudæos à teme
torio s. Lauventii, à fundamentis in altum erexit, ipsamq[ue] Eccl[esi]am s.
Lauventii, antiqua linea demolita, de lateve cocho edificavit, et consecrari cum
tribus altaribus, a Thoma oborsli suffraganeo Cracoviensi. Anno Dñi. 1642.
die 23 Nouembris, curavit. In Eccl[esi]a quoq[ue] ss. Corporis Christi, eodem anno
quo sup[ra], duodecim altaria, ab eodem suffraganeo, die 9 Nouembris consecrata,
ipsius curavit. Osra B. stanislai Casimiritani ex minori clovo, in apertiore
maiori clovi locum, Anno Dñi. 1635. transulit. Ex quo loco statim Iudæorum
ad ipsam stativam Sominis antiquitus erecta, representantem Christum Dominum, in
montem calvariæ crucem ibi baculantem, et milites illum armatos ducentes, et
feminas plentes, et comitantes; sublat[um], et in capella, quam propter Sar Statuas
erexit de latere cocho præpositus, versus solam, in ingressu templi, collocata, quæ
successu temporis, a verumibus, uti in loco humido, corrupta, et à campanaribus
sine conspectu, interierunt. Hæc et alia omnia opera eius, ad convenientem splen

clovem in bruta, in Ecclesia, cum deuota, ac dulci ipsius recordatione spectare licet. Eius quoque opera domus lateritia pro campanaribus, et Cantoribus, in Carmine non stetit.

Quoad alia domestica aedificia, illius sumptus, et opera, conspiciunt Monasterium magnificestructum. In quo praepositus videns loci angustiam, quod ab Aula Vicomiti et proximo Abbatis Sauiensis, coartaretur Monasterium, illam coemit, et Episcopus Lynceus circumcirca Monasterium subleuans, murum ex fundamento in altum euexit, cellarumque seu habitacula, pro fratribus, in superiore parte muri: in inferiori uero parte, Syppocaula pro familia, braxeatorium, officinam Ceuiscariam, et equorum stabula, ex latere cocto conbuxit. Alium ante Refectorium, (uel ut uulgo dicitur palatium) similiter latere cocto concameuauit. In summa, Monasterium debito splendore reuertit. Cui tamen, ut successor suam manum imponeret, illud de hac uita translatione, factum est.

Quoad alia aedificia extranea. Praedia Conuentus uelusta et collapsum restaurauit. Domos ad latus fluminis dicti Rudawa, in suburbio Cracouensi, post portam suburbum, aedificauit, et in quatuor conduxit, et eas domos uenetarum appellauit. Haec omnes domus per Suecos, cum Molendino dicto Kamienny, in quo etiam praeter stabula coenae, demolitis sunt. Item Molendinum dictum Kuttleszki, in suburbio Cracouensi post portam s. Nicolai muro exbuxit, et caueas ac putera, et remane, uo in ignem. Et hoc molendinum per Suecos euectum. Domos ligneas aliquot, et lapideas in ciuitate Cracouensi coemit, quaedam ex lapide et latere cocto aedificauit.

Quoad obseruantiam Regularem, et regimen Religiosorum, talentum Euangelicum copiose diuina manu sibi datum non abcondit, sed tanquam bonus nummularius, felucis auxilium uisus, omnia religiosa munia ita obiens, ut nullam partem, quae ad hoc officium pertinet intactam reliquit: bonorum cultor et amator, promouitque; eorum uero qui extra terminos uocationis suae prolaberentur, conuector accerimus, ac disciplinam religiosam obseruantissimus, multumque ut Religiosorum suorum mores, ad praescriptam regulam et constitutionum formam, labouauit. Nam statim in exordio regiminis sui, constitutiones Conuentus sui reformat, et fratribus obseruandas proposuit. Suscipere ad Nouitiatum bonos indolis adolecentes cepit, et ne otio omnium malorum fonti, in religione indulgerent, Lectorem philosophiae ac Theologiae moralis, instituit. Et ex inde proficere Conuentus, et incrementa bonae institutionis, auguit: nam ex eo tempore, disputatio publica ex uincula philosophiae, et oratio latina à fratribus iunioribus, in festo s. Augustini, in Ecclesia publice perorata quolibet annuuario die; caeteraeque pro uisionibus, quolibet Dominica, pomeridiano tempore, exordium accepit. Idem Praepositus Argenteam Crucem altam in processionibus ante Fratres ad intram Canonicorum Cathedralium, in festo Bullae s. Euxi, portari fecit. Deposuit quoque pallis nigris, quibus utebantur Fratres extra Con-

Aedificia in
Monasterio.

Aedificia extra
Monasterium.

Regularis ob
seruantia.

Studia Conuentus
fratrum.

Argentea Crucis
in processione
et Mantelli.

uentum, ad instar sacerdotum secularium, Mantiletis vti precepit. Ieiunium per annum
Aduentum seruauit, et in vigilia s. Augustini, inuexit. Ipse ab omni luxu, ambitione, evoc
rum Apeith, aliq; mundana ostentatione, remouit; abstinentiaq; clarus, nam feris secun
dis, quartis, sextis, et sabbatis, nihil unquam penitus gustauit, quam consuetudinem ad mor
tem usq; seruauit. Tantis ac talibus exornatum virtutibus, Antistiter Cracouiensis, primo illum
visitationem Monasteriorum Sanctimonialium: post Commissarium in causis difficultibus secu
larium Prælatorum, et Religiosorum Conuentuum: dein visitatorem diocesani promouit.
Super Iudicem synodalem diocesani Cracouiensis Constituerunt. Et qui Agenda Ecclesiasti
ca pro Diocesi Cracouiensi ordinaret, nec non Constitutiones Synodales haberet, cum alijs tri
bus Doctoribus conseruat. Tum circa miracula B. Vincentii hadubionis Commissarius.
Sub huius felici gubernatione, ceteris Canonorum, maxime propagari, et maiora in di
es incrementa sumere cepit. Ex hac enim congregatione, non solum vini illustres, Do
ctores, tanquam ex equo Troiano prodire, verum etiam ueluti ex limpidissimo fonte
sauci alij viruli Conuentuum particularium profluxerunt. Nam tanta sanctitas et do
ctrina huius præpositi permota, plurimi Regni polonici Magnates, facultates suas pro
fundingibus Monasteriorum, Congregationi nostræ, nullis parcendo impensis, erogare non dubi
tauerunt. Et in primis Illust. D. Carolus Rothomien Palatinus Virensis, et Dux Exequatur,
in Civitate Bydow. Magnif. D. Nicolaus Wolski Castellanus Vitepsensis in pago dicto Arde
mienica. Magnif. D. Petrus Komorowski, Capitaneus Osipincen, in Villa sua Saluedita
via sua dicta Vilna in Archidolo ad S. Petrum. In oppido Wolbiam dicto, Radz. Dñus
Martinus Wolbiam, plebanus in Dziekonia, Canonicos nostros, Casimir accitis, fundane
vult, et Jurisdictioni præpositi Casimiri peruenio subreccerat. Sub id quoque tempus,
Crasnicensis Conuentus, qui non dependebat à Conuentu Casimiriensi, nisi visitatione
perpetua a præposito Casimiriensi (vt in Electione suis Monastry expressum) ad extre
mam fere obsequantia regularis inopiam redactus fuit; præsertim cum præposi
tus loci illius, non bono exemplo commissum sibi Monasterium administrasset, re
gularis obsequantia neglecta, et Viris idoneis ad administrationem sacramentorum
sufficientibus debita Ecclesia esset, adeo, vt pro concione Sabenda ad populum,
Religiosis FF. Minorum de obsequantia, conductus, in Monasterio alebatur. Re de
lata ad Episcopum Cracouiensem, excitauit Dominus mentem eius, qui præposito
nostro Casimiriensi Conuentus, vbi visitatori illius Congregationis perpetuo, sedulo præ
ciperet, quatenus Soc Monasterium Crasnicensem visitaret, et per suos Casimirienses
Conuentus Religiosos frater, reformaret. Itaque Martinus Etodynshi præpositus,
visitatione peracta, et præposito Crasnicen amodo ab officio, viuum ex professis Ca
simiriens, præpositum biennalem instituit, officiaq; Ecclesiastica, viris probatis, et
in Religione Conuentus sui optime euudit, tractanda comisit. Et ex Soc tempore Con
uentus Crasnicens, Conuentus Casimiriens adiecit, et aggregatus, et vsq; in presen

Судя по сему
вещи артефакты.

tem die manu tenetur: licet professi Crasmanes, ad Fundatores, ac nobiles libere recu-
rendo, uarie Conuentui Calimineni, ut ad uiam priuilegiatam libertatem uerterent, sollicitabat
sed semper responsum est à Congregatione Calimineni, cum ipsorum bono Conuentum illorum
a professoribus Calimineni regi.

Hic ita Monasterii particularibus dispositis, et stabilis, praeceptoribus Martinus huiusmodi
huius, Capitula generalia quolibet biennio constituit, ut ex Conuentibus particularibus,
nuper fundatis, dispositis, ad Conuentum generalem, ubi principale momentum de cetero
indixit; in quibus Capitulis generalibus, ipse consensum omnium uidentium, titulo praeceptoris
se generalis insignit, et exornatur.

Circa hoc tempore, non deerant et alii ex Regni Poloniae proceribus, qui ad Maiorem
Dei gloriam promouendam, Conuentui nostro Calimineni ex facultatibus suis Mona-
steria constituere curebant, uerum pia eorum intentiones, uariis de causis, suum non
sunt subito effectum. Et in primis Magnif. D. Ioannes Szyllowski Capitaneus Wor-
nicen, in oppido dicto Maciejowice, in Mazouia extante, dum ad Ecclesiam parochialem
nostros Canonicos inducere intendit, et iam omnia paramenta Ecclesiae praeparata comparat,
motus quod intencit omnes Sominum intentiones, praueuit. In oppido quoque dicto
Mystonice, tribus millibus à Cracouia distante, Anno Domini 1633. accidit in Men-
se Maio, quod imago Beatisimae Virginis Mariae lacrimas fundere uisa esset, quod mi-
raculum multi conspexerunt, scirebatur ex inde rumor primo apud oppidanos, postea
ad propinquos incolas, tandemque Cracouiam usque attigit, fuit propter ea populorum ma-
gnus concursus omni tempore, ad exaudiendas confessiones eo loci contrae facti pauci,
requiebatu religioſorum ibidem manentium numerus maior, quam ob causam prae-
curſus Ecclesiae Mystonice, pro fundatione Monasterii Canonias nostras sexdecem milli-
a florenorum ^{offerebat,} uerum huic fundationi Petrus Sembriski Episcopus pro tunc Craco-
uiensis, absque praesente noluit. Tentabat et Magn. D. Stanislaus Lubomirski pa-
latinus Cracouien, in finibus uigania, uulgo na spiskiel miasteczko: Similiter et Mag.
D. Ioannes Olechicki in oppido dicto Tawlow, nostros Canonicos fundare, uerum
ob tenuem nimis quam offerebant fundationem, conuentui Calimineni non suscepit.

Pervid quoque tempore Magnif. D. Iosephus Kowbail palatinus Moislauienſis,
pavi deuotione et zelo eura ordinem nostrum accipis, in oppido dicto Stębowice,
quod in Lituania in districtu polocent extat, Canonicos nostros Calimienſes ac-
cepſit, fundare uoluit, et cum iam dotem, scilicet quatuordecem villas, et unum
oppidum cum titulo Abbatia inſcriptis, duos praebatos ex Conuentui Caliminenſi ma-
nere penes se fecit, erat enim celebs, et senio confectus. Qui praebatos manentes in
aula palatini, cum Anticos palatini, licentioris uitas, et damnum, quod facie-
bant seni arguebant, et admorebant; fremebant praebatos aulici, davi tibi tales
praebatos, qui illis uesementem displiceant, seruant enim et inuicem palatini mu-
sistando tantum, suas eura illos exercebant offeras, tandem odium quod deu-
mente coquebant, in illos effuderunt, et dicta criminatione, falsisq. accus

11 Anno Dni.
1628.
Capitula
Generalia.

Fundationes
uariae non
sunt.

Miraculum.

Fundatio in
Stobole in
vita.

Magistratus
Casimiri
qualis?

Viri egressi
Casimiri
omni
de

Anno Dni.

1630.

Wystąpił do
władz Rzeszy
ciada, Andrzej
Kopczyński,
miejscownik
Syn. Ten wy
stał do
władz, b
medic
k. Tam
it in
vita, re
C
d. to
p

lationibus, eo adduxerunt Perem palatinum, qui non expectato iudicii tempore, illam fundationem iuvit fecit, et ut Conventus Casimiri, cederet iuri, et inscriptu ni, viginti milia florenorum dedit; quod propositus cum conventu suo gratis accepit animo, et ob magnam distantiam loci, et propter titulum Abbatis, cui collatio inscrip ta erat. ~~et~~ et pro hac pecunia empti est villa Sagrentany dicta, et conventui Vilnensi in Antecollo attributa. Quam postea incon, ^{suam} tiam accendebat palatinus, illumq locum Carmelitis disalceat conegit.

Circa hac tempora, Magistratus Casimiri flevit viris spectabilibus, et evuditur pro sekim sebastiano Ciofroszki, Avium et philosophi in Academia Cracoviensi professore, Qui ob eloquii suavitatem, Vladislao IV. Regi Poloniae, quem ille in primo illius in Re giam urbem Cracoviam ingressu, nomine Civitatis Casimiriensis salutaverat, et alia ex oc catione, gratias semper exstitit. Tum Suisopseu kolski, prima laurea philosophica in ea dem Academia decoratus; Thomā Rozyk. Joanne Jozys, Notario publico et suis verbis, et aliis, viris doctis, doctrinaq eximis. Ex civitateq complurimi, qui monumenta laudis post se digna reliquerunt emere. Et ut multos faciam, Genuitq hac Civitas Casimiri ensis Joannem Foxium, virum evuditione, et ingenii acumine longe clarissimum, qui cum ob suis penitiam, a Georgio Radzivilo. Cardinali et Episcopo Cracoviensi, in aetate florenti, Causarum suarum Auditor creatus; schola, teniaq scabimiriensi, ac Canonatu Ecclesiae Cathedralis Cracoviensis ornatus esset: deinde a Petro Ruzio Episcopo Cracoviensi in Audiaconum eiusdem Ecclesiae electus; Canonicaq Loucen sis, a Joanne Wzyl Audiacono Gnesensi factus. Vladislao vero IV. Rex Poloniae, ipsum in numerum Secretariorum suorum adscribi voluit. Et ad aliquot sum mos pontifices, in negotiis Ecclesiae, susceptas peregrinationes absoluit. tandem Anno Do mini 1636. obiit.

Genuit et Andream Wulfowicz, virum Academicum, Magistrum Avium, philosophiae, et Medicinae Doctorem, Consulem Cracoviensem, evuditione, virile, comita te, ac liberalitate animi, nemini secundum. ex quo filii duo Almus Academiae Cracoviensi s, similiter professores, prouiderunt. Genuit et Joannem Zoz Medicinam Doctorem verum, virum doctrina, et vita integritate praestantem. Albeum Rzepyski officiale Ropysen. Stanislaum Rozycki philosophica et I.V. Doctoratus laurea ornatus, aliquot vicibus Vniuersitatis Cracov. et Posnaniensis Acad. Rectorem, Canonicum Cracoviensem Cathedralis Ecclesiae, Andream Mizadewicz Avium et philosophiae Doctorem. Genuit et viros Religiosos, Stanislaum Klesnowicz ordinis Eremitarum s. Pauli, s. T. Doctorem. Paulum Au gustinum Libervia, ordinis Eremitarum s. Augustini, s. T. Doctorem. Hyacinthum Li bervium Canonici Regul. Conventus Casimiriensis propositum generalem s. T. Doctorem, et li berrum Didacz Cracov. Censorem. Paulum pulal Conventus Casimiriensis Canon. Regul. s. T. Doctorem. et alios plurimos, quorum vita multum splendoris et plati suis Civitati attulit, et qui ob doctrinam, vitam, ac morum gravitatem, duo hoc fuerunt o mnibus Comendabilissimi.

Legatus hyl. Historias Casimiri, tam oreit sic.

Anno Domini 1613. pestis totam poloniam pervagata est.

Anno Domini. 1618. Cometes apparuit, longam et illam nos, & eandem ha-
sens, internas quatuor septimanas perduravit, magnorum malorum praesagium, quod cunctam
fere poloniam, proximis tribus annis invaserunt. Belli impetu Turci ad elocum, tum in-
undationis Vistula, famis, et maxima pestilentia per populos grassata, prodigium.

Anno Domini. 1619. Inundatio Vistula, plurima damna intulit. Et Anno Dni.
1621. Eandem inundationem Vistula maximam, qua pons ad portam Videlicet, ablatu,
narrant suus qui scriptores

Anno Domini. 1622. Peste laboravit Cracovia; et alia vicina vici loca, eadem
pestis invasit, qua vixit millia hominum. Relata esse narratur. Tunc nulla ex rebus luctu in-
Eodem anno Reliqua ss. noviter Canonizationum: scilicet s. Ignatii confessoris Loyola,

fundatoris Religiosorum Soc. Jesu. et s. Theresiae virginis Fundat. Carmelitarum de Calce-
atuum, solenniter, omnibus processionibus Pontificum sacerdotum et religiosorum preceden-
tibus, cum tubis, musica, et expleione horrentorum bellicorum introducti. s. Ignatii ab
Ecclesia s. Barbara in Civitate Cracovien sita, ad Ecclesiam ss. Petri et Pauli Apostolorum
eiusdem ordinis: s. vero Theresiae, alia die, ab Ecclesia s. V. Mariae in Arenis post mu-
ros Cracovien, Carmelitarum, ad Ecclesiam s. Michaelis eiusdem ordinis Reformatorum, de-
ducebantur. Die 10. Julii. Canonisati, a Gregorio XV. die 12. Martii.

Anno Domini. 1623. Ecclesia Lubecensis parochialis, incorporata Ecclesia su-
per, Converter nobis Canoniconum Regul. Cura et studio Magnifici D. Petri Komorowski
Capitanei occupaverunt, collatum, et Monasterii nobis in Sueda fundatum.

Eodem anno. pestis iterum per tres menses grassabatur. Et inundatio Vistula.

Ad Sde usque tempora, fratres, in oratorio, Cantando Sodalitates Canonicas, vix sunt Al-
mukis, quae ponebant super sarana, et sic induci, post primam, procedebant ad capitulum,
expleto capitulo, fratres vigilantes, deferrebat illa in oratorium, ut in illis cantaretur Ter-
tia, et alia Sodalitates Canonicas, quod Ss. temporibus interveniunt est.

Eodem anno. Incendium Civitatis Judaeorum gravissimum, vix tota parte domitionum
relicta, totum ignis absumptum; feria secunda pascha.

Anno Domini. 1628. Inundatio Vistula, circa festum s. Jacobi Apo-
stoli, in Julio, qua iterum pons Casimirovitanus abruptus.

Anno Domini. 1630. Ingens pretium frumentorum, siliginis Medion-
flor. 18. Tricici fl. 20. Psid fl. 28. panis vendebatur pro tribus sigis, quasi o-
uum aspers. Vide et fater.

Anno Domini. 1632. Conscriptione nobilitatis palatinatus Cracovien, peragebatur in campo, quod est post Casimiriam, inter Vistulam et montem, in
quo est Ecclesia s. Benedicti. Ad istam Conscriptionem, quo quisque nobilis Magna
tum ac nobilium apparatus, equorum, vehiculum praetorium, cum tubis, tympanis ac
vexillis, ac pedibus militibus, precedebant Cracovia, per Casimiriam: Et Ss. Con-
scriptio peragebatur quolibet anno post festum s. Adalberti Episcopi et Martiris. Duravitque
usque ad annum 1650. Hoc autem anno q. sup. numerabantur milites plusquam 6000.
Conscripsi.

31.

pestis.

A. D.

1618.

pestis.

A. D.

1622.

ss. Canoniza-
ti.

A. D.

1623.

Ecclesia Lubec-
ensis in-
corporata.Incendium
grave.

A. D.

1628.

Fames.

A. D.

1632.

Conscripsi
nobilitatis
post menses
Casimiriam.

Anno Domini. 1633. die 3. septemb. Cadaver cuiusdam Sclavici mortui, nobilis,
tum publice ad sepulturam per portam Casimiream Cracoviā, à studiois raptum, et de ponte
in Vishulam pro capitulo, et submersum.

A. D.
1634.

Anno Domini. 1634. Iudæa in Civitate Casimireā, enixa est quædam, cum
cognitur Cervi, qui post aliquot septimanas mortuus est.

publicæ
litteræ.
ab Augustino
Zapolski. et
Ludovico Fa
scesius.

Anno Domini. 1636. In festo Circumcisionis Dñi, et Epiphania Domini, disputa
tiones publicæ in Refectorio, typis datæ conclusores, ex huiusmodi philosophia revactæ; præ
sidente Hyacintho Liberio S. T. S. Doctore, pro tunc philosophus Lector.

Eodem Anno. Martinus Ktochynski præceptor, una cum Petro Gembicki Cancell
lario Remi, et pro tunc præceptor Miedowien, visitabat conventum Miedowien.

Idem Martinus Ktochynski præceptor noster, cum Erasmo Luctowski Archidiacono
Cracoviensi præfuit, et præfidebat in Capitulo generali Miedowien. Anno Dñi. 1637.
die 4. Maj. Ita Naliesaus. Eodem Anno. Altare maius, in Eccl. S. Aug. dñi. erectum.

A. D.
1637.

Anno Domini. 1637. die 22. Maj, studiois Acad. Cracoviens, in servore
vult in Iudæos, Cracoviā tunc commovantes, et arripitis armis, sine et inde persequentes,
Captor, post portam Cracoviensem Wisla dictam, in salsido stagno mergebant, et carnaliter
famulum coegerant, qui eos baculo quo canes occidere solent, in stagno interneret,
alios in Vishula, quorundam in cloacis submergebant, et tunc bruta vel plus occisi,
et quinquaginta vulnerati, nocte per satellites Avæ Cracoviens, Casimiriā deduci. Et hoc
accidit ex ista occasione; Quia Iudæi studiois duos in sua Civitate vulneraverant,
et post crecente tumultu, duos pauperes, mendicos solum occiderant.

Salutatio à
Casimirensi Re
gina.

Eodem Anno, die 27. Augusti, Consules Casimirens et Cracoviens, post ignem celebrem Cra
coviā Cadiciā Renatā, Regina polonā, dum post aliquot septimanas Vavariā per
Casimiriā pergeret, in aliquot locis, scilicet stadomā, et in porta Casimirensi, et in
Cracoviā, et in porta Vieliceni, dispositis militibus, cum tubis, et vexillis, exornabant
Reginam.

Fr. Conner
bini Sabitus.

Ad Sdē vsq. tempora Fratres Conneri domus nostra, sarracis non lineis, sed de
tela shot dicta, ad differentiam clericorum. Similiter pileis, non de candidis Zebelli
nomi, sed de pellibus fibronum utebantur. Illud etiā notandū occurrit, ad Sdē etiā
tempora fratres Juniores domus nostra, in ignem humilitatis sabuisse Conhelidinem, et
pro omnium fratrum in culina lavare, pro gaudere, et festo Statuitatis Domini.

A. D.
1638.

Anno Domini. 1638. die 8. Augusti. In Circulo Casimirensi, prope tem
plum S. Catharinæ, quatuor domus conflagravit, et ignis templum S. Cathari
næ inuagat, parumq. abfuit, quin totum templum conlinceret, nam infra claustrum
edificia quædam igni absorpta sunt.

Eodem Anno. Ingens pretium framentorum, hinc Medinns fl. 12. vlt fl. 18.
Bragda seragena fl. 2. et Cracoviā, fl. 2 et medio vendebatur.

Gregoria
ova nova.

Anno Domini 1639. Iudæus quidam Cracoviā, in Civitate sua, voluit novam edifica
re synagogam, et tunc cupiditati, obstitit Martinus Ktochynski præceptor, et neq. præcepit.

nec muneribus flectebatur, tamen voluntati, et mandato Regis, et Episcopi Cracoviensis, Jacobo Zadich, contradicere non potuit, et ita nova Synagoga aedificata est.

Anno Domini. 1639. ^{pp.} Societas Jesu, Cracovia, in festo s. Ignatii primi fundatoris sui, summa cum celebritate et triumpho, per totam octavam, celebrabant Annuncientium, ex quo s. Ignatius hunc Societatis ordinem fundaverat. et Soc in tribus Ecclesiis, s. ss. Petri et Pauli. s. Stephani, et s. Barbare.

Eodem Anno. Inundatio Visula, circa initium Augusti.

Anno Domini. 1640. Frumenta, et alia olea parvo pretio vendebantur, nam si gilius Medimus, sive Curatoria fl. 2. Triticum fl. 3. Bzysica sexagena s. 6. Auend medimus s. 20.

Eodem anno. die 28. Aprilis. stradomid pars una, à Cemeterio pp. Bernardino vum, usque ad portam, conflagravit.

Eodem anno. Initium Junij deusio in Ecclia s. Laurentii, feria 2da pascha, dicta Emmaus, cantabatur tu mihi, et aliis lectis, et concio habebatur, et fuerat ibi concursus populi, quod per negligentiam aliorum intermissum est, Sacristianorum.

Eodem Anno. die 4. Decembris. Electus est in Coadiutorem ^{pro}apostolus ss. Corpus Christi, Hyacinthys Liborius s. Th. Doctor, Concionator ordinarius, et Lectus p. b. Sordis. presente Alberto Lionicki Canonico et officiali generali Cracoviensi. Annuit vobis et desideris conventus, Episcopus Cracoviensis Jacobus Zadich, vique hunc electum, pietate, et eruditione praestantem, approbavit. Quam tamen Electionem suam Hyacinthys Liborius, voluit nisi approbatione, Urbani Octavi summi pontificis.

Anno Domini. 1641. Die 1. Martii. Quidam nobilis venit Calimian, cumq. in Synagoga vidisset nativum familiaris, die sabbathico accendentem lampadem, ante imaginem s. v. David, agere tumultum, et murmuravit, et postquam exiit natus familiaris ex Synagoga, accipit aurum, et quinq. plagas sive scissuras impexit faciei s. v. David; quia re cognita vice Capitaneus Avus Cracoviensis, misit in domum latellitos, qui illum captum et in Arcem Cracoviensem adductum, carceri manciparet; brevi per decretum, ab ipsa illius prius manu sacris, quia Soc facinus perpetrare ausus erat, ante praetorium Cracoviensem decollatus est. Hic imago ad Ecclesiam s. catharinae delata.

Eodem Anno. Die 10. Maii. Luterani Civis ^{Cracoviensis} in suis lapideis, à studio s. Cracoviensis stabantur. Meneator dictus Sevuthus in platea Hospitali. tum in Arcem Cracoviensem alter dictus Szul; et tertius in platea Contractu ante Ecclesiam s. Francisci, dictus Fowler, calvinus. in istis lapideis omnia mobilia quaecunque offendere poterant in auro, argento, sive vestibus, diviserunt, fornaces, ac fornacula concusserunt, nisi penitus illam relinquenter, nemine obstante, ac contradicente: in prima lapidea Sevuthi ad quinquaginta milia florenorum, in auro pecunia, et vestibus accepta.

Anno Domini. 1642. Inundatio Visula multa damna intulit.

Eodem anno. Fuit Civis omnium hominum memoria. Syenat virgida et nivalis, post festum ss. Simonis et Judae incerta, omnia olea, et bzysica, nunc p. b. cupata, et gelu cor, dicta, non dū è terra effusa, interierunt.

Eodem anno. 28 Aprilis. In platea s. Floriani. irac, aliquot lapideas combustae. 17. Julii. Clapudis 10 domus igne combustae nocte.

32.

A.D.

1639.

Annus Cent.
sexing Soc. pp.

A.D.

1640.

Conflagratio
stradomia.Emmaus ad
Eccl. s. Laur.Electio Coad.
iutorem.

A.D.

1641.

Synagoga
decollata.Luterani
spoliati.

A.D.

1642.

A. D.
1643.

Incedit in
urbem Judorum

Ceremonia
in festo Ascen-
sionis

Lis de pro-
vitate loci.

Canon. Cath.
vacat. Schol.

processio in
festis ss. Cor-
poris Christi

Ex M. ss.
Maurini so-
lenni. Consilio
Cassimiri.

privilegia Ci-
vitatibus

Synodus Dio-
cesana.

Judorum
civitas assit

Anno Domini. 1643. Gelu Soundum, 27 die Mai, repente flover arbori decedit.
Eodem anno die 11 April. Athox incendium in Civitate Judorum excitatum, quo Centum
Eder, et duo synagoga exusti, Christianorum autem vicinorum, nec una domus.
Ad hoc usque tempora ista Ceremonia servabatur in Ecclesia nostra. In festo Ascensionis Domini,
statua seu imago Resurgens Domini, in quodam Circulo ligneo deaurato, et lampadibus exornato,
elevabatur funibus in altum, usque ad festidionem templi minoris domi (ubi ob hanc causam vide-
re licet depictum calum) cum cantu et musica; ad quam devotionem multi Socrum Cassimiri,
et alius adiacentibus locis, celebrandam, conveniebant, quod consuetudo processu temporis abolita, et
abrogata est, imo et interdicta.

Sub id tempus Ivalter Evenit s. pauli in Rugella, assumptum gallia Albamam
antea in processione publicis, in Caputibus tantum incedebant. Eodem cum Evenitis s.
Augustini ad s. Catharinam, diu de prioritate loci in processione, litigabant Rons.
Item Canonici Cracovienses qui ad hoc usque tempora utebantur in processionebus super
pelliceis, et de super Almutis de pellibus munitis pontice, (2 popelice) tunc ex indulto
Summi pontificis, casperunt vti Rodetis, et cappis violacei coloris. Et Vicarij Eccl-
e Cathedralis Cracov. utebantur super pelliceis et Almutis de pellibus sciuri, nunc
(Zwiewiolici).

Sis abiectionis, in solis super pelliceis incedunt.
Illud etiam quod loco suo inferi debuit et intermissum, hoc modo notandum occurrit.
Anno Domini 1596. Georgium Radzivilum. S. R. E. Cardinalem, et Episcopum Cra-
coviensem in Visitatione Conventus nostri ss. Corporis Christi, ordinatis, quatenus in festo
ss. Corporis Christi, presbyteri Radaves, et Religiosi, ex tribus Ecclesiis, scilicet s.
Jacobi. s. Stanislai ex Rugella, et s. Catharinam, processionaliter cum Cruce, et ss. Re-
liquiis, nostram processione per Cracoviam Cassimiriensem, praecedendo deducant; et ante
hinc altaria Evangelica cantent, quod consuetudo et ordinatio senex observata, et quo-
tius per negligentiam eorum intermissa erat, hinc a praepositis ss. Corporis Christi,
ad officium citati, ordinationi Episcopi obedire debebant.

Eodem anno q. 1643 Indictum est Civitatibus, donavia offerre Vladislao IV.
Regi; Cassimirienses tunc dederunt fl. 2250. die 19 Augusti. Eodem quoque
anno Sigismundus Opacti Magnus procurator Avus Cracoviensis, agens de hoc olopo,
antiquitus ad Cracoviam Cassimiriensem pertineret, et nescit quomodo alienatus, Civibus reddi-
dit, quo in loco Consules edificaverunt muro pulchrum, ad firmendam possessionem.
Hoc etiam anno, Libertatis ac iurium tuendum, iudicium Consulum Cassimiriensium
quo exarserunt, tantum fuit, ut cum Consules Cracovienses, ab illis Polonis exigere
vellet, et nevanonia exercere prohiberet, decreto Regis, penes antiquas leges et pri-
vilegia sua Conservati sunt.

Eodem Anno Synodus Diocesana, celebrata Cracovia, in Ecclesia B. V. M.
in Circulo Crac., ad quam celebrari omnes parochi et Beneficarii, Episcopum Petrum
Gembicki, ex ipsius Aula a s. Frango, ad Ecclesiam B. V. M. deducebant.
die 11. Octobris.

Eodem Anno. Judorum domus prope Centum anni combusta, Cassimiri. 11. Aprilis.

Eodem Anno. Monstrum noui generis, Cracouia, et Caſimirus apparuit. Venit quidam ex Italia vir nomine Joannes Baptista, ex cuius umbilico, alter, hominis formam gerens, excreuit, caput grande nigris capillis tectum habens, quatuor in prima parte oris dentes gerens, mouebat caput et labia, et non loquebatur, vultu ad illum qui eum notabat conuersus. nomen illi Lazarus, ambo baptizati; cingulo eum alligabat lateribus suis. ingenti admiratione omnium conspicebatur. plateas et vias ciuitatum obambulans, eleemosynam petebat.

Hoc Anno, Lupulum terra non produxit, ex Russia aduehebatur, vendebatur medimnus Cracov. flor. 24.

Anno Domini. 1644. die 4 Aprilis, Feria secunda post Dominicam in Albis, Infesto Annunc. B.V.M. Ducenta domus in Ciuitate Iudomum conflagrata, non ha ueni penes Ecclesiam S. Laurentii, octo.

Eodem Anno. die 8 Februarij. Martinus Ktoczynski praepositus, ex Sac luce subla ctus, qui in Anno praeterito, in Villa Conuentus, in festo S. Michaelis Archangel, parati si fuerat, eaqz agnitione quatuor mensibus vexatus, ad extrema perueniens, Sancti ssimis sacramentis exornatus, hac die obiit. Vir insignis. Cuius cu tota vniuersa prospere rari haberet successum, hoc unum defuit, vt dicitur in munere praepositus vexaretur, lon gioriqz temporis spatio ipsius officium compleret. Hic sic stetit et eius cultus Divini propagandi Studium, nisi intercessisset fatale Seruicium facinorum, magnis viri impedi mentum, MOVS. Cum uero ille vltimum clausit diem, praepositus, Anno 33. et Etatis sua 82, ego quoqz, sic h'to calamum; non memoriam, quam tanti viri nulla delebit obliuio, nulla obliuabit vetustas. Huic successor, Hyacinthi Liberius, in ingressu sa crilegia tale posuit Epitaphium.

Admodum Reuevendo Domino.

Martino Ktoczynski I.V.D. Ecclesiae Conuentusqz
Suius Praeposito, ac Iudici Synodali. Vivo in omni
Vita sua integerrimo, ac inculpato. In laboribus
Ecclesiasticis indefesso. In sententia ferenda vecto.
In promouenda regulari disciplina feruentissimo.
Qui Ecclesiam Sanctam, varia pretiosa suppellectili; Mo
nasterium permultis aedificiis: Congregationem plurimum Mo
nasteriorum colonis: in magnum quoqz Ducatum Lithua
nia ex hoc Canobio deductis, ampliauit, et illustrauit.
Obiit plenus dierum, ac meritorum. Anno Domini.
M.DC.XL.IV. Die VIII. Februarii. Aetatis 82.
Perge viator, similisqz Praepositor, Huic Ecclesiae
Apprecare.

Sub Regimine suus Praepositi Frater Si. Vltimum diem obitus notatur.

33.

Monstrum.

Incendit in
se Iudom.

A.D.

1644.

Obitus Mar
tini Ktoczyn
ski praepo.
siti.Hic praepo
situs, post mor
tem 4. mil
lia Annorum
in aeternum
reliquit, et50. Vig. It
Imp. 400. ca.Hic praepo
situs. fev. 2.

et fev. 4. et

fev. 6. et sabb.

ieiunauit, et

nisi penitus
tam de cibo,
quam de potu
iunibat.

1. Laurentius Kosciński, presb. Anno Dñi. 1613.
2. Marcinus Cieciński presb. ex Conventu Calimien, postulat
ad preposituram Clodauensem Canon. Reg. ib. den obiit A.D. 1615.
3. Stanislaus Lewnowski ^{Boonem.} presb. praestitit Curozwacensis. 13 sept. in heb. 40.
A.D. 1619. Ex Conventu Calimien.
Fr. Stephanus Smolenski Diaconus, philosophus Baccalaureus,
Anno Dñi. 1619. exactus in Religione annis 4. pietate infinis
4. Andreas Zamboski, ex parochia seculari, presb. Canonicus,
peste obiit, Anno Dñi. 1623. infirmis infirmis, exactus in
Religione annis 5.
5. Adamus Inoulodenski presb. sepultus in Bydow. A.D. 1622.
6. Fr. Bernardus Grygielowski Diaconus. peste obiit, Anno Dñi.
1623. exactus in Religione annis tribus.
7. Fr. Jacobus Bal, Sarmatus, nobili genere natus, post sex annos
in Religione exactus, peste obiit. Anno Domini. 1623.
8. Michael Calimienensis presb. prior. peste obiit Anno Dñi. 1623.
Hic obliit fratribus pro Regni Flor. 200. A.D. 1619.
ante ingressum Religionis, parochus secularis.
9. Bartholomaeus Korabowski presb. Organarius Ecclesiae no
vae, eadem peste obiit, Anno Dñi. 1623.
10. Fr. Petrus Tuzlowicz Conuersus, salvor. peste eadem obiit.
Anno Dñi. 1623.
11. Albertus Kłodauensis, presb. in Bydow. Anno Dñi. 1623.
die 6 Martii.
12. Albertus Hevelianus Pielowski, presb. Anno Dñi. 1626.
exactus in Rel. annis 12.
13. * Valentinus Kuczbowski, nobili genere natus. presb. xv crebris corporis
affectionibus, ventris, et ad Deum precibus, sanā peruenit. Hic manen
do in Monasterio Bydowensi, hypochondriacis calido nunquam curis. Evemum
patit, sed mandato superiorum ne occideret a se natas, reuocatur.
Cumq; esset Conanguineus Episcopi ^{posnaniensis.}, negabat se esse nobilem. obiit, ibidem
in Bydow. Anno Domini. 1624. die 2 Martii. Vide fol. 23.
14. Joannes Vbaldus Rodwalski Calimienensis, philosophus Baccalaureus,
presb. Anno Dñi. 1629. die 10 May. In Rel. Anno tertio.
15. Mattheus Gajzinski, presb. postquam domus non habet, postea post
positus stenbevenski Intulatus, obiit Anno Domini. 1630. dimissus.
16. Stanislaus Cyprianus de Miexia scula, presb. in Senio Concio
nator Wierciensis. postea iudicatus Ecclesiae nrae. Hic pro fratribus sepe
endis in Minori Conu. exivit de latere cocho, fornicem, ipse in Bydow
mouetur, Anno Dñi. 1630. Ingressus sui anno 14.

*
Peste christo
psevo Zonie
wshi, auiden
Conuentsi
posito.

Is fuerat in
Mculo, Notarius
publicus, Actor
Hic Joannis
Tarnowski Avdici
Cap. Supien.

33. Blasius Rosinski, secularis Sacerdos, et Posnani Omnia sandorum
vum Eccles. Canonici, Notarius publicus, et Actoris Consistorij Cracov.
Hic multa vasa argentea Eccles. nostrae obtulit, et libris in iure. po
tea post professionem dimisit, et Monasterium s. spiritus de Saxia,
Cracovici ingressus, obiit ibidem. Anno Dni. 1641.
34. Petrus palczewski, professor Cuenecensis, ibidem obiit. A.D. 1641. presb.
35. Paulus Konarski, professor Cuenecensis. Organarius, ibidem sepultus.
Anno Dni. 1642. presbyter.
36. Augustinus Godeveldi de Lwowo. obiit Cracov. Anno Dni.
1643. in Religione anno 47. presbyter.
37. Ioannes Wolenski, ex Natione polonia, obiit Anno Dni 1643.
Vitalis. Anno in Religione 8. presbyter.
38. Lucas Jaxionkowski, Cracov. presbyter. praeceptor Cur
Zwaczki, et deinde prior Cracov. Conventus. Anno Dni. 1644.
in Religione Anno 40.
39. Fr. Adamus Masiewicz, Conventus, in Wolbiam sepultus, Anno
Dni. 1644. in Religione 7.
- Alberus Lupia, presbyter. Anno Dni. 1614.
- Alberus Przybyl, presbyter. Anno Dni. 1616.
- Alberus Zudowski, presb. prior Cracov. A.D. 1617.
- Jacobus Rambowski, presb. Anno Dni. 1620.
- Augustinus Zudowski, presb. sepultus Vitalis. 1620.
- Lauventius Janicz, presb. obiit in Lubow. A.D. 1622.
- Simon Bayzewicz, presb. obiit Cuenecensis. A.D. 1624.
- Theophilus, presbyter. Anno Domini 1622. Clobucensis.
- Sigismundus, presbyter. Anno Domini. 1630. die 24 Maij.

His temporibus, Casimira reuera erat lapidear, et aule Nobilium. In platea Cracov.
marit Senes. Dni Judan, fons per se familiam multam, et Abiacer. In 2da lapidea D.
Bodkowski. in tertia D. Zawadzki. In platea Judorum marit Senes. D. Ramowski. Hic D.
Kociński proposito obtulit mille florenos pro eximenda sepultura ex familia Rarowicorum,
in capella B.V.M. In 2da lapidea marit D. Powolski, in 3ta D. Janucha, seu Janeczki.
Erat etiam lapidea satis ampla, ad intrav templi, brachiam habens, superiorem, cum area et sor
to, per se. Por muros Casimiri, qui vendita est Judis, in qua lapidea erat capella, et iagui
ner deorbi in parietibus depictis. In Circulo Casimiri ad s. Jacobu erat lapidea D. Ogono
wski. per se Monasterium nostru, Aula Abbatis Saurien. In loco Casimiri ad muros Casimiri
Aula duci, Maszowszki, et Wladowski. etc.

Successor
Rarowski
donavit se
clis nris i
stam lapideam.

*

Alberus Tarnovius sorwinski, presbyter. Domus nra Cracov. professor. Vir multum
vitalium amantissimus obtinuit. Cuius inprimis nra caritas erga pauperes exultat, quibus
ut eleemosynam daret, ipse suis manibus cibos parabat. Oratori ad Deum adeo erat inten
tus, ut saepe numero, e somno, religiosi excitatus contemplationi cura, e lecto daret, et vix

nocte intempesta, exiliens, orationibus et observationibus instaret. Semel convenientes fratres, et alii sacerdotes Moutiers, ad festum Dedicationis Ecclesie, ipsum in superiori parte domus, erecto vultu, manus supplex in calum tendentes innuerunt. paupertatem totius viribus coluit. Corpus abstinencia singulari donabat: uiliter, et ex otio ferebat confectis, contentis. Ad quam ieiunij austeritatem, sepe adiungebat castigationem corpore, acriter seipsum flagellat percutiendo, Corpus suum Tyrannum vocans. Utq; corpus carnisque inferissima aduersaria est, vim reterelet, ferream catenulam in corpore suo habebat, quam post mortem ipsius, crimine percutientem innuerunt. Obiit in Conuentu Suedici Anno Dni 1636. die 6. Decembris, ibidem sepultus viv simplex, et à malitia purus et integer. Postea consopler Zoniewski Conuentus Cracoui. prope Seniore et alijs plurimis fratribus, eodem tempore uiuentibus, et cū illo commorantibus.

Andreas Tarnowius professor Mathematici et prior eiusdem
Conventus, obiit Anno Dñi. 1646. die 12 April.

Nicolaus de Radomsko, suave iugum Domini subiens, Religionem nostram intrauit. is presbyter factus, sacra loca saepius cum licentia sui Superioris, propter mortificationem carnis visitabat. pane et aqua aliquando contentus, quotidiano victui desubibat, ut inde sciret, quod pauperibus in elemosynam daderet. Voluntatis paupertatis, vigilarum, ieiuniorum, orationum, studiosissimus. Suihand doctrinae preceptoris et institutoris, quae ad vitam salutem necessaria essent, pueros, cunctosque alios imbuere libenter, mysteriaque eius fidei dilucide explicabat. Morbo correptus in Infirmario decumbens, imaginem Beatissimae Virginis Mariae filiolum suum in Vlacis gestantem respiciens, dulciter delectabatur, et eidem Dominus animam suam commendans, et oes qui aderant suauiter pieque alloquendo, offensionum ab eis veniam, propter se adiuuaret, verbisque seculatim, In manus tuas Domine commendo spiritum meum, iugiter Deo reddidit. Anno Domini. 1610. die 22. Septembris.

Anno Domini. 1628. die 14 Julii. Venerabile Sacramentum, cum pixide ar-
gentea, de Ecclesia S. Jacobi, Casimiria, fures abstrulerunt. Hæc ideo scribitur
ut sacristiani custodiant Ecclesiam, et bene oculosam teneant.

Anno Domini 1648. Die 19 Julii. In Dominica Consoaternitatis, post
Vesperas pervasebatur processio, per Calmetarium Circa Ecclesiam nostram, cum ve-
nerabili Sacramento, et ecce ante portam Monasterii, cecidit ss. sacramentum ex
Monstratorio in terram, quod non bene erat occlusum, cum non parva perturbacione
fratrum religioſorum, qui antecedeabant cū luminibus, et plebis quæ sequebatur. Monen-
tur hoc casu Sacrificarii, quatenus providè includant Hostiam sanctam.

Anno Domini. 1625. Die 24 Junii. Inundatio vishula, multa intulit da
mna, p^{er} levam salis, qui depositus erat in littoribus vishula, plusq^{ue} 400 vaca
submersa.

Anno Domini. 1649. die 14. Ianuarii. Solemnem ac pompaticam, ^{Joannis} Regis Catholici, eius nominis Quarti, pro capessenda Regni Corona, ingressum, celebravit Quacunia tunc Cives Cathimvenses, cum magna omnium laetitia, et applausu, non minori splendore, et apparatu, obviam Regi suo proceperunt. Et in primis vexillum, in quo erat alba aquila depicta, xectum militibus equestribus, tanquam ad praelium instans, ~~et~~ quique tubicini, et qui campana pulsabant, adorauerunt. ^{audibatur ante}

35.

7125 Sand-
mon-clar.

40.

Yiff Santh:
monia coaco
cusp.

SS. Sacram.
fuisse ablatu

55. Sarvam.
Cecidit ex Mo
thabrio in
feram.

Ingre sup
Lepus ca, m
vā. Cū conia

Triumphus
Caminis.

Advocatus,
et scabinus;
Conventus.

①. Atribuirea
datură în fe
sto punct. B.V.

Denotio cuius
dam deſcripti.

Fundatio p
ignis patibz
senioribus.

Annuaire
Dier. Marti
ni Albar. v.
S. p. 10.

Sp. Sc. Vac.
tractatus a
D. G. G. G.

Anno Dñi. 1646. In octava ss. Corp. cristi, Petrus Gembicki, Epus Vac. Nactabat
in Refectorio Fratru, a D. Hyacinto Guspoffo, Libano. cū alijs Sospitibz, immutatur.

HYACINTHVS

LIBERIVS, S. TH. D.

Duodecimvs Conuentus Canonicoꝝ Regularium Lateranensium, & Eccle- sia SS: Corporis Christi Generalis Propositus.

Iustis funebribus, sumptu non modico, Martino Ktozynski. p̄dico-
jeto, peractis, Hyacinthus Liberius Coadiutor, in eius locum, antea
electione Venerandæ Capituli a seipso electus, et à sede Apostolica
Confirmatus, mox accessit, tanto omnium Fratrum Canonicoꝝ applau-
su, ut nemo fuerit, qui non ei hunc honorem gratularetur. Episto-
lus quoq; Cracouensis Petrus Gembicki, prosequens, hunc erga illum
animum declarauit, cum Confirmationem ipsius gratam habuerit. Illius
quoq; vitam, mores, et conuersationem, mihi omnino ingratis silentio non
tenere non licet. Cæcilius ille sac oviendus, patre vivo Constela-
vi, adolescens, accuratiori à parentibus studio educatus, posteaquam
ex episcopo exceisset, ac domi patris literarum rudimentis excol-
let, in Academiam Cracouensem, exactioris, acutiore capehendæ ca-
ula se contulit, inde Monasterium Canonicoꝝ Regularium inue-
nit, professione facta, in eundem Academiam Cracouensem denuo secessit,
Vbi non exigua opera literis impensa, mox primo Baccalaurei,
post Martini philosophiæ, in ignitis laurea, publicè ceteros erudi-
re cepit, et conceptis de sua virtute multorum magnorum virorum
opinionibus, p̄dicatione respondit: Breui à Martino Ktozynski p̄dica-
posito in exteras nationes missus, Romæ tribus annis mansit, Medi-
olanique fratribus Canonicoꝝ ^{tribus annis} philosophiam legit; post hoc consumptis la-
boribus, Theologiae laurea Doctorali ornatus est. Reuersus ad natale so-
lum, In Monasterio suo Prædicto ordinarius, et Lector philosophiæ,

37.

Conciones
typis datæ.Fundatio Con-
uentus stoni-
mensis.

A. D.

1645.

Dies Anniver-
sariae B. Stan-
islaus Casimiri-
tani.

A. D.

1646.

Monstrum.
Illa vidit Ma-
rius Golembi-
owski Casimiri-
tani.

A. D.

1647.

Lutera rus po-
lono.

Fulmen.

posuit titulum: Gospodyn nieba y Ziemię Chwała, in Beata Maria, quem hunc
Petro Gembicki, Episcopo Cracoviensi inscripsit. Brevi post, Conciones Triginta novem,
quod dedit, pro festis Domini Solemnibus per Annum, quibus adiecit Conciones de
S. Ignatio fundatore Soc. Jesu, et de B. Joanne Casio. Academiæ Cracov. professo-
re et strenuo Viciario, cui operi imposuit titulum: Gospodar 2 nieba y Ziemię Chrystus
JESVS. quas Conciones, Andree Trebicki, pro tunc Episcopo Cracoviensi, dedicavit.
Insuper edidit et Triginta Conciones de Beatissima Virgine Maria, super Hymnum
Ave Maris stella, quibus imposuit titulum: Gwiazda mowia, Chwała ianna Ma-
ria. et Soc. qui cum Michaeli Kowbalski, primo, Regi Poloniae eius nominis, in en-
tibus. Idem Cracoviensis; Humanitate et liberalitate nemini secundus; nam Episcopus Cra-
coviensis aliquot vicibus publice in Refectorio communi tractavit. Capitula genera-
lia, quodlibet biennio celebravit. • Eius temporibus, fundatum est Monasterium S. An-
tonii, a Leone Calmeco Sapieša, M. D. Lithuanici Vicecancellario. In summa,
quicquid in Ecclesia sua, et conventu, erat, consilii, addixit; difficile dictu, quan-
tum de carissima sibi sponsa merebatur. Ipse innata benignitate, prudentia, gra-
uitate, modestia, consuetudine, futurisq. oculis, et posteris invidendus, ob morum
suavitatem, mansuetudinem, et iudicium, cunctis acceptus.

Anno Domini. 1645. Initium, inquit devotio in Ecclesia nostra. nam Con-
ventus Quing. Vulneum Dni. Jesu, quod sacienter habuit festum principale, Exaltatio-
nis S. Crucis, mutavit in festum Inventionis S. Crucis, ut simul eodem die condecora-
retur memoria obitus B. Stanislaus Calmiviani, et hac die, et aliis remotionibus
annis, in Voluvis missa, quod de SS. Trinitate ad eius sepulchrum, solenniter celebra-
batur, bellicaumenta maiora in foro Casimiriensi explodebantur, similiter in proci-
onibus et Conclusionibus; Religiosi ex variis conventibus ad celebrandas missas invitaban-
tur: Conciones in 3. diebus, et Mane ante summum sacrum ab externis predicationibus,
et oratio latina, in Minori choro, ante Vesperas, a professo Academiæ Cracoviensis sa-
gebatur.

Anno Domini. 1646. Hyems nivibus abundans, et frigore acerbissima,
a festo S. Catharinae in Novemb. usque ad medium Quadragesimæ duravit, post, horrenda
inundatio Vistulae, glacie confecta, pontibus et domibus perniciosa, ut facta est.

Eodem Anno. Monstrum visum est Calmiviani; die 8 Maij, In festo S. Stanislaus
Episcopi et Martiris, Mulier quidam Villana, attulit puum ad Ecclesiam S. Stanislaus
in Rupellam, qui puer habuit unum caput, et quatuor manus, ac quatuor ceder, ventres,
et genitalia navis duo: cum isto puero sedens, petebat a pariterentibus elemosinam.

Anno Domini. 1647. die 7 Junij. Studio Cracoviensis, quendam Lutera-
num Abbatem dictum, Calmiviani in platea Cracoviensi, in lapidea conducta narcentem,
invenit, multaq. damna in avocationibus quod vendebat, fecerunt: post citationem Con-
sul, et Civium Casimiriensium, et post diligentem inquisitionem, nihil penitus, pro illius
damnis factum; nam qui humillum et vaporem revent, fugerunt.

Eodem Anno. die 7 Augusti. Fulmine rectoria huius Ecclesie S. Corp. Christi,
et habet via conspecta, fulmen per seditionem foramine cecidit in sepulchra.

A. D.
1648.

Oppidum Cui
Avanice et Mo
nasterium Cui
ci deusant.

Eodem Anno. die 15 Augusti. Shadomis, Lapidea igne consumpta, et aliquot domus.
Anno Domini. 1648. Quo tempore Smidnicens, cum maxima Colacorum
colluvie, totam Russiam vastauit, eodem ut supra anno, die 20 Nouembri, oppi
dum Cuiavice, cum Monasterio, et Ecclesia, ab iisdem Colacis devastatum. Hi multi
no tempore, post missam in Ecclesia celebratam, oppidum invadentes, primo per domos Cur
stave, ferro cunctos obvios succidere cœperunt, deinde infanter coram gentilibus, in
ut agricolas mactabant, in xenodochio pauperes occidebant. Homines ad Ecclesiam confu
gientes, effractis foribus universum pavementum templi succidendo, sanguine vesper erant,
sepulchra aperiebant, novitios eiciebant, fenestras Ecclesiarum, organa, altaria, sedibus
confundebant, Imagines et Christi Crucem in ignia concutiebant, nihil penitus intactum
velinquentes. Ibidem Religiosum Dominicanum Sordicem, qui missam ante adventu eorum
celebravit, occiderunt: nam priusquam vita Vladislavi cum filiis, Zamolus ante
duas septimanas discesserat, timore adventantis Sordici perterritus. O quam amara labori
ma, quanta suspicia, quam miserabiles voces emittebantur, inter tantarum cedes! Inde
Monasterium invadentes, multos mulieres occiderunt, inter quos Joannem Malonowski,
olim priorem Cuiavicensem, senem, ac infirmum, in lectulo decubentem, primo virgis
supplicis (ob spem pecuniarum) affecit, interemerunt. Post hoc Sordici oppidum sangui
ne indigne versum, et cadaveribus repletum velinquentes, receperunt.

A. D.
1649.

Confraternitas
Liberatorum.

Anno Domini. 1649. Die 14. Januarii. Ingressus Regis Joannis Casimiri
IV. Cracoviam. 15. Januarii, sepulchra Vladislavi IV. Regis polonici, deducantur Corpus
ex Cimiterio B. V. M. in Cimiterio Cracoviensi. 16. Januarii, Coronatus Regis Casimiri IV.
2. Februarii, salutabant Regem Cives Cracovienses in Arce, et oblatum Caveseum
augereum deauratum, alias Robur, valoris flor. 300. et in illo aureos 50.

A. D.
1650.

Milites Casimiri
via pellati.

Anno Domini. 1650. Introducitur est Confraternitas Liberatorum sub titulo
Annuntiationis B. V. Mariæ, ad Ecclesiam nostram.

Eodem Anno. die 21. Martii. Milites cleavidia venientes, violentè vo
lebant invadere Cracoviam, quare cognita, Cives Cracovienses, dato signo per
campanam in pœstibus, cuncti armati occurrerunt, ad portam Cracoviensem, et cre
scente tumultu, multi ex militibus à plebe lapidibus vulnerati, cunctique, quorum di
recti, quare exulsi, cleavidiam redierunt; citati tamen à militibus consules Cr
acovienses ad Cracoviam Cracoviensem, pro illatis sibi iniuriis, solum quingentos flo
renos per decretum acceperunt, milites.

Generali
Canon. Reg.
in Polonia.
non receptus.

Sub id tempus. Quidam Georgius Liwianowski, Canonicus Regularis, pro
fessus Twemense, nobili genere natus, morabatur Roma, ubi postquam ve
niit, de obitu Abbatis sui Twemense, Abbatiam impetravit, nec non Gene
ralis omnium Conventuum Canonicorum Regularium per totam Poloniam factis,
Constitutionesque impetravit Canonicorum Regularium abbat, et excommunicationem
in Regem et Episcopos, si illum aliquo modo impedire vellent; interim à Rege et

Archiepiscopo Maffia Lubicensi datus est Abbas Conventus Treverensis. Reversus ille in Poloniam, pro Abbacia confirmationem, et carceres obtinuit. Tamen, accessu temporis, factus erat, Reverendarius in Libania.

Annus Domini. 1651. Celebritate Jubilæi magis, per 18. Septimanas Cracoviensis insignis.

Anno Domini. 1652. Pestis atrox, universam Poloniam, toto fere anno vexabat. sub id tempus pestis Maria Gonzaga Regina Polonis, misit Vasa sua, certam pecuniam summam, Cracoviam, pro peste infectis, ut illis procurarentur virgæ, Medici, versq; medicinales. Casimirus dabatur Sæc elemosina, a die prima May, usq; ad 31 Julii, qualibet septimana flor. 114. post flor. 300.

Eodem Anno. Inundatio Visitula maxima. sub idq; tempus, aqua multos peste infectos, in tuguriis ante muros Civitatis, iacenter, absorpsit. Cesante uero peste, ex mandato Regis et Regine Polonis, facta est visitatio peste sublatum, per Consulem Cracoviensem Sebastianum Zacheviam, et numerati sunt, Cracovici, Casimiri, et in suburbis, 35 millia, et 638. Tanta tunc vis morbi fuit, ut aliquem nunc validum in platea

Annus Domini 1655. sequitur, toti regno Polonis lugubris, atq; ad omnem posteritatem memorabilis, quo arma externa in Poloniam, ab ipso met pincibus Polonis, per Suecos introducta sunt; quod mihi etiam tunc Sane provinciam, continetibus diversionibus, rapinis, incendiis, civitatum ac templorum eversionibus, cæte visq; omnibus, alia super aliam cumulatib; belli claudibus, duobus continuis annis, lacevavunt, ac deformavunt. Nam cum Carolus Gustavus Rex Suecicus, exigentibus demeritis Polonorum, iusto Dei iudicio, duxerit in eos et sua sanè permixtus, in Poloniam cum exercitu suo venit, ubi fama tam salvificæ rei, quod Poloniam cerneret, Cracoviam pervenit, è vestigio pauci omnes occupavit, sed in minimis exanimavit Regem Casimirus, qui in fuga subitus fuit. Ergo 19. Septembris, venit Cracoviam Casimirus Rex, et universus exercitus cum eo, uerum quia militibus stipendia non solvebantur, rebellionē facta, cuncti discesserunt. Rex uero cum Regina, solus aduentantis fama perculsus, in Sileciam discessit, et cum non modò viciis nova perturbatio inuenerit, sed omnia Suecorum viribus posse exhausta iudicarent Somites, quare omnes fugam petierit, quam arma meditantib; ac proinde cuncti nobiles, ac cives, per Hungariam, Moraviam, et Viennas venientes dispersi. Interim omnia suburbia Civitatis Cracoviensis, cum tenet, ac non tenet, igni succensa. Tandem die 26 mensis Septembris, die Dominica, Carolus iustus Rex Suecicus, cum exercitu suo venire prohibente, venit primo Cracoviam, et stetit per quadraginta septimanas in Monasterio nobis, nam venerabatur illi aditus Cracoviam, per Stephanum Czarniecki Castellani Cracoviensis. Variis et gravibus curis hoc anno patientiam Hyacinthi Liberti ordo, et exercuerunt. nam ipse paulo ante aduentum Suecorum, Hesperium Ecclesiæ, et universa Conventus, cum positus

38.

Tubilana.

A. D.

1651.

Circ. 4000

A. D. 1658.

A. D. 170.

A. D. 170.

Judai. 3500.

peste notis.

A. D.

1652.

peste sublat.

plaga 50 fere
va apparent.

A. D.

1653.

Bell. in po
lonia.

Omnes

ac Hen
rico Radze
viciis Vicean
cellano polo
nis, et actus
prohibere,

Ibidem redire
do Helmius
quod acciebat
a bello contra
Suecos, a Polaris,
dedit mille flo
veros.

Monasterium
et Ecclesia
spoliatur.

Item duo an
pura argentea
magis, singula
res olles, api
enter rini, in
quibus servit an
te adonit po
nebantur.

in Moraviam diuecterat, ibique in Monasterio Fulneensi Canoniconum Regularem
mansit, alii fratres, prout quisque potuit, in tanta praesentium rei, et temporis angu
stia, alia quae leve veceptacula. novum occupati cum furore summo, a Suecis Ca
simiri, milites obuia quaque divipiunt, depredanturque, inuadunt etiam Ecclesiam, nul
laque sacri loci habita ratione, homines ad eam confugientes etiam vestibus exuunt. Et
nobis quoque postea occupatis, postularum Monasterii, vivum, oculavem primo occi
derunt, mox fratrem Jacobum Muvinski subdiaconum, dispensatorem intervecentem,
cumque ultimum periculum graviorum aliorum tumultus imminere timebant fratres eade
vi, supra templi tecta fugerunt.

Sub id temporis, praepositi domicilium, cellas omnes fratrum spoliatis: duo milia
flororum, a praepositis fratribus velata, accepta. sexaginta vero a bulis in prom
ptuario, et plurima infumentis, ob periculum imminens ex praedictis aduecta, et con
gregata: vini quoque aliquot dolia: et omnia penes in praedam militibus ceperunt.

Eadem tempestate, duas pixides argenteas, cum venerabili sacramento in ciborio
acceptas, et cum sancti in cimiterio protectas: per duas septimanas, nec nihil ce
lebrius, nec campanas pulabant, sed omnia calamitatibus, horrore, et confusio
ne plena aspicebantur. Cumque post aliquot dies facta esset civibus Calmicensi
bus, facultas domos suas revertendi, fratres quoque praevectis supplicibus literis
Regi Suecorum, quotidianum victum ex culina communis obtinebant, in civitatis ma
neris, et dormientes, et comedentes, ex traditoque vino ex Helmius Ecclesiam usque Re
gis calice (nam claver penes Regem manebant) missas sub silentio in Ecclesia cele
brabant.

Interea Die 19 Octobris, per noctem ingrebus est. Rex suecicus Cracoviam, ubi quoque
omnibus in Arce, et Ecclesia, discessit. Varsavian, et ante discessum suum aperuit
thesaurum Ecclesiae nostrae, in quo erant aliquot vasa argentea ad vini tenum altu
ris, a praeposito de industria velata, tum ad usum fratrum, tum ne forte ob the
saurum absconditum ab Svecis invaderetur, ubi calices 9. Delabrium seu Monachan
tia ss. sacramenti minor, argenteum deauratum. Cardelabrum argenteum. parva
quatuor. Capita argentea duo, in quibus oculi erant reliquias s. Priscilli virg. et
marit. s. Mauricii Martyris. Item reliquias notabiles s. Flaviani Martyris, et s.
Dimitrii Epi Martyris, singula argenteis thecis inclusa. Item Crucis argenteas
duas, quas in processionibus quater hebdomadarum gestabat. Crucis altera nigra,
undeque argento adducta, in processionibus ferebatur ante fratres portari, solita
Turribulum argenteum cum navicula argentea, Item capite, stola et alia Ecclesiae
sua vestimenta. Item duodecim milia flororum, cum Helmius Ecclesiam ex Mona
sterio hurowacensi, huc quasi ad locum tutum, post discessum praepositi in Moraviam
aduecta. Jam per omnia scinia civium cum suppellectilibus eorum, deposita quae in tuto loci,
omnia sic Rex suecicus suis auctoritatibus tradidit. Praedicatur quoque Rex suecicus Svecis,

39.

Oppressio
gravis.Iudaeorum
perfidia.S. Laurentii
Ecclia in peri-
culo.Vaccæ Moragi.
70. peste inter-
eunt.A. D.
1656.A. D.
1657.

Bibliothecam Conventus optimis libris, (inter quos omnia opera S. Augustini, et alio-
rum Doctrinam erant) et Ecclesiam plurimis imaginibus pulcherrimis, ab Italico depictis,
spoliavit. Interque tot mala loco sacro illata, campanas Ecclesiae volebant deponere,
et in profanos usus diffundi, nisi fructus precibus obviassent.

His itaque peractis, Rex Suediae, ante discessum suum, Paulum Wirtz, Constituit
Generalem Administratorem Urbis Cracovien. Tunc cepit generalis munire Cracoviam,
et Arcem: tunc tota shradomia cum Ecclesiis funditus elivuta, et non sine multis Ci-
vium lacrimis solo Equata. tunc Cracovia, omnes pauperes, homines vagi, sacerdo-
tes seculares, et Religiosi pulsi, ad quodlibet Monasterium et Ecclesiam, duo vel tres tan-
tum presbyteri manere permisi: tunc Cives omnes per domos singulas cum familia
conscripti, et quolibet septimana per Revisores in singulis domibus numerati; nec non
singulis septimanis, in quolibet domo, omnes anguli, et cellaria, lustrabantur, si forte
aliqua arma, aut in fumenta ad defensionem occulta, inveniri possent. Sub id tempus bellum
per duos integros annos quibus Suedi morabantur Cracoviam, nec campanas Ecclesia-
rum pulsabantur, nec Schola, nisi Casimirus in Ecclesia nostra tantum, facultate
a generali oblata. Fines domorum et lapidearum die nocturne aperitas, et fenestras oculis
suis habere preceptum erat. Servabatur etiam summa custodia in portis duabus Urbis
(ceteris semper oclusis) Casbergi, et S. Floriani: advenientibus et exeuntibus lustrabantur
capiti, et cunctis, quid farent, et effarent. Pacem vel ad victum necessaria expostare
grave periculum erat. In Adventu Suediae Regis pro salutatione coacti sunt Ci-
ves Cracov. offerre flor. triginta milia, quod si non fecissent, spoliaretur Urbs a Suedis.
post exequium Regis per totum tempus belli, civibus Cracov. gravis contributio impo-
nita, quatenus quolibet mense, Generali Suecorum sex milia flor. pro subsidio belli
darent. Iudaei vero duo milia florenarum quolibet similiter mense.

Hoc tempore calamitose videre erat Iudaeos infideles, ad diruenda templa cum suis
prophetae, qui assumpto Suecorum Sabitu, cum illis oppida, villas, invadentes, incolarum
domos, et Ecclesias spoliabant, alii directa coementes, vestes sacras Ecclesiarum in ali-
as formas veritum transformabant, alii vasa sacra in seipsum et palatium conla-
bant. Hi etiam, variis modis, generali Suecorum persuadebant, ut Ecclesia S. Lau-
rentii dirueretur, nisi fructus precibus, et rationibus, quod nullo impedimento S. Ec-
clesia ad occupanda Casimiam esset, occurrerent. Eadem calamitate, Casimirus, pluri-
mos domos diruit, et tempore hyemis igni tradidit. Et Ecclia S. Leonardi cum xenodochio
post muros Casimien.

Eodem Anno. Oeconomus villarum conventus nostri, ex omnibus praedictis pero-
ra congregata S. oves, equos, et 120 vaccas, adduxit intra muros (fugiendo Suecos)
ad Conventum nostrum Sueden, ubi 70 vaccas, peste infectas interierunt.

Anno Domini. 1656. In mense Julio. Inundatio visibilis, pluviae in-
tulis soubis, et agris adjacentibus, damna.

Anno Domini. 1657. Generalis Suecorum, accepta noticia, colonos
reassumere vires, et omne studium adhibere velle, in ferenda obsequio ope, et
quod conductis militibus Casimianis, Urbem Cracovien. oppugnare cogitabant; advenit

Hungari et
Cosaci contra
Polonos.

Contributio
grauis.

A. D.
1658.

Magistratus
Casimiriensis
Quatuor.

Sibi in auxilium Georgium Bahocium palatinum Transyluaniæ, qui die 1 Ianuarii, cum Hungaris, et Cosacis, venit Cracouiam; relictisq; in Civitate Casimiriensi aliquot milibus Hungarorum, ipse cum Cosacis totam vastauit Poloniam. Diu tunc fratribus nostris accebat calamitas, nam Monasterium totum occupauerunt, in Synprocuratoribus pulsi, et in promptuariis, equos statuerunt, ipse sordidi, plurimi peste absumpti. Post hæc, in Julio venit exercitus Casimiriensis, ad ferendam opem Polonis. Constructus exercitus ante portam Casimiriensem, Boscensia dictam, quæ porta bellicis armamentis, cum parte muni ditata: quo tempore globus à humento explosus, habem unam, sub lecto testaceo Ecclesiæ nostræ, conuulsi. Quare fatigati Suesi et Hungari, de subsidio diffidebant, nam nulla ex parte illis auxilium mitti uidebatur; igitur per pacta cum generali Suecorum facta, cessatum est ab expugnatione Civitatis. Itaq; die 28 Augusti, ipso festo s. Augustini, à Suesis et Hungaris recuperata Cracouia, et die 30 Augusti, Generalis Suecorum dilexit cum exercitu suo, deductus à Casimiriensi Stetinum; tunc Suesi brecentos viginti quinq; curvus, onustus spoliis Cracouiæ euexerunt. Et ex hoc tempore post receptum Suecorum, à die 4 Septembris, Cracouia, et Casimiriensis, Casimirienses milites 3000. pro subsidio remanserunt, et capuerunt illi Guer. Soluere quolibet mense 24 millia flor. Hæc autem pecunia exigebatur in portis Civitatum, ab omnibus aduenientibus, vendere aliqd Volentibus, et vocabatur Acciza. Erat et domestica Contributio Civium, quolibet septimana, et vocabatur SERVIZ.

Eodem Anno. pestis cepit grassari, sed brevi tempore. Ad hæc usq; tempora, ex omnibus Ecclesiis Cracouiensibus, et a s. Floriano, et ab Ecclesiâ in Auentis s. Carmelitæ, processiones fiebant ~~ad ecclesiâ Cracouiensem~~, cum venerabili sacramento, ad Ecclesiâ nostram ss. Corporis Christi, Casimiriensem, in Octaua eiusdem festi. Verum post Suecos Episcopus Cracouiensis, omnibus Religiosis et secularibus pariter indicxit, quatenus ipsi, cum Reliquis sanctis tantis, processionaliter tamen, deducet Cathedrali processione Casimiriensem, ad Ecclesiâ nostram, in Octaua ss. Corporis Christi.

Anno Domini. 1658. (Dud Domus ante Rupellam s. Stanislae Casimiriensis incendio subito combusta.)

Pace tandem pacata restituta, ingressus est Rex Casimirus Cracouiam, quem Consules Casimirienses salutando, obtulerunt Centum Imperiales, et Cancellario Regi, vas s. columinum Vini. Habuit tunc Magistratus Casimiriensis viros egregios, et illustres, s. Mathiam Casimirum Treter, Virum Academicum, philosophiæ Doctorem, primò scholæ nostræ senioem, postea Consulem Casimiriensem, qui agens pro-Consulem, in collegio Iuristarum, publice I. V. D. creatus eundem s. R. M. Secretarium; et Georgii Lubomirski Comitis in Wisnicz, et supreni Regni Maschala; et Exercitus Campiducator, Capitaneiq; generalis Cracouiensis, salinarum Wiedien' Administratorem; qui post in Coronatione Michaelis huiusmodi Regis Poloniæ Eques auratus publicè creatus est. Habuit et Joannem Zujewski, philosophiæ Doctorem

40.

et s. Solus noster primo seniore, postea Consiliarius Casimirensis, et similiter Equitem Auratum, in Coronatione Michaelis Horibull, Regis Polonia, creatum. Habuit et Paulum przylutowski, philosophia Doctorem, et Notarium publicum: olim Ecclesiam nostram ss. Corporis Christi, seniore. Habuit et Nicolaum Lutecki, Notarium publicum: olim Consistorii spiritualis Cracovi. Actuarius. Laurentium Topowski, Organarium auidarium Ecclesie Cathedralis Cracovi. Habuit et Andream Jasiowski, vicarium natione, linguam latinam peritissimum. Martinum Misiecki, scabinum, Iuris peritia insignem, et ceteros viros doctos et virute conspicuos. Andream quoque Sufycki, philosophia Baccalaureum. Notarium Civitatis, et postea Consulem.

Anno Domini. 1659. Die 21 Junij. Pater Eminentissimus s. Augustini, Casimiriensis ad s. Catharinam Ecclesiam manenter, Imaginem s. Thomae à villa nova, Confessoris et pontificis, noviter Canonizati, deducebant solemniter, ab Ecclesia ss. Trinitatis, ad Ecclesiam suam s. Catharinam, praecedentibus Religio omnium processionibus.

A. D.

1659.

processio cum
imagine s. Tho-
mae à villa nova

Eodem Anno. Die 7. Octobris. Milites Casaniani, expediti Cracoviam et Casimiriensis, quibus pro relictis ex nunc sed duae Civitates, soluerunt 60 milia florenorum. tunc Cives Casimirienses dederunt decem milia floren.

Anno Domini. 1660. Vita B. Stanislai Casimiriensis, probata.

A. D.

1660.

Eodem Anno. In Civitate Iudaeorum, lapidea corruit, et octo Iudaeos ad mortem oppressit, ceteri valentibus affecti.

Eodem Anno. Cives Casimirienses, ex Mandato Regis dederunt Donativum 1000 floren.

Eodem Anno. Conventus nostri in Lithuania à Moscovitis deugrati. Antecollum vinctum funditus divutum. Byssoniensis conventus similiter, et Resanus Ecclesiam amissas stonum exustum, et Ecclesiam parvam.

Conventus
noster in Li-
thuania à
Moscovitis
deugratus.

Eodem Anno. Controversia inter Conventum nostrum et Consules Casimirienses ex parte Domorum, per Commissionem, et Decretum Andreae Trebicki Episcopi Cracoviensis et Commissarii, in perpetuum complurata.

Anno Domini. 1661. Andreas Trebicki Episcopus Cracoviensis Indulgentias ad septem Ecclesias, ad instar quas sunt Romae impetravit, ad decem Annos valituras, et instituit ad visitationem Ecclesiarum istarum. 1. Ecclesiam s. Stanislai in Ave Crac. Cathedrali. 2. Ecclesiam B. V. Mariae in Circulo Cracovi. 3. Ecclesiam ss. Trinitatis s. praedicatorum. 4. Ecclesiam ss. Petri et Pauli. Soc. Jesu. 5. Ecclesiam s. Francisci ord. Minorum. 6. Ecclesiam s. Annae, collegiatam. 7. ss. Corporis Christi Canon. Regni Casimiriensis.

A. D.

1661.

Indulgentiae
Romanae

Eodem Anno. Incipit Confederatio militum, dicta, Zuzigeli suigoblowy, qui contra omnia Regalia bona, Episcoporum quoque, et aliorum spiritualium, adherent, et pro libitu suo contributiones exigebant. Initio Surs Confederationis Cives Cracovienses dederunt 16 milia florenorum. Casimirienses Cives dederunt 6 milia. Iudaei 4 milia. Conventus noster ex villis 800 florenos. sequenti Anno s. 1662. die 19 Februarii, Cives Casimirienses inde militibus dederunt duo milia, et pro victu expectantibus militibus pecuniam, expenderunt mille

Confederatio
militum ab
non soluta,
deserta, hinc
dicta.

Contributio
pauis.

Ita Martini
colendi pro
hunc Conf.
Casimiren.
notant.

Contributio
capitalis.

A. D.
1662.
Episc. Crac.
tractatur.

18. Augusti.

capelle B.V.
exstructa.
Et in eadem
causa agitur.

florenos. Item 22 Julii, duo millia. Anno vero Domini 1663. Milites confederati, Casimiri
ui intraverunt, pro quovis victu expen mille florenos, nam quolibet die 30 ollas vini consum
pserunt, marenterq a die 1 Januarii, usq ad 23 ejusdem mensis, consumpserunt vini ollas 500.
Exactionibus coacti sunt dare 6 millia florenos. Tadati quoq hinc dedemat 8 millia, et con
tentationis mille florenos. Sub id tempus, cum alijs Religiosis, tum et Conventui nostro, duas
ademerunt villas, Ribiet kumice, et Ziplas. Cum autem videret Andreas Tysiechus Episcopus
Cracoviensis, per duos annos, et ultra, confederatorum, non minus quam septem exactiones gra
uissimas non cessare, cum ne ipse ab ijs molestis immunis ~~—~~ fuerat, nec quicquam monitionib
et rationibus proficeret. die 24 Aprilis, convocatis omnibus Religiosis, et secularibus Doctoribus
Theologicis ac Juris, proposuit questionem. Vtrum possint absolvi pro pace milites conf
ederati, et conclusum fuit, non posse, et rationibus publicis datis, per totam diuisionem et
didicim, excommunicatione illos ferire deinceps; qua perterriti milites, conuocatione
generalis facta, bona Ecclesiarum restituerunt. Quare pro persoluen stipendijs militibus, Con
tributio Capitalis (sen posytione) in comitis constituta, quam non solum seculariter, ne
rum etiam Religiosi, et Episcopi, et nobiles cuncti, ipse quoq Rex cum Regina, a pri
oribus personis soluebant. Cuius per florenos unum et 8/15. Episcopi per fl. 300, et
alii iuxta taxam prouenerunt: praeter Religiosos qui ex elemosina viuunt, et paup
res ostentem mendicantes, et pueros qui decimum non excedunt annum. Omnes per
parodias a pauperibus consumpti. Hac igitur pecunia collecta, soluta sunt militibus stipen
dia, et sic illa Confederatio, siue Vinculum militum solutum. Sub id tempus inuenti
sunt consumpti in parodia nostra, ad soluen capitalem contributionem Summe 1518.
Eodem Anno. Inundatio Vistulae, plurima intulit damna.

Anno Domini. 1662. Die 18 Maji. Gelu Soudum, quo omnia olea se
minata, constituta interuenit.

Eodem Anno. In Octaua ss. Corporis Christi, Andreas Tysiechus Episcopus Cracoviensis
tractabat a Duxapolsko, in Refectorio Communi Conuentus nostri, cu suffraganeo Nicolao
Oborski, et quibusdam Canonicis Cracoviensibus. Et ante Suecos, pelu symbich, Episcopus Cracoviensis.

Eodem Anno. Inundatio Vistulae Soudum, plurima Soudi, campos, intulit damna.

Eodem Anno. Pestis caput grassari, ab Augusta venit, ad festum Circumcisionis
Domini. Tum supplicationes instituta, Musica interdicta, processio cu Ven. sac. in Circulo Casimiri.

Sub id tempus, ubi post Suecos feliciora arripere tempora, lastiorq verum faci
es apparuit, atq facilius ratio regenda dispositura successit, conuenit dispositu
tus oculos, liberatam manum, ad comparanda noua spensd sua Ecclesia decora, sta
timq insignem Organorum Structuram in Minori choro euexit. Et in Conuentione ca
pellam, in qua Christus in boub ovaris cum discipulis, apparuit spectantibus. Nec non ca
pellam Beatissimae Virginis Mariae, iam ante incursionem Suecorum incelsam con
tinuauit; in qua postea deactionem ipsius perpetuo legent. In cuius pariete ab ex
tra, in tabula marmorea, tale Epigramma posuit:

DEO OPT. MAX.

Sanctaeq; Dei Genitrici **MARIE**.

Soli inter Virgines Matvi, et inter Matres Virgini,

Nullius labis Ecclipsata macula.

Gratiarum, et omnis sanctitatis abysso,

Augustissima Vtriusq; orbis Regina,

Tresauri celestis liberalissima dispensatrix.

Advocata pro nobis apud Deum potentissima,

Afflictorum solatio, presidio, Asylo,

Domina, Patrona q; sua clementissima.

Indignus sacellanus, et servus, sacellum istud ex

tui Curavit. Hyacinthus Liberius S. T. S. D.

Ecclesiam suam Praeposuit. Anno Reparatae

salutis. M. DC. LXII.

Anno Domini. 1663. Per D. praepositum citati sunt priores, s. cabrensi et
 S. Stanislaus in Kapella, et praeposuit S. Jacobi, quatenus ipsi secundum decretum Georgii
 Badzibeli Episcopi Cracovien. in festo ss. Corporis Christi deducant processionem cum ss.
 Reliquis processionem parochialem, per Civitatem Cracovien. et Evangelia cantent.

Eodem Anno. Organa antiqua in maiori choro, supra suggestum, sublata; similiter
 et duo latrones, sine inde civica dignum in Cracovia pendentes in medio Ecclesiae, et
 Longinas, et centurio, a parib; Cracov. sublati.

Eodem Anno. Die 19 Julii, Inventus est stragulum, in cellario divoto, infans novus
 tuus, civiter quatuor septimanarum, in 19 locis, in ipsis venis, contorsus, crebrescen-
 te magis magisque fama in Judaeos, post diligentem inquisitionem Episcopi et Cathedra-
 comen, processionem ad Ecclesiam nostram ss. Corp. Christi, tribus proclamationibus
 a pulchre factis, deductus, in capella B. V. M. Lauretanae sepultus.

Eodem Anno. Die 2 Augusti. Inundatio Vistulae, plurima intulit damna.

Eodem Anno. Andreas Tysibeli Episcopus Cracovien. Frequenter expositiones
 ss. sacramenti in delatorio, et processionem, per omnes Ecclesias interdixit. Vide in Ec-
 clesia nostra quolibet feria quinta per annum expositio vener. sacram., et processio
 cum eodem, ad summum Sacrum inclinare perduci cessavit. Similiter in festo S. Annae, et
 in festo S. Laurentii. nisi in solis Dominicis Confraternitatis, et aliis certis festis ab Episco-
 po concessis. Et quod per octiduum, in maiori altari in Monasterio stabat, post sum-
 mum Sacrum caput aservari, et pro Vesp. deinde exponi pulchre octiduum ss. Corp. Christi.

Eodem Anno. Die 18. Nouemb. Judaeus perditus, dictus Mathias Kalava, di-
 spulatus quadam die privatim cum Dominico germano, qui Concionem germanicam voluit
 erat habere in Ecclesia S. Adalberti in Cracovia, blasphemabat Christum Dominum, et Tre-
 chistinam eius matrem Virginem Mariam; sequenti die, scriptis blasphemis plena,

A. D.
1663.Infans cum
delictis tunc
datus.Frequenter
expositiones
ss. sacram.
interdicti.Judaeus bla-
spematus
datus.

proiecit in Ecclesia ss. Trinitatis. Ord. publicatorum Cracovis, in stallo; ob quam cau-
sam captus, in Ave Crac. incarcerationis: qui non contentus decreto Capitanei Cracov., in vincu-
lis petriconiam adductus, ibidem post alia fumenta, igni traditus est.

Judai in sua
civitate spo-
liantur.
in festo s. Pa-
triarchae V.A.

Eodem Anno. Judai a studiosis Cracoviensibus in sua Civitate spoliati; nam effractis
parietibus ad Ecclesiam s. Laurentii, ingressi domos, multa damna intulerunt, concubenter for-
naces, fenestras; vestes, pecunias, et quicquid inuenire potuerunt diripientes, usque ad syna-
gogam velerem per domos discurrentes; quibus adiuncti sunt Ruthi, qui carnes boum
uendebant in foro Calminien. Wolnica dieb. (nam hoc erat die Sabbatum) nemine de-
fendente, ac prohibente. His ita peractis, ex civitate non prius exierunt, nisi accipitis
quatuor millibus florenorum, quam cum Judai ex tempore numerare non potuerunt, se-
niorem Judam Isaacum, illis pro obside tradiderunt, cum quo in sedula nostra studiosi
pernoctarunt; sequenti die Dominico, diuisa inter se pecunia a Judis oblata, Cra-
coviam abierunt.

A. D.

1664.

Georgius Giedsienski
suffraganeus
Leopol.

Anno Domini. 1664. Georgius Giedsienski, nobilis ex Ruthia, pater
suis Domus nostrae, praepositus per annos sedecim Wolbromensis, primo a fratre
suo germano, fundatum noviter ab eodem cancellatum inter Canonicos Leopoli-
enses obtinuit, et Canonicus factus, post hoc, cum licentia D. praepositi nostri, or-
dinatus est in suffraganeum Leopoliensem, die I. Junij. Omnia pentecostes.

Ruthi Viatici
ex voluntate
suae Judaeos.

Conversus,
ita nobilit
Mauritij solen-
tiam.

Eodem Anno. studiosi Cracovienses, ante festum Ascensionis Domini, injungentes
in Judaeos, mirati sunt illos igni succedere, ad quos custodiendos missi Masfals-
cus Regni, ducentos milites pedites, ipsi quoque Judaei die nocturne super muris vigilabant.
Die vero infra octavam Ascensionis Domini, nocte, ex Viaticensi Civitate venerunt
plurimum Centum Ruthi, qui fodientes Salem, ad spolandos Judaeos, volebantque intra-
re Calminian per murum ad Rupellam s. Stanislai, ex his decem ingressi primo,
a militibus capti, duo occisi. Die 28 May, ex his decem, duo ante ostium
Calminien. ex decreto vicecapitanei Avae Cracoviensis capite plexi, ceteri inter-
dicti, ac dimissi.

in solaver
apud
nonnulli domi-
cilia.

Eodem Anno. pater Religiosi, priusquam solarem dicti, ex Vngaria adveni-
enter, coemptis duabus lapideis Casimira in platea s. Jacobi, domicilia sibi in
modum Monasterij contulerunt. Contradicebant ex vicariis Ecclesiis Rektori, et ipse
praepositus s. Jacobi, nec non universitas Acad. Cracov. ve ad Episcopum Cracoviensem
delata, hunc locum illis concessum per modum Rektoriis dum venerunt ex Vngaria
Cracoviam, Episcopus declaravit. Idem dum volumus publicas disputationes ex
Theologia in Ecclesia ss. Trinitatis ordin. public. instituire; D. praepositus noster Hy-
acinthus Liberius, qui tum temporis censor librum per Didacrum Crac. fuerat, non
approbavit, imo pulso dave conclusiones prohibuit. pro q Cracov. Acad. gratias egit.

Eodem Anno. pestis grassabatur Cracovia, et Casimira, sed praesentia inter Ju-
daeos, quae tamen brevi tempore conquieuit.

Eodem Anno. Cometes, seu Crinita Stella, supra praetorium Casimiriense apparuit, et per quatuor septimanas perduravit. à die 12 Decembris.

42.

Eodem Anno. Sexcenti milites pedites manserunt Casimirus, ob periculum incursionis Georgii Lubomirski Mavfalci Regni, cum Rege litizanti. His militibus, 20 die Julii, sex vexilla, in Ecclesia nostra, in missa solenni, benedixit D. Præpositus, praesentibus illis omnibus, et per totam missam per modum Crucis prostratis in terra iacentibus.

600 milites
Casimirus.

... .. Inundatio Vistulae evanescens.

46

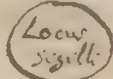
Andreas Trebicki, Dei et Apostolicae sedis gratia
Episcopus Cracoviensis. Dux senensis.

Vniuersis et singulis quorum interest, significamus. Quia nos tenentati veditura, Villarum parochialium in Sucha et Lilestow, Canonica Regularium Lateranensis, ordinis s. Augustini, ex officio nostro prospicere valens, idcirco decimas post agros et araturas nouales, quae inter Sylvas et gades Villarum, Sucha, Zafepnica, Skysawa, Ladosvice, Mscna, Lubow, Btadorka, et Cerna, tam pro praedio quam pro subditis praefatarum Villarum sunt extirpatae et coluntur, ad mensam nostram Episcopalem spectant et pertinet dandi donandi et conferendi esse duximus, ubi quidem damus, donamus, et conferimus, praesentibus ad placitum nostrum valentibus. Dandi facultatem earum Rectoribus, a quibuscumque detentivibus et occupantibus repetendi, et si opus fuerit singulorum Decimarum iure vindicandi, in ipsarum pro beneficiis convertendi. ita tamen ut quartam partem singulorum Decimarum, ad thesaurum nostrum, singulis annis, pro festo s. Martini Episcopi et Confessoris importare teneantur. In quorum fidem, Datum Cracoviae, die VII. Julij. Anno Domini. M. DC. LXV.

Donatio Decimarum.

Andreas Trebicki Episcopus Crac.

Idem etiam Præpositus Suchensis, Joannis Ignatii Slavomirski, Curia, facta est in scripto Conventui Suchensi, quinq; nullis florenis, supra villa dictam Donawies, à Magnifica Catharina de Brin, olim consorte, Magnifici Christophori Komorowski Capitanei Cracoviensis, pro centis missis per Annu, à qua sum

centis missis per Annu

eve 1200 florenos. Item in mense Julio 12 nodymae. Item eodem anno (LXXXVIII) eve 1500 florenos. Cum extorsione, quam afflictiis pueris populus, iniquitatem po-
test, nam lamento flebili, quare tota civitas habet hanc contributionem.

Item si parv.
notant.

Eodem Anno. die 18 Maii. Celebrata est Electio Coadiutoris Præpositi generalis Congregationis nostrae ss. Corporis Christi. Ad quam celebrandam omnes Præpositi ex locis particularibus, tam ex Libanica, quam ex Minoris Polonia, conveniunt. In praesentia Nicolai Oborski Episcopi Lodovici et suffraganei Cracoviensis. In qua studia

Electio Coadiutoris.

Judei in sua
Civitate spo
liantur.
in febo 5.6a

ma, capit annuatim quolibet anno 350. floren. Et sic in lupo facta est in alio anno.
cimen Anno Dni. 1649.

facta in Castro Vacou. Anno Chr. 1649.
Idem propositus prius, xerodocio hiesouien, impetravit ab eadem Magnifica Marianna de
castel Agrum, in Villa hiesou existentem, ad vltim pauperem, in xerodocio prodicto manentem.
Huiusmodi. D. M. Vacou. Liberii in illa persecutionem.

Frères
rebeller.

Cracoviam, Episcopus declaravit. Eodem dum Volverent publicas disputationes ex
Theologia in Ecclesia ss. Trinitatis ordin. public. institueri; D. propositus n^o Hy-
acinthus Liberius, qui tum temporis censor librorum per Didacum Crac. fuerat, non
approbavit, imò potius dare Conclufiones prohibuit. pro q^{ue} Cracov. Acad. gratias egit.
Eodem Anno. Petrus gravabatur Cracovia, et Casimirus, sed prosequi non
deos, quos tamen brevi tempore consequuntur.

Eodem Anno. Cometes, seu Crinita Stella, supra praetorium Casimiriense apparuit, et per quatuor septimanas perduravit. à die 12 Decembris.

Eodem Anno. Sexcenti milites pedites manserunt Casimiri, ob periculum incursionis Georgii Lubomirski Marescalci Regni, cum Rege litizanti. His militibus, 20 die Julii, sex vexilla, in Ecclesia nostra, in missa solenni, benedixit D. Propositus, praesentibus illis omnibus, et per totam missam per modum Crucis processit in terra iacentibus.

Eodem Anno. infra octav. Assumpt. B. V. Mariae, Inundatio Vistulae gravissima.

Eodem Anno. Disidium grave, inter propositum Sudezem Joannem Ignatium Clavowski, et Joannem Wielopolski Capitulum Regni, Sudezemque in Suda, intercebebat.

Hac de causa. propositus Conventus Sudezis, in Villa Suda, et aliis adiacentibus, decimam manipularum accipiens Loci ordinario aperuit, volens illam pro Conventu suo Sudezi impetrare. Hinc inter eos orta gravissima dissensio, nam è vestigio Sudezi accensus, antiquas granites in originali fundatione Conventus praescriptas, tanquam inuolandas esse pronuntiavit, certum fundum cum subdito vno mora ferri ademit, solam et

aliam domum (quasi in fundo ipsius Domini esset) funditus evertit, et cum scandalo subditorum multa mala Conventui facere cepit, literas propositi generalis, et suffraganei Cracoviensis flocci pendens, contempsit. itaque dissidio illo crescente, post multas viasque varias Conciliationes, eo devenit, ut propositus à suo amovebatur officio. quo amoto, Haver inducus est ad satisfactionem, pro damnis et iniuriis, quibus totum affecerat conventum; nam omnia restituit, solamque et aliam domum adificavit novam. novamque similitudinem in inscriptionem fecit, adempto tamen vno nomine Conventui, vestigio Villae Gledinia dictae, ubi excidit lapis. Hanc tamen decimam donavit nobis Episcopus.

Eodem Anno. post nimium calorem In Julio et Augusto, continui imbres deciderunt, ex quibus inundatio Vistulae horrenda accidit, in septembri.

Eodem Anno. Militibus cum aliquot vexillis Casimiri in hunc volentibus violenter ingressus, clausis portis, et igne per campanam in vicino dato, denegantes. die 5. septemb.

Anno Domini. 1666. Joannes Casimirus Rex ingressus est Cracoviam, cui Crues Casimirienses (clutando illum) florenos 200 obtulerunt. Breve post tempus, Rex imposuit civitati Casimiri contributionem, Donativum dictum fl. 2000. Militibus vero suis, iussit dare fl. 2500. quod cum afflictione et anxietate magna contribuere sunt coacti. quam recusantiam dum, duo ex Consalibus clepandiam militibus defervit, de fatis suis, exhorquentes ab eis duodecim tapalia contributionis, et vix 500 flor. contentati sunt. post 8 die, vix aliquot septimanas elapsis, die 30 April. coacti sunt contribuere 1200 florenos. Item in mense Julio 12 modum. Item Eodem anno Donativum

1500 florenos. Qua exhoritione, quam a Militibus venit popularis, vixqueque coacti sunt, nam lamento - levit, et vix tota civitas fuit hanc contributionem.

Eodem Anno. die 18 Maii. celebrata est electio Coadiutoris propositi generalis Congregationis nostrae SS. Corporis Christi. Ad quam coelegantiam omnes propositi ex locis particularibus, tam ex Lithuania, quam ex Minor Polonia, conveniunt. In praesentia Nicolai Obouski Episcopi Lodovici et suffraganei Cracoviensis. In qua, studia

42.

600 milites
Casimiri.Disidium in
ter propositum
Sudezem et
Haver in
Suda.

vide sign.

*

et sup.

A. D.
1666.Contributio
gravis Casimiri
ensis Civitatis.Ita Martho
Golenski Cor
et Casimiri
notavit.Electio Coadi
utoris.

fratrum distracta, in varias sententias, non multum sceler dabant, boni in illa electione successus. Aliis quidem in votis erat Alexandrum Galinski, profectum domus nobis, et postea pro tunc stonimenlem in Lithuania, ad dignitatem sanc euevent. Alii uero Viebovinum Were Gynshi profectum eiusdem Domus, et Villarum procuratorem, et Oeconomo, promouendum susceperant. sed Alexander Galinski non diu certandum sibi existimavit, nam Gvadopolitua stonimenlem in Lithuania contentus, iuxta electioni parte cessit; itaque Viebovinus Were Gynshi Gvadopolitas renuntiatus. Hanc electionem non solum vatum Sabuit Andreas Trebicki Episcopus Vacouien, uerum etiam Hyacintho Liberio Gvadopolita generali petente, ut electus Coadiutor, a sede Apostolica confirmaretur facile obtentum est.

A. D.
1667.
incendit con
flagrationem.

Anno Domini. 1667. In villa Kamien conuenit nobis die 30. Aprilis, conflagrauit pradium, ante meridiem, cum frumentis et stabulis, pecora enim hic tempore in pascuis morabantur.

Hic 18.
submergit.

Eodem Anno. A pascale, usque ad festum s. Joannis Baptistae, continui imbres, deciderunt, unde in Julio secuta est inundatio Vistulae maxima.

Funus he
gredi 20. m.

Eodem Anno. Homines 18. in Vistula post portam Viebovinam submersi sunt, dum transirent in habibus, nam non erat pontis, exultus a Suear.

Contrahe
de cruce ar
gusta in pu
ce, hore.

Eodem Anno. Celebratum est funus, Ludouici Mariae de Soncaques ex Fran cia, Reginae poloniae, die 22 septembris. Corpus Leopoldia ab Ecclesia s. Flo riani deducebatur in Arcem Vacouien. Sub id tempus processione Archiepiscopus Gnesensis, Nicolaus Quazmoyski, praefente Cruce sua argentea, quam ante illum portare conuehit est, non permittit bar portare Cruce argenteam Canon. Cathedralis Vacou. post multas altercationes, et iusticia, in porta s. Floriani, faciebant processio nem sine Cruce, tandem ex mandato sui Episcopi Vacouien, qui tunc decubebat infir mus in sua curia, Canonici Vacouien, a Camerlano Diuini Sacramenti leuauerunt. in altum Cruce suam. Mittitbat quoque Archiepiscopus Capellanum suum, ad praepositum nobis Hyacinthum Liberum, ac omnes Canonicos, ut Cruce iocem argenteam seruariet, quod nobis fuerat, nec ipsius mandati, nec quoque minus diu transiret per plateam Canoniconum Curauerat. Tertia die, citatus ad ipsius iudicium D. praepositus, non comparuit, mo de ipsius iuris, ac scandalo publico protestatus est, coram offi cio, ipse uero Archiepiscopus cito egressus Vacouia, Varsauiam profectus est.

Hic 32.
submergit.

A. D.
1668.

Anno Domini. 1668. In Vistula post portam Viebovinam, pluresque 32. Homi nes ex villis submersi sunt, feria 6ta mane, dum transirent Caflminiam. Ex Ciui tate Caflminien tredecim submersi, et unus Vicecapitaneus Episcopi Vac. cum equis.

Incendit in
Ecclesia ss.
Trinitatis.

Eodem Anno. Die 19 Augusti. Ipso die festo s. Hyacinthi Vacouien, in Ecclesia ss. Trinitatis sud. audie. nocte, ignis fortissimus, totum altare absumpsit maius, cum ciborio, et paxidibus argenteis, ac venerab. sacramentis. Item altaria duo, cum reliquiis sandorum, argentea duo. Antependium argenteum ad maius altare pro 6 milibus floren. perfirmata.

vestigia pro hac solemnitate accommodata; candelabra argentea, imagines, et cetera omnia in minori domo, praelev exedat, omnia igne consumpta.

Eodem Anno. Ecclesia in Anticollis Vilnae, ex huius locis, imperio Illi. Nicolaus Paez, palatinus vilnensis, et Duas Exedaturum. In festo ss. Apostolorum petri et pauli, Episcopus vilnensis, primum lapidem in fundamentis, cum caeremoniis Sedignatiis posuit.

Anno Domini. 1669. Die 24 septemb. Ad Conventum Caesariensem non hunc adductus est in compedibus Ludovicus. preedictusque praeceptor. Astouensis, cum huius quatuordecim eisdem conventibus profectus, stipatus militibus, in illis savacis curvibus ducebat, cum summa non solum conventibus non hi, verum etiam totas ordines pro-

minia, feria sexta sub meridie. Hac de causa, post decem N. Radziborowski, Praeceptor. Astouensis, a Rege Joanne Casimiro inhibitus, Capitulum egerit in praeceptoribus Proseperum. In insula, praeceptor. Domus, ubi, electum non habuit. Audientia Episcopi Graheum, post confirmationem et introductionem novi praeceptoris, ipse praeceptor. Ludovicus, antedictus praeceptor. Cernienensis, obtinuit eandem praeceptoriam collatum, ubi a Rege, quare ad Conventum Astouensem, armatis, Ripatus. militibus venit, cum Hyacintho Sars-

cicli suffraganeo samostia, et olim magistro Cernienensis, et praeceptor. Wawliensis, illum mordicus promouente: postquam praeceptor. Canonicus electus, et inuectus, omnia de Audientia Episcopi, simulante pro Rege, praeceptoriam obtinuit, quam cum per breve ad ministrat tempus, dissolutam minus vitam gerit, in hunc ad discipula Monasterii bona, animam adiecit, omnia ubi licere existimant, fidei fauore attente Audientia Episcopi Nicolai praeceptor. Quare uaria in eum frater moliri coepit, uaria et iuua delicta illi obliuiscens; citatus itaque Romanus ad sedem Apostolicam; Ad inuestigandam veritatem, tres Episcopi, scilicet Cracoviensis, Posnaniensis, et Archiepiscopus Leopoldensis in hunc. Cumque ad iudicium ab Audientia Episcopi Leopoldensi attente esset acceptus, nec tamen uiam eo se conferre uolueret, imo suadegatibus Conuenerunt qui Astouiam uenerunt, nec licet quin conuocatis ex praeceptoribus Monasterii uisitas, cum filiabus, et secum, Monasterium munit, et sub id tempus Somidia facit. Quare communi Apostolica adhibito contra contumacem et inobedientem, sententia gradia, ordinaue palatini Syradiensis pre-

recepti, ubi effracta nocte Monasterium, ipsum captum, in compedibus cum duobus militibus, illi adductus, adductum, in Carcerem coniecit, et sic et in carcere et in compedibus decem mensibus intus, et aliquot dies postea resignavit praeceptor. Huiusmodi, hac conditio-

Eodem Anno. Die 25 Nouemb. sub tempore interuenti. Milites aliquot, clam in uiam se contulerunt, ibidem alii cum ignis adueniunt, quibus cum ciues aditum negauerunt, postea clausis, si qui erant in Civitate, eras praeceptoribus, et alios introduxerunt, et huc ciues dederunt circa milia floren.

43.

Ecclesia in Anticollis Vilnae ex huius locis.

A. D.

1669.

praeceptor. Astouensis in Carceribus.

* Varias artes tentabat, quibus eundem cogitabat, ut quousque, aut angustia, ad elabendum lubricum uideretur. hic excur- are fuit, se- nel non quing. millium, et in- chus ex f. a- stouensis, in- shouensis, prae- ceptor. Astouensis, in- carceribus, illi adductus, post 10 menses, evocatus ad Ju- dices Episcopi, posnaniensis, Cracoviensis, et alios, ad eum.

ut quousque anno darentur illi centi vires, et ex cognatione m. h. m. g. p.

Anticollis Vilnae s. Petri.

Eodem Anno. 27. Martii. Tres lapidei in platea Tudavum, incendio fortuito conflagrati, inter sacra lapidea Conventus, dicta Ruvowka, suis subiectis erat casus.

Disputatio
res public.

Eodem Anno. In Conventu nostro Calminensi, instituta est Disputatio publica, de Iustitia. in Retedono. Conclusiones typis datae. A Michaeli Rydecki Conu. n. p. p. p.

Tha. Antioch
Solentia

Eodem Anno. Celebrabatur ingressus Magnus, Michaelis Korybutz principis in Wisniowiec, in Vrbem Vacouien, ante Coronationem eiusdem; cum insigni pompa, equestrum pedestriumque copiarum. salutando Regem Cuius Calminensi, Sabuit orationem de furore ac feli. ingressu, Ioannes Zydzki Consil. Calminensi, oam Acad. Vac. professor, latino idiomate. Ante ingressum Regis, Cuius Calminensi ex mandato de devunt Donatum flor. 2000.

S. Petrus de
Alcantara.

Eodem Anno. Cum solenni celebritate, ac triumpho, peragebatur festum, apud Bernardinor et Reformatos Vac. S. Petri de Alcantara ord. Minor. dilecti abnem, noviter Canonizati.

Dependens de
Martino Zwick
m. c. p. p. p.
de Michaeli Ry
decki p. p. p.
Doctore, et de
Lectore, Canon
Regularibus.
p. p. p. p. p.
m. c.

Eodem Anno. Die 28. Octob. peragebatur publica Disputatio in Ecclesia nostra ss. Corporis Christi ex Theologia. de Incarnatione Christi. Conclusiones typis datae, Illud Michaeli Rydecki palatino Vilnen, et Ducis Exercitus Lithuanis adscripta, qui tunc erat p. p. p. Vacouien, in Comitibus Generalibus.

S. M. Magdale
na de Pazzi.

Eodem Anno. Die 2. Nouemb. Introducta Imago S. Mariae Magdalene virginis de Pazzi ordinis Carmelitarum, noviter Canonizata, ab Ecclesia ss. Trinitatis, ad Ecclesiam B. V. Mariae in Avenis Carmelitarum, in suburbio Vacouien, cum solennitate, et processionibus omnium Religiosorum, et ibi per totam octavam festi triumphatum est.

Judai spoli
antur.
Anno
Dni.
1670.

Anno Domini. 1670. Die 3. Aprilis. Studiosi Vacouien, aduersus Turcos conspiciantur, et in Cemetery Ecclesie nostrae congregati, per compositionem acceperunt a Judais 1700. florenos.

A. D.
1671.

S. Francis
Borgia.

Anno Domini. 1671. Die 5. Octobris. Triumphus Vacouien. apud, p. p. p. Societ. Jesu, ex occasione Canonizationis S. Francis Borgia eiusdem Societatis, per totam octavam solenniter festum eius celebrabatur, prima die ut sup. de diebatur ipsius imago ab Ecclesia S. Barbara ex Civitate Vacouien, in castrense plateam, ad Ecclesiam ss. Petri et Pauli, cum solennitate, ac processione omnibus Vacouien, explebanturq. maiora fumenta.

S. Ludovicus
S. Ro. a.

Eodem Anno. Alius peragebatur Triumphus, die 9. Octobris, et nocte solennis, p. p. p. omnibus processione Religiosorum, et secularium sacerdotum, portabantur imagines duorum sanctorum nuper Canonizatorum, S. Ludovici Confessoris, et S. Rosae Virginis Indiarum, ordinis p. p. p. ab Ecclesia B. V. M. in Civitate Vacouien, ad Ecclesiam ss. Trinitatis.

Eodem Anno. Ex Continuis imbris, vixit inundatio aquarum tam Surrenda euenit, vt muri Casinens, a porta Scaurea usq; ad Ecclesiam S. Jacobi conuenerent.

Anno Domini. 1672. Tres lapides aciales in Circulo Casinens, eundo à platea Wilekien ad Sabtam S. Jacobi, igni subito combusti.

Anno Domini. 1673. Hyacinthus Liberius Propositus, in nouum incidit, eoque cum per totum et amplius annum vexaretur, tandem ad extrema peruenit, cumq; inter, ignem suscipia, diuina, se misericordia commendaret, extremamq; luctum tanquam banus athleta adiit, cum videret onibus, tantus subito fratribus, qui lectulum circumstant, coortus est fletus, ut diu per gemitu loqui verbum nemo posset, atq; oia singulorum lacrimantia conuenerunt. Igitur pectus operibus plenus, cessit è vita, die 23. Octobris. Vir magnus et memorabilis, sacerdos probus, et ad gubernandum alios eruditus, in cunctis laudabilis, et qui mentis optimis, ex bonorum sententia, compararetur. Senem cum lenitate, conis cum gravitate, Et ut semel dicam dignior semper honoribus Sabitus, quam quos reuertet. Erat statura satis iuste proæva, capite medio et caluo, fronte et supercilio graui, sed ore satis benigno: forma conspicuus, canitie venerabilis, toto deniq; habitu decorus. Elatus est Magnifico funere quod ipse non iudicaret; Nicolai obvolsi Episc. Laodicæ et suffrag. Crec., et Academia Caconien funus condecorauerunt. In cuius memoria humili, sed ad legendum exposita nascit.

D. O. M.

HYACINTHVS LIBERIVS.

Vnicum Integritatis, et Religionis Exemplar,
Emensis in Canonico Ordine Quinquaginta sex annis,
Omni genarum virtutum reliquit post se vestigia.

Diuiniſſis sapientiæ suffragio,

Ad supremam Theologiae gradum lauream euectus,

Aliena sapientiæ CENSOR, et Arbiter, esse meruit.

Propositæ Genevæ dignitate insignitur,

Eam, suauitate morum, vitæ exemplo, rerum peritia, acendi gratia,

Per Vigiinti nouem annos, et amplius, ita administravit,

Vt omnium amoris, et laudes, mereretur.

Tandem laboribus, et doloribus graui sinis conrectus,

Vitam quam Ecclesiæ et Religioni inuenerat, naturâ depoluit.

Anno ætatis sue, septuagesimo quarto. Cuius M. DC. LXXIII. Die 23. octob.

44.

A. D.

1672.

A. D.

1673.

Obitus Huius
crati
post.

Hic Propositus
lauream. 4.
milia Marti
ni. 10. 10. 10.
Con. 10. 10. 10.
et 10. 10. 10.
adiecit.

Succesor Vi
chorius We
velynski, Eve
xit p. 10. 10. 10.
memoria ipse
marmoreum Mo
numenti, ante
maius altare
ad latus dex
trum inuenerit.

Regente Monasterium Hyacintho Liberio praeposito, si fratre in fata concesserunt.

1. Lucas Nowagh Cracoviensis, presbyter. ipso die Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, post matutinum, subitanea morte, in Refectorio, fatis viribus fornacis, sublevans, exstinctus. Vir longaevis, Anno Domini. 1644. expletis in Religione annis 38. Hic multos libros pro Bibliotheca comparavit, praecipue omnia opera ss. quatuor Sacrae Doctrinae, ex quibus plurimi a suis aciebus. Dem Centum Hungaricos in capitulis, pro infirmis obtulit, qui collocati sunt in censum. Super lapidea acie eundo ad S. Catherineam in platea Cracovica.
2. Ioannes Gelasius Zorawski, Turcensis, de Turli (oppidum hoc est in Polonia) Exorcista, presbyter. Hic ex elemosinis, quas largas a Magnatibus habebat, Ecclesiam nostram, altarium, imaginibus, et varia suppellectili argentea (sacristianum agens) exornavit. Dem in Conventu Cuszwacensi manens, Ecclesiam, murum ex lapide cocto, edificavit. Monasterii Wolbuanensis primus praepositus factus, illud, et Ecclesiam minorem Conem, cum sacristia et oratorio ex lapide, et latere cocto evexit. Tandem in sua praepositura manens, in Religione expletis annis 32. Etatis huius Anno 68. Anno vero Domini. 1645. die 23. Julii, ibi in Wolbuan, plenus bonorum operum, in Vitis esse decessit.
3. Fr. Alexander Molendinowicz Cracoviensis. clericus. post professionem quarto mense, id est die 25. Novembris, in festo S. Catherineae V.M. quo die etiam consecratus est, et sacram Synaxim sumebat, egressus Cracoviam ad parentes, inde valedicens parentibus, ex callido hypocrisis egressus in praeiudicium avari, apoplexia exstinctus est. Sepultus in Ecclesia nostra. Anno Domini. 1646.
4. D. Mathias Vbaldus Grotz, nobili genere natus, obiit Anno Domini. 1647. in Religione anno 17. presbyter.
5. Fr. Martinus, natione Germanus, pictor, Conventus. obiit Anno D. 1647. in Religione anno 17. sepultus, Cracovica.
6. Ioannes Baptista Malonowski, praepositus Cracovica, professus Calvinianae religionis praeposita, ibidem continua infirmitate affectus, moritur, et a Kozgus (tempore belli cum Smolensko) crudeliter occisus, ibidem in Monasterio Cracovico. Anno Domini. 1648. In Religione anno 31. die 20. Novembris.
7. Stephanus Hieronymus, dictus Pietus, professus Cracovica, presbyter. primo novitiorum Conventus Bydovien, postea Conventus Cracovici villarum procurator. dein Magister Novitiorum. Ad extremum praepositus Silesiensis, per 4 tanta septimanas administrans Ecclesiam et Conventum, ibidem obiit. A.D. 1649. Non sine suspitione datur Verena cum esset nae, scilicet, quatuor diebus ante mortem, post mortem, subitanea morte, ac tota coram interit, sanguine, navibus, et arantibus, evanescit, ut per adhibent, non est quidquam deinde.

8. Stanislaus Kutakowski, nobilis. Obiit Anno Dñi. 1649.
die 30 Julii. Aetatis Anno. 27. In Relig. anno 3. Mense octavo:
Casimirus in Conventu sepultus. Presbyter.
9. Paulus Wolenski, professione in Conventu nro Casimiriensi fecit,
statim post professionem suam, ad Praeposituram in Lubanec pu-
latus. obiit ibidem lueni. Anno Dñi. 1649. Presbyter.
10. Petrus Zolewski, philosophia Baccalaureus in Acad. Crac.,
postea Sacerdos secularis, in super professus Canonius, obiit in
Byesow, Anno Domini. 1649. in Religione Anno 17.
11. Albertus Andreas Kostechi, profess. Casim. in Sudezi Conuen-
tu obiit, Anno Domini. 1650. Exacts in Religione annis 9.
12. Joannes Patricius Milewski prof. Casim. Presbyter. In Cve-
merecen Conventu obiit, senio confectus. Anno Dñi. 1651.
13. Andreas Thomas Olbiecki, nobilis, olim Sacerdos secularis, 11.
postea professus Canonius, praepositus constitutus Czemiercey, ve-
signata praepositura, Crasici obiit. Anno Dñi. 1651. In Relig.
anno 18. Hic fundacionem procuravit Crasici, pro una collecta
in prima Missa, Censum flor. 130. in Bona D. Lucii Olbiecki
fratris sui, in scriptis Lublin, Anno Dñi. 1634. 16 Decemb.
14. Joannes Chrysostomus Korzali, nobilis, Lithuanus, professus
domus nra, praepositus administravit hies. Czemiercen. Crasici-
cen, et Wolbiamen. factusqz visitator Conventuum in Lithuania.
Qua functione absolute, prius Conventus Cracovien creatus, quo
officio verigato, tempore pestis, qui accidit Anno Dñi. 1652.
administrando sacramenta infirmis, obiit die 2 Julii, Casimirus.
Exacts in Relig. annis 40.
15. Albertus Koczanowski, clepardiensis, philosophia Baccal.
professus Domus nra, primo Wolbiamensis praepositus, postea tem-
pore pestis, Casimirus administrando sacramenta infirmis, obiit.
Anno Dñi. 1652. die 29 Decemb. In Relig. anno 30.
16. Nicolaus Raczynski professus Crasici. Presb. Dispensator in
Conventu Crac., post Crasici peste obiit. Anno Dñi. 1652.
17. Nicolaus Marcinkowicz, Casimirensis, Domus nra professus, presb.
peste obiit in Conventu Sudezi. Anno Dñi. 1652. die 1. se-
ptemb. in Relig. Anno 17.
18. Jacobus Kiewski Czemiercen, Domus nra professus. praepositus
primo Sudezi, postea prius Conventus Casimiriensis. Obiit Anno D. 1652.

45.

x

Post morte
eius, accepit
ex patrimonio
o eius, Conven-
tus Crasici
4 millia fl.

Hic post mor-
tem flor.
1200. reliquit.

8. die Decemb., in Religione exactis annis 32.

19. **Ioannes Kullewicz**, Casimirensis, primus professor Martini kło-
czynski praepositi. Magister Douikovum. pro didacei Cracovien, per
decem annos Rubricellam ordinabat. tandem senex in Conventu Cvenae
necens, Anno Dñi. 1652. Vita factus. In Relig. anno 38.
20. **Augustinus krenecki**, professus Vilnae, perversus, peste ibidem
obit. Anno Dñi. 1653. in Religione anno tertio.
21. **Adrianus Gomez**, professus Vilnae. ~~pau.~~ ibidem in Anticollis
peste obit. Anno Domini. 1653. subdiaconus.
22. **Sebastianus Kubitlowicz** Becensis, professus domus nostrae, pverb.
in conventu Bydowien obit. Anno Dñi. 1653. In Relig. anno 12.
23. **Stanislaus Frigidianus Goworowski**, professus Casimirens,
Fratribus in conventu Rbetoniam legit; postea in nov. Cracovien
factus; stonini obit. Anno Dñi. 1654. In Relig. anno 19.
24. **Alberus Zagulski**, professor domus nostrae. pverb. In Cvenae
necensi conventu obit. Anno Dñi. 1654. In Relig. anno 8.
25. **Venceslaus Szeleganski**, Lithuanus. à P. Societatis Jesu dimissus,
Concionator postea sanchimonialium Dieporezien ordinis S. Benedicti
factus; post professus conventus Cvenae Canon. regul. ibidem obit.
Anno Dñi. 1654. In Relig. anno 27.
26. **Vitus Wnuchowski**, professus Cracovien. In conventu Casimirens, Eccle-
siae Concionator ordinatus, et Magister Douikovum per octo an-
nos, in super praepositus Cracovien, ibidem obit. Anno Dñi. 1654.
27. **Petrus Smiavowski**, olim parochus, et sacerdos secularis in Lishu;
(Villa hae e duobus millibus à Cracovia distans). post praepositus Canonici,
praepositus etiam Vilnae in Anticollis capitebus, resignavit postea pro
posthavam; et in Wolbromen. conventu senio confectus obit. Anno
Domini. 1655. In Religione anno 29.
28. **Nicolaus Rzezycki**, olim sacerdos secularis, parochus, postea
professus Vilnae, senex Religionem ingressus est, sed cum post ali-
quot annos Vilna à Moscor occuparetur, fugiendo Moscor, in ponte
capite plexus est, et in flumen precipitatus. Anno Domini. 1655.
die 8. Augusti.
29. **Simon Augustinus Zegarski**. prof. Domus nostrae. pverb. S. T. S. D.
In conventu Magister Douikovum. Lector philosophiae, prius hic tem-
pore incursionis Sueconum, dilectus in huc Vilnae, in sequitum, ibidem

Vltimam diem clausit in oppido dicto podolence, apud patres.
 Gravum solarum quibus Anno Dñi. 1656. Aetate 47.
 in Religione anno 24. Missis Romanis et obliens. Doctore, p[ro]p[ri]o in sum[ma]tate.

non adit Ro-
 man. s[ed] in
 Academ[ia]
 duar[um] p[ri]ma-
 tur.

30. Blasius Casimirus Kownacki, Casimirensis, professor Domus n[ost]r[ae].
 postea professor vltim[us] in Antecolo factus; Hic fugiendo Mo-
 scos, qui tunc vltimam occupaverant, in v[er]be h[ab]itavit obiit.
 Anno Domini. 1656. In Religione anno 24.
31. Iacobus Mstouius, ex oppido Mstow, professor Varnicensis, verbi-
 fer; factus à capitulo generali Cracov. p[ro]fessor Vemene-
 censis, ibidem obiit. Anno Domini. 1656.
32. Bartholomaeus Ryskiewicz, ex Masovia de Cierwensko, professor
 Casimirensis; Prior primò Varnicensis, postea professor Bydoui-
 ensis electus à Capitulo generali Cracovien[si], ibidem obiit. Anno
 Domini. 1656. In Religione anno 24.
33. Christodorus Loniewski Vroclavensis. Philosophus Baccalaureus in
 Paulo. Hic Regulam S. Augustini, cum expositione eiusdem p[er]vici-
 relis: et vitam B. Stanislai Casimirensis typis imprimi fecit.
 Deniq[ue] post administrationem suam p[ro]fessorum, cum sit
 Chens, Vemeneccensis, et Cierwacensis, Casimiri octogenari-
 us obiit. Anno Domini. 1656. die 24 Februarii. In Reli-
 gione anno 49. Hic curavit incorporari Eccl[esi]am in v[er]bu[m] et Eccl[esi]a suclen[si].
34. Fr. Iacobus Mrowinski, polonien[sis]. professor Domus n[ost]r[ae]. Subdi-
 aconus, à suis occisus in porta Monasterii, dispensat[us] officium
 h[uius] administrans. Anno Dñi. 1655. In Religione anno secundo. 21. sept.
35. Hieronymus Albertus Bazanowski, ex Masovia polonia. presby-
 ter; professor Domus n[ost]r[ae]. Director Confraternitatis Quingv[er]ul-
 nevum Dñi. obiit Anno Dñi. 1657. die 19 Martii. In Reli-
 gione anno 24. Casimiri sepultus.
36. Iacobus Malalewicz, Lituanus, professor vltim[us] in Antecolo, sa-
 cramenta administrando peste infectus, obiit ibidem. Anno Domini.
 1657.
37. Marcellinus Albertus Bovawski, professor Vemeneccensis, ibidem post
 aliquot annos ingressus fuit, obiit, presbyter. Anno Dñi. 1657.
38. Ioannes Kotacki Brzozowien[sis], secularis olim sacerdos, et cella-
 nus Episcopi podanien[si], postea professor Canonicus, post adminis-
 trationem p[ro]fessor Varnicensis, p[ro]fessor Cracovien[si] fundus et, Bydowien[si] et Cu-
 rowacien[si]; ibidem obiit Anno Dñi. 1657. In Relig. anno 31.

11.
 post eius mor-
 tem accepit
 conventus flor.
 mille a Confr[at]e-
 rariis.

39. **Nicolaus** Zydowski, olim sacerdos, Academicus, septuagenarius ingressus Religionem nostram, professus Cvenerecem. obiit ibidem. Anno Dñi. 1657.
40. **Bartholomaeus** Sojedowicz Cragnicen. et ibidem professus, obiit Cragnicen. Anno Dñi. 1657. presbyter.
41. **Augustinus** Floridus Ranozdowicz. Casimircensis. professus Domus nostrae. presbyter. obiit in Conventu Cvenerecem. Anno Domini. 1657. die 8. Julii. In Religione anno 19.
42. **Herculanus** Wibrumowski, nobili genere natus, professus Cragnicen. et propostus. ibidem obiit. Anno Dñi. 1658. 19. Octobris.
43. **Stanislaus** Turuski, ex milite, professus Canonicus Domus nostrae. obiit Anno Dñi. 1659. die 2. Julii. In Religione anno 24. presbyter.
44. **Iacobus** Fulgentius, Hassius, ex Hassia germanorum ditione. In Lithuania, à Soc. Ter. sacerdos, Theologus, quatuor Vols; post triginta annos dimissus; professionem Canonicam in Conventu Cvenerecem fecit. procepsu temporis propostus Bychouien. electus; qua resignata, explebis in congregatione nostra annis triginta. obiit Anno Dñi. 1660. Die 2. Augusti. Aetatis suae anno 82. Casimira sepultus.
45. **Stephanus** Cragnicen. dictus Kioasiewicz, et ibidem professus: obiit Anno Domini. 1660. Die 22. Aprilis. presbyter.
46. **Florianus** Winiauski. professus Domus nostrae. presbyter. obiit Stanini. Anno Dñi. 1660. In Religione anno 23.
47. **Stanislaus** Kargoski, nobilis ex Mazovia, professus Domus nostrae, obiit Varsavia, peste. Anno Dñi. 1661. In Relg. 10. presbyter.
48. **Marcellinus** Casimirus Klobuczynski, ex Maiori Polonia. professus Domus nostrae. Magister Alouicorum. Lector philo-sophiae, et sacris, per 17. Annos obiit Anno Domini. 1661. die 22. Februarii. Aetatis 50. In Relg. 22. presb.
49. **Stephanus** Kozowaj, ex parte Hungariae natus, professus Cragnicen. Hic primo Ludovician Cvenerecem administravit: postea in propostura Kuzowaei obiit. Anno Dñi. 1661. Die 10. Augusti. in Religione anno 30.
50. **Gregorius** Valerianus Krupnicki. Casimircensis. professus Domus nostrae. Ad Conventum Vilnensem missus, ibique studia Vilnae tractans, in Academia Vilnae Soc. Ter. philo-sophiae Doctorali laurea ornatus. Renuersus Casimian, Magister Alouicorum, et Lector constitutus. post, aduni-

Mundo Sacramenta peste infectis. obiit Anno Dñi. 1662.

die 13. Nouembri. Aetatis suae anno 40. In Religione anno 16.

51. Dominicus Hyacinthus Bem, Cracouienſis. profusus Domus
noſtra. primo ſacriſtarius, post praepositus sudex is, inſuper in
prouocatu Conuentus noſtri Cracouienſis. obiit. Anno Dñi. 1665.
die 18 Aprilis. Aetatis suae 56. In Religione anno 34.

52. Alexander Nicolaus Woyſki, nobilis ex Mazouia, profusus Do-
mus noſtra. praepositus Bydowienſis factus. à Noſtris belli spe-
vulneribus affectus, obiit. Anno Dñi. 1665. ibidem. In Reli-
gione anno 19.

53. Thomas Swiedowicz, Crasnicenſis, et ibidem profusus, praepo-
situs Bydowienſis capitulariter electus. obiit ibidem. Anno Dñi. 1666.

54. Ludouicus Simon Fafiszewski, profusus Domus noſtra. A Conuen-
tu Romanenſis, ibidem S. TS. Laurea Doctores donatus. Con-
cionator audientissimus in Ecclesia noſtra per annos nouem. postea
praepositura Crasnicenſis inſignitus, in hoc officio obiit, Anno Dñi.
1667. Die 26 Maij. In Religione anno 36.

55. Valentinus Swiedowicz. Crasnicenſis, et profusus ibidem, post
obitum Ludouici Fafiszewski praepositi Crasnicenſis, zelo illo ueteri,
recuperandi Monasterij Crasnicenſis, liberam electionem praepositi
nouas spes, nouasq. molitiones excitare uoluit; quare accepto in-
uicio, cum omnibus Junibus, et inſcriptionibus Monasterij Crasnicenſis,
deſcendit Zamouium, atq. Cuiſſid, olim Zamowski Castellani con-
iugi, nunc Marci Michaelis Korybut Regis poloniae, Dñi, et
in huiusmodi Haredi, oblitus. Quia illa ſucceſſioni praeposito à capi-
tulo geneuali Cracouienſi electo, excludere noluit. Ille uero toler
admonitus à praeposito, tandem uenit Crasnicum, breui Zamouii iterum
manens. Symplicius, ceſſit è uita, et ibidem ſepultus. Anno Dñi.

56. 1667. Die 24 Nouemb. in Religione anno 12. puerbyten.

- Albinus Valentinus Motowski, Cracouienſis. profusus Domus
noſtra, obiit in Bydow. Anno Dñi. 1667. In Religio-
ne anno 30. puerbyten.

57. Stanislaus Niwinski Andueuicouienſis, ſacerdos olim ſecularis, capel-
lanus Andueu Lipſki Episcopi Cracouienſis, profusus postea domus noſtra.
Bis dimiſus, vagabatur in ſeculari ſtatitu ſacerdotale per annos 25.
ſenio conſectus, Cracouienſis in summa paupertate obiit. Inſu Mya-
ſki Liberii praepositi, in loco ad Eccleſiam noſtram appointatus, in

Viv erat in
ſenſu promptus
et ad inuentionem
in conuictis
expedit.

Sub ſc. ten-
pora, ſecun-
da praepositi
Reguli, in con-
uictis, aperi-
ebantur, et in
ſenſu 8. p. in
interdictione

Sepulchro communi fratrum conditus est. Anno Dñi. 1668. die 25. Maij.

58. **Stephanus** Klawarski de slubynno. professor Domus nostrae. et Concionator ordinarius Ecclesiae nostrae. Huius Cura ampliata est Ecclesia hleszouienſis aedificio, et ornata picturis. obiit Anno Dñi. 1669. Die 20 Maii. In Religione anno 22. Aetatis suae 45.
59. **Andreas** Katlowski, Gnesnensis, professor Domus nostrae. presbyter. obiit in Conventu Cuiusdam. Anno Dñi. 1670. die 7 Ianuarij. In Religione anno 24.
60. **Fr. Mattheus** dichter galicius. Silesius, ex opawa. professor Domus nostrae, clericus. Hic egressus ex Monasterio cum fratribus iunioribus, ad recreandum animum, et captanda aqua salubris gratia, post muros Casimirenses, ibidem in Viribula caecando, in loco dicto Oglic, submersus est. Exacto in Religione anno vno, mensibus octo. Aetatis 21. Anno Dñi. 1670. die 17. Junij. post dies tres inventus, in Communi sepulchro fratrum conditus est.
61. **Innocentius** Joannes Siechienski, olim sacerdos secularis, postea Religionem nostram ingressus Calmicius, obiit in Wolbrom. In Religione anno 36. Anno Dñi. 1671. Resign. episcop. Wolbrom.
62. **Gregorius** Cichowicz. professor Cracoviensis, et ibidem prior Conventus. obiit subitanea morte. Anno Dñi. 1672. In Relig. anno 45. Ex villa Bystrzyca a livasili ovarius. paralyt. laesus.
63. **Mauricius** Joannes Ktosowicz. de sodacow, oppidum est in Mazovia, professor Domus nostrae. Organarius per annos 40, Ecclesiae nostrae. subitanea obiit morte, laetibus funus, observanda in Refectorio exspectata. Anno Domini. 1672. die 29. Februarij. In Religione anno 46.
64. **Martinus** Tworowski. Wielceſis. professor Domus nostrae. presbyter. obiit Vilna. Anno Domini. 1670. In Religione anno 23.
65. **Calimirus** Stanislaus Konrad. Cracoviensis. professor Domus nostrae. obiit in suorum conventu. Anno Domini. 1672. In Religione anno 34. In villa hleszow obiit, in parochia suorum.
66. **Stanislaus** Gurski, nobili genere natus. prof. Casimirensis. obiit stormini. Anno Dñi. 1672. In Religione anno 25.

67. **Herculanus Joannes Kozubski**, nobilit. profess. Domus nostrae. ordinarius predicator in Ecclesia nostra, per annos decem. postea prior Cisterciensis factus, ibidem obiit, 19. April. Anno Domini. 1672. In Religione anno 30.
68. **Paulus Siecimowski**, Bydgosensis, ad Turoniam. Domus nostra professus, presbyter. obiit in Conventu Cremenecensi. Anno Domini. 1672. die 20 Maij. In Religione anno 21.
69. **Bernardus Stanislaus Jarochi**, Casimiriensis. professus Domus nostrae. sacrificarius et Director confraternitatis Ecclesiae ss. Corporis Christi. obiit Anno Domini. 1673. in Augusto. In Religione 33.
70. **Laurentius Sowinski de Lentz**, professor Casimiriensis. obiit Casimire. Anno Domini. 1674. In Religione anno 14.
71. **Sebastianus Klimowowski** Casimiriensis. professus Domus nostrae. obiit in Sudesti Conventu. presbyter. Anno Domini. 1673. In Religione anno 11.

Operis primum duxi, etiam hanc narrationem sic in ebreve. Circa Sae Aemona die Donico, infra octavar ss. Corporis Christi, processio solemnitas, quolibet anno, mane, vel in vespere, ad Ecclesia ss. Trinitatis ff. Ludmibum, ad Ecclesiam nostram ss. Corporis Christi, in hunc modum in huiusmodi. In primo agmine Confraternitas ss. Rosarii, bini et bini sua vexilla, quiddecim myrtorum, ordine dispositi, Huiusmodi, processio, ac de Invocationis Christi. Equentes, cum uno iuniori maiori de xillo, quod gemmis, et laetis mirifice contextum, plurimum in eum cadebat intubum, maximo cum modamine, evocabant. post hoc, ordine rite dispositi, sequentibus virgines, non dum salamis iuratae, speciosa summa, in vestibus albis, crinibus aureis, et calami, batis, annulis, armillis argenti vemiculatis, modeste cultibus, in se compositis, cum imagine beatissimi Deiparae virgines. Navis, quam ipsae quatuor portabant, omnes hymnos polonicos de ss. Corpore Christi cantantes, quasi una mente imaginem, organum portabile pulsat, et de bina ac bina quiddecim, cereis ab utroque latere, accensis, deputatis, non modeste, sed gressu. et dulci sono iubilo, in quoddam spiritualis incensuum amoris, circumstantium animos incitabant.

His, eo pacto processis, summi post eos hanc, imo devotissimo, equebantur clerici veligati, dalmaticis induti, insigni conchata arboris Reliquiae sanctorum, omni cum reverentia deferentes. Deinde Religiosi omnes in proprio Sabito, cum candelis accensis conitabantur. In fine Religiosi amici caput, dalmaticis, sanctissimum Corpus Christi, quatuor Annibuli continuo incessanter, sub Baldachino deducebant. Laeva cingentes viri gravissimi, leviter capita redempti, faldas et aurantia ex utroque latere deferentes. Alibi multiplici Myrtarum genere conve-

processio
Solemnitas
infra oct. ss.
Corp. Christi
ff. Ludmibum
Anno.

panter iunissima melodia praeibant ss. Sacramentum. Hanc processionem solemnem, copiosissima multitudo populi populari sequebatur.

Aqua ducta.

Illud quoque, quod Anno Dñi. 1653. ponendum erat, et omisum est, sic ponere con-
ui. Sub ieiunio sollicitatis, nobile onus in Civitate Casimirensi, de fructibus à Suecia
scilicet, Aqua ducta, per fistulas ligneas in terra deponitur. Deducebatur enim Aqua,
per semimilliare, à quodam fonte dicto Beciovila, in hac parte, quia porta dicta
Bocinensis, et deducebatur per Vistulam, per forum Caninum, ad forum usque Cui-
tatis. In Civitate autem erant tria, Cinnia, spatio, et alta, in locis distinctis,
in quas aqua, nocte dieque fluebat; ex quibus Cinnia, accipiebatur omni tempore
aqua, pro usu Civium: et ad officinas Casimiriensis, similiter ab his, Cinnis, per
fistulas in terra occultas deducebatur.

*
positis sup in
cathedra de
clonum.

Paulus Wolenski, professor Domus nostrae. Statim post professionem suam
factam, postulatur est (instante Episcopo) a Conventu Canonici Reguli in Lu-
buanec, et ibidem praepositus factus, quam praeposituram non diu administavit,
sed brevi decessit. Anno Dñi. 1656.

72.

Prosper Matysynski professor Crasnicen. obiit in Conventu Cremenecen.
Anno Dñi. 1651.

Judaei in
paua ingre-

Anno Domini. 1650. Casimiriensis, Judaeus quidam, nocte ingressus Synago-
gam per fenestram, effracto Armario, ubi servatur Decalogus Dei, totum ar-
gentum inde abstulit, et fugit, captus tamen a Judaeis, scelus sui poenar luit.

Militer in Ci-
vitate Judaeo-
rum.

Anno Domini. 1654. Militer invaderunt Civitatem Judaeorum, numero duodecim
equites, per sex septimanas ibidem manserunt, exstinguebant à Judaeis decem
millia Vngaricorum, tandem per Mandatum Regis, et Campiductoris, tria millia
floreorum polonicorum acceperunt. Avomata ad Cubnam Campiductoris pro mille
floreis: pro itinere militibus fl. 560. Item pro vestimentis militum familia, et
pro victu per sex septimanas expenderunt quingenta millia. Et in summa, facti sunt
Judaei Seniores, coram Consulebus Casimiriensibus, decem millia floreorum tunc ex-
pendi. Egressi ex Civitate 22 Julii. Ita Martini Solensis Consilii Casimiriensis
notavit.

II.
Ad Bereste-
ciam

Casimiriensis
in periculo.

Anno Domini. 1651. in Mense Julio, Cum Casimirus Rex, expeditione
generalem, cum omni nobilitate Regni, contra Casacos, et Tartaros, fecisset,
et ad Sokalum castra ponisset; quidam nebulo, in Sabitu germanico, Stativus
nullus, sed vaser et seditiosus, dictus Alexander Leo hostilia, vel Klapir-
ski de Stemburg; finxit literas et sigillum Regis, quasi ille pro defensione
Civitatis Cracoviensis, iussus esset à Rege, aliquot millia hominum conhibere,
et iam mille homines ad bellum gerendum idoneos convocavit, et Avam Cracoviensem
ad fines Vngariae postulat, dolo intercepti, et occupavit, alios pluresque sceler-
vitas in lignis, sibi socios adduxit, brevi aliquot millia ex Hungaria et Polonia
auxilia, ibi praesto ferventer, expectabat, donec auch numero, et fortiores effe-
cti, Cracoviam pergerent. Verum fraude comperta, ex Mandato Episcopi Craco-

uicem petri Gembichii, multitudine rusticorum ex Montibus, et aliorum militum
collocata, quorum feroci impetu, in eadem Arce captis, et in Vinculis adductis,
in horum factus est, se literas Regis finxisse, et hac intentione tot milia hominum
conuocasse, ut Cracoviam et Casimiriam occupata, illarum domuscula et ecclesiarum spolia
vet, et Iudaeorum Civitatem succenderet. Ipse postea post Casimiriam palo affixus,
et complices alii capite plexi, alii in partes dissecti. in montibus

Anno Domini. 1666. Ardens solis nimis per totam aetatem, unde se
cuta est siccitas gravis, gramina, herbae, et folia arborum, exusta: quo tempo
re pecora peste interierunt plurima: ob quam causam, supplicationes pro pluvia
instituta, et processiones ab omnibus Ecclesiis, ad Ecclesiam B.V.M. in Circu
lum Coacouiensem.

Eodem Anno. Iudaeus quidam, qui multum conficiebat, petiit. Nasostatum
Casimiriensem, quatenus ipsi, concedant, fistulis ligneis, in terra defossis, deducere
aquam per murum Civitatis ad lapideam ipsius ex Vistula, Verum Consules, a
uentes, ne forte propter temporis, et brassariorum pro Cervicia constiterat,
non permisissent. Ita Margalensi annotavit.

Eodem Anno. Ex gente scelerata, ac hominibus inuisa Iudaeorum, Iuda
us quidam sub Constantinopoli, Mesiam se, a Deo genti humanis promissum, fin
xit, diabolicaque fraude illius, multa turba faciebat, quare ex magnitudine rerum
ab eo gestarum, multi Iudaei in illum crediderunt, undique in dies ad eum conflu
ebant, ut exercitum compararet, tantaque superbia elatus, ut ad Imperatorem Turca
rum mitteret, ut benevole principatus cedat, alioquin vi illum expulsum. Ista
ubi apud Iudaeos in Polonia auditum est, saepe alia exultatio facta, quam si magna
quidam victoria nuntiata esset, aut ipsa visus Hierusalem denuo aedificata videre
tur, ut multi ex oppidis, villis, Civitatibus, ac nostra Casimiria abirent ad eum. Erat
primo formidabilis Turcus. Consultavit interea Turcarum Imperator Christianorum Episcopus,
et sacerdotes, utrum ille sit Mesias a Deo promissus, an ille quem nos iudicamus quia
iam venit. Episcopi, et alii vero sacerdotes, iudicantes, illum omnino diabolica illatio
ne fauentem, exorcismos adhibuerunt, portantes Crucem ante exorcismi Turcam, inno
caveruntque nomen Domini Jesu Christi, adiuvantes daemones reverent, ut sine sal
tem Mesiam relinquunt, quare a daemonebus devictus, captus, et iussu recatus.
Cum autem Iudaeis nuntiatum esset, Mesiam illum fictum, turpiter decipi se, ma
ximè cadaverum labare, inclinatum penitus fortunam suam indicantes, et a Christi
anis persequi.

Anno Dni. 1673. Quidam frater, ex Andronario grandi parvameneo,
in Oratorio ad decantandas horas canonicas constituto, clandestinè excedit plurima
viginti clavas parvameneas, et Iudaeo vendidit, ob quam causam in carcere per
aliquot menses maceratus est. Et hoc ad cautelam scribitur.

Anno Dni. 1669. Accidit Casimiria, in lapidea acia, intrando plateam,
qua ducit ad Ecclesiam s. Jacobi. Adolescens quidam manens in ipsa lapidea, in supe
riori parte domus, divulgavit coram patre familias, apparuisse sibi animam nocte, cui
dam mulieris, eo in loco ante aliquot annos defunctae, et rogasse, ut pro illa celebraret

49.

Siccitas.

Consules
Canti.Iudaei multi
ex Civitate huc
ad Mesiam
venire audent.Turci
sunt.Apparitio
defunctae, ficta.

tres missae; prima in Arce Cracovien^{is}, ante Altare passionis, quod est ad Sacramentum. secun-
da in Eccl^a ss. Corporis Christi, in capella maiori B. V. M. Tertia in Rupella s. stanislai.
Ista missa celebrata fuit cura patris familias. post duas septimanas, ibidem divulgavit,
secundo apparuisse sibi Sacramentum, et quinq^{ue} signa manuum, igne exusta, in tribus fori-
bus reliquisse; in primis foribus erant duo signa, in secundis foribus duo signa, in tertius
foribus camera occultata, inter signum unius manus: quibus auditis, concurrebant videlicet cives,
etiam nobiles, religiosi, ad videnda Sacra signa. Cuius rei fama, cum ad aures Nicolai Oborski,
pro tunc Suffraganei, et officialis Cracovien^{is} pervenisset, misit per speciales a se de-
signatos, qui totam rem perscrutarentur, ac ut publico testimonio res nota fieret; et ita
ut narrabatur compeverunt; deinde et ipse descendit; fuit commissio his; de qua re, quasi
certa et indubitata, ipse adoleverat, et patris familias, Mathias Seneski, scabini Casimi-
rien^{is}, cum uxore sua iuvenerunt perscrutari. Id fover ex lapidea, ad Ecclesiam nostram
translata, tunc quoties die fit ingens concursus hominum, etiam ex villis et oppidis
adiacentibus, divulgato hoc longe lateq^{ue}. ipse Episcopus Cracov. Andreas Thibicki, postquam
venit Cracoviam, in Octava ss. Corp. Christi, venit ad Ecclesiam nostram, cum Magnif. D. Joanne
Wielopolski, capitaneo generali Cracovien^{is}; post absolutam devotionem, vidit Sacra signa.
Brevi, convocatis ad Aulae suae, secularibus et Religiosis Doctoribus, proposuit Soc.
Approbanda re, an non Sacra signa? pp. Societatis contradixerunt, productis tot rationibus.
et sic Sacra fover senata, postea interierunt, et oia secreto sepulta. Vide * infra.

11. ad videnda
Sacra signa.

B.B. Stanislaus
Kostka, et sala
mea.

Anno Domini 1670. Beatus Stanislaus Kostka polonus, Societatis
Iesu, in numerum Beatorum, cum Salomea Virgine ordinis s. Beveid, quondam
Regina Hungar^{iae}, veluti a summo Pontifice Innocentio X.

Stansius ex vel
gione Strickoni.

Circa Annum Domini 1652. Italus quidam, dives Mercator Varanias, habuit duos
filios (Dorianos dictos) qui cum adulescent, liberalibus disciplinis erudit^{is} domi, Romam
misit, ibi ambo Canobium Barnabitarum ingressi, et professi; post duodecim annos in
veligione exactos, petierunt a superiore licentiam redeundi in poloniam, et visitandi parentes,
quod cum illis concessum esset, maior natus ingressus est veligiosam hanc Canonicorum
Regul. austriacam ss. Domini sepulchri, in Miesow: alter minor natus, ex commendatio-
ne peti sembrici Epi. Oac. et Nicolai stowilnowski: Auspiciis. Crac., ingressus est
veligiosam nostram, et susceptus ad Conventum nostrum Casimiri, explebat stansius an-
no, et obsecrata dispensatione a sede Apostolica, in manibus stansius Apostolica fecit pro-
fessionem; tandemq^{ue} in Lubraniec Canonicorum Regul. factus, brevi tempore ibidem mor-
tuis est.

Confessio fidei
apparitionis.

* Iste stansius, peste infectus, Anno Domini 1678. moriens, publice, curam Confessi-
onis suo, et multis sortis audientibus, passus est, cum dolore, et contritione Cordis, omnia illa
de anima sibi apparente, a se facta fuisse: deditq^{ue} rationem huius rei confecti. In illa
lapidea vendebatur Vinum, quo quidam inebriati sivebatur, disputabant ad mentem de pur-
gatione animarum, et illud post mortem non esse affirmabant, fidei huius esse a sacerdotibus
propter errorem catholicorum, et ut per magis accipiant. Quo ille per mortem, finxit hanc appa-
ritionem, et mania signa exusta efformavit; et dum Sacra supra ipsius opinionem divulgaba-
tur, et concursus hominum crebat, et inquisitio a Locum ordinario, timens periculum Viti, iuvavit
falsum.

VICTORINVS. WERESZCZYNSKI

Decimus tertius Conuentus Canonico-
rum Regularium Lateranensium, &
Ecclesie SS: Corporis Christi Gene-
ralis Praepositus.

*Annus revelata in Mundo Luis, in utero Virgi-
neo, opera Divinissimi Spiritus carnis mortali
circumbrata. 1673, viam universae carnis ingresso
tyrannus Liberio. S. J. D. et Praepo Inti Prae-
et corpore ejus sepulture tradito. Victorinus We-
reszczyński. Domus Nostrae Praepo. Nobili genere natus,
iunior circa A. D. 1666 a 10 anni electus, Monasterii et Con-
gregationis Regimen suscepit. Sicut autem antea in Electione
re prius, sic modo in Introductione. Frates nunquam
desiderabant talem Praeposum, qui viis in se coloribus
Decem virtutes retinet. Nec fessit opera, nam opus
vnum & exhibuit in promovenda re economica et
spirituali. In hac etiam tota animi contentione intendit, ne quid
ex una parte devotionis et tunc Pastoralis fervore vi-
deretur, legere.*

*In vinctis antea, Ecclesie illius iniuriis et damnis, in
tunc hunc ejus fundus, hominem et agerem adhibuit.*

*Curam in loco Lepae, longum non modicum
restituere.*

*Domum in Monasterio clero hunc videri ligno
et officio de labore coelo extitit.*

*Notitia cui antea promissa sunt. In vinctis
monasterio et agerem adhibuit. In vinctis
monasterio.*

Eccliam lapidebus in quadrum, etis a fundamento iunctis
et reparant, de super regulis coctis testit.
supellectilem Ecclesiasticam, et Bibliothecam, primam in
sacris indumentis, alteram in sctis mris praestari vero
Canonico, notabiliter auxit.
In particularibus Monasteriis, ut quae Canonice, clara
voce in Oratorio, nam antea puerile a quolibet in
cellis recitabantur, regentibus insinavit.
Et in fine cuiuslibet fore Canonice diceretur, sacro-
sancta ordinavit.
Reclatorem ante Roman. Forum Canonice instituit.
Instituit ut Corona de Quingre Vulneribus, a Dni Jesse,
et alia de immaculata Conceptione Bmæ Virginis
marie a confratribus caperetur.
De Anno into Tera 5ta secundu Rubricam
Breviarium sub Ritu Benedictinici recitationem in-
cludit.
Iam tempus ei vacat ad recitandum et psallendum
Divinum Officium cum Fratribus Chorales die et
nocte, in ecclesiis, cavito obliuiscer, ut Officium
devote et recte absolventes.
Tunc non defuisse merita ad Praepositi honorem, nam cum cala-
mitosissima tempora, totam Poloniam per inuersionem
Svecorum premerent, ipse in sua virtute et prudentia
exulceratis rebus, generosa mente, adversa cuncta
ferendo, medelam exhibuit. Et cum Styacinthus
Liberius, Praepositi asportatus secum majoris pre-
tioribus in Silesiam secessisset, ipse inter bellica
fulgura, et inter illud adversitatum Chaos, optimi
ac prudentissimi Rectoris munus obivit, atq; in qui-
busvis generis industriis fuit.
Aedificia domus, variis locis deformata, restaura-
vit, et amplificavit. Suscepit munus pastorali,
seculam exercuit super oves vigilantiam, in sua
regione gravem expensis est curarum et tri-
stis preparans: siquidem cum milites subsecros
Monasterii insolitis cliverant, statim, ipse in
repido pectore multoties obstitit, eosq; defendit.

cura Monasterii ne ulla ratione a propriam viſa - 51.
 notuer, cavit. pro quorum defensione, et subditorum
 injuriis, cum adversariis vicinis plures iure erat.
 Praetis inter curas plurimas Annis
 cumulatius mentes

Robu Ganskiego. 1673. die 16 Nouemb. prenosono Reliquie ss. B. Salo
 mei, Zahonnice s. Clavy, Zhoſiota s. Jedna wrahouie, do hoſiota s. Fran
 ciſka, po obiednie, na ktorey procesiey byty wſyſtkue Zahony, Brachwa, 3 k
 bami, 3 Muzyka, 3 swieczami. I Zarad drugiego volu podſto iſſy swiezo odpra
 wowac Dupliker. Anno uero 1686. Duptr de pſcepto.

pranieſione
 Reliquiey
 B. Salomei.

A. D.

1674.

Deusotio R.
gularis.

Et in anno
officii vers.
Sacerdot. Fe. S.
instituta est in
Festa nov.
ut venisset in
choro.

Disputationes
publicae.

A. D.

1675.

Disputatio
publica.

A. D.

1676.

Coronatio
Regis.

Benefactor
ingressus.

et decessit.

Obit. A. D.
1682. die
4 April.

Anno Domini. 1674. In Ecclesia nostra SS. Corporis Christi, nova deuotio inchoata est, nam à Confraternitate SS. Sacramenti, quolibet die, summo mane, post pulsam Campanam maioris, caput recitari clava voce, ad Altare S. Crucis, die Dominico, et feria tertia, et feria sexta, Corona de Quing. Vulneribus Dñi Jesu Christi. Feria vero quolibet secunda, quarta et sabbato, ad altare B. V. M., Hora de immaculata conceptione eidem B. V. M. et Feria Quinta, Hora de SS. Sacramento, cum expositione in pixide ad maius altare; Et quolibet die tum temporis celebratur missa, et Vocatur, *Quimaria*. Solem. anno. Instituta est, ut postquam esset Hora Canonica dicta, Sa-
cramenta et individua innotant etc.

Eodem Anno. Consecratum est Altare in capella nova B. V. Mariae. Et eodem die, secundum altare in Ceneris, sub turri, in capella, Christi Dñi orantis in sorto. à R. mo D. Nicolas obovski, suffraganeo Cracovien.

Eodem Anno. Conclusiones, ex Universa philosophia Aristotelis, typis datae, expositae sunt publico certamini, in Conventu nostro Casimirovici, praesidente R. mo Martino Ziemlewic, professo domus nostrae, et pro tunc philosophiae Lectore.

Anno Domini. 1675. In mense Julio, ex continuis imbribus, inundatio Vistulae, tam maxima inualuit, ut arenae molem non modicam importaret sub pontem Cracoviensem, quare tota Vistula aqua, conuecta est post Casimiriam.

Eodem Anno. Die 9 Julii. Celebratum est in Conventu nostro, Capitulum generale, sub id tempus, Disputatio publica instituta est, ex philosophia Rationali, conclusiones publico datae, dedicatae Adm. R. mo D. praeposito generali, et praepositis partium laicis. praesidente R. Martino Ziemlewic, philosophiae Lectore.

Anno Domini. 1676. Die 30 Ianuarii. Celebris ingressus peragebatur, Cracoviam, Joannis Sobieski, eius nominis IV. Regis electi, olim Ducis Exercitus, et Marschali Regni. Sequenti die, scilicet 31 Ianuarii, celebratum est funus, duorum Regum poloniarum; Joannis Casimiri IV. Ultimi Jagelonicis sanguinis sededis; et Michaelis Kovibutis principis olim in Wisniowiec. Horum corpora, ab Ecclesia S. Floviani, solenni cum pompa elata, in Basilica Cracoviensi sepulta sunt.

Eodem Anno. Ver et aestas, adeo calidissima extitit, ut omnia peni olea nimio exusta ardore interirent. nam hoc anno D. praepositus Centum florenos pro sola Brasica expendit.

Eodem Anno. Illust. D. Michael Pac, Exercitus Lituanici Dux, et palatinus vltrensis, toto Comitiorum, et Coronationis tempore, in Monasterio nostro, cum familia sua, mansit. Culina in aerea Monasterii exstructa erat. Ipse in Hippocaulis praedicti, ceteri ex amicis per cellas et hypocausta manserunt. pro quo mille florenos Conventui promissit. Sub id tempus, idem Illust. D. Ecclesiam S. Petri in Antocollo vltrensis ordinis nostri Canonici, quam ille à fundamentis magnifice rexit, villam dictam Widze, 20 milliariibus à vltina distantem, et lapideam in ipsa Civitate vltrensi, cum consensu totius Conventus Nobilium in Comitibus

generalibus, inscriptis.

Sub id tempus, Comitionum generalium, Hyacinthus Swiecicki, olim professus Ceuue nensis Canon. Regul. et praepositus conuenitus Canon. Reg. S. Georgii Vayduid, atque Suffraganeus Samogitia, Episcopatum Hetmensem adeptus est.

Eodem Anno. Summus pontifex Innocentius X. Videris non posse omnes Romanos pro capessendis Indulgentiis Iubildi uenire, quod praeterito anno Roma celebratum erat, ideo per vniuersum mundum, concepit plenissimam indulgentiam eiusdem Anni Iubildi, et praecipue in Polonia, ad instantiam, et supplices literas, Joannis Sobieski, eius Monarchae IV. Regis Poloniae, nouiter electi et coronati. Quod Iubilum celebratum est Cracouiae, per quatuor menses integros, scilicet incipiendo a die 19. Aprilis inclusiue, usque ad 20 Augusti exclusiue, in tribus Ecclesiis. Cathedrali S. Stanislai. SS. Trinitatis ord. praedicatorum. SS. Petri et Pauli, Societ. Iesu. Quod Iubilum, postea ex concessione summi pontificis per oes dioceses poloniae celebratum est.

Eodem Anno. die 18 Februarii, In lapidea aiali, eundo ad S. Catharinae templum, in platea Cracouiae, olim Simonis Winawski Consulis Cassimien, nunc Conuentus noster, officina Cernisaria, incendio fortuito combusta est, et eadem tempestate, ibidem dormiens adolescens Holanur, Comitatus interijt.

Eodem Anno. Die 21 Iulii. In Villa swoniue nostri Conuentus, et circum circa, grando horribilis, per duas horas cadendo, omnia in campis frumenta comminuit, et contulit.

Eodem Anno. Cracouiae, in Villa Rzeszyca Conuentus nostri, milites cum vexillis aduenierunt, ibique stationem habuerunt, unus ex illorum famulis, uerbentibus a praeposito conuentus affectus, post discessu militum, tertia die venit nocte, et praedium succendit igni, ubi omnia penitus igne consumpta, tam ex adiectis, quam frumentis, ad quindecim milia floren. et hoc mense octobri. praepositus

Eodem Anno. Die 20 septemb. Ecclesia S. Bernardini Shadomiae, quae a Suecis erat diuita, et solo squata, postea reparaata, hac die a Rege Nicolao oborski Suffrag. Cracou. consecrata.

Eodem Anno. sub id tempus, Comitionum generalium Cracou. celebr. Illustrissimo Dno Jac. palatino vithensi, et Duci supremo Exercitus Lithuaniae, princeps Florentia, obtulit dono, Arcam loculatam de Ebano, ad mensuram organi portatilis, in qua erant intus argenteae cellulae, in medio sonatorum, ipsa a foveis argenti et lapideis ueris conuectita. Viginti milibus floren. condita. Quam Illustris praefatus, Ecclesiae S. Petri in Anticollis, pro seruando venerabili sacramento Eucharistiae, donauit.

Eodem Anno. In uicinis esse decessit, cuius memoria non est siue obolunda, Spectabilis D. Hieronimus Rubinkowski, Consul Cassimien. Hic XV, aetate, ac zelo Religionis Christi haud transiens, ex Iudaismo conuersus, ac baptizatus, adeo zelo ueritatis cae Hostis flagrabat, ut liberos suos ex Civitate Iudaeorum, per decemum Rem exportauit. duos filios, et unam filiam, baptizandos curauit. post acceptum baptismum, duos filios in Academia Crac. erudiendos tradidit. ex quibus maior natus Religionem S. Benedicti in

52.

Can. Reg.
Epi. C. Hetmen.

Jubilum
Vniuersale.

Incedium.

Grando.

// Cracouiae
Vayduid, iura
necesse misit.
Sup 30 milia
flor. damni illi
per conuenit
praedicti a milibus.

Ecclesia Bernardi
nisi conseruata.

Hanc Arcam
Illustris ad Ec
clesiam non de
dit, sed vendi
dit, et pecuni
am pro admi
nis Ecclesiae ex
pendit.

praefatus Iuda
baptizatus.

pestis.

Monasterio Tineasi amplexus, et processu temporis sacerdos factus; alter post mortem paven-
tis, Consul Casimiri effector: Filia in matrimonium spectabili viro Consuli Casimiro locata,
femina modestissima, ac deuota. Idem praefatus Hieronymus Rubinkowski, quendam Iudam, con-
tum Dominum, ac beatissimam eius matrem, Blasphemantem, et scripto procondentem, tradidit
iudicio, qui pelliconiam in vinculis adductus, ex decreto Tribunalis igni traditus est.

Sub id tempus Benedictus — Rysinski, praeceptor generalis, ordinis Religiosi s. Marci de Mch;
FF de penitentia Bb. nauyram, quoni cinobium exbat Cracouii ad Ecclesiam s. Marci Evangelisti.
vix nobili genere natus, et singularis virtutis, eandem ordinem professus, videatur modicum in suis
conuentibus vigere obseruantiam, nec parvam insolentiam, cupiebat ex animo, et sollicitabat huius-
modi Libeniam praeceptorum Ecclesiae suae, quatenus ipse, vellet suscipere Reuerentior missas, et infirmos
conueniens; eoque Sabite mutare in Sabite Canonici Regal. Latuan; tandem post fata ipsius, no-
uissime adit Victorini Wore Equitis praeceptorum, tum Andream Trebelli Episcopum Cracu-
clauensem petuit incorporari, propostis rationibus, ob quas uellet reprobis praeceptorum commutare
in Canonicos Latuanenses; Romae in sacra congregatione sic tractata fuisse. cuius Sue de re
perue beneuat tota Cracouia uniuersa, patres ab Eccl. s. spiritus de Saxia, et Eremitarum
Augustini Casimiris maxime, cupiebant suae obtinere locum, remanenti in generali capitulo
praeceptorum ordinis, multi propterea ex conuentibus Lituanicis contraxerunt, vbi interuenit.

Anno Domini. 1677. A Omnia prima Quadragesimalis, celebratum est iheru
Iubilaeum Vniuersale Cracouiae, per septimanas duas, ab Innocentio XII Papa, post ipsius
conservationem in summum pontificem concessum. Ecclesiis signatis. 1 In Arce Crac. s. stani-
slai. 2. In Arculo Cracou. B.V.M. 3. s. Francisci ord. Minorum.

Eodem Anno. die 18. Junii, ante mediam noctem, quando somniferus cecidit, cum
ma tempestate, pluuia et tonitrui, et plurimis in laeis fenestras exarsit, auris innumerat in
auribus pernociante occidit, et in pudio regio Zablotze, omnia penitus late consumpsit.

Eodem Anno. Conclusiones ex vniuersa philosophia perinatetica, pulchro Certamine pro-
positas, in Conuentu nostro Casimirensi, disputatae sunt per tres dies, scilicet die Omnia, seu 2. et 3.
3. id est 4. 5. et 6. die Junij. prima conclusio dedicata fuit Rudolpho D. Nicolao Oborski,
Suffrag. Crac. secund. Rudolpho D. Joachimo Zuerensi Episcopo Varadieri in Hungaria.
Tert. Consilio Casimirensi. presidente R. Martino Cienlowicz, philos. Lectore.

Eodem Anno. die 21 Julii. Supplicationes publicae indictae, ad Ecclesiam s. selasti-
ani, omni clero, tam seculari quam regulari, processionaliter, contra pestem, quae in vicinis
locis seipsum incuriebat, et deinde supplicationes per illa discessum in quolibet Ecclesia, insu-
lis fieri quatuor, usque ad festum eiusdem sancti, in Anno futuro 1678.

Eodem anno. 24 Junii. Inundatio Vistulae, damna non modica intulit.

Eodem anno. 21 Augusti, Igri consumpta domus Casimir. W Owidius intulit.

Eodem anno. 13. Nouemb. Casimir post octidm Vistulae, die 20. Sonner
in Vistula subnept.

Eodem Anno. Cracouia peste infecta, qua à die 5. Septembris, usque ad ultimum Decem-
bris perdurans, quinque millia hominum extinxit. In Monasterio PP. Carmelitarum in Ave-
nis hac peste 20 Religiosi, et 13 ex familia, sublati. Casimir quoque Vicaria Cracouiae.
cui shadowia, et podunatie, sacris, suor extinctis 500 numerant. Sequenti anno die 19.
Martii, feria 5. Volua missa solennis pro grauari actione, celebrata est. Hac peste, fratres
Juniores cum suo Magistro Kluckmann in Villa luyshowice manserunt.

ANNO DOMINI. 1678. A prima die Januarii, Angulis diebus, ante occipit Sol
lis apparebat Stella iniquitatis magnitudinis et splendoris, super Ecclesiam nostram, per duos An-
nos noster.

Fatalis Sic Annus fuit; nam hoc anno, post sopitam rei aliquot menses luen contagio-
sam pestis, non diuturna mortalibus gaudia fuisse, pestilentia enim exorta, hostes con-
furbavit omnes, tabificum enim hoc venenum, et mortifera lues, plurimos fuit cives, cum
familios exstinxit, propter quam rem, terris cuncti, pestiferum morbum effugerunt, per viros
et oppida disposuit, qua tempestate Iudaei, ad ~~hanc~~ curam eueherunt, tum et cives Ca-
minenses, vacuatis adibus, salubriora in loca sese abdere coacti sunt.

Anno praeteritis (quod omni) initio pestis, habitis sunt supplicationes ad Deum, pro averten-
da peste, interpositis sandorum, et specialim S. Sebastiani praecipui patroni, precibus et ne-
vitis, vultuque est eius Ecclesia, quilibet feria quarta, in mense Augusti, et Septembris,
a vultu, factisqueq, solennes processiones bis, in quibus cathedralem omnes religio et sa-
culares, audacter deducebant, ad Ecclesiam S. Sebastiani, cui processioni etiam ipse Anti-
sther vacouien aderat; ubi et sacrificia ad Deum placandū, magna cum populi devotione,
per ordinator, et alios sacerdotes, obituri sermonem in missa solenni, habente praes-
entibus Jesu religioso. Verum permittente hoc Deus iuste pro peccatis nostris, ut recte
in dies magis ac magis sepeveret, in hoc perhibebat verū, tunc, Episcopus vacouien, indixit
per litteras, omnibus Ecclesiarum praepositis, tam secularibus, quam vocalanibus, sub poena nulle
suspensionis, et poena excommunicationis, ne sepeliant aliquem peste suspectum ad Ecclesias suas,
cuiuscunque conditionis ipse fuerit, nisi prius verifone facta, a Nobili gaudentio Cadula,
scabino vacouien, priusque prius pestis infecti; ad Ecclesiam tamen S. Laurentii, tanquam
in loco coetus, omnes acie defuncti peste, Calaminis, sepeliebantur. Sub id tempus
peste infecti expellebantur Cracovia, ad Hospitalē S. Sebastiani, et ibi a clauis curan-
bantur, vel moriebantur, et vocabantur Lazaretum, multaque et laqueis eleemosynas ab epi-
scopo, et suis hominibus mittebantur, quas eleemosynas in vestimentis, vestibus, et aliis
la transmittent etiam Calaminis. In tantum autem sua fata est pestis, et feruens
dichum morbus, multas animas mundo dimiserit. Tunc autem ut pauidior quicquid fuit,
sic alter alterum sermone restabat et alii quidem domi manebant, alii autem per
Civitatem euntes, navium et ovīs spiracula, captatis aduersus portem odoribus clau-
debant. Qua propter in Calmetorio S. Laurentii fouear per amplas fecerat, ubi plu-
ribus conge, et cadaveribus, terram superinduxerunt. post muros Calaminenses ex-
puli, qui in agnitionem incidebant, admodum pauci liberabantur.

Sub id tempus, in illo contagio, ad sacramentorum ministerium, et dorum morientium
solatium, ut operam suam contribueret, electus est ex congregatione pater Hyacinthi Wied-
vici, qui nulli parcens labori, nulli periculo, cum in hoc pio obsequio defunctus esset,
subrogatus est alius; sic negligentia, in iuvandis moribundis notatus, ac toties admoni-
tus, et eluctatibus scandalosis indulgens, amotus, et incarevatus est. Quod idcirco scribitur
h, ut sciant futuri. Superiores, quales ad id operis sancti mittere debeant. Cum autem
non ita cito, et facile, alius sacerdos inveniri poterat, et interim non parvum argentis in-
fluebat, cum iniebat, animas in tanta vici spiritualis subsidii inopia, defectu
ministri Ecclesiae; ea ecce Deo sic ordiante, Religiosi ordinis Minorum de observantia,
puro Dei amore, sine remunerationis expectatione, sese obtulit ad illud obsequium red-

53.

Stella ap-
paret.pestis ite-
rum.
incensit 29.
Iulij.Supplicati-
ones p averten-
tenda peste.A. D.
1678.

aureorum

H. per nouē
septimanas.

In omnium
fidelium
episcoporum
depo
sitis.

Decima post
anno p[re]dica
les in Curia
hi.

Consules Casimiri
num. octo.

de filia
et hanc.

Siccitas ni
ma.

A. D.
1679.

Conventus
Clobucensis
annexus
Cracovien.

Scola gladiu
tota.
Morte fundat
is interfecta.

Fundatio
m. s. d. a
ovo. m.

vitales, et administravit sacramenta infirmis, in Calmeten[si] Ecclesia non tam manens, postquam
quod illi assignata fuit ex conventu nostro contentus; Cum licentia tamen sui Superioris, hoc
servicium pietatis, et misericordie, operi suscepit. Verum 19. Junii obiit, servando, solutus est.

Eodem tempestate, duo funera vii, qui sepeliebant mortuos, peste infectos, Civem quendam
Casimiriensem, in ponte post portam Vielicensem, subitanea morte et peste defunctum, cum
nollent portare ad Ecclesiam s. Laurentii, ut ibi sepeliretur; arbitrantes nulli videre, in vi
bulam cadaver deiecerunt, et absolverunt, ob quam causam, post longam in carcere macera
tione, fustibus ante portam Casimiriensem.

Eodem Anno q. sup. Mariana de scella Romice Lancobonsis, Vidua, Domina in Cu
vovelpi, Conventui nostro Curozavensi, concessit decimam manipularum, post omnes
agros suos prediales, hac conditione, ut (pro ut fundatum est) sex Religiosi in Mona
sterio predicto resideant. Quod decima debetur Conventui Curozavensi. Ex prima locutione.

Eodem Anno q. sup. Consules Casimirienses, Considerantes Civitatem suam, in dies
magis, ac magis, tam per incursionem Suecorum, quam per frequenter pestes, nec non per
contribuciones graves, in tot adversis divitis, quam incolis, minus et depauperari, Joanni
IV. Sobieski, Regi Poloniarum, supplices preces preceperunt literas, quatenus Magistratus munere,
et cum essent 12 Consules, octo ut in posterum fiant approbare vellet, facili quod velue
runt, apud Regem obtinuerunt.

Eodem Anno. In fine Mensis Decembris, pestis finem accepit, quod tam formidabi
lis, et atrox fuit, ut in una domo, una nocte, aliquando sex homines mortui invenirentur,
sicut velatum est a funerariis. Hac peste supra mille homines et Bruggi, sicut depauperati
sunt, Casimirienses. preterea Iudaei in quorum Civitate supra duo milia habitant. In id tempo
ris, in aerea confrontata Monasterio nostro, in quam peste infecti erant exivit Iudaei, duo
viri, in aerea confrontata Monasterio nostro, in quam peste infecti erant exivit Iudaei, duo
Iudaei vixit et contentiones inter se faciebant, tamen unus alterum confodit et occidit, in
terea exortus est inter Iudaeos tumultus, et est vestigio in eodem loco, illo qui occidit lapi
datus est a Iudaeis. Sub tempore pestis suis, Civitates frater, cum suis Magistris Iudaeis
vum, in Conventu Sudeyi manebant. Sub id tempus 700 anallis vac. obierunt peste, teste D. Z.
deleg. procuratore interdictum.

Eodem Anno. Siccitas gravis afflixit magnopere terram, ob ariditatem nimiam siccitas,
per menses tres continuos, scilicet Julium, Augustum, Septembrem. quam siccitatem
secuta est Syems aspernata, et numerus abundans, quod a Quarta prima Adventus usque, ad
nunquam venit.

Anno Domini. 1679. Conventus Clobucensis Canoniconum Regularium,
annexus Conventui Casimiriensi ss. Corporis Christi, per decretum Andree Trebicki,
Episcopi Cracovien.

Eodem Anno. Pestis iterum Casimiriensis, aliquot Centena hominum consumpsit.
Tum et his inundatio visus multa damna intulit, ob continuos imbres.

Eodem Anno. Commissio fiebat tribus Viatoribus, de erigenda, et fundanda scola gla
diatoria, propter exercitum nobilium, et hac in foro Canino, cum consensu Regis, et totius
Reipublicae, stabebat antea oes domus, incipiens ab Eccl[esi]a s. Laurentii, usque ad portam
Bodnensem, per palatium, et angustiam. Ad instantiam cuiusdam Nobilis XL. Mille florenorum, qui offerebat
40 florenorum millia.

Eodem Anno. Joannes Brodowski, professor Domus nobilis, petiit in Capitulo gene
rali, quatenus pecuniam Centi septuaginta florenorum, a certa summa militum inscriptionum

promerentem, quia utebatur cum licentia Hyacynthi Liby praecepti generalis, et totius Capituli, quolibet anno, et in perpetuum, convenire pro Mystica Eucharistia Corpori Christi diebus solemnibus; quod illi concessum est, et inter puncta Capituli generalis inscriptum.

ANNO Dñi. 1680. Die 21 Maj. incensum cracoviense, fulmine percussum, et igne consumptum, opus antiquum et Magnificum. A.D. 1685. reparatum.

Eodem Anno. Die 1 Julij. Inundatio Vistulae ex continuis imbribus multa damna intulit. Hoc anno multae in locis edificia fulmine percussa, et combusta sunt. Et in Anselm, Sororem conventus nostri, fulmine percussa et combusta, die 9 Julij.

Eodem Anno B. Joannes Cantuar. ex oppido dicto Kety oriundus, postea in Alma Academia Cracoviensi professor, ob eius singularem sanctitatem, et miracula, quibus in vita, et post mortem fulgebant; ad intercessionem Joannis Terti, dicti olim Sobieski, Regis poloniae, a Summo Pontifice Innocentio Undecimo, inter beatos relatus, et ut in polonia festum eius dupliciter videretur celebraretur, concessit. die 19. Octobris.

ANNO DOMINI 1681. A die 1 Januarij Cometes apparuit, longam et illustrem, post se caudam trahens, huius intervallum septimanarum perduravit.

Eodem Anno. Monasterium, ss. Trinitatis et praedicatorum, Cracoviense conflavit, post festum Paschae.

Eodem Anno. Capitulum generale in conventu nostro Casimiro celebratum.

Eodem Anno. Contributio capituli triplex scilicet imposita, in Decemb. quo tempore prius postus Wolbromen dedit a fratribus, familia, et subditis fl. 100. Quas postea Silesia dedit fl. 501.

Eodem Anno. In Decemb. Jubileum Universale, per septimanarum duas celebratum.

Eodem Anno. Ingressus celeb. Cracovia Joannis Matadoursii Epi Cracoviensis.

Eodem Anno. Die 19 Octobris. primum festum B. Joannis Cantuariensis, ex indulto ss. Papae celebratum est dupliciter.

ANNO DOMINI. 1682. A die 1. Septembris per totum mensem Cometes supra Cracoviam apparuit. Hic annus Esca et scitatus erat insignis. Et eodem anno die 27 Junij, Ventus Vesentis, multas domos eversit, in pomaniis, fluvio, plurima damna intulit.

ANNO DOMINI. 1683. Officium, de septem doloribus B. Mariae V. a Innocentio papa XI. ab omnibus Christi fidelibus, virisq. sexus qui ad Horas Canonicas tenentur, per totum Regnum poloniae, feria sexta post Dominicam passionis, vultu duplici celebrari, cum missa concessum.

Eodem Anno. 1. Julij. Inundatio aquarum Circa Cracoviam.

Eodem Anno. Byta Capitula u Bernardynow, na stradomiu, na Alvey vordala no od Genevata id, aby Sodali uplaszad, ialso Sodali Reformaci od nich.

Talre tepost volu, na Capitula Carmelita na piasku, y wstodre, vordaxo, aby nicla zywali Sabotow materialny, ale subieny.

Talre u s. Duchu w Krakowie Zakonnicy, spawali Sobie luty y wstodre dwunasty postobito ny na piaszcie. y pilszajacych Alve na domie Stadli, lubo tego Andreas Trebicki Berlyp

54.
A. D.
1680

incensum
Crac. fulmi-
ne percussum.
et multis in
locis.

Joannes Can-
tuar professor
Acad. Crac.
inter Beatos
relatus.

A. D.
1681.

Cometes.

Contributio
Capit. triplex

Jubileum

Cometes.
Ventus et
siccatas.

officium de
7. doloribus
B. V. M.

Bernardini
w piaskach
y Carmelici.
y
v. s. Duchu

Avahowski, polni był żył bawit. w Mantolech posali do dzie, zabawit im general.
Tahze w miedowie Zakonnicy, podali do dzie w Rohielach, y Almutach.
Tegoż roku szat. Joannes Matadowski Bishop Avahowski wstawać Zakonnikow u s.
Markowie nie
dadał sie vi
zykowac.
Tegoż roku, in Augustu, kiedy Jezyci, u s. piotła, publicam disputationem stolyki,
3 Theologicy, przysli Akademici cum Notario publico, gdzie disputowali, protestując się przy
wstąpił do gościa, że oycunie Jezyci, nie powinni disputacyey publiczney czynić, y Theologicy
extraneis personis cytae. O co poty było wiele kłopotów, y przed Biskupem.
Tegoż roku. 22. sept. Wbawiał maitrosi klasztorney folwark zjonat.
Tegoż roku. zwatł diu kłopotów cedowyc Avahowski posat, który będąc poddanemi
klasztornemi, wielki ze wsi, wyszły sie veniosta, poronił się y ać przysię, y musiel się o ku
pic.
Anno Dni. 1681. Francuski zakonnicy, wprowadzone do Avahowa, od krolowey
Bony Jana Trzeci krola polskiego. na przedmiescie.
Anno Dni. 1682. Zima bardzo cięła y pływła, którzy wiele ludzi gonawo na wsi
chowały, na kłopot powiecha.
Anno Dni. 1684. In februario. Maria Ludowica, vxov Joannis Ter
tii, Regis polonia, na Zanku Avahowskim wchoście, prześcały mieścić, wzdawa, że
mi własnymi vordawata iatmiesz vbozim, po całym szpitalu, który walczył gl. 10. zgodo
wano iey formę przy wielkich dymach kłopotliwych, na ten czas wcale się było vborowa na
bigo, y vbozim zanku, y infy, a kady obywat gl. 10. dawać przysię.
Tegoż roku. In februario wchwyłomiasz byta szedło 46.
Tegoż roku. Zolnierze, lubo wielki Hiberny, przysiadł do wsiów klasztornych, y mu
siat im dać zwatł 3t. 5000. y wstąpił maitrosi do kanonicy, do Biskupów etc.
także wybiewali, y targowali się.
Tegoż roku. x. Bishop Avahowski, Joannes Matadowski, wyprawił w Rzymie
odpusz do kłopotu kłopotliwego na Zanku, dwanaście razy do roku, na pewne
swięta Solenne ad 7. annos. wstąpił by sanc Euzebian, plexani indulgentia.
Tegoż roku. In maio. stalo się na kłopotliwym, u s. kłopotliwym wstąpił. Dwa
przenagabył Zakonnikow, do spótku cishał cegłami, Hult we dworze do cel, kiedy
kaptan ieden Zakonnik przyszedł do ottawa celebrować nsta, wstąpił mu dzieki, y przenosił
go na infy ottaw. sz, nieponożył Exorawmy. pociu Conventu, vordawiał wstąpił
Zakonnikow, polnie we swode przed swiętem Bożego ciata, że nie tego dnia Zakonnicy
nie ciedli, ani pili. ad wstąpił on duc, wnoży przyszedł do iednego Diakona, y spieremu
potolyl vsta na przysiad, tak zimna iaku lod, y powzedł: Zenciare t Zakonnik tu
zmarły, nazywając się de nomine et cognomine, a przysię, aby za niego Convent, dwa
kroć vagnil disciplinę. To ex velatione kłopotliwych Zakonnikow. O dny były przed y po wstę
pili nie ście śledac.
Tegoż roku. Missionarii Zakonnicy, nowi w polsce, podali się budować na szado
miu za s. Jadwigi kłopotliwym w ogroдах nad wistę. poty A.D. 1688. Złupili na sta
domin palac kłopotliwego Joannis Wielopolki za 1760. y kłopotliwym przysię.

Tęgoś Roku. Innocentius XI. Papa, dat Licencja wstąpienia Conwerty po Ła-
konach, którzyby Świeci iść do wojny, ad sacrum bellum contra Turcam. a potem gdy
by się wojna skończyła, aby się wracali do Zakonów, gdy by sdomni zostali. Tęgoś
roku były 3 ołtarze, 2 wielkie gorników na tę wojnę, którzyby Świeci. I ludzi po
dygach gwałtem brali, i przymusiali.

Tęgoś Roku. 11. Julii Disputacya była publiczna w Refektarzu w Conwencie
nażył Bogzo Ciata. Conclusiones philosophicae, ex Rationali scientia. Defendował
Stanisław Ziemowski, Diaconus. przeciwował Hieronim Kaciorowski Philosophus
Lectur. Canonici Regul. professi Qomus no, br.

Tęgoś Roku. Innocentius XI. Papier, dat na wstąpienie państwa polskie, i ie-
mu przyśle, pewne Indulgentia, i supplicacyam, pro bello sacro, contra Turcam.
na cały rok. to jest. podwójny a Onica 1 Miesiąc Junii. ad ad Onicam eius-
dem mensis, sequentis anni.

Tęgoś Roku. Innocentius XI. Papier. Disputacya p. Bogu y Księ. panie,
za których 3 Turka, która się stała pod Wiednem, pozwolił w polsce, aby na ha-
dy woli, w Xiedziele infra oct. Nativitatis B.V.M. officium odprawowali tam
Regulares, quam seculares, qui ad sovas canonicas tenentur recitandas, de S. Mo-
mine, Beatissimi Marci V. Dupl. maior. de precepto.

Tęgoś Roku. Script pewny zapowiedziany, który był przeciwko Żydom, iś
excesy w sobie mający, podwucano po łoskotach, i którzyś ieden naleziono włośnie
le 5. Wawrzona, in festo eiusdem.

Tęgoś Roku. In festo Exaltationis s. Crucis. Na Zamku lwowskim, Te
Deum laudamus. spiewano, y zdiat po kłyszewie bity, i z Venetowie odigł Turkom
provincię, Morea nazwaną, (olim peloponensis dicta) Te, in ile na morzu wysp
mil 112. wódz 112 mil, bo okryta. na miast 80.

Anno Dni. 1675. Rubricelle pro diebus Cracov. dwubowano w Xyście, zabi-
stupa Trzebińskiego, dla niezgody dwubowano między sobą, któryś nie było przywieziono ad
in Marko. Ze się dwubowano prawnowali, który był zniel Trogvapsar Episc. Cracoviensis.

Anno Dni. 1685. Die 4 Aprilis, w Łazimieście na Jakubskiej Włocy,
Biatectowa, mieszanina Cyscih nazwanego, vno parbu, vrodzila krole dnie
wzrost, a wstąpił w życie.

Tęgoś Roku. Innocentius XI. Papa. postat do polski Jubileus dwu-
niedzielnij, p. Boga prośac o pomoc, Contra Turcam. który brat a Onica pal-
marum, usq. ad Conducentum pascha, inclusive.

Tęgoś Roku. Die 17. Julii. po południu Sora 3. przenosono Reliquie
B. Simonis de Lipnica Bernardyna, z Zamku lwowskiego, do Oycow Ber-
nardynow na studium. A to w ten sposób. Ten Błogosławiony był rodem z Lipni-
ce miasteczka, siedm mil od lwowa; będsz przed wstąpieniem do klasztoru, wstąpił
akademii lwowskiej, Philosophus Doctur. wstąpił potem do Zakonu Bernardy-
now na studium, polij Zyga w wielkiej pobożności, zmarł w Roku 1482.

55.

Conwerty Re-
gul. nazwa.Disputacia
publiczna.Indulgentie
Rymskie y
Supplicatie
Contra Turca.Officium de
S. Domine
B. M. V.Script con-
tra Judos.provincja
odigła Tur-
kom.Rubricelle
dwubowano
w Xyście.vno parbu
krole dwubowl.Jubileus
dwu niedziel-
ny.A. D.
1685.przeniesie-
nie Reliquij
B. Simonis
de Lipnica.

15. Julij. pogrzebiony na shradomiu. a gdy poszat cudiemi stynac, praverli go oycunie
 Bernavdyni na osobne miejsce, y zschowali kofci jego pod obca jego marmurowa, y tak
 odpoczywał przez lat 170. poym wlohu prardum 1655. kiedy przychodzili Szwedi
 pod hvalow, Bernavdyni na shradomiu zawieli Reliquie jego na Zamek, na miej-
 sce bezpieczniejsze, ktore tam byly przez lat 30. przysli zatem Szwedi pod hvalow,
 zbudyli shradom wysytek, y kofciot, y kladlbow Bernavdynski zgwantu wywiali. A
 po odejściu Szwedow zhvalowa, y z polski, oycunie Bernavdyni, nowy kofciot, y kla-
 dlbw, ex elemosyna benefactorum postawili, y przez te lata starali sie o Beakifi-
 kacyn tego Błogosławionego, ktore ad intercessionem Joannis Tertii Regis polonia,
 et Joannis Matiasowskii, Episcopi Cracovien w Rzymie okazywali, ab Innocentij
 XI. summo pontifice; Ta tedy Translatia odpianowata sie tak. Dlapod z shradu
 kofciotnego Zankowego, wyniesli Bernavdyni z swieczami lanemi, y zspiewaniem Reli-
 quie ss., y postawili na kladfalhu przed wielkim otkadem: poym zawa bylo kaza-
 nie przez kanonika hvalowskiego: po kabanu, wyniesli Reliquie ss. przed kofciot, y
 y polozyli na kladfalhu wysokiem, na wolie spohadony, ktore kladfalh czystoty
 pod kryciem osoby swieckie, a na cterech vogał tego kladfalhu dzeni vbrane zshry
 stami siedziaty na tym wolie. prowadzali tedy z spiewaniem z muzyka, z hrbami,
 y z salamaisami whilho, z swieczami lanemi, ktorey bylo doskatek. Nierki te Reliquie
 ss. Zanku przez kanonika vlice, y przez Rynel hvalowski wloho. Naley pro-
 cessey, byly wysytkie Zakony z Reliquiami swistel suwiel, y swietcy kaplani od-
 fawny kofciotow takze z Reliquiami ss. po swieckich kaplanach sili Akademicy
 parani, procepcionaliter, iako trojczaj. poym sili Bernavdyni ktorey bylo zput
 korasta, wsey, z vbrani w onaty, w Dalmatli; Custos hvalowski Bernavdyni, most
 sira choragiew Błogosławionego, ktoremu pomagali Converg. Za Reliquiami ss.
 sili kanonicy hvalowskiej parani, w suwiel vbrach, iako soder wloswiele na Zam-
 ku. A poły vlyd hvalowski, y infli parowie, siostra, wloswenie. Byly y wsey
 sili Brachoa, z choragurami, y obwadami, y miedzy niemi kompania, abo Brachro
 z Lipnice dasc pislunie wedly mofosci pogrbrane, z obradem. Byly tefy y wysytkie ce-
 sy hvalowskie, zshrelba, kady ced zsuwiel choragur, prowadzic, y idac po shu-
 nas shrelali. A poym mitalic kladb hvalowski shrelano z Hakownic. gdy przyso-
 dzono do kofciota kladb. parny w vnyhu, shrelano z Modderow, y smoniono. Na
 smochi vlice vbrany byl otkad y ta byla ovakia a Majistratu Cracovien. gdy
 iud z Reliquiami przez sili Brama suoch, sasil dwoje kasimieranie z choragur
 mi, y zshrelba, wysytkie ced, tam od Miasta kasimierla iden z Raycow mital
 ovakie. poym iah shro wesli na smentat z Reliquiami, shrelano szrat z Zam-
 ku. Tam wshedy do kofciota postawili Reliquie ss. na kladfalhu, zady zawa byl
 kladb, y kabanie. w sam wiecov znoun bity szrat na smentatlu, y na ka-
 zimierku. Takze na smentat bity szrat na doby dzien, y na wiecov, y tak ten bylo na
 bolarstwo per bota octauam, y kabania vano y po potaniu po shreppone.
 Ten co to pife, bytem na tej processey.

Na tej pnce
 szier byla sm
 ha xistay suie
 chioy. z Alade
 mity de pivoi
 tabe boi, ale
 myficki vsta
 pie swietay xis-
 ta, z vshelaciu
 X. Avadicalo
 na.
 Tey Blos.
 wtorono w Ru-
 bricallj senio
 1690.

Tegoż Roku. Die 2 Julii. odprawowata sie Capitula generalna w Litwie, w Conwencie klemienieckim, na ktorej sie ziadali proboszczowie, y polskie y Litewskie Conwentow, y sam praelatus generalis Cracouien, Victorius Wereszyski. A ta Capitula stala sie ad Instantiam Totalium in Lithuania manentium, pod czas tey Capituly odpadla plebania Darowiska od stonimskiego Conwentu, a to wten sposob. Darow jest wies klastorna, wtey wsi jest plebania swiecha. W Roku tedy panskim 1660. gdy Moskwa spalila koscioł, y plebania, wzniac w Litwie, X. Alexander Galinski, na ten czas proboszcz stonimski, zbudowal koscioł y plebania, y brzmiał tam przy tym kosciele kaptara swego, zakonniha zstolima, y brzmiał te plebania prawie nullo iure, ad ad Annum 1685. w tym roku poslowali te plebania praeue nullo iure, ad ad Annum 1685. w tym roku poslowali no proboszcz stonimskiego Michaelen Rybedi, do Biskupa Wilenskiego, Alexandrum kotowicz, a ze niemial cym poladac, daidano te plebania, y koscioł y plebania, swiechi pleban odebrat. pod ten ze czas odesło nam Curam animarum wstonimie, a to wten sposob: stonim w Litwie jest miasto grodowe. Leo Sapieha podhan dety Litewski, fundowal nasyel przy kosciele prym wstonimie, do ktorego koscioła niebyło zadney fary, ieno do plebara swieckiego, za mostem. gdy sie tam na sie wprowadzik, posleli sobie wstapowac Curam animarum wstapowac, o co sam sie bywat ceptamen z plebanem, na co inhi Biskup Wilenscy praei spawy patrzyli, as w Roku 1685. gdy Biskup Alexander kotowicz nastal, poswat proboszcz stonimskiego, Quo iure, sobie Curam animarum wstapowac, a gdy nieoyt poladac, odesło iq. Idy zcapituly proboszcz nowy, Stanislaus korecki, posiedł o Inuekturę do Biskupa, dac mu iey niechtal, mowix: Ze Secta non est parochialis. pod czas tey Capituly, pratal bpdac w Wilnie, parlat Braci mieszkajcy w dwunastu, w Conwencie Wilenskim.

Tegoż Roku. 1685. Biskup lwahowski, Joannes Matacowski, zahasat wadoni lwahowskiemu, aby do Mieyscie nieprzyimowali Sevelkow.

Tegoż Roku. Ratus lwahowski, ktory był prouun Zapalit, y wiekel wshkiet zgoval, postaniony nowy.

Tegoż Roku. 1. Septemb. w sobote, odprawowata sie Volua nista solennit, na Zamku lwahowskim, dzigluic p. Bogu, ze dat Victorius Inadeg Cesarowi chrestianskiemu w Wggred. Na tey Volunie był sam X. Biskup z kanonicami, y wshkietne processie swiedie, y Zakonne, w Te Deum laud. w Zygmunta Dwononno, y zdiat bito.

Tegoż Roku. pratal prawowat sie z Zolnierami, ktory volu prestego, nie stugnie wshkiet stalis po wsiach klastornych, stobed pise bupcy, w ktorey sprawie z Wilna z Capitul, as na Wotyn, do Belbzie w orenidawa iedat.

Tegoż Roku in septemb. powoż wielka zdesaow wstaniadny, y cate lato nieogody zimne y praze.

W Roku panskim 1647. (Co sie opusato) X. Biskup lwahowski Petrus senbichi, Reuocowat wshkietnim swiechim y Zakonnym Approbatie ad excipiendas Confessi

56.

Capitula
w Litwie.

plebania y
Curam anima
rū odista.
Fara appellat
ceptami spūs a
luc o kłpi u
pms pas. dlat
prawy. hanc. 4p
m.

Zahas He
velkow przi
mowiacRatus lwak
naprawiony.Volua sole
mna p Victorii.s latria nie
styma.Reuocowane
approbate.

ones, y postanowit siece Doktorow, ktorzy de novo examinowali, nemine excepty T
Zabrytow, y wshelach Doktorow, y niektorych confundowano. gdy na to Zahonni
cy naslehal, doszlo to do Rzymu. A gdy wsholam czaſie, tenze X. Bishop poia
ſat do Rzymu wſprawac ſwiec, inſtate byt przyſty, od pratalow, oſobliwie za
honnym, ktorzy prafunt in Curia Romana, narechiano mu Siednac u prapiera au,
dientrey, y confundowali go.

alepacz, abo
szelagi alepa
ne.

Tegoſz Roku. polubaly ſie alepacz, to ieſt ſzelagi alepacz, abo robione od eſto
pow po wſiach, y miaſteczkach, ktorzych bylo bawo wiele, na uſtow hroſowſkich miedzia
nych, ale baidaiakie; Zaczyn wielki byt kłopot między poſpolstwem, y ſlachty, bo iſ nie
ſieli bwać żołnierze, na ſiebnym y na pobory. Toſz ſie bylo ſtalo in Anno 1661.
gdy Zwiſzkonym żołnierzom nieplacono, podnieſli Rebellis, y odeymowali hroſe
wſkie, y duchowne wloſci, na tenczas aby in poplacono bito ouby ſłotowe nawa
ne Tymple (od Tympha ktorzy ie bit.) y ſhelgi miedziarne. poſy naſtaly ſzelagi wo
toſkie mate, y cienkie iaki papier, teſdy wywołano, y ſbawyl ſzelagow dobruć bwać
nieſiarno, y tak zginęly, a miedziarne naſtaly.

Canon. Reg.
Califf. pro
nawożany
na Doctura
S. T.

Tegoſz Roku. 19 Houemb. Paulus Zuſzewſki, Canonius Regul. preſby
ter, profeſſus catiſſien, promowany publice in Academia Graſu. in collegio
Maiori, in Lectorio Theologorum, pro doctura S. Theologia. na ktorzych pro
mocy, wedlug wyſdaiu, bylo wiele Zahonnikow, y inſzych goſci zaproszonych.

Synod w Wil
nie.

Tegoſz Roku. Byt Synod w Wilnie, od Alexandra kotwica, Biſkupa Wilenſkie
go ſtanoſzony, na ktorzy Synodzie, X. Bishop dat mieyſce pierwſie ante cleſum ſchu
lavem, Michaeli Ruſchki, propoſito Wilnys in Antycoll. Inaſym Synodzie poſta
nowiono, aby S. Auguſtyna ſwiec, ſwieſcono ad populum. to ex literis ad propoſi
tum Conventus noſtri generalis.

Depozyt bla
ſtowa hro
mienieczo
Wawadrono.
700 ſloty
ſiellu tyſcy
wſt.

Tegoſz Roku. poſtanoſziono bylo, aby Depozyt blaſtowy, nieſadowat proboszt
parthykularny przy ſobie, dla roſnych przygathow, ale wſchawie hoſcieln. gdy tak wſy
nit, X. proboszt klemieniecki, depozyt blaſtowy ſtolyt do Zabryſkiej, do ſchawu,
ieden Zkaptanow Zabryſkan, nieialu X. Berrabowicz, dobyly ſie do ſchawie,
wſy ſielak Zabrat, y wſelut 9 drugin, iego ſompletem poimano, a tego nie drugiego
ſpotowicz. To ſie piſe na preſtwoz.

Introducia
obuadu X. g.
wſuchy.

Anno Dni. 1652. Jaſnie Wielmożny Jm. R. Hievonym Wierſbowſki,
Woiewoda ſiewadſki, na ten czas L. an wſuchy y maiehoſiad przyległy, ſpawuſzy
oſtaw, Zaczyn do hoſciola ſuſznego Conventu naſzego, wprowadzit obwad blaſf. panny,
do tegoſz hoſciola y oſtawia, Zwiellu Cewemoniz ktorzy obwad bogato wſwany prowa
dono 9 Zambu ſuſznego na wozie przybawu triumphalny, 3 muzyka, y trąbami, na ktor
rey proceſsiez bylo wiele kapitanow ſwiecznych, y Zahonnych, a ludu poſpolite moſto byt
dillu tyſcy, a to in feſto Viſitationis B. V. Maria.

W wolvwanie
obuadu obia
wienie.

Anno Dni. 1680. Obiaſoit ſie obwad blaſf. panny, w Miſteczku Wolbwanie,
w hoſcielu Conventu naſzego, na ktorzy polubaly ſie Cevta ſigna do bndieyſzo Boſchid,
y żołnierze ktorzy ta ſtali, przyſlawali to, y do niego ſie oſkarowali, teſad ieſt w oſtawu
in magna Veneratione, ſreburu blaſf. ſtoſta obit, y vota ludie do niego q cadaq.

Præsidente Monast. ss. Corporis Christi, Victorino Wewe Synshi, Si Fra-
tres defuncti sunt.

57.

1. Ioannes Ignatius Naramowski Nobilis, ex Maiori Polonia, presbyter, pri-
mo subpositus Sudentis, postea subpositum Cuiusmodi per decem annos admi-
nistravit. Hic ibidem Cuiusmodi, Anno Dni. 1677 in ipsa vigilia Nativitatis Dni,
ante matutinum, subito incendio ex fornace, in aditu quod sacabat reparatum à
Monasterio concepto, ipse domiens, fumo oppressus, et igni adustus, per fenestram
extrahitur, quinta post die, 29 Decembris, mortuus est. Qua temeritate, nulle et duo
hic florant, omnia ^{monasterii} in cuspiones monasterii, et alia plurima de, impellente in
argento, igni consumpta sunt. Anno Stat. 07. in Rel. 41.
2. Hyacinthus Wiczawski, Cracoviensis, Domus nostra professor, in levitando, et sacra-
menta administrando infirmis, tempore pestis, ipse eadem peste infectus, obiit Casimiri, die 7. Aug.
Anno Domini. 1678. exactis in Religione annis 17. mensibus 2.
3. Ioannes Ambrosius Sumowski, Tomiensis, presbyter, Domus nostra professor,
in Conventu Cuiusmodi, in quo continuo mansit annis 42. obiit Anno
Dni. 1678. in Septemb. Aetatis sue septuag. In Religione annis 51. peva-
chis. Hic ex collecta pecunia, obblit, mille florenos, et quatuor candelabris, argenteis in sua Cuiusmodi.
4. Fr. Mathias Wierzeyski de stomini, professor Domus nostra, Conventus,
obiit Anno Dni. 1678. die 5. Nouembrii, expleto in Religione
annis 31. et mensibus 8. Casimiri sepultus.
5. Augustinus Frongold germanus Turonensis ex Siveico conventus,
postea professor Cuiusmodi, presbyter. obiit Anno Dni. 1678.
ibidem in Conventu Cuiusmodi. pevachs in Religione annis 20.
6. Ioannes Chrysostomus Borowski, Cuiusmodi ingressus, Cracovia profes-
sorem fuit. Hic per subpositum administravit, Bydowice. Cuiusmodi,
et stomini, hac ultima resignata, prior Conventus Cracoviensis factus.
Anno Dni. 1679. die 9. Aprilis. Octogenarius, Cessit e vita pevachs
in Religione annis 56. mensibus 5.
7. Ioannes Herman, Silesius Opokenis, professor Cracoviensis, obiit, in levien-
do, et administrando Casimiri sacramenta peste infectus. Anno Dni.
1679. in Nouemb. exactis in Religione annis 14. mensibus 10.
8. Martinus Ziemlewie, ex oppido Jordanow, à Suda oriundus, presbyter, vir e-
gregius, et doctus, philosophia per annos aliquot Lector, et Donicum Magister.
postea prior conventus factus, quod officium per annu et medium administrando,
obiit Anno Dni. 1680. die 26 septembris. Exactis in Religione annis
15. mensibus duobus.
9. Martinus Mstowski, ex oppido Mstow oriundus, professor Cuiusmodi.
presbyter. olim subpositus Cuiusmodi per 9 annos. exactis in Religione an-
nis 31. Die 20 Aprilis, in Conventu Cracoviensis. Vita cum morte coniuncta
uit. Anno Dni. 1681.

- 23
10. Stanislaus Gaigchi. - professor Clobucensis Conuentus, post Vinctum. illi Conuentui cū Cracouien. obiit Anno Dñi. 1681. ante paschatim festum.
 11. Augustinus Thomas Domarachi Quasensis. professus Cracou. presbyter, p̄st̄ laborans infirmus, electus in p̄positum Wolbromen, in spem recuperand. sanitatis, decem septimanis administrans p̄posituram cessit e Vita, exactis in Religione annis 20. Anno Dñi. 1681. die 3. Octobris. Sepultus in Wolbrom.
 12. Josephus Miluodinski, Casimiriensis. professus Cracou. obiit in Conuentu Wolbromen expleto in Religione annis Undecem. obiit anno 29. A.D. 1681. die 1 Januarii.
 13. Fr. Venceslaus Pitawski Diaconus, prof. Crac. Silesius. expleto in Religione annis sex, mensibus tribus, p̄st̄ consumptus, Crasnicii obiit. Bytomiensis. Anno Dñi. 1682.
 14. D. Thomas Hieronymus Gielnicki prof. Crac. de slawyno. expleto in Religione annis 15. mensibus 6. Anno Dñi. 1684. die 1 Aprilis in Conuentu Crasnicensi obiit. In saeculo vixisse habuit.
 15. D. Albertus Zalasowicz Casimiriensis. prof. Crac. expleto in Religione annis 23. Mense 1. Anno Dñi. 1684. die 12 Aprilis, in conuentu Crasnicen obiit.
 16. Fr. Josephus Gregorius Misatowicz, Conuentus, de villa à Lublino, p̄u p̄st̄ore susceptus, deinde dispensator in Conuentu, et promissor donorum ad Conuentu peruenientium factus, expleto in Religione annis 54. Anno Dñi. 1684. die 29 octobris, mortuus est, octogenarius.
 17. D. Theotoniſ Dąbrowski, professor Vilnensis, exactis in Religione annis Decem, in Conuentu Byssouienſi, commune tributum mortaliſ, exsoluit. Anno Dñi. 1684. mense Nouemb.
 18. Stanislaus Gelasius Badowski Vilnensis, ^{presbyter} professor Cremenecensis, Fatali mortis ictu concedit. Anno Reparati orbis 1685. die 23 Maji. exactis in Religione annis 34. in Conuentu Wolbromenſi sepultus.
 19. Martinus Gatechi, ^{verb.} professor Clobucensis, paratiſi factus, hunc morbum per annos tredecim patienter sustinens, obiit Anno Dñi. 1686. die 24. Ianuarii, ibidem sepultus.
 20. Benedictus Adamus Samotulski, Lublinensis. professor Domus nostrae Cracouienſis. Hic primò p̄positus Vilnensis in Anticolo constitutus, quam p̄posituram per annos 25 administravit, qua resignata in capitulo generali, p̄posituram Crasnicensem regendam suscepit, in qua octo mensibus expleto, subitanea morte extinctus est, ibidemq̄ sepultus. Anno Dñi. 1686. die 16 Martii. Exactis in Religione annis, 45. sine vno mense.
 21. Georgius Koszanowicz Silesius, de villa Koszanowice, in finibz Silesia, professor Clobucensis, febri maligna extinctus A. D. 1686. die 2 Maii.
 22. Antonius Albertus Gwabianowski, Sandom. in Conuentu Wolbrom. prof. Crac. presbyter. exactis in Religione annis 23. obiit. Anno Dñi. 1686. die 4 Nouemb.

23.	Jacobus Rzedeki Silesius, Sacerdos secularis ingressus, exactis in Religione annis quatuor, mensibus tribus, obiit in Conuentu Clobucensi Anno Dñi. 1687. die 20. April.	58.
	Boguslaus Owsiany, Lithuanus, nobilis, professus Cremenecensis. priou Conuentus Cracou. obiit Anno Dñi. 1687. die 8. Augusti, expletis in Religione annis. 37. Vixit 47. et 8. menses 10. dies 10. Post mortem eius relictum fl. 900.	24. Post mortem eius relictum fl. 900.
	Constantinus Javarzewski nobilis, professus Clobucensis, propositus Suchensis, expletis in Religione annis 47. obiit in Sucha. Anno Dñi. 1688. die 7. Aprilis. Post mortem eius relictum fl. 500.	25.
	Franciscus Grzebinski, Cracouien. professus Cracou. Anno Dñi. 1688. die 20. Julii, obiit in Conuentu Curozwacensi, expletis in Religione annis, 38.	26.
	Laurentius Albinus Lubhowicz, de slawynno. presbyter, prof. Cracou. obiit in Bydow. Anno Dñi. 1688. die 18. Septemb. Expletis in Religione annis 20. mensibus 7.	27.
	Gregorius Respondowski, Casimiriens. presbyter obiit Anno Dñi. 1688. die 31. Octobris. professus Cracou. exactis in Religione annis 46. mensibus 4. Cracou. in suo monasterio sepultus. Post mortem eius relictum fl. 1000.	28.
	Joannes Prosper Golebiowski, de slawynno. presb. prof. Crac. obiit in Conu. Clobucensi. Anno Dñi. 1688. die 18. Nouemb. exactis in Rel. annis 21.	29.
	Joannes Brodowski, presb. profess. Cracouien. obiit pñst consumatus, sepultus Casimiri in Conuentu nro. Anno Dñi. 1689. die 26. Ianuarij. exactis in Religione annis 28. mensibus 7. Post mortem ipsius accepit Conuentus sex milia floren.	30.
	Franciscus Cesariusz presb. professus Crac. Wobbramen. expletis in Religione annis 30. et mensibus 5. obiit Anno Dñi. 1690.	31.
	Fr. Paulus Fviznelier subdiaconus, prof. Crac. Confessus Cracou. filius. Etatis sue anno 25. Hic in Reulo prius militiam operam dabat. deinde Religionem nostram ingressus, expletis in Religione annis tribus, et mense vno, nescitur ob quam causam, misit pueri pro veneno ad officinam, dictam Arseni, tunc cum vino sumpsit, quo sumptus 6 Souis superuixit, tamen ante mortem confessus sacramentaliter, in sepulchro fratrum communis, sine ulla solennitate nocte depositus. post illius mortem recepit Conuentus pecuniam, a parentibus antea defunctis designatam 14 milia florenoru polon. obiit. Anno Dñi 1690. die 13. Aprilis.	32.
	Fr. Dominicus Gashiewicz, Lithuanus, profess. Vilnen. Diaconus. obiit in Conuentu Cracou. Anno Dñi. 1690. die 13. Mai. In religione, Anno quarto.	33.
	Rodmus D. Georgius Giedzienski, nobilis ex Russia, in Bolesow oppido, a Lepoli vrbē decem miliaribus distans, et super quinq. villas ad Bolesow pertinentes saluer, Religionem nostram Cracouiam, ad Ecclesiam ss. Corporis Christi Casimiri ingressus, Anno Dñi. 1646. die 28. Augusti. sequenti anno, professione facta, missus est in Russiam, visitare parentes, et ibi ab Archiepiscopo Mnesenski, per viam septimanam, omnes Ordines accepit: reuersus Cracouiam pro celebranda prima missa,	34.

H. datus Tri
giata millia
florenis
f. ceph.

indigne hoc prolatibus Hyacynthi Liberius accepit, et non prius ad celebranda missam adve-
nit, quam per sexquiduum, omnes ordines in ecclesia ministrando, exercebat. Post aliquot
annos, collata est ei praepositura Wolbromensis, quam per sedecim annos administravit.
Tum a fratre suo germano, fundavit noviter Cancellariam inter Canonicos Leopoli-
enses obtinuit, et Canonicus factus. Breve post tempus, ad instaurandam Curiam Apostolicam,
cum licentia sui superioris, suffraganeum Leopoldensem adeptus est, et officialis gene-
ralis in spiritualibus factus Leopoldi. Anno Domini 1664. die 1 Junii, in Oratorio penteco-
stae consecratus. Tandem Anno Domini die 2 Junii, diem ultimam clausit. Et conven-
tui Cracov. nihil ante 1690. obitu assignavit.

35. D.

Georgius Guvshi, Cracovien. professor, ex Russia à Bar. expleti in Religione
annis 40. in Convento Cracovicensi praepositus, ibidem obiit A. D. 1692. die 27.
Mai.

36.

post mortem
reliquit Virg.
80. et in Cracov.
etc. in m. Cracov.
etc. in m. Cracov.

D. Joannes Sienhewicz. professor Cracov. de villa Stonicelna dicta, ad villam Rabha
pertinente, praepositus Cracovien. factus, quam administravit tantum septuaginta sex
infimus Cracoviam adveniens, in Monasterio obiit. Anno Domini 1692. die 10 Julii. in
Relig. Anno 22. ante professionem impetravit ad Conventum flor. mille, qui datus est pro censu.

37.

D. Martinus Swarowicz Cracovien. praepositus Klobucensis, ibidem paralyticus factus,
obiit Anno Domini 1692. die 10 Augusti. exactus in Religione annis 22.

38.

D. Michael Burba, professor Vilnensis, Lithuanus, obiit. Anno Domini 1692. in septem b.
ibidem sepultus.

39.

D. Stephanus Szybska. Lithuanus, professor Vilnensis, obiit Anno Domini 1693. Stonim. episcopo.

40.

D. Stephanus Giediencki. nobilis à Leopoli. s. Th. D. obiit. Anno Domini 1693. in April.
Leopoli sepultus, in Relig. anno 23. ipso die introductionis in Conventum Leopoldensem in monasterium incidit
et ibi expiravit.

41.

D. Benedicte Fieciński, obiit Stonim. professor Vilnensis, juvenis, in Religione
Anno 12. Anno Domini 1693. die 12. Augusti.

42.

D. Fridericus Leander Professor et Praepositus Klobucensis
qui dum Truszkolensem Ecclesiam in uim resignatae curae
ex causis Praepositurae multis annis regeret, cuius etiam
tempore sacra Imago Beatae Mariae Virginis gratijs in claustris
ob pacis commodum Cracoviam perductus octogenarius et ultra
senio confuitur. Anno Domini 1694. die 29. Martij in com-
muni Fratrum sepulchro Casimir ad Cracoviam sepultus.

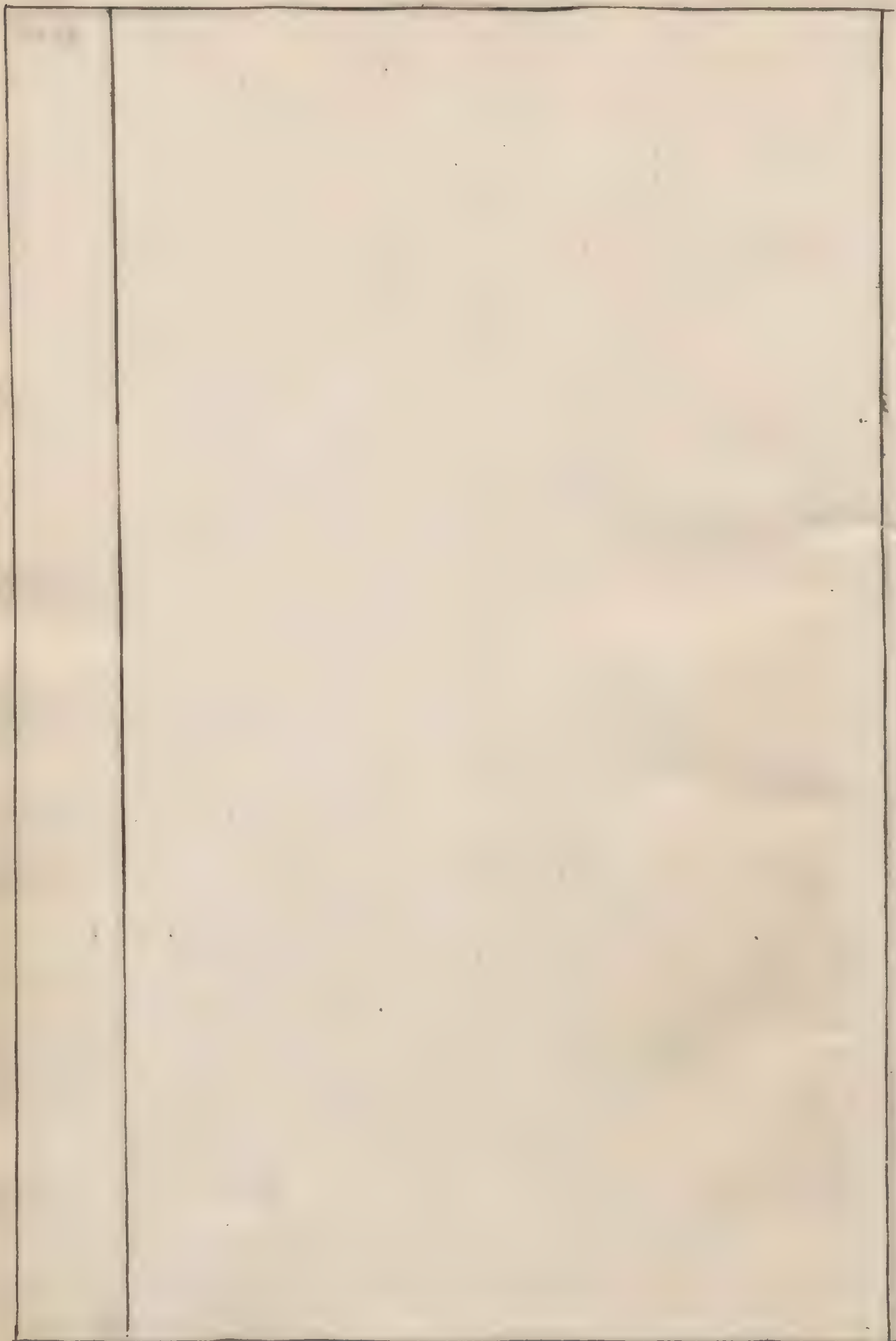
43.

D. Stephanus Ratanowicz post exactam aliquoties Admi-
nistrationem Praepositurae Suchensis et Cracovicensis
senectute gravatus ad domum Professionis redijt, ibiq. in
Consiliarium Reverendissimi Praelati electus cum suo officio non
non impigre Aera Religionis longo tempore commoratus fuit;
tandem plenus dierum. Anno Domini 1694. die 27. men-
sis Aprilis senectute secunda consumptus vitam finivit tempo-
ralem. Expleti in Religione annis 52. mensibus quingulis.

--	--

--	--

61.

Anno Dni. 1686. die Vltima Decembris, Disputatio geagebatur publica Ex Uni-
uersa Philosophia, presidente Herculano Kachowoski Philosophus Lector.

Deinde Anno Dni 1687. die 8 Ianuarii, Eadem disputatio iterata est, publi-
ca, Conclusiones ambae dedicatae Perilli et Dno Victorino Wereszynski prapostb
Generali.

Anno Dni. 1686. Nou. 15. Osharsono Conuent S. Ducha w Walahouski, pnod Geneva
Tem w Rzymie, ze maignosu wlashtorne zastanili, srebno kosaelne popwedali. Commissis po
stat generat do Biskupa lwahowskiego Joanne Matasowski, a gdy sie nie dali wistowac, po
stat dwaganc swis, lhray dhuw dohlaspstowa wywabali, ale niebastali iexo idngw stare,
lhrwego wksli do Biskupa, dndy pouczali, prouincyat pod dwiema niedielami wicadali.
Tednak gdy sie pouczali byta commissia dhuw, na lhray Commissarje Canonici lwahowsky,
deputowali prouinciala sedniec w Carceres vol, y inflyci per ordinem po dnu odstiadac
w Carceres po dnu niediel, pr inobediencia. Takze y lhray zabonne ic, odstawaly w
suoim lhray in Carcere.

Eodem anno ———— powod wielka in Septembre, wcale slod podymeta.

Sept. 1687.

Anno Domini. 1687. In octobre, odprawowata, se Commissia, preest dnu suffra-
ganow, lwahowskiego, y przemyskiego, w lhray w lhray u s. Franciszka, strony Canoni-
zacy B. Joannis Carthi, na lhray w lhray zabonnikow, y inflyci swiechic cytowano, ad per
sibendu testimonium, ab eo wiedzint, ab dobat iatigo Cudu, ab dobowdizy lhray

Anno Dni. 1688. In Februario. pntur Paulus Marhewick, pleban ze
bitych za lhray w lhray, powat pratala, w lhray Wereszynski, tanqm Janualem, y powoda
surskiego Conuentu narygo, o fary, lhray nigdy pny poswiczanu lhray surskiego, Anno Dni
1624 odisto lhray surskiego, propu frequenter inundationes, a do lhray su-
skiego pntacoro. Led w lhray lwahowskim, padt decet, w lhray confirmowano te fa-
ry lhray surskiego, y temu plebanowi pergetu silentiu ob pntacoro dnt.

Anno Domini. 1687. W lwahowskie, wysty byly do dwulu te wiew
Ise sibille. Post mille expletus annos, a paulu virginis,
Et post sexcentos, rursus ab orbe datus.

Ochugesimus octauus, mirabilis annus,

Te gnuet; is secum lhray fata lhray.

Si non hoc anno, totus male conuuet orbis,

Si non in nihilum, terra subacta uet.

Cuncta tamen mundi, sursum ibunt, atq; deorsum

Imperia; ac lhray, ubiq; gaudis erit.

To sie podgato Zachynas: bo w lhray w lhray sibilla Cumea.

Anno Dni. 1688. pnty naryny z w lhray ziemie, lhray do dwulu pod a
no, de Data 10. Iunii. Ze w panstwie Leopoltanlichem, nigdy niesty lhray
byto lhray ziemie, bo w lhray swieckey lhray, w lhray Leopoltan-
miescie Zachynem, lhray co na Zachynske lhray, y lhray lhray pnta
cow, opvoc domow, y lhray owdina w lhray. O lhray tak lhray lhray
sienia, sienia sie obseruata, y zapadata na w lhray mieszk, gowy, slaty,

62.
Disputa-
tiones
publicae.

conuentus
S. spiritus
Violentus
Vistuliv.

A.D.
1686.

powod.

Commissia
lhray Cano-
nicorum B.
Joan. Carthi.

Fama lhray
ta surskiego.

A.D.
1687.

Vaticani.

lhray
Ziemie.

• sie wosstępowaty, wosne czyniąc opłahane, y wtrapienie szluchai w ludzias, y szhody
nie ożacowane. Inter alia, losiost oycow Cesarstwa z cogula wpał, bried zabiwszy
oycow, y pieto tysiac ludzi. A nie było w Neapolim, tak wielkie szhody podryne
to, ale y po inshych mieyscach, państwa tego; abowien Miasto ludne Beneuentum,
nazwane, cale sie zapadło, obrom iednego dlaftwa, gdzie sie cudowny sposobem
Boshim, Candyrat grabini, Bishop tego miasta salwował sie woch, powariony.

Rachwa ze w tym mieście, do osmi tysicy osob zginęło. Jednak w samy Neapolim
niemogli iesze wiedzieć liaby zabitych, porzekał ied wiele naydowano mie
dy ruinami. Roskryszy sie polym daley takowe brześenie ziemie, po hrabstwie
• Neapolitanskim, zymtu zniosta cztory ziemie, xięstwa Malatonskiego; obrom solo
dy kawa sie stala w Mieście Capuy, y po inshych mieyscach. Owo zgola listuje
od tysiac lat niepisze, o tak straszny brześenie ziemie, y wosmiele wshyszy,
ze to iuz sądry dziei nastąpił. Dostalo sie też z tego brześenia ziemie y Rzymo
wi, leś keliwie było, y smacz szhody; wielka pilać woch w Ferazie, kedy temi
czasy, desze, wiały, y zimna niezwydayne, y w samy Rzymie panowały Mnielnie.

St. Tę se
nie ziemie
y daley.

Tęsż Roku de Data 7. Augusti. przyniesiono nowiny z Roshy; szhody kłone 3139
sienia ziemie, y wui ny wielkie, w Xięstwie Ferawskim, to iest w kawaich, w Ba
niakawalu, w Liegu, y Ruszy, przerysłia Summa na siedmiorset tysicy szluchow,
dla tego Ociec s. Innocentius Indecimus, wshysłaić tanecnyh obywatelow, nie było
wwołnit, od wshysłaić podatkow, y ciżbaw, ale też poryczym sposobem, wysodził znacny
Summa communitati, dla repawowania ruiny Xięstwa tego. Tę ze sposobem, polatit
swoiz milosk oycowsk kawaich y miasta Beneuenta nazwanemu Zapadionemu
cale, pod czas tego brześenia ziemie, kiedy wyklyc kłat goloweni, wielk Summe,
na ied pokreby. I do Neapolu przez Wexel ordinowano pieniadze, na powatnen
Vojem ludnom, y familiom zwaicowan, dla brześenia ziemie.

Pisza też z Neapolu, iż w Cerece, po ostatnim brześeniu ziemie, uziłiany był
na niebie iakoby na powietru, ieden słup szafay ognisty, na kłstall szagarka,
w dymie iakimisi, na kłstall stopienia ciowu pochodzącym: I se pod zawalonem do
marci, straszny był wielki foskot, abo wosruel, szyl duiow, nie wosmianij.

Z Amsterdamu wiadomośc pokwierdlaiz, ze tam z Panewy pisano, o brześeniu ziemie,
wresz kłone Linia miasto z ruinowane zostalo, a na cztory mile kłwa, ze wsiami,
z ludmi, z bydlem, cale sie zapadło.

Z Florenty Confirmatur, cale w Romaney, znown po dwawaly, było wielkie
brześenie ziemie, kłone wby prowincay, niezmiernie podryado szhody. Nawet
koto Faentey, ziemia sie obwoywszy, dym gęsty szłobiz, y dymy wydata, kłdat
takowy przez cztory dni, kłowy od wiatru polny, wosnie był wosnieiony.

Wstolicy Muskatowskiej Verisknie sie ogien, przez kłowy, pieto tysiac domow zginęło.

Zbozy ra
buz.

Tęsż Roku In Junio. Zbozy w gorach nadsodził. Dymy słasckie mędza w
dniki, wabucie, także y plebanow wabowati, ale niemędzy, y kłstow nie wabowa
li, Helman ied br. Zawziew Jachno wodu, pilać kłone wysłano ze duiwie vo

Iney przedoty pancerz, u 22 amhu kwalowskiego, kilka dniest przedoty. y hadmiesz miasto
niek sie na osobnosci, wawrzyc w nocy, y we dnie sie monstruje, byli na zydy nie de
mli.

Tegoz Roku. 2 Listu pana iednego Turysy, libry sprawy odprawowat przed Legatem,
do X. piewa naszego Bole ciata, 2 wawrzay przysla nowina, ze 16 Julii, w Wawra
wie, y w oholicy, spadł taki grad, libry przedoty wielkosci iacie klosze, y wiel
kie plody pobymł, osłowie w olnad, tak klosielny, iako w patasad kwalowskiego
y w kamienicach, libry plody wadziy w samy olnad na sece tyficy.

Anno Dni 1689. In Madio. Jeden sladac Litewski, Zysowski ^{casimir} owieswiskie,
podpisal Bieski, libry był przed tym Tezuty, napisal Xigge iedne, wlibry yfse y
stupim rozumem dowodzi, ze Boga niema, Atheista, Dixit infipiens non est Deus. Do
tano ten Xigi, poimawo X. Dystup Wileński, miał u siebie w dypieniu: potym na
seya oddat go do Wawrzawy, tam bedacem w dypieniu, przowiedl do tego Doktorowie,
Teologowie, ze publice w Rymu Wawrzawskim, na theatrum na tr. Brobionym, wawro
wot, y te Xigge libry napisal, sam vphs, kwoiz wojen wstuit, od Legata papieskiego
absolvowany. Aby iednali taki scelus, bez kavania, y wizerpenci nie wiodat, ofiarno
go, aby mu izyl tytem wykolcowo, y vphs libry pisal spalono, potym wiewidano y
spalono, iednal kwoz milizowat ten delwet, ze pierwey go seyto, a potym spalono, a to we
swodq ante Onicam palavum. lrewni ten Atheist, mfac se, w sonaburkiz izbie, w dymili
humit na Bisanga Wileńskiego, Brestowskiego, a bitym serm, libry iad 16 niediel stat, w
zewali. ^(Constantina)

Anno Dni 1688. In Decembre. Jeden z konventu naszo Bolego ciata profs, Joan
nes flurwicz, wodem z olejna, za dypstowu dwie mili, po dypieniu do klastoru napow
stapit, y wmiat po dypieniu, pldyofy w Zalowie lat seke, zostal presbyterem, w kilka
niediel po prymitiad, wladł w shawbie klosielnym wielki spater, dypstow, libry był sava
wit X. Maxin utocynski pratal, bylo w nim czerwony szloby, 330. y put, y wicet.
X. Zahyrtian ze sta sowat, y dobrowat go z shawbie (na owietq, kiedu se kradł iadi
gosc, pokalowano na sebo klosielny, y kiedu szloby, y monstrant szloby) siediat w ar
ceves + miejsce, az se uziawito. Ten kiedu potamat, y niedobre kawalce, iacio gursidki
hamulie dypie, dawowat niewartom szawolq, w libry miał sutad, a sam z wicet, za
bif Zalowny, prabrat, se po dypieniu, z na sie, kwoz wicet, se niewart, dypstow
poimano dwie szoske, y kiedu id malfq, y dwata ntodiana, libry se kawatti sy
dom porwedat, y siediat na wabid. Wawrzay se se kawatti licen, y od nio, y od zydon,
wlyd kawatti potamanyo bylo czerwony szloby 24. zydy szawuli ten kiedu.

Anno Dni 1689. 29 April. studenci zialis oshazy, obuwylis se za zydy, wbra
nowie, y wshawly dypstow, wylili dypstow do stawy kamienice, przysla se do tego
pospolstwa, y porabowali ieden szloby wty kwanlie sabito sladaci sladaca, przysla se
shawbichy, libry sedł 8 szoty, y iedne miał tely pod pacy, a to szawdny szawlowi,
y drugiego paupera od s. Anny, y szloby w s. Anny przedawat przed s. Wojacem, to szlo
taki miedy ludzi. Dypstow niediel do kwalowa zydy, kilka niediel, potym przedoty
wspokoti. szawdowalia libry sladaci do tego pomaz, przed stawy kamienice ex deuch szloby.

Tegoz Roku. Magistr in Academia wawra. libry był u bawst Hienysalen seniore
w kwalowie, wshawowaly ofiaram, przedawaliem szawbichy, bawst Hienysalen, po
sedł o kilka mil od kwalowa, w dawat se za kaptana, mfac miewat, awat, szawst o
wiedzi, y in se muna kaptanskie odprawowat. poimany woslawania szawst Jana Ma

63.

grad wiel
ki.Atheist
spalono.kiedu szlo
by szawst
szloby szlo
dypstow.Te niewart
szawst na
kadyk haw.
niediel 26.
potym wshaw
dypstow, y wicet
casta cawpli
ceny secono
u pugi haw
wshawst cono.szawst
bawst szloby
zydonis haw.

taśowskiego, y die 6 Junii, wlościele na Zamek hvalowski degradoway, a polym no.
hvalowskim wianu, die 21 Juny, pirowey fisch, polym spalony.

Dieß Rohn. Michael Rusiedli Canon Reg. J. Conventus Cracov. prior. w. Akademie
Krahowshien in D. S. Theologia in Lecho Tiedgovn, publice promovowany, die
23. Junij.

Tegoff Rodu. v Bagro ciala Wook wleini, Nagayuku, Nadiwag, Nagawit, Baon
in April steht Re.

Tęgoß Rolu. Włobaczan w 18. Maj. y zgorat blaflov, y kofasta wieńci, y w mieſcie w Ryngu
właſnie wednie 18. Maj. y zgorat blaflov, y kofasta wieńci, y w mieſcie w Ryngu
40 domow.

Anno Dñi. 1689. (Religio) de Redemptione Captivorum, poſteli ſe fundu
naac na kaſimira. Dal ja L. ſlavosta oſwirciſki, hamienica ſwota w ka
zimieru na wcelichy Vlacy, tam ſobie ſatoli, wiſklepie kaſkie, y napier
wſky woli podgłi tam odprawowac naboleſtwa, ſpoſwolenia X. Biſkupa Joani
Mataſewſki. In feſto Trinit. B. M. V. odprawował tam naſz napierwſz
X. N. ^{Stanisław} Sembel na ten das official krakowski, y ſirſie Xiſta.

Tesoff Rohu w.s. Zuhaf. 18 Octob. Inj. Wien spabr.
Tesoff Rohu na Wiellharoc, dat gvatat pried wiellim ottaren wlojarele

krótko dżemian, aby tam ja wielki otta, znoważ niedoświ, jako przedm,
y żeby ludzie przed krótką komunikowali, bo przedy aż do samego otta,
wzrostu, y to być byty, gradule postane, deptali, y blokali.

Trzosi Rohu. In Decembre, u s. laßsaryny na masimieru, wylepano ciborium,
w wielkim ottawu, y wchwadiono dwie pułki, jedną srebreną, drugą cynową...
pobielaną, sakrament s. wyrzeźbiony na ottawie

Anno Dñi. 1690. In Julio Byty propositi Antonii Wispianus Concordie
naffi Polono Cita, publice in Refectorio, puz wielu gościach. Ex Vniuersa Scientia
Rationali, Naturali, Transnaturali, sctica; et prima parte Theologiae. prapiden
te Joanne katolici professore Domus nra, Lechwe. 1 Die defendebat, Baltazar nalu
shiewicz Diaconus. oppuz. Academicus ex Maiori collegio et Religiosus a s. Cathari
na. Secunda die defendebat Paulus Relowski Diaconus. oppuz. Franciscanus, et ex
societate Iesu Theologus. Tertia die defendebat Iosephus Cestav presbyter oppuz.
Duo Dominicani. prima disputationis. Biser dedicatus s. B. Augustino. secunda
diei. Biser Dedicatus Vichvino Wereszynski proclato nra Tertia diei. Biser
Dedicatus Michaeli Ruszacki s. TS. D. proposito Vilnei Canon. Res. in Ambullo.
Eodem Anno in Junio. Eremita s. Augustini ad s. Catharinam Casimiri.

Deser ex philosophia in publica disputatione. dedicavit. Ludovicus Walewicz
Conventus nri priori, quas cu licentia sui praetati Superioris suscepit.

Tejże Roku ut. Ję. Miał karmień miasto przy kwaterze, w Wigorejście kied
mądry, godny, jako pasterz Nieśkiewski, aby prawo dobre wolał i Raycy kwa
waj namowili so do siebie za syny, pociągając mu głowę pociągając na ty
y kanciece dwie w kwaterze był. wpaścił poditlow. jednakże nie miał R
zgodna w kwaterze.

In fine Commissionis, Visitation X. Szustagan, spitavnie, obiedwie, Infirmaryum, Zariaden, Ladule wbozyel Bivaa dowaq swoje peculium. A Jarasna podsthan wbofiele Visitation Gibonim ss. sacramenti, baptisterium, svebwo kofielne, Reliquias ss. wshavbie, B. shanislai tumbay. Depytam. nakhnic, nichbove cellas fratum.

Anno Dñi. 1689. Oświadczenie jednego baptysta do Comiteu nabe, y do x. Suffragana kln.
kowskiego, na ten dat Comiteu, ze on w sudy klnskim nabe, iacił do domo cium renerab.
Sacrament, a za tym p. bapty, niego obniew do porycia Vener Sacram. So tamt tam Venera
bile u est p. a in pociat w potacie ficy, nie indy. To he pite na pierszy.

Anno Dni 1601. 26 Januar. Miesztanin ieden Wolbrachli Krawiec. y to wielo Wellim
aslim obywat obrat Sko. paniv, kovony sreding, Blauceniamy, y in se wola above byty na obr
ne, y whwalcowie pzedawet to Stoliczowi, aby postkialy se to koliche wedy, za tymat go,
a dal Snac na Sanchez, wista go pzedolat, y do wipienia dany, abym post Stanista Wol
bransli wist ganku, y rolnym w Dym, spawny obowiazkiem

Table A.O. 1687. *Whitish-yellow oval X. B. oblong, ten lobes, red or white, yellow*
leaves white, yellow, yellow, yellow, yellow, yellow, yellow, yellow, yellow, yellow

Terof. Roku 17. Sup. 23. Martii. W niedziele swodposia, odprawowało se wiecie krolowi
 cu Saluda, Joannis Terki Rexis colomb. filii. ^{w walczywie.} Ten pomyłowal siabys. Te dymy. IV
 irakowie perednia but Trumfals przed Raka, ematkarabul wladimiasu, szlachli perat.
 Wicero dnta Tydki. W irakowie zbudowano miastat, a nim ooby fedziaty wiezno, hrolewi
 ca, znowy matsonly. porozad Doctor Mediana, y Rancu irakowski, ze ten trumf sie
 tybieg hostrowal.

Anno Dñi. 1691. Supplikowali Rzący kazimiercy, do hró'a M. aby niepodlegali tak wielkim podatkom, iakie były przed tym, opowiadając wielkie, suntużenie miasta, tak w budynkach, iako y w osobach, y serpodawał, naco pręgi veniję, ludzkiego domu, i c stary był M. Q. starosta Bystrzanski, y dworzani, szlache, ez notawo publico, a to in mien je maio, odprawowatę je ta venija.

Anno Dni 1691. Wtorek po Beatefikacyi w Rzymie, Błog. kungundji, nieży-
Bołstawa Rudika, Xięstwa polskiego małżonki, a potem Zahonnice w Szei, odprawowata
sie solemna procesya w hradowie, z iey Reliqui, iedna, po obow, iedni do Seta Ma-
X. Suffragan hradowski, Stanislaus Senbeho Ta po cefbia odprawowata sie 23 Julii.
po obiedzie. obow Reliquia, y obow iey, proandono zhosfola s. Piekla, od Zahonnic
cheto Rynhu hradowskiego, as do s. Franaška. Te procesje prowadzily wsfytkie Zahony,
w hradu y dalnabihai z fwozemi Reliquiami, y Brachia hradowskie, y kasmierckie. Byly
wsfytkie Cechy z szkalbzy, y z Songwiami, y szkalano z drotu ze hradowem, y z Zamku,
y z fwozono po wsfytkim ho cielach. I zawa a i Vesperis, po zly odprawowac opfian
i chog, semdupu, clevus. Paulavir, el Regulavir.

Anno Dñi. 1691. 31 die Julii. kiedy Władysław Czarły, król polski, nastąpił na królestwo. Była wielka spowina, między Akademikami lwowskimi, a między Żydami, że oni, contra decreta Regum, wyprawili śluby, na gwolię wstęgi u.s. Żydów, kiedy by sprawili śluby, i wkręcić dekadę cała od Indica Regis Vladislai. Lwów sam na pobór ten parów swego, i żądał dekad, aby Żydzi nie byli w lwach, y na dwadzieścia mil od lwach was. Tępo tedy roku ut. p. Żydzi, zabrałi sobie śluby, albo clajes w lwach, niegdyś wstęgi u.s. mil od lwach. górzami od Akademików, gdy niedbali na dekad, dia ut. p. sebwali se stu denbow, y zprzywani do Ar. bisk. Arysta, zshelty, wpadli wady do miasta, zwołanien y zwołanien, y on wstęgi budynak wozuaci, powabali. Byli tam wber etas gospody, Rakus, nofci zlwoswaki, iader na kapitulu do lwach was.

Aduentus B.
Juan. Cag; Ma
ni.

Owoce nie
zrodli.

aprowadza
nia Reliquiary
y Brochwa su
pularis.

Asiatic wool
branie pofu
Sony.

Dispensa nie
pote, ideo In
bitem.

General Finn
Cisler's wife
howie.

no set from
"Cush" nagle
v. m. l.

Zyd b kuzniacy
od hwoła obw
nionu.

Объясн. Р. В. М.
о Евразии.

Giovanni Vde
 Mt. White
 18.

Anno Dñi 17to Sup. 20to Owoce albo maty co y tu drogo, dzieje siwch Jagioſi, a
to dla wielkiego Bimna na wiosnę, a świat był pool. adaty agoski na drewac.

Eodem Anno Vt sup. odprawiona jest solenna procesja ku Trzcińskiemu parafii do tego
 budyńsk. Conventu należącej. to jest wprowadzono napis do tego kościoła w Trzcińsk
 kapłan Reliquia ss. Vincenti, et Theodori Virgini, którzy doświadczyli od Biskupa
 wrocławskiego aprobowanie) Chrystoforusz Piskoch, prof. by Conventu Ch. a to wpro-
 wadzenie było 6 die septembris. Tęż miesiąc, to jest 8. septemb. do tego kościoła wprowadzono
 Długo Brachwo ss. Scapulari B. V. M. prof. Carmelitu doświadczyli od s. Michała Złotowa,
 także od tegoż X. budyńskiego wy. ednare 3 Rzymu, y od Biskupa aprobowane. Zwieleni
 ludźmi Conventem, budyńsk. y szlache.

Anno Dni. 1692. in festo s. Michaelis, poświęcony jest do, kościoła w Wolbamię i
otkrył wielki, od X. Stanisława Sembeła, sułtana Ryalowskiego.

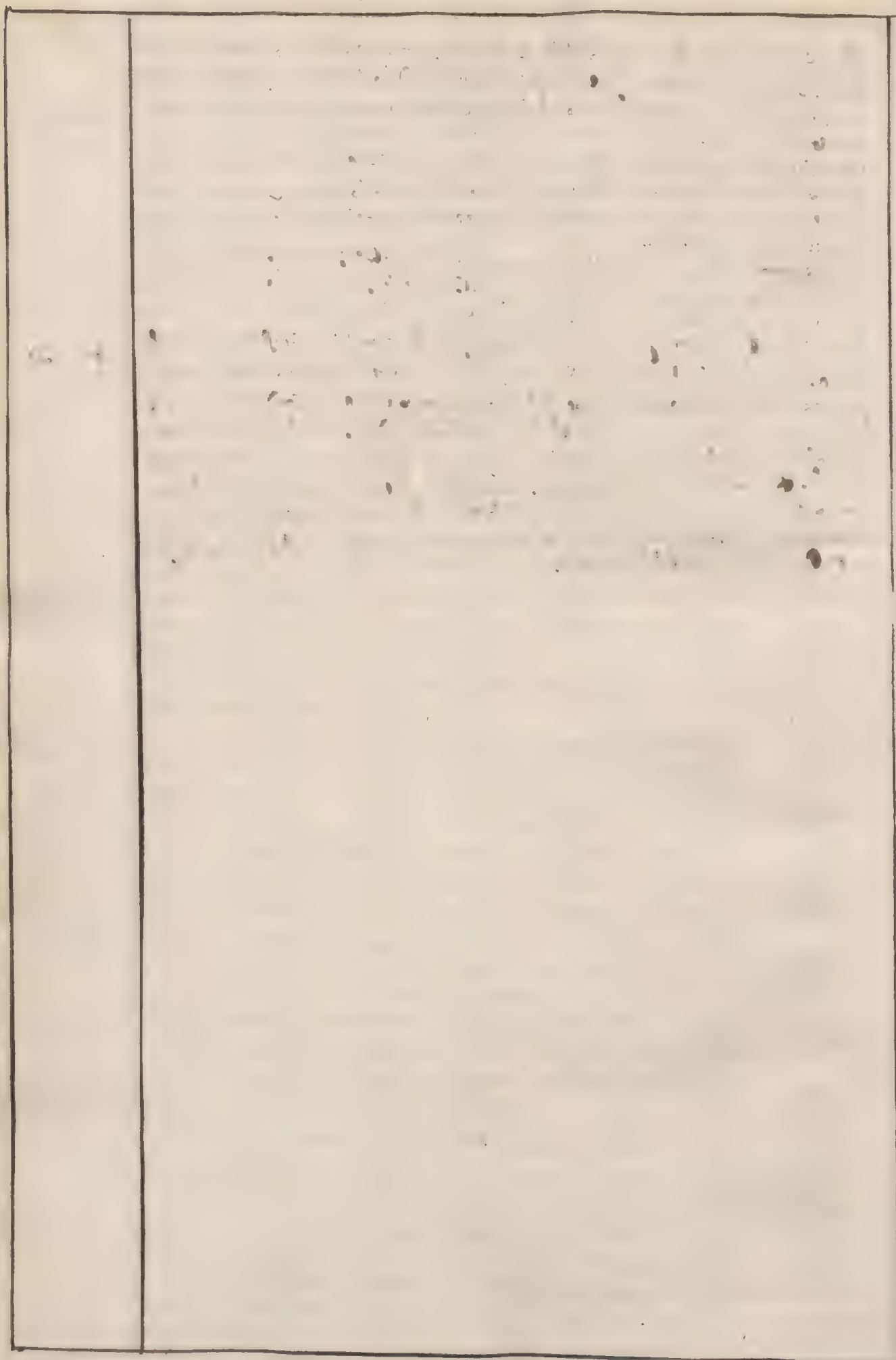
Anno Dñi. 1690. Misal Radziejewski Archiebiskup Sieradzki, S. R. E. Cardina-
lis, wyprawia w Rzym, aby in polonia, we wsi, gdzie pisał, wsi, y Quadragesimę
adał: z matrem, Sabinianem, ale tego Biskupa polski pisał nie miał.

Anno Dni. 1693. przyjadł z Rzymu generał Frana'shanski do Lwowa na 167.
 Conventów w polsce, y nieszał dwie niedzieli w kapłanów s. Frana'sha: młot z obcy
 Bese Frana'sharow, wozog, bez zeladzi, ieno wozniq: on sam w mantolecie starym,
 u habitu kapłanów maly, w szapce ozonłowej: dani mu na drugie Frana'shanski puce cler
 wonyes szolges, potym iadł do in'shys Conventów.

Troß Ra. 1. 13. seym wjndnie, 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 8

Tersz Raku. no wielkiej racy, walcobucky, obradzone o bisk. Raku. panny.

Anno Dñi. 1693. die 26 Augusti. gdy spiewali Bracia na chorze sextam domi
canonicam, nagle zachito se, a polym zawa wberyt piovun, y zapakht, wieze losielny
na se, i us sovata omiem baria, ze spast luyz, iednal plicir radwano. Ksiazki i bity volun
solennia, dzigluie p. Dom, ze vadut vsmevnye ter oim, y se vedut nie mnozy, die by bvo
trudno radwae. Wten cas miedwiti sbrua vadi luyem pried polem Blagosloviene, a ludie
pobizhi do impleie stfu. panni, puzec o radwae. Tego roku u festu Anna s. Vberyt bxt
piovun wlozist nief, y se sovut bix hvolary i; dedovet pas ieden.

67.

--	--

68.

--	--

70.

--	--

71.

--	--

72.

--	--

73.

--	--

74

--	--

75.

--	--

76.

--	--

77.

--	--

78.

--	--

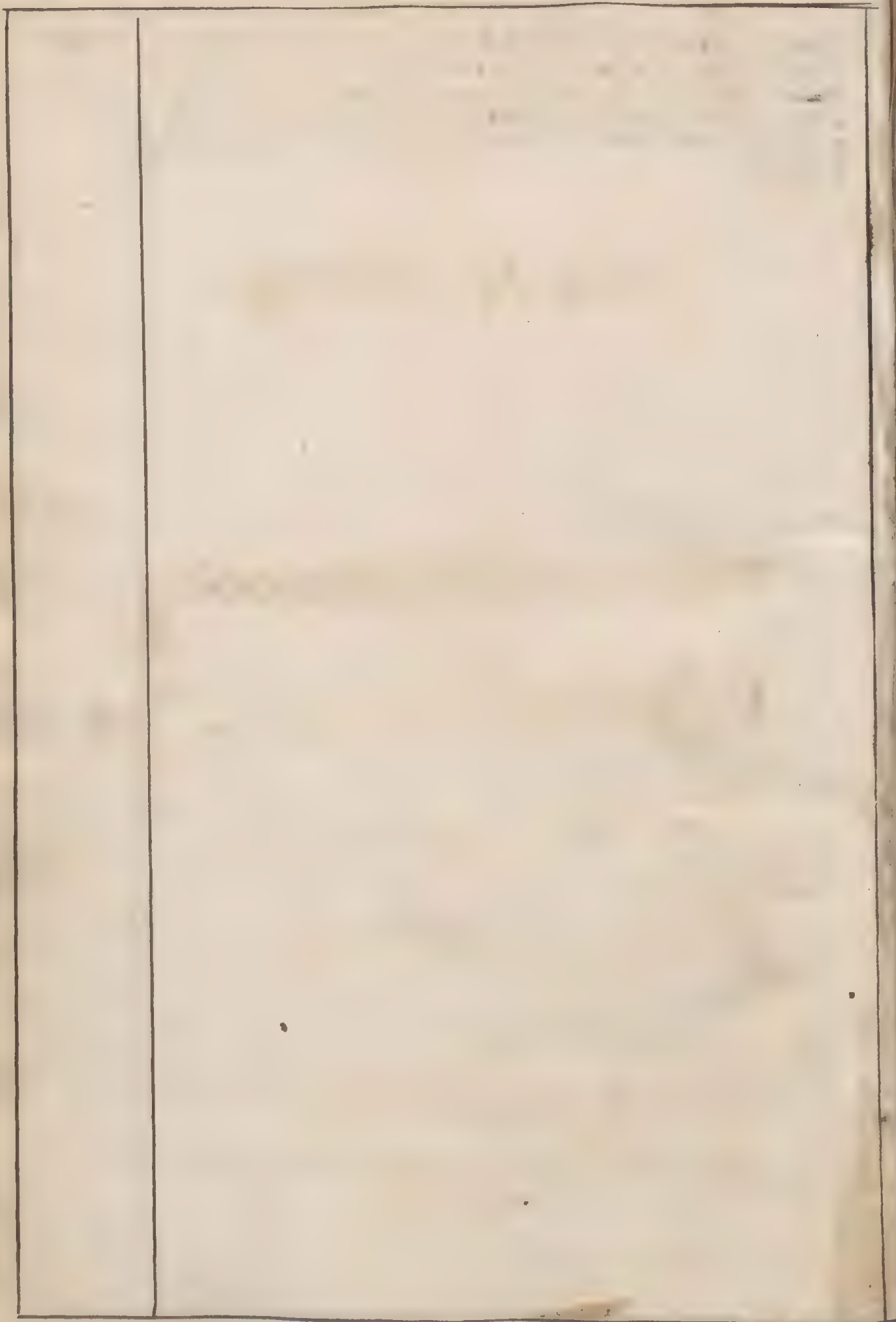
79.

--	--

Anno Dni. 1640. To je pise tena co se opusilo, na tym miejscu. Cel sensli.
 w lasimierz, w tym dniu prawo 3 X. proboscia i oboj cieta, cu Martine ktodur.
 ce on w dema i klatkow i fouelat iako najmniejszych, abo konowichow, ssewcow
 nie cedowyd, na wielka przeschody wufy sthien. Cedow. To prawa dzy se wlole.
 As tandem oboia strona wstala, dla powiebia mowow. niemniej ich swedli iwo, a podobno
 ale niedostatu.

80.

prawo 257ew
 canu.

IASNA POCHODNIA

Zycia Apostolskiego.

ZYWOT SWIATOBLIWY

BYSTANISŁAWA

KAZIMIERCZYKA,

^{Naprzod}
W Sławney Akademii Krakowskiej
Profesora y S. Th. BAKALARZA:

^{Potym}
Canonicorum Regularium S. AUGUSTINI, BO-
żego Ciała na Kazimierzu przy KRAKOWIE
ZAKONNIKA.

Naprzod przez X. KRZYSZTOFA ŁONIEWSKIEGO, Art.
et Ph. Bacc. Canon. Regul. w Roku Panskim. 1636.

Teraź Powtore.

Przez X. STEPHANA RANOTHOWICZA, ^{regoz}
Konuentu Zakonnego Kanonika. Roku Panskiego 1660.

WYSTAWIONA.

W KRAKOWIE,

W Drukarni v Dziedzicow Stanisława Lenczowskiego Ber.

ur. Roku Panskiego
1660.

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

1771

Kleynot zacnego Miasta
K A Z I M I E R Z A.

Scześliwe Miasto KAZIMIERZ, które ma Koronę
Za Kleynot zacny, przystym za mocną obronę.
Ona cie broni, oney bronia dwaj Meżowie,
Ktorzy cnot swych Korony mają na swej głowie.
Dobry znak zacne Miasto, że wieczności ona
Na głowę twoję, będzie włożona Koroną.

Daniel. Cap. 12

Iusti effulgebunt, vt luminaria cali, et tanquam sol et luna, et tanquam stella
in saecula.

Origenes lib. 1. in Iob.

Sicut cali luminaria, ac sydera, in firmamento cali à Deo collocata, cunctis indegen-
ter, quæ sub calo sunt fulgent, atq; omnibus, quæ super terram sunt, per tempora, ac
tempora, per generationes, ac generationes, mirabiliter refulcent, alia quidem per noctem,
vt luna et stella, alia nihilominus per diem, vt solis speciosissimi radii: Sic et sancto-
rum virtutis insignia, atq; beatissimi eorum agnos, omnibus in perpetuo singulariter
fulgent, omnibus in æternum bonorum formam tribuant, omnibus sub sole pietatis e-
xemplum ostendunt.

S. Gregorius in Comment. sup. Ezechielem.

Exempla bonorum sæpe quærimus, vt in moribus proficiamus.

APPROBATIO.

Vita D. STANISLAI Serui Dei, Canonici Regularis, Ecclesiæ ssmi
Corporis Christi, Casimiri ad Crac. iam olim semel, et iterum publico data,
cum nihil contineat fidei catholice, et Decretis Apostolicis contrarium, pro
inde vt ad Maiorem Dei Gloriam, et Christiandæ pietatis augmentum, nunc
etiam imprimatur facultatem concedo. Anno Domini. 1660. 15. Nouemb.

HYACINTHVS LIBERIVS S. T. S. D.

Propositus eiusdem Ecclesiæ, Librorum in
Didcesi Crac. Censor.

Z Y W O T

B. STANISŁAWA KAZIMIR

CZYKA.

R O Z D Z I A Ł I.

O Oyczyenie, Rodziach, y Wychowaniu iego.

N przedstauij Wyznawca Chrystusow Stanisław, w Kazimiersu Mieście, przy hwałowie, z Rodziców katolickich, to iest, z Bogobojnego Ojca Macieja z hłewica, Rayce kazimierskiego, y Matki Jadwigi, białostawcy barzo pobożnej, wrodzony. Ci Rodzice, w Boiaźni Bożej, dom swój długo wzdając, a owocem małżeństwa cieżyc się nie mogąc, na wolę Bożą swoje odcierwanie spuścili. przywołując sobie na pamięć ów Anioł, którego wspomina pismo s., że cieżo przed Heli kapłanem płacąc, a serce swoje gorliwie się napetniając, o potomstwo Pana Boga w silnie prosiła, y wystąpił s. Bóg modlitwę tę, gdy dał jej ówgo świętego, a ludowi Bożemu pożytecznego, wspaniałego, zwaiającego, samuela prowoła. To gdy sobie cieżo, ci Rodzice, przed ocy przewiadali, a w gorących modlitwach, y cieżo iak muznać, które na tę intencję czynili, niewstawali, s. Bóg, niewyśło wprawdzie, ale tym zacnym potomkiem, iś obdarzyć zaczął, gdy powiła tego Syna, w Roku pańskim. 1433. w dzień dowołnego święta, przeniesienia starostawa świętego, Modennika, y Biskupa hwałowskiego, przeło to imię sobie przeniósł, zawał w hościele faryym Bożego Ciata, Canonicozum Regularium, s. Augustini, tamże na Kazimiersu obrconij, imię Stanisław przy hwałie wziął. Za dniami połym, y ciastem, z pokarmem macierzyńskim, dołue, y z ławienne obyczaje biojąc, lat rożnu dopędził, lubo iś w przedata mądrosć lata z podziwieniem wielu, y nieinaczej, ieno iako isławki Bogu wniecającego się, przystę pobożności znał, na wieści się wydawały, płać iednak wiedząc pobożni wodzice, iako się wodzay nie zawsze wdaie, a ciemny rożnu, z nabuży słonny do tego, pomog wstąpić, do cwidlenia, y polewowania z młodości potrzebuie, wstawiając to co s. Bazili o młodości powiada. *Examina innumerabilem virtutum, sese agglomerant, et adiungunt iuventuti. se ga młodym Cms polury, y gwałdy biega i z i dlatego studi w h m pilno nauki y piewstę, drugiego wielkiego Dobra w hościele Bozym Hiewonyma s., który piewstę, y nauka wodzicow, iako się ma i z młodym potowstowem obdodit, mówiąc: *Nisi vilia adolescentis, et navesi, prudentia pedagogi vexerit, omnis conatus eius, et impetus, ad lasciviam propevat.* przeło bę długi go odwłacania, dali go do filoty, tamże przy hościele faryym Bożego Ciata: gdzie przy pobożny wodzicach swoich, y pobożnym nauczycielu, ile one lata młode dopędac mogli, postępując iako w nauce, tak z cnoty w cnotę, a co dzień w nabozawstwie się pomałajac, rożt w przyiadni u Boga, y u ludzi.*

I. Reg. I.

Ochłconij.

S. Basilus.
C. 3. in Isai.

S. Hiewonymo.
lib. 2. in Iouini
anum.

TOWYΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ROZDZIAŁ II.

O CZWICZENIU iego, w Młodzieńskim wieku,
Osobliwie w naukach Wyzwolonych.

Odprawiały udovery nadziei, y oschliwaniu przysięgi po sobie powierzy, nie było rodziców samych, ale y wielu innych sąsiad, wielk swój dziecienny, a już lata młodzieńskie zachowały, widząc rodzicy, że młodzieniec do dobrego skłonny, iowcipny, y wstępnym bardzo miły, gdyż wcy on dowar iego, coś wdałszy latów wielkie go opowiadał, chcąc aby wielki podob w naukach wyzwolonych wziął, zmagadnem nie miałym dali go do Akademii kwalowskiej, opatrząc mu talicę mistrzów, y nauczycielów, którzyby młode iego lata, w pobożności wstąpił, y naukach, tak cwidyli, na to iedno mając wzgląd, aby z niego samemu Bogu stawa, wdałszy lecień वोसे mogła: Zaczyn iedno nioły sięp wbywa ziemi wstąpił, nie pahlac, iowcipny dziecienny, ani swawolacy kompanie zabawel, y przedziel, ale nauki, pabożenstwem czar dla wstąpienia wstąpił, a nawiczej między infami Onkami wielki wstępn, y wstępn, huiat dystoeci, który z matli wstępn Bawse nienawiony na ciele, na dufy dowaiac, pobożność iah zahożę, wstępn, pobożę wstępn, tashawse, y huiat hoię pohlazowal. Jakim poym podob pohlę w naukach wziął, swiadęs lata iego młode, to iest dwadziecia y dzy, wstępn naprod primam laurcam in philosophia, to iest, godność Bahatavle, a poym secundam laurcam, to iest godność Mistrzowskie, chrystat.

Doctor Philos.
Baccalaureus S.
Th. w Akademii
kwal. Zostali.

A według wygłasiu Akademii, pracuiac, czytając, wstępn drugie, y pożytki młodych głow, y sevc wozanawiac, wstępn na gradus wpisnie s. wstępn, to iest Baccalaureus sacra. Theologiai Zawołanym Zostali.

pałonowia Mia
sta kwalowa.

Swieca na ten czar sławna Akademia kwalowska, (lubo y kowalowskiej ciębu nabył, swieci przy kwalowie sacra pobożność, żywota niewinność, nauki głębołość, swalebnymi mofami, iah skienami iahiem gwiazdami; odoobiana, nie było tym Błogostawionym Stanisławem kazimierowiczem, ale kęs B. Jarem karkym, pisma s. Dobrowem, wstępn Akademii profesorem, kera cudami sławnym, wstępn Collegium s. Anny, odpożywaiącym swieca y B. Jarem Borem s. Holojey Dobrowem, poym Zakonu s. Augustyna Swemibow, mofam, nauki sacra, żywota swiętości, y cudami wielko

mi było Racym. Świecica y B. Symonem z Lipnicy, pierwey w naukach y filosofii, Bahatarzem, iako Melbyla Akademii lwahowskiej swiadcy, poym Zakonu S. Franciszka obferwantow, do niedzielnego goryczym. A nie było Akademii, ale y wstępnik lwahow, stępnik nowobłowski tegoż wielu meżani, iako B. swiętosławem kapłanem świeckim, do święta fawego Hasiłłowskiej panny w Rylnu lwahowskim Mansionatem. Także B. Misłatem sedmym, ze lwawie xiętą Zilewski radczym, a poym Oudinis Canonici, S. Mawid Demeln, de Wibe, BB Mawrym de panikentia, pod Regent S. Augustyna, V S. Mawla, tamże w lwahowie Zakonnikiem. I innys było wielu, którzy wozni Antowowie, mieysce y volu smierci iel snadacz, seroho opijali.

R O Z D Z I A Ł . I I I .

○ Powołaniu jego do Zakonu.

W takićś pracach Cwiczenia Młodzi, będąc iako nieprzevobiony, ten pobożny mąż,
a widząc iako na tym świecie niestateczna stawa, bystra odmiana, lwotha voroski,
omylny pohoy, póżne welek, fałszywe szękie, owo zewsząd poluży y sióła do gne
chu wświeckim życiu, aby tedy niebesprzedensha gwiedaw, wstanie świeckim vśpied,
a zabawami świata tego młodości swej nie małat, postanowił mocno w sercu swoim,
wzgardzić to wśyśtko, co holwieł za naukę swoję, mógł mieć na świecie, tak świeckie
iako y duchowne dośroynoki: w świeckim tedy życiu podał o błasławym myśle,
a przygubując się rożnym Zakonom, pabyl y na kanonich Zakonnych, a wwała
i ac sposób życia, y powadności obydatów ićś, iuż wiecey wstrzymać się nie mogąc, Du
ciem Bożym Zapalony, gowora swoje przedsięwzięcie wykonać vmyślił; bo iako s. An
broży mowi. Nesit tarda molinica, spiritus sancti gualia. y wkrótce p. Bog jego
pobożną intencję tak pobłogosławił, iż osobnym sercem, to iakmo chętnym, na lwo
ki swoje młode przyjął, do błasławy oycow kanonich Zakonnych w lwołowie na lwołanie
rza, przy lwołacie farnym Bożego Ciała żyjąc, w oyczynie swojej, tam gdzie się wiodzi,
obwał, wybowat, y nauki pierwszych Zasnat, wstąpił, y habił Zakonny przyjął, vwpłu
Wielebny wchystł się Paru X. larpwa, chwależy od wprowadzenia byś Zakonnikow,
konwentu, y lwołota Bożego Ciała proboszcza. w Roku panstwu. 1456.
Dziwowali się wśyścy takiemu sercu jego, odwadzały lata młode, wstępczyniely,
pysły expulatywy, ale on studiował nauki Ducha s. kłwa iuż głęboło w sercu jego
thwiała. Fili accedens ad servitutem Dei, sta in iustitia, et timore, et pūpa
va animam tuam ad tentationem. to iest: Synu, kiedy przystępieś do służby Bo
żey, stuyże w sprawiedliwości, y boiaźni, a goły duszę twoję na pokusę. Wiedziat
co y socvater niegdy filozof poganski, vćniom swoim opisał. Sicut statua, uel co
lumna basi; ita vir bonus instituto innixus foresto, nullatenus dimoueri debet.
Iako stup, abo filar na fundamencie, tak mąż pobożny, obwałszy sobie stan poroży,
y na nim się załadziwszy, żadną miarą niema być poruśiony. I tak za pomocą
Bożę, a swoim vśitowaniem, wśyśtko to co sniat, ciało, y clavt, mógł do serwa po
dawac, pokingt, posnuat, y idęptat, wolaż swoje w wśyśtkim stosować do woli
Bożey, mowiac sercem do Boga, z onym samuelem pwołaniem. Ecce ego quia
Vocasti me. a stawiając się do wykonania Boskich inspiracyi osobnym.

83.

S. Ambros. super
Luc. C. 1.

Σελ. 2.

Skib. serm. 1.

J. Reg. 3.

R O Z D Z I A Ł I V.

O Pokorze iego w Zakonie, y w Zgarnie samego Siebie.

Serm. 10. de
Verb. Dñi.

Nowicyat ie
go iaki?

Milczenie Za
konne.

Ad Gal. 2.

Serm. 49.

Odmieniwszy Bazy świecnie w Zakonne, zawał stawać się począł, aby też y obydwie odmienić, a przywodzi nań iako chystkowe, cnotom wosmym doskonatym przyuciając się, y co dzień większy wnieś postępek biorąc, pokorę za fundament doświadczenia budowaniu Sanktadac postęgi, pamiąć na to, co napisał Augustyn s. Magnus esse visus a Minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. to jest. cześć byż wielkim? pocznij od malego. cześć wielki, y wysoki, wystawie budynek swiętobłogosławny? pierwey pomysł o fundamencie pokorowy. Zaczynamy się naprzed nabożeństwa od oyców podanego, y służby Bożej, a w Zgarnie, marnego, y doświadczenia dobru, tak spokojnie samego Siebie wygadanie, y poniżenie Zatożył, aby na nim wysze cnoty budować mógł.

Bo zawał y w Nowicyacie, podał wotować pokorę wosmionom swoim, których się Zniczo budował. Co w nim widząc y sami Oycowie, tegoż Zakonu, wiele sobie po nim obiecywali, gdy widzieli, a on se wprawa, y w naniż się postęgi, na wmywanie nog, nie było Braciey, ale y gościowi kłademu, na płochanie y wycawanie Sabitów, na mycie statków kuciemy, na wstępowanie namyśleniu w Zakonie, a wstępnym y wstępnym sercem. gdy widzieli, a on pod wprawnianiem mistnowskim na kłosa pokłosa, kładę y na niszczym wstępnym wstępnym, kaptany zany swem nasywa, za licencją wstępnym cłowe mu, za namyśleniu wstępnym sobie podęta. A będa dawać Bogom namyśleniu wstępnym, y pędem w Akademyi drugie namyśleniu, wstępnym iako by ieden idola nic nieumyśleniu, pokorę to wstępnym pokorę. nie inaczey, ieno iako wstępnym dawać, im więcej na owocu na sobie, tym się więcej do Zniczo cłki: tak on, nim większy miał w wotanie, y namyśleniu sławę, tym się więcej do Zniczo na sercu miał, a swe namyśleniu, y będa nade myśli, wmiawować w sobie, y zacić wmiat. Znyty, y inaczey cnoty, do spowiedli cłki, do postów cłki, na modlitwy, y cłki płake, do cłki Xias, iako by se wydieraię. Takie do pokorowy dyscyplin, na cłki sobie przy cłki nasywał, że więcej albo co nie wstępnym Zakonem przywodzi, albo nie wedle myśli, samey, swego Mistria, że mi on to przewidywał bawo prokci.

Zgola prześ ten vol Nowicyatu swego, wstępnym sławie iego było o tym, aby se za pomoc do Zny, iako na największą pokorę zdobywać mógł: bo wstępnym onym Angielskim Zwyce, co daki bym nabożney, a z wstępnym cnot bezumysłowosci, postępnym, prokci, na cłki, miast se dno y postępnym nie daki, led we wstępnym ostrobie, a mado se Zastowuie, a od swie chie se myśli oddalając, do niebieskich podnosił. Niekwierłował by Zny, w Zakonnie Milczenia Zakonnego, że podępnym od Comple, a nasywał do codiennej kapity, po prymie, słowa Zadnego (cłki y wielkiej pokorę) nie przewied. Na kapitale codiennej, iako se co kłasto Z Zakonem obserwanciey wykupic, nie se nie obmawiając, zany se wstępnym, stawaie se wstępnym o to nasywając, aby go wstępnym wstępnym iego niestępnym sumnienie, a se by se do postępnym, pokorę (stępnym, Regutom, y prawom Zakonnym, nisko podlegając) iako nasywając przywodzi, y przywodzi. Sta wstępnym iego myś była na tym Zastowuie, aby byt nasywając, y nasywając wstępnym wstępnym, a se by kładę by nasywając, miał za stępnym swego, stępnym Zny s. kłoby wstępnym. In humilitate superiores sibi inuicem arbitantes. monige z tym se Apostolen, Ego sum minimus Apostolorum. I 2 Augustyn s. Ab eis qui diligunt solentur, segregamur me, sed eis qui praeferunt populi, non me cadquam, nec in Conuicio Dñi

nę, superiorem locum elegi, sed inferiorem, et abiectum. Oglądał, że ten pobórny maż naży-
wót wiedzą, przełoż tam się więcej fundował, gdzie wiednie. Zyc miał

ROZDZIAŁ V.

○ Uczynieniu, y zachowaniu iego słubow Zakonnych.

Drugi Zywt Zakonnika tego nowego pokucie, złęd błotę doskonałości swojej za-
konney zachet, to jest, od tych trzech Cnot: od postuśenstwa, y sławienia woli swojej: od An-
ielskiej czystości na ciele, y na duszy: od dobrowolnego wborstwa. A napręd zachet od
postuśenstwa, gdy przy profesy wola swoją oddał w ręce starcy swego, aby iuż nie swo-
ją wola, ale wola przełożonych czynił. Wiedząc iż to samo postuśenstwo, inne wpryśtliw-
Cnoty (iako mówi s. Gregor) śiępi, y onę dochowywa. W postuśenstwie nawołał, y na
drugą ofiarę ciałowi Panu Bogu oddać, to jest wola własną swoją, która jest drugą
nad majętności świata tego, większą nad wstrudzenie ciała: wdręcię się nad Męczeństwo
dla Boga, która proroek Samuel nad wpryśtliw ofiary przełożyl, mówiąc: Melior est obedientia quam
Viehima. to jest: większe jest postuśenstwo, niż ofiara. Bo prawdziwe postuśy, mówi Bernard s.,
nie ma swego ścienia, ani swego nieścienia, ale nowi do Pana: gotowe serce more, gotowe serce
more, co do woli wstręca.

Na drugiej Cnocie, ten Błogosławiony Zakonnik, zasadził Zywt swój, to jest, na czystości An-
ielskiej, wiedząc, iż niewiele wazy wstanie biały odzien, a sumnienie mieć grzeszami z clemore;
Bo taki ciotwiel jest iako sciana pobielana, y iako grób malowany po wieńcu, a wewnątrz
pełny koci wmarły, y smrodu. Dlatego oglądając na te ślady y ślady swoy biały, starał
się wstręcić, aby według tego co wolał ludźmi było swięte, y po wieńcu piękne, wodać
Boskie, święte się y wewnątrz, aby się na nim pełniło ono proroek Dawidowe: Omnis
gloria eius sicut Regum ab intus. przełoż iak nieprzystojny zaw wiele pobut, aby wro-
dona, gąsien Vgarit, a więcej swawolnego bōdca nie wstręć, ciało wdręć postami, kwado,
y mało spaniem, do łowie suoy cłostaniem, wgl wglow wznahaniem, płacem sili
ścieniem, podrynat: Scge także zyc bez brudow grzesu, bez katu porożnienia, iako dy-
sky Anyot wstrany ciele.

Była y łecia Cnota za fundament u niego; Dobrowolne wborstwo, gdy nie było nic
własnego mieć, ale y zwac swoim niedziat, było wpryśtliw wpopoliłowi, do grzesu się było
pryśnawat swoich, moia wina mówiąc: inke wedy które do używania miał, także naży-
wał, według Augustyna s. łbry mówi. Omne nobis, hunc magis nobis erit, si sit com-
mune; przełoż mogąc mieć za naukę swoją, wdał się łecie, bogate Beneficja, wolał sami
tować się wborstwa Zakonnego, do latu onego, łbry iuż miał, y mógł mieć, zapomniawszy,
bo dobrego mistrza studiował, sarał przy wstępowaniu do Zakonu w sercu iego mówiącego; Niepo-
gajcie nic na ziemi. Bo ci łbry scę byli bogatemi, wpadać w ślęci ślęci. Thwaty w ser-
cu iego gęboko, słowa Gregoria s., Solus diuitibus vera lux, quod nos vultibus diuiter fa-
ciunt: to jest. Te same bogactwa prawdziwe są, które nasi bogactwi Cnotami śygnę. Zaczyn-
nał iego wpryśtliw myślenie, aby w wborstwie podobat się wstręciwanemu, y nagi nagi na
śladowat cłwka.

ROZDZIAŁ VI.

○ Zabawac iego w Zakonie.

Ta swięca, która wstawney Akademii, kwałowskiej, na katedrze, iako na listawie

84.

postuśenstwo.

1 Reg. 15.

Czystosc.

psal. 44.

Bez własności.

Matth. 20.

Hom. 12 in Zach.

Job. 36.

Kaptanem
30 lat.

Kaznodziej
Wzyskanyj.

S. Greg. Decret.
lib. Apocal.

S. Gregorius.

Wład Lekki
wielki książę.

iałim wystawiona, nauka swoją, wielom stanom świecila, lubo na dar z wielkiej pokory,
do kłopotu, y zamknięcia Zakonnego, iakoby pod krolew iaku była sędwana, iednak y sam swia-
tła Jego dugo chorac y zachowyac nie mogła, wedlug Juba 5. In manibus abscondit lucem, et
praecepit ei, ut vultus adveniat. bo sabit Zakonny pokornie przychyly, y vol. Nowicyatu, abo
proby odprawiony, dopiersz wieat hm iakiey, tak świeckim ludnom, iako y swoim wladcy
wyslycham. A na kaptanstwo wslupow, przydymit mu p. Bóg cnot kaptanstwa, y daczowac
wiele, stawat sie zaspie oto, aby wieat Zywotem swiatobliwym wlozyle pańskim, aby był
prawdowym sluga Bozym, vobolnieniem wwinny pańskiej bel przygany, miedym statalem
slawbow (Bozy), aby od niego wysly, doby przyklad bialy, gdyz przybyty, mady quafi mil-
bens alis iter. Mowit sam w sobie: patrz ciemniel iester, a Boski Wład sprawowac, y nosic
masz: patrz czo tali Wład, y godnok pollebuie, bytel przed hm iako priuater Sono, w
ciemni, teraz cie wystawiono iako świecę na kłopot, staważe, to adys wieat Zywotem
swiatobliwym wlozyle pańskim: bytel przed hm iako iester miedzy ludmi, ta godnok, iuz cie od
ludi, y swiata z guta odadza, a z Bogiem spolek y kowalstwo niec kate; wby, sly na cie
oczy swoje puszcac bida, patrz abyś kaidomu do dobrego powodem bydl mozt.

Przebo na kaptanstwie przedyskutuje swoje pilnie chorowac, po piaci lat, dany mu iest Wład
kaznodziej, aby z postu kaptanstwa Zakonnego przychyly, przymozyl wiele botałni sumieniu
iego, gdy iuz nie samgo siebie pilnowac, lez bliżniemu vstugowac, y stowem (Bozym) zeto-
ne dusze ludzkie karmic mu przysto; zaciem tu tal w palakiej oschrota przykladat, aby
ten Wład sprawowac, y z pomnożeniem cnoty (Bozy), y spozyciem zbawienia bliżniego
swego; przebo zaważ, ognisty pobozny plomien młota ku Bogu, y drwnego nabolenia
wypuszcac poboz, gdy serca ludzkie oziblo, ku lenistwa oluente, wlozyle kaptaniem
swoim, y nauka, vospriewat, y zapalat.

W kaptaniu nie szuka ci ci świecy, ale zbawienia dusz ludzkich, chystu, woz odinupow, y
y coholwiek wstowie Bozym pracowac, nie zmiłosi samego siebie, ale zmiłosi Boga
samgo, y bliżniego czynit. Swiadkiem sermonu, y kazania iego, z samgo stylu po-
znac re gozące: bo co z ust iego wyslodilo, stadoło dusze, y do cnot swiech przy-
dilo, na ktore sie y nauderzyl z kłopotu zcodoili, wlotuyl on mowa, swiecy tego
dnaz, y stodlin iestylkiem, botałn Boga w mawiat, z wielkim polityciem, a swata Boga,
Był nieposlebnym w kaptaniu, ale smiele w pospolitości gredy ludzkie kavat, zaspie to
wasciel y wsewn macac, sic diligendi sunt homines, ut illovan non diligantur evo-
ver. A na dowyslytlo stawat sie oto, aby to hm na sobie, przewoy wyhonat, a nie tego
drugiel podal naudaci; bo iako mowi S. Gregorius Magister. Mundani prius opusculi, et
sic alior mundave: lumen fieri, et sic alior illuminave: ad Deum accedere, et sic alior
ad Deum ducere: sanctificari, et sic alior sanctificare: manus habere rectas, et sic indigen-
tibus punigero manus: et quicumque sic fecerit, regnum caelorum merebuntur. Mit u
pamici zaspie y one stowa drugiego S. Gregorius paxila, aby mowi, y puestiga kaptanie
iow. Ad regnum alterius beatitudinis pervenire non valet, qui non vult opere implere,
quod predicat. Te y hm podobne nauki, przed odyma sweni macac, hm wiecey sam siebie
wprowad w cnotaci guntuic; gredy ludnom budyet, cnoty swieple, y w zardę swiata tego zale-
cat, a o Boskie Viedac gozące kazania czynit.

Przydany mu był do tego y Wład Lekki, aby zakonnikom (Braci) swiecy ledcyce, lubo in
osilosophia, lubo in Theologia chytal, aby on swieclę polowę puzyal, niezmawszat sie na ta-
ku pwa; wiedzac, ze Kaptanie nieposledni przystup macz v. p. Boga y bliżniego, gdy nau-

leż wlewa ludzkie wlewają wędziny Daniela proroła: Qui ad iustitiam evadunt multos, fulgebunt quasi stellae in perpetuum aeternitatem. Zaczyn iereli przed tym w Akademii w nadziei i wyszłyś promocyj, iakieś wzięty; tu dopiero w Zakonie, na najwyższy zysk sobie podzyskał, kiedy to praca nie przywalała, ale z dziej miłości bliźniego, i święty Bóg dymit. Jeszcze nad to będzie i wstawiania sławnych swoich wizerunków, Magister Bonifacium, to jest Anthoni, który służył do Zakonu wzięty, aby iś wzięty w Związek i postępniać Zakonnym, dawać był w tym gowory, gdy bracia onę nową, i iakoby ślepi młode z świata do Zakonnego ogrodu prędko, odnawiając nauka swoją, iako woda polewając, stare natęgi iś swiatłowe, łagodni słowy i wspomnianiem w miłości odświeżać, onę do słowania Remy, i statut, i iaczącego od proroctwa Zynota prowadzić, a pisma s. nabożenstwa, służby, Boga nudać. nieśadząc się na nauce i wolunie swin, ale stare nauki w nim swoim podawać, oświeć nankę onę, świętobliwego meła pobrać klavę, kanonika w kaptowie Rudnickim Didaktyczny Związek, który na statuta Canonico-rum Regularium, godne doś a wione Commenta, wielobnemu X. Janowi Ralszpaninowi wtożemu proboszczowi Boga Ciota podać, roku 1426. podawać Tomáš a Cenci meditare, Joannis Mauburni Exegetica, Joannis Rosbrudii Contemplatie; Zgola we wziętych ten prędko wyznawca świętów starać, iś o to, aby sobie iako najwyższy Bóg w pana Boga naskłonić, a święty Bóg iako najwyższy wzmocnić, wiedząc co Bóg s. napisał. Nullum pudendum Dei certius testimonium est, quam desiderium gratiae amplioris. Zaczyn też Bóg wadzi na duszy jego cnot i wzięty naskłonić, iako święte gwiazdy, które się nigdy mająć ciężej nie zaciemnić, ale prędko goworzą co waś postępnia, i iakieś Bóg braci.

ROZDZIAŁ VII.

O Goryczym iego Nabożenstwie.

Ten tak prędko maż, w stanie tym swoim Zakonnym, i kaptanin, nie pablić Zabaw prędko swiatła tego, iako znamienie śmiatki swoje, oho to wzięty z bawienia ludzkiego nie wać, tak najwyższe pociechy w duchownych kontemplacyach, w pobożnych medytacyach, w pobożnych bogomyślnościach poddawać. Abowiem nie było w swoim kaptale, na modlitwie bezsenne prowadzić noce, i doświadczać płać, cały odprowadzać przed Jutnią, ale też i w wziętych kaptalach iakoby się na rekreacye sławiać, modlitwy wysłuchaniem woznysławieniem doświadczać Boga dymit. O oświeć baśno dęsto, do s. Stanisława patrona swiego, męcenika i Biskupa lwowskiego, na świątku, na nę s. y inke modlitwy prywatne wzięty. które nabożenstwo i namierzenia nig sea tego, które świętego świątku i cudami wstawione, iakoby B. Boga mił i wzięty było, podawać to B. Bóg iemu w obciawieniu; bo B. Bóg jednego w dzień pętkowy, samemu modlitwemu się goworzą tamże na świątku, w kaptale się widomiej kaptalicy panna Maryja pętkowa syna swego, a za nią s. Stanisław męcenik w apparacie Biskupa, Biskup i inke swięty Bóg i Aniołowie opieką, mówią te słowa. Gaudeo fili Stanisław de infanti ista devotione tua, quā me vna cum sancto Stanisławo patrono tuo, inde fidenter prosequeris; ideo tibi dico, vivit et age, et esto vobis, te enim vna cum sanctis meis, merces copiosa exspectat in calis. to jest: Wesoł się syn Stanisławie, i swego znamienitego nabożenstwa, którym nie wespół z s. Stanisławem patronem twoim, nie prędko dęsto: dla tego poradać tobie, męnie sobie podzyskać, a bóg świątku, cześć bowiem, wespół z swiętymi moimi, kaptala obciła dęsto w tobie. w tym o to dęsto zacięto. po którym obciawieniu, takim go pojm obserwować, świątku kaptal Canoników widziat, i z. że nę prędko i dęsto, iawie z, bóg to woznysławie, tak iako między y s. Elżbieta. Et vide hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? i iako

85.

Daniel. 12.

Mishlem Hlowi
Ruskom postano
wiony.

S. Bernard. Sen.
de s. Andr.

Znacza appa-
cy na świątku.

Nowym wesełom
widomien.

Alpe 55. Szaboien
Skoem Zaleca.

ni to, że przysła domnie matka pana mego. Nigdy suryfe iako Szaboienstoeni odprawuwało, abo
y infyde stubał, diu nie wypowiedzieć: bo nie było to zalecat drugim, ale y go szanoś cello, smię
piśel, o dostatecznym wystudaniu mley s. takie sentenye.

Recedenti, nulla meves datur.

Quia laas dixit officij, in fine probatur.

Barlo. ten na zaplacie V Boga szanoś:

ktory mley nie dostuhy swoed vstypue.

Psalm 38.

Rozmyslawie
mley parstoy.

A gdy te, y tym podobne sentenye go szanoś piśel, wstypue sobie na spen wysolat. Bawit sie
y rozmyslawiem gorsley mley p. Terpsey, a dymuie sie przedimoy milośi oney, z choy tak cięz
ka smieć podięc dla nas vady, na wielki ptonien milośi, precieho vstypuwanemu szanośi, w
sever swoim Szobuac sie pugnol, mowic z Dawidem promolien: Conclut cor meū in ira mea et in
meditatione mea exardebat ignis. a dymuie powstawaie słowa pawła s. Mihi autem absit gloria
vi uicti in Cruce Dni Jesu Christi: to jest: lubo se do szubi Szarbowo, Szadupli, Szafsa swiatu
teru, a ia sie niebode szubit, tylko Szafsa pana nasoy Jesu chrystusa. I mlec widien dwo
ney zamiatli Szadolenia klysa s. reglue dolumanie Zynola swoy wstyp. ten pnieleby męz,
iako gowacy paszadowca, y Szafsy klysa s. milośi, kly vstypue mysl swoy w rozmyslawiu
parstoy Szabaniat, y duc sobie, stac se godnym, aby szobolo w even igu wyrybowara, y wstypa
zawstie Szustawala, Szalare no hie placen Szewice, z Compasyey pana Szuanionezgo, we nie y
wstoy nie niemyslac, tylko o męce Jesu pana vstypowango.

mley

ROZDZIAŁ VIII.

O Vmarhowniu Ciata iego dobrowolnym.

Posty iego.

Rom. 12.

Zesoyney tashy Bozey, Szegulny milośi chrystow opaktory, ten męz btejostaniony, co dymie
Vstypuie postypowac w doskonalości, Szad se mu ten szyn Zakonny wiecy mysl, iakoby delkarki,
preho Vmystit osby Zynol Szadac. Zaczyn Szawl Vstypuamiac Ciato swoie, a pobutue do szego
awim stumiac, nocy wclaynosci, y niegania na modlitwy obuaca, ciato swoie postamiz, wstypu
nicami, y dymplnami trapie godyma, marnosci bys swiedzi nie lubi, w tym co swiat sobie smahn
se nie kowysta, stuchaiac pawła s. klyz mowi: Nolite confirmari hie stculo, sed renouamini
in spiritu mentis vestri; tak, że od nowitilacyey Szafse kowal blad, y iakoby trupia cawe
na sobie nosit. gdy wedlug Szwydayn Zakonnego, Szadoniono na obiad, Szwigla Szepia dla
posilenia dupe, (lelecy Szwydayna seve, swoie szupiac przy stole) anieli dla posilenia Ciata,
pryzedlit: one słowa Augushyna s. wmysl Szafse maiac, klowem Szadaiacy do szotu Bracia,
w Regule swojej przykadnie: Non solum Vobis fauces sumant cibum, sed et auer esumant
Dei Verbum. A wiediac iako ludkie poborni, fundatormie Zakonow, ta intencya aby Szafse
szwedz, Zakonnicy Szafa Boga blagali, swoie dosody pewne na wydosowanie Zakonnichow,
za iakmudny Szustawili, preho iako wledy swistey, Szobadnia Szafswat. post wielki cter
dwieshodniowy, y Adwent, dwakwe sie bylo do tegodnia, calebem ipemienny y woda posilacze
poslit: co widzac waim y infic Bracia, toz nasladuic Miskla swoy Szyniel, cate
swoie poucy wysytaiac Vbodem, klowym nigdy szota wdomu by Szafswara nie byla, y
do bys das nie iet: preho Szwyday bys tam kaptanow iest, przy Szafswaniu do szotu, po
Szwydayney benedictyey mowic: Deus civitas est, et qui manet in civitate, in Deo manet,
et Deus in eo. iakoby przy milośi Bozey, y milośi wlaiemney Szafse siebie, pobudaiac
sie na exelucy milośi bliźniego, aby tak Szafswali do szotu, że by z milośi, sobie obro
lu wymuic, o Vbodem Szafswiani stoiacy, y Szafswat iakmudny nie Szafswali.
Z mowiony Szafse, nie na tom, ale wedle tola, bylo klowem wgtowad kontentowal se, polutu
iac za swe, y ludki Szafswat doskonalości, a przy tym vstypuac vstawiety modlitwy, y ptała

nia za gredy. Owo zgoda, na zadną sie równość nie wleży, nie sobie za trudność, czego by nie pienieść niemał, dążąc w pewnej nadziei, pośród onej samej, bez końca ziemia, starat sie sampli obo, aby od zadu ciata y swiata, a zgoda od wszelkich stworzeń smalow, był daleki, piewot, mocną nowofilacyę, postami, di, ciplinami, duryosiani, gubose slyes pafyze, y natojow, za porocden twli pashydy, pnetanywał.

ROZDZIAŁ IX.

○ Ciepłiwosci jego, y cętlwym Znośnieniu, vtedy przeciwyś.

Taliemi Zacnemí będąc wbożacy ten mąż błogostawiony cnotami, i dato jest mu iá
hoby wnetkney powiecy nie nabył, gdy cęgo dla L. Boga, abo bliźniego, abo spławie
dłuwosci nie wćierpiat: Znaydowało się to bowiem, że żywot jego ścisły, y świętobliwy, o
brosat serca, i ody nie ługos nie łarnys, żadym wiele gniewu, y nienawisť na się
zacięzał, wędug onys słów Pawła s. Qui voluit pie vivere in chrō, multa patien
tur. Leci Błogostawiony mąż, nigdy sadnemu ża to śle nie myślił, ża nienawisť odda
wał miłosć, ża gniew łaskawosć, ża myłive słowa błogostawienśbou. Nasładował w tym
włażybowanego chrystyfa, który się modlił ża łwygownikow sędzi, y zostawił nym mę
łtad, abyśmy nasładowali ściepek jego. Nasładowały ię byli w śryplive ludkie, przyśo
dżity do wśm wśmaitę pracowania spraw jego, byli y odżwiste prymoweli, a on to
w śryplivo cębie ciewpkiwosć trzymał, mówiąc, że nas w tym chrystus żen wponniat,
iż w ciewpkiwosci naley, mamy posiggnać dufę nasre. Bo dobre s. chrystosłom mowi.
sicut is, qui supra excelsum petram stat, fluctus videt, quos videt magno impetu, ad
letus vumpere, et protinus in spumam solui: ita et sanctus vivit vacans, in securu
constitutus loco, ni sil in suare fert, a vebus turbulentis, sed tranquillu animo, et quie
tus sedet. Stawał się aby był onym łanieniem olęghym, y ociołanym, wśmaitym wśa
prienem, y wśskami, że by mógł zesc do budyńku niebieńkiego: aby pśesławowanie, iáko o
gien vđę gniewu, y niedoskonatoli, w łeciu jego, wysyśito, y wypaliťo, aby się świętym
nadyien przed oblicie Boskie stawic mógł. Wpamić jego Paweł był ięte iáko by do
piervo swięte wśapienia, y pśesławowania, y smierci okrutne swiętych łęccennikow Boszy, łbo
ve tak cęste y gęste, swięłhim wylaniem łwre swojej dla chrystyfa podymowali, żacę
to wśazając, wśydał się sam w śobie, gdy by on, łby się łakze na ślubę dla chrysta o
fiarował, łbo ięte do łwre wśłania nie przyśoditiťo, natyś prymoweli, y niecpi dnyiel,
niemiat żnęte. Dla tego pomoca Boskiej wśawy, śle dobrym, gniew miłosć oddawał, tak
iáko mowi Casiodoru. Patientia vincit aduersu, non colluctando sed suffrendo, non mu
nuando, sed gratias agendo.

R O Z D Z I A Ł X.

O szczepionym Zesławie tego, złego świata.

2) Byłby szlachetnym człowiekiem, wycieci surowością, pracami, i łaski czynnościami, wydane prawie
a nie było światłone zdrowie, mając ten pobórny kaptan, wpadł w ciężką chorobę, a zawał krwi
kierowcy, kiedy go już po wielkim poście, odmienne potrawy walczyć nie mogły, bo przeżył post,
żadnej potrawy z nabiałem żałować nie chciał tak, że przysłał mu się w informacii przed
ostatkiem położąc, na ozym miejscu na którym się przeżył żnim przed nim umierający, ostatnio
żegnali oycowicie; a żalym przysłał mu na pamięć one słowa Bożie, które przewołał nam wsty
żłim intymowane: Cum accipere tempus, ego iustitias iudicabo. te słowa wstrząsać, gdy od
niego Bracia będą odeszli, pisać również, i łaskę się, wskazać iednak gorącą modlitwą po
cie się państwu wielkiemu miłosierdziu potęgi. Aż ci mu się w tym nabył miast serdecznie wdy
chającemu, Chrystus g. 3 pisał w ten sposób nadwój, iaby po Zmarłym swym swoim, z łaski

86.

2. Tim. 3.

Christ. Hom.
22. in Gen.

 $\parallel B O_3$

afriod. fuy p/al.

Pl. 74

Apparition d'un
pied suédois.

panna wielkiej iasności, y wielkiej krasoty, zstąpiła była polskimi patronow, stawia widome,
z ludem pociesz, w te słowa: Surge, et festina fili mi Stanislas, hodie enim mecum eris in pa-
radiso. Ten sie błogosławiony mał ztola powie, owo widzenie zmiłno. Zaczyna zaważ dżigli wiel-
kie podał dyńce p. Bogu, z wielkim nad swych głoem, na który głos Bracia sie zbiegli, a on is
o swiatost Ciała y krowie zaskiey, y ostatniego pomiesania oboim swym, profit, ze wstąpiłiem
sie zegnaj, przepaszał, mowiac z panem s. Act. 20. Nunc iam comendo vos Deo, et Verbo gratia
ipsum, qui potens est dare Salvatorem in sanctificatione omnibus. na te słowa jego, gdy pociegi Bra-
cia płakac, ale on sie podał radowac, iż ciż miał być wzywany, z ołow Ciała tego sha-
zitelnego, ze miał przepłynac w ławce morze swiatła, y wysiere na brzeg świątliwości; pnie to
Sacramenta ss. przysięsty z wielkim naboszeństwem, wce wstadał na wstąpił, modlił sie
za wstąpiłko krowestwo polskie, y w nim stał wstąpił p. Bogu polecał: także za cłoyd
y wstąpiłych a mianowicie za dusze zmartwych wstąpił.
A potem wzmógł wstę, y wstąpił błogosławit w te słowa: Benedicat vos Dominus Deus
nostre, pater, et filius, et spiritus s. Amen. et det vobis suam sanctam pacem, sancta-
tem perfectam, conversationem sanctam, et pios mores, in simul omnibus, in secula
seculorum. Amen. To gdy wyrełt, wstąpił płakac podzieli, a on porucił sie na swe
kolana na ziemi, na wstąpił krowa wce wyzgnął, ody wstąpił podzielił, mowiac
te słowa. Domine Jesu Christe, fili Dei Vivi, in manus tuas commendo spiritum meum,
czystą duszę p. Bogu oddał. Roku zaskiego 1489. w dzień dozwolney pamiątki Zna-
leżenia krowy s. Dnia krowego Miesięca Maia. a pniełszy lat wieku swego 55.
Miesięcy 7. dni 7. a w Złonie lat 33. Miesięcy siedm. Za Ziemię niebo, za dozwol-
mawności, wielkie, za miewanie swiatłowe krowestwo niebiekie, pniełszy sie do krowy
krowy, gdzie ani płaci, ani smutku, nigdy niebożnie, obdymał.

ROZDIAŁ XI.

O Pogrzebie jego, y w tymże Roku Znał swiatłowości niekłoty.
Straciłszy Mistrza, ożdobę kłakow, y kłakow swego, płacił barlo, miewo Bra-
cia Złoni, ale y wstąpił kłakow, zaskiego swim, Zaturac tak swiatłowego kłakow, zowce
kłakow, iedną ożdobę miasta tego, naco y kłakowanie samy, wstąpił, o smierci jego
boleli: bo trudno niekłakow, gdy co miewo znie, iako so zsewa miewo: Za Złoni, tak
do kłakow niekłakow, smutny mu pnieł pod zwoboy kłakow dopomagał: Za smierci pa-
miewo tego oca pobolnego wstąpił: sobie kłakow pnieł: Kłakow pnieł nabracony
zaskie sie zwomadno, cłakow sie do Ciała jego, kłakow Zaskie Zaskie, bykłakow swiatłak
Zaskie z Ciałem jego odawanie pnieł. Zaskie: Ale ten depozyt swiatłakow iako nappi
stojni mogli, z wielkim wstąpił, w matym cłakow kłakow wstąpił, pnieł, Zaskie
stok w ożdoboci. Wstąpił Zaskie w Roku pnieł po pogrzebie, wielkiem pocieśami swi-
iem, y Zaskie swy pnieł memi cudowney miewo, Bracia płakow Bog cłakow po-
ciat, y Zaskie is tiz ocierac wstąpił. bo tego Roku, niekłakow Regnie, matłakow Cle-
menś Czarnego, kłakow kłakow, cłakow cłakow cłakow, kłakow kłakow, kłakow kłakow
bożny Ociec Stanisław mowiac: Co tu kłakow wstąpił niemocy, idź do grobu mojego, a
wstąpił kłakow, y mow Bracia moiey, aby naliwili swob moy kłakow: kłakow
wstąpił kłakow do grobu Błogosławionego kłakow, y kłakow kłakow na kłakow, a w tym za Zaskie
wlecony był. I potem Zaskie, Cudownie ludie wstąpił, pocieśy wstąpił, swiatłak
przgodac ożdobę kłakow, kłakow sie wstąpił kłakow kłakow kłakow kłakow, bez wstąpił
kłakow kłakow kłakow kłakow.

Jako tedy ten sługa Boży, cudami Zaskie po smierci słynac pociał, pnieł ożdobę zaskie,

nem omyte, y w twornie modreniowa, a potom Cynowa stolysh, do wielkiego chowu prae
niost, y w sioł nowy, blisko oltava s. Cuvia złożył, przy wielkiej frequency ludzi iacny
z kralowa, y z kaziemierza, tak duelowany, y swietelich, aby Alit Jazie wielkiozna Tm. 2.
Wojnicka, y Jm. 2. Oswiecinia z durnem swim odobila. Przy tym tedy swobte taki stapiw
potosonij.

D. O. M.

Beata memoria D. STANISLAI CASIMIRITANI, ad hunc Can. Reg. s.
Augustini Ecclesiam, Canonici profecti, presbyteri, pietate dum in Sumaris agetet sin
gulavi, ac post mortem, quam Anno Dñi. M. CCCC. LXXXIX. die tertía Mai
obit, votis fidelium, sua merita, magna deuotione, atq; solatio implorantium Conti
nuis, in praesentem usq; diem conspicui Martinus Kloczynski I.V.D. propositus,
cum suo Conuentu euexit. Cuius Corporis integras Reliquias, ad sinistrum chori ante
vicus angulum, ad ferream Grabem, sub Saxo in ligneo loco olim depositas, in
Eccam stanneam colligit, et concavo petrae suis tumba conclusit. Anno Domini.
M. DC. XXXV. Mensis Augusti die X.

ROZDZIAŁ XIII.

O Swiętobliwym Zyciu tego pobożnego kaptana stanisła
wa kaziemierzyha swiadectwa.

Achlowiel poki ta cłowiek żył na świecie, odmiennego ślepią, cłoty, y zły do
znawa wiaścinidies, niemoż miec pewny o swoy swiętobliwości u ludzi opiniey, według
Dnia s. antychyney dedawaty. Ante mortem, ne lauder hominem quemquam. iednak przecie wy
wałac na sobie cłoty wosnady pobożności kontrefek, po śmierci ma to wnywodie cłoty swo
ie, ze żywotem swiętobliwym, godne sobie u potomny swiadectwa, y sługowiecne monumenta
iedna, według salomona: Memoria iusti in laudibus. pieto y ten pobożny kaptan, stanisław
kaziemirsky, wybliemi cłotami swoimi, iednak to sobie, ze po odejściu jego ślepiwym z te
swiata do niebieskich przybytków, żywot jego swiętobliwy, poważni Antychowie, nie inadoz ieno
ialo swiadectwo iakie del smady, ludiom wstępnego stanu (lubo do doskonalosci chłebian
skier cignącym, lubo o zakonnym sankcieciu myślącym) wystawili, y w nim do przegłdania
sie, sposob podali. A kaptan wystawiając, y opowiadając swiętobliwość jego, tak o nim
napisał:

Abba Samus Brouus, ordinis pradic. Annalium Ecclesiastico
rum in suppl. Bavonii. Tom. 18.

Anno Dñi. 1489. Mortalitate in Casimira Cracoviensis, in nobis Corporis christi
exiit, B. Stanislaus Canonicus Regularis, honoris in ea civitate parentibus natus, tyro
cinium in universitate Cracoviensi, primo posuit, tanto profecti, ut aequales omnes scien
tia superavit. Inde inter Canonicos Regulares, Regulam sancti Augustini professus, tanquam
lucerna super candelabrum posita, vita sanctimonia, et perfectione virtutum, adeo effulxit,
ut brevi tempore concionatoris, paulo post Lectoris, deinde pro prioris, munus obire fue
rit coactus. His officiis perfactus, plurimos doctrina, exemplo, caritate impiorum actuo
sa, christo lucificavit: maxime quando misericordia opera sedulo exercebat. Bis tantum
singulis septimanis vestiebat, cilicium asperinum gestabat, nuda in summo capiti subpo
sito lapide somnum fellebat. Vigilis, orationibus, contemplationi, in Ecclesia noctes diesq;
incumbat, sacrificium mysticum, quotidie, summa cum deuotione libabat.

Samuel Nahielscius, S.T.D. Ordinis Canonicorum SS. sepulchri Do
minici Hierosolymitani, in sua Miedowia tal pise.

Eccl. 11.

proa. 10.

Beatus Stanislaus, Canonicus Regularis, Casimirus, in conspectu ss. Corporis Christi, vir
munda Religioſitatis, ac tantis observantiis, et austeritatibus, ut pallida ieiuniorum ora semper
fuerunt; tanta Summitatis, et in omnes Congregationis fratres caritatis, ut in illo clauſtro, et
ſe Superioris officio fungeretur, quasi vir ex infimis Fratribus vixeret, totamque studium
ad lucra animarum vertens, strictissima sub Regula, congregationem suam ſibi commiſſam
perpetuis Custodirent. Hic nobis diem, ex revelatione Divina, cum ſibi Christus cum matre,
ac sanctis Poloniae tutelantibus apparuiſſent, praecognovit, illaque verba proferens, In ma-
nus tuas ecc. purissimam animam Deo reddidit. Ad cuius Beati tumbar, usque in hodie
nam diem, maxima Dominus operatur sanitatum miracula, ita ut a remotis etiam con-
fluant regionibus, qui se Beati Confessoris meritis sperant adiuvari.

Adamus Opatowius s. T. in Alma Academia Cracoviensi professor,
in Vita B. Joannis Cantii, talis o nim swadecho daie, wie slowa.

Fulgebat tunc Cracovia, tanquam lucidissimis luminibus undiqueq. cineta, ac illustrata,
dum B. Stanislaus Casimiritanus, ordinis Canonicorum Regularium, effusa lacrima inte-
gritatis, ac innocentiae Vitae spargere.

Ludovicus Scrobicovius, ordinis Minorum de observantia,
in Vita B. Simonis de Lignica, talis o nim swadecho daie, wie slowa.

Beatus Stanislaus Casimiritanus, Canonicus Regularis, ordinis s. Augustini, Casi-
mirus, ad eodem ss. Corporis Christi, plurimorum infirmorum Curator, multorumq. con-
solator mortuus.

In syjs wiele, ktorey o tym pobożnym kapłanie, Stanisławie Kazimierczyku, wzmianka dy-
nisi, iako:

Gabriel pennobus, in chron. gener. Canonicorum Regularium Lateranensium.

R. L. Samuel Brzelewszki, s. T. Licent. ord. Canon. s. Mariae Demetrii de Vibe, FF.
de p. d. B. B. MM. w Zywiecie B. Miedzi Giedwojcia.

Maksym Vbesevius, w Zywiecie B. swientostawa, Maryjonaſia hospita Farnego. Kła-
switszy ganny w Rydze hvalowshim.

Martynus Bavonius Jaroslaveni clericus, w habalogu ss. pabonno golskied. Zywt
Hyacinthus Gruska, w xias/ee, ktorey taki tytul, Forteca Ducowna, hroleſwa
polskiego.

caty po zacinie
wydal. A. D.
1609.

ROZDZIAŁ XIV.

O Znachod Mitosci Bozey, przeciwo pobożnemu kapłanowi,
Stanisławowi Kazimierczykowi.

Vważając swiętobliwie, y chętnie, nieba godne postępli, tego pobożnego kapła-
na, Stanisława Kazimierczyka, przynajmniej to daśdy mni, że same życie jego (procz infyrmie-
kow od Boga przez niego po świecie wstąpił) cudowne było, y wielkie podziwienie w
ocach ludzkich chyło, ktoreby doſe za swiętobliwość jego stalo; gdy takie życie
Augustyn s. prektada nad wſyſtkie cuda, w sobie samego chysta para. Discite a me
non mundum fabricare, non cuncta vſibilia et invisibilia creare, non in ipſo mundo mi-
rabilia facere et motuos ſuſcitare, sed quia mihi ſum, et ſumilis corde.
to takie dzieła, y sprawy pobożnych ludzi, to iest, gdy kto moſze na świecie doſtałli;
wyſokie proroce, wſtaſy, y wolnoſci; a iednak kiedy to wſyſtko dla Chrysta poſtwa, dobru
wolnie vbożim ſoſtawie, pod władzą ſe drugiego poddaie, ciało poſtawia wpiſi, swata ſa
życie nieſce, ſa cud wielki deſtawoat Duch s. przez Mędrca. Beatus vir qui inuictus
eſt, ſine macula, et qui poſt aum non abiit, nec ſperavit in pecuniis tſeſanus,

S. Auguſt. ſerm. 10
de verb. Dni.

Ecc. 31.

S. Greg. Niszen.
in Cart.

1 Cor. 14.

Joan. 9.

11. 1683.

quis est Sic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in Vita sua. Za taki? cud nie
naty, pozostal grzechu S. Niszen. Byd, Slegliwym, bogalym, Wkonym, a tym sie nieunożi,
gdy napisal. A prosperitate non flebi, grande miraculum. Co wsiyftko gdy w tym pobornym na
sladowcy Chrystusowym Stanislawie widziemy, wsiyftki cudowny Zmout jego natchnac mozemy.
Jednak gdy te ofobliwe Znaki, y swiadekow Swiactwosci polatane, z szaguney mitylo. Boskiey,
pienw pobornemu temu kapitanowi Stanislawowi opisyw sie, nie dla tego aby przez to ialwie niedo
wiarstwo niekioruy chrestian konfundowac sie miało, gdy ludzy chrestianin na wzrocie, y na Cno
taci fundowac sie powinien, nie na cudas, wedlug parola S. ktorzy mowi. Lingua in signum
fuit non fidelibus, sed infidelibus: prophetia autem non infidelibus, sed fidelibus. Leis
aby przez tego pobornego Msta, dzieła y dobrodziejstwa Boskie, ludzom Wzynie, byly ob
iafniene, wedlug Ewangelley Jana S. Ut manifestentur opera Dei in eo. Zachym tedy,
aby te dziwne swiawy Boskie, ktore sie przez zaslugi tego pobornego Msta, wrobnac
publebaai ludzkim polazaly, y od ludzi godny wiawy, przed kaplany tegoz kościoła ze
znane, y przykryz polwierdzone, a z woskadaniami swiaym spisowane, wpanipai ludz
kiey nie ginyły, lu wielkoy chwalie Boszey, y wystawieniu mitylo swedzia jego, a lu pobu
dzeniu do nabozenstwa wiernych parslui, pierwey w Xrystie do dwalu podane, gdzie
osoby, imienia, przezwiska, stany, lata, y miesca ludzi byd' miefkaiczy, se dostatecznie
opisane, lewal tu, dla krotkości wpospolitości, od volu tego, ktorzy z swiata zeszedł,
a3 do volu parsluigo" wiernie od kapitanow tego kościoła ponotowane, bez wsfelkiego
falsowania prelatadasz sie.

ROZDZIAŁ XV.

Dobrodziejstwa od P. Boga otrzymane, przez przyczynę B. sta
nistawa Kazimierczyka, zebrane od tych ludzi, ktorzy sie do grobu jego,
z woskowemi Znakami, albo z swetbnemi tabliczkami, albo ze Mstą swiętą,
albo. Z paciewkami, ofawowali.

Wciegłkiś Chorobai dlugo leżący, zdrowi powstałi. 64.

Wzrost Wzrocony maircy, przystali. 5.

Chorzy widomie od niego Wzdrowieni. 2.

Rodzące białogłowy, wniebepiedzenie zdrowia, doznały walehu. 9.

Polruai, zdrowi zostali. 2.

Dzieci mawne prowadzone, ożyło. 1.

Konaiący przysto do zdrowia. 8.

Na oby dowe Wzdrowieni. 23.

W przygubtu niebezpiecznym walewany. 1.

Na wroby smiertelne Wlezeni. 8.

Na boleśc ramienia y kityłow. 4.

Na kolhi, y mowstha. 3.

Na gościec albo kottun. 1.

Na bolenie nog, albo chromotę. 12.

Na pusłing. 4.

Na kaduk. 2.

Na głudotę. 1.

Paraliżem zawalen, omdowien. 4.

Na febre, berkiang, y kwarling. 19.

- Na owrodatosc y kancer. 5.
 Na bolenie zebow. 3.
 Na bolenie wpiersi. 6.
 Dobrodziejstwa tajemne, abyys wyjawie nieczarno. 5.
 Nieplodnym wprostone potomstwo. 2.
 Zamianie powypsklim ciele, y wgoledniach, wzdrownione. 2.
 Dymnicami skrapieni osdrownicki. 2.
 W wstapieniu powiedy odmesli. 4.
 Bol y skrzyhanie wztowie oddalona. 14.
 Vgoda wbrudney spravie dostla. 1.
 Wsprawie zawilhaney u sadu vatnah. 4.
 Waw piwa zeprowany, naprawiony. 1.
 Bledna do robumu przysta. 1.
 Na bolenie serca wzdrownieni. 4.
 Od ciawta opstani, wvolnieni zostali. 2.
 Polusy cielezny przegabanie vstalo. 1.
 Rany na wstahu zlecone. 2.
 obwonenie na slawie. 1.
 Zabawienie zotadla vlecone. 1.
 Zerwanie dwuzani vlceni. 2.
 Bolac wazwiosli vstalo. 2.
 krosty z bowly spobne, zpadly. 1.
 krowa vbozemu dydzajca zlecona. 1.
 Diban gleniany sthucy, gdy ciawta zprostlora bialeghwa zshudney dostac wody,
 placacey cudownie zrost se, y shwazy wlupek posty. 1.
 krowa bzydni cielezca vstalo. 2.
 Zapal ognich wietli v zydow wlasimiedu, z niebezpiedenstwie miasta y klaprowa, vsmietlonj. 1.
 Tonacy wyplynat. 1.
 Na Disenteria cionnacy, wzdrownieni. 2.
 Zguba znaleziona. 2.
 w Losney chwobie pomoc. 1.
 kowanie obzymane, dla odwlozenia slubu. 1.
 Od powiechla mowwego obwonenie. 1.
 O odpuszczenie grzesow v grobu jego, prwba. 1.
 Na zolta niemoc wzdrowniony. 1.
 Od nagley smierci zachowana. 1.
 Na slingowb wzdrownieni. 2.
 Na dydancie y kufel. 2.
 Na bolaczki smiertelny. 1.
 Dluwnicy w wstapieniu vatwani. 2.
 Na chesc, y chwale, Larm Bozu a Trojcy swistej Jedynemu.
 Amen.

H Y M N V S

De Beato **STANISLAO** Casimirano.
Contemplator Trinitatis Recens Rosa Castitatis,
Flos obedientis.

Stanislæ lacrimanti Adsis, et te implovan-
Iubar sanctimonis.

Funde preces, flecte Deum, * Ut illustret pectus meum,
Ad te mentem erigo.

Ut sim saluus tuo dono * Meam in te spem repono,
Te patronum eligo.

Verbi Dei prædicator * Fervens virtutum amator,
Gemma pudicitis.

Vagos stringe cogitatus * Per te in me firmus statui
Regnet continentis.

Sensus firma fluctuantes * Hostes fuga contrahentes,
Comprime clamoria.

Firma mentem, iuvam fœdora * Confer pacem, cor severa
Aufer adversaria.

Præelecte tu dignare, * peccatori impetrare
Misi christi veniam.

Ut sic possim respirare, * Et excessus emendare
Consecutus gratiam.

Confer vitam sanctitatem, * Corporisq; sanitatem
Da quietem tempora.

Auge meam caritatem, * Cordis tolle pravitatem
Me languentem roborata.

O lucerna, flos virtutum, * Nobis præbens iter ætæ
Stella lucens sæculo.

Iubar tuæ claritatis, * Me defendat à peccatis
Tollat ab ergastulo

Vitam meam regat cœlestem, * Ac post mortem habe suam,
Confer cœli gaudia.

Ubi Deum contemplari, * Justisq; associari,
Meceam in gloria. Amen.

MODLITWA.

W imię Ojca i Syna i Ducha świętego na wieki wieków/ Amen.

ei wálsinát Synoiwáls sláwiony Stánisláwie
 i wálsinát Synoiwáls o sláwiony Stánisláw
 wálsinát Synoiwáls o g o sláwiony Stánisláw
 álsinát Synoiwáls o g o g o sláwiony Stánislá
 lsinát Synoiwáls o g o l o g o sláwiony Stánislá
 oinát Synoiwáls o g o l B l o g o sláwiony Stánislá
 inát Synoiwáls o g o l B i B l o g o sláwiony Stánislá
 nát Synoiwáls o g o l B i m i B l o g o sláwiony Stánislá
 át Synoiwáls o g o l B i m á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 t Synoiwáls o g o l B i m á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 Synoiwáls o g o l B i m á n á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 ynoiwáls o g o l B i m á n á z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 noiwáls o g o l B i m á n á z e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 oiwáls o g o l B i m á n á z e i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 iwáls o g o l B i m á n á z e i s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 wáls o g o l B i m á n á z e i s l s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 áls o g o l B i m á n á z e i s l d l s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 ls o g o l B i m á n á z e i s l d o d l s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 o g o l B i m á n á z e i s l d o m o d l s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 ls o g o l B i m á n á z e i s l d o d l s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 áls o g o l B i m á n á z e i s l d l s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 wáls o g o l B i m á n á z e i s l s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 iwáls o g o l B i m á n á z e i s i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 oiwáls o g o l B i m á n á z e i e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 noiwáls o g o l B i m á n á z e z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 ynoiwáls o g o l B i m á n á z á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 Synoiwáls o g o l B i m á n á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 t Synoiwáls o g o l B i m á n á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 át Synoiwáls o g o l B i m á m i B l o g o sláwiony Stánislá
 nát Synoiwáls o g o l B i m i B l o g o sláwiony Stánislá
 inát Synoiwáls o g o l B i B l o g o sláwiony Stánislá
 sinát Synoiwáls o g o l B l o g o sláwiony Stánislá
 lsinát Synoiwáls o g o l o g o sláwiony Stánislá
 álsinát Synoiwáls o g o g o sláwiony Stánislá
 wálsinát Synoiwáls o g o sláwiony Stánislá
 iwálsinát Synoiwáls o sláwiony Stánislá
 ei wálsinát Synoiwáls sláwiony Stánislá

Zebyśmy sie za twoja przetrzyna / goдьми ofiali obiernie

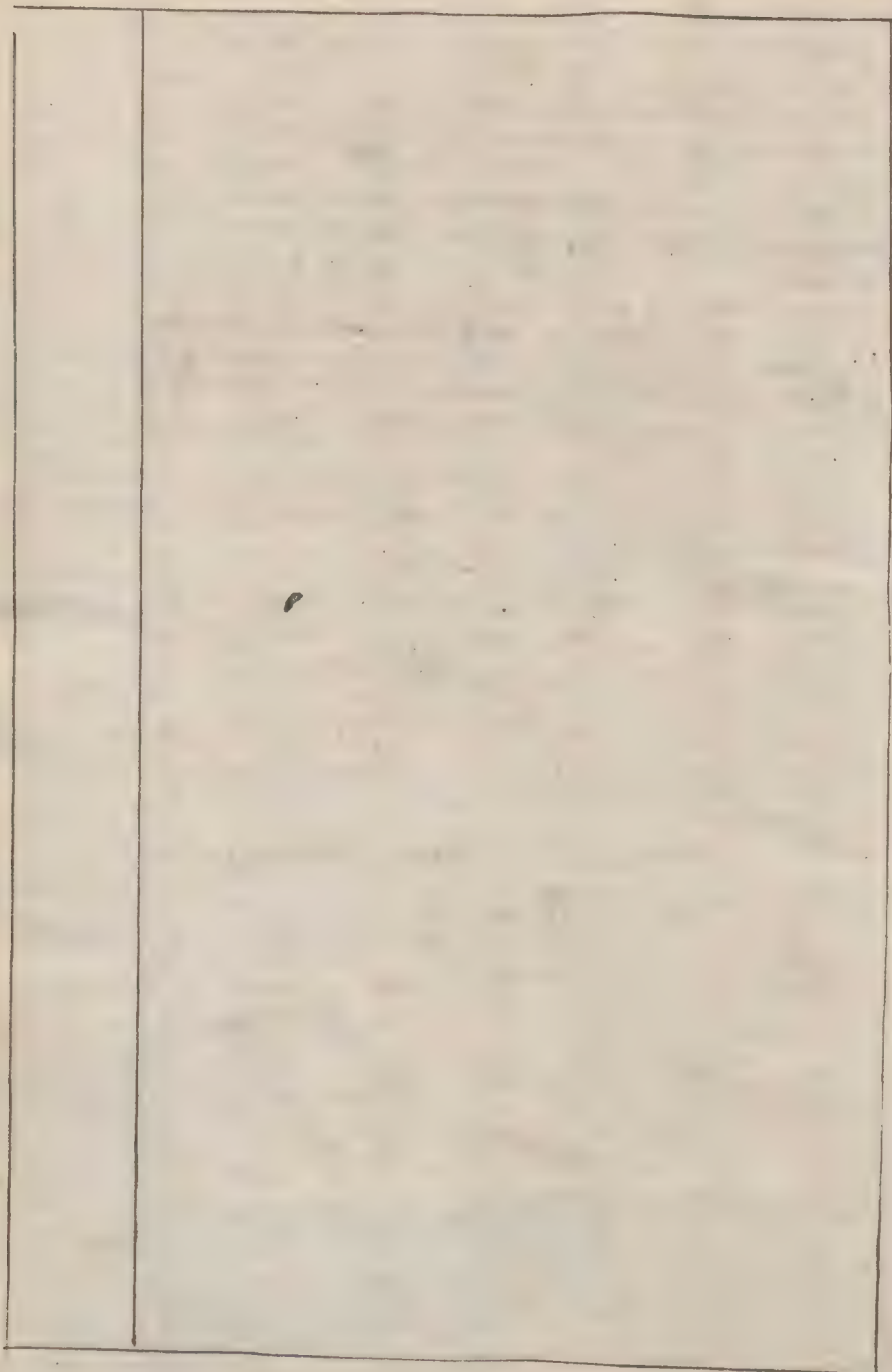
Anno Dñi. 1683. Die 13 Augusti. Jan Stanisław Jabłonowski, woie-
woda Ruski, kwatermistrz polskiego Hetmana koronnego, wyszedł na wojnę pre-
ciwko Turkom pod Wiedniem, z Janem Drewnem urzędnikiem polskiem, osobą swą,
z putownikami swymi, przyszedł wmyślnie do kościoła Bożego Ciata na kwatermistrzostwo
y tam u grobu Błogosławionego Stanisława Kazimierzowego, modlił się swoimi
nitami, prosił P. Boga, przepraszając tego pobojnego meża, aby szerszemu mógł być
expedycyą odprawić. Jakoż dał P. Bóg znaczną Victorię z Turkami, iako o tym w
kwatermistrzostwie.

Anno Dñi. 1667. pod czas wojny z Turkami, y infirmitas turkaczy wchodzącej pol-
skimi, błagał P. Boga, y prosił o pomocy, i o rychłym zwycięstwie, rozbijał X. Biskupa krakow-
skiego, Andrzeja Trzebińskiego, aby w krótkim czasie, wieciech i Salonne, nawiedził. Si-
bi Błogosławionemu w ławach, y owoy cudowne Opatrzności, między infirmitas y nę-
stwo Błogosławionego także grob. nawiedził, y Opatrznością zwrócił kościół.

91.

Hetman konn-
ny, ofiarując się
na woj-
nę.

prosił się o
groby Błogosławionych

VITA,
GESTA, ET MIRACULA.
BEATI STANISLAI POLONI,

Casimiræ ad Cracoviam Oriundi.
Canonicorum Regulæ Lateranensium
S. Salvatoris, Ordinis D. Augustini. Viceprio-
ris, Conventus SS. Corporis Christi, Casimiræ
Confessoris.

Nunc primum in lucem edita, ad Laudem Dei,
et eiusdem Beati, aliorumque sanctorum honorem,
Consolationemque Christi fidelium.

Auctoritate Illustrissimi D. Bernardi Maciejowski
S. Rom. Eccl. Cardinalis, Archiepiscopi Gnesnensis.

Auctore Martino Baronio Javoslaviense clerico.
Superiorum Permissu.

CRACOVIAE.

In officina Basilii Skalski. Anno Domini.

M. DC. IX.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Q
C
so
in
tub
pol
pro
mu
Cav
fuis
Des
uis
nia
sus
me
duc
pol
ter
fui
Var
prin
sau
qua
uin
bau
con
Ta
in
mu
be
qu
20
si
ta

PERILLVSTRI, ET REVENSMO,
IN CHRISTO PATRI DOMINO.
D. STANISLAO SVŁOWSKI.

92.

Divina providentia Abbati Tinecensi, Ordinis sancti Benedicti, ac Canonico nato Cracoviensi, dignissimo, salutem, et perpetuam felicitatem.

Cum annis praelevit essem Romae, Reverendissime Dñe, cathsalogum sanctorum in animum induxeram colligere, non quidem omnium: id enim instituti mei ratio non exagebat, sed eorum tantum, qui Patroni post Deum tutelares Regni Poloniae, utriusque sexus Sabentur. Equum enim est in Polonia, Beatorum à polono auto ordine definiti, et de his pro modulo ingenii propter aliorum adificationem, bene mereri. Ad quam rem pontifex Beatus Clemens Octavus, et Illius D. D. pius memoriae Bernardus Maciejowski, Cardinalis tituli sancti Joannis ante portam Latinam, Archiepiscopus gnesensis, suis principibus mihi calcar addiderunt. Insuper Severus D. D. Sigismundus Testius, Dei gratia Rex Poloniae, eo plus exivit. Quod opus Romae inceptum, Cracoviae deinceps, magno labore finiui, et studio extremam imposui manum. Sed quoniam desidia secum crimen traxit, ne otio luppere videar, quem deinceps laborem susceperem, cogitavi. Et illud quidem in mentem venit, nomen Stanislai, quod meum polonicum est, si quidem ex vernacula lingua Sarmatarum ipsius origo deducitur, laudibus seorsim condecorare. Cuius nominis, cum non pauci sancti, in Polonia floruisse, eorundem in unum codicem libuit compingere. Quamque praeter illum, qui nobilitate ex gente Scepanoviorum Episcopi Cracoviae, martyris gloriosus fuit: Stanislaus Hostius, vir pius, ac vere sanctus, Romanae Ecclesiae Cardinalis Varmienensis Episcopus, magnaque scientia praeditus, demum in Concilio Tridentino fere princeps, nostra memoria vixit. Quid in eo magis laudem, doctrinam, an sanctimoniam, laud inuenio. Jam vero Stanislaus, ex Styria indyba Costkorum Societatis Iesu, quantum fulget. Is non tantum Romae, in Italia, aut Poloniae partibus, aliisque provinciis finitimis, miraculis claret, verum in orbis novi, regionis Indiae, inter barbaros, eius nomen multis prodigiis sonat, et plebsque gentes ad fidem Christi convertit. Quid de te Stanislaus Casimirovici loquar? qua te laude sub astra velam? Tu enim Canonicus Regularis S. Augustini Casimirovici pater Cracovianus fuisti. Tu in vita miraculis clavisisti, nunc etiam post fata splendes. Tu in cathsalogo primum obtineris locum, quia nec dum es a quoquam celebratus, nec longe abesse ab ubi voluisti. Hoc ergo opus perfectum, non sub alterius auspiciis in lucem prodire, quam sub tuis Reverendissime Abbas, decrevi. Cui enim D. Stanislaus quam Stanislaus, quam sub tuis Reverendissime Abbas, decrevi. Cui enim D. Stanislaus quam Stanislaus, quam polono, quam polono, plebsque nobilitate, quam nobili offeram. praesertim quod Religio tua pietasque in Deum, sanctos, ac patriam, pateat universis. Libenter vero tanta est in pauperes, religiosos, adeoque omnes, ut soli videatur addere lumen, qui

Verbosus Tac in re cupiat esse. Qualis in Canonicatu Cracoviens' vixeris, quanto fervore, in Deum et Sanctos asseris; quam fidem Regi probaveris, omnium testimonio constat. proinde Reverendissimus Rex, et publico muneri te prestat, et Abbatis officio praestantissimo, dignum esse censuit. Accipe itaque hoc munusculum, et opusculum, exiguum quidem, sed ab animo exalto profectum. Accipe Stanislaum Casimirovicem, vel in primis, alios deinceps, et indigenter Sanctos, quod facis, amplectere. Me autem clientem, velis esse tuum, oro. Ego dum Vivam, iis quos descriptos nunc offere, te semper commendabo, ut eorum subsidio apud Deum, sic felicitate vivas, et vitam Sancti, hominum sanctorum exemplo transigas. Futurum ita, ut neccidem quam illi consecuti sunt, obtineas. Vale Abbas dignissime. Datum Cracoviae, domi Reverendi Hieronymi Rejzanski Archidiaconi Crac., III Idus septemb. 1609.

perdidi & Rudolpho Cellisio. Vestro
deditissimus.

Martinus Baronius Javorlan. Clenig.

Omnia iudicio Censurae, ac auctoritati, Sanctae Romanae, ac Catholicae Ecclesiae, pro qua, et in qua militamus, et Sanctissimo eius Antistiti PAVLO Quinto, pontifici Maximo, cui nunc ille pie, et sancte praestet, subiecta esse volumus. Cuius benedictioni, nostrosque conatus commendamus feliciter.

Revisa et examinata est ab Ss. Reverendis Patribus.

A Rndō Patre, Fratris Stanislas Wierzbicki, generalis totius Religionis canonicorum Regul. S. Mariae de mebi, de penitentia BB. Martyrum D. Augustini. Cracoviae.

A Rndō Patre Stanislas Maniecki, ordinis Canonicorum Regul. B. Augustini, proposito Ecclesiae Congregatio Christi. Casimirovici.

A Rndō Patre Fratris Stanislas Vilico Romano, ordinis S. Pauli primi Eremitae, priore pincoviensi.

A. Rndō Patre, Fratris Stanislas Tavelewski, ordinis Eremitarum S. Augustini editio S. Calcevici, Casimirovici.

Ac per Andream D. patrem Andream Schoneum, S. Th. et I. V. D. Universitatis Cracoviensis. generalis studii Rectorem, approbata, inque lucem ut ederet permissa.

AD LECTOREM.

Candide Lector, haec feliciter, et fideliter extracta, ex Catalogo sanctorum, et Beatorum Regni Poloniae patronorum, Roma, a Magistro S. Apostolicae palatii approbata, et Cracoviae Anno 1603 revisa, boni consule, quod alias cito Latino et polonico sermone edita Deo Volente habebis.

Vita, Gesta, et Miracula,

BEATI STANISLAI, S. TH. BACCALAV.

EX Casimiria Cracouien Oriundi. Ordinis Canonico
rum Regularium Lateranensium S. saluatoris, ordinis
S. Augustini, ac Vice prioris, conuentus Sacratissimi Corporis
Christi, Casimiri.

Beatus Stanislaus polonus, originem suam duxit ex Casimiria,
quæ est contigua Cracouia Ciuitas, Sonesis prognatus parentibus, pie
tateq; conspicuis, patre Mathia Soltyis cognominato, textoria artis pro
fesso, ac Consule Casimiriense: matre uero Hedwigi femina deuotissima.
Natalem eius illustrem effecit, Solemnis apud polonos dies, translatione
Corporis S. Stanislai Episcopi, et martiris, ex templo supra martyrium exal
tificato, ad augustiorem cathedralis Arcis sedem, in eo statim à primis in
curabulis, mira quædam pietatis, ac religionis, semina emicuevunt. Nam
quàm primum per ætatem licuit, Academia Cracouien, bonarum artium ac
disciplinarum gratia, à suis commendatur, tantos ibidem, tanq; stupendor
progreditur breui temporis spatio fecit, ut omnes æquales ac coætaneos suos,
multis post se para fangis, cum admiratione sand modica præceptorum,
develinquevet. pulchram autem à Deo animam nactus, animaduertens
sand tuto scorpionibus cohabitari, religiosum vitæ genus, sub Regula
S. Augustini, apud Canonicos Regulares Lateranenses, magna animi cõ
auiditate, amplexatur est, paupertatem Christi, Vanis ac fluxis mundi pol
licitationibus, prudenter anteponebat.

In conspectum itaq; Seruorum Dei receptus, tanquam lucerna supra can
delabrum posita, vitæ sanctimonia, abstinentia victus, multaq; veliqua
rum virtutum luce, ita subito splendescere cepit, ut superiorib; virtu
tibus eius impulsus, sine mora illum, primò in Ordinarium Verbi diuini,
apud Conuentuale Ecclesiam suam præconem, paulo post quoq; sacra pa
gina ad fruatus suos lectorem publicum, ac deniq; ita videntibus maximis
eius meritis, in Vice priorem Conuentus Corporis Christi Vnanimi consensu a
doptarent. In quo dignitatis gradu constitutus, quàm vberem messem ani
marum, tum ignitis ac zelosis concionibus, tum sancta et exemplari vita,
apud concives suos collegit: dice Vix potest, nec enim ita in prociui posi
tum reor, exactum in via numerum eorum, qui doctrina ipsius, sanctaq; con
uersatione, ex seclerũ ac flagitiorũ lacunis extrahi, ad salutem penitentiam,
viamq; vitæ emendationem traducti sunt. Ea quippe præpotentis Dei gratia su
per illum luculenter irradiabat, ut omnes amabili quadam, ac pericunda mo

93.

B. Stanislai
parentes.

Natus anno
1433. 27 sept.

Academia Crac
studij.

B. Stanislaus
Ordinarius, Le
ctor. Vice prior.

B. Simon de
Lipnica.

B. Michael se
ducus.

B. Joannes Can
tius.

B. Suentoslav.

B. Esaias.

rum ipsius suavitatem illechi, eum tanquam communem parentem, plusquam filiali af
fectu prosequerebantur.

Hinc factum est ut quotquot essent, tum vitis instituto, tum morum consonantia,
ipsi persimiles, minime sese à calore amicitiae eius, abscondere valerent, quin su
bidi dexterarum illi concederent, sanctaque laborum ac consiliorum communione ipsi
ad opus Evangelii instantius pervigendum fortiter instigarent. Inter quos sancti
tate praecipue exstiterunt. primus B. Simon de Lipnica ordinis S. Francisci de
observantia Minorum, qui decem mortuos vitis vestitusse creditur, Cracoviae in
templo Fvahu suorum quiescens. Alter B. Michael seducius, Canonius Regu
laris S. Augustini, ordinis S. Mariae de Mebi, de penitentia Beatorum Marci,
multis eisdem miraculis clavus, ac quatuor mortuorum resuscitator percelebris,
ad S. Marcum, à fratribus sui ordinis, honorifice conditus. Tertius quoque
B. Joannes Cantius, Academiae Cracov. professor, ac sacrosanctae Theologiae Do
ctor, viginti sex mortuorum resuscitator magnificus, apud S. Annam Academiae Templum,
decenter satis humulatus. Quartus denique B. Suentoslav, Mansionarius, exe
cutor testamentorum, Cui adhuc in viuis agenti, in Civitate slawow, sanctus sta
nislavus Episcopus et martyr apparuit: Cuius Reliquiae Amictus Cracoviae in eade
Diuinae Virginis sacra, ad forum, religiose venerantur. Quintus B. Esaias Cra
coviensis, S. Th. Doctor, ordinis S. Augustini Eremitarum, ad S. Catharinam Carmi
nid, duorum mortuorum resuscitator, et plurimorum infirmorum sanator, presens.
Sed inde digressa est mea venerabilis oratio.

Beatus hic Stanislaus noster, supra reliquarum virtutum cumulum, mira
insuper solertia, et vigilantia, praeditus fuit, quoque se ab humanis laudibus occul
taret facilius, nocte singulas infirmorum fratrum cellulas adibat, et benedicens
ipsis, signo sanctae Crucis, in osculo pacis, ac solatia spiritalia, sanctaque moni
ta iisdem impertiens, subinde sanctae, et sanctae vegetes uerba: Fratres charis
simi, oportet nos per nullas tribulationes, introire in regnum celorum: Nocturna
quoque si opus erat oportunè ipsis ministrabat. Eandem quoque consuetudinè,
in visitandis secularibus aegrotantibus, saepe segrius usurpabat, omnibus enim
debitorem se arbitrabatur, nulli quantum ab ipso erat, subtrahere viscera
compassionis, ac vitis documenta salubria.

Nocte indutus cilicio, nuda sumo incubans, somnum capiebat, supposito ca
piti loco cervicali saxo durissimo; brevi degustato somno, iterum surgebat ad
pernoctandum in oratione sancta, Deique iustificationibus sese exercendum
instantius. Diebus quoque sollemnibus, ieiunio ab Ecclesia dictis, frequenter con
spectus fuit, absorta tunica, sacco tantum modo indutus incedere, integram sebi do
madam bina solim modo refectione, in pane sordaceo, ac aqua frigida, tenuissi
me dimensum suum quotidianum, residuum pauperibus larga manu interm
endo.

Tanta uero vigilantia praedicta fuit rara, ut nocturnas fratrum Vigiliis, Vnus omnium semper anticiparet, nonnunquam quinquagenos, saepe etiam integrum ex ordine psalterium, ante matutinas expediens. Cibum non nisi flexis genibus, ac oratione Dominica pro viuis ac defunctis recitata, capiebat: spiritum suum assidue scopebat meditatione sancta, statuens se in conspectu Domini, et Beata Mariae Virginis cui Regulari quadam deuotione addictus erat. Hinc enim aliquando in Ecclesia s. stanislai, loco ubi martyr christi, pro veritate et Ecclesia Dei defensione, lucidatus fuit. Habebat enim hoc in more positum, ut singulis feriis sextis, quoad viveret, sepulchrum christi martyris deuote visitaret, insolito quodam spiritus impetu corrueretur, preces suas feruentius perageret, meruit videre gloriosam Virginem Mariam, puerum Iesum brachio suis claudentem, stipatam glorioso Episcopo et martyre stanislao, pontificalibus solemniter induto, concomitante insuper innumerable sanctorum cohorte, in hac verba eum compellantem. Gaudeo fili stanislai, de insigni ista deuotione tua, qua me una cum sancto stanislao patrono tuo, indefinenter persequeris: ideo tibi dico, Viriliter age, et esto robustus, te enim una cum sanctis meis, merces copiosa, expectat in caelis. Hisque dictis disparuit.

Ex qua die ita strictè silentium obseruare visus fuit, ut à Complecturis usque mane alterius diei, non nisi prima peracta, nullus vquam ex ore ipsius elucere potuerit; qua absoluta causam audientis se dabat, aut si ab his vacare contingeret, usque dum missa tempus appropinquaret, eloquii Davidici solitarius cum Deo confabulabatur. Quocumque sacrosanctis altaribus assistit oblationem peracturum, nunquam homini verbum locutus noscitur. sacra synaxi peracta, aut laudum manuum se dabat, aut de scripturis sacris, cum ubi charissimis fratribus conferebat. Hisque et similibus sanctis exercitiis deditus, nequaquam tamen consueti praedicandi munus intermittebat, docens, increpans, obsecrans, cum nulla similitudine, et patientia. Verba autem ad populum faciens, hac inter alia frequenter iterare solebat: Tu qui missam audis, et a fine recedis, nulla merces datur, quia laus diuini officii in fine probatur.

Deinde multis pro christi nomine exantlatis laboribus, tandem in uanum infirmitatem incidit, quam ob exhaustas nimia abstinentia, ac vitæ rigore vitæ, de die in diem magis inualecente, a Domino se ad requiem vocari haud obscure persentiens, ingenti lacrimarum imbue effuso, diuina se misericordia, ac protectione, feruentissimis precibus commendare coepit. Cui ita in orationeposito, subito apparuit Dominus et saluator noster, una cum gloriosissima Virgine Maria, ac multis aliis sanctis, Regni praesentem poloniae patronis, blande illum hisce verbis compellans: Surge et festina fili mi stanislai, hodie enim mecum eris in paradiso. Quo exoptato nuncio percepto, subito de lectulo sese proripiens, sine mora sacra

94.

Apparitio prima.

Apparitio 2.

mentis Ecclesiis praesumuniri voluit, quibus vite, et ex ordine, summa cum deuotione perceptis, conuocatis fratribus suis in Christo charissimis, pacisque osculo salutatis, erecta manu eisdem benedicens, manusque singulis imponens, in hanc verba eisdem valedixit: Benedicat Vos Dominus Deus noster, pater, et Filius, et spiritus s. Amen. et det vobis suam sanctam pacem, charitatem perfectam, Communionem sanctam, et pios mouet, in simul omnibus, in saecula saeculorum. Amen.

Quibus dictis prostratis in terram genibus, manibusque in formam Crucis expansis, fixis in caelum oculis, castissimam animam Deo commendauit; vltima verba hanc emittens: Domine Iesu Christe Fili Dei viui, In manus tuas commendo spiritum meum: Sicque animam Domino Deo reddidit. 1489. 3 Mai. sepultus est, cum summo honore, et timore Domini, cum gaudio, et letitia omnium, non sine miraculis, ibidem Casimirus, in Ecclesia sacratissimi Corporis Christi, apud suos fratres. Incidit eius obitus, in Tempora Leonis papae X. Maximiliani primi Romanorum Imperatoris. Casimiri Tertii Regis poloniae, atque Frederici, sacrae Romanae Ecclesiae Cardinalis Episcopi Cracouien. et Archiepiscopi Gnesnensis, eiusdem Casimiri Tertii Regis poloniae Filii.

Cuius Epitaphium in sepulchro ipsius, ex antiquo et obliuato caractere, ea quae potuimus fide collegimus, et suis numeris reddidimus.

Hoc conclusa iacent, Dni Patris ossa sepulchro,
Stanislai, sac Casimiri de gente Creati.

Cuius erunt meriti, miranda aeterna Archa.

Miracula uero, seu Beneficia, quae Deus operatus est per merita, pii et Beati eiusdem Patris, Stanislai Confessionis Casimiritani. SS. a prefato Martino Baronio conscripta, quae postea polonico idiomate (dum edere vitam eius) aucta, et probata data.

De B. Stanislao Casimiriensi, Antiphona ab eodem BarONIO edita.

Aue lux vita Canonici: Dei Confessor mirifice.
Beate pater Stanislai: stella vespulens Casimiri.
Gloria tu polonorum: Tu decus Canoniconum.
Quos Regula sancta fouet: Atque summo Deo vouet.
Cuius Viri Augustinus: post Deum auctor est primus.
Viv omni lingua laudande: Toto orbe predicande.
Qui das laetis releuamen: Qui das infirmis iuuamen.
Tu pro nobis intercede: Ut celesti nos mercede.
Dicet Deus cum beatis: Regno suo fauileatis. Amen.

CATHALOGVS VIRORVM ILLVSTRIVM, ET ERVDITORVM, IN CONGREGATIONE NOSTRA CRACOVIE NSI.

- D. Conradus Alemanus.
I.V.D. Primus Eccl^{ie} et Conuentus Præpositus. Qui obiit. A.D. 1421.
- D. Joannes Loebelin. presbyter, sanctitate notatus. obiit. A.D. 1492. Die 2. Feb.
- D. Nicolaus de Biez. presbyter. Sanctimonia Vita conspicuus. A.D. 1494.
- B. Stanislaus Casimirovici. In Academia Crac. philosophiæ et Arithm. Doctus. et Sacræ
Theol. Baccalaureus. Anno Dñi. 1489.
- D. Joannes Austriacus II. Ecclesiæ et Conuentus Præpositus. S. Theol. 1428.
- D. Derclaus de Borzniow, Decretorum Doctus. In saculo Archidiaconus et
Canonicus Cracou. de Armis Topace. Anno Dñi. 1499. 26. octob. obiit.
- D. Jacobus Oleśnicki, de Armis Dombro, Strynei Epi Crac. germanus, prof. Domg
nræ. Anno Dñi. 1500.
- D. Andreas Prior, et prædicator. S. Theol. Baccalaureus. A.D. 1524.
- D. Joannes Niczlonis. Octauus Eccl^{ie} et Conuentus Præpositus. I.V.D. A.D. 1544.
- D. Stanislaus Niedziela. Nonus Eccl^{ie}, et Conuentus Præpositus. S. Theol. Baccalaureus.
A.D. 1582.
- D. Stanislaus Maniecki I.V.D. X. Eccl^{ie}, et Conuentus Præp. 1611. obiit.
- D. Martinus Kłobczynski I.V.D. II. Præp. Index synodalis. Visitator Monia-
lium, et Commissarius in variis Eccl^{ie} negotiis. A.D. 1644. obiit.
- Fy. Stephanus Smolenski, Diaconus. Præfate insignis. in Acad. Crac. Baccalaureus.
- D. Nałbías Gąszynski. prof. Crac. postea Præpositus Stenbergen. 1630. Infulatus.
- D. Martinus Albinus Fricewicz. In Acad. Crac. S. Theol. Baccal. S. Theol. Auditor.
- D. Paulus Pukalinus. S. Theol. D. Romanus. et prædicator. Edidit librum, Genealogiā
Canon. Regul. Lateran. obiit Anno Dñi. 1631.
- D. Joannes Augustinus Biesiekierski. e societ. Jesu 4ti Voti dimisso, Theologus.
Præfate dedit libellum, De reuocatione ss. Imaginū. Legitq. in Conuentu Theologiae no-
ralem. obiit Cracovici. A.D. 1635.
- D. Candidus Słotka, presb. primo professor Canaldulæ, postea, per dispensationē
Sedis Apostolicæ, factus Canon. Regul. professq. Cuiusmodi. obiit. A.D. 1637.
- D. Andreas Skembos nobilis, Domus nræ professor, postulatus ad Præposituram
Cracouensem Can. Reg. quam administravit annis 45. obiit. A.D. 1649.
- D. Blasius Roszinski, secularis Presbyter. Posnaniæ Omnium ss. Canonicus, No-
tarius publicus, et Actuarius Consistorij Cracou. Et Illm. Joannis Tarnawski
Archiepiscopi. Gnesen. Actuarius. Hic ingressus Religionem nostram Casimirovici, multa va-
samenta Eccl^{ie} nræ obtulit, et liberos in Juve. se) propter certas causas post profe-
sionem, dimissus, Religionem relinquens. s. spm de Saxia Crac. ingressus ibide obiit.
- D. Hyacinthus Liberius S. Theol. Doctus. 12. Eccl^{ie} et Conuentus Præpositus. Visitator
Monialium, et in multis Eccl^{ie} causis commissarius. A.D. 1673. obiit. Et primo Philos. Baccal.
et Magister in Acad. Crac.
- D. Joannes Baptista Malonowski, Præpositus Cracovici, Consummatis auctoritate et Doctri-
na Viv. A Cozacijs Cracovici vastantibz, in odium fidei Catholice, crudelissime occisus.
A.D. 1648. die 20. Decemb.

- D. Petrus Zolewski, in Academia Crac. Philosoph. Baccalaureus, postea sacerdos secularis, p. fessus Domus nra. obiit. A.D. 1649.
- D. Paulus Wolenski, vir nobili genere natus, professus Domus nra, ad orationem pluram in Lubraniec, Canon. Regni. postulat, ibidem obiit.
- D. Ioannes Chrysostomus Kowalski, nobilis Lituanus. Magnifici D. Iosephi Kowalski Palatini Meistawien consanguineus. magister aliquot administravit, et visitator Conuentuum in Lithuania. Casimirus obiit. A.D. 1652.
- D. Valentinus Kuciborski, pietate celebris. eius vitam vide fol. 23.
- D. Adamus Siborius, vita sanctimonialis. Cuius vitam. vide fol. 25.
- D. Martinus Cieciewski, vir eruditus, postulat ad praedicationem Clodanensem ibidem obiit.
- D. Ioannes Vbaldus Godzinski. in Acad. Crac. Philosoph. Baccalaureus.
- Fr. Albertus Hieronymus Oposzynski. Diaconus. posnaniensis. S. Th. Auditor. Vir felici ingenii. manibus Patrum Soc. Iesu ad sepulchrum deductus. De ipsius morte, vide fol. 138.
- D. Albertus Tarnowski Sominski, vir sanctitatis fama celebris. vitam eius vide.
- D. Nicolaus de Radomsko. eius vitam. vide fol. 35. fol. 34.
- D. Albertus Kocjanowski, in Acad. Cracou. Philosoph. Baccalaureus.
- D. Stanislaus Ewigdianus Goworowski, Rectoriam in Conuentu Crac. fuit. Luit.
- D. Simon Augustinus Zegalski. S. Th. O. in Acad. paduensi promotus, et mathematicus eximius.
- D. Christophorus Zoniewski, in Acad. Crac. Psa Baccalaureus. vitam. p. stas.
- slai Casimirus fuit, et typis imprimi fecit. It. Regulam S. Augustini, cum expositione Petri claveri Can. Reg.
- D. Iacobus Fulgenius Hassius. A patribus Soc. Iesu dimissus, Theologus
- D. Marcellinus Casimirus Klobczynski. per multos annos Cursum Philosophicum, fuit in Conuentu Crac. legit.
- D. Gregorius Valerianus Krupnicki. In Academia Vilnensi pp. Societatis Iesu Philosophia Doctorali laurea ornatus.
- D. Ludovicus Simon Fasciszewski. S. Th. laurea Doctoratus Romae donatus. po. Aca. Concionalis ordinarius per annos 9. In Ecclia ss. Corporis Christi.
- D. Martinus Ziemlewic, vir eruditus et doctus. per annos octo Cursum Philosophicum, habuit in Conuentu Cracou. legit, et disputationes publicas tam domi, quam inter alios religiosos, absoluit. nec non Conciones in variis Ecclesiis Cracouien.
- Rnding D. Georgius Giedzienski, nobilis ex Russia, professus Domus nra, cu licentia superioris sui, Canonius Leopoliensis et Cancellarius, breui Suffraganeus Leopoliensis conseruatus, et officialis generalis in spiritualibus factus.
- Tres simul in Academia Vilnensi, pp. Societatis Iesu, Doctorali psa laurea ornati. ibidem in Anticello manentes, et in Academia praefata studentes: D. Ioannes Sigismundus Zelazewski.
- D. Stanislaus Kowalski, professus Vilnensis. et D. Alexander Michael Giedzienski Crac.
- Galinski, nobili genere natus, capitanei organensis in Lithuania filius, professus Cracouien.
- D. Michael Goczynski, in Italia Roma, apud pp. Societatis Iesu, lauream S. Th. O. obtinuit. postea in Conuentu Crac. uatribus Philosophiam legit, et disputationes tam domi, quam extra, apud Religiosos absoluit.
- D. Ioannes Kozelski, primo Cracou. apud pp. Societatis Iesu, Theologiam audiuit. qua al. solata, in Conuentu Cracou. uatribus, Cursum Philosophicum legit, et disputationes publicas, multis datis aliquot, conuocatis Religiosis, et Academicis secularibus absoluit.
- D. Andrew Rylski, in Acad. Cracou. Baccal. psa, professionem fecit. A.D. 1692.

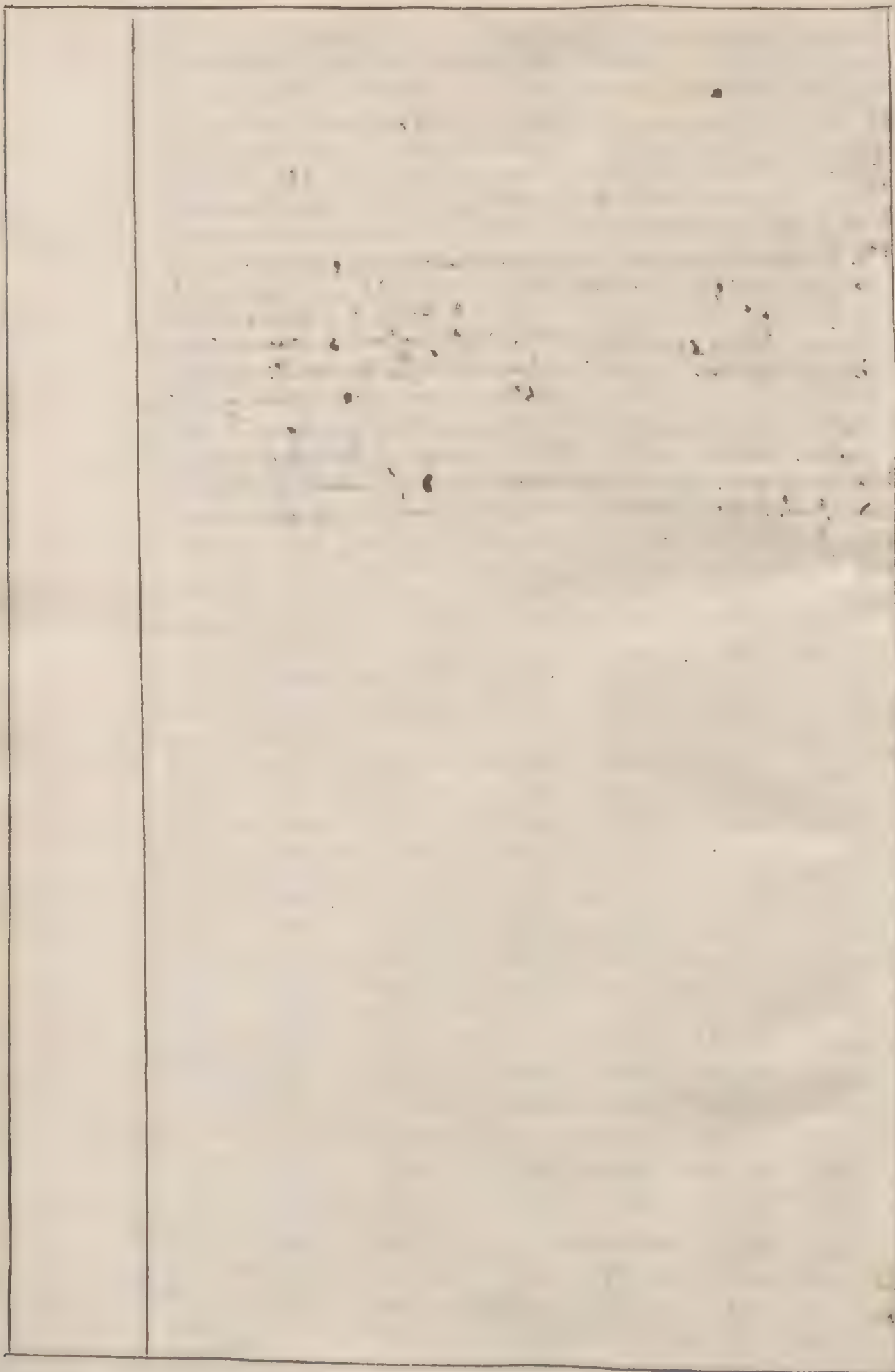
96.

D. Herculanus Kaczorowski, professor Domus nra; Cursum philosophicum in conventu Cracovien' fratrib' legit, et disputationes publicas, prae dato conclusionib', in praesentia Religioſorum, et Sacerdotum absolvit.

D. Michael Mathias Buziecki, S. T. D. lauream publicè in Acad. Cracov. accepit, Anno Dni. 1689. die 23. Junii. cum antea in Conventu Crac. fratrib' philosophiam legisset, et multas disputationes publicas, tam domi, quam apud Regios absolvisset. Ottonem studuit, imperis parentis, ibi lauream Doctus p'fectus adeptus, iam professus religionis. postea praepositor Vistrensis, et Vistator Conventum in Lublinia. Insuper coadjutor praepositi Crac. electus. 1693.

D. Nicolaus Wyzychi, Adoleſcens, ad latus parentis militiam exequit, postea veſtigium nem noſtram intraſit, in Monasterio philosophia operam dedit. missus à praelato noſtiani, ibi Theologiam audiuit, veſtigium Cracoviam, missus Roman, ibi S. T. Lauream obtinuit; inde veſtigium Regi Poloniae Joanni Tertio adſeſſit, sine licentia sui superioris Cracovienſis, per septem annos. Cui primo praeposituram Mstouienſem Rex contulit: post suffraganeus Selmenſem, sed quia Huntius Anostlicus, quo tunc in Polonia existeret, cognovisset illum sine licentia superioris in Aula Regis deſere, ne illi suffraganeus Roman conſerari impediret. Deinde Rex contulit illi Abbaciam Cernieſem, similiter Religioſi illius loci, Roman impedirent: ille sola administratione, et bonis diuſis contentus, illam Abbaciam adminiſtravit. Deinde Canonicus glacieſis factus. Insuper munus Maioris ſecretarii illi Regis beneficio collatum fuit.

D. Stephanus Giedinski, S. T. D. Romæ promotus. obiit Leopoli.

R

L
D
D
F

D
D
D
F

D
F

D
F

Tabula Reliquiarum

Basilica S. Corporis Christi Canonum Reg^{is} Katevay
 coordinata Mense Martio Anni 1701.

97.

De ligno vivo Vulgo S. Crucis.

De Veste S. Nostri Iesu Christi.

De Digno S. Procuratoris Dni.

Particula de Corpore S. Pauli Apli.

Item S. Pauli Coacti.

Item S. Andree Apli.

Item S. Iacobi Apli.

Item S. Bartholomaei Apli.

Item Ss. Innocentium.

Item S. Stanislawi Epi et Mart.

De Capite S. Laurentij Mart.

De Capite S. Marci Mart. cum Dextro zplici.

De Capite S. Bonifacii Mart. cum suo authentico.

Particula de Corpore S. Timothei Epi et Mart. cum Dextro zplici, cum amplexu Xianij.

Item S. Valentini Mart. pariter cum Dextro zplici.

Item S. Clementis Papa et Mart.

Item S. Venceslawi Mart.

De Capite S. Vincentij Mart. cum suo authentico.

Particula de Corpore S. Anastasii Mart.

Item S. Chrysogoni Mart.

Item S. Christophori Mart.

Item S. Zephrini Mart.

Item S. Donati Epi et Mart.

Item S. Romani Mart.

Item S. Vitalis Mart.

Item S. Calixti Mart.

Item S. Demetrii Mart.

Item S. Germani Mart.

Item S. Honesti Mart. cum suo authentico.

Item S. Flaurij Mart. cum amplexu Xianij.

Item S. Eutichij Mart.

Item Ss. Ioannis et Pauli Martyrum.

Item Ss. Thebaorum Martyrum.

De Digno S. P. Augustini. Epi et Doctoris, Julii.

Particula de Corpore S. Marini Epi et Confessoris.

Item S. Nicolai Epi et Confessoris.

Item S. Damasi Papa Confessoris.

Item S. Innocentij Marr.

Item S. Francischi Confessoris.

Item S. Petri de Hab.

Item S. Anna Matris Bp. V. Mariae.

Item S. M. Magdalena.

Item S. Martha Virginis.

Dens S. Apolloniae Virg. et Marr. cum Festo 2° Julii.

De Capite S. Victoris Virg. et Marr. cum Festo 2° Julii.

Panicula de Corpore S. Margarita Virg. et Marr.

Item S. Dorothea Virg. et Marr. cum Festo 2° Julii.

Item S. Lucia Virg. et Marr.

Item S. Constantia Virg. et Marr.

Item S. Bibiana Virg. et Marr.

Item S. Ursula Virg. et Marr.

Item S. Anastasia Virg. et Marr.

Item S. Euphemia Virg. et Marr.

Item S. Demetria Virg. et Marr.

Item S. Columba Virg. et Marr. cum suo authentico.

Item S. Deodato Marr. cum suo authentico

Item S. Candida Marr. cum suo authentico. in Conventu S. ^{Thomae}

Item S. Iucunda Marr. cum suo authentico.

Maxilla S. Fortunata Marr. cum suo authentico.

Dens S. Helena. Matris Constantini Magni.

De Corpore S. Maschilina Marr.

Item S. Liberata Marr.

Item Ss. Undecim Millium Marr.

Item S. Hedwigis Vidua

Item S. Pudenciana Virg.

De Tumba B. Stanislai Capimiriou.

Loculi et Pulveres plurimorum Ss. Martyrum.

De Capite S. Illuminari Marr. cum suo authentico.

98.

No.	Name	Age	Sex	Profession	Religion	Marital Status	Children	Notes
1	John Smith	45	M	Farmer	Anglican	Married	3	
2	Mary Jones	38	F	Housewife	Anglican	Married	2	
3	Robert Brown	52	M	Teacher	Anglican	Married	1	
4	Elizabeth White	41	F	Shopkeeper	Anglican	Married	4	
5	Thomas Green	33	M	Blacksmith	Anglican	Married	2	
6	Ann Black	29	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
7	James Grey	48	M	Minister	Anglican	Married	2	
8	Sarah Hill	35	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
9	William Lee	55	M	Retired	Anglican	Married	3	
10	Charlotte King	42	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
11	George Hall	30	M	Farmer	Anglican	Married	1	
12	Isabella Young	37	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
13	Richard Scott	44	M	Teacher	Anglican	Married	2	
14	Frances Adams	32	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
15	Henry Baker	50	M	Blacksmith	Anglican	Married	3	
16	Elizabeth Clark	40	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
17	Thomas Evans	36	M	Farmer	Anglican	Married	1	
18	Ann Foster	28	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
19	James Gibson	47	M	Minister	Anglican	Married	2	
20	Sarah Harris	34	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
21	William Hunt	53	M	Retired	Anglican	Married	3	
22	Charlotte Irving	43	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
23	George Jackson	31	M	Farmer	Anglican	Married	1	
24	Isabella Knight	39	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
25	Richard Lamb	46	M	Teacher	Anglican	Married	2	
26	Frances Martin	33	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
27	Henry Nash	51	M	Blacksmith	Anglican	Married	3	
28	Elizabeth Owen	41	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
29	Thomas Phillips	37	M	Farmer	Anglican	Married	1	
30	Ann Quinn	29	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
31	James Reed	49	M	Minister	Anglican	Married	2	
32	Sarah Russell	35	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
33	William Scott	54	M	Retired	Anglican	Married	3	
34	Charlotte Taylor	44	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
35	George Turner	32	M	Farmer	Anglican	Married	1	
36	Isabella Walker	38	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
37	Richard Wright	45	M	Teacher	Anglican	Married	2	
38	Frances Young	34	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
39	Henry Zane	52	M	Blacksmith	Anglican	Married	3	
40	Elizabeth Allen	42	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
41	Thomas Baker	38	M	Farmer	Anglican	Married	1	
42	Ann Baker	30	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
43	James Baker	48	M	Minister	Anglican	Married	2	
44	Sarah Baker	36	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
45	William Baker	56	M	Retired	Anglican	Married	3	
46	Charlotte Baker	46	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
47	George Baker	34	M	Farmer	Anglican	Married	1	
48	Isabella Baker	40	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
49	Richard Baker	47	M	Teacher	Anglican	Married	2	
50	Frances Baker	37	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
51	Henry Baker	53	M	Blacksmith	Anglican	Married	3	
52	Elizabeth Baker	43	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
53	Thomas Baker	39	M	Farmer	Anglican	Married	1	
54	Ann Baker	31	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
55	James Baker	49	M	Minister	Anglican	Married	2	
56	Sarah Baker	35	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
57	William Baker	54	M	Retired	Anglican	Married	3	
58	Charlotte Baker	44	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
59	George Baker	32	M	Farmer	Anglican	Married	1	
60	Isabella Baker	38	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
61	Richard Baker	45	M	Teacher	Anglican	Married	2	
62	Frances Baker	34	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
63	Henry Baker	51	M	Blacksmith	Anglican	Married	3	
64	Elizabeth Baker	41	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
65	Thomas Baker	37	M	Farmer	Anglican	Married	1	
66	Ann Baker	29	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
67	James Baker	47	M	Minister	Anglican	Married	2	
68	Sarah Baker	33	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
69	William Baker	52	M	Retired	Anglican	Married	3	
70	Charlotte Baker	42	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
71	George Baker	30	M	Farmer	Anglican	Married	1	
72	Isabella Baker	36	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
73	Richard Baker	43	M	Teacher	Anglican	Married	2	
74	Frances Baker	32	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
75	Henry Baker	49	M	Blacksmith	Anglican	Married	3	
76	Elizabeth Baker	39	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
77	Thomas Baker	35	M	Farmer	Anglican	Married	1	
78	Ann Baker	27	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
79	James Baker	45	M	Minister	Anglican	Married	2	
80	Sarah Baker	31	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
81	William Baker	50	M	Retired	Anglican	Married	3	
82	Charlotte Baker	40	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
83	George Baker	28	M	Farmer	Anglican	Married	1	
84	Isabella Baker	34	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
85	Richard Baker	41	M	Teacher	Anglican	Married	2	
86	Frances Baker	30	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
87	Henry Baker	47	M	Blacksmith	Anglican	Married	3	
88	Elizabeth Baker	37	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
89	Thomas Baker	33	M	Farmer	Anglican	Married	1	
90	Ann Baker	25	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
91	James Baker	43	M	Minister	Anglican	Married	2	
92	Sarah Baker	29	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
93	William Baker	48	M	Retired	Anglican	Married	3	
94	Charlotte Baker	38	F	Widow	Anglican	Widowed	2	
95	George Baker	26	M	Farmer	Anglican	Married	1	
96	Isabella Baker	32	F	Widow	Anglican	Widowed	0	
97	Richard Baker	39	M	Teacher	Anglican	Married	2	
98	Frances Baker	28	F	Widow	Anglican	Widowed	1	
99	Henry Baker	45	M	Blacksmith	Anglican	Married	3	
100	Elizabeth Baker	35	F	Widow	Anglican	Widowed	2	

99.

100.

101.

--	--

102.

--	--

103.

104.

105.

705	
-----	--

106.

107.

1021	
------	--

108.

--	--

--	--

An
 quop
 li ca
 pler
 An
 Rex
 multa
 quic
 Conp
 runt
 in H
 Ann
 veni
 cia,
 vid
 Ann
 cri
 Ann
 Cy.
 32
 11
 fie
 2.
 v.
 3y
 for
 pag
 C.
 Cili
 sta
 byt
 w2
 kta
 bit

Anno Dñi. 1352. Clemens VI. Papa. Jubileum plenè Remissionis, Centesimo quoque anno Institutum, ad Quinquagesimum, magna omnium fidelu[m] letitia, atq[ue] incomparabili c[on]suetudine reduxit, quod vitæ mortaliu[m], communis fere breuitas, tantu[m] evah[is] p[er]v[er]sio plerumq[ue] excluderet. Ita etiam Benedicticorum. Ita Stanislaus Scyzelski.

Anno Dñi. 1604. Post obitum Nicolai Nielecki, Abbatis Tineensis, Sigmundus Tertius, Rex poloniae, intravit pro Abbate Stanislaum Sutowski Canonici Cracoviensis. Reliquosq[ue] multa inaniter tentata, postq[ue] plures, ad Pontificem, totaq[ue] Cardinalium, super negotiis Religio[rum] p[ro]p[ri]et[ar]iu[m], supplicationes in casum p[er]venerat, cum frustra esset, iura, privilegiaq[ue] compellaverunt, per Religiosos Avus Tineensis observatam, sexcenti pedites, bene ap[er]uerunt portam, subitusq[ue] in possessionem Monasterii est introductus. Ita Stanislaus Scyzelski in Historia Monasterii Tineensis, ordinis S. Benedicti p[ro]fessus.

Anno Dñi. 1250. Hugo ex Dominicanorum ordine, ab Innocentio IV. In concilio Lugdunensi, renuntiatus Cardinalis, Bibliorum Concordantiis, infinitu[m] p[er]e opus, Herculeo planè audacia, primus excogitavit, et quingentoru[m] fratru[m] ope adiutus perfecit, incredibili rei literariae p[ro]venerit. Ita B[er]n[ard]us hoc anno, ut sup[er].

Anno Dñi. 1250. Honorius III. Papa, p[er]motus auctoritate S. Dominici, Magistrum sacri palatii, in Romana Curia instituit.

Anno Dñi. 1222. Zakon Humiliatorum pod Regule s. Benedykta powstal, stal sie, oharzajacy. Henryk piety Cesarz, ciezko wojna na Mediolan podniosl, y zwozwawszy miasto Sacre ziemie, Senatowy, y przedniezy lud, do Niemiec niemilosciwie zagnal, o loto volu. 1196. Wyznany oni, biato sie po ubieciawszy, zepstakow Cesarza p[ro]wili, p[ro]wili, abysie im dopusil wwozie do o[ry]giny, co gdy znowy, nakoniec, znanie, si ludze, d[ie]k[ie]t[ur]ac. P. Boju, zardeligo nabozenstwa, w tym ze w b[ie]rnie, poslubili sie p. Boju w Mediolanie, w b[ie]rnie z[ie]lcy, n[ie]w[ia]dajac sie wiecej chilo R[ec]epospolite, ani w swe p[ro]waly, Renty t[er]o p[ro]waly, a zwozwajacy wywabiac, swistej smierci doctehali. To i[st]o zwozwadanie, pod imieniem Humiliatorum, Innocenty Treci p[ro]wili pobieradit. Totat k[ie]lhaset lat Zakon, osobliwy niecy. Lecza papiezu piusa piatego zstadiony, y Inocenty iest w[ie]lki: dla tego iz na Cardynala Arce biskupa Mediolan[ie]zgo s. Bonomeja, nie i[st]o[ry] z[ie]ro Zakonu cyrowie, znowili sie, aby sa bili, ze i[st]o reformowat. Dla tego greosu potepeni sa, y Zakon i[st]o zgaszony wladza p[ro]stolska. Roku 1570. Miat ten Zakon p[ro]bostw, dziewiedzieciast c[ie]lcy: Inkrata dowiesza byta, Tysieczni k[ie]lcy czerwonych szlofel. Zis ze doctehali, zwozwajacy w b[ie]rnie, y b[ie]rnie w Zakonny karnosci, n[ie]w[ia]dajacy. Co i[st]o smierci, na co innego, obwoat papiezu i[st]o. Takim p[ro]wladem zardelanie Zakonu karnosci, aby inni ostrozi, y p[ro]wili, powotania, k[ie]lcy Boju p[ro]wili. Ita Tribunus, in sua chronica s. Benedykta.

110.

Jubileum abbreviatum.

Alus Tineensis inbasus p[ro]fessus.

Concordantia Bibliorum quodam.

Magister S. R. i. a. R. i.

Ordo Humiliatorum, exaltatus.

110

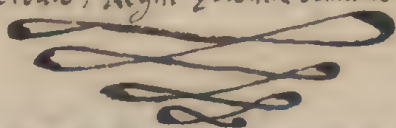
110

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

VRBIS
CRACOVIENSIS
DESCRIPTIO
ET RES GESTÆ
IN EA.

EX Joanne Herbuto, Regni polonici senatore, et Historico, Depvomphe.

ANNO

MDCCCXCV

DECEMBER

FLORIDUS

III

D
ce
cu
na
tw
ba
C
pe
T
m
in
so
du
Q
fr
pe

Q
ta
ad
in
tw
Co
co
te
ro
a
P
mi
Co
pro
sal
Po
te
ra
po
a
hu
cip

ANNO DOMINI. 550.

De initio rerum polonicarum, exploratum habemus nihil. Vapourius tamen certum tempus edidit, quo Polonis Lechus praefuit, scilicet hoc superius notato, cuius posteritatem regnasse in Polonia narrat annos 150. usque ad annum a Christo nato 700. Hic princeps condidit primam Civitatem in Polonia Gnesnam. Reditus tunc, et agros peculiares, nullos habebat princeps: sed ei ~~agri~~ ^{agri} seminabant, et metebant, deque omnium rerum proveniunt, ac fructibus ipsi vectigal pendebant.

Circa hanc tempora, Nummus incognitus erat apud Polonos: sed quo indigebant, permutacione rerum comparabant sibi. Gnesna Civitas condita. Electio principis libera.

Tum in principio Poloniae, res gestae non scripsisse, eo quod nullam notitiam litterarum habuerunt; gens enim inter bellorum enervata. Neque, utrum non habuit ad

intendendum studium, vel quod princeps, non multo ante quassatum facultatem, ab usque hostium incursibus arceendis sollicitus; nihil pensi ducerent, doctus viros ad erudiendum accersendos. Stemma Regium Aquila alba ab ipso Lecho principe. Ob aquas edificantes

Quum autem Princeps Lech defecisset, ab viro imperio, ad paucorum dominatu transducta fuit Respublica polonica. Nam duodecim palatini, diuisa in totidem regiones polonica, in principes eliguntur, quo quisque sua regioni praesidet.

ANNO DOMINI. 700.

Quandem horum palatinorum durauit Imperium, nihil exploratum est. perbelle tamen malorum poloni, quod sub duodecim palatinorum imperio ipsis incubuerant, ad viros principatum respexerunt. palatini igitur ab imperio amotis, post longam in conuentu Gnesensi consultationem, una omnium sententia ad Cracum principatum deferunt, quod factum esse Anno Domini 700 Vapourius vult. Hic princeps electus, condidit Cracouiam, sedem Regni, eamque de nomine suo appellauit, eique Arcem in colle Vauello superaedificauit, quam et Regni caput, Gnesna velicta, fecit. post mortem, in monte Zasolino dicto, e conspectu Cracouiae, quemadmodum ipse mandauerat, sepultus est. Extat in hanc usque diem hic tumulus Reliquia dictus, Sicut procul a delubro, quod D. Benedicti nomine vocatur.

Post hunc Vanda virgo, Craci principis filia, principatum gessit, quae plurimis vicinis diis patriis mactatis, ipsa ad extremum Solem vitam se donauit, ac de ponte Cracouensi in profluentem Vistulam sese proiecit. Inuentum postea ipsius cadaver, quod proceres sepelierunt, uno ab urbe milliano, aggeris itidem ut patri humulo, indeque subiaceret pagus, Mogila, hoc est tumuli nomen, adhuc retinet.

Post hanc Virginem principatum adeptus est Lechus primus filius Craci iunior, qui oculum fratrem maiorem natu interuenit; principatumque, reuerentem appetit, inquit: uerum patefacto hoc scelere, principatu deiectus, et in exilium actus est.

Post hunc, quum nemo Regis superesset, commutata est vixit Respublica. forma. a duodecimque iterum palatinis Polonia cuncta administrata, donec rursus ad unum delatus est principatus, ex mirabili quodam Anaxagmate, Przemislus nomine in bello. principatus autem ipse in Annum 750 inadisce fecit. Quandem uero regnauit, ubi;

112.

Origo Poloniae.

Lechus princeps.

Nummos, et litteras ignorant.

palatini 12.

11. Cracus princeps, Cracouiam fundauit.

Vanda princeps.

Lechus princeps 115.

palatini 12 rerum.

Przemislus 1. princeps.

Draco sub monte Vanello.

et qua morte absumptus sit, non constat: liberis quidem post se nullis relinquisse seclis.

Sub id tempus, Draco, sub monte Vanello, in cavernis habitabat, multaque damna in pecoribus et hominibus inferebat, quem quidam Sutor, vitulum Sulphure vestitum, ad deuocandum prouocans occidit; dum enim draco in visceribus Veneni exstinguere vult, Sutor aqua ex viscera, medicus cepit.

ANNO DOMINI 750.

Pradmislor II. princeps Cuius ad Metam obtinuit principatum.

Defuncto Pradmislo principe, exortetur noua de principatu Contentio, cumque nullus appareret amigendi finis, placuit rem fortund committere. Quomodo ad metam, ad prandicum amhem erectum, curuebant; et quomodo Carbor Lesio secundus dictus obtinuerit principatum, vide Historias polonorum. Qui quam diu, quibusue verum successibus regnauit, et quomodo vita defunctus sit, itidem, atque alia illius temporis, inuectum est.

ANNO DOMINI. 805.

Lesio Tertius princeps poloniarum.

Lesione secundo, è rebus humanis sublato; successit patri, Lesio Tertius dictus, in principatu bello paceque clarus. Hic ex legitima uxore, filium Popelum suscepit, eundemque in spem principatus liberaliter educavit, et successorem sibi vincti desigauit. in principatu ita se gessit, bello paceque, ut patrem non ad quauis modum, sed superare etiam videretur.

ANNO DOMINI. 815.

Popelus primus princeps poloniarum.

Post defunctum patrem, Popelus principatum obtinuit, ignauus atque timidus, Regiam, atque domicilium suum, Cracoviam Graecam primum veluit, indeque non multo post Crusiciam. Iuuenili adhuc etate, quam aliquot annis regnasset, in morbum incidit, ac paulo post obiit.

ANNO DOMINI. 820.

Popelus II. princeps poloniarum. dictus Costel.

Peracto solenni ritu Popeli funere, filius eius, eiusdem nominis, etiam tum impuber, principatus inauguratur. Cum pubertatem attingit, uxorem duxit, et suasi ipsius, patruos Veneno sustulit, et ex cadaveribus ipsorum (Deo sic puniente) nati muver, ipsum principem, et uxorem, et liberos deuocauerunt, in arce Crusiciensi.

ANNO DOMINI. 842.

Priastus oppidanus Crusiciensis, princeps poloniarum.

Exstincto Popelo, conuenit magna procerum multitudo Crusiciam, ad creandum nouum principem: et cum inter ob discordiam infecto regno dilectus, tandem Crusiciensis oppidanus, Priastus nomine, elegerunt mirabiliter, propter hospitalitatis studium, de quo latius Historias. Hic optimus fuit princeps, cuius posteritas per multa secula, usque ad Casimirus secundum, qui Magni cognomen adeptus est propaga fuit. Hic Crusicia Graecam domicilium suum transiit; postea cum per multos annos sapienter clementerque regnasset, senex admodum, annum aetat centesimum et vicesimum morbus est.

ANNO DOMINI. 895.

Zemouitis primus princeps poloniarum.

Successit Priasto filius Zemouitis, vir impiger, et ad rem militarem factus, mul

his rebus feliciter actis, Snesus mortuus. Regnavit annis 32.

ANNO DOMINI. 904.

Proceres filium Zemouichi Lesum quartum, in principatu surrogant, adolescentulum, qui quum adolevisset, quietis potius et otii, quam bellicae gloriæ fuit amator, contentus eo, quem à patre per manus acceperat principatu, tandem vita defunctus est. Regnavit annis 20.

ANNO DOMINI. 921.

Succesit Lesco patri Zemomylus, probus et ipse, et quietis amator; ex sterili uxore natus est illi filius Cacus. Septimo uero anno, quo prima Coma pueris gentili vita attonderi, et nomen imponi solbat, in conspectu procerum, qui ad hanc celebritatem frequenter adfuerunt, puer absque ulla medicorum, aut cuiuspiam omnino ope, subito lucem asperxit. Interrogati hac de re Aviculi; responderunt: poloniam, eius principatu illustratū iri. Zemomylus postea, Snesus mortuus, et sepultus. Ultimus idololatra.

ANNO DOMINI. 965.

Miecislus quondam Cacus natus (ut dictum). Suscepit post mortem patris principatu, barbarico more, septem uxores duxit, uerum postea, quum de Religionis christianæ veritate audisset, eas dimisit, Dombrovecque christianam, Boleslai primi Poloniarum ducis, filiam virginem, nouo matrimonio sibi iunxit. Quod posteaquam splendido Conitatu Gnesnam aduenta est, Miecislus princeps Baptismo ritu christianorum (ut conueniebat) initiatus. Quo baptismo suscepto, religionem christianam ampliare cepit. Nam sic Archiepiscopatum Cracouiensem fundauit, et decimas omnis generis frugum, de suis, iuxta ac nobilitatis plebisque agris, edito perpetuo adscripsit.

Sub hoc principe, his rebus perscuerans, primus Legatus Agidius, Cardinalis, Episcopus Tusculanus, Joannis XIII, pontifex Maximi, Cracouiæ missus, qui primus Archiepiscopus, et Episcopus, Italici, ac quondam Gallici, germanici generis fuit, quum nostri uides adhuc essent, et Alouitii. Cracouiæ Ecclesiam Italici prouocauit Archiepiscopum potestatem. Idem princeps primam Ecclesiam, in Auce Cracouiensi edificauit sub titulo S. Venceslai noui Martyris. Ceterum quo auge, honorem principatum posteris, his reliquit, sortante Senatu, mittit ad Benedictum papam eius nominis septimum, ut Regini diadema sibi mitteret, Regemque polonorum, se et posteros suos esse inberet. Verum ea res, propter certas, et iustas causas in aliud tempus dilata fuit.

Hoc principe, mos inoleuit apud Polonos, ut homines Eques, suis ordinis, in templo, dum sacerdos ad altare pronuntiat Euangelium, gladium medio tenas stringerent, quasi profiterentes, mortem sibi prius optatam, quam a suscepto secundum Euangelio, et religionis professione, discedendum. Cetero autem respondente, Laus tibi Christe; uiribus recondere. Hic regnavit annis 25.

ANNO Dñi. 999.

Post mortem Miecislai, suscepit paternum principatum Boleslaus, cognomine Cebui. Hic à Imperatore Ottone Regium honorem, atque dignitatem obtinuit, primusque Rex Poloniæ vocatus. Hoc Rege S. Adalbertus Pragensis Episcopus, sanctimonia vita, pietatisque studio clarus, in poloniam, postea Cracouiæ venit, ubi à primoribus, et cetera multitudine, honorifice exceptus, in eo loco, ubi nunc extat Ecclesia S.

113.

Lesus IV.
princeps poloniarum.

Zemomylus I.
princeps poloniarum.

Miecislus I.
primus Christianus princeps Poloniæ.

Archiepiscopus Cracouiensis.

Legatus primus.

prima Ecclia in Auce Cracouiensi S. Venceslai.

Regni diadema expositum, sed non assequitur.

Calvemonia tenere missa.

Boleslaus Cebui primus Rex Poloniæ.

S. Adalbertus
Cracovian ve
nit.

Toto anno
lugebat.

Eccliam S. Andae
elis in Arce Crac.
edificavit Rex.

Miecislavus II.
filius Boleslai
i. Rex.

Tenuit motus.

Casimirus I.
Rex polonid.
Monachus.

In Regem polonid
scribit legem
scribere.

Modus polonid
incedendi.

Humus S.
Gelvi quis?

Tineconse Mo
nasterium.

Adalberti, Cracoviad, in medijs Civitatib, conciones habere, et polonos in fide catholica
instruere consueverat; postea Archiepiscopus Gnesnensis factus. Quomodo postea iam multis
oculis, Corpus eius redemptum, et Tremesiam, atq, Gnesnam deductus, latius illustratus. Hic Rex
Boleslaus cu viginti annis imperasset, postmodum occubuit, et ibidem sepultus. Eiusq, morte,
vixit sa polonia, optime de se merito Rege orbatu, annu totu in luctu ita fuit, vt
neq, conuiuia ulla celebrarentur, neq, sodes usq, agerentur, neq, cultioribus vestibus,
quisq, nobilium virorum, aut famularum se se vestiret. Hic Rex Eccliam S. Michaelis
Capitaneatur ab illis instituit. in Arce Crac. condidit.

ANNO DOMINI. 1025.

Miecislavus filius Boleslai, viginti quinque annos natus, destinatum iam prius
regnum iniit. Homo tardus, et Seles, lenitate iuvenili, et iuvenum, atq, vxoris con
silia plerumq, sectatur, quibus verus factum est, ut suis, atq, externis, hostibus pariter,
atq, sociis, esset contemptui. Insuper amentia correptus, motibus haud multo post, ex
morbo illo, Anno christi. 1034. et postmodum sepelitur. Huc tempore, tremor terra in polo
nia accidit. Annis 19 regnavit.

ANNO DNI. 1035.

Casimirus vixit Miecislai filius, minorem velut, quum ob aetatem, dignita
tem regiam, et Reip. curam sustinere non posset: dilata Coronatione Casimiri, Rixd
matris regia potestas datur, qua hac abusa, frementibus contra eam polonis, clam
vegno profugit, cum Casimiro filio: Casimirus artium studiosus, posteaq, Monachus S.
Benedicti in Monasterio cluniacensi factus, et professus, et diaconus ordinatus. polo
nia domesticis malis pressa, comitibus gressu habiles, venocand, quavisq, Quare
poloni orbatu Rege, miserunt Legatos ad summum pontificem Benedictum, ut Casimirus
Miecislai Regis filium, Monachum factum, professum, et Diaconum, professione, et sacra
menti Religione soluat, et ad Regnum maiorum suorum remittat, ac etiam vxorem
ducit, quod impetravit precibus impetrant. Quare Casimirus post Interegnu, septimo ve
duatus Anno. Et sic primus Regum suis legere. Pro hoc autem polonis, quo benefici
um Sedis Apostolicae agnoscat, iniunctum: primum ut de singulis capitib, exceptis
nobilibus, et qui sacris addicti sunt, quotannis obulus unus, in lucernam perpetuis in adde
D. petri Romae arcam, pendatur: qui etiam nunc Sancti petri namq, dicitur. Deinde
prescriptam est, vt omnes poloni, volunda in morem monachorum tonsura capilloru
utantur, nec ultra auricular move barbarico, quisq, omnino Comam promittat.
Tunc festis Solemnibus dum sacra peraguntur, vt singuli equites, fasciam lineam
candidam, in modum stola, qua in sacris utantur sacerdotes, atq, Diaconi, e collo
suspensam ferant.

Hic Casimirus Rex, ex cluniacensi Monasterio, accessit duodecim Monachis, Tinecon
am Arcem, vno a Cracovia milliario supra Vistulam, cum Centum villis attribuit.
Tandem cum decimum Octauum regnasset annum, incidit in grauem morbum, quo
mensum vnum afflictus, sacramentis vite procuratus, quarto calend. Decembris, ex
breuium vite clausit diem, anno post christum natum 1058. Mortem porro eius
Cometes pertendebat.

ANNO DOMINI. 1058.

Conuentu apud Gnesnam facto, summa omnium voluntate, ad Boleslaum Casimiri filium, natu maximum, (Audacem postea dictum) solemniter coronatus, Regnum, et diadema deferitur. Qui cum tempore, victoriis, et rebus secundis insolens, in fadissimam libidinem, auariciam, et crudelitatem effusus esset, quum a S. Stanislao Episcopo Cracouien. admoneretur, priusimum sacerdotem occidit. Hic Rex, post tam nefanda perpetrata scelus, inuius regnans, in Vngariam profugit, quem quidam seipsum occidisse, quidam panthera esse sentiant. post mortem et martyrium S. Stanislai, per annos quatuor, Polonia Absoluta interdicto penitus delituit, et Regni diadema amisit. Hic Rex construxit, et dotauit Viuent, Mogilnense monasterium, in eoque Monachos Cisterciensium collocauit.

ANNO DOMINI. 1083.

Rege Boleslao exacto, ad Vladislaum Boleslai fratrem, (quem Hermannum etiam vocarunt) Regnum deferunt. Hic iam Regis appellationem versuit, et princeps appellari voluit. Initio autem principatu, ad pontificem Maximum, de tollendo interdicto, cui Polonia ob necem S. Stanislai obnoxia erat, oratorem misit Lambertum Canonicum Cracouensem, quem pontifex Diuo Stanislao successorem dedit, et sublato interdicto Episcopum venit. Sub hoc Lamberto Episcopo Cracou. transferetur Archiepiscopatus Gnesnam. Anno uero salutis Summa. 1089. Lambertus Episcopus Cracou. S. Stanislai corpus, ex Rupella Calminiens. in Auenam Cracouensem transtulit. Sub id tempus, Ecclesia S. Aegidii edificata est, ante portam Castrensem Cracouens. ex ista occasione. Vladislaus primus, de quo sup. princeps Poloniae, duxit in matrimonium Iuditham, Vratislavi Bosemorum principis filiam, quae quum aliquot annos sterilis fuisset, et assiduis precibus, et ieiuniis, et elemosinis in egenos liberaliter erogandis, de prole Deum assidue facigaret, a Lamberto Episcopo Cracouensi admonita, ut oratores in Caribonensem provinciam, ad Monasterium D. Aegidii, ubi corpus eius conditum erat, cum amplissimis, et templo, et monachis muneribus mitteret. Quod cum consilio Iuditha acquiescit, proficiscuntur oratores, ad locum designatum venientes, exponunt quid postularent. Inductum Monachis triiduum ieiunium, oratur Deus, ut in huiusmodi gratia, seu ut sui Aegidii, masculinam prolem, pijs principibus concedat. Triiduo itaque illo uelatus per visum, cuiusdam senis, et pio monacho, quod tanto studio petitam esset. Dimissis autem et reuerentibus oratoribus, natus est tandem ex Iuditha Boleslaus secundus (quemadmodum creditum est) in gratiam S. Abbatis Aegidii datus, quod ob memoriam et gratitudinem tanti beneficii, Ecclesiam hanc addidit. Hic Rex Anno 1102 cum viginti annos regnasset, obiit pridie Idus Iulii, in Basilica Glosens. sepultus.

ANNO Dñi. 1102.

Per solutis Vladislaus principi in hunc, Boleslaus Cracouensis principatum obtinuit, post aliquot victorias ex hostibus reportatas, scabimium, palatinum Cracouensem capit, in Caracem coniecit, et excidit, senatu mouit, et abdicare se vtrique magi struere coegit. propter ea, quod is elatus robore secundis, et bellis aliquot suo ductu prosperè gestis, omnia sibi arrogaret: Regem gratia populari fovebat contemneret, conuictis, ac maledictis incessebat; et iam in aperta rebellionem euagurans esse

114.

Boleslaus Audax Rex Poloniarum.

Occidit S. Stanislauum.

Interdictum.

Mogilnense Monasterium.

Vladislaus I. princeps poloniarum.

Archiepiscopatus Crac. translati Gnesnam.

Translatio S. Stanislai.

Ecclesia S. Aegidii.

Boleslaus I. Cracouensis princeps poloniarum.

Palatinus Cracouensis in carceribus, et de postis.

Palatinus Crac.
uicem ob ignomi-
niam se suscep-
dit.

Aquarum inun-
datio.

Basilica Crac.
ampliata et
Canonici aucti.

Cracovia Con-
flagrata.

Eccles.
S. Benedicti.
S. Joannis Evan-
gelistae. etc.
S. Andree.
S. Martini.
Crac. exstructi.

Vladislaus II.
princeps Polo-
nia.

Vicius à fratri-
bus, fuit ex Po-
lonia.

Videretur. Atque ex eo tempore deinceps Castellano Cracoviensi, qui longè inferior fu-
erat, prior in Senatu locus datus est.

Idem Rex, alteri palatino Cracoviensi, fugâ ex bello principis, ex cuius timore et fuga,
magna pars exevatus polonici in similem fugam coniecta est. Rex reversus in poloniam,
palatino fugâ principis, lepore pellem, colum, et fuscum, dono misit, (meticulositatem
eius notans) qua ignominia illi ad voluntariū suspendium adactus est.

Anno salutis humanæ 1118. Imbres anni sui perpetui, et ingens aquarum vis, ac
inundatio, quâ nec sevi agros, nec meti passa est. neque id in polonia modo, quâ in
vicinis quoque regionibus. præstiterat autem eis imbres, tale prodigium, quod calum to-
tus dies totas, post occasum solis, ardere visum est.

Circa hæc tempora, Boleslaus princeps, Basilicam Cracoviensem in Avce, humilem, et ne-
glectam, in augustiorem formam redegit, exaltatis altius muris, ac duabus turribus,
ad latera adiunctis. suppellectilem auream, ac argenteam, maiorem in modum auxit.
Quin et collegiū sacerdotum seu Canonorum eius Basilicæ, viginti ad veterem nu-
merum adiectis, ampliavit, eisque certos pagos ipse; Radolp vero Episcopus decimas
attribuit. permisit autem prius princeps Episcopo, ius omne conferendi ea sacerdotibus
ipsis arbitratu.

Anno vero Dñi. 1124. Cracovia conflagrata. tota.

Sub id tempus. Petrus Dacus, ex Danica oriundus, clava et illustri apud Danos ortus
familia, in poloniam veniens, et Comes sevinnensis factus, postea vocatur Petrus Dunin,
sestus templi 77 in polonia exstructis, navis in locis; ex quibus Cracovia hæc extant,
S. Laurentii Casimiri. S. Salvatoris in Zwierzymiec. S. Benedicti post Casimiriā,
S. Joannis Evangelistæ Cracoviæ. S. Andree. S. Martini, in platea Casimiri.

Tandem Boleslaus Crivovstus, post So. Victorias ex So. hys repertatas, sacris Christi-
anorum mysteriis vitæ procuratus, vita excessit. Anno Dñi. 1139. funusque sollemnem
solemni pompa elatum, et iuxta patrem fuit conditum. Cæterum, ore ei cavonculus
morbis, ab ineunte ætate distorserat, atque inde Crivovstus cognomentum habuit.

ANNO DOMINI. 1140.

Novus Boleslaus Crivovstus, Vladislaus filio eius natu Maximo, principibus, et summa
belli, pacisque autoritas confertur. Quo adempto, suâ uxoris suâ, contra voluntatem
ultimam patris, fratribus suis assignata dominia denegare coepit, et tributa fratribus
dare imperavit; et ditiones illorum invadebat, neglecta procerum, et Archiepiscopi ad-
monitione, et anathemate, a fratribus victus bello. Cæterum fratres, post Victoriam
ex illo repertatam, non contenti eo, quod recuperassent sua, exterminare eum;
etiam vicissim propriis ditionibus, et principatu eicere cupiunt; itaque cum validiore
quam fuerat initio exevatu Cracoviam contendunt. Quod cum Vladislaus nuntiatum
esset, diffusus munitioni avas, suorum studiis, relicta Cracovia uxore, cum tribus
filiis, per silesiam in germaniam profugit. Et sic qui aliena iniuste concupiscerat,
sua iuste amisit. Cracovienses autem Civis, cognita principis longiore fuga, portas
quas clauservant, consensu totius poloniæ aperire. Regnavit autem Vladislaus annis
sex, et medio.

ANNO DOMINI. 1147.

Exacto cum uxore et libervis Vladislao principe, ad Boleslaum Crispum, qui Vladislao nati proximus erat, principatus, et summa rerum deferretur, et quaecumque in ditione Vladislai erant.

Anno Dñi. 1162. Iaxa nobilis, ac locuples eques polonus, de familia gypsium, condidit dotavitq; Monasterium, virginibus professionis praemonstratensis, in suburbio Cracoviensi, quod Zvenneceum dicitur, et Ecclesiam edificavit. Idem erexit Canobium Miesowienſe.

Ante obitum Boleslai Crispi, Gedeon^{episc.} gente gypsium, kelce oppidum, in abditiſſis sylvis condidit: in eoq; templum lecto lapide exedificavit. et collegium sacerdotum primariorum, quos praedicator et Canonicos vocant, iuxta ac vicariorum, ibi constituit, quum eis pagos, ac decimas attribueret.

post aliquot deinde annos moritur Boleslaus, et Cracovia sepelitur. Anno christi. 1173. quum principatus poloniae annos 27 tenuisset.

ANNO DOMINI. 1173.

Boleslaus Crispo, Miecislauſ Senex sufficitur. Verum is qui puer ob gravitatem morum et prudentiam Senex cognomen adeptus erat, suscepto principatu, proventa iam aetate spes hominum fefellit. nam malo consultore usus iniuste dominatus, propter ea q; a sedecione Episcopo corruptus, et aperte et tacite, dum nihil de sua iniquitate remittit, a proceribus principatu dejectus. Anno post christi natum 1177. cum venisset a nis Cracoviam.

ANNO DOMINI 1177.

Anno Miecislao, electus est in principem, Casimirus I. dictus Justus. Venientiq; Cracoviam, magna cum laetitia et gratulatione obviam prodeit ingens omnis generis multitudo, Liberatorum et servatorum eum salutans.

Anno vero Dñi. 1182. Casimirus princeps, inconsulto senatu, violata cum virginis pace et amicitia, bellum gessit; graviter id ferre coeperunt proceres, quare et in Rusiam profectus esset, celerrime conspiraverunt contra eum, et accesserunt ad recipiendum amicum principatum Miecislauſ. Miecislao Cracoviam veniente, portas vobis aperuerunt Cives Cracovienses: aversis vero aditibus aversus a Fulcone Episcopo, et Nicolao palatino. At Casimirus ceterorum de his factus, collegit exevatum, ac summa ope aditus, novam Arcem Cracoviam a Miecislao edificatam, principatum per factiones recuperavit.

Anno Dñi. 1183. pacatis domi verbas, Casimirus princeps, a Lucio pontifice Maximo, eius nominis Tertio, Reliquias s. Floriani martyris impetravit: easq; cum ingenti omnis generis hominum multitudine, et solemni sacerdotum frequentia, ad septimum a Cracovia miliarium, progressus, venerenter excepit: et in suburbano Cracoviae septemtrionali, quod post in formam oppidi redactum, nunc clepardia dicitur, extructo magnifico templo, collocavit: idq; templum splendida suppellectili dotavit: et collegium sacerdotum Canonorum, attributo ijs luculento censu in eo instituit. prout diem martyris memoriae sacrum, totum vel Divinum, in eiusdem s. Floriani adde impendit, laetas in egenos et afflictos effundens elemosinas. Hoc autem fere omnibus festis diebus facere consueverat. Vladislauſ vero Sagello Rex Poloniae Ecclesiam Sanctae Academicam Cracoviensem attribuit. Deinde Stephanus Bathoreus Rex Poloniae adposuit. Condecoravit.

115.

Boleslaus Crispus princeps poloniae.

Monasterium in Zvennece

Ecclesia lielsenſis.

Miecislauſ 211. dictus Senex. princeps poloniae.

Casimirus I. dictus Justus. princeps poloniae.

Casimirus rex aeternus. Cives Cracoviae inconstantes.

S. Floriani Martyris Reliquias clepardia deponuntur.

Ecclesia s. Floriani edificata.

Ecclia s. Nicolai.	Idem Rex Casimirus, Ecclesiam s. Nicolai Epi et Confessoris in suburbio Cracouiensi edificavit, et fundavit, et Monachis s. Benedicti Tineensibus tradidit. Quod Ecclesia postea data est Academia Cracoviensi, Anno Dñi. 1400.
Mors Casimiri.	Anno Dñi. 1194. Dum Casimirus annu decimu septimum regnavet, in Convinio, quod proceribus suis instruxerat, Saxo mediocri poculo, subito concidit, et paucis hore animam exhalavit. Quarto vero post mortem die, in Basilica Cracoviensi, sepultus est.
ANNO DOMINI. 1195.	
vi. Lesco Albus princeps polonici.	Funeribus iuxta Casimiro peractis, ibidem Cracoviensi, ut frequenter proceres, atq. Equites ad funus convenirent, Comitia institunt, et Lesco Albus (a cuius Albi sic dictam) Casimiri filium natu maiorem, principem venuntiant.
Terræ motus.	Anno Dñi. 1200. Terræ motus in polonia. de q. vide in Casimiri descrypt. fol. 5.
Mieislavus iterum princeps et tertio.	Sub id tempus, quo Lesco Albus adhuc impubes, cum matre sua Helena regnavit, tertio Mieislavus armis principatu appetit, et cum armis non posset, blandis verbis à Helena principatu consequitur principatum, sed brevi, propter offensos procerum, et Equitum animos, principatu iterum excedit, et Lesco Albus iterum assumitur. Verum Mieislavus iterum Helenam blandis dolis capit, et fit princeps, quem non diu mors inopinata oppressit.
Vladislaus Lascog princeps tertio.	Tertio assumitur Lesco albus, verum illo recedente; assumitur Vladislaus Lascogus (a quæ illitate Cracoviæ sic dictus) Mieislavi senis filius. Vladislaus Lascogus deinde sperto, assumitur tertio à poloni Lesco albus: nam Vladislaus, vir modestus, et quietus amans, cognito consensu convenit, cessit, et posnam se recepit.
Altare ss. servasti et protasti in Ecclia Altari.	Anno Dñi. 1205. Lesco Albus, ob reportatam victoriam ex Romano Duce Russum, quoniam dies ille, ss. servasti et protasti Christi martyribus, dicatus fuit, Aram eorum nomine, in Basilica Cracoviensi dicavit.
Cometes.	Anno autem Dñi. 1211. Cometes, decem et octo diebus, Mensis Mai, coma in orientem conversa apparuit, futurorum malorum, quæ statim Sarmatiam vltimq. afflixit prodigium.
Episc. Cracoviensis Monachus.	Anno Domini. 1218. Vincentius Hadubus, Cracoviensis Episcopus, vltimo Episcopatu se abdicavit, et in Andeviciensi Monasterio Cisterciensi, reliquos vlti annos religiose exegit. Successit illi Ius.
Ep. quidam Cracoviensis inchoavit.	Anno Domini. 1221. Ius Episcopus Cracoviensis, novum ordinem ff. quidam Cracoviensis, à s. Dominico institutum, Romæ secum Cracoviam reduxit, et huic novum sodalitati, primarius in vlti parochiale templum, (quod ss. Trinitatis nomine appellatur) attribuit; parochiam vero inde, ad templum Virginis Mariæ dicatæ, ob id quæ tunc à se extincta, in Circulo Cracoviensi, transtulit.
Ecclia s. Barbare.	Sub id tempus, quando Ecclesia B. M. V. in Circulo Cracoviensi edificabatur, edificata est Ecclia s. Barbare; quæ postea paribus societatis Iesu, a stephano Balthoreo, Rege polonici, Anno Dñi 1576, collata.
Ecclia omnium ss.	Ecclesia Omnium, ss. in platea Castrensi, antiquitus lignea edificata, et ad Ecclesiam ss. Trinitatis tunc parochialem, pertinebat. Quam postea Jacobus Bobola, equestris ordinis, muro de lapide recto, edificavit.
Ecclia s. sebastiani.	Ecclesia vero s. sebastiani Mart., edificata est lignea, à consabz Crac., in colle eminenti supra aquas, de quo loco argilla, ad coquendos lateres, pro Ecclia B. V. M. in Circulo Crac. edificabatur. Ad Sane

Ecclesia, extat Xenodochium, pro pauperibus, et peste infectis, cuius sunt omnifores Casales Cracovi. habet et quospoli. Ad hanc Ecclesiam sunt processiones, ab omnibus Ecclesiis, in festo s. Sebastiani, et supplicationes contra pestem.

Proximo in loco, est Ecclesia, quasi capella, edificata in suburbio Cracovi, s. Gertrudis Virginis, in Vallo Civitatis, eundo à porta Castrensi, primo lignea, deinde ex latere cocto, cum cimiterio, ad sepelienda corpora capite plexorum, decreto Iudicis condemnatorum.

Circa hanc tempora, Ivo Episcopus Cracoviensis, Xenodochium, siue ut vulgo Hospitalis vocant, egenis, et morbo debilitatis, et senio, Cracoviam exiit, illudque templo spiritus s. à se erecto adiecit. Ad hanc Ecclesiam introducti sunt Religiosi de Saxia diti, ab Episcopo Cracoviensi Joanne

Quandota. Anno Dñi. 1244.

Sub id temporis. Henricus Archiepiscopus Caneheris, perpetuam Legationem munus obtinuit.

Anno Domini. 1219. Denique, atque continenter, per totam Asiam invaser, ingenti aquarum inundatione, ne sementem poloniam afflueret, exeter Sybaras naltuere, Vernam sementem per passi non sunt. Consecuta est nox hyems acris, et aspera, inde famer, et pestis, postea toti hien niti saluente, maximam vim iumentorum atque hominum abhappere. In his autem tantis malis, Iuonis Episcopi Cracoviensis beneficia, egentibus passim exposita, per multos saluti fuit.

Sub id tempus, Lesco Albus princeps polonis, ex consilio Conradi Ducis Mazoni, Ordine Teutonico, hoc est Crucigeris militibus, in polonia fundavit, deditque illis terram Hetmen, seu in lev Vistulam et Queviam fluvios. Quomodo postea bella gesserint cum polonis, ingratum Soties, de Societate Historici. A Gregorio IX pontifice approbati sub titulo s. Mariæ professi.

Circa hanc tempora, sacerdotes, contrahebant matrimonia, et celebrabant publice nuptias. de q. vide in descriptione capituli sup. fol. 7. et 18.

Notant Historici, ad hanc usque tempora, dignitatem Episcopatus Cracoviensis, à principibus vel Regibus polonis conferri solitum. Vladislavus Lasconus, Ius eligendi Episcopum ex Canonicis Cracoviensis Capitulo concepit, et Primus Vincencus Radtubus de Domo Rosarii, à capitulo Cracoviensi electus. A. Dñi. 1208.

Anno Domini. 1227. Suentopelcus Pomeranorum prefectus, dum nomen Ducis pomerania, a Lescone Albo non impetrat, tempore Comitionum in maiori polonia, prope Trenam, quod villa est Tremesien, Monasterium, dum Lescus ad balneum se confert, Suentopelcus cum expedita suorum manu accurrit. Lescus de adventu hostili certior factus, exiit, et equum vincit, cum paucis fugere coepit, suentopelcus fugientem, atque pugnantem occidit. Corpus Cracoviam elatum, in Basilica Magna omnium comploratione sepultum est.

ANNO DOMINI. 1230.

Boleslaus V. Pudicus, Lesu Albi filius, post patris mortem, à Conrado suo patruo, Duce Mazoni, principatum ambiente, cum matre sua adhuc adolescentulus, in Monasterium Secodoniense delatus. Verum ille ad Henricum Barbatum, Maritum s. Hedwigis, Duceem Vra Silesiensem confugit, eiusque opera, ad principatum reducit. Qui magno omnium ordinum Silesiensem confugit, eiusque opera, ad principatum reducit. Qui magno omnium ordinum consensu, atque alacritate, susceptus est. Ideoque vocatur pudicus, quia cum uxore sua Hungarida, in perpetua Virginitate vixit.

Anno Domini. 1240 Boleslaus princeps, Matris precibus adductus, Canonicis Fratibus D. Francis, prava accitis, Cracoviam condidit, et Ecclesiam edificavit.

Idem princeps, Ecclesiam s. Mariæ Evangelistæ, Cracoviam edificavit, ad quam Fratres BB. Martyri de penitentia, prava accepit, introduxit.

Martyri de penitentia, prava accepit, introduxit. Resurrexerunt Socii princeps, Anno Dñi. 1241. Tartari, Vastata Russia, Veniunt ad Lublinem Tem ovam, Zauridolum, sendomiviam, Viskiam, ac tandem Cracoviam, quam cum Vacuam

116.

Ecclesia s. Gertrudis Virginis.

Ecclesia s. spiritus. Et ordo Religiosorum de Saxia.

Legatus natus quando?

Inundatio aquarum. Famis, et pestis.

Ordo Teutonici in polonia.

Spirituales contrahebant matrimonia, et nuptias celebrabant.

Ius eligendi Episcopum Cracoviensem.

Lesco Albus princeps occidit.

Boleslaus V. Pudicus. Princeps polonis.

Ecclesia s. Francis et Monasterium.

Ecclesia s. Mariæ cum Monasterio.

Tartari Comburent Cracoviā.

Tartari iterum Cracoviam.

Obitus S. Hedvigis.

Canonizatio S. stanislai.

S. Hyacinthi obitus.

Terra motus.

Cracovia a Tartari incensa.

Gens Tazigi, quondam; nunc Diacechis Luceonensis.

Ecclesia S. stephani protomartyris.

pestis in pecora.

Obitus, B. Salomea med. Virg.

Defensoribus reperissent, incendunt. Templum tamen D. Andree, quod erat extra civitatem, nam tum temporis Vishla fluvius, per hunc locum, ubi nunc est Ecclesia S. Michaelis in platea Cathedra fluebat) defensum est. Tunc apud Legniciam, Henricus Dux, filius S. Hedvigis occubuit in bello. Sancta vero Hedvigis, Monasterium Trebnicensis munitioni diffusa, Ciocham cum grege Monachorum, et Anna nuntia Henrici uxore, sub adventu Barbarorum se receperat. Boleslaus vero iudex, princeps tunc poloniarum, cum Ciconislava matre, et Cunsunda uxore, in Vagariam, cum familia, et suppellectilibus, vaphim collectis, fugam ad socerum pergit. nunquam ausus tantam hostium multitudinem, se opponere. principes exemplo, plurimi ditiores, pariter in Vagariam, pariter in Germaniam, profugerunt. Iterum anno secundo, Tartari ex Vagaria per seipsum semel hactenus, excursione facta, Cracoviam aduolant, direptaque Urbes, et maiore quam postea eade Tomini facta, cum ingenti preda, per Osroecimense territorium, in Vagariam reversi. Anno à Christo nato, 1243. S. Hedvigis mortua est, et sepulta Trebnici. Cuius corpus, quod Cracoviam dum vivit, propter rationem victus duram atque tenuem, abiduaque ieiunia, fuerat) post mortem in solis splendore convulsasse fertur, Deo presistente testimonio, sancti monialis et prelati eius.

Anno Domini. 1253. S. Stanislaus Episcopus Cracov. et martyr, ab Innocentio IV. summo pontifice, in numerum sanctorum velatus est. Anno deinde sequenti, prandens Episcopus Cracovien, sacri Corporis eius Reliquias, solenni pompa, de sepulchro levavit, et Somini Venerabili exponit. Adfuit vero huic celebrati, praeter Episcopos, et clerum, Boleslaus, et alios principes, et Equites, tanta multitudo, non modo ex Polonia, sed etiam ex Silesia, Moravia, Bohemia, et Vagaria, ut Urbs non exigua, eam non caperet, sed in campis ea sub dio gregatim diversari coegeretur.

Anno Domini. 1257. S. Hyacinthus, Divi Domini institutum vitam professus, post ex sanctis multis labores, in Polonia, et Russia, pro Religione Christiana, de exilio suis vitam, in caelestem domum commigravit, ad Decimum octavam Calendas septembris. Cracoviam sepulchrum eius miraculis clarum.

Anno Domini. 1258. Terra motus Vesemensis, poloniam concussit, et animos Somini, propter raritatem vestra, non metu tantum, verum etiam religione implevit.

Anno Domini. 1260. Iterum Tartari, Sandominiam incensa, et tanta clade facta, ut sanguis calorum ad Vishlam quoque deflueret. Quare nulla nova interiecta, versus Cracoviam contendant, et Urbeni defensoribus vacuam, nam Boleslaus princeps cum uxore in Vagariam profectus erat) incendunt.

Circa hoc tempora, in vicino polonia, infesta regioni fuere, Tazigi gens sic dicta, contra Ducem Sabens, huius a Boleslao pudico principe, ad interventionem delecti sancti Reliquiarum vero gentis, fidem Catholicam suscipere coegit, et ab Urbano IV. summo pontifice impetravit, illis Episcopum, qui modo Lucechis, sine Luceonensis dicitur, cuius etiam nunc est Didacus.

Sub id tempus, noster hic edificata esse Ecclesia parochialis S. stephani protomartyris Cracov. Cuius parochia extenditur ad suburbia, et villas Cracov. proximas. A quo edificata, huius constat, propter antiquitatem.

Anno Domini. 1264. post Cometa apparitionem, pestis acerbissima in pecora et pecudes, vastata est.

Eodem Anno. B. Salomea, Halicenis Regina, Boleslai pudici soror, quae post mortem Colomani vivi, integra, in Zandostog, deinde in scalexii monasterio, tandem vitam exegisset, naturam grandior, defuncta est, et funus Cracoviam, ad D. Thomam

Cracovia Vastat.
tur.

Ambitio prin-
cipatus.

Frans Cuius
Cracovien.

nia, sancta et religiosa femina, quae in perpetua virginitate, etiam vivente marito vi-
xit.

Anno Dñi. 1293. Lithuani impetum in Cracoviam fecerunt, tantamque hominum prole-
dam abduxerunt, ut viginti capita singulis cederent. Numerus vero barbarorum exera-
tur, mille et octingenti, fuisse perhibetur.

Anno Dñi. 1294. post mortem Lesi Magni, Tres Duces ambiebant principatum
polonicum. Boleslaus Dux polonicus, Cracoviam solenni pompa deductus. Nec multo post,
Henricus Dux Warislawensis, a Cracovienibus Civibus clam accessit, cum iusto
exercitu advenit, Venienti Cives portas urbis aperuerunt. Boleslaus vero antea Cra-
coviam salutatus, benevolenter recepit. Brevis post, Vladislaus Lochecus, Dux Sieradien-
sis, signa contulit cum Henrico, et commisso proelio, multis virisque cadentibus, ad
extremum Vladislaus cepit victoriam. Cracoviam itaque victor ingreditur, a portis portis
omnium confecti, et acclamatione, princeps venundatus est. Sed sic item non diu
possessionem principatus obtinuit. Henricus enim viris, novum exercitum Craco-
viam mittit, qui quum nocte intempesta Cracoviam accessisset, in urbem abiit
qui Henrico fauebant recepti. clamore igitur sublati a silesiis, tumultuatur
tota Civitas. Lochecus prodicionem metuens, ad Fratres Franciscanos se rece-
pit: Vbi vero suos passim per vias et plateas cecidit, et se quavis didicit, sumpto
Monachi Sabita, de muro à Franciscanis demissa, evasit.

ANNO DOMINI. 1295.

129.
Przemislus
Rex polonicus.

Intermissis apud polonos, 215 annis Regno, post necem S. stanislawi, hoc
anno Rex przemislus polonicus, sine Indulto summi pontificis creatus, et ritu solenni
inunctus, diadema Regium, à Jacobo Swinea Archiepiscopo gnesensi accipit. Hic octa-
vo Regni suscepti mense, à Marchionibus Brandeburgensibus, per insidias interfectus
est. Corpus porro eius posniam velatum, in Basilica cum maioribus suis conditum
est.

ANNO DOMINI. 1296.

Vladislaus I.
Lochecus Rex
polonicus.

Ad nonum kalendas Maii, proceres cum nobilitate, de novo Rege creando fre-
quentes, posniam conveniunt, ubi Vladislaus Lochecus, inter Duces polonos,
potissimum idoneus, ad eam rem visus est, quare magno consensu, eum Regem creant.
Sed postquam dedit se otio, et voluptatibus, et militum licentiam non consideret,
negligentemque posnienfis Episcopi admonitionem et Interdictum servavit, Regno
exclusus.

ANNO DOMINI. 1300.

Venceslaus Rex
Bohemorum, Rex
polonicus. I.

Post abrogatum Regnum Vladislaus Lochecus, ad Venceslaum Bohemorum Regem
delatum. qui acutus splendida legatione, gnesna à Jacobo Archiepiscopo, de more in-
unctus, ac Regio diademate cinctus est. Constitutis vero rebus suis in polonia, reli-
chis, profectus Bohemiam, Bohemiam rediit, nec post id tempus, poloniam unquam aspe-
xit. nam Anno 1305. Venceslaus morbo correptus, praegrave lente labe absorptus est.

ANNO DOMINI. 1305.

Vladislaus Loch-
ecus Rex iterum.

Post decessum Venceslai Regis, primores cum nobilitate, comites Cracoviam indichis,
magno omnium consensu, Vladislaum Lochecum, iterum Regem creaverunt.

Anno Domini. 1306. Die 8 Mai. Basilica Cracouien, et Arx tota, quod li-
gnea erat, conflavit; quod divites Veteribus muris, in eam, quam nunc obtinet
formam, et amplitudinem, post quatuordecimum annum, reedificata, a Cluclero,
Episcopo Cracou. nobili Silesio, gente Oxio, conferente in eam rem pecuniam, non
modo collegio, et Episcopo, verum etiam Universis ordine Ecclesiastico in diocesi Cra-
couien. ad Sdc semestribus fructibus omnium sacerdotum, quicunque per illud tempus
vacare contigit, in eum usum conuersis.

Per id fere tempus, Templariorum Ordo potens et ipse locuples, ob nefanda quod-
dam scelera, et opiniones pravas de Religione, per Universum orbem christianum,
quasi dato a pontifice signo, à Viennensi concilio, deletus est.

Anno Dñi. 1312. Cracouia, Alberto Aduocato autore, Boleslao Duci ope-
liensum se subiecerat, accitumq; in urbem receperat. Arx uero cum defendere
huc, nec expugnari posset, Aduocati domum, in ipsius manibus vobis, prope portam
(quod à D. Nicolao nomen habet) eminentem, pro Arce Boleslaur cum suis occu-
pauerat. Qua de re certior factus Vladislavus Lotharius, legatos ad Boleslaum pra-
misit, qui eum monebant, ut sua sponte excedere, quam arma sua experiri ma-
let. paruit monitis Vladislavus Boleslaur, deductusq; dono Aduocati praedio, ur-
be exegit. Quem auctores defectionis secuti, in Silesia et Bohemia exalauerunt.
Profligorum itaq; bona Vladislavus in fiscum suum redegit. Aduocatus redditis
per amplios ademit. Primarios quosdam Cives, divinis suppliciis affecit, parvam
equis disceptos, parvam volis implicatos. Civitatis ius omne creandi Senatus ab-
tulit, et in palatium transtulit. Insimulatus est etiam Joannes Muskat Episco-
pus Cracouien, consensu fuisse illius defectionis, quod eo factius creditum est,
quod esset Silesius; ac propterea Biecen.se ferritorium ademit illi Vladislavus,
ex eoq; tempore id, in Regum potestate mansit. In hoc uero loco, ubi Aduo-
catus Cracouien iudicia habebat, modo Anno Dñi. 1634 Magnifica de Russe
Anna Lubomirska, Castellani Voynicensis consors, Ecclesiam in Soroven Beatissi-
mi V. Mariae libuli ad Viues edificavit, et ad eam Moniales s. Dominici, ad nov-
iam s. Agnetis de monte polibiano, eiusdem instituti, introduxit, et dotavit. Et
nunc Sdc Ecclesia, illa s. vobis, id est g. vobis h. t. p. vobis s. vobis do s. vobis Woytowels,
vocatur.

Anno Domini. 1315. Fames tam acerbula Coloniam omnem, annis aliquot af-
flicta, ut nullo quamvis fado edulii genere, ac ne cadauentibus quidem humanis,
vulgò abstinerebatur. Et ut Olygostus prodidit, parentes in liberos, et si vicissim
in illos survivent. Quam famem ut par erat diva pestis consecuta est.

Anno Dñi. 1320. Missus est ad pontificem Maximum Legatus, qui Vladislao dia-
dema, et nomen Regum impetraret. Existimabant enim, inauspicato id sibi gra-
slum, iniussa Pontificis assumpsisse, quod non ignovarent, interdictum esse, ea re no-
mini polono, post eadem Dni stanislai. Concedente uero pontifice, comitis Craco-
vian indichis, Vladislavus cu uxore Heduyri, ritu solenni coronatur in Basilica Cra-
couien, ab Archiepiscopo, et ceteris Episcopis. Atq; ex eo tempore, Ius coronandi Reges,
atq; ipsa insignia Regni, Snesia Cracouiam, propter amplitudinem splendoremq; vobis,

118.

Arx et Ecclia
cathedra. confla-
vata.

Templariorum
ordo deletus.

Aduocatus
proditor Cra-
couia.

Consules Crac.
supplicis affli-
ciuntur.

Moniales et
Ecclia na prod-
ita.

Fames, et
pestis.

Coronatio Re-
gis, Snesia Cra-
couiam transla-
ta.

Jubileus pri-
mus institutus.

Obitus Vladi-
slai Lothici,
Regis.

Casimirus II.
Rex polonicus.

Hix ingens.
in April.

Aurea Crux ex
ligno s. Crucis
in Basilica Crac.

De Rege Casi-
mirus plurima.

Cracovia in
periculo.

Gelu et nix in
Majo.

Ecclesia s. Georgii
in Auce Cracov.

Pestis Cracov.

et maximas Commoditates, translata sunt.

Anno Domini. 1330. Primum Jubileum, Bonifacius VIII. instituit.

Anno Domini. 1333. Vladislaus Lothicus Rex polonicus, ad sextum Idus Mar-
tias, sacris Christi mysteriis, vite christiano perceptis, mortuus est, et in Basilica Cra-
coviensi, ad laudam auri maximam sepultus. Fervens corpus eius, pluribus post mortem die-
bus, dum solennes exequia parantur, in sepulchrum, nihil putredinis, ac fetidi odoris con-
traxisse.

ANNO DOMINI. 1334.

Casimirus eius nominis Secundus, omnium procerum, et Equitum Voluntate,
pauli in Regnum sufficitur. Datus est autem illi iuveniliu consiliorum moderatore,
Joannes Melskias, Castellanus Cracoviensis, vir gravis, et prudens, et amans Reipub.
Itaque Casimirus, una cum uxore Anna, in Basilica Cracoviensi, ab Janislao Archie-
piscopo, solenni ritu inunctus, diadema accepit.

Anno Domini. 1335. Die 23 April. Ingens nix decedit, quod cum quinquaginta dies
durasset, praeter omnium expectationem, singularem fertilitatem agris attulit.

Anno Domini. 1336. Tanta vis locustarum perurgata est, ut volantes, solis
aspectum hominibus adinevent: Summi vero Ruatol equorum. singulari Crassitudine
superarent, quod depastat maturescens, segetes, angustioven annona fecere.

Anno Domini. 1342. Casimirus secundus, Rex polonicus, devictis Russis ducebus,
Leopolim cepit. In cuius Auce, ingens vis auri, et argenti, vetusta Russorum Ducum
gasa, reposita est. Vbi et insignes duae Cruces evant aureae, plurimis et preciosis
gemmis distinctae: quarum altera, portionem ligni in quo Christus pependit in-
clusam habuit, quam Casimirus Rex Ecclesiae Cathedrali Cracoviensi obtulit, quod
exstat nunc in Basilica Cracoviensi.

Anno Domini. 1343. Quomodo Casimirus Rex, Anna uxore mortua, alteram
duxit Adelidam, eamque postea repudiavit: Libidinibus indulgit: Potentem Episcopum
Cracoviensem se admonentem, persecutus est: monitus autem a summo pontifice, Vice-
rium Cracoviensem recavit: excommunicatus, et peste afflictus: quomodo Casimirus
fuerat, et alia, haec de re vide in descriptione Casimiri fol. 2.

Anno Domini. 1345. Joannes Bohemorum Rex, polonicis bellum intulit, et tanto
quidem ardore animi, ut tum denique se mortuum affirmaret, quum Cracovia muris
manu victrice palparet: sed fortuna volis suis non respondente, turpiter a nostris
fusus, et in fugam actus est.

Anno Domini. 1353. Quum Martius, Aprilis, Maius, ultra medium, Verno
ac penè aestivo calore, ad calamos, et aristas, segetes perduxisset: coorte de repente
acui frigore, et gelu, nix duos cubitos alta terra operuit, et in sextum usque
diem duravit, qua pluita postea, quum corruptas esse segetes omnes existimarent,
tanta praeter spem veritas frugum, quanta vix unquam alias fuit.

Circa hoc tempus, Ecclesia s. Georgii, in Auce Cracoviensi, à Casimiro Magno Rege
polonicus, aedificata, et dotata.

Anno Domini. 1360. Pestilentia, cum latè per poloniam, sex mensibus sepeveret,
in oppidis, atque pagis, dimidiam fere partem hominum absumpsit. Cracovia quidē

Viginti milia mortuorum censa sunt. Magis tamen ea, in locupletes, et nobiles, quam in vulgus, grassata est.

Anno Domini. 1362. penuria, et fame insignis erat, quod tamen Regis beneficentia mitigata est. nam in eius pradiis, erat ingens vis frumenti, e superiorum annorum sterilitate relictis, idque frumentum ditioribus quidem in suo pretio vendi iubet, plebs vero egenas, partim commutatione verum frumentum accipiebat, partim opus faciendo merebat. Quo quidem tempore, complures Arces, et oppida, muris, vallibus, atque fossis, munita sunt, piscinae, aggeres, et aqua ductus multis in locis facti.

Anno Domini. 1363. Carolus Imperator, Elisabetham, nepotem Casimiri Regis, Boguslai Ducis Saccinensium filiam, uxorem ducere instituit. Nuptiis igitur dictus locus Cracoviae, ad Libervalia, quod Carnisprinium vulgo vocant, quo convenere invitati à Casimiro Reges, Ludovicus Vindobonensis, Sigismundus Gothorum siue Danorum et Petrus Cypriorum: Duces pruthevi, otto Bavarorum, Zemouitus Masoviorum, Boleslaus Suidnicensium, Vladislavus opoliensium, et Boguslaus cum sponsa filia. Ad extremum autem venit Carolus Imperator, cum splendido comitatu, eique venienti, omnes principes, atque Reges, cum Casimiro, Cracoviam ad unum miliarium obviam profecti, et non modicum spatium pedibus progressi, (quod idem facere Imperatorem cognoverant) amice inter se consultarunt. Quam autem ubi appropinquaret Carolus, sponsam cum patre, et magna puellarum, ac matronarum caterva, obviam habuit deductaque cum ingenti pompa Cracoviam, in Arcem, Casimiro rogante direxit. Omnes liberaliter, ac magnificentissime habiti sunt, durastibus usque in vicesimum diem nuptiis, et conviviiis, et quum omnia ad nutum abunde suppedita ventibus hospitibus, Regiorum procuratorum, atque dispensatorum providentia, tamen ne quid magnificentia desideraretur, magna dolia in foro, seu Circo Vrbis collocata sunt, alia vini, alia aena plena, unde sumeret, quantum quisque vellet. Praeserat autem procuratoribus Verincus, germanus, Consul Cracoviensis, qui quum esset ditissimus, non habuit satis, nuptias illas Regio nomine, quam splendidissime administrare; sed ut sua quoque magnificentia coloniam splendorem adderet, Imperatori, Regibus, Ducibus, et proceribus eorum, domi sua convivium magnifico apparatu dedit, et ampla munera omnibus largitus est. Imprimis autem Regi suo Casimiro, ita, ut quod ei donavit, plus Centi milibus florenorum aestimata esse dicatur. Nuptiis vite pervactis, et fadere sempiterno inter Reges icto, Casimirus sororis filiam, Centi milia florenorum dedit. Per hoc Tempus, Metalla Bitthomensium plumbi cum argento intermixto fervacia, evanuerunt, post interfectos ab oppidanis, publico Consilio, duos Sacerdotes, primum pradam oppidi, et Sicolam, qui ipse erat a sacri concionibus.

Circa hoc Tempus, Cum Rex Casimirus, in libidines esset provectus, ita ut etiam Judaei cuiusdam Hester, consueverint vivere; Eius opera gens

119.

Tempore famis industria Regis.

Nuptias Cracoviae celebravit Imperatoris.

Verincus Consul Cracoviae Imperatorem, quatuor Reges, et quinque Duces magnificentè tractat et donat.

Peccata.

Judaeorum pro rogant.

Obitus Casimi-
ri Magni Re-
gis polonici.

Miraculum
Circu lignum
S. Crucis.

Ludovicus I.
Rex Vngariorum,
Rex polonici
fit.

Anno Dni.
1376.

Vngari 160 Cra-
conici occisi.

Judaica, magnas privilegatas, in Polonia, a Rege adepta est.

Anno Dni. 1370. Casimirus Regem, in Sivadensi trachu, gravis casus affli-
xit. nam in festo Nativitatis Beati Joannis Baptistae Virginis Mariae, venatum in proximas
sylvas, frustra disuadentibus nonnullis piis hominibus, profectus erat; ubi cum cupidus
Cervum fugientem, impedito loco, et inter vespes, persequitur, labente magno cum im-
petu equo, quo vehebatur, vehementer homo sonex et carnosus conquisitus est, ita
ut febre exagitaretur. Cracoviam deinde advenit, et magis ac magis languens, tan-
demque sacris mysteriis de more precabatur, Nonis Novembrii, vitam cum morte commu-
tauit, ac sexta die post, in Basilica Cracoviensi, ad dexteram altaris maxima sono-
rifice sepultus est.

Eodem Anno, post Vulgatum Regis Casimiri mortem, Litvani in Lublinensem,
ac Sendomiriensem tractum, excursionem fecerunt, atque inter cetera, calui montis Mo-
nasterium dirupere: unde, quum inter aliam praedam, portionem Crucis Christi au-
ro inclusam aspicerent, et ad fines polonici pervenissent, memorabilis res acci-
dit: Plastrum enim, quo Crux cum cetera praeda vehebatur, nulla vi, neque iumento
rum, neque hominum, loco moveri potuit, quin subito conciderent exanimati homines,
equi, et boves, quicunque ad plastrum attigerant. Cognita autem ex Russo quodam
miraculi et cladis suae causa, barbari mox crucem, cum clavobala quodam nobili ca-
pitano, libertate donato, ad locum suum remiserunt.

ANNO DOMINI. 1371.

Ludovicus Rex Vngariorum, à Casimiro Successor designatus, post longam deli-
berationem, Rex fit polonici, et ab Iavoslao Archiepiscopo Snesensi, in Basilica Cra-
coviensi, Diadema solenni ritu accepit. et mox exequias magnificentissimas,
et sumptuosissimas, aumculo mortis, apparavit. Coronatione Cracoviensi peracta,
in Vngariam rediit, omni gubernatione polonici, Mathei Elizabethae commissa.
Accidit autem post discessum Regis, multi ex Vngaris remanere Cracovici, qui
cum domestica consuetudine, solam atque arenam solum Cracoviam, siue ad mer-
catum, siue ad privatum cuiusque usum importaretur, passim diripiebant. Id autem
predborius Brezius, nobilis adolescens, ne ipse quoque paterebatur, familiam suam arma-
tam quae ante portam domus, (quod ad portam Civitatis Casimiroensis sita erat) obser-
vare iussit: ibique cum Vngari in forum quod aduehebatur impetum facerent, pred-
borius vero ministri prohiberent, iurgium atque pugnam, inter Vngaros et polonos oriri
est, quod cum concussa strage suis opem ferentibus atrociter foret, missi a Re-
gina ad sedandum tumultum Iacobi Amira, praefectus Cracoviensis, sagitta Vnga-
rica in lumbum, in collum percussus, ex equo defluxit, et exspiravit. Hic iam necessa-
ry, et familiares eius, dolore puppe fuventes, facti undique concussu in Vngaros coor-
diati, magnam caedem fecerunt, non eorum tantum, qui se in tumultu illo obtulerant,
sed eorum quoque, qui in sospitibus et divestitiis inveniuntur, Centi sexaginta Vngari,
eo die cruciati fuerunt. atque ii modo salvi fuerunt, qui in arce effugere potue-
re: sed deinde aux clausa, et ab armatis obsessa fuit. Et cum longum Russi Vi-
saronum in Academia desolata mansisset.

Anno Dñi. 1382 Ludovicus Rex, quum languere se, ac sensim viribus desti-
tui sentiret, Successorem polonis designat Mariam filiam, cum Sigismundo sponso
eius, Marchione Brandeburgensi, Caroli Imperatoris, et Regis Bohemorum, ex Elisabetha
rege Casimiri Regis filio, quatuordecim annis tunc agente. Interim vero Ludo-
vicus Rex, 13 die septemb. Tyrnavia in Ungaria finivit vitam. post mortem Ludovi-
ci Regis, polonorum animi a Sigismundo sunt alienati, et post Comitia, Sigismundus co-
gitavit in Ungariam redire. Deinde Regnum Hedwigi nati minori collatum, secundum
arbitrium polonorum nuptus, quae Cracoviam ex Ungaria deducta, Idibus octobris,
Regina poloniae nupta, et a Bozenta Archiepiscopo, solenni ritu inuncta, et
coronata est. Quam brevi, Jagello magnus Dux Lituanorum, in coniugium exposcebat,
dumque conditiones sibi propositas suscepit, voti compos effectus.

ANNO DOMINI 1386:

Aduenit Cracoviam 12 die Februarii, Jagello magnus Dux Lituanus, et
in Salamo Hedwigam Reginam salutavit, ei que dona per amplam postmodum misit.
priusquam autem cum Hedwigi matrimonium iniret, una cum fratribus, et proci-
bus, atque Universis comitibus suis, a Bozenta Archiepiscopo, et Joanne Episcopo Cra-
coviensi sacro fonte ablutus, et Christiana religione initiatus Vladislai nomen ac-
cepit, atque ita matrimonio mox cum Regina solenni ritu contraxit. quarto au-
tem die post inunctus ab Archiepiscopo, Diadema regium novum accepit. Nam ve-
tus in Ungariam a Ludovico apportatus, non dum ad eam diem reportatus erat. se-
quenti die, in urbem solenni pompa deductus, et in foro posito solis, collocatus, ius
curandi a Cracoviensibus de more accepit. Et tunc Lituaniam poloniae adiuncta ei ad fidem
convertita.

Anno Dñi. 1390. Rex Vladislav Jagello, et Regina Hedwigi, iudicis pacis
occupati, muros Arcis Cracoviensis, qui Sumiles ad eam diem fuerant alius exutaverunt.
Sub id tempus, Monasterium in suburbano occiduo, titulo s. Marci in Avena,
Carmeliter mendicantibus condiderunt. Salteriarum quoque collegium in Basilica Cra-
coviensi idem instituere, attribuit eis de salinis salario.

Anno Dñi. 1401. Academia Cracoviensis fundata, ab eodem Rege Vladislavo Jagello
ne, de quo vide in descriptione Casimiri fol. 3.

Anno Domini. 1406. Vladislav Jagello, suscepit bellum contra Cruiceros,
quos cum non posset Sumili legatione ad pacem invitare, post superbam responsionem
Magistri, post duos Arctos gladios Sumiliter ab illis acceptos, expeditione curatis
poloniae indixit. Vbi post longas eleemosynas fusas, post in monte caluo singula-
re prelatum, Vbi lacrimis rogatus Deus ut sit adiutor; in ipso certamine Bogarodica
Castellum pugnati summa vi, interim Soster fracti, castra capta, plurimi caesi atque
capti. Divinitus sane datum polonis victoriam. Nam festus à multis ex Vltroque
exercitu, per oë tempus praelii, conspectus eë in aere, venerandus pontificali Sabi-
tu vir, dimicantes nostros confirmans, hostibus vero terrorem incubens, atque ita
Divus Stanislaus Episcopus Cracoviensis quiesce creditur. Igitur gratiarum actio Deo
facta solenni pompa, et Divino Apostolorum inter dies festos velata. Qui Cru-
ceris post sane cladem, denique multis annis, adiuti à Regibus Bohemis, et Ungariis, in
polonos infurgebant, semperque Deo adjuvante, Exercitus illum a polonis fundebatur,

120.

Mors Ludovi-
ci Regis

Vladislav Ja-
giello Rex po-
lonia. 11.

Mari avus al-
tius erecti.

Ecclia in Avena.
Salteriarum in
Ave.

Academia fun-
data.

Bellum ad Cruci-
eros.

S. Stanislaus appa-
ret in aere.

Festum Divinorum
Apostolorum.

Quibus cladibus permoti eorum Magistri, non sunt amplius auxilium fortunam aduer-
sus Reges polonos tentare. tandem Anno 1470. pace perpetua facta, et iuramento
præstito, sensim interierunt. Vide fol. 131.

Anno Domini. 1407. Venerunt Cracoviam, ad Regem Vladislavum, ex Bohemia
Hussitas Severi, cum Convictibus, Vitæ fœderis principis. Actum de Relegio-
ne, adhibiti Doctores Academia Cracoviensis, qui errorum ipsorum disputando re-
fellerent, sed fœdis auribus Boemi Sæc. acceperunt. Quoad autem ut subsisteret Cracovia,
cessatum est à sacris, interdicto Sbignei Episcopi Cracoviensis. Itaque, pro-
pter solennes passæ dies, Casimiram Boemi, cum Convictibus à Rege, electi sunt,
fremens in Episcopum. Altera vice, Legati Bohemorum Hussitum Severi, ve-
nerunt ad Regem Cracoviam, statim cessatum est à sacris, mandatis Episcopi Sbi-
gnei. Contumeliosum id visum Boemis, Regi vero et cæteris Episcopis permolestum
fuit, itaque excauit Rex in Episcopum, et venientem ad se visitationem, dexteram, bene-
volentiam symbolum, non porrexit, quin aspernans etiam cum verbis increpuit. Cui
Episcopus respondit: prævaluit pro religione exhibitæ ebæatque mortem subire. Admo-
nitusque is à Joanne Tarnovio Palatino Cracoviensi, ut sibi diligenter caneret,
subordinatos enim esse à Rege, qui eum de medio tollerent. Egit quidem gratias pa-
latino Sbigneus, sed tamen nihil ea nocte, in quam sibi periculum comparatum esse
acceperat, de consuetudine sua remisit, in eodem cubiculo, eodem lecto cubavit, nullam sibi
custodiam adhibuit, nocteque intempesta, cum viro sacerdote, et puero lumen proferente,
ad matutinas preces templum adiit: neque advenit quicquam ei accidit, nec multi
post, sacerdotem Hussicum, qui ad Regem venerat, idem Sbigneus eiecit. Vivit excel-
si animi, et sempiterna posteritatis memoria dignissimus.

Hoc eodem tempore, Cracoviense Monasterium, (quod propter peculiarem Virginis
Mariæ cultum, et frequentissimas non modo polonorum, sed etiam vicinorum pere-
grinationes, magnis divitiis refectum esse credebat) poloni quidam, qui iam à
Boemis latrocinari dicebant, diripuerunt, atque ut patrum scelus, suspicionem à se
in Hussicos Bohemos auerterent, imaginem Virginis Mariæ, vulnus infligere, sed
minorem opinione prædam reperire, maritæque sacrilegii penas, intra illum ipsum
annum expendere.

Hoc intervallum. Anno Domini. 1400. Petrus Wysz Episcopus Cracoviensis,
Ecclesiam S. Mariæ Magdalensæ edificavit, in platea Canoniconum nunc dicta, at ibi
celebravit. Hic cum solum duobus annis fuisset Episcopus Cracov. et in posnaniensem trans-
latus, collegio Iuristarum Sæc. Ecclesiam donavit. In eadem Ecclia B. Joannes Capistranus
Bernardinus, sæpius missam celebrabat.

Sub id tempus, Ecclesia S. Severi in vallo suburbii Cracoviensis, edificata, in
sepulchrum eorum, qui propter sua scelera capite plebuntur.

Item. Anno Domini. 1394. Ecclesia S. Crucis, in suburbio Cracoviensi edificata,
à Vladislao Jagellone Rege polonia, propter schismatis, qui in eadem Ecclia deuoti-
ones suas habebant. Fundavit ibidem Monasterium Benedictinum, sed mox Regina intermi-
sit. His temporibus, secundum consuetudinem antiquam, quam Senator polonicus, vo-
luit in Comitibus, eligere Regem, primo omnes fœderant Eucharistiam, ut sic religiosius
Reipublicæ Consularent.

Zelus pro Reli-
gione Catholica.
Sbignei Epi Crac.

Cracoviensis
Ecclia et Mona-
sterium diverbum

Ecclesia S.
Mariæ Magdalensæ

Ecclia S. Severi
dis.

Ecclia S. Crucis.

pro Consuetudo.

Anno Dñi. 1420. Iudæi Cracoviâ pelluntur, die 27. Martii, ob enorme scelus, quod infantem Christianum feria sexta maiori, crudeliter occiderunt, et in sacerdotem portantem venerabile Eucharistiæ Sacramentum ad infirmum, lapides proiciebât, de quo scilicet, cū quidam sacerdos dictus Budeli, in concione narrabat, adeo omnes auditores, præcipue studiosos, in Iudæos conatant, ut in eos impetu maximo iuven- ter, de Urbe Cracoviensi expellerent, et synagoga eorum in Ecclesiam S. Annæ conse- crata. post discessum Iudæorum, thesaurus in collegio maiori, ubi nunc Lectorium, so- cratis dictum, invenitur.

Anno Dñi. 1433. Cometes non obscurus, plusquam unum mensem pernox, Regis mortis Vladislai Jagielonis (ut tum creditum vulgò est, posteaque eventus compro- bavit) præmonitum apparuit.

Anno Domini 1434. Rex Vladislavus Jagiello, ubi vita sua finem adesse sen- sit, sacris mysteriis procurari se iussit, offensas omnes remisit, sibiq. vicissim ab omnibus remitti petiit, testamentum condidit. Deinde pridie calendæ Junias, ani- mam exhalavit, cum regnasset annos duodequingenta, et sex fere menses. Corpore eius in Basilica Cracoviensi, magno procerum atq. nobilitatis concursu, conditum est.

ANNO DOMINI. 1434.

Post mortem Vladislai Jagielonis, convenerunt frequenter proceres po- loniam, atq. ex consilii sententia, Vladislavus nati maiori defuncti Regis filio, Regnum deleverunt; sed quia adhuc impubes, et puer erat, multis contradicenti- bus, tamen opera Szignei Episcopi Cracoviensis, coronatio Regis in Basilica Crac. viti solenni peracta est, sole ad vespervm declinante, provisores illi constitu- tis. posthodie in Urbem defensum, ad vacipiendum a. Civibus Cracoviensis iurisi- vandam: nec tamen ascendit tunc Rex in præparatum sibi in foro solum, con- tentione orta, inter Episcopos, et Ducem Mazoviorum, quod proximum Regi locum sibi vbiq. vendicarent. Cum autem decimum quintum ægeret Rex, confirma- tum est ei Regnum et provisores amoti.

Brevi, Vngarorum Regnum suscepit sibi oblatum, et Albæ Regis coronatus. Hic Rex vix vicesimum attingit annum, cum Turci Vngariam invadentibus, bellum gessit, et illum Exercent magna strage profligebat. Interea Eugenius Summus Pontifex, misit Julianum Cesarinum Cardinalem Episcopum Sabinensem, per quem, ad prosequen- dum bellum excitavit Regem. Dum vero a Polonis revocatur domum, amoni patriæ causam obitus Christianismi anteferebat. pollicebatur quidem se in poloniam venturum, sed propter bellum decretum, ad quod et Episcopi sua nomina dabant, ab Vngaris detentus. Amovatur vero Rex Turcarum, toties clade suorum afflictus, postulabat in- ducias, quas cū sua magna gloria decennales Rex concepit. Quas inducias iura- mento confirmatas, ex consilio Legati Apostolici, et Episcoporum non servavit, qua- re violatus pactis, cū Amovato congressus est, et magna strage suorum accepta, ipse quoq. viriliter fortiterq. agens, in bello occubuit. Julianus quoq. Cardinalis, et Epi- scopi Vavadiensis et Agriensis confiliores, fugientes perierunt. Accidit autem hæc clades, Anno à Christo nato. 1444. Regnavit Vladislavus in polonia, annis 11. In Vngaria 5. Ipse vicesimum octaviis suis annus vix egessit.

121.

Iudæi Craco-
viâ pelluntur.
Secta S. Annæ.

Cometes.

Vladislai Ja-
gielonis obitus.

Vladislavus
III. Rex.

Vladislai Regis
intitus.

Mos anteq. sumen
di Euclan, hāc a
Senatibz, ante ele
ctionem Regis.

Post divulgatum Vladislai interitum, Casimirus princeps Lituaniæ, et Frater Vla
dislai defuncti, Rex electus, et ad Comitatus inuitatus. dum semel, atq. iterum, ac sepius
rem differre non cessat, Senatus sumpta quisq. Euclanisia, Boleslaum Ducem Mazoniæ
Regem nominat, Casimirusq. confixi paritens, per Reginam matrem gressat Senatum,
et factus voti compos, post adhibitam vixit dissimulationem, Regnum suscepit.

ANNO DOMINI. 1447.

Casimirus IV.
Rex polonis.

Casimirus, insigni Lituaniarum, et Russorum Comitatu stipatus, Cracoviam 25 die
Iunii venit. in sequenti die ritu solemniter coronatus est. tertia die (Castellano Craco
uiensi de more coronam, palatino sceptrum, posnaniensi vero palatino pomum, et sen
dominensi gladium præferentibus) in forum Vrbis, ad recipiendum à Civibz invamentum
descendit.

Oppressio paue
rum subditorum.

Sub Coronationis eius tempus, in Ecclesia, inter solennes Ceremonias, accidit res omino
sa. Nam quum de pagis aliquot Tineensi monasterio subiectis, pecudes pignora
tæ, ob negatam Regi nouo inusitatam Stationem essent, mulieres rusticandæ pecudes
suas secutæ, eiulabz et lamentis, non sine molestia, et fœmiliæ omnium, templum
impleverunt. Nec sane fœellit omen, sensere enim præsumam, Ecclesiæ, et Monasteriis
suo vege regnante.

Nuptiæ Regis
Cracoviæ.

Anno Domini. 1453. Die 9 Februarii. Nova nupta, Elisabetha Alberti Cæsa
ris filia, Casimiri Quarti Regis polonis futura coniunx, Cracoviam splendido
Comitatu advenit, a Rege ipso, una cum matre, obviam ei profecto, deducta. Honor
eius matrimonii copulandi, Joanni Capistrano delatus est. (Fuit sic Italus non igno
bilis, de ordine Franciscanorum, qui se Bernardinos appellat, doctrina, et san
ctimonia vitæ polens, usq. adeo, ut multis miraculis eam comprobaret.) sed quoni
am, neq. germanicam, neq. polonicam linguam calaret, sibiq. Cardinalis id per
egit: Archiepiscopus vero sacris operatus, novam Reginam inunxit, ac diademate
coronavit.

B. Joannis Ca
pistrani adventus
Cracoviam.

Post Coronationem Reginæ, et nuptias Regis Casimiri, Joannes Capistranus
Bernardinus prædictus, suscepit peregrinationem Boemorum, maxime ad vectam
religionem reducendorum gratia, et quum ea in ve, non multum apud Boemos
proficisset, a sibiq. Cardinali et Episcopo Cracoviensi, accitus Cracoviam, effusa
ei obviam omni perie Civitate, cum sacerdotibus, et Episcopo, atq. ipso etiam Re
ge, et Regina, advenerat. et posita in foro, ac deinde Syberno tempore, in adde
Virginis Mariæ cathedra, quotidie per interpretem ad populi conciones habebat, et
multos signis divina virtute sanabat. Hic autem fuit sibiq. Cardinalis, ut Canonicis omnium
primum in Polonia suis sodalibus, sub Ave ad australem portam Urbis conderet.

Conventus Ber
nardinorum exi
tus.

Cracoviæ in
amula Andree
as Tencinus
occurrit.

Anno Dñi. 1461. Andreas Tencinus, vir vetustate, et claritate familia no
bilis, Cracoviæ (quod fabrum armorum, qui arma sibi ad bellum proficiscenti tem
pori non perfecterat, bis pulsasset) concursu multitudinis Urbis, in adde Divi Fv
cisi oppugnatus, ac immaniter effractis portis cruciatus est, cadaueq. eius,
in forum contumeliose tractum, luto oblitum, et pugionibz confossum, tertia de
mum die amicus ad sepulchrum datum. Hæc res in castra nuntiata, quum lenius
quam pro atrocitate sui ferri videbatur, vehementi indignatione, animos nobili.

tatis commouit, exaltaturq; ab omni exaltatu, Joannes Tarnouius Castellanus Sandecensis, graui oratione apud Regem, advocatalem cedis Tenciniani ita exage-
 ravit, ut et Regi, et senatui Regio, excusset lacrimas. Rex peracerrimum sibi il-
 li casum Tencinii testatur, causaturq; expeditionem, quò minus tam atrocem fa-
 cinus vindicare posset, non inultu fore promittit: quare non diffidenter multitu-
 dinem mitigavit. Iudicium deinde Coveini in Comitibus, contra Cracovienses Con-
 siles, de cede Andree Tencinii institutum est, atq; ii citati quum non pisterent
 sese (eò quod beneficio Casimiri secundi Regis, cautum sibi esse assueverant, ut
 non nisi Cracoviis, coram Rege, causam unquam dicerent) absentes ad capitalem
 pnam, et octoginta milia marcarum damnavi sunt. Ad finem uero Anni sui,
 qui fuit 1462, Rex Cracoviam profectus est, instauratumq; in avce, in Civem
 Cracoviensem Iudicium, iure polonico, illis ne quidq; ad Saxonicum, quo Civita-
 ter polonica fere vltimè provocantibus: pronuntiata ad extremum sententia
 ut quatuor de senatu vltimo, eisdem de plebe, cum Magistris licitorum capite ple-
 cterentur. Sex quidem capitibus plexi sunt, tres vero reliqui, à Joanne Rab-
 stinio, vita donati, in carcere, plusq; totum annum, in avce Rabstineni aser-
 uati, donec res cum Tenciniis transacta est. Sex item milia florenorum, Se-
 natus Cracoviensis Joanni Castellano Cracoviensi fratri, et Joanni Tencinio
 defuncti filio exebuit.

Sex Civem Crac.
 capite plexi.

Circa hæc tempora. Contentio, et his quidam, de Episcopatu Cracoviensi orta, inter Ja-
 cobum Sennemum, et Joannem gusimium. Rege gusimio fauente, et dicente; Malle
 se regno exidere, quam Sennemum pati Episcopum. Atq; solum quidem ambitio,
 et pontificiam auctoritatem in polonia debilitavit, et electioni liberam vim attulit,
 ita ut ex eo tempore, ea sublata, vltima modò eius quidam perer sacra collegia
 remaneat, non sine gravi, non modò Ecclesiasticæ auctoritatis, verum etiam Re-
 ligionis, et reipublicæ iactura. De hoc latius vide in descript. Carim. fol. 11.

Dux Episcopi
 simul Cracovi-
 enses.

Sub id tempus; Duo sacerdotes seculariter, Turci et monachi, furore inflama-
 ti, innocenter à Consiliis Cracoviensibus, damnati, et decollati sunt. Qui con-
 siles, ab Episcopo citati, solum necentis florenor pnam vedemerunt.

Sacerdotes
 seculariter decol-
 lantur.

Anno Dñi. 1464. Iudæi Cracoviis, a milibus occiduntur. de q; vide in de-
 script. Carim. fol. 11. ob quam rem Casimirus Rex Cracoviam veniens, senatum
 vobis libris milibus florenorum multavit, eò quod huic militis fauissent.

Iudæi occi-
 duntur.

Anno Dñi. 1473. Incendia, ex nimio aestu et ardore solis, crebra exhibere,
 Urbium, oppidorum et villarum. Shadomia ad 26 diem Julii, penitus conflayva-
 nit. postmodum uero, coorto in Calnobio Virgini apud s. Andream incendio, tota
 ea platea, quæ Arcensis dicitur, et proxima Canoniconum astit. Aux Agre de
 fensa.

Shadomia et
 platea Castren-
 sis arsit.

Eodem Anno. Ad celestem patriam migravit, B. Joannes Cantus, Acade-
 micus Cracov. professor, et Theologicus Doctus, die 24 Decemb. multis signis, et mira-
 culis, tam in vita, quam post mortem, clarus. Quem Anno Dñi. 1681. Innocentius
 XI. summus pontifex inter Beatos reulit, ipsiusq; festum, sub vlti duplici, in po-
 lonicæ regno, ab omnibus Christi fidelibus, vtriusq; sexus, tam à secularibus qm Regu-

B. Joannis Can-
 ti obitus.

Cruce fulmine
percuta.

laribus, qui ad Sivas Canonicas tenerent, die 19 Octobris celebr. concessit.
Anno Dñi. 1477. Imago sculpta Christi Dñi Crucifixi, in medio Ecclesia
s. Francis collocata, tempore missae, et elevationis hostiae consecrata, fulmine per
cuta, et in partes disiecta.

S. Casimiri obitus.

Anno Dñi. 1482. S. Casimirus, Casimiri Regis Poloniae filius, sanctimonia Vi
tae clausus, Vilnae in Lithuania obiit.

B. Michaelis ge
dvoicii obitus.

Anno Dñi. 1485. B. Michael Gedvoicus, natione Lituanius, in canobio s. Mar
ci Cracoviae professus, post longam et religiosam vitam, de laboribus huius saeculi,
ad aeternam requiem migravit.

B. Suentoslai
obitus.

Anno Dñi. 1488. B. Suentoslaus, Monachianus Ecclesiae B.V.M. in Circulo
Crac. ad beata regna discessit. Cuius vitam stylo polonico typis datam, in libro dicto,
Forteca Monachorum polskich, videre est.

Casimiri Regis
obitus.

Anno Dñi. 1492. Rex Casimirus Vilnam profectus, quum Trocos unius diei
itineve pervenisset, morbo correptus, ubi advenit, supremum vitam diem sibi immi
nere, testamentum condidit: deinde vero sacrosancta Eucharistia vite percepta,
mense Junio animam exhalavit. indeq. solenni pompa elatus, in Basilica Cracovi
ensi sepultus est.

Incedit Cracov.

Nec multo post, pars vrbis Cracoviae, ad occidentem solem vergens, cum ea domo
Academiae, quam collegium maius vocant, fortuito incendio conflavit.

Tres soles visi.

Brevi, post mediu Decembris, tres soles in meridie visi sunt.

ANNO Dñi 1492.

Joannes Alber
tus I. Rex
Poloniae.

Casimiro sepulto, frequenti senatu, in Aulam Regiam, Pelvicovici, conveniente,
et Frederico Episcopo Cracoviae filio Regis, in Archiepiscopi absentia, Comitibus presiden
te, 27 die mensis Augusti, Joannes Albertus Rex renunciatus est, non magis pro
te, suffragiis, quam populi fons circa comitum stantis clamore adiutus. Cra
coviam deinde rediit: ibiq. de more novus Rex, filius Casimiri Regis defuncti,
a signore Archiepiscopo, ritu solenni inunctus, diadema suscepit.

Rex Vulnera
tus Cracovici.

Anno Dñi. 1496. Joannes Albertus Rex Poloniae, deditur voluptatibus, perso
na sua regia indignis, conviviis, comotationibus, et doveis impensius indulgens,
quodam tempore, cum noctu (uno aut altero fortassis ministro comitatus) Cracoviam
absq. luce vna obambularet, et in iuvenes ebrios incogitaret incidisset, exorto se
mere iurgio, vulnus accepit, ex quo laboravit aliquandiu, ut ita immemor conditi
onis, et dignitatis suae, plaga illa, non sine dolore, et vobore, officij sui divinitus
admoneretur.

Mahimonia sa
cerdotum.

Anno Dñi. 1501. Circa Sae tempora, sacerdotes Contrahebant mahimonia.
Vide Sup in descript. Casimiri fol. 7. et 18.

Joannes Albertus
Regis obitus.

Eodem Anno. Rex Turoniam profectus est, a Frederico Magistro Crucigerorum
iuvandam exacturus, et interim apoplexia finiit vitam. Cuius corpus Craco
viam enectum, in Basilica auct. Sonovifce sepultum est. Regnavit annos novem.

Provincialis Fran
ciscanus occisus.

Sub id tempus. provincialis dictus Forton, a Franciscanis Monachis Cracoviam
occisus est. de q. vide in Descript. Casimiri. fol. 20.

Anno Dñi. 1498. Ecclia s. petri in suburbio Cracou, dicto loco Nla gar bartai,
edificata, à Joanne Welf Medicinæ Doctore, cum fundatione. et Soc propter ser
manos, qui ut plurimū hanc autem Cracouia exerceant, et debet sic Sacerdos germa
nus manere, propter concionem Sabendam germanis.

ANNO DOMINI 1501.

Comitia creandi Regis novi gratia, de more, à Friderico Archiepiscopo sne
senfi indicta; Sabitag. Consultatione, Alexander, Magnus Dux Lituanie, filius
Casimiri Regis, et Friderici Archiepiscopi, et defuncti Joannis Alberti frater, Rex
venunciatus est. Nec longa mora interposita, maturavit is iter Cracoviam, suscipien
di diadematis gratia, comitatus, mille quadringentis equitibus, atq. à Friderico
fratre, in Basilica Cracovien. vita solenni inunctus, et coronatus est. Regina ven
coniunx eis Helena, diadema regium non accepit, propter ea, quod sudorum sibi
smati dedita, ab instituto Ecclesie Catholice abducebat.

Anno Dni. 1503. Elisabetha Regina, Casimiri Regis Vxor, cvarouid obiit,
pietate insigni, et munificentia in cultu diuinu singulari, femina. Hæc in Basilica
Cuarouig, viuens, capellam s. Crucis à fundamentiis exadificauerat, omniq; ap-
paratu magnificè ornauerat, et censibus, ac dono, in octo presbyteris, et nu-
num ministrum collatis dotauerat; ibiq; sepulta. In diui quoq; Michaelis fem-
plo, in eadem Auce sito, totidem presbyteris, qui cantando, et sacris operan-
do, assidue cultui diuino insistere, census attribuit.

Circa Sæc tempora. Vxor confilis Gvac. Melsenowa dicta, a Judæis demerata,
fidei Judaicam suscepit, et cū a nemine ex viris doctis et religiosis auocari
potuisset. eò quod fecerit iniuriam sacramentis, scilicet baptisni, et aliis, in fo
ro Gvacowien cremata. Vide in descript. Capta. fol. 19.

Anno Dñi. 1505. Alexander Rex, paralysus in vna parte corporis tactus, Radomia Cracoviam asportatus est. tamen ope Medicorū à morbo liberatus, et initio se
quentis anni, qui fuit 1506, Comitia Polonorum Sabuit, et ibi pueris cū Episcopo
pis certantibus de ordine sedendi in Senatu, Rex controuersiam diuemit. Tandem
Tartari ex Podolia, et Russia, ac Lithuania, præda ingenti abacta, a sensu Du
ce ceciderunt. Rex vero Alexander iterū in morbum incidit, desperata salute, et te
stamento condito, sumptisq; ritu Christiano sacris mysteriis, animam agebat; quum
ei de Victoria suorum nuntiatum est: sublatis igitur in calum manibus, et oculis
lacrimeis stillantibus, tacitus, amisso iam vltima lingua, gratias agere Deo visus est,
nec nova animam exhalauit, 19 die mensis Augusti, 46 annu ægens, quum non
totos quinque annos regnasset in Polonia. Obitum autem eius, paucis ante diebus,
ad septembriores conspectus Cometes portendit. quin et globus igneus clavisimus,
quodam nocte, super urbem Curia senatibus Cracovias deadipe visus est. neq;
ita multis post, funus regiam superba pompa elatum, et in Basilica delu
bro, iuxta Casimiri corpora sepultum fuit.

ANNO DOMINI. 1507.

Justis persolutis Alexandro Regi Poloniae, Sigismundus frater eius, Dux Slogoniensis

123.

Scit. s. petri
na savbaclat.

Alexander
Rex polonia.

In arce Crac.
Hofalia dicta.
sen Capella s.
Cracis.

Meleserowa
Vxor Confilis
Cvac. Cvenata.

Rex Alexander
Cavalieri factus.

sessio Episcoporu
rū in senatu.

Alexandri Re
gis obitus.

Sigismundo I.
Rex Poloniæ.

	et Opavien ⁹ , nec non Lituanis princeps, communi omnium consensu, electus est. Venit hic Cracoviam, Anno Dñi. 1507. die 20 Mensis Januarii, supra 20, et in Arcem summa cum celebritate deductus. Coronatus 24 Januarii, et de more in foro Civitatis Cracovien ⁹ , à Magistratu iuramentum fidelitatis accepit.
Apostoli ficti.	Circa hæc tempora, Quidam homines scelerati, Petrus Zatorvski, Jacobus Mielstanski, et Advocatus de Brestie, accitis sibi aliis, se Apostolos christi fingebant, Judam obsecrantes à diabolo, obvia quidam de cibo ac potu summentes, deducebant, et sic plebem simplicem, per oppida et villas discurrentes, seducebant, miracula ficta palantes. Non diu tamen passus est Deus simplicitatem evangetii seduci, et fidem orthodoxam invadere, nam primo ab Episcopo excommunicati, deinde fustibus et baculis, à plebe rusticana expulsi. Hic Rex Sigismundus, altare argenteum in Ecclesia Cathedrali Cracovien ⁹ erexit.
Conscriptione nobilitum.	Idem in Comitibus generalibus indixit, Conscriptionem nobilitum in quolibet palatinatu fieri, quolibet anno. In palatinatu Cracov. post muros Casimiri, fiebat in festo s. Adalberti 23 Aprilis, quod post Suecos interrupta est.
Quinque soles in aere.	Sub id tempus. Quinque soles in aere visi sunt, bella et tumultus significare vivi Astro nomi prædicere. quod brevi eventus comprobavit. Anno Dñi. 1520.
Capella Royale dicta in Arce Cracov.	Idem Rex, de lubrico pulcherrimum, et sumptuosissimum, seu Capellam Regiam Cracovien ⁹ exedificavit, atque adiunxit, cum instituto, iugiter, et concinnè Deum coelestem sacerdotum collegio. In quo quodam die, missa de B. V. M. Royale dicta cantabatur.
Clepardia auxit et suburbia.	Anno Domini. 1528. In festo s. Marci. Ingens ignis accessus, incipiendo ab Ecclesia s. gertrudis, novam portam, plateam s. Nicolai, Ecclesiam eundem, clepar diam, et omnia suburbia, et usque ad Circulum Cracovien ⁹ , absumpsit. Quo tempore visus est s. Florianus in aere, vase aquæ, ignem extinguens.
	Anno Domini. 1548. Sigismundus Rex, in morbu inacidit, moribundus, sacra christi mysteria, ritu christiano expetivit, et Venerabundus accepit, seque totum Deo volens gloriis verbis, et suppliciis commendavit. mortuus est, habens annos 81. Sepultus Cracovien ⁹ die 26 Julii. Regnavit annis 41. post cuius mortem, cuncti in squalore, et miseria, dolorem præferebant, anno integro, nec in tabernis cibos, nec in vestibus splendor apparerebat.
	ANNO DOMINI. 1548.
Sigismundus Augustus. Rex Poloniæ.	Sepultus honorificè Sigismundo primo, Omnis procerum, et nobilitatis consensus, Successit parenti Sigismundus Augustus, qui iam antea Ruente parente coronatus fuerat Ab Andrea Rozyc Archiepiscopo Silesiensi. Anno Dñi. 1539. Solemni cum pompa, ingressus Cracoviam, Anno Dñi. 1548.
Filia malven occidit.	Regnante hoc Rege. Cracovien ⁹ , filia malven suam occidit, quod meritis sceleris sui pœnas luit, nam forcipibus candentibus excarnificata, demum in sacco occlusa, in Vistula demersa est.
B. Stanislai hofstia. obitus.	Anno Dñi. 1558. B. Stanislaus hofstia Soc. Jesu, nobilis polonus, Castellani Zacrociensis filius, annorum 18. Romæ, adhuc claustris in Religione, ex hac corporis custodia, ad paratam sibi inter cœlitæ sedem, evolavit. A clemente VIII. summo pontifice Beatus adscriptus.

Anno Dñi. 1566. Hix copiosa cecidit in Mavo, Anburq diebus duravit et eodem anno, pestis, et famer, plurimos mortales absumpsit.

Anno Dñi. 1572. die 7. Julii, Sigismundus Augustus Rex polonid, in Lithuania hnesin Civitate, Vltimam diem clausit, Jagielondis stirpis Sacer Vltimus, & factis sub anno 52. Magid, Alchimid, geometrid Studiosus, cu regnasset annis 24. post decessum sui Regis, per duos annos, ob discordiam procerum Rege polonia cavebat. Cracoviā sepulchus.

ANNO DOMINI. 1574.

Post varia studia, in eligendo Rege, procerum, et nobilitatis, tandem Henrico Valde gallo, principi Andegavorum, Regium diadema detulerunt. Ingressus sic 17. die Februarii Cracoviam; a Jacobo Vilsanski Archiepiscopo Sneshegi coronatus. Sed non diu eius regimine latus fuit poloni; nam brevi post coronationem Henricus, magnos tumultus quotidie poloni facere, Regis presentiam et maiestatem non curare, se invicem in duellum provocare aggrediebantur. Tunc, ad ipsam portam Arcis Cracoviensis, a Zborovio Vagovius lethaliter vulneratus, cum magno et ingenti tumultu, ut etiam ipse Rex maxime turbatus, ad arma conclamaret, ex quo vulnere accepto, postea Vagovius mortuus est. sub id etiam tempus, interval inter gallos et polonos exaltantibus discordiis, tumultus, vulnerationes, et occisiones. Quare uno anno post coronationem non expleto, allatum est nuntium Henrico de morte Regis gallicis, Fratribus germanis, nactus occasionem, timensque ne delinqueret a proceribus Regni, cum aliquot auxiliis suis, tacite fugit ex Arce Cracoviensis, proceribus duobus Zebrydowio et Tecinio, frustra instantibus fugientem; quem cum vocare lites et nuntius non posset, vacavit Sedes Regni anno vno, nam si qui in Regno auctoritate pollebant, venerunt sperabant, veni ipso tardante, spe frustrati, Varsavia Comiti fecere, et stephanum Batoveum, Vagavum, Transilvania palatinum elegerunt.

ANNO DOMINI. 1576.

Stephanus Batoveus, Cracoviam veniens, magno cum sonore susceptus, coronatus Cracoviā, a stanislao kavnhouio Archiepiscopo Sneshegi. Hancque electionem accomodat et tempori, et Regno fore, quod is acui ingenio, solerti prudentia, rei publicae gerenda dextenitate, praestaret. peractisq omnibus, quae de morte coronandis Regibus fieri consueverunt, Regnum regendum suscepit. Hic Rex expletis in polonia annis 11. Suedia in Lithuania morbo comitali decessit. Anno Domini, 1586. die 12 Decembris. Cracoviā, sepultus in capella Cebovis, quam ipse de novo edificavit. Hic Rex, Iudicium Tribunalis Regni instituit.

ANNO DOMINI. 1586.

Stephano Batoveo factis functis, procerum; alii Rudolphum Casarem, alii Maximilianum fratrem eius, in votis habuerunt: magna tamen pars, Sigismundo tunc annum 16. agenti, Regi Suedico Svecorum, et Gottorum, Ducis Flandriae (nam is de stirpe Jagielonida ex Casavina Rege polonid filius natus) Regnum deferrebat. Maximilianus autem, in spem potiundi Regni, singulos proceres

124.

Hix in Mavo.
pestis, et famer.

Sigism. Augusti
obitus.

Henricus Gal
lus. Rex polon.

Henricus Rex
ex polonia fugit.

Stephanus Ba
toveus Rex
polonid.

Sigismundus
III. Rex polo
nid.

Ecclia ss. pe
tri et pauli.

Ecclia ss. Ma
thiae et Mathias
Apostolorum.

Carmelitani
discalceatorum
introducio.

Ecclia s.
Michaelis.

Ecclia s. Vi
sula.

prevenire coepit, quorum consilio, et magno applausu, Cracoviam deducitur: sed
Sigismundo, cui adipiscendi Regni, privilegia, optimo iure obvenire posse dicebat,
adventanti, Maximiliano Cracovi: aditus denegatur: qui tamen cum his copiis quas addu
xerat, explicatis vexillis Cracoviam temere aggreditur, minis et muneribus sollicitans, ipse
manens in Villa Mogila dicta, contra quem ⁱⁿ minora formata curvula, quid gallinacei
omni magnitudine pilam evomebant, diplosa essent, tum cum ex Vrbe procurvare, et manu
conferre furum Cuius propeverant, et salvandi ubi germani latebant succensa essent,
ipse Maximilianus fugatur, cum ignominia Cracovia recessit. Sigismundus vero, summo
cum splendore, et omnium acclamatione receptus, a Stanislo Kavnionio Archiepiscopo
Gnesnensi, in Basilica Cracoviensi, solenni vrbe, coronatur. Anno Dni. 1588.

Sub id tempus, tanta vigeat Ecclesiam ornamenti amplificandam studium, ut eo
possimum inter se certarent, quod ex sequentibus annis patebit. Nam inprimis
Anno Dni. 1597. Sigismundus III. Poloniae Rex, sua erga Deum Religionem,
erga principes Apostolorum Venerationem, erga Societatem Jesu liberalitatis, fir
mum, et constantem, volens esse testem, Ecclesiam Magnificam, magnificentia tan
to principe dignam, in Honorem ss. Apostolorum petri et pauli, in platea Castren
si exstruxit.

Anno Domini 1600. Ecclia ss. Mathiae et Mathias Apostolorum, contigua
s. stephani Ecclia, per Stanislaum Rey de Kobylarz, pro tunc pavorum s. stepha
ni aedificata, postea P. Societatis Jesu, cum collegio collata.

Anno Dni. 1605. Ecclia Immaculatae Conceptionis B.V.M. in suburbio Craco
vion dicta Na skielnicy, aedificata ex ista occasione a Summo Pontifice Clemente
VIII. pater Carmelitas discalceatos, misit in prorsum, ad predicandum illis gen
tibus Evangelium, qui venerunt Cracoviam, et propter bella Mosci, commorati
sunt sex mensibus in Vrbe. Interea Bernardus Maciejowski, Episcopus Craco
vion, habens perspectam illorum devotionem, et regularem observantiam, tanquam ho
mines novos, factis consilio cum spontaneis et studentibus personis, quod fuluri
essent profici in Ecclia Dei, vehiunt eos Cracoviam, deditque eis in suburbio Craco
vion locum, et domos habitandas, in eoque locis aedificavit Ecclesiam, ibique ma
nebant usque ad annum 1634, deinde propter locum humidum, in quo sepe morie
bantur, translati sunt in eum locum, in quo nunc exstat celeberrima Ecclia et monaste
rium Monachorum, post muros Cracovion, sub titulo B.V. Mariae immaculatae
conceptionis, vocaturque sic locus Na skielnicy.

Anno Domini 1611. Ecclia s. Michaelis, et s. Iosephi, erecta in fundo
duorum Dominorum, partem emptam, partem donatam, Curam et studium petri
Tylichi Epi Cracovi. Deinde A.D. 1618. die 25 octob. ad hanc Ecclesiam
introducuntur Carmelitas discalceati ex suburbio Cracoviensi.

Anno Domini. 1612. Ecclia s. Visula, aedificata ex elemosinis in
Vrbe Cracoviensi. Ad quam introducuntur Religiosi dicti Boni Fratres, per se
reverendum Dominum, Sebastianum Montulupi, olim Nobilem Florentiam in Italia,

postea à Sigismundo III. Rege polonia, ob prædica eius merita, ad pultu
gatuas, et immunitates Reipublicæ polonæ admissum.

Ecclesia S. Mariani Ep'i Conf., in platea Castrensi, iniquis ædificata, à quodam
Equite polono, de familia Gryphort, de Domo Ostroia. Deinde A.D. 1618. da
ta est hæc Ecclesia Monialibus S. Theresiæ Carmelitæ discalceatis. Insuper ex
Eleemosynis hæc Ecclesia sumptu non modico rededificata. Anno Dñi. 1638.

Anno Domini. 1624. Ecclesia Immaculatæ Conceptionis B.V. Mariæ, nunc di
cta Złobeli. Złobow, in platea S. Joannis Evangelistæ, ædificata, exactis et pul
lis inde Sæventis, qui ibi sua Conventicula habebant, dicta Bros. Hic locus
S. Bernardini S. Francisci datus, à Stanisław Lubomirski, Comite in Węszty,
palatino Cracoviensi.

Anno Dñi. 1625. Quæstorium Cracoviense conflavit, ab hac parte, qua
forum piscum, ibique multa fumenta combusta sunt. Eodem anno clepavdia
bis conflavit, octavo die post primam incendium.

Circa Annum 1630. Capella S. Petri, in platea Castrensi, inter lapideas eve
cta, Capitulum Cracoviense ipsius Curam gerit.

Item Ecclesia parva, S. Rochi, ædificata, ad quam extat Hospitale, propter studio
sos infirmos, provisores suis Hospitalis sunt Consules Cracovienses.

Item Hospitale in platea Castrensi ante Ecclesiam S. Mariani, pro suis sacerdoti
bus, Bulavibz, infirmis, Senio confectis.

Item Ecclesia S. Thomæ Apostoli, circa hoc tempus erecta, ubi erectis Sæventis
qui in ea lapidea suas prædicationes habebant, conservata, et Carmelitæ tradita.

Item Ecclesia S. Casimiri Confessoris, Regni poloniæ patroni, ex piis eleemo
synis ædificata de latere cotto, cum Monasterio Religiosorum S. Francisci Reformatorum
discalceatorum, ante muros Cracovienses, post portam sine rianam S. Annæ. Quæ Eccle
sia vix aliquot annis exstitit integra, nam à Suevis Cracoviam oppugnantibus, tota
liter cum Monasterio demolita est. post vocem suorum, patres migraverunt
in urbem, in eam locum, ubi nunc extat Eccl'a et Monasterium eorum in platea
Rogacza dicta, S. Casimiri Abate insignita, cum consensu Magistratus Cracoviensis.

Anno Domini. 1632. Sigismundus Rex, mors e numero vivorum sustulit, ultima
die Aprilis, statim anno 66. ætate vixisset annos 45. Corpus in Basilica cathedrali Crac.
sepultum. A.D. 1633. 4 Febr. simul cū Regina

ANNO DOMINI. 1633.

Vladislaus eius nominis IV. Filius maior natus Sigismundi, post patris mortem
magno omnium ordinum consensu, atq; auctoritate, diadema Regum adeptus. Ingressus
solemni cū pompa Cracoviam, die quarta Februarii. Sequenti die, in Basilica cathedra
li Cracoviensi, a Joanne Wężyk, Archiepiscopo Gnesnensi, coronatus.

Circa hæc tempora, gravis lis orta est, inter Academicos Cracovienses, et Religiosos
societatis Jesu; qui scholæ publicas minores et maiores, in collegio suo, ad Ecclesiam
ss. Petri et Pauli, in platea Castrensi everexerunt, et docuerunt, in præjudicium Academicis
Cracoviensibus, a Regibus polonis fundatis, et a summis pontificibus privilegiis dotatis.

125.

Ecclesia S.
Mariani, Ep'i
Conf.

Ecclesia dicta
Złobeli in platea
S. Joannis.

prædicatorum Ba
con. combusta
et clepavdia.

Capella S. Pe
tri Apli.

Eccl'a S. Rochi.

Hospitale sacord.

Ecclesia S. Thomæ

Ecclesia S. Ca
simiri.

Sigismundi III.
obitus.

Vladislaus IV.
Rex poloniæ.

Lis gravis inter
Academicos et
Socet. Jesu.

*
 Contra libellum
 gratis dictum re
 impensis societatis
 et quia multo inu
 videri videtur fuit
 ideo ipse libellus
 dictus Regibus
 publice in foro
 Cracov. crematus.

Quapropter Academici, de Suiusmodi iniuria, coram Rege, et Sede Apostolica conqu
 li, Interim a studiosis Academia petulantibus, multum Societas perpe
 coalescere solitum, cum maximo scandalo, Sacerdotum, Iudaeorum, et ipsorum fidelium
 tot malorum series, eo audacius pervenit inuenerit Academia, ut huiusmodi congregati, qui
 dam Societatis collegia fenestras lapidibus excutere, alii quique collegium expugnatum, foveas
 effringere, post patres in Civitate clamare, convos vocare, studiosos illorum vulnerare, et
 liberos evipere, palam sine ulla metu, ac reverentia religionis, non dubitarent. Sub hoc tempo
 ribus famosi, nasquillum, suavis dictum, ^{quidam} conscribere contra Societatem, eumque inter homines
 spargere, et divulgare ausus est. ~~Postea~~ in foro Cracoviensi combustus est. Rex igitur
 huius Vladislavus, sacros Religionis Societatis, et Academia, consilium volens, et hanc scanda
 la, in initio Regni sui exorta proscripturus, ut litem terminaret, re diligenter cognita,
 in Comitiis generalibus, auctoritate Apostolica, Societati in perpetuum studia interdixit.

DE ACADEMIA CRACOVIENSI.

Academia, fundata a Rege Vladislao Jagiellone, et Hedwigi conjuncte eius, Anno Dni.
 1400. de q. vide fol. 3. Collegium Maius, et collegium minus, atque collegium Iuristarum, in
 platea Castrensi ab ipso fundatum. Ad ista collegia fundata sunt Contubernia pro studiosis.
 Primum Contubernium dictum Hierusalem, a Sigismondo Oleśki, Episcopo Cracoviensi, et Audi
 nali S. R. E. Anno Dni. 1456.

Secundum Contubernium, dictum pauperum, a Vladislao Jagiellone Rege poloni
 a et Anna Regina, fundatum. Anno Dni. 1408.

Tertium Contubernium, dictum Iuristarum, in platea Castrensi, ex opposito collegii
 Iuristarum, pro studiosis, qui Jurisprudencia operantur, fundatum a Joanne Ottygorsio Ca
 nonico Cracov. Anno Dni. 1480.

Quartum Contubernium, dictum philosophorum, penes contubernium Hierusalem, ab Andree
 Kleshowski, Episcopo Plocenski, fundatum. Anno Dni. 1560.

Quintum Contubernium, Zinzistarum dictum, circa Annu 1624, a Joanne Sifinio,
 S. T. Doctor, et Canonico Vvabistavien fundatum, in quo studium clericale vltim
 vestit.

Sextum Contubernium, Stavingellianum dictum, a Laurentio Stavingelio, Academi
 Zamocensis Doctor et professo, et S. T. Doctor, Decano Insulato. Anno Domini.
 1643. fundatum.

Septimum Contubernium, Gelanianum, alias Smieskonianum dictum, a Laurentio Smie
 skowic de Bileziny, Academi Cracov. Mediano Doctor, in Latinis, grecisque literis, eru
 dito, fundatum. Anno Dni. 1646.

Classes, seu scholas minores, fundatas primo, a Bartholomaeo Hlowodvorski, Milite
 Malterzi, in platea Columbarum, penes muros Cracoviens. At postea translatae in plateam
 S. Annae, penes collegium Maius, et de lapide cocto edificatae, cum oratorio, et fundatae a
 Vladislao IV. Rege poloni. Anno Dni. 1643.

Oratoria sua, primo Academici Cracov. habuerunt, apud pp. predicatorum, in Ecclesia
 S. Trinitatis, in capella, vel ubi fuit capitulum, et sepultura Religiosorum. Deinde apud pp.
 Carmelitarum discalceatorum, in Ecclesia S. Michaelis, in ipso Monasterio, ibi in festis solennibus, ora
 tiones a nobilibus habebantur, qualibet vero Divina et festo, concilio Latina, a sacerdote illig
 ordinis peragebatur, missa cantabatur etc. Tandem vicinis in ipsis classibus, vel scholis mi
 noribus, Anno Dni. 1648. erectis.

Anno Dñi. 1636. propè portam Cracou. Wislna dictam, edificata est Ecclesia, cū cōnobio Virginum, ordinis prāmōnstratens, sub titulo s. Norberti Epi Conf. Ad quod cō nobium, introducti Moniales, de conuento Zwietynecepi, die 5. septemb. Ipsa uerò Ecclesia dedicata, Anno Dñi. 1642. die 18 Mai. Hic locus erat quondā Sclauicorum.

Anno Domini. 1639. Ecclesia ss. Apostolorum Simonis et Iudæ, in suburbio Cracou. ex elemosinis piorum edificata, cum xenodochio, propter peste infectos, his conflagrauit. prouisor eius fuit Ciuēs clepardiens, ex censibz, habet propolium.

Circa Annum Dñi. 1454. Ecclia s. Valentini, ante muros Cracouien, ex piovū elemosinis edificata, cum xenodochio malicū, pro lepra infectis tum temporis.

Anno Dñi. 1162 (Quod opinor) Edificata Ecclia s. Augustini, in Zwestynicio suburbii Cracou. per Nobilem Virum Jaxam, de Domo et Familia Grypsorum. dein de a Gedzone Episcopo Crac. dotata. Ad hanc Ecclesiam est Monasteriū Monialium ordinis prāmōnstratens. Ibidem, in colle eminenti, Ecclesia s. Saluatoris, seu Transfigurationis Domini, parochialis, edificata a p̄bro Durin, Comite de slusyno.

Anno Domini. 1640. Ecclesia s. Iosephi, in medietate Urbis Cracou. edificata, a Jacobo Zadzi, Episcopo Cracou. Ad hanc Ecclesiam introducta Religio, a s. Francisci tertii ordinis, sumpta de cōnobio s. Agnæ in stadomia, a p̄bro s. bichi Episcopo Cracouen.

Anno Dñi. 1639. pater soc. Jesu Annū Centē suū solenniter celebrabant. de q. Vide fol. 32.

Anno Dñi. 1641. Cracouia, Luterani a studigis spoliata. Vide fol. 32.

Canonicorum Cracouien Cathedralis qualis habetur. Vide fol. 32.

Anno Domini. 1643. Cracouia Synodus Diocesana celebratur. Vide fol. 32.

Sub id tempus, p̄brus Gembicki Episcopus Cracou. palatū p̄ Episcop. Crac. sumptu se erexit, post Eccliam s. Francisci ad muros Cracou. in quo edificata, partim colla pla restaurauit, partim noua excitauit.

Anno Domini. 1648. Ecclesia s. scolastica Virginis, cū cōnobio Monialium s. Benedicti edificata, per Annam Cæciliam Wianska Abbatisam in scanischi, et per Generosum Maurinū Swidowski, sumptu non modico.

Anno Domini. 1645. Ecclesia, Misericordie Dei sub titulo, in suburbio Cracouien, sic edificata. Anno Dñi. 1545. Nobilis Joannes Zukowski de Bystryca, apud generosū Joannem Myszkowski de Mirou, eruit aulam Smoleach dictam, et ante istam aulam Ecclesiam sine capellam edificauit, sub titulo Misericordie Dei. post aliquot annos, infirmus decubens in lecto, et mortis proximus, testamentariter executuibus mandauit, quatenus ipsi hanc aulam in xenodochium pro pauperibus conuerterent, quod cū Executores non fecerunt, in istam aulam sibi appropriauerunt, et sic ista Ecclesia desolata manet per Centū annos. tandem sic ordinante, Anno Dñi 1646. Quidam Iurista, Joannes Oluski, inter alia munimenta Casprensia, casu inuenit inscriptionem suis loci, et eundem ex Confessoris Ecclesie Cathedralis obliuio, qui ex mandato p̄bri Gembicki Epi Crac. possessores suis loci citauit, et decreuit in Tribunalis Lublinoz obliuio. Et sic illa Ecclia cū xenodochio pauperum, ex p̄ris elemosinis deinde redificata, et habet suum propolium.

Anno Domini. 1648. Die 20 Mai. In Lithuania Civitate Mowez, Vladislauum IV. Regem poloniæ, nouis exuniis mortalitatis spoliavit. Cuius corpus Cracouia aduectum,

126.

Ecclesia s.
Norberti.Ecclesia ss.
Simonis et IudæEcclesia s.
Valentini.Ecclia s. Augu
stini.Ecclesia s. sal
uatoris.Ecclesia s.
Iosephi.Annus Centē
ss. Soc. Jesu.Luterani spoli
antur.

synodus Dioc.

palatū Epi Crac.

Ecclesia s. sco
lastica.Ecclesia Mife
ricordie Dei.Vladislai IV.
obitus.

in Basilica Cathedrali sequenti anno, die 15 Januarij Sepultum est.

ANNO DOMINI. 1649.

Joannes Casimirus IV. Rex Poloniæ.

Post decessum Vladislai IV. quatuordecim proceres de Rege eligendo solliciti, ob bellum imminens, cum Cozaris, et Armenicis Duce eorum, tamen ob certas causas, non nihil electionem Regis retardavit, procerum auctoritas. Tandem Joannes Casimirus, eius nominis Quartus, frater Regis defuncti, electus. Die 17. Januarij, anno q. sup. à Mattia Zubinski Archiepiscopo Snesenski, in Basilica Cathedrali Crac. coronatur. De ipsius ingressu Cracoviam. Vide fol. 35.

Suecorum Rex, invadit Cracoviam.

Anno Domini. 1652. Rex Suecorum, primo Poloniam, deinde Cracoviam invadit. Vide de Soc. fol. 38.

Anno Domini. 1661. De Confederatione militum. Vide fol. 40.

Holviensis sub mens.

Anno Domini. 1663. Studiosi Cracov., praecipue Sacerdotes exstirpatores, post festum Ascensionis Dñi, compererunt quendam Nobilem, Sacerdotem, dñi Zielenzki, advenisse Cracoviam, cum duobus famulis, et brevi post aliquot horas ad suam possessionem revertebatur. quare post Casimirum dimisi in duas partes, quidam a monkibus, ante Ecclesiam S. Leonardi, quidam ex parte Civitatis; dum ille revertebatur Cracoviam, et ingreditur portam, clamor ex utraque exaltatur parte, ille perterritus cum equo in Vistulam profudit, et submersus est. Facta post inquisitio, ad in tantam confusione, sed frustra, nam quidam ex obdormitis dispersi, alii fugerunt.

Anno Dñi. 1668. De incendio in Ecclia ss. Trinitatis. Vide fol. 42.

Joannes Casimirus Rex, resignavit Regnum.

Eodem Anno. Joannes Casimirus Rex, in Comitibus generalibus, resignavit Regnum, et discessit in Franciam.

ANNO DOMINI. 1669.

Michael Korybut, Dux I. Rex Poloniæ.

Post decessum Regis Casimiri, proceres cum Nobilitate, de novo Rege creando, frequenter Varsavianam conveniunt. Inieci fuit quidem, aliquot principum exthaneorum mentio, et promotio, Verum licet repugnantiibus proceribus, cum tumultu nobilitatis, electus est in Regem, Michael Korybut, Dux in Wisniowiecz, de regno nunquam cogitans; quare magno consensu eum Regem creant, et in verba novi Regis omnes iurant. Reluctabatur quidem dñus, precibus tamen, et consilio victus, assensit. Fecit Soc. Nobilitas ideo, quia proceres corrupti munerebus, quisque suum ex principibus exthaneis, promovere conabatur. Ingressus Cracoviam Die 15 Januarij, insigni pompa Equestrum pedes triumq. copiarum stipatur. Coronatur à Nicolao Prażmowski Archiepiscopo Snesenski, in Cathedrali Ecclesia Cracoviensi.

Eodem Anno. Confraternitas S. Iosephi introducta est ad Ecclesiam S. Michaelis. Vide fol. 43.

Sub id tempus. PP. Societatis Jesu, ad Ecclesiam S. Barbaree maritima, cupiebant collegium suum usque ad Civitatem Cracov. dilatare, cumbantq. aliquo modo, loca magnorum Sacerdotum, ad Ecclesiam B. V. M. degentium occupare, Verum Archiepiscopus Nicolao Stowickowski, semper renitente ubiq. etiam apud sedem Apostolicam, nihil effecerunt.

Obitus Regis Casimiri.

Anno Dñi. 1674. Joannes Casimirus Rex Poloniæ, in Francia, in viuis esse desinit. Cuius corpus, Curâ Andreae Miebidii Episcopi Cracoviensis. ad ductum in Poloniam.

Obitus Regis Michaelis.

Anno Dñi. 1675. Michael Korybut Rex Poloniæ, vitam cum morte commutavit.

ANNO DOMINI. 1676.

Joannes III. Rex Poloniæ.

Vniuersi Consensu Varsaviæ, electus est in Regem, Dux Exequatur, Joannes Sobieski. Cuius ingressus celebris peragebatur Cracoviæ die 30 Januarij. Coronatur ab

Andrea Olshewski, Archiepiscopo, Gnesnensi, in Basilica Cathedrali Cracou. cetera
vide fol. 51.

Anno Dñi. 1680. praetorium Cracou. fulmine percussum. Vide fol. 54.

Eodem Anno. De B. Joanne Cantio. Vide fol. 54.

Anno Dñi. 1681. In festo Translationis s. Stanislai, Joannes Matasowski,
Episcopatum Cracouen' adeptus est, cui sedem suam Cathedrali insredienti, cleri populi,
congratulatione frequentia stipatur, effusa nobilium Corona, faustis apprecationibus, in
cunctis insonuit.

ANNO DOMINI. 1683.

Před hliq lat, Leopoldus Cēsari chřesťanský, w węgřech, po odeymowat ho
scioty sezechlom, libře předtým byty katolické. O co z sezechlami, wst sie Emericus
Telcheli, xizq w węgřech, y zebrawszy hlihanasie tystry Rebelli Jarbow, wielkie bunt
czynit w węgřech, hosioty katolické bunt, Cēsariowi odeymowat zamli. A domie
driawszy sie, ze Cēsari na niego zbiere woysko, udal sie pod protekcya Turka. Ce
sari Turci wad okazyey; postat wielkiego Wezeva pod wieden, librego woysko va
clowano na hylawc sto hylacy, proc samy Tatarow. Gdy tedy wieden byl w obłę
zeniu, styp se dobre bronili z wieden Turkom. Na poleceniu Marce, seym byl w daw
nawie, na liby seym przyiadat poset Cēsarski prosic, o posilek przeciwko Turkom, o
biemierc zotmeslom ptacic. Zewolili na to panowie y z hrolen, na ten cas Janem Treim,
aby Cēsariowi dac waturah.

Tedy wybrat sie na to woynę hrol, y przymim wiele panow polskich, y obadwa Hetmani ho
vonnij. In festo s. Laurentii na Zamku lwawowskim, w hosiote, po mszy y kabanu, da
wat mu Benedictus Dunkus Apostolicus, opicius palatinus Archiepiscopus Episcopus, lib
wy w ten cas y msza spiewali: na liby alt kabanu sie w hosiote ducowienstwa proce
sionaliter z Reliquiis ss. Stan. Pod ten cas Innocentius XI. Summus pontifex, w
spisat do panow chřesťanskich listy, aby na to woynę pomogli. A z tym woshadano, po wshy
hosiote lwawowskich supplicacy, do hwaru, cu expositione ss. Sacramenti, takze y proce
sie wshy hosiotow, do tego gdzie byly supplicacy, na liby supplicacy y sama lwolowa
y Dunkus Apostolicus bywal. hrol qas, nim na to woynę wyiadat lwolowa, pierwcy na
wiedzt obrat w Cystodonie Hafi. panny, takze obrat H. na piasku, y hrol B. Cantego
u s. Anny. A przed nim inhi panowie polscy, z chisty Niemieckimi Hagi wshy sie, z Tur
kami se yganiali.

Gdy tam pod wieden przyiadat hrol, piesz Dunay sie swoysiem przeprawiszy, dat pole
Turkom 12 septembis. a to diwna, ze niewiedzac nic o tym Dunkus Apostolicus, y Biskup
lwawowski Joannes Matasowski, Wniedziety z wadi po obiedzie takze 12 septemb. Conu
cato cleri Regulari et seculari, processionaliter, wshyli procepcy solennę, z Zamku do Hafi.
panny w hylach lwawowskich, cum Venerabili sacramento, wshyli w ten dzien wiedy sie wshy
via Iniepyriaciela staty, y Brachwa wshyli. Na to procepcy Biskup lwawowski niost
Hafi. Sacrament w hoshanayey, Legat y drugi Biskup prowadzili lwolowę. Na to procepcy,
niesiono Reliquie ss. peones, na mawlad wyshy, hoshanayey wshyli, iaku s. Jacha od s. Tryce.
Reliquia B. Stanislawa hoshy od Telnyhu. Reliquia B. Cantego z Aladenicy. Reliquia B.
Salomei od Franciskanow. Na to procepcy staty sie spowla, liby Reliquia miedzi nie

127.

Ingressu celo
bris Epi Crac.

Woyna w lip
grud.

Sejm w War
shawie.

hrol biene
bezadecy na
woyne.

Woyna pod Wte
dnem.

hrol woiwie
pod wieden.

procebia sole
na wstawienie
y supplicacye.

Victoria Tracna
3 Turkow.

spolia 3 obolu
Turckiego.

Wohwa y Tri
umfy wstawie
wie.

immediate przed ss. sakramentem. Dominikani chcieli aby s. Jacha, pomiedziac ze to Cano
nisahis swich, a Jemys niedzieli wstapic 3 Reliquia R. Stanislaw Koszla; po drugie
spowiadac, cu scandalo plebis et cleri, Dominikani, glanemi friecani, obwozeli Reliquia
s. Jacha lu koszla s. Marcy Magdaleny, y wymierli iz nadad do s. Trojce przez sro
chq Vlice 3 procebiey. Potym bylo hasanie w putowu, przy kamienicy podle kaphce s. Piotra
na gwiazdy Vlice, y tam przez hasanie klaso. sakrament postawiono. po hasaniu 3 tamty
prowadono klaso. sakrament do koszla R. Panny w Rynek. przy drodze stanski wstapic
Cesowie lwahowcy, 3 stralby, 3 szosygniam, 3 szosnami, 3 szosami przed s. Wojciechem Vle
dem, ad do koszla R. M. V. ale nie szelali. Tam wstapic bylo hasanie y supplicacye.

potym kesi procebie odprawadity ss. sakrament, ad do koszla Zamburwego.
Tego wstapic dnia dat P. Rzy 3 wyzysku, ktore sie tu opisuie, wyiste 3 listu krola do
krolowey, aby kesi potym przedwlokano. ~~istotnie~~ aby wstapic 3 szosami P. Rzy. otch.

Przez tego listu wypisuje nie ktore wedy:
Ztego obolu, ktorego Turcy odbiegli, wielkie, ze tury dostaly Engliano, y dostali
nie opacowane: wielblydow, mulow, y wojny byda. procow samych, luly, y Ammuni
cyi wigay nie na million. Solota polska 3 apulita wielkie procy, ktore wigay nie
na million Vasyly Rhody, ktore jako oboli Masine polataly sie na powietrze na koby
verulentuie sed koby, tak wielkie, 3 szosami ziemie. Tak wiele mieli procow Turcy.

Wazy wielkie, sam tak Vacht od wstapic, ledwie na iedny konic, y wiedney su kni.
Samo Wazy byly namioty tak wielkie, jako Vnasy Wawszawa, albo Luwawawaw, co
wstapic namiotow, mial talie delat: mial Zabnic, ogrodek, Fontany, krolski, luby, nawet y
papuga byla. mial y medet albo kaphce do modlitwy swicy. Wstapic te namioty Wazywie
dostaly sie krolowi polskiemu, 3 szosami inny galantowy, bawo pichny, y bawes, kitha
samy 3 szosami, 3 szosami y Rubinami sadzoy, stoy, sie kitha szosy Czerwony 3 szosy.
Ztoby szabel polno po woyse, y inny wojenny wyszkalow. konia wazywie ze wstapic
szlim siedzeniem obywat lwo. Inne namioty, ktore radowali na sto szosy namney,
tak wyszkalow, jako mieszkanie wstapic, ktore 3a tydzień ledwie wstapic.

Sorzyew Macdonatinski, ktore dat Cesar Turcki Wazywi na woyse, poslat krol do Rzy
mu ocy swistemu. Taka byla dawosc tyse Turkow, ze gdy sie iedni bili w polu, dudy
3 szosami do miasta, bo is bylo dostatek, y mieli dy szelac.

Gdy krol w iasat do Wiednia, 3 wielka radość, y dudy 3 szosami, witale go mieszkanie,
wotanie, Vnasy Rex, dudy go sakramentem nadawali, caluac w wocy y wngi, ad krol prosit
szelcov aby tego szosami. poniedali mieszkanie, ze by uia byli nad piec dni szosami o
blezenia nie ngly. Tam w mieszkanie mial krol powinowane Mirami od Turkow, mury y ka
mienice, ze 3a szosami sie jako szaly. Palac Cesarzki wniwet od krol 3 szosami. krol wstapic
git do dwu koszlow y tam szosami P. Rzy 3a wyzysku 3 szosami. Ziadly obiad
u Comendata, dat Cesar o szosami 3a ze byl 3a milq. A krol obiadu szosami 3 szosami,
y 3a szosami sie 3a szosami, polowat sie od Wiednia do Wgciw 3a szosami,
a tam kitha 3a szosami odebawcy, jako szosami, pawkan, y inpe, y 3a szosami Cesarzki
mi 3a szosami, wwat sie do polski do lwahow, iul 3a szosami, na szosami 3a szosami.
Wstapic 3a szosami 3a szosami 3a szosami, 3a szosami 3a szosami. A nadatki bylo na 3a
lu Requiem, 3a szosami na 3a woyse, 3a szosami, 3a szosami, 3a szosami.

położył. Był poty y Triumph na Zamku szlaskim, Melano, y w Krakowie z walemiem.
25. Septemb. Wojem Wojsła Litewskiego 12. Ty. kcy, y krolow; poryzngto pod Krakow.
y my oboty solke zatkaly, pod szroftkami klastyni wkr, tam wkrystloniact, y szrofto
wical niellie stody podrynie, bo iadny, podopaki, kapuhy wkrystali, poddany zbroja wy
mtoieki, nawet z sady dla gotowania iek wkrystali. y krolowa klastyni szroftali.
Ztanted pufieli sie do wkryst.

24. Octobris. Domiedziay sie Ociec s. wkrystie, o Zuyagstnie klore p. Rej dat kro
lomi Jm., postat Jubileusz do polski, kroy kroat prief dwie niedzieli, po wkrystlied klastyni.

2. Nouemb. przywieziono z pod wrednia 80 wołow, wkrysti wkryst, z Tureckiego obota.
oddierany, na Tamek krawowski; Nisdy ispeni kiamot wkrysta, kroy klastyni kroy
lowa wkryst pod Zobrowen wpolu, gdzie wiele ludzi wkryst, kroy, krawowa, y krawowi
low, obodilo y iedzilo, bo tam byt co wkryst, krawow iako miasto, sciary z klastyni kroy
nego, we smtku tyd kiam namioch, na stupa, stowiszy, na wielka gatti stowisze, y
put miedziaca kroy Tureckiego: Byty tam y klastyni, iakoby iedy, od klastyni y klastyni mate
riay z klastyni wkrystany, y klastyni. przywieziono y iego klastyni, u klastyni stapi klastyni
stowisze. Takie Turekowi klastyni klastyni.

24 Decemb. kroy klastyni prief klastyni do Zamku Zuyagstnie, a do klastyni klastyni.
w Krakowie poty byt Triumph, pro feli adwokat Rej. wkryst s. Jana kroy klastyni do
klastyni klastyni. panny wkryst, a odwaniay nabozensko, kroy klastyni klastyni,
y klastyni, w klastyni klastyni klastyni, tam iad obiad, y donawim oddali. klastyni
wato to na 12 klastyni.

Tego Roku. Zuyagstnie klastyni klastyni do polski, tam sie klastyni, bo im iako klastyni
dow wkrysti wkryst klastyni wkryst, a klastyni ied wkryst y na drugie klastyni, y dwu
dy klastyni do polski klastyni, y klastyni y klastyni klastyni. Takie klastyni klastyni
wkryst klastyni wiele, tak wkryst, iako klastyni klastyni.

Anno Dni. 1684. Dniem inf. oct. klastyni. B.V.M. 10 septemb. Byta so
Lenna processya, 22 klastyni do klastyni klastyni. panny wkryst klastyni po obiedie.
Zamkowa processya, prowadzily wkrystlied processye klastyni y klastyni klastyni z klastyni
klastyni. w processyi Zamkowej klastyni klastyni s. stanislawa. A ta processya od
prawowata sie, pro klastyni klastyni, tak wkrysti klastyni y klastyni pod wkryst
y klastyni klastyni o feliem klastyni bo iad byt wkryst klastyni klastyni klastyni
pod klastyni klastyni, klastyni klastyni klastyni.

Circa Annum Domini. 1640. W Krakowie pod klastyni, klastyni klastyni wkryst
wana od klastyni klastyni, wkryst klastyni klastyni klastyni klastyni klastyni
klastyni, aby klastyni klastyni iadali do klastyni klastyni. poty klastyni klastyni na klastyni
wkryst, wkrystlied klastyni klastyni klastyni.

Anno Dni. 1686. In Ianuario, et Februario, Byty disputacie dwie wkrystlied
Vnast klastyni, ex klastyni klastyni. Na priefy klastyni klastyni od s. klastyni klastyni, de
Achbur klastyni. na drugie disputacie, takie de Achbur klastyni, klastyni klastyni klastyni
klastyni klastyni klastyni. klastyni klastyni klastyni klastyni klastyni klastyni klastyni
klastyni, na ten klastyni klastyni.

128.

Wojem Lite
wskie idzie do
wkryst.

Jubileusz
dwu niedzieli.

Namioch wkryst
wkryst klastyni.

kroy klastyni wkryst
Zuyagstnie do
klastyni.

Zolnierska klastyni
iady, y klastyni.
klastyni klastyni klastyni
wkryst.

processya
Solemnna.

Mieli klastyni iady
klastyni klastyni klastyni.

Disputacie
publica.

EX CHRONICA PAVLI PIASECII EPISCOPI PRÆMISLIENSIS.

ANNO DOMINI. 1587.

electo Regis.

Maximilianus
oppugnat Craco-
niam.

Gavbarii sub
urbis, incendit

Maximilianus
pugnat et vin-
citur, et ca-
pitur.

Defuncto Rege Bathoreo stephano, discordiâ inter proceves Varsaviâ.
Candidati præcipuè ad Regnum poloniâ. Maximilianus Dux Austria, frater
Imperatoris Rudolphi II. Sigismundus Joannis Regis Sueciae filius. Magnus
Dux Moscovia Theodorus Odonovic. Fuere et Cesari principis Tartaro-
rum, hoc regnum ambientis. Sed Sigismundus, ex castro vidua Anna, Regi
na poloniâ Soveve, filius, Rex poloniâ, 9 Augusti renuntiavit. Maximilia-
nus vero à paucis electus, Zborowio partes eius tenente, per literas admonetur,
ne in poloniam veniat. At ille cum exequi valido Cracoviam propè venit, 16 octo-
bris, cum machinis, et omni bellico apparatu instructo, viciniores pagos Cracoviâ occu-
pavit, et ipsemet in Monasterio clavae Turbae, uno milliari germanico, à Crui-
ta Cracov. distans, confedit. Et mox datis literis ad Senatores, qui Cracoviâ ade-
rant; ad collegium pontificalis Ecclesiae Cracoviensis; ad Magistratum Vrbis; ad
Academiam Cracoviensem, requirebat, ut sibi electo Regi, Urbem, et Civitatem Regi-
am, traderent, nisi vim armorum suorum experiri mallet. Sed responsum accepit,
Sigismundo legitime electo Regi, insignia Regni servari, et si quid ille hostile
tentaret, pari armorum vi repellendum fore. Interea significatur Sigismundo
ut aduentum acceleraret, cuius aduentum proceves Regni expectabant Geda-
ni. Intellecto Regis Sigismundi aduentu Maximilianus, et desperata deditione,
toto conatu oppugnabat Cracoviam, sed sæpè à Zamoycio qui præfuit Vrbis
repulsus. Quare ad dolos conversi germani. Manebant germani Civitatem, in sub-
urbio Cracoviensi, Gavbarii dicti, si germanis addicti, duas legiones peditum,
ad portam Szewca dictam conservabant, ut in tempesta nocte, Urbem occuparent,
sed Zamoycius ve cognita, supposito igne, totam illud suburbium incendit, et
vna infidiatores illos, flammis absumpsit, intercluso omni veditu, et aditu.
Aussit et Monasterium Carmelitavum in Avena, cum ingentes incendii impetus,
pulvere sulphureo, quem Maximilianisti in magna copia eo conducebant, nimium
auxi, a proximis innocuis adibus cohiberi non posset.
Sub id tempus, Sigismundus Rex in itinere suo discedit, a Maximilianistis.
Maximilianus autem, destitutus omni venedio capiendâ Cracoviâ, ultimam
belli aciem pulso experiri decrevit, atque die 25 mensis Novembris, in campo,
qui inter villam Johannî, et suburbium Cracoviense, Bishopio dictum, latè præ-
tet aciem instruxit. Zamoycius quoque non delectavit pugnam, sed emissis equi-
tibus Sastato, in catapultas vobis præcipuè hostis, eos statim fudit: reliquos et
am ^{tumultu} Zamoyciai, pugna inita, ubique superiores intra duas horas ex
eo campo hostes fugaverunt. Machinas maiores bellicas octo, minores magno nume-
ro, et omne instrumentum bellicum in potestatem Viciorum venit, cum signis
militariis viginti. Nec diutius morandi sibi valuit Maximilianus, ea clade

accepta, reliquit Cracoviam, conuerso itinere Cracoviam, ubi nouas ex Germania copias expectaret. Sigismundus uero Securiu iam Regni depulso amulo, Via Vielicensi ad Calendar Decembris venit Cracoviam, et in Campo Viridali proximo, infra Casimiriam, a pueris et nobilibus obuiis, Laurentio Goslichi Episcopo Camenecense, viro erudito, et facundo perorante, salutus fuit; responditque ipse in lingua polonica, quam a matre polona edoctus probe calebatur. Inde transiit pontem instatum Viridali. Et praetergressus Casimiriam, ac Stradomium, ubi peruenit ad Civitatis portam Gvocha denominatam, deflexit in Circulum medium Urbis, et pertransiit ad Campum suburbio clepardi adiacentem, ubi explicatas acies spectavit, et ab eis spectabatur, salutabatur ab Academia, et Magistratu Urbis, prope s. Floriani templum. Coronatus itaque 27 mensis Decembris, festo Diui Joannis Evangelistae, a Stanislao Lavanhowli Archiepiscopo Gnesensi.

Post Coronationem Regis, poloni decernunt bello persequenda Maximilianum Archiducem iniustum Regni competitorum: quem secutus Zamolius usque in Silesiam, primusque confliclus erat Zamolius cum Maximiliano apud Byczynam, qui victus praedictus a polonis, captivus se dedit Zamolio; suppelles autem eius cecidit in praedictam militum, ipse sub custodia Crasnostanis detinebatur, donec Sixtus PP. V. mitteret in poloniam cardinalem Aldobrandum, pro liberando e captivitate Maximiliano et ad instantiam Rudolphi II. Imperatoris Romani.

Reges Sigismundi Cracovia

Sigismundus Rex Coronatus.

Anno Domini. 1594. Sigismundus III. Rex poloniae, in Sueciam transiebat, ad inveniendam possessionem illius Regni, saevitate paterna sibi debita, sed difficilior quam putarat verum ibi statum invenit, Carolo Duce patris sui, cum aperte Regnum petere non posset, variis technis omnia interveniente, quo sibi via aliquando ad idem Regnum pararet: quare diversa sumebat argumenta, quibus illum apud populum Lutheranis corruptum, exosum redderet: praecipue dicebat, omnes Doctores Lutheranos exterminaturum, omnia templa pro Catholicis vindicaturum, ultra mille Jesuitas mutata veste introduxisse. Quare Sigismundo dissuadebatur Regnum, et humiliter excitabatur contra Regios. Tamen Rex iurat, articulos sibi propositos, in Templo primario Vrsalensi Svedico, flexis genibus ante altare maritus, Episcopo sparve Cancellario, singulos articulos sibi praenunciante. Sueci quoque ei iurant fidelitatem. Ibidem Sigismundus Rex, et Anna Regina, coronantur, ab Archiepiscopo Vrsalensi Svedico. Qui compositis rebus Sueciae, Carolo Duce Sudermano pro Administratore Regni relicto, rediit in poloniam. Qui ca voluit post discessu Regis, brevi, totum Regnum absolute sibi usurpavit, et Suecorum partem Sigismundi, exulare coegit. Ob quam causam Samuelem Laski mittit legatum in Sueciam Rex Sigismundus, Qui Vrsalis legationem suam Suecis exposuit ubi Carolus Sudermanus accusabatur de multis commissis contra Regem Sigismundum, quare Legatus nihil a Suecis obtinuit, et rediit Vacuus. ob quam causam Comitia Varsaviae peragebat Rex Sigismundus, ubi de permittendo sibi in Sueciam discessu agitabatur: tandem Sigismundo Regi permittitur iuxta in Sueciam, cum cautione de redeundo. suadent tamen Sigismundo Regi, ut exevant duceret potentem,

Sigismundus Rex discedit Suecia.

Sigismundus Rex in Suecia coronatus.

Item Sigismundus discedit in Sueciam.

in Sueciam: at Sigismundus Rex, cum amico solo comitatu, voluit ire in Sueciam. Itaq; p[ro]st[itu]t[ur]iam tantam legionem p[er]ditum Vigavorum, quā non plus mille militib[us] constabat, et aliam stipat[ur]iam corporis custodem, unā cum comitatu amico, con-
ducendam decrevit, qui omnes (nēq[ue] qui arma ferent, numeru[m] duoru[m] milium non excedebant.

Sigismundus Rex
pugnat cū Suedis.

Igitur Anno Dñi. 1598. 16 May, Rex Varsavia soluit per flumen Vistu-
lam. Adveniens in Sueciam, colloquitur cum Carolo Sudermano, deinde pugnat cū
illo apud Linocopiam, confilia acapit de abeundo ex Suecia, Carolus enim Suder-
manus, ubiq; calumniabatur Sigismundum Regem apud populum. Tandem ad finem
octobris, Sigismundus Rex ex Suecia discessit, calmaria relinquit p[ro]sidium
suum. Verum Carolus Sudermanus, post discessu[m] Regis, cogit ad deditionem cal-
mariam, et in Suecos fuit adductus Sigismundo Regi. Ad extremu[m] Suecia ve-
bellio in apertam prorumpit contra Sigismundum Regem, illumq; abdicant Regno
Suecia, Carolusq; Sudermanus stabilivit suam potestatem in Regno. Quare Rex Si-
gismundus comitia Varsavia celebravit, suastiq; polonis bellu[m] suecicu[m], sed po-
loni inuicib[us] bello Suecico implicabatur. Et sic per multa bella, nec Sigismundus,
nec eius filii potib[us] sunt Regno Suecorum, nam post multos conflictus in Livo-
nia, Riga, et aliis Civitatib[us], cū Carolo Sudermano, a Suedis Carolus Rex
denuntiatur.

Census Capitis,
alias p[ro]p[ri]etate
nong Tashbuck.

Anno Domini. 1590. Census capitis in polonia non v[er]ificatur, decer-
nitur, pro bello Turco, ob quod novum tributum, maius polonia tumultuabatur.
Eodem Anno. pestis violentior poloniam p[er]e totam diuexavit.

Hebreorum
Synagogas con-
burnunt.

Anno Domini. 1591. Cracovia tumultus magnus, contra synagogas he-
reticorum fuit excitatus. Cum enim Regis soror Anna, S[an]ctam Luteranam pro-
fitebatur, et publicu[m] execratum S[an]cti S[an]cti sed v[er]supare volebat, et syna-
gogam vnam in platea S. Joannis, (nunc ibi p[ro]p[ri]etate Bernardini) alteram in pla-
tea S. spiritus, sibi constituerant: monitis fuit Rex ab Eccl[esi]a Tashbuck de sorore
sua, sed cum S[an]cti non sufficerent, conuulso tumultu, studioforum nomine,
synagogas illas fuerunt oppugnatae, nocte inuens populus, easdem synagogas
euehit, et subiectis flammis exarsit.

S. Hyacinthi,
Canonici Tashbuck.

Anno Domini. 1594. S. Hyacinthus polonis Canonizatus a Clemente
VIII. die 15 Aprilis.

Antifodinae inue-
niuntur.

Anno Domini. 1595. Antifodinae in agris hielceribus Episcopatus Cra-
coviensis inuenta, tempore Georgii Radziuili Ep[iscop]i Cracov.

Incidit Aves
Crac.

Eodem Anno. Nocte, melior pars palatii Regii Cracovia, qua Civitate
spectat, fortuito incendio conflagavit.

Henricus Rex galli-
occidit.

Anno Domini. 1598. Henricus III. Gallia Rex, et quondam Rex
polonus in Castris 1 Augusti, a Monacho S. Dominici, cultro in ilia adactu
perussus, occiditur.

Anno Dñi. 1605. Cometes apparebat ab Octobri, usq; ad finem.

Anno Domini. 1606. Commotio totius nobilitatis polonae, contra Sigismundum Tertium Regem, dicta Rohossin, in quo propenebant ~~suas~~ quas velas Rohossiani. Hi colant Zebzydowski, palatinus Cracoviensis, praecipuus Rohossianorum, et multi de senatibus, conveniunt faciebant Varis in locis, in Stęzka, Lublini, Pokrzywaicid, Wislicia, ad quos Rex misit aliquoties legatos, et cum nihil proficeret, eos cum exercitu persequitur. Rohossiani quoque arma sumunt, contra Regem, et toties admoniti, ut arma deponant, obedientiam Regi prestare noluerunt. Ergo ad Wawiam oppidum, Rex convenerunt cum Rohossianis, quos apud Guzowo profligati. Sequenti Anno, s. 1608. Sigismundus Rex reconciliatus Rohossianis.

130.

Commotio nobilitatis. Rohossin dicta.

Anno Domini. 1612. Sigismundus Rex, Smolenscum iit, et voluit in Moscoviam, sed dissuasum est illi, et reversus est in poloniam. Eodem anno, Vladislavus princeps, Sigismundi Regis filius, eligitur in Czar Moscoviae, sed postea a Moscovis fadifugis veicitur. quare Vladislavus tentabat occupare Moscoviam, sed frustra.

Vladislavus princeps eligitur in Czar Moscoviae.

Anno Domini. 1620. Michael Pichavski, genere nobilis, sed à natiuitate mente morbus, ac furiosus. Unde Rex Sigismundus, cui hoc incumbit, dederat illi Curatores eorummet cognatos, qui patrimonium ipsius, (non vile) gubernarent, ipsumque alerent. Hoc igitur Vexanus ille, iniuriam repetens, in Regis persona Vexari proposuerat; à multo tempore, opportunitate rei sevens ad quæ sita, et die 15 Novembris, Dominica die, à porte templi, quem vestro ad hoc latuerat exiliens, in caput ingredientis templum Regis, clavam mucrone emittente munitam, (genus belli usitatum est polonis Czehan vulgariter dictum) semel et iterum impexit. Unus ictus à capite fefellit, et inter Scapulas deflectens, lene infixit Vexanus: alter vero maxillam sinistram, superiorem cutim abscidit, dicto citius, ut nullus expedientem manus adiecit, illis qui peribant gressui continuando intentis, et principe Vladislavo, qui subsequabatur, ad colloquenter conuersis. Concidebat autem Rex percussus in terram, et statim subleuatus ab Adamo Kalinski, recessit ad proximum sacellum, ibique oblata plaga, rediit ad palatium. princeps Vladislavus, ad illum fugam deam remissus, suam in sicarium vibraverat, et prohibito ne a quoquam (ut multi pavabant) revivetur, caput ad quæstiones vexaverat iussit. Sed neminem nefarius ille, socum, vel confusum tanti criminis, in acerbiore tormento nominavit, et non nisi maras narrabat, magis dolens manus suae errorem. Ac sub finem Novembris, sententia Consistorii damnatus, supplicium subit tale. Curru ab Arce ad forum Vind Cimitaris recessit, et in eundo ignitis torcipibus lateratum, deinde manu dextera, et digitis articulatim predictis, equis in diuersas incitatis, a pedibus distractum, carnifex flammis consumpsit, eiusque cineres in profluentem Vistulam abiecit. Boga quoque ipsius fisco fuerunt applicata, ex

Sigismundus Rex a Michael Pichavski percussus.

Bella contra
Turcos.

Fumalis colle
cta.

Casimirus princeps
a Rege Gallia
in custodiam
traditus.

Idem Casimi
rus Romæ Re
ligione Soc. Jesu
ingredibus.

Alexandri et
Joannis Alberti
principum obitu.

Salis fodinis
Vieliciensis in
cendendum

quibus huiusmodi, qui Regem cadentem sublevarat unam Villam obtinuit. Hæc facta sunt Varsavia, sub tempore Comitum generatim.

Anno Dñi. 1621. Incipit bellum Turcicum contra polonos. De q potest legi planius præfatus, vel etiam officium Ecclesiasticum in Brevario, inter rationes Regni polonici.

Anno Dñi. 1629. Fumalis collecta, instituta in Polonia. id est podymne.

Anno Domini. 1638. Casimirus princeps, Vladislai Regis germanos, animi causa iacebat genuam, indeq transibat Hispaniam, ut eam viseret, sed cum Marsiliam præternavigaret, descenditq in illud littus gallicum, ad refocilandum à tadio ex aestu marino, debilitatus videret, tali labori non assuetus, die 9 maij à præfecto Avus ibi Maritimus, dictus Tour de Bouc, et oppidi Mantequer, cum suo Comitatu fuit detentus, adductusq ad Arcem Salona, et inde Citeronem, ibi sub custodia, et quidem strictis, (quibus ipsenec stipendia solvere cogebatur) propè biennio sedit. Nec potuit inde liberari, intercessionem summi pontificis Romani, neq deprecatoriis literis Regis Vladislai, nam galli obiciebant, quod militarent Imperatori in Germania, contra Regem gallicum, et irruptionem polonorum in picardiam nuper factam, donec missus eo Legatus Christophorus Gostowski, palatinus Anglesii, facta cautione nomine Regis, et ordinum Regni polonici, quod ea iniuria, non esset ulla occasione vindicanda. Eum demum in Anno Christi. 1640. reduxit in poloniam.

Nec multo post Annum Christi. 1643. sub finem Septembris Lovellum, et inde Romam veniens idem princeps Casimirus, concepta ab illa captivitate melancholia, secesserat ad agendam vitam Monasticam, in Religione Soc. Jesu. et quidem in quo maxime offendit Rege fratre inconsulto. sicq probavit eventus peregrinationes huiusmodi Regum filiis non convenire. Nam et Anno Christi. 1635. Alexander polonicus princeps, Sigismundi Tertii filius, vix dum vixit annum quatuordecim annorum inchoando, in quo puer eductus fuerat summa seroi carum Vivibatur specimina evicabat, qui paulo ante mortem excurrerat in Italian, viditq summum pontificem, Romam, Neapolim, Florentiam, Mediolanum, Venetias, ubiq summo honore exceptus, domum rediens in morbis inadit et mortuus est. Nec multo post, 30 Decembris die, excesserat è viris natavit in Italia, eiusdem Regis alter filius. Joannes Albertus Cardinalis Episcopus Cracoviensis anno ætatis suæ vigesimo tertio. Quæ peregrinationem, principibus maioris nominis, præcipue Regum filiis indignam improbabant. Fugere illorum principum deportata Cracoviam in templo Avus pontificis, cultu regio fluerunt summat.

Anno Domini. 1644. 16 Decemb. In Vielicijs fodinis Salis Bonaviciensis dictis, incendium fuit excitatum Savendum, à pabulo equorum incaute ad ly

dnium in imo fundo illius fossa ardentem deiecit, et incenso. Tantum autem impetum statim sumpsit, quod illico operarios, qui intro (forte foris pauci) aderant, ac equos suffocavit, et nulla ope humana cohiberi potuit, quin dilaberetur, per illam cavernam, tot flammis evadens euacuandoq, sale in latum et profundum vastè excavatarum, in intimis terris visceribus longè abditas specus. davanitq, toto subsequenti Anno Christi 1645. in accessu reddendo antra illa fletor ingens, ac vapor ab illo incendio excitatus, cu summo dispendio Regionum emolumentorum, quorum neivus prudè in pretio illius salis consistit.

Anno Dñi. 1526. Decedentibus immatura etate Stanislao, et Joanne, Ducibus Mazoniæ, Ducatus Mazoniæ, Regi poloniæ cessit.

Anno Dñi. 1525. die Octava Aprilis. Prussia, quam primum Religiosi Crucigeri tenuerunt, in mundanam politiam, et principatum secularem cessit. Albertus enim Marchio Brandeburgensis, in ordine 34. et ultimus, Magister Crucigerorum, belli cu Rege poloniæ pertractans, difficilèq, contra simulum calatrare videns, Regem sibi per internumtios fratres, et affines suos, reconciliavit; Cracoviamq, veniens, iuvamentum solenniter Regi poloniæ Sigismundo Primo, in Maiestate Regia ad id fabricata, in medio foro Cracoviensi sedens, regalibusq, indutis, multis principibus presentibus, ingenti et splendida senatu, procerumq, Viennensium Regni Corona induto, tum concursu ad forum immensa hominum multitudine, presentibus. Ibiq, predictum Albertum Marchionem Brandenburgensem, post iuvamentum solenniter prestitum, Sigismundus Rex, principem secularem, equitemq, (ut vocant) auratum creavit. Terrarq, omnes Prussia, ceterisq, conditionibus, eidem ut feudali, clientiq, et subdito suo, concessit; Vexillumq, illi suum, sub insignis poloniæ dedit. Atq, sic finem ordo illi, ut vocant Teutonicorum Crucigerorum, in Prussia accepit. Ita Alexander Guagninus in Chron. sua.

Quomodo Regi poloniæ Sigismundo primo, Ducatus Lubiniq, cessit: Lubinius in Vitis Episcoporum Plocensium ita describit. Laurentius Myslowski, villæ spythorice Dominus, Janusium Ducem Lubiniensem suum Dominum, eo, quod usu aquæ ad piscinas illius decurrens eum priuasset, factu eo nomine iurgio, in ipso loco, qui controversus fuit, occidit, et ad Sigismundum primum, ad quem Ducatus Lubiniensis hereditas hac calde devolvebatur confugit, et quia in bello Moscovitico, prudèlarem operam Republicæ naxisset, cædis facti gratiam obtinuit, et ad maiores opes consequendas, aditum sibi patefecit.

De Sigismundo Tertio Rege poloniæ.

Sigismundus Rex cu proficerebat in suæciam cum Regina, sedani, in presentia Regis ad quos 4 Augusti appulit, ibiq, unum mensem moratus, et postea magis pro Catholicis in dicaret, casu inopinato excitatus fuit ibi maximus tumultus, ut nec paxceret adibz, in quibus Rex cu Regina deiebat, aliquot iaculis, bombardæ in fenestras cubientis Regiæ explosis, multo sanguine ille tumultus constitisset, nisi a Marsale Regni Andree Opalinski, et à Magistro sedani, furor populi sedasset.

131.

Mazoniæ Re
gi poloniæ
cessit.

Prussia post
exactor Cruc
igeri, Regi po
loniæ cessit.

Ducatus Za
biniensis Re
gi poloniæ cessit.

Tumultus se
dani contra
Regem.

Sigismundi
III. Regis
Iuvenis dila-
tis exereka

Offenderat etiam animos popularium Rex Sigismundus; et inter alia, cum palma, et pila lusoria, non nisi pueris vltata, occupari solet, vilesce apud proceres cōperat, ut eum Archiepiscopus Gnesensis (cuius Soc partium est), se uenire, propter ea admonere, et a bacando tali ludicio, auertere debuerit. Et paruit quidem Rex morant in eo, sed tamen ad Marthalia; animum non applica-
uit. At tamen in aetate iam maturiore, singulis negotiis Regiis, statas sovas da-
bat.

Canonizatio
S. Caroli Bo-
romæi.

Anno Dñi. 1607. Baronius Cardinalis scriptor Annaliū Eccl. obiit.
Anno Dñi. 1610. prima Nouembri, die festuitati Omnium sanctorum dica-
ta. Romæ, paubus papa V. B. Carolum Borromæum Cardinalem, et Aui. epi-
scopum Medialanensem, in sanctorum numerum reuoluit. Cuius celebritatis pom-
pam, apud S. Petrum in Vaticano, Mediolanenses, sumpta perq̃ Magnifico
instruxerant.

Epus Grac.
a papa depo-
situs.

Anno Dñi. 1104. Ceslaus Episcopus Crac. qui sola Ducis Vladislai vltanti-
te, in consilio sedis Romanæ oraculo pontificum tenebat, (reservente Ottyo-
so) ab Urbano II. Papa, legatus à Latere Episcopus Beluacensis in poloniam
missus, hunc Episcopum, pontificalibus, per sententiam depositionis, sedibus mouit.
Ita in vltis Episc. Vladislauensium.

1129.
pobus Dan-
77. Ecclia
edificauit.

Anno Dñi. claruit in polonia, Petrus Danus, vir omniū sctorum memo-
ria dignissimus, in Regno Soc Durinorum anteq̃, Comes de shvyn, qui septuaginta
septem temple, de sctis ac dolatis lapidibus, magno poloniæ ornamento (paucis
enim talia exhibent) exedificauit. Ita in vltis Episc. Vladislauensium.

Nova Sarsis.

Anno Dñi. 1323. Exorta Sarsis nova in polonia, pvalitum in Diocesi
Vladislauensi. Venerant ex Alemania quidam religioſi, qui se dicebant Evemi-
tas, se varias profeminabant errores, et in his asseruebant, hominem in hac vita
tantum, ac talem perfectionis gradum consequi posse, ut penitus extra pericu-
lum peccandi constitueretur, seu impecabilis redderetur, neq̃ amplius in gratia pro-
ficere posset. Hovū perbiteria laes, cū se variis insinasset locis, et in Diocesi
Vladislauensi, cōnobium cū Ecclia S. Anicis exerebant. ab Episcopo Vladislauensi
eiciti, et proſtrati sunt. Ita in vltis Episcopi Vladislauensium.

Templavioſi
ordo exstinguitur.

Anno Dñi. 1320. Templavii Religioſi, quoru Religio fuit Hierosolymita orta,
Hi a sancto desiscentes instituto, Hierosolymitano palvianis obedientiam ne-
gavunt, Ecclesiis decimas subtraxerunt, sensu in Sarsim, apostasiam, nefandaq̃
vicia sunt prolepti, ita ut Clemens V. ne latius maximo Ecclia delinquent, vi-
roſa pestis serperet diligenter cauens. A.D. 1312. concilium Viennæ coegerit,
in quo ordinem. Sunc, qui iam hunc annis Centum Octuaginta quatuor durā-
uerat, aboleuerit. Cuius etiam decreto, Magister, ordinis, cum nonnullis Comen-
datoribus, parisiis, igne publico, 11 mensis Martii. A.D. 1313. crenatus est.
Hovum institutum erat, quod fines ac vias Hierosolymitanæ ditionis, ab in cur

libus Soffium, et latrocinijs tueri, quo liberor ad sacra loca visitanda, pervenire, et aduenis aditus pateat. Multi olim ex illis christi causa fuerunt sanguinem. Ita in Vitis Episc. Vladislavienfium.

Anno Dni. 1143. Mattheus nomine, scolasticus stobnicensis, à Vladislao Duce tunc et Monarcha poloniæ, ad Episcopatum Cracoviensem promotus, ab Alexandro Innocentio secundo Papa confirmatus. Obtenso Episcopatu, egros, et vana gloriâ intentus, et prodicius, crapula deditus, voluptati, et citâvis oppipare præparatis, et potibus splendidis, dans operam, et omnem substantiam, sui Episcopatus, in sumptus liberales, et prodigos effundens. Et quia ipse Mattheus, dum esset in offi. scolasticus stobnicensis, certa et notabili summa pecuniâ, in quadam necessitate Ducis subvenire consueverat, quando Dux liberalitate permotus, ad vacantiem Ecclesiâ, movebant illum assumi. post adeptum Episcopatum, misit legatos, subditi pecuniarum ab eo petentes, adiunctis suis familiaribus, ad locum aliquem veni-
sit, mandans ut illic, thesauror quæverent. Hic sunt inquit thesauri mei, absconditi, innumer, se singulos proveniunt Episcopales, per gulam et verberum conjugium, et pecuniam aliquam a se manifestè postulari.

Ita christophorus koftus, et Stanislaus Bielaniowski. Acad. Crac. p. 1. Doctor.

Anno Dni. 1166. Sedeon Episcopus Crac. consecratus est Romæ, ab Alexandro Tertio Papa. Eius temporibus Corpus s. Floriani Mart. Cracoviensem apportatum. In huius Ecclesiâ collegiata fundavit. palatium Cracoviensem quia prima vxore vivente, alteram duxerat, et de adulterio, deprehensus, publice excommunicatus. Michæl Dux poloniæ, et Monarcham, ob oppressionem subditorum, solus admonitus, ut inconvicibilem, erexit ex principatu.

Anno Dni. 1186. Fulco primus, Episcopus Crac. Ab Urbano Papa Tertio confirmatus. Huius tempore, venit in poloniam Cardinalis Legatus, petrus Capuani, qui matrimonium contrahere, in facie Ecclesiæ instituit. Et Sabere sacerdotibus vxores interdixit. Hic Episcopus, fratres ordinis s. Francisci Minoris, qui dicuntur conventuales in poloniam adduxit. Casimirus princeps dictus Iustus, ab illicitis amoribus, et adulteris corruptis, non solum admonitus, et castigatus est, sed et.

Anno Dni. 1206. Vincentius kadlubek Episcopus Crac. huiusmodi decem præbendas fundavit. polonorum gesta scripsit. Decimas Ecclesiæ Cracov. donavit, pro vino, oleo, cere, villas patrimonii sui, distribuit vobis. Ordine cisterciensis ingressus. Opatov, et p. Ciemow, post annos 410: Curia keniensis konicopolis Episcopi keniensis, et Andreiowicis Abbatis, e simili loco, publica auctoritate levata, in loco honoris facti sunt corda. Anno D. 1633. mensis Augusti. 19.

Anno Dni. 1218. Ivo Episcopus Cracoviensis. Fuit Canon. Regul. predicator excellentissimus, et vir ualde religiosus. Habitum defensoris s. Victoris de Parisiis, et Rodolphi a huiusmodi defensoris, sub Mantello. Dominicos Cracoviam adduxit. Cistercienses in Agila fundavit. Ecclesias parochiales fundavit. Hospitalem Episcopus Cracoviensis etiam. Decimas et villas monasteriis tribuit. Voluit et curavit Ecclesiâ cathedrali Crac. metropolitanam efflavere. Monib. in Italia. Translati sunt ossa eius Cracoviam. Monasterium Canon. Regul. in nobis fundavit. Item moniales in Wilamowice. Ita christoph. koftus.

Anno Dni. 1242. Prandota Bielaciewski. Episcopus Crac. Conradus Marcomis Duce publicè excommunicavit. Quia ipse dilectum Cracoviensem intrans, villas Ecclesiæ spoliavit, et curias Episcopales, prædipue huiusmodi exhibuit. Eius temporibus, facta est Relaxatio ieiuniorum quadragies. à septuagesima ad cineres. It. Canonizatio s. Stanislai. p. Translatus religiosus s. spiritus, de pramula Cracoviam, qui dicuntur de Saxia. Huius Episcopi subleuatio Reliquiarum facta est Anno Dni. 1640. per Rndum Evalm kretowski Archidiaconum, et officialem generalem Crac. unda modo in sacratio huiusmodi obijit.

132.

O Bishopas
Kvalowski
et.

Episcopus pro
dignus

Magnanimus
Episcopus Cracov.

Vxores sacerdos
h. b. m. b. d. c. t. e.

B. Vincentius huius
Modus elegia.

Labores Ivo
Episcopus Crac.

Prandota Episcopus
Kretowski.

asservantur. In lapide vero eis sepulchro superposito, huiusmodi sub scriptio erat antequam
Venerandi Cineres eis fuissent sublatis: B. Joannes quondam Episcopus Crac. obiit die 20.
Septemb. A.D. 1266. sedit annis 25. Eius temporibus, Monasterium s. Marie Cracoviæ
fundatum H. B. Salomea defuncta: Corpus eis Cracoviam, ad s. Franciscum illatum. H. sen
dominia à Tartaris capta, et in ea fratre ordinis prædicatorum occisi sunt.

Anno Dñi. 1266. Paulus p̄m̄iowshi Episc. Crac. initio in pontificatu mansue
tus, postea litigabat cum Canonicis Cracoviæ Rōmā, accusatus ab eis de crimine pessimo,
quod ipse quondam Sanchimonialis, de monasterio scelesti abstraxerat, pro concubina tene
bat: Beneficia vendebat: Venationi deditus, venatorem qui terram incans, disprelevat,
lancea manu gestat indignabundus periret, et occideret; contra Zelonen nigrā p̄m̄a
p̄m̄iowshi m̄l̄tes incitaret: et ideo a p̄ncipe bis captus, et tertio à Henrico Duce,
sub custodiam traditus. Canonicos monachos male tractabat, litigabat, et in carceribus detine
bat. Et cū esset homo turbulentus, et subditis p̄uans: domi quoque, factiosorum hominum
animos in principem coratibat, et multum bellorum incentor fuit. Tanta autem paul
audacia, tam sceleratum animum, diuina clementia, paulatim tum temporis reuertit,
nouo et iustitato modo. Nam cū Cracoviā, apud Dominicanos commoraretur, quadam
die, calidus incensibilis esset, ferbar, huiusmodi verbis: Quid tibi p̄m̄iowshi Episcopo, malus te cū
achum esset, si natus non fuisset. Atq; hanc vocem à Sebastianita Saitz, tunc eum civ
constititq; aud. tam esse, Codicem in sua Hist. libro 9 scribit Episcopus expulsofactq;
ferbar scelerata sua, maiorem in modum desolasse. Sedit annis 28.

Anno Dñi. 1296. Joannes Mushata sielsus, Episcopus Crac. villas Ecclesiæ Cathedrali
et Bishopie in Suburbio Cracov. emit. passus est persecutiones varias, ex eo forte sibi p̄m̄e
nionter, quia Vencelao Boemid et Polonid Regi, fuisse creditur, oligum Duci Vladislao
Lohietel, uero Saviu Polonid verno. Et proinde, vel subordinante, vel di. simulante Vladislao
Rege, a nobilibus de Domo Topor, in villa sua Kunow captus fuit, et longo tempore eua
dens, exiliis sustinuit angustias. Infra quod tempus, Sona Episcopus Cracoviensis notabili
ter fuerat, partim occupata, partem distraha. Tamen Dux ipse Vladislao Lohietel, recon
ciliatus est eum, et reddidit ab hacta ab Ecclia Cathedrali. Sedit annis 26. In Monte apud
Cistonienses sepelitur.

Anno Dñi. 1320. Wankewur Sielsus in Episcopatu successit. Vir magni probitatis
Ecclesiam Cathedralen redificavit amphorem. Hinc subleuit est multa in hunc sepulchra,
Episcoporu, et p̄ncipu, noua adificatione superuemente, obvula perierunt. Hic Episcopus pro
loco cū Episcopi in Conclib; generalib; et synodis certabat et euat. Hic etiam p̄m̄iowshi
sione Iuvina Ecclesiæ; Vivititit constanter, se opponens, aliam accepit, à Vladislao Lohie
tel Rege polonid. Translatus ad Ecclesiam Wankewur Sielsus. Ibi Regem Boemid, castum
Ecclia Wankewur Sielsus Michas dictum occupantem, monitū non senel, publice excommuni
cauit. Hinc clorus qui adda rege Regi noluit, ex Vankewur Sielsus. Episcopus Vankewur
no subleuit intemit. Vir miri deuotionis, magniq; deuotio abstinētis, corpus ieiunio, oratio
nib; nocte intuding, affligebat. In exitu autem animi sibi de corpore, suauissimus Cantu,
à quadam femina deuota auditus; quod cum admirans ad sonum cantus consistere, re
uelatum est illi, animam Wankewur Episcopi, ab Angeli in calua, cū cantico deperit.

Anno Dñi. 1348. Bolesla Sanhowski Episcopus Crac. oppidu Bozean erexit. Vñm a
militi. Constitutiones Capituli Cracoviensis scriptis huius temporibus Rex Casimirus, Martinum
Pavisa, vicariū Ecclia Cathedralis, in profluentem Vankewur Sielsus. A.D. 1349.
die 8. Ianuarij. Althoria in Ecclia Cathedrali acta, exhaui, et doctit. Moniales illitit
decimas occupantes, reddere coegit.

Episcopus
sceleratus.

persecutiones
passus est.

B. Wankewur
Episcopus Crac.

Episcopus Crac.

Cudowne rzeczy natury, w wielotym ludziasz wiazane.

133.

Białogłowa obzarła. In Syria była białogłowa, która na każdy dzień, kładła ko-
łofy biadała, a na jej się nie mogła. Lubi to opowiadać Chaburlic' było, lubo Białogłowa
która Macedonius woda białogłowa widział. O tej Beudoreus pisał, który Egiptu tego Ma-
cedoniusa pisał.

Ludzie w Gemnosaias widzący. Pisał Ptolemeusz, i nasi autorowie, że Tiberius ce-
sarz ochropił się, w noc ciemnej, widział w śnie, co się w polu jego działo, ale to
wzrostło w dzień ierw było, bo się znów ocył ciemno, jako y dym. Pisał y Olauz, że in
Aquilonibus venomibus, Inyduis se niekiedy widzi, który ma i tak bytwe ocył, i z wnocu wi-
dzi. S. Albanum pisał, widzi łopię w noc niż we dzień. Solin. c. 19. plin. lib. 7. c. 2. Trid. lib.
14. c. 3.

Żelw stawem wstawiające. Traktuje się o Zanclo Samstracano jako świadaż Muba-
nus, po stu y czterech lat igo, co jest drzewem natury, a to pisał ten Mubiaz, który to widział
Tale. Anno Dni. 1603. Medicus, Joannes dictus Ocho, w in arte sua solent pisać, nawna-
uit, quod Mubi stanslai karnkowski Avdier, fano gnehenis accidisset, ipse enim Monasteria
vial, denter nous Avdier. In spise. canonecipis Pauli pisał, in sua chronie.

Białogłowa nigdy nie płała. A była Antonia Ouy. oty Solin. c. 3. plin. lib. 7. c. 19.

Dzieci rodzący się zębami. Taki był M. Cuvius. Dla tego Dentatur nazwany. Tale On-
papius. Tale Valeria Jacna Lami, y wiele innych takich było. Oty Plin. lib. 8. c. 16. Solinus
c. 3.

Ludzie nigdy nie pijący. Pisał Pontanus, stworzył wód, że za jego czasów, był taki człowiek
wielki, który nigdy nie pił, y owym gdy Ladslaur kwił Neapaltanski, wstąpił mu y
pymusił go pić, Baisklosar, że napil, y chorował od tego. Tale Sylvestr part. 1. c. 26 p.
Pisał, że za jego czasu pisał XII. był Orator kwił Francuzigo, który lubo zaupie iadł, y
wiedził słone, jednak nigdy nie pił, y że na nigdy nie chciał pić, śniadł.

Ludzie długo bez jedzenia kwągający. Pisał Albertus M. że in Germania, była taka bia-
łogłowa, która przeżyła 30 dni, nie jadła, ani piła. Tale Aster pisał, że widział człowieka,
który samym powietrzem żył. Wielu było cudownie kwak, samy Ocho. Salvamento, kontenci, go,
go pisał. Tale Robin p. 1288. In Germania we wsi. Buhel, panna była, która 30 lat żyła
nie jadła, ani piła, było kwił. Salvam. pismowata. Oty Nancleur. Twiele inuś tak było.

Ludzie długo spiący. Traktuje się cudownie jako oty Eytay w Enobad ss., że siedm-
baci spali wielki dzień w iasnie. Pisał Plinius. że niekiedy rożanie, spali lat 57. lib.
7. c. 52. Za gnerova XI. Lapieta, w Lubia, student ieden potoczył się, spali lat 7. go,
wyskazy woznieli że z miasta pisał. kwił. Val. lib. 8. c. 39.

Ludzie rodzący się smiejąc. Zoroaster widział się smiejąc. Co jest przeciwko naturze.

Ludzie nigdy nie śmiejący. Lubi gnaty stworzył nam, śmieć się, jednak choć A-
riest stał się nie śmieć się. Taki był G. Jech, gdy z nami na świecie mieszkał. Tale pisał Gra-
tes, Cuius sy Cato, niewiedziaro nigdy, aby nie był śmieć.

Ludzie od smiechu umierający. Zepas malach, pisał na iedno pętre malowanie
o wielkieru śmiechu zemdlał y umarł. Tale drugi malach, gdy białe pętre wymalował
śmieć się iey, umarł. Rodzisz lib. 4. c. 18. y innych wiele, a wiały pisał, ym mui y
Ludzie rodzący się śmiejąc. y nagle. y Tindow jest ieden naród, który w młodości śmieć

[illegible]

Pisze Boninus verum rrvanicarum Decad. 4. lib. 2. Był niechtowy paulus in bosemia 300
 stepo roku; ten dawał 5 t, był, to iamen młinski dawał, beshy zwnem nohet, zero stopow
 wiele dodać nie mogło. Ten ze zolnierza we zboru, wstąpił w 30 by, tanecował 3 m.

Pisze oholstii in Armis Belina. Był w polsce Maranus (Briozowski, szlachcic, który wstąpił
 na warszawę beshy pira, tanecował 3 m.

Pisze Solinus. c. 3. O Antonie Cynonasi, ze ten wiele mostow cudownego dodał. Równy
 przed do dębu, wstąpił go za góry, gdzie je na dwie strony dawał, rostał na dwie: cęć
 dalej wstąpił, siły mu wstąpił, dawał 30 by, ze znau, y wstąpił mu tak szlachcic, ze iś do bry
 niemił, y tak wstąpił.

Pisze Eranza Dan. lib. 5. c. 1. Ze Eranza Dan. Rex IV. takie miał siły, ze wstąpił ling
 dawał cęćmą pokornym cęćmą, hymn u opiewał, je, a on za koniec drugi wstąpił, beshy wstąpił
 swem mocowania, wstąpił iś dawał dawał, a gdy je, an opał, oni tak modni cęćmą, wstąpił go
 niemił.

Pisze Leander in Mediolan. Vberter Mediolanski mieszkanin, stojąc na jednej nocy, nił go
 wstąpił niemił.

Pisze Lapidus Bartholomaeus, w ogólnie Anthonis, wronice Ceshien Roku 1368. Ceshien
 Carolus, y Anthonis, gdy sprawował weśle synowi: Semu Wactawowi, Helzbieta Ceshienowa
 wa była wnuczka karmienia krowa polskiego, przy wielu gołi zaproszonych, przyniesiono jej w
 ba nową podkowę, która tak wstąpiła, iakoby była z jednego drzewa słabej zwołona. potem
 ludzkie łapy, y inne dęć mocne wstąpiła, iakoby z lipowego drzewa robione były. panie
 wstąpił, iakoby krowa wstąpiła, od wstąpiła aż do końca wstąpiła. Co było z wielkimi podkowami
 nien wstąpił, iakoby, y panow, tak przy stole wstąpił, iakoby stojąc przed Ceshienim stołem,
 cęćmą nien na nien 3aden cęćmą niewiedziat, tylko to nien dawał quoki Ceshienowi dynasta.

Ludzie barzo wyżej. Lixit in Africa ludie, iakoby, przy se homa w bieżu wstąpił.
 Olym Hanno Carthago. Teje przysłowi Trzodit.

Anthonis, in occidui novi ovlis, Navianus provincia, su ludie, który cały dzień beshy niewsta
 i, sagajac poty, polu se ten który wstąpił niesprawia, a gdy padnie, beshy go y zabija. Olym
 pelus Afri. Syllog. p. 5. c. 7.

In occidentem bladać z Kiberniey Haraldus imperiem, dawał 30 by, konia w bieżu wstąpił.
 Olym huan 2. Cloracy. lib. 5. c. 6.

Pisze Solinus. c. 6. Był niechali Cadar, który na syna wstąpił wstąpił popiału, tak dawał po ony
 popiele szlachcic, ze na nim ślad stop swięć nieostawił. Toż widzieć modny wstąpił beshy, po swięć
 cęćmą.

Ludzi w polverno a wielkosc. Pisze r. Anthonis, ze wstąpił wstąpił była jedna wstąpił, maiz
 ca sło domow, który wstąpił obywateli wstąpił, beshy. Sobie polverno, y cęćmą nił swięć dawał, beshy
 wstąpił wstąpił.

Pisze y Anthonis pizafeta, ze Anthonis, ma wyspie inter Molucas, solodit pizafeta synow, cęćmą
 wstąpił 30 by, y cęćmą sługi. To dawał krowa powieda, ze miał wstąpił 650 synow, którzy synow
 ten anthonis widziat. Także ziamba Anthonis Indica orientalis, miał synow 925. Marc. pol. lib. 3. c. 6.
 Antaxerxes miał synow 115. Olym Justinus. A to dawał, ze lubo tak wiele nił synow, oni sy
 nowie ieden drugiemu, nił podstępa, ale dawał inak.

Podobienstwo twary ludzkiej. Pisze Plautus. Menesmus, miał dwu synow, tak, sobie podo
 bny wstąpił, wstąpił, wstąpił, ze Manka, y sama matka nie mogła podo, który miał pizafeta.
 O takim podobienstwie pisze Cicero, Acad. qu. lib. 4. Semilina blonig.

Atleby Magnus, pisze, ze in semnaria, takie były blonig, ze wstąpił sobie podobna; to dawał
 pa, beshy nił niedostępnym. Gdy ieden było wstąpił, y drugi dawał. Gdy ieden dawał, y drugi 3 m.
 ieden wstąpił 30 by, y drugi niedostępnym dawał.

Pamięć ludzka Eudowna. C. Julius Caesar, taką miał pamięć, że owań sławę uszy
diktował rożnym. oty solus c. 5. Adriannus Imperator, owa y pisał, y barłował sam, ianelen, y
drugim diktował. oty sparhanus pise. pise Eusebius hist. lib. 8. c. 21. O Valencie Ekt. c. 1. O
Dracono, że nim s. wpytko na pamięć wniat, y ex tempore, abvchoboch mu adano, mowit
tak, iako tekst idie.

Alvidates hoi słowny, że maie 22 powinow pod swą władzą, lader natier ipak wniat,
y laderu narodowi igu ieyktem odpowiadał bel thumaca. oim plnia lib. 7. c. 24 bo nioło
wat lat 56. y tak se nadyt. pise y s. Augustyn, o shedenie Simplicie, jwim pnia icti,
ze Virgilius y Ciceron, na pamięć wniat, y gdy mu balano probuie go, 24 dabo 3 owu mo
wic, y wspan. y skona, y Gerolthu, Baras bel enow, nie nie myslac mowit. lib. 4. c. 7. de Animo.

Białogłowy wczone. pise s. Hieronym in proemio suppon. propleti. o dwu białogłowych,
Aspaka y Sapsa, te wieche componowaly, y wpytki stali y nowy testament. wierłani oni, ali.
Także Eudocia, Theodosy iunioris vxor iako pise plakina in sołmo 1 ta wiechen opiłatu
woyę perskę. Także Apis, Roeki iunioris vxor baro wczona, ta między inłoni wierłani,
y componowala Hymny petra Theologicy, o ss. Apostołach piotrę y pawła, ubow kołot pnyat
y wbrewnia, wtołty: oadyne: Aveu luce, edecore vo, eo. Ze s. g. pacyet lalat Hymn w
tuenianu Rymkim reformowac, y ty teł odmieriono ex parte, podyna sie: Aveva lux, alternitan
auream.

Białogłowy odważne, y męskie. Anno Oni. 1590. pise papwcius W ogrobie hule
wskim. Ze pod czas wojny Turckey w Wygied, Turcy w iynie ogleduie, mulełki iedny drow
ze w męskim oddieniu, kłowa dtyg. Gas wwoyhu chrestianpku sluzyla: czeu se wiołe
drowowali Turcy, a pytali se ioy, Jesli se ludy nieprekwałta? a gdy powiedziat, ze nie. pyta
li se takze w iymion, Jesli ty białogłowy nieśnaki? a wpytky powiedali: Ze o męz inacy
nievośnaki, ieno ze byta męzem. A gdy se ty do sultana Macsoneta donieśto, lalat ia, pnyiesc
praw se, pytat ia teł o to co dudy, powiedat ze nie, bylo to wymata, ze wiele Turkow pomor
dowata se ryk. Zdrwioy se teni sultan, lalat ia, praw miasło wodzie, aby od wpytky gila
dana byta, ja polt ia oddat donie sroicy.

Trasło se teł, za Alexandra hula polskiego w hrahowie, gdy rożboynikow, Osusowskie
y mskowskiego sinaro, nigdy niemi białogłowy Rusinowsk, kłowa w męskim oddieniu rożbiat,
ty 3 ostymami, y zniecem, obieśono, y dtyg w iślat.

Ze białogłowy lubowaty łane bel męow, y w iśnaly gwarice hulekwa swego, wiele oty autorowic.
Inter Samomatias sa Scythas, circa paludem Meotidem, ten białogłowy na konie iedny, skłolary
gluka, stralami, belłami, panienstwo słowan. Nie pierwey idy za mę, ad swadectwo wydadq, ze
kies na wojnie zabita, nie maie praver pnyti, bo baras w iedynshole ogniem ie pnyłakiz. oim
Turkus, y Orodovus Siculus, y inpi. Były teł y sa Amazoner, iuxta montes Caspius in Isula flu
mali, białogłowy, kłoyt do 12 ghyry wwoyhu bywa, sa strasliwe hule sów, do wielkie wojny w i
grawac. oty Ouetens w iślic. ad Cardinalem Nevenum.

Białogłowy wiele dzieci wodace. Maiolus hist. Nuhew. pise oty, iako iane 40 ledmi, dny po
12 dzieu ował wodity. Auiana pise ze iedna iedny powożen 70 dzieu andyła. Bapłta Fals, ia,
y Andreas Eboveni, y iaki pise, ze Maryavetta Holandis Coner 360 dzieu zwoył powożen ował, kł
re byty pohione wpytkie. Roku p. 1226 g. w hrahowie Maryavetta dny, zona sławica
iednego Wienbostawa, wodila iedny polegien, dzieu synow 30. oty Cromer. In iśpił wiele autor
wie pise. Iako monstra wodity. iśde se.

Martenstwo czepte. Za papieja Damara, był ieden mędyina, lwy pnyłt son jwim w iśly
20. Była y białogłowa kłowa pnyła męow w iśly 22. To dny zwoył pnyłt se 240 g. Lud wpytki
Rymki lalat, kłowe dny anie ligo, ad mę pnyłt niewia, ty: dlatost zakłano mu aby w iślatie
nie dnył, y owien w iślicu larywa, palny rykly blynaire, kłat 7 ania na iey pograbie. oim s.
Hieronym Tract. 3. parte 3. Epist. 26.

Ludzie wielkiej statury. Pięć, że człowiek nie może być większy wzrostem nad siedm stop, iednak w Rzymie, za Augusta Cejara, należony był człowiek wzrostem na 12 stop wyłbi, którego reze kosa, i in conditorio salustianorum.

Pisze y Theodoretus, o ludu Bajan og, o ludu wplamie. Ze ten był tak wielki, iż miał tożko gelażne wzrost na 9 toki, wśed na 4 toki.

Pisze Gabinus Romanus, że in Mauritania, widział ludy Anbei, dłużej na 60 toki, pochwala, że takie ludy wielkie, często po powodziach, o których powiadają, że to było woyłot, iwasłwie talis lud, exerat monstris, ludu Camienian walek, przedtę niebu.

Plinius lib. 7. c. 16. pisze, że in Creta, gdy za Kreskieniem ziemi, obłączyła się góra, zalecia no ciasto człowieka na 46 toki dłużej. Tenże lib. 6. c. 30 pisze, że w Syklos, narodził się wylocu na 8 toki.

Isidorus pisze de natura Rerum, że in occiduis partibus, Inaleciono białogłowy, ludu nawatno la Ocean, niewiedzieć z jakich krajów płynie, na bież wyluczył. ta biała wzrostu rannona, y ymasła: dłużej była na 50 toki, a między wamionami lewola, na 4 toki, odziana w purpurowa sukno. Toż pisał Vincen. H. t. natur. lib. 31. c. 15. O ludu Gigant Marol. Tit. Homo. fol. 36.

Pisze S. Augustyn. de Civit. Dei lib. 15. c. 9. Ze w Kice, widział tak wielki żółb kionowy, który gdy był potłukł, na podobieństwo nasył żebow, on wielki na kawatli, było by taki kawatlowy.

Toż pisał pisał, iż gdy w siołko S. krysstofa męcenika, poszedł do Valenhey do jego kosa, polodano mu jego żab, wielki niż pisał ludzka.

Należono y w Rzymie, Roku p. 1039. Corpus Gallanhs, którego równała się muru miewać w siołko, a miał warg uprzedzał na 4 stopy dłużej. oby wiele autow. Vincen. Gallanhs. Bonifius. Langus. Exant.

NOgami robiacy. Ze noż, pisał człowiek. Vide oby fol. 138. Wiele też takich jest, którzy ia ko we wloped pisał Marolus widział, ludu nie mieli wch, a nosami tak wiele robili jako ko vch: jako biatatonca tamże pisał noż, była. Są też ludzie o iedney nodze, a iednak tak przeto biega, przedy niż ko o dwu. w Jidney Siołko id Sciopeder.

Pieniędzy nie rad widzi. Pisze Thomas Cantuaranus, o iednym młodziemiu, że ten był z natury, był ziały s słabow, tak bardo ślad, że głupa, pieniędzy, że se id nysu do knac nieświat, y kiedy id obaczy jako przed ay iadowitem Veichat. Trafiło se dajm iednego, że wley gospodzie Janek goście, y wdał se w mowę ioyden gospodarzem, między inpa wzmowa, dat se też 9ty styhec ower; Ze mam syna takiego, który bardo nie rad widzi pieniędzy, a obaczył, że idzie. chce tego goście spróbować, nalali w kubek wina, tajemnie na spód wstawił gości, zawolala ongo młodziemca, dajmu on wina, prosz aby szepnit. Ow, gdy wemnie kubek, wypije, obaczył na spótku gości. czyście kubek, y kubić, y ława mlece podał, dawa smienit, y ider niat. Co to tam wby było trudno wiedzieć. zedż kradł trudno o takiego, któremu gdy pieniędzy dady, aby miał nidek, ale wesoło pytnie.

Ludzie spieć robiacy. Londonis Invis Consultus, pisał Ennavationes in Clementinas, wspomina, gdy se w paryżu bawit, miał wlowany, iednego Anglika, który miał do wezwor, ciału, że gdy bawito zajął, spieć sdomu wyszedł, do dalekich hosiolow chodit, y tam u vseli sequany chodzące padoły Gabit, to wsiętko spieć sprawował, y zrowa do domu przyszedł, na tożko se potoczył: a to wsiętko co robił, dady se mu, jakoby se mu to szło. pisałus tak se ieden młodziemca, spieć, ower bawit, po miesce chodit spiewając. Otr Bartolus. Marianus Senenhs pisze, że była panna iedna w senie, która spieć, zloska se powypata, y śleb piała, a piewę spła. Ale y to tu widać, con ślypat ten co to pisał od iednego zrowa. zydowit, co, ten idy iadł do Lioy sdujem kapłanem, ten kapłan wnoy pnywat se w dwole zloska, biał ower, y wposiwd idy, wjosłnie, wyzwat do bicia, ale idy to on X. zrowol obczynt, potwał ower

y zaplat he co to dyt, nowica ze mi he to snilo. Drugi talerz wdaſty Conwenie, wſtat
w nowy wbiaty odieria, y ſedł po kłaſtorze, ſiedząc domiſtala na drug, y ſtanoł pod drzewem
liem na gwał, dopow przyſzedł do ſiebie, gdy go drugi nadſzedł, y ſawoſtat na niego. Tieni wſtępił
ze Conwenie do tego ciata, wroc, wſtat ſtoſła, obwaſki łowe niat na ſwiecie wſtępił celi poodey
mował piſknie, beſ namienia, y poſtadł pod ſłone podubli, a naſawia. Phant jeſze mu atę o
bwaſki poſtadł.

Ludzie ſtoſu wielkiego. niſe Homerus Illiados 5. Ze ſtentoſu wiel ieden, tak
był walnego ſtoſa, ze przyſzedł ludzi ſtoſami wielkimi, gdy ſpiewali, abo kłyeeli owa, ſtoſen
ſwym iednym przyſzedł.

Złoto ſczerzo Złoty. Wywił wſciebie. Za Rudolpha drugiego, Ceſarza Rynſkiego, Anno Dni.

1598. Jednego młynarza we wſi Weicſelsdorff. Synoſci w ſiedmi lat ſzły paſaty, a na iſt
mieyſce inne wywaſaty, na ſpodniej ſronie, wroſt ſtoſy Złab, tak właſnie ruby y ſieroki, iako
inne ſzły; przyſzedł od wielu Lanow widnian był, y proſowan, gdy ſie w nim leſpie ſtoſo, ani
Zeli Rynſkie roſadowało. Oym Doctur Hoſti, przyſzedł obſerwować. Oym Bartholomeus Capro
chi. wſtępił kłowe naſawia, Oym kłoweſki. fol. 56.

DE EPISCOPIS CRACOVIENSIBVS.

136.

Anno Dni. 1328. Joannes Grotz Episc. vac. Joannis 22 anni olim familiaris. ab eode
Papapromoti collatus Episcopatus. Legatus ad summum pontificem mittitur. Gallia s. petri
Episcopi Cracovi. a summo pontifice obtinuit. Tarnob Villam ab eis nomine factam. Adempta
Ecclia non vult recuperare. Capitulum Regis obicit. Ecclia s. sebastiani in Cracovia dotat
et dedicat. Eius tempore inventum ss. Sacramentum confirmat. Moritur. Et ad lumen Ecclie
Cathedralis capella s. Joannis Evangeliste epelitur. post centum septuaginta annos, cum Magnifi-
cus Sylvester Orzowski, Regis Sigismundi, supremus Cubicularius, sancti ornatus capellan, prius
procurator, esset in alio transire Joann. A. D. 1522. sarcophago aperto, corporalis iacere con-
peritur est: de quo beato Corpore, odor, naviis redolebat, et ad instar Violarum odoriferarum, fra-
grantia evanescibat, et exhumati duobus sedonadis, extra sepulchrum maris, suavitatem non in-
mutant odoris.

Post 170 an-
nos incorruptus
reperitur.

Anno Dni. 1380. Zauisus electus Episc. Crac. Avsidiacong. Hic fundavit se-
ptem mansionarios in Ecclia Cathedrali Crac. ut officium B. V. M. alta voce alleluent. Sedit
annis duobus cum dimidio. Fuit mundanus, mundanis amplius, quam divinis intentus. Cum
in medio suo Dobrowoda, cum aceruum, forte ad conflagrandam rusticam puellam
ascenderet, de scala lapsus, extinctus est. Revivuit in Basilica Cracovi. ubi sepultus est in
Basilica Corporis Christi, nocte sequenti, a sanctuaris vigilas observantibus, exaudi-
tus esse crepuit, et sinibus equorum, discurrentium per Eccliam, ditionumque voces vociferan-
tium: Proculscamus Navebrachum.

Episc. laicus.

Anno Dni. 1382. Joannes Radlica dictus, Episc. Crac. Hic fuit olim Medicus
Doctor. Vicarius Ecclie Cathedralis proventus auxit. Hunc tempore, s. partem primi Evemiti,
Christi domus fundavit. Reliquit. Sedit annis decem. Et ex Veneno, quod ipse, et plures alii
canonici, ad prandium, et propositum s. Floriani, et Canonici Crac. inuitati, saulebant, inebri-
catis omnibus celevi morte absortis, ipse peritiam artis medicas, pedibus, suum ele-
vatis, capite vero deorsum demisso, tandem virgulis, mandavit verberari alium, donec omnes
cibos in eo prandio imptos euomeret, quare ibi vitam in biennio protraxit. Erat vir
mansuetus, virgulosus.

Veneno inebriatus.

Anno Dni. 1392. Petrus dictus Wysz, electus Episc. Cracovi. promotus a Re-
gina. Huius tempore. Vivianus Episc. Crac. et plures alii, in Ecclia Cathedrali fundantur. Et
Nonasterium in Avenis Carmelitani erigitur. Et Canonici Regni. Latere fundantur. Visi-
tat terram sanctam. propter ambiciosos, Translatus a Rege, ad Eccliam posnamensem, quam
translationem Concilium constantiense non laudat. Quare Vladislaus Rex, animo revolvens,
quantum facinus in pontificem, innotuit admisisset, Cronium venit, ubi Rex decumbentem
visit Episcopus, et flexis genibus, ante lectum in summi, culpam fessus, petit sibi ab eo indulgentiam.
Tum ille. Tibi inquit Rex indyke, oem offensionem indulgeo, cum non suapte vi, sed instinctu
ambitionis alieni, ad meam derelictionem pertractus fueris, eam tamen quae me deceat, in iu-
dicio divina iustitia, voto.

Episcopus
Vivianus.

Anno Dni. 1423. Sbisneus de olivaria Episc. Crac. et Cardinalis Dux Seneu.
Hic Inimicus f. de Abolita, Severos persequabatur. Scindere Episcopatu suum, in-
didicet duas non pervenit. Bona Episcopatus Crac. immunia, propter istam constantiam.
Ducatu Ecclie ad Seneuensem emittit. Martinus Papa, commendat ex literis suis. Cardinalis
creatur. Non vult suscipere Cardinalatu ab Antipapa, sed a legitimo. Invidia Ausiep et Episco-
porum, impedire vult ipsius Cardinalatum. Et quilibet Episc. Cracovi. Ecclia Cathedrali, cathedra
aurea relinquat, statuta gradatibus Ecclie Cathedrali. decimas assignat. Evocat s. Pauli in pin-
co fundat. Episc. Bernardinus in Sbradon locat. Duxem vel contubernium Hierusalem dictum Aca-
demi Crac. ad locat, et dotat. Profectionarios in Ecclia Cathedrali Crac. fundat.

Episc. labori
dus.

Anno Dñi. 1538. Petrus Gamvatus. nescitur qua gente, quae stirpe ortus, nulla
sacramentaria Vita, nulla maiori claritate, nulla evaditione, nulla politica robore ornatus,
ad cathedram Cracou fauore Bonae Reginae promotus. stemmate Sulimae usus est. per
duos officia, ad episcopatum Crac. peruenit, ad extremum Archiepiscopatu suscepit adiut. noster eius e
rant Viki. Hic statuit A.D. 1544. Suffraganeos e medio Capitulum deinceps eligen
dos esse, qui antea ex Monasteriis eligebantur, ut acta capitularia inquirant. Civem Craco
uiensem, nobilissimum virum Conplaris Vrotem, Iudaismi professum, comburi in foro Cracou. fecit
pauperum, et egenorum singularem esset curam, singulis diebus centum pauperes in mensa sua
reficiebat. Episcopo debitor multis. Divinitus de vita mala admonitur. peccata sua detestatur
est. et mortuus, postquam Cracou. Ecclesiam annis septem suscepit quinq. gubernasset. a Re
gina Bona, in Ecclia Cracou. sepultus.

Anno Dñi. 1545. Samuel Maciejowski Epus Crac. In funere Sigismundi I. Regis Solo
nia pervenit. Vitebatur, et mori auctoritatis. Sed in Episcopo Crac. annis 5. Obiit Etatis 52.

Anno Dñi. 1546. Andreas Lebiodowski Epus Crac. In philosophia, ac Theologia
scientiis excultus. privilegium obtinuit, in Comitibus generalibus, a Rege Sigismundo Au
gusto, ne Siveha in senatu sedeat. Ita enim tum temporis, maiori parte senatus Regni,
ex Sivehis constabat. Hic enim, sedet in cathedra annis decem obiit. Etatis, sub Anno 63.
Sub id tempus. Nicolaus Olejnicki, Francisca stancari Itali, peruersis opinionibus imbutus, tem
plum pincioniense, pulvis inde Reliquis, Siveha gravitate, contaminaverat.

Anno Dñi. 1560. Philippus Radziejewski Epus Crac. patronus Pauperum et eru
diti. nam ut pia scribit, ad fastum, et pompam compulsum, semper enim
sedem suam, dum revesetur per Vitem, ducenti antecedeant equites, Solo leuico vestiti, et
torquibus aureis praediti. Vacillabat in fide, ita ut eum venerabile Capitulum Ecclesie
Cracouien, reveserere debuerit. Qui cum annis 12 in cathedra sedisset obiit, et in cathedra
li Ecclia Crac. sepultus.

Anno Dñi. 1571. Franciscus Krasiński Epus Crac. Vacillabat in fide, sed ait pia
secius et nisi a Collegio Canoniorum novum, Livio monitus fuisset, privationis etiam Epi
scopatus mentione iniecta, fors huius facile, ab Ecclesia Catholica desinisset. Tenebat enim 38
veteris. Dogmata Sivehica, quod nemo Episcoporum) Abscripsit. Tempore Coronationis Hen
rici Regis, splendide comparuit, ducentos equites, more Italico vestitos habens, qui, in
li torquibus aureis, praediti fuerunt. Item in Coronatione stephani Regis, similibus. Cum et
iam, contra rebelles sedaneenses bella mouenti, ducentos pedites, ac quinquaginta gravionis
armati equites misit. Romanum obiit, et ibidem sepultus, cum sedisset in Episcopatu annis 5.
Etatis anno 52.

Anno Dñi. 1578. Petrus Myszkowski Epus Crac. Artem medendi novit.
Collegit summam pecuniam. Coniungens et dicitur. Ecclia nihil boni fecit. mortuus est,
et sepultus in Ecclia ss. Trinitatis Cracou.

Anno Dñi. 1592. Georgius Radziwił Epus Crac. et Cardinalis. Lingua varias
novit, diuersarumque nationum hominibus, suo cuique sermone, ita responsa dabat, ut in ea,
qua aliquem alloquebatur lingua, natus esse videretur. Episcopus et Viki. Cardinalis factus.
deinde Epus Crac. Vult abdicare Episcopatum. Papa non concedit. Confirmat nuptias Regis
In Romanis Roma, tpe Iulii. A papa visitatus. mortuus. Roma sepultus. Etatis sub anno 53.

Anno Dñi. 1601. Bernardus Maciejowski Epus Crac. In Paulo miles fuerat. Romae
sacerdos ordinatus. Nominatus Epus Viki, sed cum Lituanis suaeque nobilitatis Episcopus
Cracou. factus. post Cardinalem. deinde Archiepiscopus suscepit. hic in solenni nuptiarum, in
mundi Tertii Regis, ac constantia Austriaca, conopeum in Basilica Cracouien extendi curavit.

137.

Vitia, et vir
tutes eius.Epus Zolotus
et Fide.Reliquis nulli
ex pincion.Episcopus po
pulus et Sivehis
in fide.Episc. vacilla
bat in fide.splendide appa
ruit in Corona
tione Regis. etc.Episc. in Ecclia
nullis fuit.Lingua vari
as novit.Episcopus labo
riose in Ecclia.A Lituanis non
reapitur.
Epus Ambitus.

Episcopus Conopseus
in Ecclia Graecorum
deycaib.

Rex missis ianitoribus suis deponi fecit: Sane Contumeliam sibi reputans illatam,
misit privatum peracta, statim ab altari foras se proripuit, et eodem impetu vacouia
exiens, ad suburbanum suum palatium, omnium nuncupatione in prius recepta, illo uero
absente, ritum, aurum Regina Coronanda, Petrus Tilius, Episcopus Vladislavien. perrexit, atque
tandem Bernardus Mercator, recepto pallio à sede Aplica, ad primitivam Cathedralium suam
em iit. A. D. 1507. Altero uero Anno, uidelicet 1508. lenta tunc consumptus, vacouia
mortuus est. Etatis sui anno 59. vacouia sedit annis 6. In mensis 1. mensis dies 5. In sua
Ecclesia vacouia. sepultus.

Episcopus bene
monitus.

Anno Dñi. 1509. Petrus Tilius. Episcopus vacouia. Canonius vacouia. primo, post Episcopus culmen
suis. Vladislavien. Insuper vacouia. In Academia vacouia, publice orationem, liberali
stipendio in huiusmodi contubernium pauperum studiorum reparavit, et ceteris bonis, prout dicit.
Quinque ultimus dies passus est, quo non uel diuina interesset, uel ipse sacri uellet. Mortuus
est, cum sedisset in vacouia. annis septem. Anno Etatis. 78.

Episcopus Vigilans
et deuotus.

Anno Dñi. 1516. Martinus Szushowshi. Episcopus vacouia. Canon. vacouia. primo, deinde Lu
uicem, plöcen. vacouia. Episcopus. In quo pastoralis munere, cleri mores, ad praescriptis Canon
sacrorum formauit, librosque Reformationum, pro meliori instructione parvulorum edi
dit. Hic stationes ad 7 Ecclesias, ad instar quas sunt Romae, cum indulgentiis, ab
 Urbano 8. summo Pontifice inuestravit. Idem Episcopus, Casellam, in medio Ecclesiae Cath
edralis vacouia, s. Stanislaus Episcopus vacouia. et Martinus, magis sumptibus ex fundamentis exexit.
plöcia collegii clericorum Societatis Iesu, fundauit, et dotauit. Et cum sedisset in Episcopo vacouia. annis
quatuor decem, obiit. Etatis sui Anno 76. in Basilica vacouia. sepultus.

Episcopus. Asperus
et tenax.

Anno Dñi. 1530. Andreas Lipski Episcopus vacouia. Vir ut ingenio, ita et moribus asperior, diem
diem facultate, audacius promptus, ac nimis uolens. Suis peritus primo Canon. vacouia. post
Episcopus Luuicem, Cancellarius Regni, Episcopus Vladislavien. Legatus ad Imperatorem. Fundationem p
redimendis captiuis fecit. Vbi tunc Tabili adiens, uult resignare Episcopatum. papa non per
mittit. In patria uenisset, Episcopatum vacouia. suscepit. post aliquot menses uix, anno obiit. pra
dictis peccatis suis, huiusmodi Sigismundo Tertiis Rex polonis constitutus. vacouia. in Aue sepultus.
Etatis sui anno 59.

Episcopus. Benignus
duo millia obtulit.

Anno Dñi. 1532. Ioannes Alberus Cardinalis. Episcopus vacouia. perrexit Administrator
Sigismundi Tertiis Regis polonis filij. Liel Lex uetere manifeste uideatur, Senatorem et
Regis filium. Cardinalis creatus. proficiscitur in Italiam, ubi patris mortuus. Etatis sui
23.

Episcopus. Eleemosynarius.

Anno Dñi. 1535. Iacobus Szadib Episcopus vacouia. perrexit, s. V. D. factus. Avianus Ra
couia profugus. Vbi Caluinistis erat. Denotus, in D. Antio. Summus Episcopus
um in Ecclia Cathedrali fundauit. Romae ad Ecclesiam s. Stanislaus fundationem fecit
duo millia aureorum dedit. Ut in seminario vacouia. plures possint educari, in Cen
sui 5 millia. florent. Ad xenodochium s. Roci vacouia, pro infirmis studijs in Cen
sui s. sebastiani, in Censt 5. millia. Ad monasterium uirginis sacratissimae s. Jo. bati vacouia.
15. millia. pro monte pietatis, et canonicis in Censt, 160. millia. Insuper cum sedisset in
Cathedra vacouia. annis septem. Obiit. vacouia. in Aue sepultus.

Episcopus Vigilans.

Anno Dñi. 1543. Petrus Sembedi Episcopus vacouia. primo Canon. vacouia. Legatus ad
Param. Legatus ad Imperatorem post Episcopus vacouia. synodum Diduchanum indixit, et
couia in Ecclia Archiepiscopali felicit absolute palatium Episcopale exstruxit. obiit an
no Etatis 70. Cum sedisset in Cathedra vacouia. annis decem.

OPISANIE NIEKTORYCH RZECZY WPOLSCZE DZIANYCH.

ywkrako
we.

1. Cuda. Wkrakowie wrodot sie stopiec 32 zabami y morit, a gdy go okuciono posbyt mo wy y 32 bow. Cron. lib. 9. Anno Dni. 1281.

2. Wrodot sie iedno dziec, ktore opomiedato w polsce petytych Tatarow. a gdy go pytano, skąd to wieś? odpowiedział. P. Bez mi ziawit, y mnie (momi) zelnq. Co sie we dwana sie lat spelnilo.

Dziec opowia
da Tatarj.

3. Pod livalowem wieziowke, Monstrum sie ziawilo, ktore wyrzedato 3 tose priesodkczym. A tak bapiani pobrawszy swisloki, paki tam, y wzmili exorcizmy. Wto reziow gdy sie wu cili, sier zaplatali ciawi, ze ie strudna y nieryslo wyplakali. Gdy snown zapuścił sieci; wycię, gnieli iahies Monstrum, 32032 głow, ktore ozien 32032ki wypuścił, ze pocielali ludie, a gdzie iska na ciato homu padła, tam sie bolgieda pokadala. pety to diuomisho, pod lod se wro cilo, ~~z~~ y calem reziowem owa z amecilo. R. p. 1262.

Ciawi w jelo
re.

4. Stadianka iedna w polsce, 2 domu Toporow, iedny pologiem Wrodot 12. synow.

5. Za wladyslaw Syna Jagielowgo hwoła polskiego, wmarł slawie swiozki na swany, Herbku Dolga, ktory 32 lat 140. Taki wswarhu igo nagrobek wysiadła.

6. Dziec 3 wshyma zaisceni Wrodot sie. A między 2ydy Wrodot sie Cielec ze dniema głowa mi, a 3 siedniq nog. Anno Dni. 1499.

7. Anno Dni. 1480. Wpelnit miejsca gindnia, wspotudnie dwie stonca na niebie widkano. pety Cometa swasna kwata by niekace. Za Jana olbiciu hwoła polskie, zima tak byla ciepla, ze wshyciu y 32y sady kmitaty a3 do Marca. Herbut. lib. 8. c. 1.

8. Roku prawego 1118. stonca bylo zapalone nad 32y day priesi by godity. pety wylanie wod tak mielie, ze wshedy podrygal iedne ucemolono, ani owac.

9. Hrabie iednego zona Wrodot owa dzieci 36. Cron. lib. 9. Anno Dni. 1269.

10. Wkalisu ziawit sie cud, Cielec Wrodot sie, ze psemi dwiema stonami y 32bami, siedn nog marac Cielec, ani plak, ani pier, nieczat sie go tytac.

11. Widianno woyka na powietku odymisic, wshicione ktore 32032 walczy. It. między odve y 32y woda biezła krowawa.

12. Anno Dni. 1525. picipio stonca na niebie widkano.

Circa Annum. 1630. Blisko czystobowey poy dwore siediat ieden etniel, iahoby wlat 30. kt wy niemaiac vsk obudun, nogz pisat, y pisany swawiletem, nawet wngri pshit nozdyli, y papier wdmgsz y wshyt tak kawkiz, iahoby kto vshona, nuhs kawkiz matyds pisat sentenke, abo co o 32032. pannie v. g. o glonosa Dna ex. Ja co to pisz aridiatem, y kawkiz od rigow 32032, a ja kawkiz dawał mu ludie po kilka groy, y ia datem mu 32. napisali te kawkiz do domow ludie, pokaduiac drugu nogz pisanie.

O chorobie y smierci Frls, Alberki Hievonyni Opoczynski litwy iest opisany wwe iestne defunctorum Fratrum fol. 34. Ten byl Auditor Pseologii wkrakowie u Jesui tow s. p. owa, subiectum nobile, ktorego smierci Jesuici bawo 32032, y do grobu niesli. Dziwna choroba wmarł, bo 32032 wshyła sie hwoła pod 32032, 32032 vq gdy go beshno bylo, zaciagnawszy nie iedwabnq 32032 iq. a3 32032 od tego wy vosto mu drwe (ialo 32032) misso, ze mu cate vsta 32032, is iesc, ani pie ieno priesi ciwleq most. Zawolano Dobrow, Cyrulikow; wradzili wywshac mu to, tedy pshywiszawszy go do hwoła vshydzami, y vsta mu pennemi instrumentami 32032ni vshywiszawszy, wyszyslo mu one vshy wyszyslo, y 32032ni pshygalono: 32032ni dngieral mu wyszyslo, a gdy mu 32032 wyszyslo, y 32032ni namphono od glodu wmarł, gdy mu 32032 vshy wyszyslo.

Wrodot pshy

32t 140 lat.

Dwie stonca
na niebie.

Dzieci 36 iednym
pologiem.

Wyszła na po
wiedza.

Wogz pisanie.

Dziwna cho
roba.

na solemny pogrzeb parasta, ze uplysciemni procesyami, prowadzili go do s. Anny kościoła,
y powoływano Burmistrza Między. a odprawiały pogrzeb, gwardia szlachecka poszła do kamie-
nicy Burmistrza, y ścieżki kamienice budowały ciynieli (supra liedy w kamienicach niżej
intactum reliquerunt pro muro) gdy by id był mistrzowie, y inni dworkowi mieszkanowali. I tak
wzięty nie vol chłonił się pomieniony Burmistrz przed studentami, bo go ścieżki zabie, abo
somotnie na rynku wozami bie, a z tamdem Alademus, piewt ludzi zacyt przednich.

Anno Dni. 1666. Pieniądze jedne odmierili, drugie podnieśli w Cenz. szalcy stare,
dobre miaty w brye cokolwiek srebra, aby id niebrano wywano, a infie srebro miedzi
nabito, i przeto, zwieltę, głoda ludzi i bopod. Także podnieśli infie monety gubey,
Talej łowe sty po st. 3. podnieśli po st. 6. czerwona złota łowe sty po st. 6. poły po
st. 12. brye osiemnastkę po st. 1. Także nabili Tymfow miedzi i pobrelangit.
Jednym po st. 1. a to dla żołnierstw łowy rebellie podnieśli dla nieptacomej wielu
sudej, te pieniądze postanowili. I lbo niemi żołnierstw postacili, piewt te pienez
de wley Cenie postacili.

Moneta odme-
niona y podwyż-
szona.

Rubrum Escielne. Anno Dni. 1670. Institut, sacra Rituum Congregatio,
ut infra Octavam ss. Corporis Christi, neq. votum Missae privatis, neq. pro defuncti cele-
brantur, nisi prius defuncti corpore. Similiter per octavas Pentecostes, celebrant Christi. et pascha.
Similiter in processibus quando Canitur Antiphona Melis sedes, bis tantu cu ss. sa-
cramento in monstratorio, benedicatur clavus, et populus; primo, procadens ad illa ver-
ba o Jesu: secundo, subsequens ad ultima eadem verba o Jesu. ut in Rituali et Soc.
Anno Dni. 1683. Similiter, ut quovis die Dominico, etiam occurrente festo duplici,
statio fiat in medio Ecclesiae post processionem, usq. ad ultimam Octobris.

Officia sanctorum in Breviariis apposta.

Officium s. Canuti Regis Danorum Martyris. Anno Domini. 1678.

Officium s. petri Dolaseo Confessoris. Anno Dni. 1666.

Officium s. Andreae Cyprini. approbavit s. Rituum Congr. Anno Dni. 1666.

It. officium s. Francisci Salesii. 1667.

It. officium s. Marci Magdalenae de pazzis. A. D. 1678.

Officium s. Venantii Martyris appositum in Breviariis. Anno Dni. 1679.

Officium s. Rosae virginis Limae ord. erad. appositum in Breviariis. A. D. 1678.

Officium Translationis s. Casimiri, ex indulto Innocentii X. supplicante ab eo Jo-
anne Casimiro Rege poloniae.

Officium s. petri de Alcantara sacri Rit. Congr. approbavit 1670.

Officium s. Margaretae Reginae scotorum. A. D. 1678.

Missae de s. Ignatio Fundatore Soc. Jesu approbata a Clemente X. 1675.

Officium s. Silvestri Benigni Confessoris. A. D. 1683. in Breviariis appositum.

Officium s. Edmundi Confessoris. 1683. In Breviariis appositum.

Officium s. Didaci Confessoris 1681. in Breviariis appositum.

Festum Conceptionis immaculatae B. V. M. et officium eiusdem celebrare incepit Ecclesia
Americana Anno Dni. 1719. Quod postea in universam orbem conatum Tridentinum
approbavit.

Anno Dni. 1622. Gregorius XV. Papa in sanctorum numerum reiecit. s.
Sisipum Aetivum. s. Ignatium Loiola. s. Franciscum Xavierum Soc. Jesu.

S. Isidorū Madviensem, et Nevesam Hispanam, ordinis Carmelitarum dissec-
torum matrem.

Item B. Joasim, patris David virginis Mariae, memoriam 20 Martii celebrari
iussit. Item quāstionem deū agitātam, quod eadem Beata Virgo Maria, fuerit conce-
pta, absq. peccato originali deservit,

Monstra.

Anno Dñi. 1495. Monstra seu putenta Cracoviae apparuerunt. Mulier quādam
in platea S. Spiritus, infāntem exanimem peperit, cuius dolo, super viuis insolve-
bat, aruēdens et depascens, cadaver. Evenerunt.

Eodem Anno. In suburbana Villa Cracov. Cui nympha nomen est, ad decimū
calendar Novemb. Mulier monstrum edidit; caetera quidem humana figura,
sed collo et amibus leporinis, et vno prandio intestino, totū vētrem occu-
pante, diducto victu spicans. Idem Evenerunt.

Anno Dñi. 1614. Mense Novembri, Stavcanis prādio Archiep. Sopol. Leo-
polien. Luscinia, concentum suum, tempore non suo edidit.

40 Horarū
Supplicatio?

Notan. Ze przed tym, kiedy sie trasto odprawowac Horas 40, tpe supplicationu,
tedy sie consequenter wednie y wnoc, odprawowaty, y byratty godiny podielone
na perone osoby, v. g. pewney godiny przygodzito Bractwo, y odprawowato naboreni
Arco, insey godiny filota, insey godiny 3 spitala vbozstoa, y spicweli Ogazowdki
q y insey pieśni, wnoc cedonie, kiedy ced swis godiny: 20ty 2ax. Trebichu
Bisłupa, postanowiono aby 40 Horarū naboreni, odprawowato sie przed My dñi,
to iest podielone tyś 40 godzin na My dñi, wednie, nie wnoy.

22. Societ.
Societ. odise
Marionary.

Circa Annum 1660. patres Societatis u. S. Barbary wlvahonie, napierali
sie u. X. Piesbytera in Civulo Crac. B. V. M. aby im vstypit Marionary na
Cmentaru, gdzie kapłani suietey miefłari, na wyprzeskrenienie collegii swoy, a gdy
tego dopuszc niecdial, na ten czas Nicolauz Skonkowski Arciepisc. y Canonicy
Cracov. appellowali Jezuici do Rzymu, y dazy o to prawn byt, ale nie niemy
zwali Jezuici.

22. Societ.
Atopotali, he
3. prob. S. seep.

Pod ten ze czas cifi p. Societatis, u. S. seepana wlvahonie, vstancine lto
pody dynieli 3 pmbodem S. seepana, wdaiac sie wiego officia pastoralia,
ialo to, w solennitates, w processie, na wielkanoc, na Boze ciato y insey. Byly o to
lto pody przed Bisłupem lvahowskim, y przy sadac prduhowano, ze oycome
Jezuici, vagnili sobie wlvahonie S. seepana, ciborium osobne, a pmbode swie
chi takze ciborium zwydayne osobne, y przygodzito do tego, ze deuotai, niecdialy
brac Communie y ciborie swiedus xisley, jeno y ciboriu Jezuickigo, dektu sie
przy sadac drinowali barlo, et alia indygn draly sie, y wkrzywie ta sprawa byta.

22. Societ.
poborni.

Bywato tefi to Circa Annum 1670, cion y ia sam widziat, ze oycome Jezu-
ci, cdodielki po lvahonie do vbgard na vlvah ladzycel, y studiowali iu spomiedzi,
lvahonia wyvaka i stancwfy gdzie na kamienia niowali, Cathechizowali.

Zwyday in Ena
draz.

Bywato tefi to v Bozery ciata poslie, zaval post 1. Onica Enadu, spowiedali sie ludzie
piewszi spomiedzi. A wlvahieq niedielki vordawat prafat Communis wlvah losvota przed
wielkim ostaven, dniema vgdani na vlvah lvahali ludie.

OPISANIE INKURSIEY SWEDOW. Do Polskiej, y Do KRAKOWA.

140.

Za panowania Jana Kazimierza, króla polskiego, stało się wielkie spustoszenie we wszy-
stkiej polsce, miast, miasteczek, wsi, y hosiółtow, w ten sposób. Hieronim Radziejowski,
podkanclerzy koronny, powołał się skwolen, za tym gdy między nimi powsta nienawiść, pona-
mawiał factami niektórym panow Senatow, aby król królewski Zbigniewa Zmuciel,
a Carola Gustawa król szwedzkiego obwali, nakłonieli się do tego niektóry, którzy byli nie-
przyjaciel królowski; i tak tedy Radziejowski do Szwecji, opowiadając królowi szwedzkiemu wo-
ła pp. Senatow polski. Król szwedzki dał się namowić, wyprowadził się tedy do polski we
władzę królewską wojska, wespół z Radziejowskim, którzy Zmucielowi stał polski, po czasie
chu ciodat. Miał król szwedzki wiele ludzi zainyś szwedow przy sobie, gdy wysiadł z mowa
prosił się do poznania wst, gdzie był zainyś trudności wiadat.

król szwedzki
wyprowadził do polski

Gdy przysła nowina, że król szwedzki w posnaniu, zaważ przatł Hyacinty, Liberius, wsiłłto
srebro y aparaty bogatsze królewskie ułotyc królowi wsiłłto, o wyiadaniu do sąsiedztwa mysląc.
Król królewski wyiadat z królową z wawszawy do krakowa, pospolite ruszenie obywateli, na kró-
lewskie, że wybierał sławę, królowi o sobie mysląc. Zainyś królewski liczył się niedzieli, aby im
zakrywane postawił królewski. A król szwedzki zainyś przatł się powoli.

Co było z sławą, i dursownym, nie mysląc ieno o wsiłłto. przatł na si sporządzone wsiłłto w dwi-
gi, zainyś iednak co królewski srebro, aby królowi nie mysląc, wsiłłto królewski. Była
ta radzieja u wsiłłto, że pp. Senatow mieli prawić wprowadzić króla szwedzkiego. To
stał tedy królewski wsiłłto królewski, którzy się sami na to okazywali. Drugi przatł do suchy,
aby powiódł co się będzie dalej dnie. Zainyś przatł królewski królewski, słodow,
maga, y królewski wsiłłto, y królewski stół dwa. y tak sam z królewskimi aparatami wiadat
do sąsiedztwa, do Fulu królewski Canonicon Regal.

Vide fol. 38.

A gdy co dzień królewski następowały, król królewski, zainyś przatł o posłt, królewski wyprowadził
do sąsiedztwa, a sam królewski wsiłłto, granice, między gojami się bawił, zainyś przatł obywateli krakowa
Stephanowi Czarnieckiemu, Woiewodzie królewskiemu. Gdy, że król szwedzki przatł, kró-
lewski królewski popalił wsiłłto przedmieścia krakowskie, bawo budowane, dwory, królewskie, do
my, królewski, pogorzał.

król polski wsiłłto
prawi.

przedmieścia
palą.

Był zaważ przed Miechowic, zainyś przatł, młyn młynowy, na królewski królewski, wsiłłto królewski
miastki; na oddzielną tego młyn, na królewski był wywidywany królewski zainyś przatł. i drugie
królewski Herb x. proboszcz królewski, sławo skłatał prawić, bo to on zainyś przatł był. Duu
gi młyn na sąsiedztwie, niedaleko królewski królewski. panny na królewski, na królewski królewski. Tamte
blisko tego młyn, były domy królewski. królewski, na królewski Venetia, dla tego iż były nad Rudawę Re-
królewski, która stała królewski królewski, od królewski grólewski aż do królewski królewski. Już
domas wolno było gościć palic, prawić wsiłłto królewski królewski królewski z x.
proboszcz królewski królewski byto o to. Bo to miejsce było królewski ogrodem, albo królewski
królewski królewski, a poły królewski królewski królewski. Dla ten miejsce stoi do królewski
Belwart od szwedow wsiłłto, a poły A. D. 1681, obmynowany młyn miastki fortece.

Młyn królewski.

Dom królewski
Venetia.

Królewski Rudawy na królewski vol, sławo ię, wsiłłto. Takawie zainyś przatł, królewski tam by-
to zainyś przatł królewski, przy fortece królewski Bernardynon, mieli swój dom. Tyś królewski dosta-
nyś pożyłali, y królewski wsiłłto, na królewski wsiłłto, y królewski. mieli królewski prawić zainyś przatł
królewski. To wsiłłto królewski wsiłłto wsiłłto prawić.

Takawie wsiłłto
zainyś przatł.

Zwładzi kralo wa iakie.	Zatym Bishop kralowski petrus sembricki, y kanonicy, y mōnieszci Raycy kralowskcy po ustępowali, iedni do slyska, drudzy do wzgiew. Ciaraceli dmyd niechali puścić kralowa, dla obwoj. Fortyfikowac tedy podał kralow, ile mogło być pod ten czas krotki. Bramy gro- ch, zawalili drzewem, kamieniami, ziemią; Most kralowski wpat wlebrali, przed bramą zmi- sta fosy podpręczy, działa na zamku wyłożył, mając bród zmięśca, y zbrotniewow, podpręczy. Tedy Anno Dni. 1655. die 27. septemb. przyjechał król szwedzki pod kralow, zwię- żem wojskie niż wyjechał z swegey, bo nasył polakow na przystawo do niego wdwiedze, po Niemiecku, że przybrałszy.
Szwedzi włazi niemlu.	A widząc że przeważo niemu żaden z panow polski, aby go prowadzić na krolestwo i a- ko obiecali niewydejdą. pierwsey zbrotniewow swiń przed sobą przestął, aby poci- kali do hadziemi, bo brama wielka ieno przystawa była, Raycy wstępił wstępi- li. Przypadli tedy szwedzi z wielką furją, y dobyły żółtem orłem, żarad polski ha- mienice, domy, wabowac. wpadli poży włośli, ludzi włośliwie odziewali, nihożo proci- nie zabijając, ani ranic. Wten czas z Libowu dwie pułki szweby z kłap. salwamentem wstępił, y salwament na cmentarz wyrzucił. wyszedł X. Żalyszan zbierac kłap, y ss., a ieden szwed pomagał mu też zbierac. Tedy przez tydni ludzie kłap wyśodzi- nie mieli, tam z dwiema sypialni, y też sobie gotowali.
własności wabur.	Wten czas przysła kłapanie szwedow powołany na cmentarz, przeważo którym wysi- napi Bracia, y przywitali id, y poszli do kłapowa, y dzierżali winem, którym z podzi- kowaniem oderk. W kłapie godzi wstępił szwedzki, porwawszy się u Żydow, wywlebywa- li dżur, abo wrota do kłapow, od Żydowskiej Vlice. Brat Jakub Mironowli, Diakon y sta- fart, wniejąc po Niemiecku, wstępił. przyjeżdża do nich, y mōw się y niemi, y obwoj im uru- ta, a oni szwem wpadając, w samej branie, przebili mu spód słonice, że żarad padł, y zmarł. Co widząc Bracia, powołali wstępił na kłap, a szwedzi zaś do cel wabowac, y napi kłapow y niemi. Żeby pracać powabowac, wyrzucić to wstępił dżur przat- z sobą wstępił niemi, nawet y xig włośli, y in se spłoty, to wstępił kłapow li. Wten czas Fortgana, podając szwylone, posłali, a on Bracie wlebić na staj- wmar.
Przyjeżdż król szwedzkiego.	Tłuciego dnia przyjechał sam król szwedzki z swoim Dworem, y stanął w kłapow, w wstępił tedy wstępił staj przatki od cmentarza, y zaim Doktor, ardykant, y inpi pan- nie szwedz. dopiero oparowali spieranie wstępił był kłapow przatki przatki, sy- mo, stodo, mela, kłap X. przatki z kłapow zymadł, przed wyjeżdżem swoim. celle wstępił oparowali szwedzi, y z Zonami.
Bracia supplic i do króla.	Czwartego dnia, Bracia wystali iednego z między siebie, aby wstępił po Niemiecku, do króla, supplicując o wolność. Wstępił im kłap, że kłapow, y niechali na cmentar- um, y nasył im pewną ordynarię dawać kłapow, y z kłapow. od kłapow kłapow nego, wstępił było wiele depozytow niemi, y szwem kłapow, y szwem kłapow kłapow zwękie, kłapow kłapow kłapow oddać król. przez dwie niedzieli nie było nic włośli, ani żmionio, ani spierawo, ani nasył; a z kłapow supplicowali do króla, o polowanie nabolewstwa, y kłapow im wydać kłapow ieden dla celebratoria. A czwartego dnia kłapow wstępił, obwojano na miejsce, aby se kłapow bezprędie wracać do domu kłapow.
o wolności.	Pod ten czas kłapow szwedzki, wypadali na wsi, na miasteczku, y zabierali bydło, owce, konie, kłapow nasył do sadu kłapow, a zabierali na kłapow kłapow kłapow. pod ten czas kłapow kłapow kłapow, y zmił w kłapow nasył, kłapow polski y szwedzi, wstępił kłapow,
o nabolewst- wo.	
po wstępił y ma- techać wabur.	

pluwn, pendent, y inie. Wina 3 prawnie miejski, sladech, zabierali, a swobli do klastu
ru, pwa, miody wobli wlastnie, dla dworu lwowskiego.
pod ten czas poceli skurmwac do lwowa, gdy jedni sie pniek wiste przegrywali, drudzy
most naprawiali, lubo na nie idwat bibe 3 granit, y zabili pustakla swedzkiego, lecz 3 anse se
lwowianie dobre bwnli. As po stweri niedziela oblegenia; od lwola swedzkiego polskiego,
3adnego subidit sie nie spodiewacze, wylunowly conalky 3 Clannech, poddali sie cu cewki con
ditiony 3 wolem swedziem Vdmionem. Tedy poplygasse, Obie 3 obudun rhon condike na lu
latal, Oburzyli lwow. Wracat tedy lwl swedzki do lwowa, y prostu iadat na zamch, a
tam ogladawly pokoi lwowskie, pofest potym do kofciota, ogladat groby prodkow swedzkich, bo
fiedt 3 Family Tajetow, od Zygmunta klesiego lwola polskiego. wysodrac, kadat w hie Cibo
rium srebrne wielkie, y lunnę s. stanislawa srebrną, y Liczbowe baro wielkie, na pipe boh
ci wysolice stwice na siemi przed Ciborium, y skrynie srebra x. swedzkiego kanonika lwa
kowskiego depozyt, y inzyt wiele sreby srebrny, ktorych niewywiozt x. piod genbicki, Bi
skup lwowski. Dla ten czas przyhadano lwowianom, aby ex nunc trydnia bysicy stoly
stoly na przywitanie lwola.

Wronowly sie lwol do lwowian, a luche od skawu kofciotnego oddat swoim panom starzym,
aby to sobie wsfytko co tam bylo wzieci. Tam wsfytkie miejskie depozyty pobrali, sluz
nie potupali, kofciota srebrno, iako oty cztay fol. 39. Takze Biblioteki Xiegi Dabrowy,
co naczelnysie, kofciota swedzkie pobrali. Obraly wtoskier woboti luche se upodobaly wsgli
poki swedzi wlastnie miejskaci, Xiegi in folio lwali, na ladunki, nawet lundary, wozu, 3
Xiegi in folio, lachy 3nied wydzielali, a pienie 3tali obunowly wchoty wsfytki, drugie
pod ciasta etc. pod ten czas Vnawb lilla swedow 3naczyt, wladziem, ktorych cswali
wskiele nasyt Borego ciata po Lutewski, 3hadaniem glo, pod kamieniem wielkim przed lachy,
leci lachy po odesan swedow, wykopano id, y wysunono.

Powracat w hie lwol swedzki do Wawstawy, zostawowly przy lwowian, 3enevata fwe
Paulum Wirtz, lachy miejskat lwowian, w nawiny lachem, idac na Bvachy 3hcy pte
ciwio Ralifowia wladziem 3as byt inzy commendant. podst tedy Wirtz lwow opatru
wac. Waprow, skadon wsfytek 3kofciotami obakt, aby byt miejsce do bwnienia se 3lam
ku. Oskit kofcioty na przedmiat 3gnat, luche byt wsfy nie dozwolaty, iako s. Floniana.
kafu. panny na piastu, tam Vncero miejskanie lwowskiej wprylici te seian, na luche 3est
obrad 3hcy. panny malowany cudowny, y te seian iako mygli podpawli, y lachani obrad
opatry. obakti kofciot murowany, siwelo, s. lwowian, y pwa nim lachow Reformator s.
Franciska, 3a fortla s. Anny. takze y inzy, ze sam lwow stat iako wpolu. Domy,
3itwiyd pernych cyzlow nieptacno co miejsce, wstawali na dwa, do piecow, pod pi
wa etc. bo 3ow nic nie pwpusilano drew. pod ten czas gdy wstawali kamienice, ko
scioty, nadywali sluzke 3amunwane sluzby. Byli y Finowie clawowicy 3 Flandry,
ktory lachami clawowien, 3alopane wedy nadywali.

Zydzi na ten czas, wielkie wolnosc mieli, bo miebawly po Clie miechu, 3 swedami 3edzali,
na wabowanie dwowow, kofciotow, y apawaly kofciota slupowali, u 3olnierow swedzkich, zabanie
pienigie, a te na inzy form hat przewiali. Ci mofli Wirtza, zeby kadat obalic s. Wawst
ca kofcioty, ale nasyt pofest pokadali to, ze ten kofciot nieprwadat nic do obrwy, y owsem
mofl byt pofest przy murie miejskim.

potym ten Wirtz postanowit, aby na lachy miejskie lwowianie dawali piercylisy stoly,
na 3olnieria. postanowit, aby wsfytkie olina wladziem byt na wsfy 3amunwane, a

141.

Sklam do lwa
howa.poddal sie
lwow.Rabur lwow
Zamkowy.Rabur skarb
kofcioty Borego
ciata.

3 Biblioteki.

lwol swedzki
wyciedza 3lw
howa.3enevata swedzki
obala kofcioty
lwowskie.Zydow wolnosc
y swawola.opowiesca lwola
wianow.

Dwu z hamienice karat powybiemac, y na vnyh zniek. Co sobota, oddali szwedzi ogładowac y ve
 widowac hamienice, kulnic y wpiwnicac. Melby, abo orpa iakiego. rowygamano ostpos lu
 my, y mocny, boice sie, aby ci pod dar dobywania miasta, nieudynki iatuel notus. Zakadano dnu
 nic, y zezaron bic, by radi pnie dnuwy nie dali. Inaku ludy dobywac miasta. wygnano wstyfialu An
 vyc, vboz hospitalow, xiezy, po iedny abo dwu przy laskobal zotamwfy, boice sie glodu woblaczeniu.
 Zadym zakadano pod gawtem, aby milu z miasta niewynafit nic, co by bylo do iedenia y pi
 cia, a wfelalicy zywnofci wolno bylo na prieday do miasta wolic, y wrofic.
 Kacat genarat popisac wstyfialie wsi, y miastekda; lchvy pewny piewent, 3360, y Hegumin,
 y bydta, na pewny dar oddawac, y przywolic do lachowa wshadat. A lchyt niepostyfy, zavad
 kornet zotnierna posylat, aby se wies abo miasteko, spalono, ludi porabiano. Zady wiele slachy
 wyprawowalo sobie u nigo paspouty, bezpiecno w maietofinac nieptania. I takim danono za to
 zga, na przyklad Oliemca szweda iednego, abo dwu, zedzy iaku kornet szwedow przyiadat, ow
 szwed lchyt byl na zalodre, pokadowat przywily wiezbow, y wten dar namniezyzy viedy nie
 wstigi. Oat ten dar byla wolofc wlabowie, y wlabowiedu, bo wolno wolic piwa, palu goratki;
 meody. ze ziezgodilo, bo niomu zmiasta wynfci z miefzan y miefzch, bez licenicy iego.
 Dwie glo byly brany obawte, gwoda y Floryawka, w lchyt vstarnicna szwedow byla warfa. gdy lch
 zkad przyfied, pytano go po co idie, Co bednie lchpowat, y dnyo sie zabawi, y dawak mu muskie
 tera, aby znim fiedt gdzie mu potrzeba.
 Druzego volu, widzie ze sie zaden z polskich pawaow nie miat do lchola szwedlietzy, przydodziey
 wladawali w lchmac lchtki, aby to niefci do pawow fwoic slachy; w lchyt lchvad, chwaleli lchola szwed
 lchgo, y aby go za lchola przyfci vadili, a lchmiera lchola polskieru zani. gdy tedy po volu
 polacy sie obiedyli; Zubomirski Mawfatek koronay, podat wyszlo zbierac, daga do fac lchakowa.
 Co postyflawfy Wirtz genarat, wypravit lchty do wgziew, do fczego Ralchego woiowdy smie
 omigrovdiego o positel, lchty spodierowac sie byl lcholen, przyiadat zwoykie wgziew, y lchakow-
 Ci lchacy wiele ftego narobili w polfci, bo olchmierzka nad ofobani oboicy ptei cymielu Sami
 wgzily przyiadali do lchmiera, y wlabfowce wznatachid. zbad, y wznatamind, lchne, tamiat,
 Sami puzawcy, y w iedeniu, y we wstyfialu obydarad. A zady Mawfatek dawfci poloy
 dobywania lchakowa, poiadat zwoykie do wgziew, tam wstyfialie maigfiole Ralchego palit
 y pufstfyt. poty wylu pried wgziewne z lchmiera, y Ralchego poimano, y siediat w wstpie
 niny, iaku oby lchmili. Ten Ralchcy wiczey miat w lchysku Niemieslnikow, m zotniernow.
 Wzawfity sie z wgziew Mawfatek, zafolyt oboz pod Tyncem, gdzie nafi polacy bgaie nieofko
 zni, piat, gwaice lchty, iaku zwoyli: Vderyl na nief z lchakowa Wirtz, y wozwofyt, dnu
 giel pobit, y wiele lchtyfci w obolicie rabrat. potym lchowa volnie lchntowala Wirtza po
 darunkami, priefc Jeronima Wienbowskiu, Caftellang na ten claz Bweflietzy, aby lchakow
 pufsit, gdy iur byl lchol szwedli do szweczy powracat. Lecz on odpomiedzial: Ze by mne nie
 k za zowacy, gdy bym dozwolnie, bez wistofci iakoy poddat, ale szarmywie, a ia iakofci
 niemgt wykrymac, poddam. Tedy postano do Cefarta po zotnierna, lchty zafstenci wespof
 dobywali lchakowa.
 Docieli tedy od lchmiera, od lchmionek bili zdiat do bueny Rosenfchier, lchty oba
 lono, y mune ftkaly, a zady z Wirtzem genaratem stanalo v zoda. Waprowd, Zeby przyfciat
 iaku w lchaku niefdy niefaladit petudy. A polacy przyfcieli mu, ze go zidwano zwoykie
 iego doprowadz na granicy slafkly. y podwolono mu wyniesc fwe v lchty z lchakowa. Za
 cym gdy tak stanalo 28 Augfci, lchol lchmierz przyiadat pod lchakow, y przy obecnyfci
 iego, wyradali wstyfci szwedzi, y mysla wofow natadowawfy z niemi.

popis wsi y
 miastekda.

Jaka szwedow
 ostrofnosc.

przyiad Raho
 czgo zwozami
 y lchakami.

sie
 wlabfowce w
 gny stoz.

oboz nafi
 z miefiony.

Cefaracy z pola
 hami dobywali
 lchmiera.

szwedzi z lchola
 wa vstgwin.

oneś te dwie łacie, iako byli szwedzi wkradliwie, niegodziło się nigdy z nimi, ani
Zegarem bice, ieno wladimieru u Role Ciata, szmionono zaszle wedlug szwedzi, a to
za wposlenie generała, prześ kapłana nasko iedne, który miał wielką łaskę u niego.
Zwiesz te dwie łacie, tak że byli ludzie szwedzi przytyś szwedzi, że iś niekiedy w
piętni y w sobotę mieś iedne, szwedzi się z nimi zeni, a gdy wyśdili, mieniący sa
niemi sły. pod ten das szwedzi, niegodziło się puszczey odprawowac po wynu, ani
po cmentarzu, ani wmarły cłowac z puszczey, ani ianwie cū ven. saev. szwedzi do ob
wego, ieno ocaltē pod palendrone nieś, dla despekhu iakiego. Jaki szwedzi byli cżer
szę, przy łachonie, y łachimieru, y iako im placono. vide fol. 39.

po wyszciu szwedzi, tak klasztor nasz w szpylek zaszpeczony został gnorem konstien, że
wtedy w par było pługstwa, y więcej niż stę uoboro wywręś go było pokleba.
y wśbaś gwałtownie podłogę wyrac, a nowę dac, gdyż tam łowie staly węgierskie.
Ogrod także klasztor szwedzi, bo ta Woty, owce, łowy naganaro.

po przyjeździe gwałtownie z łaski, wiele xięż niedostawato, albo wśpłnie wśbaś ie
pobwaro, ośbłnie wśłwie, y po infyś klasztoru, szedł wydan o klasztor od szwedzi
aby ierśi kto miał iakę xięż od szwedzi, żeby te xięż znośili do Cancellary.
gdy tedy tego wiele namośili. gwałtownie pisał xięż furię ferre, ale niewśpłnie oddano,
iż na nich nie było podpisy v.g. Liben Conventus ss. Corp. Cnsti. ego pobyś szatował,
ze xięż furię niepodpisywał.

Młyn przed szwedzi były, na Rudawie ieden za s. sebastianem, drugi pod Zamłie
za Bernardynami, y była ta wśca pod zamek, gdzie y wódm ierśpłi, tenś ty wśca
zagubili, y młyn szwedzi popalili. po szwedzi był Wielkopolski Terenym Wienbowi
Castellan Bileśi, ten na Rudawie młyn generalnie miał penciś, podiś te tego
Hyacinty Libenius pobyś nasz, że szwedzi szły kośtem młyn, pociśło gwałtownie na
Rudawie, a pobyś wybrunowat penciś łowierśi, pobyś szwie odebrał.

Od ten w onny szwedzi, pociśło Miast łachimierśie wślac, bo naprod młyn,
ławe były natyśte penciś gwałtownie, że most wśłot miast po młyn obryś, obralone go
staly. Most łachimierśi od gow, który szwedzi spalali, więcej go niemośli szbudowac
Raycy, ztąd iakosie wyśey wspomniśło, po dwalwie pociśła dierśpłi łachimierśi
na przewie łongto, co waś woda piam, albo most na łancy wśle pociśony wśata,
niemyśoda ludzom, że waś gdy śladła znaczna penciśac miast, a przewie niebyś,
wzgniewani, postali cłaśł łachimierśi, który był y Łunaven, y natyśty go,
znaligo, łachimierśi bierś penciś miast, ab do przewie, że miśiat co pociśły łachimierśi
naprawiac przewie. pobyś łachimierśi iedne od szwedzi pociśalane, łachimierśi penciś niedbał
stow że id nie pociśalane wśdty, że tyś młyn szatowy penciś tyś tyś do wśłowa,
wielkie Contribucie y cłoste, o łachimierśi wyśey. Jeden, szwedzi łachimierśi, pamiśiat szwedzi
(iakoś przed nied minto miast wśłocy nśłec) na co cłost Commiśie łachimierśi sie
szdali na Rabuś penciś łachimierśi, y łachimierśi to Raycow na dierśpłi łachimierśi
A niebyś wśdwalig, ale u wśłoby szbudato miast, penciś cłoste penciś, tak że
Raycy supplykowali do łachimierśi, aby było osm Raycow było, nie iż iakto penciś, bo
niebyś łachimierśi obryś.

Circa Annum Dni. 1670. Jeden szwedzi łachimierśi, boby, y penciś, Jachab Rabuś

142.

Zachabie nabo
zenskwa.

klasztor zaszpe
cony.

o xięzi Ala
wa od Biskupa

młyn generalny
X. pobyś łachimierśi
ie.

przed co szł
szato miast iak
3 miast.

szedł ochronę
pobyś łachimierśi.

Został Rayen
hasimierskim.

obracat sie, y wieat imię Hienrym, mairac Rayen's bratyr z senarow. Ten starat sie, aby został Rayen hasimierskim; czemu przeciuit sie vrad hasimierski, prattendując, ze nazi prawn, aby Rayen's nie pypuszcali do vradu. Było o to prawn, y urole na prawn Rayen's braci, ktorzy pety sami dobrowolnie przystali. Ten zostaw Rayen, przybne wiary swiey katolickiey po sobie polowiat, iako oym fol. 52. od Zydow siako była suspicja o da vorany, długi souuac, y od siebie odhodac, wkrucie s. katolickiey vmarł, podobany wlościel na statce. Do nim następił syn jego także Zydą obkrony, za Rayen's.

Zapisat sie
diablu.

Circa Annum Dñi. 1640. Wtót Franciszek, zapisat sie diablu, a gdy ce lebrowat, nigdy nie Concorat, Zveskaszia ciarla, y diabet mu stępił do miaz w po strai estupiscia ciarrego. o co degradatus tamie u Franciszkow wkrakonie, y odesłany do wtót.

Drugie.

Owze stoniel swiecki hasimierski, Zakreusli. także sie zapisat diablu, o co w krakonie Tęty przed Rabyka.

Femina in bel
lo pugnans.

Anno Dñi. 1602. In Holandia. In bello, inter Hispanos Cadaverum, unum munit bre fuit inuentum, nudotenus, torque auro vedimta. Virili saluti illa femina militiam pluribus annis professa, inter primos fortiter pugnans occubuerat. Ita gra fecit.

Vixit annos
372.

Anno Dñi. 1151. Joannes de Temporibus, natione gallus, aragizor Cavok Magni, communem vltis Sumand mercuriam, ad prodigium egressus, trecentis, Septuaginta duobus annis, compehens est vixisse. Ita in vltis Episc. Vladislavijum

halvaria
pau krakonie
iale dawno?

Anno Dñi. 1600. Dnia 4. Pazdziernika, wsam dzien s. Franciszka skalwa vya, abo kaplica pierwsta s. krzyza, iest fundovana, pite mil od krakowa, w polach Zebrydowski, od Mikolaja Zebrydowskiego, woiewody Krakowskiego, poświęco na Roku p. 1601. Takie w dzien s. Franciszka, przez Claudiusa Ranzona Bishupa Regimen'skiego, Legata Papierkiego, przy bytosi X Bernarda Maciejowskiego Cardynala y Bishupa krakowskiego. Na tym polach Zebrydowski, iest wzmian pra wdrow miasta Jerosolimskiego, y w nim patace Bishupow, sędziow Angli Pana, ktoro teraz kaplica reprobetura. To miejsce oddane iest Oycom Bernardynom. O vprawy ielowane iest, y nadane willehni odputami, od Zwiędzofa hojota Rzymskiego.

Okaz. sakra
ment od Zydow
wposnaniu vlt
ty.

Anno Dñi. 1399. Wposnaniu. Prataciowa iedna s. ciarla, stępił u Zydow, ci r namoweli ci, aby dostali sakramentu s. Jaiac iey pieniędze, y ce de obiecunic wipay. Tedy 15 August, in feto Absupt. B. v. m., Zauvady sie wia, ucie, a gdy to, iest w polu vnie Zamuriono, wylupaty ciarovum, y byt to, ke nasw. wżiwu, priedaty Zydow. ktore Horcie s. Zymadziw, se Zydzi starci utoli, as Znid krew obpue plynasta. cigo dowiedziawpy sie vrad miezli, pumat Zyd, y niewiarci, potwaci. o ci iest trista wa dwukowana.

Inducta no
wera seniora
do stana.

Byt se p. Zwydaj Circa Annu 1630. Zedy novem seniora na kolo pohnimo wano, ten aut odpravut sie salemabev. bo naprot, kolo wip, itis intus obito. Zapsio no go, ci tak Akademikow, iako Raycow hasimierski, y Zauvnyes krasnow domowy. Tan senior abvy obermowat kolo, wladetve mia ovacie, poim avo krasat, avo picev, abo Doktor Zauvny iest byl, oddavat mu kase od sro, avo ovacie, y vopz. 4 pohn napov. n. senior pofit goja, a tam clerbout s. vana natuig etc

OPISANIE KROTKIE POCZĄTKOW KOSCIOLA
BOZEGO CIAŁA, NA KAZIMIERZU PRZY KRAK.
Y CONVENTU PRZY NIM CANON. REG. S. AVGVST.

OPISANIE KOSCIOLA.

Kazimierz Wielki, Krol polski, Władysława Zohietla króla polskiego syn, założywszy to miasto, w Roku pańskim 1335. wiedenaskie lat po założeniu tego, Roku p. 1346. przykazał, aby na tym miejscu, pod dar ołtarza Bożego Ciała, złożył wspaniały ss. obraz, Monstrancję z Kłosa. Sakramentem Władzi, y znie posiedzi wchwały, na to miejsce, gdzie teraz jest kościół Bożego Ciała w Krakowie, a przedtę była wioska Bawot na zwana, dobyli Monstrancję, aby ją tam, y srebrem się dzielili; a obaczyli, że nie srebrna, ale miedziana postawiona, woneś bagnetem miejsc, niebożnie z Kłosa. Sakramentem wspaniały, y odesł. Wieściat p. Bóg długo taie takiej zetywosi, ale to wnet cudem obiaśnie wadyt; bo z Zamku krakowskiego, y z intrydy miejsc, siału nieba na to miejsce, gdzie była Monstrancja z Kłosa. Sakramentem, we dnie, y wnoży sięgające widywa no, czemu się dziwując, a przy tym niewiedząc, dostała ta wieść Biskupa krakowskiego, y intrydy dądowny, a z tym y króla samego. Biskup samie tej siałtosi odyma do siałdrosy, a post pisał by dni namacany odprawiwszy, z procesjami wspaniałego dudo wienstoa y ludu pospolitego, z chorągami, y Litaniemi, przysli na to miejsce, gdzie siałtosi z nieba zstępują widzieli, a tam z podziwieniem wielkim, Monstrancję z Kłosa. Sakramentem znaleli: choć Biskup z wielką wspaniałością podniósł, do kościoła wspaniałego smigł zład była wspaniała prowadził.

Założenie kościoła.
Długos.

Założenie
Kłosa. sakr.

Zawas w tym pobory król krakowski, złożył ślub, że miał na tym miejscu, gdzie teraz jest kościół Bożego Ciała, wystawić. Zawas drugi Rok po dat, y z murować czołu matero, na dwadzieścia łokci wysoko. wspaniały z tym król krakowski, y tego matero czołu nie dokończył. niemając sumy na murowanie dalsze kościoła tego, na to sianad murowany, dnewa wynieiony kościół, y gotami pobity, tak pisał sześćdziesiąt lat, pod rządem siewidła kapłanów zostawał. Pierwszy gleban tego kościoła był imieniem Sawoslav, który przeka Brachio Bożego Ciała wprowadził do tego kościoła, y Confirmacją jego od Cieny VI. papieża wpisil.

Założenie kościoła.
Kłosa.

Roku pańskiego 1405. Władysław Jagiełło król polski, wprowadził do tego kościoła Canonicos Regulares s. Augustini, z kłoda Miastka, które były między cedani, a siałkiem, za pozwoleniem króla Wyś, na ten dar Biskupa krakowskiego, na siałki po siałcie zniatowania Kłosa. pański, przy oledności Arcybiskupa gnieźnieńskiego, y intrydy z natury łowny polskiej; postanowił za pierwszy proboszcza ten kościół, z łownu Canoniconum Regularium profeta z łobka, imieniem Conrada, młoda nauka, y siałtobliwym zynotem sławnego.

Wprowadzenie
Canon. Reg.

Ten proboszcza kościół drewniany, na sianad murowany postawiony siałt, y murowanie

Wielki ołtarz.

wyżej podał z iatmowy Biskupow, y męskar hvalowski podopiecz. Jako Długosi pisał, Historyk polski, pisał proboszczow, Successive po sobie następujący, ten losiost murowali. W tym losiele Wielki ołtarz był, ten który teraz jest nadebrzani wielkimi pod ołnem; stru chwa nad nim wielka była na łpłatł monstankie: wley strukturle, we środku, stata osoba wielka p. Jęzka, statura somnis, a u nog igo wielki, w który iakoby z boh, 9vqł, y 3nch liew cięła, tak drob na to imbieone pokadywaty. Tę ołtarza niebawiano, ale go za myhano we dwore, na quadragessim, a gdy sie solennitas kaptla v. g. Naktualis dñi, Ascen sionis, Corporis dñi, wltadakt te obrady wielkie we wodeł ołtarza, które teraz są na sienie nad Ciborium. Był też ten Świątyni, y 9a mme który to pisał, 19 gdy sie solemni tas kaptla, re była statua na dole, przed Świątyni Zabytku powynęłt wstąpił Reliquie na wielki ołtarz iako głowy, lwa. a poły gdy sie kładł Magnificat, Dialek brat te Re liquie kaptla, y wdarat kaptlam, które oni wolebawsi, 9anostli y do Zabytku, y na ołtarza kładł, gdy sie niepov skłonył.

Ciborium stare.

W tym ołtarzu po bok pty Zabytku było Ciborium kamienne, wysłice ał kruszle prienu lo, wielki, męysami słaske, baro piękne; do którego 9 była postępniać kamienny s wobbłono, gdy był treba venerabile sacramenta wstac. Na wieściu tego Ciboria był wiel ki kamienny pelican. To Ciborium Śniost X. Mawar Alodysli proboszcz liedy był siem bębne spramł, y nowy ołtarz wystamł.

Zegar wloskie.

W tym miejscu pty Ciborium był Zegar który godzinę wybierał, y 9a losioleni y wloskie le była statua Rymaica Cymbal wstęł, y godzinę wybierał. Zdrugi skony był ołtarz s. M. Magdaleny nie wmuł, ale tak stary przewoło na losiost, który także X. Mawar Alodysli Śniost, a te wmuł dat wyłowac.

Sepultura pro
boszczow y Braci.

Przed wielkim ołtarzem cował se proboszczowie wozieni, a nad ludym proboszczow, kamien wielki kładłono, z tego osoba wyrywaną, na kamieniu leżacem y napisem. Te kamienie Śniost X. Mawar Alodysli, liedy dat gładke mawumwe, y pokładł przed wielkim ołtarzem, y grob dla proboszczow wynumował. Bracia zaś cowali niżej w matym choro wozieni; ał nieydo potym w roku 1620, wstąpił do Alodysli, Świeci kaptan Cyprianus de Męyska góła, ludrodzieca Wielicki, ten proprio sumptu, dat wynumowac grob dla Braci, iako teraz jest in Minovi choro.

Grob Błogosł.

In Minovi choro był na wotku putęł męsk stolarska robota, na który spiewali Can tonie, y tanze frakowali, nie na ogarac. Cantor, gdy sie gdzie do którego losiostu doprawowata procsya, gwałt sębing na puthwa tokaia, nołt wstęł.

Formy in Minovi choro były proste, nie malowane, stolarska robota, nad któremi by to malowane bole przyhadanie. te formy garłow Śniostnieś niemiaty.

Grob Błogosłanionego Stanisława Kazimierzyka był in Minovi choro, on ten stro nie muł, gdzie Zabytku, wrogi ołtarza saluatoris, awat obwie dñi, ał kaptla kaptli, w który był ołtarz Mawey Magdaleny, który teraz jest u s. Wawilynca. Reliquie tego Błogosłanionego, były 9alopane w ziemi głęboko, kamienia obumowana, a na wieś cu na ty grobem był kamien wielki na ziemi leżacy, 30 obę wywylę tego Błogosłanio nego. Na ty 9as kamieniu była struktur dweronara, na łpłatł mav, które wltum oluy waro.

Przedwlo temu grobowi były dñwi wielkie na cmentar, ku południowi, a precwlo dñwi

ottawski prochy 55. Trinitatis. Ten grob Błogosławionego Zniost, y przeniosł do wielkiego
chora X. Marcina Kłodzkiego, gdy formy te nowe stawiał.

Zakrytych wymurował Gaspary Grapolski, do której były drzwi zelazne, o drzwiach ha-
mienne brzo, iedenaliady X. Hyacynth Liborius proboszcz, stawił Epitaphium Antequo-
rom swemu X. Marcynowi Kłodzkiemu, w ten czas dat o drzwiach Marmarowe, y drzwi dre-
wniane zelazem obite. Drzwi do Zakrytych były, nie tak blisko ottawia wielkiego, ale
w tym miejscu gdzie teraz Łazienki były skarbienie kiolechny, za grobem Błogosławionego.
W Zakrytych był ottaw Consecrowany, we środku pod olnem, Annuniationis P. M. V. y cele-
bravano na nim, gdy się kto chorzył kapt. Wesołe na grobie, była cokolwiek dykcona, taka jako
teraz na organy, albo na kiole. To Zakrytych reformował oł. Franciszek Respondenski na ten czas
będąc Zakrytym. Anno Dni, 1677. y stoty dat nowe Złotydamy, y wstyd przystąpił
się, y posadzki, bo przed były kamienne wielkie, y ołdoby obywateli, Zniosty ottaw.

Skarb Zakrytych, był tak wysoki, aż pod wielki dachowli, nad oratorium teraźniejszą, który ppe-
murował Marcyn Kłodzki, y stał wstydliwego budynku, wstyd oratorium, malowaniem ołdoby,
y nowe formy dat. Oratorium zaś stare było na środku kiole, pod pałacy, in Minori choro,
tu wielkiemu ottawowi Zbudowane jako pudło iakie, w którym były brzo drewniane, ze most
y tu wielkiemu ottawowi, y na kiole Zniost pałacy.

Koto pałacy, wstyd na swój kioleś dwaj Złoty, barzo wielcy, jako brzo sama figura
Cypriana Dni, nady. pod nimi siedzący stoty Łazienki Złoty we Złoty, wielki talerz:
Złoty stoty Setał talerz we Złoty, trzymający napis wstyd, Verē filius Dei erat
iste. nad Złoty prawym wstyd na dwacie Anoty Złoty, iakoby łazienki, który dufy łoty
wstyd wstyd. nad Złoty lewym, wstyd na dwacie diabet, na kiole netykera Złoty
stoty, który wstyd brzo dufy Złoty lewego. To wstyd Zniost Hyacynth
Liborius proboszcz, sony pałacy, Złoty. Łazienki, y Złoty. Jan, y Złoty. Magdaleny Złoty
wstyd, aby drzwi do ottaw wielkiego nie Złoty.

Organy były male in Minori choro, nady miejscu gdzie teraz, ale że y Złoty były o
kiole Złoty, y struktura stolarska roboty, Zniost ie Hyacynth Liborius proboszcz, a dat teno
we. Złoty wstyd choro Canonicon Regul. między obrami spramit X. Jan zelazy Złoty
wstyd, na ten czas Zakrytych. Ottawski na oratorium spramit X. Joachim Wykynski, a obrzo
do niego Złoty panny na brzo, data Pani Katarzyna, Miłochi Wykynski ułdowier
sta.

Na wielkim choro, wstyd ottawie były stolarska roboty, Złoty Mucichami, ia-
ko dwa miel ieste wstyd na murze przybite nad gankie idące na oratorium. Te łoty Złoty
wybite w murze, X. Marcina Kłodzkiego proboszcz spramit. Te ottawie Złoty ułdowier saluatonis
y Onceit, Virginii, P. Maria V. spramit X. Marcina Kłodzkiego do Złoty Złoty Złoty X. se-
lasy Exovista będąc Zakrytym, y Złoty otworzone piemiędzy maie. Ten Złoty obrzo
wstyd przy Złoty Judicii Złoty spramit. Ottawie dwa przed Raycam spramit Hyacin-
th Liborius proboszcz, starość ieste Złoty, Złoty ieden iest 55. Trinitatis u 5.
Wawrzyna na wielkim ottawu. Na tym miejscu gdzie teraz grob Błogosławionego Stanisława,
w ottawie była ta pałacy, która teraz iest w grobie na Złoty, a podłoty od ottaw
a do drzwi podobna tu szkole, było iakoby Złoty wysłanie od Złoty na ten, łoty Złoty
stolarska roboty, na łoty stoty Złoty, tak wielkie jako Złoty stoty, prowadzące Złoty
Złoty na smieci. Naprzód u Złoty drzwi stolarska roboty Złoty brzo od Jemsałen,

144.

Zakrytych mu-
vira.Oratorium sta-
re.Pałacy na or-
tury.

Organy stare.

stoty stare
prowadzące.Historia Agri-
panskiego.

Złotvey wydobyły Marie ptadze, potym Zolmele we Zbrowach Zdobuzni, na złotvey był
 napis S. L. Q. R. był y Dobos Zdobnem, y Stolec cislazy kamienmi na S. Zebyn. Wesoło
 hu p. Jezus zkrzyżem wpaściy, y Simon Cyrenens lwył za konie Adymaicy, przeciwe
 S. Zebyni stata Veronica, Zbawca na płocie wybita, a poty dwu tohrow wlospulab,
 Zbina Samem vclami opali. Te wstąpiły osoby były syncewka robota vclane, y pomulowa
 ne. Te historya mch Zansley, Zmest x. Marcin Kłodzyski probos, y dla tyś sob w
 Andie Zmurwat laphidz, złowe poty od wilgobrota pobutwały, y Zmowicy popalili.
 Orsany były wielkie nad Ładalnica, stary Zbudwa, te Zepnawę y Zedalelo było na nie
 Łodice, Zmest Hyacinth Liben probos, a naty micyśu dat ołno.
 Po bokach łosiota, były wielkie kamienie, iako teraś na środku łosiota, y niebył grubow,
 ale sie ludie wieni cłowali, pwe lillu probow malyś śladeciel po łataś, as w roku
 1638. Marcin Kłodzyski probos, po bokach łosiota, dat iednostayne gwby wymurowac,
 to iest od Oucis aś do Łoveku; od Virginii aś do łaplice S. Anny, y wielkie kamienie Zmest
 a posacki probos. Goy kopano te gwby, przed łaplicą S. M. V, naleciono w krunnie kamien
 ny Matkę x. Pora Audidialona Avalowskie, złwy był vodem Zbaliniewskite potym głęboho,
 y gwby, sany wsiemip wpuściono, iey osoby obwał na filare łosiota, pwecho łapicy S. M.
 iest malowany.
 Zmowica. Zmowica była nad Łovekem drewniana, złwa pod čas zapalenia w miejscu Zgorata Zbro
 kami, te potym Zbudwat Stanisław Kłodzyski probos, y dwa Zmowy spawit wielkie.
 Krudy. A Marcin Kłodzyski wyniosł murem, iako teraś widziemy, y bladeś robie łolat.
 Krudy niebył Zadny przy łosiota, ale te były Aruesy wymurowat Marcin Kłodzyski
 probos, y pobie dat bladeś. od piersi Zynbu była pobita bladeś otomana, te Zmowci pod
 čas incusicy, odarli na kule.
 Szłota. Szłota była na Zydowskiej Vlicy, złhvey przeciętą gwby między Zdraz teraś Zvana na
 Zydowskiej Vlicy Złaplowu, przedobył dzieci do łosiota. Te potym Joannes Kłodzyski
 probos, pvenioł na Zmentar.
 Ogrodziec. Ogrodziec Zmurwat pod Zmowicą na Zmentar Hyacinth Liben probos, y otarł
 konem posłiscony, y celchmiz tam mfe.
 łaplica S. M. V. Łaplica łap. panny, napred Zmurwana nim łosiota doloncono, pvenioł, nistio, otarł
 był ad orient przy łosie, ten złwy teraś iest u S. wawolycia ad łowu Zporka. Obrat wnim
 ten złwy teraś iest w łaplicy, złwy od dawnośi Zbudwały, y w łalami pobcony, dat na
 puscie łliem, te łablicy Złtu na złwey iest malowany R. Bernardy Jaweli, na ten das
 Zabytkian, y svelven obic, pukiarku łloist, do łey łaplica była złwa Zebina. As Hyacin
 th Liben probos, wlebwawsy stawe mury, te rowa wystant, y otarł dat nowy, y o
 bvedani po bokach ołobit.
 Ławli po łosiota. Ławli Łovecką ołdobit formami, y w otarł pukiarku svelven łap. pannie spawit
 Marcin Zolenski Rayca ładawielki.
 Ławli po łosiota, był pusta robota w łione, nie rowne, iedne złuspe, drugie nistie: Mre złi
 ładawielkie mialy fince ławli, y ławli do nist, y do nist niemogt Zaden wist, aś ta miedzi
 Złwedni, aś Zolowani łowni puzła do łosiota, y ołowyla sobie łlucen. Te poty pvenioł
 Hyacinth Liben probos, a te nowe rowne, bez złus, y ławlow dat.

Nieśkanie dla Dmników było na cmentarzu ierolimskim niemellu, gdzie teraz jest Dmnonia, która Zmieszki Martinus Kłodzyski proboś, murwane nieśkanie dał.

Olno wielkie nad wielkimi dźwiami, dał wóbec Stanislaus Mariecki proboś.

Ottasse dwa przed Raycami proste, ieden ss. Trinitatis który teraz jest u s. Wawrynca na wielkim ottasie, drugi s. Wsłk które wzięli do wsi do kapić, dał Hyacinth Libenur proboś. Sweba mało co mieli, bo były głowy swebu drewniane postawione, a wnie Relquie, y lwy drewniane: Apparaty starye, ornaty iako kapy, albo Ruskie wyzy, iednak male wie bogate, y pastami wiele sadow. Na procesie niedodali, obojnie na pomebowe do lwa bowa, bo mało było Zalonników, dopiero Martinus Kłodzyski, gdy podał przyimować do Nowi Ate, sprawił lwy swebu na procesie, był y drugi dawny swebu oprawny ze wstyd, y corys zyski Crucifixi na nim swebu, ale go swebu wzięli. sprawił y te Złota wielkie, y złoty swebu, które na wielkim ottasie stawały. Złoty swebu swebu na Relquie. y Ciboria, swebu, y monstrancja swebu, y lwy z patką swebu, y inne wiele apparatusow, według teraźniejszego modelu. przyjeżdżają też y Hyacinth Libenur niemato.

Formy Radzeczne, były proste, stolarskie wobotę niewybitne, które te były proste, na złotych talerz obiały łobiewiczami. w roku 1679. Rayca Kłodzyski, Martinus Lemski, na te stamencie lubat Exekutor te formy inne postawic.

Była też Cereemonia iedna wioście Bolego ciata, w dzień Bolego wstępienia. Było iedno koto synodale wobotę stowbie, we środle p. Jezusa stawa, iakoby do nieba wstępującego. po obiedzie tedy, sub Vesperis, przy Concursie ludzi wielu, y swebu, cegnyli to stalię w lampy ołdobias, po swebu do góry, do podniebienia kosielnego, gdzie jest wmatu swebu swebu, y niebo koto niey malowane, y wazgali to na kociot, a poły ołoby diabla swebu. ale tego po tym Zalażano, y w Agende wstano.

Kosciot s. Wawrynca, był drewniany, y długi był pod widem kaptana swebu, a za przy czyną kłowej, do kociota Bolego ciata incorporowany. Ten polny Martinus Kłodzyski proboś, zmurował, stary drewniany wolewawsy. Od Zydow dał mu wysoki, od które co rok płacił Zydzi Cyns Conwentowi. Ten kociot 1642 anno poświęcony. A że w nim nie było ieno same ściany, y ottasie proste wobotę stolarskie malowane, Synopseus pła pecki na ten das Zachryskan kociota Bolego ciata, ołdobit go, wiofł tam ottasie, y formy na kociote dał nowe, y kłowej, y Zachryskan malowaniem ołdobit, y dob. Do tego kociota by wa wielki Concurs ludzi y swebu w dzień świąt s. Wawrynca. Także wpośród wiel honory, który dzień nawałi Emmaus.

Grob pod kapić s. Anny, wymurował Martinus Kłodzyski, dla p. Raycow Kłodzyski.

Grob w kapić Loveckiej był niedzi p. Rozychł. Grob przy ottasie ss. Virginum gdzie kłowej jest Lexow Miejski Kłodzyski, y fundacya przyt swebu npe pewne.

Grob w kapić s. panny zmurowany swebu kapić, tam leży swebu p. Barwosy. są tam otory npe do roku. Ci dali być swebu aby ta lorały ciata ied. y kamienic na Zydowskiej wstępi. Groby w kłowej panny Miejski Kłodzyski.

Na cmentarzu przed kłowej, obojnie lecie, bywały swebu Dialogi. Także po kłowej swebu, albo w kłowej piatek wioście de passione Dni, który po kłowej oficjalnie kłowej, y dla swebu y tumultu przy grobie parskim. y tamli też ludzie wioście wstępić na nie taraki. Także w dzień s. Wawrynca, dnyli swebu dla wstępi kłowej recreaty, swebu, y wypisać senat kłowej. Zapiła z cady, swebu, y swebu, y tak iednak po kłowej.

145.

Stare.

Swebu.

Cereemonia
w swebu wstępie
nie.kociot s. Wa
wrynca.Groby ludzi
swebu.

Dialogi.

OPISANIE KLASZTORU BOZEGO CIAŁA.

Conradus probosz pierwszy, iako wspomina Dlugosz, Historyk polski, że był murywać klasztor, na tym miejscu, gdzie była plebania, y mieszkanie księży, świecistów. Ochoćkali strachy, y inni proboszczowie Successorowie jego. Zmurali Refektarz, Dormitarsz ieden, ten gdzie teraz ławca gorywa. Mur był z obu stron, a we środku celle drewniane, idzieva Mo drewniana, które są ięde szatnem y mieszkatem wnie 1636. Jedne były celle na podwozie klasztorne, a drugie na smentarsz. Wtych cellach były olienka w murze niemiellkie, lednie sie most niemi wyszły: a pod każdym olieniem trumienki na siota, na zelazny przepas w mur wprawyty leżące, na dedymianki takie olienka. Przy każdym olieniu tak w Refektarzu, iako y u cele kadey, były zelazne olienice, y drzwi do Dormitarsza zelazne, dla ognia. słaynie y piekarnia wtych szmonaricy drewniane. Wokół klasztoru od Żydów parkany drewniane, wstupy słaynie.

Murwane klasztorne.

Dopiero Circa Annum 1624. kiedy Żydzi bardzo porozieki, że 300 domow zgorzelo, y klasztor był in periculo, X. Marcin kłodzyski probosz, zaczął słaynie mury wysokie, iako teraz jest, y dachowki pokrył; na dole, słaynie, piekarnia, Masłarnia murwane y sklepione postawił; y od szmonitow mury wysoko podniósł. sien przed Refektarzem, abo iako żonie pałac zaklepił. Successor zaś jego Hyacynth Liborius probosz, Dormitarsz stary celle drewniane rozbrawszy, murwane dat, y iędeblę nad forte wymurował, y słay forte kamieniem ciosanym odobit. Inad piekarnia celle wtych murów które kłodzyski wyniósł, postawił, y drugiey strony od kościoła także celle na murach od X. kłodzyskiego wystawionym dachem wygotować. Szmonaricz X. Marcin kłodzyski zmurwał. Owo gdzie są mury słaynie nie tyndowane, tam pierwszy proboszowie wystawili.

Celle murwane.

Infirmaricz podle Refektarsza zmurwał Gregorius probosz, która była tak dłuza od drzwi Refektarsza, aż do olien na smentarsz, y wniec otwartą poświęconą, dla odprawiania Mszy świętych. Te Infirmaricz pobym, przemurowano; potowicz na Bibliotekę, a potowicz na mieszkanie sobie obroceno. Podle słaynie gdzie teraz dworzalnia, tu była buana, y wieściaki na zewnątrz, że drzwi nie przebiegali.

Infirmaria

Stalencar kiedy wprowadzono nufy do tego kościoła, mieszkat Bishop hvalowski Janes wyszedł w kamienicy swojej, wtych kościoła tu Żydom, przy tej kamienicy był browar ogrod, słaynie Bishopie, etc. to kamienicę darował Bishop Conwentowi; do której kamienice przebył Vltich klasztoru za czasem zbudowany był galeh, y tam Stanisław Mamiedzi probosz mieszkat, y będąc officialem hvalowskim tam sądził. iednak że przebył ten galeh z kamienice do klasztoru przedodity białogłowy, Gregorius Radziwił Bishop hvalowski na wżycie, przebył szwid Commiszarow, karat go rozbwać.

Kamienica pod galehem.

Z drugiey strony tu Żydowskiej Vlticy, gdzie teraz Browar klasztoru, był dworek opata szczytyckiego, który był kupiony, był darowany do klasztoru, dla wspierania ię. Była też podle tego dworuł przecznica mala, przebył która siodły drzewa do kościoła. Bo na Żydowskiej Vlticy była szkoła, to Vltic zwano przedtem placem Lani. Bo Żydzi

Dworek opata.

Stara szkoła.

nie mieściłali tak blisko kłafstwu iak teraz, ale tam daleko pod murem mieyskim.
Ci za cieniem rozpniestrzeli sie tak. Dworzanin ieden krolewski darował dwuvel swy, bli-
sko s. Wawrzyńca kłafstwu, ten Zydom przedał Stanisławowi Kiedziela poboż.
Tam sas daley ku Bohemy sławcy, była sławnia mieyska, y tę przedali Raycy Zydom. Zter zas
skrony przy śmę muru od Wisły przewoło kłafstwu s. Jadwigi, była kamienica p. Jouda
na, na kłafstwie kłafstwu murwana, z placem niemym, y z sadem, y tę przedano Zydom, y
tali przybliżyli sie, aż pod śm kłafstwu.

Taki publicznie się, aż pod tym napisem.
To też do wiadomości; że ten plac gdzie teraz stoi rynek, nie tak przed tym zwano, ale
przywrynek, to jest: przy Ryńku wielkim, mazy rynek, y na tym rynku przedawano bydło, y zwat
się ten Rynek Forum pedum. Teraz to bydło przedają za wsią przy kościele s. Łazarza.
Na tym przyrynku było wiele kamienic, y domów słabech, ale te szwedzi zburzyli, mie
stażąc prawie dwieście lat temu w kamienicach pod dasz inowosy, a nie mieli znowu nigdzie pałac,
domy, y domy rozbierali, ostatek cegły z kamienic woleliano rolnie na murowanie, bo były
cegły starożytne wielkie, y mocne.

To też do miedzenia. Ze polu łwowie mieszali w łwowie, polu łwów y łowien był in
flaw, bo na łowien było wiele łowien, dwoju sławien, iako R. Rawnien, Jorda
now, Gornien, ławien, gornien etc. polu iako łwowie podgi mieszac w łowien,
tak te łowien sławia poprzeda mieszac.

Była też w Krakowie wlica pielowka, gdzie tam było pielowne mieszkało, lu szkie.
wlica szewska, zawał za bawą, lu mostowi lwowolskiemu, y tam szewcy mieszkali, y przed
mamami w zamku przedawali rozmaite obuwia. Była y Zagrzebia pospolita tamie.
Była y w Krakowie wlica pielowka, gdzie tam było pielowne mieszkało, lu szkie.

mami w Zamsku predawali rozmaite obuwia. Byli z Niemiec, polski
Byli sukienice, poszygacie mieszkali, przy nich pod katusze, teraz tam. Slab predawc.
Byli iutli solne, oniane, gawdarwie ze po swedach wplytko spust fiato.
Za miastem, przy s. Lenawie, byl spital wielki na wbojed, ten spalili swedzi, z koscianowie
liczy brama. Mury wokol miasta nakryte dasami, ze mogl po nich ukoło miasta obyc.
W tym czasie, przed swedami, byli mieszkancie bojacy. W cecad po miedziach y wiecey miedziow

Na ten czas, przed Inceusz Szwedzką, byli mieszkańcy bogaci. W cesarstwo po królestwie y wiecey murów było więcej sieniost. Kiedy cesarz miał syna Szwedem, który zabrakł w Olsztynie Belgów ciał, albo wzięci wzięci do krowa, do krowa. Miał y Szwedem Szwedem murami Me lae Szwedem do Tawce. Leś pisał Inceusz Szwedzką, podałki wielkie, y dobra iść spychać; a pisał Szwedem murami, y same oboje gospodarstw, y ludu pociągłego wyznęło.

NOFAR. Ze X. Hyacinth, Libenur, praprosier, tak był pilny w obronie poddanych, y dawał do/ro-
ny, y kłafkowy, in gdy dafu jednego, xigze wiskowiedzie, Misat kowbut, mint pios kowgiew
Zolnierow, kowy stoiac we wsiach nabył kłafkowy, piodu podzweli, piodat xigzicia na kłafkunt,
a gdy niestowet, obywat na niego barichig. wchwiele gdy go za krola obwali, postano do prata
ta, aby go od barichy w swobnie wolnym wbynt, co wamie pratat mylat. a potem mu gdy kro-
lem zostat, xigze przypiat, kabania o dafu. pannie, kowy talci byłat. gwialda Savanna.

H. Jana Sobieskiego Hetmana, gdy Sowgowie, nad aſygnatę wybrali więcej i maie hoſi kłaſtr
 ny, poſtat na trybunał puthownika, ze miaſt wroc zlobył dwa fiſyca. Ten Hetman Jan So
 bieſki, potym goſtat krolew, po Michale Longbuar, naſwany Joannes Torkus.
 H. Jeſt ogrod pod murami mieſcieſmi kaſimierskimi, za koſciotem S. Jakuba, daw do kłaſztara od ie
 dnego mieſczanina, który ſobie przytaſtat probſt S. Jakuba, dſygo obo prawił onie pralat, a
 gdy conventowi przyſtożono ten ogrod, iero ze by pralat koſy piemię, quottannis dawał probſt
 wi S. Jakuba, o onę koſy poſtat pralat probſta, ad do Legata, i ta wygrał, ze nie nie dawe.

ОПИСАНІЕ ОБСЕРВАНТІЇ ДАВНЕЇ ЗАКОЊЕЇ.

Na Instancję Króla Władysława Jagiełły, gdy biskup kapłanów Canoniconum
Regul. Złotobu przychodził, Złoty Conventus pierwszy proba tem wzywał; ten
z sobą przynosił Constitucje Zakonne Conventu swego, w którym był profusus, y te Bractwa
którym z nim przysiadali, y którzy na polu do Statutu Zakonnego przyjmował podał, aby we
dług nich, po Regule s. Augustyna, żywot swój Zakonny prowadzić. Wtedy Constitucja była,
iako mąż officium Divinum, nabożnie y porządnie odprawować. Właściwie wiać cno-
taś mieli się Zakonnyś Zadować. Między innymi była też ta Constitucja, de Diminutione
Sanguinis: Aby kiedy kto Świąt świętych puścić, miał publice pro se licentiam w capitule, a
też obmywać, iść do Infirmary, y tam świętą puścić, Myć się wodaśnować. Było
też to że niektórzy tak byli sumiles et deuoti, że publice in capitulo, confitebantur peccata
sua. I to. Dac z Instrukcją pisał do Capitula, tam czego się z helicycy nauszyli po-
miedak y in se. Te polu Martinus kłódnosi proba, dostał refurmować: y pod ten czas kie-
dy pravitulawo Conventu na przyjmowali, capituly generalne co kłódnosi postanowili; y
na kłódnosi capitule generalny, co kłódnosi miedzieli potrzebnego, iako s. gregorius moni, Louis mor-
bis nova, sicut adhibenda medicamenta, postanowili do obseruancji, które polu Zbawiały w
jedną księgę, Constitucje generalne napisano.

iepozi Xiegi, Confitehtie generale napizawo.
Party kularnyeh Conventu niebylo, ieno ieden kurowowski, ad do probostwa Markini lto
dynshi, dla tego nieprzyinowano wiele konkupsw. W Conventie bratowskim ieno to. abo
12 miekhatu braci, ad prosty asitę ceorgijur Radziwit Bishop bratowski, wshat, aby
wedlug fundacyi 20 braci bylo. Zpristhu superiower na partikulari zwali sie priwer, polt
Byli na ten czas bracia naborni, prostoty swistej. poki iesze niebyto nowyeh autrow
z conceptami, Homilie na khotaniach prawni, y wiele Xiegi vshe stojs przepisywali. Vbiow
is byt prosty, naborny, wedlug reguty. Habity sukienne zpriesthroneni wshawani, bel zshichow
bel rydelch, khotniwie shigie. I iesze zadawywato sie to za X. Mawina lto dynshie, bo
pny mnie, gdy ieden zshastanow spravit sobie shit zshichiani przed soba do kofitsh, khat
na ie wysznye, y zashyc po prostu, a iemu planitshier nashadyl. chodili wshaf shemien
nyd, abo sukiennyeh. wshuphaw bobnowyeh. Savacie proste, bel bonnesh, bel shobtow, ani wy
shwanyeh, ani wshbnowyeh, ale prostego phtma cienkiego. Conwafsonie chodili wshavani
shobnowyeh, ad differentiam clenicomm. wshysley goliti twany iah Bernadyni.

Siłobymy, ad differentiam clericorum. Wpływ goniłszy ich na
Na oratorium pod dar Hwas Canonice, stawali, y spiewali w Almuiał na Savaciał wło
Zonyd, które były sukienne pod żurliow; a gdy po primie szli do Capituły, jut monis est)
odprawiły płatny za wmały, y demowali Almuie, y kładli na stole, kładli na szym mierz
scu, które były vizilars brat, y zanosił na oratorium, aby się wnie znou na Reuk, y inie
sodiny wbiewali. Która sukienka w procesjach nie białych, ani Mantelletow, dy gonił, kład
wprost sukienki, iako sukienki kapłani chodzą. A po Manting kładynski pusty, ad norme
Canoniconi Regu. Latoran, Która sukienka dla procesji sprawi, y w Mantelletach chodzą woria
zat. Na Tuhmie, Wydzajnie miedzi kłody, dyne, ad do kłody wpisy, ad do moieł Zastow.
Do obiedzie niebuali piwa do celi, ale we dwie godziny, albo więcej, iako lece, kłody bywa
to zwose Silekium, dmonono na piwo, y zwano to Bibikiz, tam wpisy do Respektu na

Constitute Sta
ve.

navyblue &c.

Androski:

обсервация
забола.

Habit Sakonny.

Biblia.

śli sie, y dawsty superior te benedicty, pości sermone suum, benedicat Rex Angelorum, et
tat lector cohortiel ex libris spiritualibz, dawano tedy pino, y pit lito chwał. pości sermonio
na Alexipor. po wiedesty wżodny osobliwie lecie, dawano pino pino, y swano to Dormitatem,
wten czas pit lito chwał, a to wżystko w Refektarzu, nie po cellach, gdzie sie nie godziło.

Confraternitas
Snielczemi.

Była też wielka szafa, w której były szustadzi, szustakami, y kłuszkami, w których każdy miał
y chwał osobne pieniądze pro necessitatibz suis, bo iś w cellach chwał sie nie godziło.

Confraternitas
Zakonnikami.

Przyjmowali Snielkie lude ad Confraternitatem, a lito sie stawat ob, publice petebat in
capitulo, y Synodi iś participos religiozari deuotionu, orationu, disciplinarum etc.
gdy iś sie Braci nato było, contrahebant Confraternitatem cū aliis religiozari, to iś cū
Cisterciensibz, cū Eremitis s. Augustini, uel cū aliis Conuentibz ordinis nři, to iś cū
Stebensensibz, Glacensibz, Fuldensibz in Moravia, et aliis. a to propter suffragia, iś gdy
liby, Sniel wżyst, dawali Sniel do byt Conuentu, y tam odprawowali za niego Certas Mi-
sas, et Vigiliis defunctu, teito feruio. gdy Sniel wżyst liby Sniel, Sniel mieli Confr-
ternitatem, recipiue to. Sniel tu odprawowali. gdy Sniel Conuentu parokulawne od nasyt
pysie byt, y Moravia po Conuentu wżystu sie, ze moie byt iś kłuszkami, Snielali
Sniel Confraternitates, a Sniel postanowili, aby gdy wżyst liby Sniel w Conuentu nasyt, każdy
kaplan dawał za niego siedm nasyt, a clenci nasyt Sniel.

kaplan wżyst
nasyt Sniel.

Przyjmowali też za Zalecenie kaplana iakiego, liby Sniel wżystu wżystu p. Boza stu-
by, lubo też starego, liby iś nie nasyt odprawuac ciżawo kłuszkami. ten nie pisał w kłuszkami,
wżystu Sniel, y swano po Jeruzalem. w Refektarzu wżystu po kaplanu Sniel, y gdy Sniel
tu pżystu Sniel pżystu, pżystu pżystu liby Sniel pżystu, pżystu Sniel kaplanu,
pżystu nasyt Sniel Sniel, Jeruzalem pżystu Sniel repżystu. gdy wżyst, iś Sniel
iakie pżystu, abo pżystu iakie, to po iś Sniel wżystu Sniel, a na miejscu iś
iś pżystu.

Humilitas pa-
trum.

Był też Sniel do nasyt byt 1636. Ze na solemne Sniel, młodzi bracia, in-
signum Humilitatis, kłuski nasyt Cyrore. gdy wżyst zastat Conuentu brata Sniel-
Adwent posic wprowadit Martinus Kłuszkami pżystu, a Sniel Bracie Sniel, y ten

Adwent lity
pżystu posic.

Sniel posic wprowadit Martinus Kłuszkami pżystu, a Sniel Bracie Sniel, y ten
Sniel posic wprowadit Martinus Kłuszkami pżystu, a Sniel Bracie Sniel, y ten
Sniel posic wprowadit Martinus Kłuszkami pżystu, a Sniel Bracie Sniel, y ten

studia dla
młodych.

Studia Martinus Kłuszkami bawo promouuati, bo iś Sniel pżystu otwo-
rzyt Conuentu, pżystu do Kłuszkami podat, Lectora Rethoriki y Philozofiei posta-
nowit, nie liby do pżystu do Jeruzalem na Theologia postat. Toż wżyst Hyacinthi Li-
benius, gdy kłus do Wilna do Jeruzalem na Philozofię postat, y ta postat Magistrum pżi-
luzofiei promoti. Także Michael Rusiedi postat do ożonuna, to także postat Philozofia
Doctorem, y dżystu w Conuentu nasyt Sniel, y cū laude disputuati publice pżystu Conuentu
Zakonnikow. Także dwu Augustini Zygut y Ludowici Falschewski na Doctorem doctus
postat, y w domu wżystu libat. Także Martinus Zemlonie pżystu dżystu lat w Conuentu
Sniel, y disputacie publice odprawuati.

Moniak.

Anno Dni. 1682. Victorinus Wevefynski, pżystu, Moniak wżystu pżystu
kolokolni wżyst, młodzi staveni młodzi cele dżystu wy Sniel, y iś iś pżystu
do kłus Moniak pżystu. y clauus dat. y Magistra pżystu.

Anno Dñi 1573, in Octob. po pogrzebie Hwacinski Libonii, Apostoli generalis, przy in-
traducyey Michajini Wersetynski Successoris, electi, et à sede Apostolica Confirmati, niekiedy
zbrawcy, wżynali contradycyey, y molus, y dway raz do kłecz, do Biskupa Andree
Trebicki, gdzie wżanyślad smiel nic niewskowak, y cypsem Biskup podał pewne punkta, tam
przypokło, quam fratribus obseruanda, in scriptis, et sigillo suo munita. Ktore tu dlygo wypi-
sowac.

Anno Dñi. 1681. W Conuencie nasej Bolezo Ciata, Valowato pzewostw. pstat wic
vinus Wereszaski, wstat hojby sposobnego, pracownitego, y przydatnego obrac na ten Wlad
a gdy intymowat przysla Elechey, ieden szaplanow, w zalonie nie danyj, choy, y do tego
wladu nie sposobny, ambiebat tego officia, y przed Elechią zastrowat pater, ktorzy piewo
owesylemami zostali, młody, zalecając sie im wtaske, aby na niego lypski dali, obiecując
im beneuolentiam; a smutni ubrego pstat zydzi, dawnego w zalonie, y litten wady piewo
huja, y inpe officia domestica, administracyjego, przed Bracia ony cędiat, pomiedając ze
anstetw etc. młodzi ktorzy ad licentiam wltam byli szltonni, zlecając dali na niego wota,
ktorych pstat wyciac niechiał, pomiedając jego nie sposobność. a pater ci młodzi, nie dachy
przystępie do insey elechey, było tego ubrego wltabili. pstat tedy, niestudując się, posta
nomit tego, ubrego widział sposobnego. O co sawał podzić dyne factie, bunty, za piewo go
nieprysławac, z łabkie nakłowy ię officia małac. zoi, ali tedy do X. Biskupa ad Joannę młado
wshi, piewo na Biskupstwu wprowadzonero, pstatudicte electioni pstatudicte. postat tedy
X. Biskup Anditowa piewo, y Wolowit publicum, w Adwatt, 9 Decemb. były y przyt inpe
sharzy, z obudwu stron X. Anditow wylucławosy wylucławo, omaymit to X. Biskupowi,
ktorzy dymieru wolu 1682. postat Refumatey, z podpisem weli frowey, y priedczay, wto
wey zngni electione piewo per senatui, ale było wocalen, y wiele wylucław wedy postanowit
Co laddy more clytac pty Refumatey Radnikowey w pmanione. Vide sigum * fol. 150.
nizęj.

○ CONVENTACH PARTIKVLNARCH. DO CONVENTU
KVALOWSKIEGO. należących.

1. Conwent generalny w hłobowcu na łazimiech iako fundowany. Vide fol. 3.
2. Conwent parafialny w hłobowcu. o tym vide fol. 10.
3. Conwent parafialny w hłobowcu. o tym vide fol. 11. Ten konwent był cały przydoit do Jurisdikcy Główny Conwentu kralowskiego, co parafie wybrały. teraz nowożeń Anno Dni 1679 ob licentiofem Wilam Główny, dla de° byt a puspokława amo
4. Conwent parafialny Cramich. o którym vide fol. 12. et fol. 29.
5. Conwent parafialny Wolbawski. o którym także velatiz cynt Hyacinty Libering, puspokława generalis. Anno Dni. 1630. Martinus Wolbaw. Zmiałka Wolbawa wodem był prawnem Confistoriu kralowskie Dubnogo, y plobanem w Diocęzi, ten dawności 9 najsie 8 X. Marcinem Łódzyskim, a mairc pienside zebane, wysył woynice sioły fundowac Brancor Regal. Conwenty napisz Boga Gła, y mowi o t 8 X. Marcin Łódzyskim plobosze Boga Gła, y ofiarował dac 16 tytycz na wydruk, y wypamiar Consens krolowski wykłodem miasta, y u Biskupa kralowskiego Marcina Sypilowskiego. nim to spozdali, vnał Biskup, nastat po nim Andreus Lipski; gdy pisał o podpis, podpisał se so stawowic Jolie, y swoim Successori Biskupom, Jas patronatur, y collationem. Co niemogło nigdy stac, aby miał Biskup Zakony ploboshow nada wac. Gwałt Marcin Łódzyski, potubował se, y myslit opuścić te fundacye, a c Biskup Lip gli ieno 18 niedziel żyje na Biskupstwie, vnał. nastat na to miysce Joannes Albertus Groleski,

148.

Appellatia do
Bisopa dave
mna.

Reformatia
Conventu ss.
Corp. clri.

И Иоанном
Авфзаші.

Boreo Ciata.
Kunzebergi.
Kobuchi.

Crasnichin
Wolfbrant.

Sushi.
A. D. 1624.

Wilenski.

11. Petrus
Korhono.

à remèni echi.

stonimski.

Włocławek nad Vnawty
Pierwca spiewał.

Anno Dñi: 1643. Długie prawo między szewcy kalinowsky, z pukałtē X. Mawancem kłocynskim, słony pawlacow, iel codi, sz iel wdomas kłacłowas miełkacysy brawit.
Anno Dñi: 1646. Zastalen ten żurclay, ze gdy lito wnieścje znachor vmar, w kaliniewu. Bwacia po parze spiewali pól kł wlamuray nad vmar, kłapan żurclay, ale ten żurclay polt niewyło żniekoru.

Dana na to commissia Sancio Apostolico, ten delegował Commissia praelatowi na ktemu Hyacintho Liberio. gdzie prowadzali ze iest przy tym loszyle tak wiele kapłanow, tak wiele miedzian, ktorzy z swieczami prowadza Venerabile w procesyey, y ze w ten czas trwaja, y ludzie libry, na ten czas w rynku se bawia, i kłhazig, i tak obchodz w Rzymie gozbowienie. Rozwalał y X. Biskup who skłotad na perne siesta, gdzie sie zymadza wiele ludzi, ktorzyby prowadzili decanter Venerab. sacram. w procesyad, y soriely ad missa ona smiec na oltaru gniato.

one or Bonifante
Town and Archiver
day.

Właściwie, circa Annum 1670. pewen biskop ordynis Bonifratellor, we wsi w Zebuztowi
cał' biskop kalwaney mieżłajac, wśiat gnawnośc. Znieciała Malawka w kalwaney, y Bysto
tam bpoaig, 3 puerbyteron eiusden ordinis, nomine Angeltu. Ci dway suspecti byli de Adulte
rio. słuzebna tcy malawki, wiedziata iś solweta, y zpczewellności biatertowskiej, podsta
zie o nieś przed ludźmi morio. Te słuzebny communicato inter se cokolto, ci dway p'tew, Anyd, y
malawka, nimonili cłopa. kłoby te słuzebny gd, do łaja po dwuś pordzie, wleke zabili. co sie
stało. wypła drugi słuzebny, a gdy y ta podsta iś stanic między ludźmi, y te takie kłady zabili.
O co malawka poimara, więcej niź wle, sedziata na banku Landdomsteru. A ci dway zaton
niez, wchwalanie u s. vřfals dani do wřzienia, o co dłuza była Inquizycja na Cominbyad,
na kłoby y Hyacinty Libenz p'wat naś s'edziat. A te byt ten pewen wśod, X. biskop postat
do Rymu, do serenta iś, o informacj; s Rymu dalono iś dac ad Bulwar, kłoby mřnie wyřwa
li, y nieprřiznali sie. natm kalono obiena wyniř extra Regnū polonib. y malawky wypuklono.

Panny S. Kennedy
Lita od S. S. Gole
style w walonie,
do stancji
miejscione.

Anno Dñi. 1648. Die 25. octobr. stato se tak. Na vřecy wřwatonic, nie daleko hla
stom s. Duda, zbudowany klastor, y kořiel, s. scolařtli, pveř Jm. L. Maxima swiecowřtne,
Herbu Sulima, y prowřtę opakiowj. Do tego klastoru roku panskiego at. p. wprowadzone
byř panny Zalonne s. Beziřtla zstaniřel, pveř Panna Caciřa, Marřa Serbu Sul
ma xigriř tamednř. Ta Panna xieni, tę intencję ztoliřta tam klastor, aby pod das pveřia
clawřtę w potriebař klastorwř do křakowa z pannami Zalonnemi, łbre bwařa za bwařtřtli,
nie w łamienicy miřdy, wriedienimi ludmi, iako bywařo priedřm, ale w klastorę, wřm, miatę
stancę, y reclinabwium. řdy tedy tam te panny Zalonne zřiadřtę, miewatę pveřwř pveř křel
kamie lat, cę dependentia do stariřteliř klastoru. Za cęřien iedna panna pveřwřřa, řdm
ziemi pannami, wmysřtę se wybie z potriebařtwa panny xieni stariřteliř, y będř, łbre wřiel
ne, y tak wřmiřtę. pwařa do x. Isidoria Třebickiego Břřpřa křakowskiego, řtę, se pwa
wowatę; bywař na tey Commisřie Ayciřtę Libenřs gwařat nař, poř wřřta appellatř do Řř
mu, křakowskie panny, wřřřtliř swoe łosřelne, y apparatę łosřelne, na prawo zstaniřtę.
Až circa Annum. 1657. pveřředř delowet z Řřymu, aby te panny wřřřtliř, řteř klastoru
byř pveřieřone do stariřtel, y wřwatonic wřřceř niemieřtaty. ředy pveř Commisřanřs, miřdy
łbreimi byř y nař gwařat Ayciřtę Libenřs, wřřřtliř wřwatelę pwařa, y do stariřtel z a
wriedione, a cęllę id, po wřřřm id, řawř tey řodřiny pveř cęřłow wřwatane, ło byř dławia
ne, se tam niřt nie mieřtla, iero wřřřtliř odprawiař pveřne nřře, a řdy panna xieni
zstaniřtel pveřieře, tam swoię stancę, miewa.

Obv. Lupo.
Rany plate.

Circa Annum Dni. 1681. w Truszkulansk dnie mił. Za cęstodroży, który doświadczył
incorporowany do kościoła kłobuckiego, obwał klasz. Panij iakoby siedmiu lat wsta-
wito się, a gdy ludzie poszli się do tego obwał na nabożeństwo łupie, oyców zęstodroży za-
konnicy, pochwalił buncel plebana Can. Reg. tego expromie wotani wielki, niemaie wotani
duchowni approbacji, i kłano go Nowe, do Comisji przyje. per dewete kłano go w
otani exkonowac, i inzyne grzechy. A. D. 1686. o tym niżej. fol. 151. *

Circa Annum Dñi. 1666. Evenit s. Pauli 3. statthi, cum Evenit s. Augustini u s. la
khalny na kalmiesu, dyneli prawo, al do Rymu de pñonitate loci.
Anno Domini. 1680. Pranie pñeš ~~8 lat~~ ^{8 lat} byta Comiſſya nadana, do kaſimve
na miastu pry lvalomie, od kñla Joanne Tertio sobierſhi olim diko, ad instantiam mie
ſtan pñecivko Raycom. na tey Comiſſiey ſahadali kanonicy hradowſky dway, y 22 amhu h
howskigo swiety. Między inſtami ta byla ſhuyſya, ze Raycy dwa, pobili ſe who ſiele wfor
maſt ſmrit, prawda ſine ſandato, bo tego poſpobſho niewidkato, ale iednak ſadali im Com
miſſie pñitenki, aby naryſy mſty de R. V. M. 3 mlyſky, ſani pñeš nie wſhapy, wſhapy
Brachie vbrani, hwyem wporod luylice leſki, co wſhyſtlo wyhorati. Ta Comiſſia koſtue uſe
Anno Dñi. 1678. powoſt wielka, ze pod moſt hvalowſki na niſtla, tak wiele pñiaſu,
iſt woda wſhyſtka ſtwa ſta pod moſt, y ſtali oſodaty, obrota, ſe ſa kñmiew pod gory.
Druza powoſt wielka byla in Anno Dñi. 1682, ultimis dieb. Junij.
Anno Dñi. 1682. Conſervaturniſt Quinq. Vilnaw Ch. ki Dñi, kñwa ieſt na Antocollu
w Wilnie, poſtali do pratala naſe, proſiac aby im wſhymie wypravit Audeconſervaturniſt, poſta
li ſedm Cernomyſ 3 toh, pratalyſt pratal ſwiec pñe, ze bylo dwaznaſe, poſtat do Rymu iſti
nie im, ale ſwoiey Conſervaturniſt do koſciola ſwego Boſepo Ciata ſeſe wypravit, wſhy
mie poſwolic nieſiano, ieno titulum, ale Reby nie communikovali k R. V. M. nikomu.
Anno Dñi. 1681. Joanner Matadowſki Biſkup hvalowſki, iah ſhow wiaſat na
Biſkupſtvo, ſahadali expſkionem Vener. ſacramenti tam in mon/hvalowſko, quam in pñide,
ſub pñna ſuſpenſionis ab executione ordinu, el aubibna. po wſhyſtliſt koſciolaſt,
poſli do niego pñover ordinu, pomiedaiac ſwiec pñilegia, a gdy on to oſtoſyſt ad deli
berationem, ſahadali, y iſti, po koſciolaſt, nie delaiac Biſkupi declaraty, exporovali
ſawſe kñedy ſweli, etiam pñſente illo ſohvalowſko. Jednak naſe pratal, nie exporovat,
aſ wſat ſingularem in ſcriptis correctionem, pro ſentis feſtis, od leguſt Biſkupa.
Anno Dñi. 1682. Wilcy ludzi iedki, podwiny, y paſtadow, to ſwora, ze danyſt
pohoy, ſuſali ſe na paſtadow. M. R. Jordan, bliſko hwyſkowie wſi naſe, kñat kopac
do iamy wilecy, y naleſti w ianie gñow ludkiſt 14, y iedny iedke 3 cupyſy. pod ka
wary, pomiedali, ze wiecey nie ſo ludzi 3 iedki.
Eodem Anno. 25 Auguſti, przyſadato do hvalowa Ternytor 30. 2 wgyev, wſtępu
iſc pñed Rebelliſtami Hweſhlani, kñwy walczyli 3 ſeſadon, ze im koſcioty oſiat, y
ſaciſznyſt Tawla do wgyev na pomoc. Wſtępowali y iſti wgyevſky ſarowie kñatkiy.
Eodem Anno. 1 ſeptemb. Pratal, Viſtoring Weveſkyſki, między poddanemi, podie
kt grunty w hwyſkonicach, gdy iedni mieli wiele gñatow, a drudy malo, a ſarownie
robili. dat od tego ſeonekne 31. 200.
Eodem Anno. 8. ſeptemb. W Cegſkowie, pñeſiono 3 mia, kñdla na gory do ko
ſciola, reliquie dwu ſwityſt 3 Rymu poſtanyſt, s. Honorati marcyſt. y s. Candidat
Virginis, iſtelliſt triumphem, y koſtew, ſaproſiono wiele ſacnyſt goſti, y xieſceky wy
dali do dwu hwalomie, aby ſe ta Twaſtka między ludmi oſtawita, na kñwe nabo
ſenſtvo wiele ludzi poſpobſho ieſtato y ſto.
* Anno Dñi. 1681. pod dat tey Comiſſiey, iahom wyſey napisał fol. 148. ſhony
pñeſowa, na Capitulo pñater allegowali Wiſtę georgii Radziwiłłi Epi Lvac, kñwa byla
Anno Dñi 1596. ze wicy napisał: Eligatur pñov. Audeſt Biſkupi Commiſſarius, ka
ſat ſobie pñynieſe k Wiſtę, y wſiat iſt 3 ſobę do domu. pñy tey Wiſtę ſeſeſtaly

ſporka de pñon
tate loci.
150.

ſanctiſſima Ray
cow.
cy niſt to byſt.
powoſt wielka.

Audeconſervat
urniſt nie ſeſe
poſwolic.

Zahabanie 2
poſtiſtew Vener.
ſacramenti.

Wilcy ludzi
iedki.

Zwggiew do
pñſti Viſtaliſt

poſwelenie
gñatow.

pñeſenie
dwu ſſ. wleſt
ſowie.

Georgius Miseratione Divina s. sixth. S. R. E. presbyter Cardinalis, Radziwil nunc
pater, perpetuus Administrator Episcopatus Ducou; et Ducatur Senovid. Dux Oltye et Nis
Swiez etc.

1. Declavimus, non esse intentionis nra, ut aliquid in richa delrasatz fratribz, sed et ea quā dabatur, reparatim, datur communiter omnibus, per dispensationem fratrum in vltis communes.

3. Quia omnes labores Fratrum, Communes sunt, ut dum unus sacramenta administrat, alii Vices ipsius, in Cantu, aliisq; Divinis officijs suppleat, declaramus, collectas exeele nosinas, communiter in Vnam arcam deponendas, et equis portionib; in fratru neceffitater dividendas.

5. Declaramus etiam, non esse intentionis nostrae, ut ad mensam Communem fratrum,
diebus festis et solemnibus, non posset aliquis excommunicatus admitti sacerdos, maxime
Concionator, vel Sacerdos: proinde si se diebus, una aut altera extraordinarie, a
proposito adducit prolixo. Hoc ipsum etiam de Magistro Scholae, organario, et Can-
tore intelligendum.

6. Colicem Monasterij iungitur, communis in
7. Monemus, ut fratres verbis sonetur stantur in sermone, tam cum proposito,
quam inter se, maxime in capitulis, nec quisquam presumat loqui, nisi licentia
a praesidente, cum profunda summitate accepta, nec alter in alterius sermo
nem inuadet, sub pena standi per sovam, in medio refectorij, tempore prandii.
8. Praecipimus ut venio fiat privilegium Monasterij per priorem et fratrem
alium.

10. In rebus dubiis fratres; recurrendum habeant ad Nos, et in absentia, ad nostrum Generalem in spiritualibus Vicarium.

Acta S^{ac} Ant Cracoviae, in Conventu SS^{mi} Corporis Christi in Casimiria.
Anno Dⁿⁱ. 1597. die 11 Junii. presentibus RR. DD. Stanislas Kvasinski,

Σχορστιας
οφθαλμ.

Bona Religio
boni, ad primam
professionem per
tinent.

* 2e partie 2e partie
Ouvrage B. V. M.
à l'usage de la fac.

Capit. Kapel, był. Super obojnie pisał.
Anno Dñi. 1686. Dniem infr. oct. Ascen. Dñi. po długiej Instantii
do Biskupa krakowskiego, y Commissar, aby był approbowany obraz Chryst. panny
w Truskulach, przy którym się cuda działły. Tardem tego roku, był approbowany y ma
gine swatobła, który przeniesiono ut się die, z namiotu do kościoła; Na tej Trans
lacji był X^o Nicolaus oberki, Suffragan krakowski, y praelat nasz Victorinus
Wewerszynski, y wiele kapłanów noszących ordinar służących, y Zolmana, Zółbucha,

y swieduid pratabow, pod sepe tyficy ladci, do Biełmowania do dnu tyficy. Ato
ad instanciam Friderici Leandri Canonici Regi. illius loci parvuli, horego ta sprawa
hospicie pod dwa tyficy Nabyt.

152.

Vide fol. 15.

Adde, de Judeis, czemu dawajz horzenie bytawc w Roli, kaptanom Bozego Ciata. Jako se
Zydzi, Zlrahowa piseniesli na hasimier, Zawał podził dawac horzenie do klastora, gratah
wi, y kaptanom: a to dla tego, ze oni zastapili w mieście na farie klastora znuat, zhorzył,
gdz by tam byli chescianie miekhal, miat by byt klastor, y kaptani prouentur, zhorzebow
y zadministrowania salwanentow, klastor etc. Jako to woskafura, Constabular Synoda
les, Joannis Wpzyli Archiepiscopi Gnesens. Anno Dni. 1530. do druku podane, Lib. 4.
de Judais. wte stowa. Item, precipimus, ut Judei, sacerdotes parochiali, si intra finis
parochia terminos manserint, pro eo, quod loca, in quibus christiani habitare deberent,
occupant: iuxta quantitatem damni, quod ei ex hoc inferunt, ad arbitrium Diocessani
loci, omnes prouentus refundere compellantur. A ten Arabiskup, niedopiero to tego roku,
wzywz mianowangow postanowit, ale confirmowat dekretem, in synodo Warszawens, Joannis
Przemyslski Archiepiscopi Gnesens, factum Anno Dni. 1561.

Jest y druga wiadomosc, ze Zydzi, za iakich wystypch, abo szkodni, od Wpdu duobowgo, dekre
towani, aby we dni swiste no klastor Bozego Ciata, stawili klastoria studale, y zeby prucefio
nat, abo Xizgi, przed Cantorami wprawdzie nosili. Jako oni tego nie puz, bo do tyd sw co
tydrien dai. Ad kanton pewne pienizdze, hore zwiaz postatery, is zaid Xizgi wprawdzie no
puz, y Zabrystoy na puzity wynosze. Hyacinty Libewius zualatur tego klastora, powiedat mi co
to pize, ze dla humiln od Zaczat, smat to Lebur Tylichy Bishop lwakowski, aby Zydzi nie do
dnie do klastora, y za wynoszenie byt Xizgi stauit Cantorom. To sas horzenie kaptanom, powinni da
wac byt woly do wolu, Na Rode Hadowienie, Na wielknoe, Na s. Wawyniec. To sas ze
powinni haszara studac, y Xizgi nosze, podat do druku, Lebur Hyacinty, pruzia, pize o ko
klastor lwakowski, horey Xizgi dat byt. Kleynoty szblecnggo miasta lwakowa. patw o tym
gde pize: o klastor Bozego Ciata na hasimieru.

--	--

